

Holy Bible

Aionian Edition®

Novi Testament in Psalmi, Stritarja
Slovene NT and Psalms, Stritar

Holy Bible Aionian Edition ®
Novi Testament in Psalmi, Stritarja
Slovene NT and Psalms, Stritar
Language: Slovene

Slovenia, Italy (Friuli-Venezia Giulia), Austria (Carinthia, Styria), Hungary (Vas)

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/18/2022
Source copyright: Public Domain
Josip Stritar, British and Foreign Bible Society, 1882

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Slovenščina at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Slovenčina at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Vsebina

STARA ZAVEZA

Psalmi .....

NOVA ZAVEZA

Psalmi	1	Matej	45
		Marko	66
		Luka	79
		Janez	101
		Apostolska dela	118
		Rimljanom	140
		1 Korinčanom	149
		2 Korinčanom	157
		Galačanom	163
		Efežanom	166
		Filipljanom	169
		Kološanom	171
		1 Tesaloničanom	173
		2 Tesaloničanom	175
		1 Timoteju	176
		2 Timoteju	179
		Titu	181
		Filemonu	182
		Hebrejcem	183
		Jakob	190
		1 Peter	193
		2 Peter	196
		1 Janez	198
		2 Janez	201
		3 Janez	202
		Juda	203
		Razodetje	204

DODATEK

Vodnik za Bralce

Slovarček

Zemljevidi

Usoda

Ilustracije, Doré

STARA ZAVEZA

Tako je izgnal človeka; in na vzhodu edenskega vrta namestil kerube in ognjen meč,

ki obrača vsako pot, da varuje pot do drevesa življenja.

1 Mojzes 3:24

Psalmi

1 Blagor možu, ki ne hodi po sovetu krivičnih in ne stopa na grešnikov pot ter ne sedeva v zboru zasmehovalcev; **2** Nego veselje njegovo je v postavi Gospodovi, in postavo njegovo premišljuje noč in dan. **3** Je namreč kakor drevo zasajeno ob vodnih potocih, katero sad svoj rodi o svojem času, in listje njegovo ne odpada: zatorej karkoli bode počeli, posrečilo se mu bode. **4** Ne tako krivični; nego kakor pleve, katere veter raznaša. **5** Zatorej ne ostanejo krivični v óni sodbi; ne grešniki v zboru pravičnih. **6** Ker Gospod pozna pravičnih pot; pot pa krivičnih izgine.

2 Zakaj hrumé narodi in ljudstva si izmišljajo prazno? **1** Zemlje kralji vstajajo in prvaki se posvetujejo skupaj zoper Gospoda in zoper maziljenca njegovega: **3** Raztrgajmo njih vezí in sè sebe vrzimo njih debele vrvi! **4** Sedeči v nebesih se smeje; zasmahuje jih Gospod. **5** Tedaj jih ogovorí v jezi svoji, in v srdu svojem jih prestraši: **6** Saj sem jaz pomazil kralja svojega ter postavil čez Sijon, góro svetosti svoje. **7** Oznamim naj sklep: Gospod mi je rekel: Sin si moj, jaz sem te danes rodil. **8** Prosi me, in narode ti dam v posest in kraje zemlje v pravico posesti tvoje. **9** Zdrobiš jih s šibo železno; kakor prsteno posodo jih razsuješ. **10** Zdaj torej, kralji, poslušajte; poduk sprejmite, o zemlje sodniki! **11** V svetem strahu služite Gospodu, in radujte se v trepetu! **12** Poljubite Sina, da se ne razrsrdi in ne poginete na potu, ako se le kolikaj razvname jeza njegova; blagor vsem, kateri pribegajo do njega.

3 Psalm Davidov, ko je bežal pred Absalomom, sinom svojim. Gospod, koliko je sovražnikov mojih, koliko jih vstaja proti meni! **2** Koliko jih govori za dušo mojo: Ni je pomoči njej v Bogu nobene. **3** Ti pa, Gospod, ščit si meni, slava moja, in glavo mojo vzdiguješ. **4** Z glasom svojim vpijočemu v Gospoda odgovoril mi je z gore svetosti svoje. **5** Jaz sem ležal in spal, zbudil sem se, ker Gospod me podpira. **6** Ne budem se bal ljudstva tisočin, katere bodo okrog razpostavili proti meni. **7** Vstani, Gospod; reši me, moj Bog, ki si udaril vse sovražnike moje po čeljusti, zobe zdobil krivičnim. **8** Gospodovo je rešenje; nad ljudstvom tvojim blagoslov tvoj!

4 Načelniku godbe na strune; psalm Davidov. Ko te kličem, usliši me, Bog pravice moje; v stiski dal si mi prostora; milosten mi bodi in poslušaj molitev mojo. **2** Sinovi človeški, doklej bodi slava moja v nečast? ljubili bodete ničnost? hodili za lažo? **3** Gospodu je prijetna molitev moja.

Spoznajte vendar, da si je Gospod posebe odbral njega, katerega prijazno sprejema; da bode uslišal Gospod, ko ga budem zaklical. **4** Prestrašite se in ne grešite; mislite v srci svojem, na ležišči svojem in mirujte! **5** Darujte daritve pravice, in zaupanje imejte v Gospoda. **6** Mnogi govoré: O da bi vzivali dobro! Dvigni nad nas svetlogo obličja svojega, Gospod! **7** Vlij radost v srce moje, večjo nego o času, ko spravljam žito svoje in vino svoje obilno. **8** V miru ležem in zdajci zaspim; ker ti sam, Gospod, daješ, da prebivam brez skrbi.

5 Načelniku godbe na piščali; psalm Davidov. Besede moje čuj, Gospod; ozri se na premišljevanje moje. **2** Poslušaj vpitja mojega glas, kralj moj in Bog moj: ker pri tebi imam molitev. **3** Gospod, zgodaj bodeš slišal glas moj; zgodaj budem govoril pred teboj in čakal. **4** Ker ti nisi Bog mogočni, kateri bi se radoval krvic; pred teboj ne bode prebivalo hudo. **5** Blazni ne stopajo ti pred óči; sovražiš vse, kateri delajo krivico. **6** Pogubiti hočeš nje, ki laž govoré; moža krvoželjnega in zvijačnega studi Gospod. **7** Jaz pa vnidem obdan z obilnostjo milosti tvoje v hišo twojo; priklonim se proti hramu svetosti tvoje v svetem strahu tvojem. **8** Gospod, spremljaj me v pravici svoji zavoljo zalezovalcev mojih; pot svojo ugledi pred menoj. **9** Ker v ustih njihovih ni pravice; notranjost njih: nadloge, grob odprt njih grlo; z jezikom svojim se dobrikajo zvijačno. **10** Pokóri jih, o Bog; izpodleté naj v naklepih svojih; pahni jih dol po obilosti njih pregréh, ker upirajo se zoper tebe. **11** In veselili se bodo vsi, kateri pribegajo k tebi; na veke bodo prepevali, katerim bodeš bramba, in radovali se bodo v tebi ljubitelji tvojega imena. **12** Ker ti blagoslavljaš pravičnega, Gospod, delaš, da ga milost krije kakor ščit.

6 Načelniku godbe na strune po osmini; psalm Davidov. Gospod, v jezi svoji ne pokóri me; in v srdu svojem ne tepi me. **2** Milosten mi bodi, Gospod, ker opešal sem: ozdravi me, Gospod, ker preplašene so kosti moje. **3** In duša moja je preplašena silno, ti torej, Gospod, doklej? **4** Povrni se, Gospod; otmi dušo mojo, po milosti svoji reši me. **5** Ker spomina nate ni v smrti sami; v grobu kdo te bode slavil? (*Sheol h7585*) **6** Utruen sem v zdihovanju svojem; storil sem, da plava vso noč postelja moja; sè solzami svojimi sem raztopil ležišče svoje. **7** Otremnelo je od žalovanja moje oko; postaralo se je med vsemi mojimi zatiralci. **8** Poberite se od mene vsi, ki delate krivico; ker Gospod posluša glas mojega joka. **9** Gospod posluša prošnjo mojo; **10** Osramoté se naj

in preplašjo silno vsi sovražniki moji; vrnejo se naj, osramoté pri tej priči.

7 Pesem meševita Davidova, katero je pel Gospodu na besede Kusa Benjaminka. Gospod, Bog moj, k tebi pribegam; reši me vseh preganjalcev mojih in oprosti me. **2** Da ne zgrabi kakor lev duše moje in raztrga, ko ni pomočnika. **3** Gospod, Bog moj, ako sem storil tisto, ako je krivica na rokah mojih: **4** Ako sem storil hudo v miru živečemu z menoj, ki sem mu rad pomagal, kateri me je zatiral po krivem: **5** Preganja naj sovražnik dušo mojo in dohit ter potepata na tleh življenje moje; in storí naj, da v prahu biva slava moja. **6** Vstani, Gospod, v jezi svoji; dvigni se silno razkačen proti njim, ki me zatirajo; in čuj nad menoj, sodbo si zapovedal. **7** Torej narodov zbor naj te obdá in nad njim vrni se in višavo. **8** Gospod sodi ljudstva; sodi me, Gospod, po pravičnosti moji in po nedolžnosti moji razsodi zame. **9** Propade naj, prosim, zlo krivičnih, in pravičnega utrdi; kakor preiskuješ srca in obisti, Bog pravični. **10** Ščit moj je v Bogu, ki daje blaginjo pravičnim v srci, **11** V Bogu, ki je pravičnemu bramba in Bogu mogočnem, ki se srdi vsak dan. **12** Ako se ne izpreobrne krivični, nabrusi svoj meč; lok svoj je napel in pomeril vanj. **13** Pomeril je vanj smrtno orožje; pušice svoje zgrabi zoper divjajoče. **14** Glej, rodil bode ničemurnost; kakor je spočel nadlogo, tako bode rodil laž. **15** Vodnjak je kopal in izglobal ga; vanj je planil, v jami opravljat delo svoje. **16** Povrne se nadloga njegova na glavo njegovo in nad téme njegovo pride njegova krivica. **17** Slaviti hočem Gospoda po pravici njegovi in prepeval bodem imenu Gospoda najvišjega.

8 Načelniku godbe pri postaji Gitajski, psalm Davidov. Gospod, kralj naš, kako veličastno je ime tvoje na vesoljni zemlji, kateri razdevaš nadnebeško lepoto svojo. **2** Iz ust otrok in dojencev si ustanovil si utrjeno hvalo, zavoljo sovražnikov svojih, da krotiš neprijatelja in maščevalca. **3** Ko ogledujem nebesa tvoja, prstov tvojih delo, mesec in zvezde, ki si jih napravil; **4** Kaj je človek, da se ga spominjaš, ali sin človekov, da ga obiskuješ! **5** Malo si ga sicer postavil pod angele, a venčal si ga sè slavo in veličastvom. **6** Postavil si ga čez dela svojih rók; vse si položil pod noge njegove: **7** Drobničo in goveda, kolikor jih je, in tudi poljske živali; **8** Tice pod nebom in ribe v morji; karkoli se izprehaja po morskih stezah. **9** Gospod, kralj naš, kako veličastno je ime tvoje na vesoljni zemlji!

9 Načelniku godbe, visoke do srednje, psalm Davidov. Slavil bodem, Gospod, iz vsega srca svojega, oznanjal vsa čudovita dela tvoja, **2** Veselil

se bodem in radoval v tebi, prepeval bodem tvojemu imenu, Najvišji: **3** Da sovražniki moji umikajoč se padajo in ginejo pred obličjem tvojim. **4** Ker sodil si pravico mojo in pravdo mojo, sedel si na prestolu, o branitelj pravice. **5** Pokaral si narode, pogubil krivičnega, ime njih si izbrisal na večne čase. **6** O sovražnik, konec je razdevanja na veke, in uničil si mesta njih, njih spomin je poginil. **7** A Gospod bode sedel na veke, pripravljoč na sodbo prestol svoj. **8** In sam bode sodil svet pravično, pravde razsojal narodom po vsej pravici. **9** In Gospod bode grad na višini siromaku, grad na višini v časih, ko je v stiski. **10** Zaupanje torej bodo imeli v té, kateri poznajo ime tvoje, ker ne zapustiš, Gospod, njih, kateri te iščejo. **11** Prepevajte Gospoda, ki sedí na Sijonu, oznanjujte ljudstvom dela njegova. **12** On, ki maščuje kri in moritiv prelito, spominja se njih, ne zabi vpitja siromakov ubozih. **13** Milost mi izkaži, Gospod, ozri se v ponižanje moje od sovražnikov mojih, dvigni me izpred smrtnih vrát: **14** Da oznanjam vesoljno slavo tvojo med vrati hčere Sijonske, radujem se v blaginji tvoji. **15** Pogreznili so se narodi v jamo, katero so bili napravili; v mrežo, katero zo bili skrili, vjela se je njih noga. **16** Pokazal se je Gospod po sodbi, katero je storil; v svojem lastnem delu zapletel se je krivični; vsega pomiselka vredno! **17** Nazaj se bodo podili krivični noter do groba; vsi narodi, ki so pozabili Boga. (*Sheol h7585*) **18** Ker siromak naj se ne pozabi nikdar: ubogih upanje ne pogine vekomaj. **19** Vstani, Gospod, da se ne ojači človek; sodba pridi nad narode pred obličjem tvojim. **20** V strah jih primi, Gospod; siloma naj spoznajo narodi, da so umrjoči.

10 Zakaj bivaš v daljavi, Gospod! zakaj se skrivaš v časih, ko smo v stiski? **2** Prevzetnost krivičnega hudo straši siromaka ubozega; zgrabijo se naj v naklepih, katere izmišljajo. **3** Ker krivični hvali dušo svojo v njenem hrepenujeni, in njega, ki išče dobička, blagoslavljva, draži Gospoda. **4** Krivični v napuhu svojega obraza: On ne kaznuje, ni Boga, té so vse misli njegove. **5** Varna so pota njegova v vsakem času; previsoko so pogledu njegovemu sodbe tvoje: kateri koli so sovražniki njegovi, vanje piha žarjavico. **6** V srci svojem gorovi: Ne umaknem se, v nobeni dobi ne bodem v nesreči. **7** Preklinanja polna so usta njegova in zvijač in goljufije; pod jezikom njegovim je nadlega in ničemurnost. **8** Poseda v votlini vaši, v zatišji, da bi ubil nedolžnega; oči njegove se skrivajo zoper onemoglega. **9** V zatišji preži, kakor lev v svojem brlogu; preži, da zgrabi siromaka ubozega; zgrabil bi rad siromaka ubozega, potegnil ga v mrežo

svojo. 10 Sključi se, potuhne se; in s krepkimi udi svojih podnevi? Doklej se bode spenjal sovražnik svojimi se zgrudi, kakor da so onemogli. 11 V srci moj proti meni? 4 Poglej, usliši me, Gospod, moj svojem govoru: Pozabil je Bog mogočni; obliče svoje Bog; razsvetli oči moje, da ne spavam v smrti. 5 skriva, ne ozré se nikoli. 12 Vstani, Gospod, Bog Da ne poreče neprijatelj moj: Premagal sem ga; ne mogočni, dvigni roko svojo; ne pozabi siromakov radujejo se sovražniki moji, ko budem omahnili. 6 Ker ubozih. 13 Zakaj draži krivični Boga? v srci svojem jaz imam zaupanje v milost twojo; raduje se naj moj govoru, da ne bodeš térial? 14 Zazdelo se je tebi, duh v blaginji tvoji; prepeval budem Gospodu, ko mi ko gledaš nadlego in gorjé, vzeti jih v roko svojo; bode storil dobro.
bramphi tvoji se izroča onemogli: siroti si tí pomočnik

Záleží vám na tom, že všechny mohou využít svého potenciálu?

15 Zarobi roko krivичnemu in nudobnemu; preiskuj krivico njegovo, dokler je ne najdeš več. **16** Gospod je kralj večni; poginili so narodi sè zemlje njegove. **17** Hrepenenje krotkih si uslišal, Gospod; potolaži tem srce, nagni svoje uho, **18** Maščujoč siroto in siromaka, da ga ne bode dalje izganjal človek silovito iz dežele.

11 Načelniku godbe, Davidova. Gospod je priběžališče moje, kako gorovite duši moji: Zapústi goro vašo, tičica? 2 Ker glej, tisti krivični natezajo lok, puščo svojo pokladajo na struno, da streljajo v temi na pravične v srci. 3 Ko se bodo celo stebri podirali, kaj naj počne pravični? 4 Gospod je v svetišči svetosti svoje, Gospod, katerega prestol je v nebesih, katerega oči vidijo, katerega trepalnice preiskujejo sinove človeške. 5 Gospod preiskuje pravičnega, krivičnega pa in siloljubnega sovraži srce njegovo. 6 Vsipal bode žarjavico nad krivične, ogenj in žveplo; in najvhárnejši veter bode njih kupe delež. 7 Ker pravični Gospod ljubi, kar je pravično; pravičnega gleda obliče njegovo.

12 Načelniku godbe po osmini, psalm Davidov.
Daj rešenje, Gospod, ker minil je dobrodelnik;
ker izginili so resnični izmed sinov človeških. 2
Prazno govoré drug z drugim, s priliznjenimi ustnami,
z vojnim srcem govoré. 3 Pokončal bode Gospod
vse priliznene ustne, jezik visokobesedni; 4 Njih, ki
govoré: Našega jezika pravica bode obveljala, ustne
naše so v naši oblasti, kdo bi bil nam gospod? 5
Od zatiranja siromakov ubozih, od vpitja revežev
vstanem skoraj, govori Gospod; pomagal budem
njemu, v katerega bode pihal žarjavico krivični. 6
Besede Gospodove so čiste besede, srebro očiščeno
v izbrani prsteni posodi, osnaženo sedemkrat. 7 Ti,
Gospod, ohrani jih; vsakega izmed njih brani tega
rodu na veke. 8 Krivični hodijo okrog povsodi, ko se
povzdijanje malopridna reč med človeškimi sinovi.

13 Načelniku godbe, psalm Davidov. 2 Doklej, Gospod? Bodeš li pozabljal me večno? Doklej bodeš skrival obliče svoje pred meno? 3 Doklej naj skrivam naklepe svoje v srci svojem: žalovanje v prsih

14 Načelniku godbe; Davidova. Nespatmetni govor v srci svojem: Ni ga Boga: pohujšujejo, ostudna dela doprinašajo, ni ga, da bi delal dobro. 2 Gospod gleda z nebes na sinove človeške, da bi videl, je li kateri, ki bi bil razumen, ki bi iskal Boga. 3 Vsak je odstopil, izpridili so se vsi vkup; ni ga, da bi delal dobro, enega samega ne. 4 Ali si niso v svesti vsi, kateri delajo krivico, ker žró ljudstvo moje kruh jedč, ne kličejo Gospoda? 5 Tu se preplašijo od groze, ker Bog je na strani pravičnemu rodu. 6 Naklep siromaka ubozega bodete osramotili, seveda! ker Gospod je zavjetje njegovo. 7 Kdo naj dá rešenje sè Sijona Izrael? Ko bode nazaj peljal iz sužnjosti ljudstva svojega krdelo, radoval se bode Jakob, veselil se Izrael.

15 Psalm Davidov. Gospod, kdo naj prebiva v šatoru tvojem; kdo naj stanuje na gori svetosti tvoje? 2 Kdor hodi pošteno in dela pravico ter govori resnico iz svojega srca; 3 Ne obrekuje z jezikom svojim, ne dela hudega bližnjemu svojemu, in ne sramoti svojega soseda: 4 V očeh njegovih je zaničevan krivični, česti pa njé, ki se bojé Gospoda; ko je prisegel v škodo svojo, vendar ne gane; 5 Denarja svojega ne posoja na obresti, in darila ne prejema zoper nedolžnega; kdor tako ravna, ne omahne nikdar.

16 Odlična pesem Davidova. Reši me, Bog mogočni; ker k tebi pribegam: 2 Gospodu govorиш: Gospod si moj, blaga mojega ne bodeš hraniš pri sebi: 3 Svetim, ki so v deželi in veličastnim ga podeliš; na katerih je vse razveseljevanje moje. 4 Njim množijo bolečine kateri drugemu delé; daroval ne bodem njih krvavih daritev, ne jemal njih imen na ustne svoje. 5 Gospod je delež pristave moje in mojega ljudstva; ti vzdržuješ osodo mojo. 6 Mérne vrvi so mi pale v preprijetnih krajih; tudi posestvo je sprelepko, katero me je doletelo. 7 Blagoslavljal bodem Gospoda, kateri mi je dal sovèt; tudi ponocí me podučujejo obisti moje. 8 Predočujem si Gospoda neprestano; ker je na desnicì moji ne omahnem. 9

tudi meso moje prebiva brez skrbi. **10** Ker duše moje ne bodeš pustil v grobu, ne pripustil ljubljencu svojemu, da vidi trohnobo. (*Sheol h7585*) **11** Naznanjaš mi življenja stezo; najslajših radosti obilost pred obličjem tvojim, na desnici tvoji vekomaj.

17 Molitev Davidova: Čuj, Gospod, pravico, poslušaj vpitje moje; uho nagni molitvi moji brez ustnic zvijačnih. **2** Od obličja tvojega izidi pravica moja; oči tvoje naj gledajo, kar je pravično. **3** Ko bodeš preiskal srce moje, obiskal ponoči, preskušal me, ne najdeš; kar mislim, ne prestopi mojih ust. **4** Pri delih človeških, po besedi ustnic tvojih opazujem steze silovitega. **5** Ohrani korake moje na stezah svojih, da ne zaidijo moje noge. **6** Jaz te kličem, ker me slišiš, Bog mogočni; nagni k meni uho svoje, poslušaj govor moj. **7** Odloči milosti svoje, o ti, ki otimaš preganjalcev pribegajoče na desnico tvojo. **8** Hrani me kakor zenico v očesu; sè senco peroti svojih skrivaj me: **9** Zaradi krivičnih, ki me napadajo, sovražnikov mojih glavnih, ki me obdajajo. **10** Mast svojo masté, z ustí svojimi govoré prevzetno: **11** Hojo našo zdaj obdajajo nam; oči svoje obračajo vpirajoč v tla. **12** Podoba je vsakega kakor leva želetečega zgrabiti, in kakor mladega leva čepečega v zakotji. **13** Vstani, Gospod, prehít obliče njegovo; trešči ga, izpuli dušo mojo z mečem svojim krivičnemu. **14** Ljudém izpuli v roko svojo, Gospod, ljudém od svetá, katerih delež je v tem življenji, katerim trebuh polniš sè skrivnim zakladom svojim; sitijo se sinovi in preobilost svojo zapuščajo otrokom svojim. **15** Jaz bodem v pravičnosti videl obliče tvoje, sitil se bodem, ko se zbudim, s podobo tvojo.

18 Načelniku godbe, Davida hlapca Gospodovega; kateri je govoril Gospodu té pesmi besede v dan, ko ga je bil rešil Gospod iz roke vseh sovražnikov njegovih, kakor iz roke Savlove. In rekel je: Iz osrčja svojega bodem te ljubil, Gospod, moja krepot. **2** Gospod, skala moja in grad moj in rešitelj moj; Bog mogočni moj, pečina moja, kamor pribegam, ščit moj in blaginje moje rog, višina moja. **3** Hvaljenega kličem Gospoda in rešujem se sovražnikov svojih. **4** Obdajajo me smrtné bolečine in malopridnih hudournikov me strašijo. **5** Groba bolečine me obhajajo, smrtné zanke so mi na poti. (*Sheol h7585*) **6** V stiski svoji kličem Gospoda, in do Boga svojega vpijem; iz svetišča svojega usliši moj glas, in vpitje moje predenj pride do ušes njegovih: **7** In stresa se in giblje zemlja, in podlage gorá se majó; stresajo se pa, ko se mu vname jeza. **8** Dim se vali skozi nos njegov in ogenj Vpijejo, a ni ga, da jih reši; h Gospodu, a ne usliši požrešen iz ust njegovih; žarjavica goreča gre od jih. **42** Zatorej jih razmeljem kakor prah pred vetrom;

njega. **9** In nagne nebo ter stopi dol, z mrakom pod svojimi nogami, **10** In sedeč na kerubih leti, in plava na vetrovih perotih. **11** Temo si napravi v zavetje svoje, okolo sebe za šator svoj; temotne vode, gošče gornjih oblakov. **12** Od svita pred njim prehajajo gosti oblaki njegovi, toča in žarjavica ognjena. **13** Na nebesih grmi Gospod in z višave izhaja glas njegov, toča in žarjavica ognjena. **14** Tako proži pušice svoje, razsipa jih in strele meče ter jih podi. **15** Prikazujejo se tudi najnižje struge vodâ, in razgrinjajo se podlage vesoljne zemlje od hudovanja tvojega, Gospod, od sape tvojega nosú. **16** Iz višine poseže ter me potegne gor, izvleče me iz mnogih vodâ. **17** Reši me neprijatelja mojega močnejšega, in sovražnikov mojih, ko so krepkejši od mene. **18** Srečujejo me ob času nadloge moje, tedaj mi je za palico Gospod: **19** In izpelje me na prostoto; reši me, ker me ima rad. **20** Podeljuje mi Gospod po pravičnosti moji; po čistosti mojih rok mi povrača. **21** Ker se držim potov Gospodovih, ter se ne obračam krivično od svojega Boga; **22** Ker so vse sodbe njegove pred mojimi očmi; in postav njegovih ne odvračam od sebe: **23** Ker sem pošten pred njim, in se varujem, da ne ravnam krivično. **24** Povrača mi Gospod po pravičnosti moji; po čistosti mojih rok pred njegovimi očmi. **25** Z dobrotljivim izkazuješ se dobrotljivega, s poštenim možem izkazuješ se poštenega. **26** S čistim kažeš se čistega, ali popačenemu nasprotuješ. **27** Ker ti otimaš ljudstvo ubogo, prevzmete pa oči ponižeš. **28** Dà, svetilo moje razsvetljuješ; Gospod, moj Bog razjasnjuje moje temé. **29** S teboj namreč prodiram skozi krdelo, in z Bogom svojim preskakujem zid. **30** Tega Boga mogočnega pot je poštena; govor Gospodov ves čist; ščit je vsem, kateri pribegajo k njemu. **31** Ker kdo je Bog razen Gospod? in kdo skala razen naš Bog? **32** Ta je Bog mogočni, ki me opasuje z močjo, in dela pošteno mojo pot: **33** Storivši noge moje kakor jelenom, da me stavi na višino mojo; **34** Boja uči roke moje; tako da zlomi lok jekleni roka moja. **35** Ker daješ mi ščit blaginje svoje, in desnica tvoja me podpira, in krotkost tvoja me povisiše. **36** Hoji moji razširjaš prostor moj; in členki mojih nog ne omahujejo. **37** Sovražnike svoje podim in dohajam jih; in ne povrnem se, dokler jih nisem uničil. **38** Zdrobim jih tako, da ne morejo več vstati, padajoč pod noge moje. **39** Opasuješ me namreč z močjo za vojsko; pod me podiraš nje, ki se spenjajo zoper mene. **40** In neprijateljev mojih tilnik mi podajaš; da ugonobim sovražnike svoje. **41** Vpijejo, a ni ga, da jih reši; h Gospodu, a ne usliši požrešen iz ust njegovih; žarjavica goreča gre od jih. **42** Zatorej jih razmeljem kakor prah pred vetrom;

kakor blato na ulicah jih drobim. **43** Oproščaš me twoje. **6** Zdaj spoznavam, da Gospod brani maziljenca prepirov ljudstva; staviš me narodom na čelo; ljudstvo, svojega, usliši ga z nebes svetosti svoje; po največji katerega nisem poznal, služi mi: **44** Na sluh ušesa so krepotni, blaginji desnice svoje. **7** Ti vóz, in oni kónj, mi pokorni; tujci se mi udajajo lažnjivo; **45** Tuji padajo mi pa se spominjam imena Gospoda, Boga našega. in priterepetavajo iz gradov svojih. **46** Gospod živi in **8** Oni se pripogibajo in padajo; mi pa vstajamo in blagoslovljena skala moja; zatorej naj se povisuje stojimo. **9** Gospod, reši! kralj sam naj usliši nas ob Bog blaginje moje. **47** Bog ta mogočni, ki mi daje času, ko ga bodemo klicali.

maščevanje, in spravlja ljudstva pód me; **48** Rešuje me sovražnikov mojih; tudi nad nje, ki se spenjajo zoper mene, povzdignil si me; možu silovitemu si me iztrgal. **49** Zatorej te bodem slavil med narodi, Gospod, in prepeval bodem tvojemu imenu: **50** Da veliko blaginjo vsakoršno podeljuješ svojemu kralju, in izkazuješ milost maziljencu svojemu, Davidu in semenu njegovemu na veke.

19 Načelniku godbe, psalm Davidov. Nebesa oznanjajo slavo Boga mogočnega; in delo rok njegovih kaže njih razsežje. **2** Dan dnevu bruha govorico, in noč noč kaže znanje. **3** Govorce nimajo, ne besed; in brez njih umé se njih glas. **4** Po vsei zemlji gre njih oznanilo, do kraja vesoljnega sveta šle so njih govorice; odkar je solncu šator postavil na njih. **5** Ker ono je kakor ženin, ki gre iz stanice svoje; raduje se kakor korenjak, ko se pripravlja na tek. **6** Od kraja nebá je vzhod njegov; in ték njegov do njihovih krajev; in nič ni, kar bi bilo skrito njegovemu žaru. **7** Nauk Gospodov je pošten, oživljajoč dušo; pričanje Gospodovo resnično, modrost daje nevednemu. **8** Zapovedi Gospodove so pravične, srce razveseljujejo; postava Gospodova čista, razsvetljuje oči. **9** Sveti strah Gospodov je čist, vekomaj ostane; sodbe Gospodove zgolj resnica, pravične so vse: **10** Zaželene, bolj ko zlato, in to kakor zlato prečisto, premnogo, in slajše ko med, in to ko čisti med. **11** Tedaj je bil služabnik tvoj opominjan po njih; njih poslušati je velik dobiček. **12** (Zmote, kdo bi jih razumel?) Mene odveži skrivnih. **13** Potem iz trdovratnosti potegni služabnika svojega, da ne gospoduje v meni; tedaj bodem pošten in čist velike pregrehe. **14** Po volji naj bodejo ust mojih besede, in srca mojega premišljevanje pred teboj; Gospod skala moja in rešiteľ moj!

20 Načelniku godbe, psalm Davidov. Usliši te naj Gospod ob času stiske; na višavo naj te postavi ime Boga Jakobovega. **2** Pošle naj ti pomoč iz svetišča, in sè Sijona naj te podpira. **3** Dúha naj vse dari twoje, in upepelj naj žgalno daritev twojo. **4** Dá ti naj po srci twojem, in izpolni naj vsak sklep twoj. **5** Žrelo svoje odpirajo zoper mene, kakor lev zgrabljiv Prepevajmo o blaginji tvoji; in v imenu Boga našega nosimo zastave; izpolni naj Gospod vse prošnje nosimo zastave; izpolni naj Gospod vse prošnje

času, ko ga bodemo klicali. **21** Načelniku godbe; psalm Davidov. Gospod, moči tvoje veseli se kralj, in blaginje tvoje kako se silno raduje! **2** Željo srca njegovega mu daješ, in kar so ustne njegove gorovile, ne odrékaš. **3** Dà, prehitevaš ga z blagodari, na glavo njegovo pokladaš venec iz zlata prečistega. **4** Živiljenja te je prosil, dal si mu; tudi dnî dolgost na vedno večne čase. **5** Velika je slava njegova po blaginji tvoji; díko in veličastvo si položil nanj. **6** Ker pripravil si mu blagoslove na vekomaj; razjasnil ga z radostjo od svojega obličja. **7** Ker kralj sam upa v Gospoda; zato v zaupanji na milost Najvišjega ne omahne. **8** Z roko svojo dosežeš vse neprijatelje svoje; z desnico svojo dosežeš vse svoje sovražnike. **9** Narediš, da so kakor peč ognjena ob času srditega obličja tvojega; Gospod jih pogoltne v jezi svoji, kakor da jih ogenj uniči. **10** Sad njih pokončaš sè zemlje, in njih seme izmed sinov človeških. **11** Ker nameravali so ti hudo; izmišljali so naklep: ne morejo! **12** Ker staviš jih kakor gomilo; na strune svoje pokladaš pušice ter jih streljaš proti njih obličjem. **13** Dvigni se, Gospod, v moči svoji; pojmo in prepevajmo o hrabrosti tvoji.

22 Načelniku godbe o prvi zarji; psalm Davidov. Bog moj mogočni, Bog moj mogočni, zakaj si me zapustil? daleč od blaginje moje, od stoka mojega besed? **2** Bog moj, zakaj me ne uslišiš, ko te kličem podnevi? in ponoči ni mi pokoja. **3** Saj si vendor svet, stanoven, popolna hvala Izraelova. **4** Tebi so zaupali očetje naši; zaupali so, in osvobodil si jih. **5** K tebi so vpili, in oteti so bili, v té so zaupali in ni jih bilo sram. **6** Jaz pa sem črv, in ne mož; sramota ljudém in zaničevanje ljudstvu. **7** Vsi, ki me vidijo, namrdavajo se mi; režé se, glavó majó: **8** H Gospodu pribega, reši ga naj; otmè ga naj, ker ima veselje nad njim. **9** Saj ti si, ki si me potegnili iz materinega telesa, storil si, da sem brez skrbi živel na prsih matere svoje. **10** K tebi sem bil zagnan od rojstva, od telesa matere moje bodi Bog moj mogočni. **11** Ne bivaj daleč od mene, ko je blizu stiska, ko ni pomočnika. **12** Obdjajajo me junci mnogi, krepki junci Bazanski obsipljejo me. **13** Žrelo svoje odpirajo zoper mene, kakor lev zgrabljiv in rujoveč. **14** Kakor voda se razlivam, in vse kosti

taja se v osrčji mojem. **15** Moja moč je suha kakor svoje. **6** Ta je zarod čestilcev njegovih, ki iščejo obličeje čepinjia, in jekoj moj se prijemlje neba mojega, in tvoje, zarod Jakobov. **7** Dvignite, vrata, glave svoje in devaš me v smrtni prah. **16** Ker obdali so me psi; dvignite se, večne duri, da vniide slave kralj. **8** Kdo hudobnikov krdela so me obsula; prebodli so moje je ta slave kralj? Gospod prekrepki in premogočni; roke in noge moje. **17** Seštel bi lahko vse svoje kosti; Gospod vojskovalec premogočni, **9** Dvignite, vrata, oni gledajo, ozirajo se v mé. **18** Oblaćila moja delé glave svoje, dvignite, pravim, večne duri, da vniide med seboj, in za sukno mojo mečejo kocko. **19** Ti slave kralj. **10** Kdo je ta slave kralj? Gospod vojnih torej, Gospod, ne bivaj daleč, krepost moja, hiti na krdél, on je slave kralj.

pomoč mojo. **20** Otmi meča dušo mojo, psa edino
mojo. **21** Reši me žrela levovega, in rogov samorogov,
uslišavši me. **22** Ime tvoje bodem oznanjal bratom
svojim; sredi zpora bodem te hvalil: **23** Vi, ki se bojite
Gospoda, hvalite ga; vse seme Jakobovo hvali ga; in
boj se ga vse seme Izraelovo. **24** Ker ne zameta in
ne zaničuje siromaštva siromakovega, in pred njim
ne skriva obličja svojega; temuč ko vpije do njega,
usliši ga. **25** O dobrotah tvojih bode hvala moja v
zboru velikem; oblube svoje bodem opravljal v pričo
njih, ki se ga bojé. **26** Jedli bodejo krotki in nasiliti se;
hvalili bodejo Gospoda, kateri ga iščejo; srce vaše
bode živelo vekomaj. **27** Spomnijo se in povrnejo se h
Gospodu vse meje zemlje, in priklonijo se pred teboj
vse družine narodov. **28** Ker Gospodovo je kraljestvo
samo, in gospodstvo ima nad narodi. **29** Jedli bodo in
priklanjali se vsi zemlje bogatini; pred njim bodejo
padali, katerikoli pojdejo dol v prah; kateri ni ohranil
duše svoje v življenji. **30** Teh seme bode ga čestilo,
prištevalo se bode Gospodu vsak čas. **31** Prihajali
bodo in oznanjali pravico njegovo ljudstvu, ki se rodi,
da je pravičen.

23 Psalm Davidov; Gospod je pastir moj; slabo
se mi ne more goditi. **2** Na pašnikih travnatih
skrbi da ležim, poleg tihih vodâ me vodi. **3** Pokojno
dela dušo moja, po pravice stezah me vodi, zavoljo
svojega imena. **4** Tudi ko bi hodil po dolini smrtne
sence, ne bal bi se zlega, ker ti si z menoj; šiba tvoja in
palica tvoja tolažiti me. **5** Pred menoj napravljaš mizo,
sovražnikom mojim nasproti; z mazilom maziliš glavo
mojo, kupa moja je polna do vrha. **6** Zgolj dobrota in
milost bodeli me spremljale vse dni življenja mojega;
in pokojen bodem v hiši Gospodovi, dokler bodejo
dolgi časi.

24 Psalm Davidov; Gospodova je zemlja in česar
je polna, vesoljni svet, prebivalci njegovi. **2** Ker
sam jo je ustanovil nad morja, in nad reke jo utrdil.
3 Kdo naj gre gor na goro Gospodovo, in kdo naj
stoji na mestu svetosti njegove? **4** Kdor je nedolžnih
rok in srca čistega; kateri ne dviga k ničemurnosti
duše svoje, in ne priseza na goljufijo. **5** Ta dobiva
blagoslov od Gospoda, in pravico od Boga blaginje

6 Ta je zarod čestilcev njegovih, ki iščejo obličeje
čepinjia, in jekoj moj se prijemlje neba mojega, in tvoje, zarod Jakobov. **7** Dvignite, vrata, glave svoje in devaš me v smrtni prah. **8** Kdo hudobnikov krdela so me obsula; prebodli so moje je ta slave kralj? Gospod prekrepki in premogočni; roke in noge moje. **9** Dvignite, vrata, glave svoje, dvignite, pravim, večne duri, da vniide slave kralj. **10** Kdo je ta slave kralj? Gospod vojnih torej, Gospod, ne bivaj daleč, krepost moja, hiti na krdél, on je slave kralj.

25 Pesem Davidova: K tebi, Gospod, dvigam dušo svojo. **2** Bog moj, v té zaupam, naj se ne osramotim, sovražniki moji naj se ne radujejo nad mano. **3** Tudi kdor čaka tebe, naj se ne osramoti; osramoté se naj, kateri izdajalsko ravnajo po krivem. **4** Pota svoja mi kaži, Gospod; steze svoje úci me. **5** Daj, da hodim po resnici tvoji, in úci me; ker ti si Bog blaginje moje, tebe čakam ves dan. **6** Spomni se usmiljenja svojega, Gospod, in milosti svojih, da so od vekomaj. **7** Grehov mladosti moje in pregreškov mojih ne spominjaj se; po milosti svoji spominjaj se me ti, zavoljo dobrote svoje, Gospod. **8** Dober in pravičen je Gospod: zatorej úci grešnike pot; **9** Dela, da hodijo krotki po pravici, in krotke úci pot svojo. **10** Vse steze Gospodove so milost in zvestoba njim, ki hranijo zavezno njegovo in pričanja njegova. **11** Zavoljo imena svojega, Gospod, bodes torej prizanesel krivici mojih, ker velika je. **12** Kakošen bode mož tisti, kateri se boji Gospoda, ki ga úci, katero pot naj izvoli? **13** Duša njegova bode prenočevala v dobrem, in seme njegovo bode dedovalo deželo. **14** Skrivnost Gospodova biva pri njih, ki se ga bojé, in zaveza njegova, da po izkušnji priča zarje. **15** Oči moje gledajo neprestano v Gospoda; ker on potegne iz mreže noge moje. **16** Ozri se v mé, in milost mi stóri; ker samoten sem in ubožen. **17** Stiske srca mojega se razširjajo; iz nadlog mojih potegni me. **18** Poglej siromaštvo moje in težavo mojo; in odpusti vse grehe moje. **19** Ozri se v sovražnike moje, ker močnejti so; in s hudim sovraštvom me sovražijo. **20** Reši dušo mojo in otmi me; naj se ne osramotim, ker pribegam k tebi. **21** Poštenost naj me brani in pravica, ker tebe čakam. **22** Reši, Bog, Izraela vseh zatiranj njegovih.

26 Pesem Davidova. Za sodnika mi bodi, Gospod, ker jaz hodim v poštenosti svoji, in v Gospoda zaupam, da ne omahnem. **2** Izkušaj me Gospod, in preišči me; preglej obisti moje in srce moje; **3** Ker milost tvoja je pred mojimi očmi, in neprestano hodim v resnici tvoji. **4** Ne sedevam z ničemurnimi ljudmi in z licemérči se ne shajam. **5** Hudobnikov zbor sovražim, in s krivičnimi ne sedevam. **6** V nedolžnosti umivam roke svoje, in oltar tvoj obhajam, Gospod, **7**

Prepevajoč hvalno pesem, in oznanjajoč vsa čuda prošenj mojih glas; 7 Gospod moč moja in štit moj; tvoja. 8 Gospod, prebivališče ljubim hiše tvoje, in njemu zaupa srce moje, in pomaga mi; zatorej se mesto, šator slave. 9 Ne pridruži grešnikom duše raduje srce moje, da ga slavim s pesmijo svojo. 8 moje, in možem krvozeljnim mojega življenja. 10 V Gospod je moč moja, in preblaga moč je Maziljenec njih rokah je pregreha, desnica njih je polna daril njegov. 9 Reši ljudstvo svoje, in blagoslov svojo last; podkupnih. 11 Jaz pa hodim v poštenosti svoji; reši in pasi jih ter povzdigni jih na veke. me in milost mi stóri. 12 Noga moja stoji na ravnem, v zborih bodem blagoslavljal Gospoda.

27 Pesem Davidova; Gospod je luč moja in blaginja Dajajte Gospodu slavo njegovega imena; priklanjajte moja, koga bi se bal? Gospod je življenja mojega se ter izkazujte čast Gospodu v diki svetosti. 3 moč, koga bi se plašil? 2 Vojskujejo se proti meni Glas Gospodov čez vode, glas Boga mogočnega, hudobniki, da pojedó moje meso, sovražniki moji in slavnega grmi, glas Gospodov čez mnoge vode. neprijatelji moji proti meni; oni se zgruzajo in padajo. 4 Glas Gospodov močan, glas Gospodov krasen. 3 Ko bi šatorišče stavili proti meni, ne bi se balo 5 Glas Gospodov lomi cedre, Gospod podira tudi srce moje; ko bi se spela vojska zoper mene, bil bi cedre na Libanu. 6 In dela, da skačejo kakor tele, brez skrbi za to. 4 Eno sem prosil Gospoda, tega Libanon in Sirijon, kakor mladič samorogov. 7 Glas samo želim: da naj sedevam v hiši Gospodovi vse Gospodov kreše plamene ognjene. 8 Glas Gospodov dní življenja svojega, da gledam lepoto Gospodovo prešinja puščavo, prešinja puščavo Kadeško. 9 in preiskujem v svetišči njegovem. 5 Ker skriva me Glas Gospodov dela, da rodé košute, in listje otresa v koči svoji ob času nadloge; skriva me v skrivenem gozdom; ali v svetišči svojem izreka vso slavo svojo. kraji šatora svojega, dviguje me na skalo. 6 Že se 10 Gospod je sedel o potopu, in Gospod kralj sedi spenja glava moja nad sovražnike moje, stoječe vekomaj. 11 Gospod daje moč svojemu ljudstvu; okrog mene; da darujem v šatoru njegovem daritve z Gospod blagoslavlja ljudstvo svoje z mirom. veselim hrupom, pojmem in prepevam Gospodu. 7 Sliši me, Gospod, ko kličem z glasom svojim: in milost mi storí, usliši me. 8 Twovo besedo: "Iščite obličje moje," premišlja srce moje; obličje tvoje iščem, Gospod. 9 Ne skrivaj mi obličja svojega, ne obračaj se v jezi od svojega hlapca; pomoč moja si bil, ne zapusti me in ne ostavi blaginje moje. 10 Ker oče moj in mati moja me zapuščata, Gospod pa me sprejme. 11 Uči me, Gospod, svoj pot, in vodi me po ravni stezi zavoljo njih, ki v mé preže. 12 Ne izdajaj me želji sovražnikov mojih; ker zoper mene stojé lažnjive priče, in ki pihajo silovitost; 13 Ko bi ne veroval, da bodem užival dobroto Gospodovo v deželi živečih. 14 Čakaj Gospoda, potolaži se, in pokrepčal bode srce tvoje; torej čakaj Gospoda.

28 Pesem Davidova. Tebe, Gospod, kličem, skala moja; ne delaj se gluhega obrnen od mene, da ne postanem, ako bodeš nem, od mene obrnen, podoben njim, ki v grob gredó. 2 Čuj prošenj mojih glas, ko vpijem k tebi; ko molím roke svoje proti hramu tvoje svetosti. 3 Ne potegni me med hudobne in njé, ki delajo krivico; ki govoré mir z bližnjimi svojimi, hudobija pa biva v njih srci. 4 Daj jim po njih delu, in po hudobnosti njih dejanj; po delu njih rók jim daj, povrni jim povračilo svoje. 5 Ker ne menijo se za dela Gospodova, in za stvarjenje rok njegovih: podere jih, a postavi jih ne. 6 Blagoslavljen Gospod, ker je uslišal

29 Psalm Davidov. Dajajte Gospodu, sinovi mogočnih, dajajte Gospodu slavo in hvalo. 2

30 Psalm Davidov, pesem posvečevanja hiše njegove. Poveljeval te bodem, Gospod, ker si me povzdignil, in sovražnikom mojim nisi dal radovalti se nad mano. 2 Gospod, Bog moj, ko sem vpil do tebe, ozdravil si me. 3 Gospod, izpeljal si iz groba dušo mojo, ohranil me živega, da ne idem v grob. (*Sheol h7585*) 4 Prepevajte Gospodu, katerim on deli milost, in slavite spomin svetosti njegove. 5 Ko je bil trenotje v jezi svoji, pride življenje po dobroti njegovovi; ako se zvečer oglasi jok, zjutraj petje. 6 Ker jaz sem govoril v mirnosti svoji: Ne omahnem vekomaj. 7 Gospod, po dobroti svoji si bil na goro postavil mojo moč; ko si skrival obličje svoje, bil sem zbegan. 8 K tebi sem klical, Gospod, in Gospoda sem prosil: 9 Kaj prida bode v krvi moji, ko pojdem dol v jamo? ali te bode prah slavil? bode li oznanjal resnico twojo? 10 Čuj, Gospod, in milost mi stóri; Gospod, bodi mi pomočnik. 11 Izpreobrnil si mi jok moj v ples; razpasal si raševnik moj in opasal me z radostjo: 12 Da ti prepeva slava in ne umolkne. Gospod, Bog moj, slavil te budem vekomaj.

31 Načelniku godbe, psalm Davidov. K tebi, Gospod, pribegam, naj se ne osramotim vekomaj; s pravico svojo osvobodi me. 2 Nagni mi uho svoje, hitro me reši; močna skala mi bodi, trden grad, da se rešim. 3 Ker skala moja si in trdnjava

moja, torej zavoljo imena svojega vodi me in spremlijaj svojih Gospodu, in ti si izbrisal kazen mojega greha. **4** Izpelji me iz mreže, katero so skrili zoper mene: ker ti si moja moč. **5** V roko twojo izročam svoj duh; otél si me, Gospod, Bog mogočni, resnični. **6** Sovražim nje, ki česté ničemurnosti prazne; ker jaz pesmami oproščenja me obdajaj. **8** Podučeval te zaupam v Gospoda, **7** Da se bodem radoval in veselil dobrote twoje, ko se bodeš ozrl v siromaštvu moje, spoznal duše moje stiske, **8** In ne izdal me sovražniku v roko, na široko postavl noge moje. **9** Milost mi stórí, Gospod, ker v stiski sem; od žalovanja hira pozabljeno me zagrebava srce, kakor mrtvega; jaz sem kakor orodje potro. **13** Ker zasramovanje čujem od mnogih, strah okrog in okrog; posvetuječ se vkljup zoper mene mislijo, kako bi prestregli dušo mojo. **14** Jaz pa v té zaupam, Gospod, govoreč: Bog si moj; **15** V rokah tvojih so časi moji; potegni me iz rok sovražnikov mojih in njih, ki me preganjajo. **16** Daj, da sveti obliče twoje nad tvojim hlapcem; reši me po milosti svoji. **17** Gospod, naj se ne osramotim, ker te kličem; osramoté se naj krivični, pogubé se v grob. **(Sheol h7585)** **18** Neme naj postanejo ustne lažnive, katere govoré zoper pravičnega trdó, z napuhom in zaničevanjem. **19** Kako obila je dobrota twoja, katero hraniš njim, ki te česté; izkazuješ njim, ki pribegajo k tebi pred sinovi človeškimi! **20** Skrivaš jih v skrivališči pričujočnosti svoje pred móž napuhom; skrivaš jih v koči pred prepirom jezikov. **21** Blagoslovjen Gospod, ker mi izkazuje čudovito milost svojo; stavi me kakor v trdno mesto. **22** Jaz sem bil sicer rekel v naglici svoji; Iztrebljen sem izpred tvojih oči; vendor si slišal molitev mojih glas, ko semi vpil k tebi. **23** Ljubite Gospoda vsi, katerim izkazuje dobroto; Gospoda, ki varuje zveste, in povrača preobilno, dela reči veličastne. **24** Potolažite se, in pokrepčal bode srce vaše, vsi, ki upate v Gospoda.

32 Davidova pesem ukovita: Blagor oproščenemu pregreška, kogar greh je poravnán. **2** Blagor

človeku, kateremu Gospod ne vštева krivice, in katerega duh ni ma v sebi zvijače. **3** Ko sem molčal, starale so se kosti moje, v stoku mojem ves dan. **4** Ker podnevi in ponoči bila je težka nad mano roka twoja; in sok moj najboljši preobračal se je v suše poletne. **5** Greh svoj ti razodenem, in krivice svoje ne bodem pokrival (dejal sem). Izpovém se pregreškov

6 Zavoljo tega bode te molil, komurkoli deliš milost, kader se zgodi; (o povodnji mnogih vodá ne doidejo njega); **7** Ti si zavetje meni; stiske me brani; s Sovražim nje, ki česté ničemurnosti prazne; ker jaz pesmami oproščenja me obdajaj. **8** Podučeval te zaupam v Gospoda, **7** Da se bodem radoval in veselil bodem in kazal ti, po kateri poti bodeš hodil; svetoval ti bodem, v te vpirajoč svoje oko. **9** Ne bodite kakor konj, kakor mezeg, brez razuma, katerima je uzdo in vajetom brzdati gobec, da se, ne približa tebi. **10** Veliike bolečine ima krivični; kdor pa ima zaupanje v Gospoda, njega obdaja milost. **11** Veselite se v Gospodu in radujte, pravični; in prepevajte, vsi pošteni kazni krivice, katero trpim, hira krepost moja; in kosti v srci.

33 Prepevajte, pravični v Gospodu, poštenim se spodobi hvalno petje. **2** Slavite Gospoda sè strunami, s citrami in desetostrunjem mu pojte. **3** Pojte mu novo pesem, krepko bijte na strune, da doni. **4** Ker prava je beseda Gospodova; in stanovitno vse delo njegovo. **5** Pravico ljubi in sodbo; milosti Gospodove polna je zemlja. **6** Z besedo Gospodovo ustvarjena so nebesa, in z dihom ust njegovih vsa vojska nebeška. **7** Morske vode znaša kakor kup in v shrambe deva valove. **8** Gospoda naj se bojé vse dežele, pred njim naj trepetajo vsi sveta prebivalci. **9** Ker na besedo njegovo je, karkoli je, na zapoved njegovo postane. **10** Gospod uničuje narodov sklep, misli ljudstev podira. **11** Sklep pa Gospodov ostane vekomaj, misli srca njegovega od roda do roda. **12** Blagor narodu, katerega Bog je Gospod, ljudstvo, katero si je izvolil v last. **13** Z nebes gleda Gospod, vidi vse sinove človeške. **14** Z mesta prebivališča svojega gleda dol na vse zemlje prebivalce. **15** In obrazovatelj tudi njih src, pazi na vsa njihova dela. **16** Ni ga kralja, da bi se rešil z množico krdél; mogočni se ne otme z množico moči. **17** Goljufiv je konj za rešitev in z množico moči svoje ne oprosti jezdeca. **18** Glej, oko Gospodovo pazi na nje, kateri se ga bojé, na njé, kateri čakajo milosti njegove; **19** Da reši smrti njih dušo, in jih žive ohrani v lakoti. **20** Duša naša čaka Gospoda; pomoč je naša in štit naš. **21** Ker v njem se raduje srce naše, kajti zaupamo njegovemu svetuemu imenu. **22** Milost twoja, Gospod, bodi nad nami, kakor te pričakujemo.

34 Pesem Davidova, ko je bil izpremenil lice svoje pred Abimelekom, in je bil odšel, ker ga je on podil. Blagoslavil bodem Gospoda vsak čas; vedno bode hvala njegova v ustih mojih. **2** V Gospodu se bode ponašala duša moja; čuli bodejo krotki ter se veselili; **3** Povelčujte Gospoda z menoj, in vkljup povisujmo ime njegovo. **4** Iskal sem Gospoda in

uslišal me je, in iz vseh strahov mojih me je rešil. 5 vračala v nedrije moje. 14 Kakor k bližnjemu, kakor Kateri gledajo vanj in pritekajo, obličja njih naj se ne k bratu sem hodéval neprestano, kakor žalujoč po osramoté, govoré naj: 6 Ta ubogi je klical, in Gospod materi hodil sem sključen v črni obleki. 15 Ko pa je uslišal; in rešil ga je iz vseh stisek njegovih. 7 pešam, zbirajo se in se radujejo; zbirajo se pri meni Šatorišče stavijo angeli Gospodovi okrog njih, kateri in se plazijo, da ne čutim; parajo obleko, in ne molče: se ga bojé, in otme jih. 8 Pokusite in vidite, da je 16 Med igralci šaljivci šegavi; sè svojimi zobmi režé dober Gospod; blagor možu, kateri pribega k njemu. proti meni. 17 Gospod, doklej bodeš gledal? Reši 9 Bojte se Gospoda, svetniki njegovi, ker stradanja ni dušo mojo njih pogube, mladih levov edino mojo. njim, ki se ga bojé. 10 Mladi levi beračijo in stradajo; 18 Slavil te bodem v velikem zboru, med ljudstvom kateri pa iščejo Gospoda, ne pogrešajo nobenega obilim bodem te hvalil. 19 Naj se ne radujejo nad blaga. 11 Dejte, sinovi, poslušajte me: strah Gospodov menoj, kateri so mi neprijatelji iz krivih vzrokov; kateri vas bodem učil. 12 Kdo je ón mož, kateri se veseli me sovražijo po krivem, naj ne mezikajo z očesom. 20 življena, ljubi dní, rad uživa dobro? 13 Varuj jezik Mirú namreč ne govoré, temuč zoper pokojne v deželi svoj hudega, in ustne tvoje naj ne govoré zviaže. 14 izmišljajo najhujše zviaže. 21 In proti meni režé, Umikaj se hudem in delaj dobro; išči mirú in hodi govoré: Prav, prav, oko naše vidi! 22 Vidiš, Gospod, za njim. 15 Oči Gospodove pazijo na pravične, in ne mólči; Gospod, ne bivaj daleč od mene. 23 Zbúdi ušesa njegova na njih vpitje. 16 Srdito pa je njim, ki se in vstani na sodbo mojo; Bog moj in Gospod moj, delajo hudo, obličje Gospodovo, da iztrebi sè zemlje na pravdo mojo. 24 Sodi me po pravici svoji, Gospod njihov spomin. 17 Ko kličejo, sliši jih Gospod, in jih iz Bog moj, in naj ne radujejo se nad mano. 25 Naj ne vseh njih stisek otima. 18 Blizu je Gospod pobitim v govoré v srci svojem: Prav, duša naša; ne govoré srci; in potre v duhu rešuje. 19 Mnoge so pravičnega naj: Pogolnili smo ga. 26 Osramoté se naj in zarudé nadloge, ali iz njih vseh ga reši Gospod: 20 Vse vkup, ker se veselé nesreče moje; sè sramoto naj se kosti njegovo ohrani, ena izmed njih se ne zlomi. 27 Prepevali bodejo in se radovali, kateri se veselé sovražijo pravičnega, pogubé se. 22 Gospod otima ogrejno in nečastjo, kateri se povzdigujejo proti meni. 21 Krivične pa zadeva sè smrtjo nadloga, in kateri 27 Prepevali bodejo in se radovali, kateri se veselé sovražijo pravičnega, pogubé se. 22 Gospod otima pravice moje, in govorili bodejo vedno: Povelican dušo hlapcev svojih, in ne pogubi se nobeden, ki Gospod, ki se veseli mirú svojega hlapca. 28 In jezik moj bode oznanjal pravičnost tvojo, ves dan hvalo tvojo.

35 Pesem Davidova. Bojuj se, Gospod, zoper njé, ki se bojujejo z menoj; napadi jih, ki napadajo mene. 2 Zgrabi ščit veliki ali mali, in vstani in mojo pomoč: 3 In potegni sulico, in prestrezi njé, ki me preganajo: reci duši moji: Blaginja sem tvoja. 4 Osramoté se naj in z rudečico oblijó, kateri iščejo duše moje: nazaj naj se zapodé in zarudé, kateri mi nameravajo hudo. 5 Bodejo naj kakor pleve pred vетrom, ko ga zažene angelj Gospodov. 6 Temna bodi njih pot in prepelzka, in angelj Gospodov naj jih preganja. 7 Ker po krivem mi skrivajo v jami mrežo svojo, po krivem kopljajo jamo duši moji. 8 Pride naj mu, da ne bode vedel, poguba, da ga vjame mreža njegova, katero skriva: v pogubo naj pade vanjo. 9 Tako naj se duša moja raduje v Gospodu, veseli se naj v blaginji njegoví. 10 Vse kosti moje naj govoré: Gospod, kdo je tebi enak? Siromaka otimaš iz rok močnejega od njega; siromaka, pravim, in ubožca iz rok njega, ki ga pleni? 11 Priče vstajajo krivične; česar si nisem v svesti, terjajo od mene. 12 Hudo mi vračajo za dobro, zapuščenost duši moji. 13 In vendar sem jaz, ko so bili bolni, in raševini za obleko, s postom pokoril dušo svojo, in molitev moja se je

36 Načelniku godbe; pesem hlapca Gospodovega, Davida. Beseda pregrehe krivičnega je v srca mojega globočini: Pred očmi njegovimi ni strahu Božjega. 2 Slepí se v svojih očeh, ko doseže krivico svojo, katero naj bi sovražil. 3 Besede ust njegovih so prazne in zviačne; rabiti jenja razum, da bi delal dobro. 4 Ničemurnost misli v postelji svoji, stopa na pot, ki ni dobra: hudega ne zameta. 5 Gospod, v nebesih je milost tvoja, zvestoba tvoja noter do gornjih oblakov. 6 Pravica tvoja kakor največje gore, sodbe tvoje valovi veliki; ljudi in živali ohranjaš, Gospod. 7 Kako dražestna je milost tvoja, Bog, ko sinovi človeški pribegajo v senco perótij tvojih. 8 Preobilno se napolnjujejo z obilostjo hiše tvoje, in iz potoka svojih slasti jih napajaš. 9 Ker pri tebi je življena vir, v svetlobi tvoji uživamo svetlobo. 10 Pomoli milost svojo njim, ki te spoznavajo, in pravico svojo pravičnim v srci. 11 Ne zadeni me prevzetnega noga, in roka krivičnih naj me ne zapelje, da zaidem. 12 Ko padajo hudodelniki, zaženó se tako, da ne morejo vstati.

37 Pesem Davidova. Ne razrди se zaradi hudobnih, ne zavidaj njih, ki delajo krivico. 2 Ker hitro

se pokosé kakor seno, in kakor nežne trave zelenje odpadejo. **3** Zaupaj v Gospoda in delaj dobro; prebivaj v deželi in v poštenosti se pasi. **4** In razveseljuj se v Gospodu, ki ti bode dal srca tvojega prošnje. **5** Izróči Gospodu svojo pot in zaupaj vanj; on bode že storil. **6** Kakor luč bode pokazal pravičnost tvojo, in pravico tvojo kakor poldan. **7** Zanašaj se na Gospoda in čakaj ga neprestano: ne razsrdi se zaradi njega, ki ima srečo na poti svoji; zaradi moža, ki doprinaša, kar misli. **8** Odjenaj od jeze, in pústí togoto, ne razsrdi se, da bi le hudo storil. **9** Ker hudobniki se bodejo iztrebili: čakajoči pa Gospoda dedovali bodejo sami deželo. **10** In še malo, in celo ne bode krivičnegi: ko bodeš ogledoval mesto njegovo, ne bode ga. **11** Krotki pa bodejo dedovali deželo, in radovali se bodejo v obilosti mirú. **12** Ko misli krivični zoper pravičnega, in škriplje sè zobmí svojimi proti njemu, **13** Smeje se mu Gospod, ker vidi, da prihaja dan njegov. **14** Meč naj so potegnili krivični in lok svoj napéli, da poderó ubozega in siromaka, da pobijejo poštene na potu: **15** Meč njihov predere njih srce, in zdrobé se njihovi loki. **16** Dobro je vsakemu pravičnemu malo, bolje nego obilost mnogim krivičnim. **17** Ker roke krivičnih se zdrobé, pravične pa podpira Gospod. **18** Gospod pozna čase poštenih, tako da bode posest njihova vekomaj. **19** Osramoté se ne o huDEM času; temuč nasitijo se o lakoti času, **20** Ko krivični poginejo in sovražniki Gospoda kakor kar je drazega v jagnjietih, kakor to mine v dim, minejo oni. **21** Na pósodo jemlje krivični, a vrnuti ne more; pravični pa je milosten in daruje: **22** Ker blagoslovjeni po njem podedovajo deželo, prokleti pa po njem pogubé se. **23** Gospod stavi stopinje možu, katerega poti se raduje. **24** Ko pada, ne zvrne se; ker Gospod podpira roko njegovo. **25** Otrok sem bil, postaral sem se tudi, ali videl nisem pravične zapuščenega tako, da bi kruha iskal seme njegovo. **26** Ves dan deli milost in posoja, in v blagoslovu je seme njegovo. **27** Odstopi od hudega, in delaj dobro; tako prebivaj vekomaj. **28** Ker Gospod ljubi pravico, in ne zapusti njih, katerim je dobrovoljen; na veke se ohrani, seme pa krivičnih se iztrebí. **29** Pravični bodo podedovali deželo, in prebivali bodo večno v njej. **30** Pravičnega usta premišljajo modrost, in jezik njegovov govor pravico. **31** V srci njegovem je postava njegovega Boga, noga njegova ne omahuje na hojah svojih. **32** Krivični pa zalezuje pravičnega in želi ga umoriti. **33** Gospod ga ne zapusti v roki njegovi, ne dovoli, da se obsodi, ko se sodi. **34** Pazi na Gospoda in drži se poti njegove: tedaj te povzdigne, da bodeš podedoval deželo, videl krivičnih pogubo. **35** Videl sem krivičnega, ko je pognal z veliko

močjo, in se razvijjal kakor domače drevo zeleneče. **36** Potem je minil, in glej, ni ga bilo več: ker iskal sem ga, a našel se ni. **37** Opažuj poštenega, in glej pravičnega, konec tega moža je mir. **38** Grešniki pa se pogubljajo vtič; konec krivičnih se iztrebí. **39** Ker blaginja njih je od Gospoda, moč njih o času stiske. **40** In pomaga jim Gospod ter otima jih; otima jih krivičnih ter jih ohranja, ker pribegajo k njemu.

38 Psalm Davidov za spomin. Gospod, v srdu svojem ne dólži me, in v togoti svoji ne pokóri me. **2** Ker pušice tvoje so zasajene v mé, in nadme si spustil roko svojo. **3** Nič celega ni na mesu mojem zavoljo srdú tvojega; mirú ni v mojih kostéh zavoljo greha mojega. **4** Ker krivice moje presezajo glavo mojo, kakor težko breme; pretežke so, da bi jih prenašati mogel. **5** Segnjile so in usmradile se bule moje, zavoljo nespameti moje. **6** Mučím se, krivim se presilno, ves dan pohajam v črni obleki. **7** Ker drob moj je poln prisada, tako da ni nič celega na mesu mojem. **8** Oslabljen sem in potr presilno; tulim od stokanja svojega srca. **9** Gospod, pred teboj je vse hrepenenje moje; in zdihovanje ni ti skrito. **10** Srce moje utriplje, zapušča me moja krepost, in luč mojih oči, tudi one niso v moji oblasti. **11** Prijátelji moji in bližnji moji stojé nadlogi moji nasproti, in sorodniki moji stojé od daleč. **12** Stavijo pa zanke, kateri iščejo duše moje: in kateri iščejo hudega meni, govoré nadloge in izmišljajo ves dan zvijače. **13** Jaz pa jih ne slišim kakor gluhi, in kakor nem ne odprem svojih ust. **14** Ampak sem kakor ón, ki ne sliši, in kateremu ní dokazov v ustih. **15** Ker tebe čakam, Gospod; da me ti uslišíš, Gospod, Bog moj. **16** Ker pravim: Naj se ne radujejo nad meno; ko omahuje noga moja, naj se ne povzdigujejo proti meni. **17** Ako bodem jaz za omahnjenje pripravljen, in bolečina moja bode vedno pred mano. **18** Ker krivico svojo oznanjam, skrbi me moj greh. **19** Neprijatelji pa moji krepčajo se živi, in množijo se, kateri me sovražijo iz krivih vzrokov. **20** In vračajoč hudo za dobro nasprotujejo mi, zato ker hodim za dobrim. **21** Ne zapústi me, Gospod, Bog moj; ne bivaj daleč od mene. **22** Hiti na pomoč mojo, Gospod, blaginja moja!

39 Načelniku godbe Jedutunov, psalm Davidov. Rekel sem: Pazil bodem na pota svoja, da ne greším z jezikom svojim; uzdo bodem imel okrog svojih ust, dokler bode krivični pred meno. **2** Umolknil sem bil molčeč, tih sem bil tudi dobremu; ali hujšala se je bolečina moja. **3** Ko pa se je vnemalo srce moje v meni, ko je v premišljevanji mojem užigal

se ogenj, govoril sem z jezikom svojim: 4 Daj, da za plačilo sramote svoje, kateri pravijo meni: Prav, zvem, Gospod, konec svoj, kaj je mera mojih dní, prav! 16 Veselé se naj in radujejo v tebi vsi, kateri te zvem, kako sem trpežen. 5 Glej, po dlan dolge si iščejo; govoré naj vedno: Poveljuj se Gospod, kateri naredil dnî moje, in čas moj je kakor nič pred teboj, ljubijo blaginjo tvojo. 17 Ubog sem res in potreben, ali zares, prava ničevost je vsak človek, še tako trden. 6 Gospod misli name: pomoč si moja in rešitelj moj: Zarés, kakor senca mine človek, zares, zastonj tako

ropotajo; zbira vsak, a ne vé, kdo bode to prejel. 7

A kaj še čakam, Gospod? up moj je v tebi. 8 Vseh preghreb mojih reši me, nespametnimi na sramoto ne izpostavi me. 9 Umolknem, ne zinem, ker ti si storil. 10 Odvrni od mene udarec svoj, od udarca roke tvoje jaz omahujem. 11 Ako bi s kaznimi po krivičnosti pokoril vsakega, uničil bi kakor mola, kar je vrednegra v njem: zares, ničevost je vsak človek. 12 Čuj molitev mojo, Gospod, in vpitje moje; uho nagni solzam mojim, ne delaj se gluhega; ker tujec sem pred teboj, naselnik kakor vsi očetje moji. 13 Odstopi od mene, da se okrepčam: ko še ne odhajam, da me ne bode več.

40 Načelniku godbe, psalm Davidov. Stanovitno so izmišljali, kar bi mi bilo v zlo, govoréč: 8 Stvar sem čakal Gospoda, kateri je nagnivši se k silno malopridna tiči v njem globoko, in ker leži, več meni slišal vpitje moje. 2 In izpeljavši me iz jezera viharnega, iz blatne luže, postavil je nogo mojo na skalo, utrdil korake mojo. 3 V usta moja je položil novo pesem, hvalno pesem našemu Bogu: videli bodo mnogi in bali se ter zaupali v Gospoda, govoréč:

4 Blagor možu, kateri stavi v Gospoda zaupanje svoje, ter se ne ozira v prevzetnike in lažnjivce. 5 Mnoga čuda svoja nam ti deliš, Gospod, Bog moj, in misli svoje za nas: nihče, ko jih pregledujem, ni tebi enak; če jih bodem oznanjal in pripovedoval, preštivilna so, da bi jih naštel. 6 Daritve in darú se nisi veselil, ušesa si mi prebodel; žgalne žrtve in daritve za greh nisi zahteval. 7 Tedaj sem rekel: Glej, tu sem; v zvitku knjige je pisano o meni: 8 Veseli me delati voljo tvojo, Bog moj; in postava tvoja je v mojem osrčji. 9 Pravico oznanjam v zboru velikem; glej, ustnam svojim ne branim, Gospod, ti veš. 10 Pravice tvoje ne skrivam v srci svojem: zvestobo tvojo in blaginjo tvojo pravim; ne prikrivam milosti tvoje in resnice tvoje velikemu zboru. 11 Ti, Gospod, ne odtezaj mi usmiljenja svojega; milost tvoja in resnica tvoja naj me hrani vedno. 12 Ker obdajajo me in napadajo nadloge brez števila; dohajajo me krivice moje tako, da pregledati ne morem; več jih je, ko glave moje lás; tudi srce moje me zapušča. 13 Blagovoli me oteti, Gospod; na pomoč mojo hiti, Gospod! 14 Osramoté se naj in z rudečino oblijó vsi vkup, ki iščejo duše moje, da jo pogubé; umaknejo se naj in onečastijo, kateri se veselé moje nadloge. 15 Zapuščeni naj bodo

za plačilo sramote svoje, kateri pravijo meni: Prav, zvem, Gospod, konec svoj, kaj je mera mojih dní, prav! 16 Veselé se naj in radujejo v tebi vsi, kateri te zvem, kako sem trpežen. 5 Glej, po dlan dolge si iščejo; govoré naj vedno: Poveljuj se Gospod, kateri naredil dnî moje, in čas moj je kakor nič pred teboj, ljubijo blaginjo tvojo. 17 Ubog sem res in potreben, ali zares, prava ničevost je vsak človek, še tako trden. 6 Gospod misli name: pomoč si moja in rešitelj moj: Zarés, kakor senca mine človek, zares, zastonj tako

Bog moj, ne müdi se.

41 Načelniku godbe, psalm Davidov. Blagor mu, kdor se spominja siromaka, govoréč: O času nadloge bode ga otél Gospod. 2 Gospod ga bode rešil, ohranil življenju; srečen bode na zemlji, in ne izdajga ja želji sovražnikov njegovih. 3 Gospod naj ga podpira na postelji slabosti: vse ležišče njegovo vsled bolezni njegove preméni, 4 Ko govorim: Gospod, milost mi stóri, ozdravi dušo mojo, ker tebi sem grešil. 5 Sovražniki moji so slabo govorili o meni: Kdaj bode umrl in bode izginilo ime njegovo? 6 Ko je tedaj prihajal obiskat me kdó, govorilo je laž srce njegovo; zbiralo si je krivico: šel je ven in právil. 7 Vkup so šepetal zoper mene vsi sovražniki moji; zoper mene

so izmišljali, kar bi mi bilo v zlo, govoréč: 8 Stvar silno malopridna tiči v njem globoko, in ker leži, več ne vstane. 9 Tudi mož, ki je živel v miru z menoij, v katerega sem zaupal, kateri je jedel mojo jed, vzdignil je peto proti meni. 10 Ti pa, Gospod, storí mi milost, in zbúdi me, da jim povrnem.

42 Načelniku godbe med nasledniki Koretovimi; ukovita. Kakor jelen koprní po vodnih potokih, tako duša moja koprní po tebi, Bog. 2 Žejna je duša moja Boga, mogočnega, živega, govoréč: Kdaj se približam, da se prikažem pred obličjem Božjim? 3 Solzé moje so mi za hrano podnevi in ponoči; ko se mi pravi vsak dan: Kje je, tvoj Bog? 4 To mi je v mislih, ko izlivam v sebi dušo svojo, da bi se bil izprehajal v krdelu, hodil z njimi noter do hiše Božje z glasom petja in hvale, v praznični množici. 5 Kaj si pobita, duša moja, in tako ropočeš v meni? Upaj v Boga, ker še ga bodem slavil in vso blaginjo njegovega obličja. 6 Bog moj, pobita je v meni duša moja; zatorej se spominjam tebe iz dežele Jordanove in Hermonske, z male gorice. 7 Brezno kliče brezno o slapov tvojih glasu; vse vodé tvoje in valovi tvoji pridirajo in valé se čez me. 8 Podnevi pošlje Gospod milost svojo, in ponoči hvalno pesem svojo k meni; v molitvi svoji k Bogu mogočnemu življenja mojega prebijem. 9 Govoril bodem Bogu mogočnemu, skali svoji: Zakaj me pozabljaš? zakaj hodim žalujoč zaradi zatiranja sovražnikovega? 10 Suhe kosti moje napadajo, sramoté me sovražniki moji, govoré mi vsak dan: Kje Bog je tvoj? 11 Kaj si

pobita, duša moja, in kaj tako ropočeš v meni? Upaj v Boga, ker še ga bodem slavil, vso blaginjo obličja mojega in mojega Boga.

43 Maščuj me, Bog, in prevzemi pravdo mojo; ljudstva hudobnega, moža zvijačnega in krivičnega reši me. 2 Ker ti si Bog moči moje, zakaj bi me zamétal? zakaj bi žalujoč hodil neprestano zaradi zatiranja sovražnikovega? 3 Pošli luč svojo in resnico svojo, oné naj me spremljati, pripeljati naj me na goro svetosti tvoje, in v šatore tvoje. 4 Da stopim pred oltár Božji, pred Boga mogočnega, veselje radosti moje, in te slavim sè strunami, o Bog, Bog moj. 5 Kaj si pobita, duša moja, in kaj tako ropočeš v meni? Upaj v Boga, ker še ga bodem slavil, vso blaginjo obličja mojega in mojega Boga.

44 Načelniku godbe med nasledniki Koretovimi; ukovita. O Bog, z ušesi svojimi smo slišali, očetje naši so nam pravili, kako delo si storil o njih časih, časih nekdajnih. 2 Z roko svojo si izgnal narode in naselil njé: pokoril si ljudstva in razsiril njé. 3 Niso namreč z mečem svojim dobili dežele v oblast, in njih dlan ni jim dala blaginja; nego desnica tvoja in dlan tvoja in obličja tvojega luč, ker blagovoljen si jim bil. 4 Ti sam si kralj moj, o Bog; pošli vsakoršno blaginjo Jakobu. 5 S teboj bodemo z rogom udarili sovražnike svoje; z imenom tvojim bodemo pogazili njé, ki se spenjajo v nas. 6 Ker na lok svoj se ne zanašam, in meč moj ne bode me rešil. 7 Ko nas bodeš otél neprijateljev naših, in osramotil sovražnike naše, 8 Hvalili bodemo ves dan Boga, ime tvoje bodemo slavili vekomaj. 9 In vendar si nas zavrgel in onečastil, ker nisi hodil z našimi vojskami. 10 Storil si, da smo se umaknili sovražniku, in neprijatelji naši si plenijo. 11 Predal si nas kakor drobnico za hrano, in med ljudstva si nas razkropil. 12 Prodal si ljudstvo svoje za malo, in povišal nisi cene njegove. 13 Izpostavil si nas v sramoto sosedom našim, v zasramovanje in zasmehovanje njim, ki nas obdajajo. 14 Za pregovor si nas postavil ljudstvom, v majanje z glavo med narodi. 15 Ves dan mi je nečast moja pred očmi, in obličja mojega sramota me pokriva; 16 Zaradi glasú zasramovalca in preklinjalca; zaradi sovražnika in maščevalca. 17 Vse to nas je zadelo, in vendar te ne zabimo; in lažnivo se ne vedemo zoper zavezati tvojo. 18 Ne odmika se srce naše, in stopinja naša ne zavija v stran od steze tvoje: 19 Če tudi si nas potrl v kraj sômov in pokril nas z mrtvaško senco. 20 Ako bi bili pozabili imena Boga našega, ali razpeli roke svoje proti bogu mogočnemu tujemu, 21 Ali bi ne bil Bog tega preiskal? Ker on pozná srca skrivnosti. 22

Ali zavoljo tebe nas pobijajo vsak dan; cenijo nas kakor drobničko za klanje. 23 Zbúdi se, zakaj bi spal, Gospod? vstani, ne zametaj nas na večno. 24 Zakaj bi skrival obličje svoje, pozabljal nadloge naše in stiske naše? 25 Ker v prah je ponizano življenje naše, tál se tišči trebuh naš. 26 Vstani na pomoč nam, in reši nas zavoljo milosti svoje.

45 Načelniku godbe med nasledniki Koretovimi, na šestero strun, prijateljic pesem ukovita. Iz srca mojega vre dobra beseda; pel bodem pesmi svoje o kralji, z jezikom svojim in peresom, ročen pisar. 2 Mnogo lepši si ustvarjen od sinov človeških; miloba je razlita po ustnah tvojih; zatorej te je Bog blagoslovil vekomaj. 3 Meč svoj opaši okolo ledja, o premočni; meč slave svoje in dike svoje. 4 In z diko svojo srečno jahaj z besedo resnice, in izrekaj pravico, in stavi si spomenike sè strašnimi deli desnice svoje. 5 Z ostrimi pušciami tvojimi bodo padala pód te ljudsta, po volji bodo padali sovražniki kraljevi. 6 Prestol tvoj, o Bog, je na večne čase; žežlo pravično je žežlo tvojega kraljestva. 7 Ljubiš pravico, in krivico sovražiš; zatorej te je pomazilil Bog, Bog tvoj z oljem veselja pred tvojimi tovariši. 8 Mira in aloe in kasija so vsa oblačila tvoja, ko izhajaš iz svetišč slonokoščenih, pred njimi, ki razveseljujejo. 9 Hčere kraljeve so med dragimi tvojimi; žena tvoja je postavljena tebi na desno z odličnim zlatom Ofirskim. 10 Čuj, hči, in glej, in nagni uho svoje, ter pozabi ljudstva svojega in hiše očetove svoje. 11 In radoval se bode kralj lepote tvoje; in ker je kralj tvoj, pokloni se njemu. 12 Tedaj bodejo hčere Tirske z darilom molile obličje tvoje, bogati med ljudstvom. 13 Vsa čestita je notri hči kraljeva, v obleki predelani zlatom. 14 S Frigijskimi ogrinjali nesó jo h kralju; device prijateljice za njo peljejo se k tebi. 15 Vodijo jih z največjim veseljem in radovanjem, stopajo v grad kraljevi. 16 Na mestu roditeljev tvojih bodejo sinovi tvoji: za prvake jih postaviš po vsej deželi. 17 Oznanjal bodem ime tvoje v vsaki dobi; zatorej te bodejo slavila ljudstva na vedno večno čase.

46 Načelniku godbe med nasledniki Koretovimi, po visoki godbi, hvalna pesem. Bog nam je zavetje in moč; pomoč v stiskah najkrepkejša. 2 Zato bi se ne bali, ako bi se premaknila zemlja, ali ko bi se gore pogreznile v globočino morja. 3 Šumele bi, kalile se vodé njih vseh, gibale se goré od njegovega vzdiganja. 4 Reka, potoki njeni razveseljujejo mesto Božje, kraj presveti, Najvišjega prebivališče. 5 Bog je v sredi njegovici, ne gane se; Bog mu pomaga rano zjutraj. 6 Ko hrumé narodi, gibljejo se kraljestva, oglasi se on, taja se zemlja. 7 Gospod vojnih krdel je

z nami, grad je nam Bog Jakobov. **8** Pridite, glejte da me ne obdá sledov mojih krivica, **6** Njih, ki zaupajo dela Gospodova, kako razgraja po zemlji! **9** Vojske v mogočnost svojo, in se ponašajo v obilosti svojega mirí noter do skrajnosti zemelje, lok lomi in sulico bogastva? **7** Brata nikakor ne more odkupiti nihče, ne krši, vozove sežiga z ognjem. **10** Govoreč: Stojte in dati Bogu odkupnine njegove. **8** (Drag namreč je njih spoznajte, da sem jaz Bog; da se budem poveličeval življenja odkup, dà, ni ga vekomaj!) **9** Da bi živel še med narodi, poveličeval na zemlji. **11** Gospod vojnih krdél je z nami, grad nam Bog Jakobov.

47 Načelniku gódbe; med nasledniki Koretovimi, psalm. Vsa ljudstva ploskajte z roko, ukajte Bogu z donečim glasom. **2** Ker Gospod najvišji, čestiti, kralj velik je nad vso zemljo. **3** V hlev goni ljudstva, v naš kraj, in narode v kraj naših nóg. **4** Odbira nam posestvo naše, diko Jakoba, katerega ljubi nad vse. **5** Gor gré Bog z veselim glasom, Gospod s trombe bučanjem. **6** Prepevajte Bogu, prepevajte; prepevajte kralju našemu, prepevajte! **7** Ker vse zemlje kralj je Bog, prepevajte s pesmijo ukovito! **8** Bog kraljuje nad narodi; Bog sedí na prestolu svetosti svoje. **9** Radovoljni se zbirajo iz ljudstev, ljudstvo Boga Abrahamovega, ker Božje so hrambe dežele; silno je vzvišen.

48 Pesem in psalm naslednikom Koretovim. Velik je Gospod in hvaljen silno, v mestu Boga našega, na gori svetosti svoje: **2** V lepoti kraja, veselji vse zemlje, na gori Sijonski, na severni strani v mestu kralja vélikega. **3** Bog v dvorih njegovih spoznava se za grad. **4** Ker, glej, sešli so se kralji, šli so vklup. **5** Sami so videli, vklup so strmeli, zmedli so se, izbezali urno. **6** Trepet jih je obšel tam, bolečina kakor porodnico. **7** Z burjo razbijaš ladije morske. **8** Kakor smo slišali, tako smo videli v mestu Gospoda vojnih krdél, v mestu Boga našega; Bog ga utruje na veke. **9** Milost twojo premišljamo, o Bog, sredi tvojega svetišča. **10** Kakor ime twoje, tako je slava twoja noter do krajev zemelje; pravice je polna desnica twoja. **11** Veselí se naj gora Sijonska, radujejo se hčere Judove zavoljo sodeb tvojih. **12** Obhajajte Sijon, in obdajajte ga; štejte stolpe njegove. **13** Upirajte misli svoje na trdnjava, povzdignite oči k dvorom njegovim, da oznanjate prihodnjemu rodu. **14** Ker ta je naš Bog na vedno večne čase; ta nas bode vodil noter do smrti.

49 Načelniku godbe med nasledniki Koretovimi, psalm. Čujte to, vsa ljudstva, poslušajte, vši sveta prebivalci: **2** Nizki in visoki; bogatin in siromak enako. **3** Usta moja bodejo govorila razno modrost, in srca mojega premišljevanje mnogotero razumnost. **4** Uho svoje nagnem k priliki, na strunah budem razodeval uganko svojo. **5** Kaj bi se bal o hudem času,

da me ne obdá sledov mojih krivica, **6** Njih, ki zaupajo v mogočnost svojo, in se ponašajo v obilosti svojega bogastva? **7** Brata nikakor ne more odkupiti nihče, ne krši, vozove sežiga z ognjem. **8** (Drag namreč je njih spoznajte, da sem jaz Bog; da se budem poveličeval življenja odkup, dà, ni ga vekomaj!) **9** Da bi živel še večno, ne izkusil trohnobe. **10** Vidi namreč, da mrjó modri, enako pogine nespametni in neumni, in drugim pušča bogastvo svoje. **11** Menili so, da se hiše njih stavijo za veke, prebivališča njih za vse rodove, ko so jih imenovali po svojih imenih po deželah. **12** In vendar človek v časti ne bode ostal; podoben postane živalim, ki poginejo. **13** Ta je njih pot, njih upanje; in nasledniki njih odobravajo njih usta. **14** Kakor živino pasla jih bode smrt razpostavljené v grobu, dokler jim gospodujejo pravični tisto jutro, in obliko njih pokonča pekel, iz prebivališča njegovega. (*Sheol h7585*) **15** Ali Bog bode rešil dušo mojo groba, ko me bode sprejel mogočno. (*Sheol h7585*) **16** Ne bój se, ko kdo bogat postane, ko se pomnoži domača slava njegova; **17** Ker v smrti ne vzame nič tega sè seboj; za njim ne pojde slava njegova. **18** Ko bode blagoslavljaj dušo svojo v življenji svojem, in te bodejo slavili, ker si privoščiš: **19** Da pride noter do dobe ocetov svojih, vekomaj vendar ne bodejo uživali luči. **20** Človek, ki je v čisli a ni razumen, podoben je živini, katera pogine.

50 Psalm Asafu; Bog mogočni, Bog Gospod govorí in kliče zemljo od vzhoda solnčnega do zahoda. **2** Sè Sijona, najvišje lepote, proseva Bog. **3** (Pridi, naš Bog, in ne delaj se gluhega); ogenj razsaja pred njim, in silno viharimo je okrog njega. **4** Nebesa kliče od zgoraj, in zemljo, da sodi ljudstvo svoje: **5** Zberite mi jih, katerim sem delil milost, kateri so storili zavezo z menoj po daritvi. **6** Ko so nebesa oznanjala pravico njegovo, da je Bog sodnik, **7** Čuj, ljudstvo moje, in govoril budem, Izrael, in na pričo te klical; Bog, Bog naj budem tvoj. **8** Ne zavoljo daritev tvojih te budem svaril, da naj bodejo žgalne daritve tvoje vedno pred menoj. **9** Ne sprejemem iz hiše twoje junca, kozličev iz tvojih ograj. **10** Ker moja je vsaka gozdna zver, živali v gorah tisoč, **11** Vse tiče gorske poznam, in živali poljske so v moji oblasti. **12** Ko bi bil gladen, ne rekel bi tebi; ker moja je zemlja vesoljna in njena obilost. **13** Ali živim o mesu krepkih juncev, ali pijem kozlov kri?

14 Hvalo daruj Bogu, in najvišjemu opravljam oblube svoje. **15** In kliči me o času stiske; rešil te budem, da me čestiš. **16** Krivičnemu pa pravi Bog: Kaj da naštеваš zapovedi moje in jemlješ zavezo mojo v svoja usta? **17** Ker ti sovražiš poštenje, in besede moje si vrgel zá se. **18** Kakor hitro vidiš tatú, sprijaznìš se z njim; in s prešestniki je delež tvoj. **19** Usta svoja

rabiš za húdo, in z jezikom svojim spletaš zvijačo. smijali: 7 Glej onega moža, ki si ni bil vzel Boga za
20 Sedé obrekreješ svojega brata, sina matere svoje brambo; nego zanašal se je na bogastva svojega sramotis. 21 Ko si to počel, delal sem se gluhega; obilost, in utrjal se v hudobi svoji. 8 Jaz pa, kakor zato meniš, da sem prav tebi podoben: svarim te in oljka zeleneča v hiši Božji, zaupam milosti Božji na govorim ti v oči. 22 Pázite vendar na to vi, ki zábite vedno večne čase. 9 Slavil te bodem vekomaj, ker si Boga, da ne zgrabim in ga ne bode, da bi rešil. 23 storil to; in čakal bodem imena tvojega, ker si dober, Kdor daruje hvalo, česti me, in kdor uravnava pot, pred njimi, katerim deliš milost.

storil bodem, da uživa blaginjo Božjo.

51 Načelniku godbe, psalm Davidov, Ko je prišel k njemu Natan prerok, potem ko se je bil sešel z Betsebo. Milosten mi bodi, o Bog, po dobroti svoji; po

obilosti svojega usmiljenja izbriši pregrehe moje. 2 Dobro me operi krivice moje, in greha mojega očisti me. 3 Ker pregrehe svoje jaz spoznavam, in greh moj biva mi vedno pred očmi. 4 Tebi, tebi samemu sem grešil, in storil kar se zlo vidi v tvojih očeh; da se opravičiš v gorovih svojih; čist si, kader ti sodiš. 5 Glej, v krivici sem storjen in v grehu me je spočela mati moja. 6 Glej, resnice se raduješ v osrčji; in skrivaj si mi razodél modrost svojo. 7 Očisti me z isopom, da bodem čist; operi me, da bodem bel nad sneg. 8 Stóri, da čujem veselje in radost, radujejo se kosti, katere

si potrl. 9 Skrij srdito obliče svoje grehom mojim, in vse krivice moje izbriši. 10 Srce mi čisto ustvari, Bog, in duh krepak ponovi v meni. 11 Ne zavrzi me izpred svojega obličja; in svojega svetega duha ne jemlji od mene nazaj. 12 Daj mi nazaj veselje blaginje svoje; in z duhom blagodušnosti podpiraj me. 13 Učil bodem krivičnike pota tvoja, da se grešniki povrnejo k tebi. 14 Reši me krvi, o Bog, Bog blaginje moje; jezik moj naj poje pravico twojo. 15 Gospod, odpri moje ustne, in usta moja bodejo oznanjala hvalo twojo. 16 Ker ne veseliš se daritve; nočeš, da dajem žgalni dar. 17 Daritve Božje so duh potrl; srca potrtega in pobitega, o Bog, ne zametaš. 18 Oblagodari po dobrini volji Sijon; sezidaj zidovje Jeruzalemsko. 19 Tedaj se bodeš veselil daritev pravice, žgalnih in celih daritev; tedaj bodo pobožni pokladali junce na tvoj oltar.

52 Načelniku godbe, pesem Davidova ukovita.

Ko je Doeg Idumejec prišel in naznani Savlu ter rekel mu: David je obiskal hišo Abimelekovo. Kaj se šopiriš v hudobi, o mogočni? Milost Boga mogočnega trpi vsak dan. 2 Bridkosti izmišljene napravljaš z jezikom svojim; podoben je ostri britvi, ti zvijače snovatelj! 3 Hudo ljubiš bolj ko dobro, laž bolj ko govoriti pravico, presilno. 4 Ljubil si vse besede pogubne, jezik zvijačen. 5 Tudi to Bog mogočni podere na vekomaj; zgrabi te in izdere iz šatora; in s kórena te izpuli iz dežele živečih, presilno. 6 To bodejo videli pravični v Božjem strahu, in njemu se

53 Načelniku godbe na piščal; pesem Davidova ukovita. Nespatmetni govor v srci svojem: Ni ga Boga; pohujšujejo in ostudno krivico doprinašajo, ni ga, da bi delal dobro. 2 Bog z neba gleda dol na sinove človeške, da bi videl, je li kateri, da bi bil razumen, da bi iskal Boga. 3 Vsak je odstopil, izpridili so se vsi vklip: ni ga, da bi delal dobro, ne enega samega. 4 Ali si niso v svesti, kateri delajo krivico, ker žró ljudstvo moje kruh jedóč, ne kličejo Boga? 5 Tam se preplašijo od groze, kjer ni groze; ker Bog razsuje kosti vsakega, kateri ima šatorišče svoje zoper tebe; osramotis jih, ker Bog jih zameta. 6 O kdó naj dá blaginjo sè Sijona Izraelu? Ko bode nazaj peljal iz sužnosti ljudstva svojega krdelo, veselil se bode Jakob, radoval se Izrael.

54 Načelniku godbe na strune; pesem Davidova, ukovita. Ko so prišli Zifejci in rekli Savlu: Ali ne tiči David pri nas? Bog, zavoljo imena svojega reši me, in po kreposti svoji potegni se zame. 2 Bog, čuj molitev mojo, uho nagni besedam mojih ust. 3 Ker tuji spenjajo se proti meni in silovitniki iščejo življenje moje; Boga nimajo pred očmi. 4 Glej, Bog mi pomaga, Gospod je med njimi, ki podpirajo življenje moje. 5 Sovražnikom mojim vrni tisto zlo, po resničnosti svoji jih pokončaj. 6 Obilo ti bodem daroval; slavil bodem ime tvoje, Gospod, ker je dobro. 7 Ker reši me vsake stiske, in sovražnike moje gleda moje oko.

55 Načelniku godbe na strune, pesem Davidova ukovita, Sliši, Bog, molitev mojo, in prošnji moji se ne skrjav! 2 Ozri se v mé in usliši me; glasno jokam v premišljevanji in zdihujem: 3 Zavoljo glasú sovražnikovega, zavoljo krivičnega stiske; ker v mé obračajo krivico, in srditi me preganjajo sè srčnim sovraštrom. 4 Srce moje me boli v meni, in smrtni strahovi me obhajajo. 5 Strah in trepet me napada, in groza me pokriva. 6 Tako da pravim: O da bi mi dal kdó perot kakor golobu; zletel bi, kjer bi mogel prebivati. 7 Glej, kar najdalje bi pobegnil, prebivat v puščavi. 8 Hitreje bi pobegnil od vetra viharnega, od vrtinca. 9 Pogúbi, Gospod, razdeli njih jezik; ker silovitost in prepir vidim v mestu. 10 Podnevi in ponocni ga obdajajo na zidovji njegovem; in krivica in

hudobnost sta sredi njega. 11 Težave so sredi njega, pribежala duša moja, in v senco peroti tvojih hočem in ne umakneta se z ulic njegovih goljufija in zvijača. pribēžati, dokler ne minejo težave. 2 Klical bodem 12 Ker ne nasprotnik me sramotí, to bi prenašal; ne Boga najvišjega, mogočnega, ki zvršuje za me. 3 sovražnik moj se spenja proti meni, njemu bi se skril: Poslal bode z nebes rešit me, osramotil bode njega, ki 13 Temuč tí, človek, meni enak, vodnik moj in znanec me rohneč preganja silovito. Poslal bode Bog milost moj, 14 Ki sva skupaj sladkó se posvetovala, in hišo svojo in resnico svojo. 4 Jaz sem med levi grozniimi, Božjo hodila z množico. 15 Napadla jih bode smrt sulice in pušice, in jezik njih je oster meč. 5 Povišaj terjalka, živi pogrezejno se v grob; ker hudobija je, se nad nebesa, o Bog; nad vso zemljo v slavi svoji. 6 klical Boga, in Gospod me bode rešil. 17 Zvečer in Mrežo so bili nastavili stopinjam mojim; potlačil je bil zjutraj in o poludné bodem premišljal in stokal, dokler dušo mojo; jamo so bili skopali pred meno, vanjo ne bode slišal mojega glasu. 18 Rešil je življenje padajo silno. 7 S povzdignenim srcem svojim, o Bog, moje, da se ne vojskujejo zoper mene, postavl ga s povzdignenim srcem bodem pel in prepeval: 8 v mir; ko so z mnogimi krdeli vojskovali se, bili so Vstani, slava moja, vstanite brenklje in strune, budil poleg mene. 19 Slišal bode Bog mogočni in jih zarotil, bodem sè zarijo; 9 Slavil te bodem med ljudstvi, kakor ostane vekomaj; v katerih ni prememb in se ne Gospod; prepeval med narodi; 10 Velika je do nebés bojé Boga. 20 Roko svojo steza nad njé, ki živé v milost tvoja, in noter do gornjih oblakov resnica tvoja. miru med seboj, oskrunja zavezo svojo. 21 Sladke so, 11 Povišaj se nad nebesa, o Bog; nad vso zemljo v maslene besede njegove, a vojska tiči v njegovem slavi svoji.

srci; mehkeji od olja so njegove besede, ali goli meči.

22 Nad Gospoda zvali, karkoli ti dá, in on te bode podpiral; nikdar ne pripustí pravičnemu, da omahne.

23 Ti torej, Bog, pahneš jih v jamo gnijlobe: ljudje krvolöčni in zvijačni ne doživé dñi svojih polovice, jaz pa bodem tebi zaupal.

56 Načelniku godbe, o duši, ki silo trpi od tujcev krdela, odlična pesem Davidova, ko so ga prijeli Filistejci v Gatu. Milosten mi bodi, Bog, ker rohneč me preganja človek, ves dan me stiska oblegovatelj. 2 Rohné zalezovalci moji vés dan, ker mnogo jih je; z višave naj mi pomagajo borilci. 3 Ko se bodem bal, zaupal bodem v tebe. 4 V Bogu bodem hvalil besedo njegovo; v Boga bodem zaupal, ne bodem se bal: Kaj naj bi mi storilo meso? 5 Ves dan žalijo mojo stvar; zoper mene merijo vse njih misli v hudo. 6 Zbirajo, skrivajo se oni; na moj sled prežé, kakor ki iščejo življenje moje. 7 Poleg krivičnosti jim stóri, v jezi pahni ljudstva, Bog. 8 Ti imaš sešteto tavanje moje; v meh svoj deni vsako solzo mojo, ali bi jih ne imel sešteth? 9 Tedaj se povrnoje sovražniki moji nazaj; tisti dan, ko bodem vpil: To vém, da mi bode Bog na strani. 10 V Bogu bodem hvalil besedo, v Gospodu hvalil besedo. 11 V Boga zaupam, ne bodem se bal; kaj bi mi storil človek? 12 Z menoj bodejo, o Bog, obljube tvoje; zahvaljeval se bodem tebi. 13 Ker dušo mojo otimaš smrti; ali bi ne rešil nóg mojih padca? da neprestano hodim pred Bogom v tega življenja luči.

57 Načelniku godbe: "Ne pogubi", Davidova pesem odlična, ko je bežal pred Savlom v brlog. Milosten mi bodi, Bog, milosten mi bodi; ker k tebi je

58 Načelniku godbe: "Ne pogubi"; Davidova pesem odlična. Ali zares, o krdelo, govorite pravico? po pravici sodite, sinovi človeški? 2 Ne, celo iz srca počenjate krivice; v tej deželi tehtate rok svojih silovitost. 3 V stran zavijajo krivični od rojstva; tavajo od materinega telesa laž govorę. 4 Strup imajo podoben kačemu strupu; kakor gada gluhega, ki si maši uho svoje. 5 Kateri ne posluša glasú mrmrajočih, njega, ki zna zagovarjati jako. 6 O Bog, zdróbi jim zobe v njih ustih; mladih levov kočnike poderi, Gospod! 7 Stopé se naj kakor voda, odidejo naj neprestano; njemu, ki napenja pušice svoje, izpremené se naj kakor v klasje pušice. 8 Kakor polž, ki se topi, bode naj vsak, kakor žene splav, kakor ki niso videli solnca. 9 Ko se ne bode še čutilo trnje vaše, trnje ščipkovo, tako zeleno kakor suho podrl bode vse. 10 Radoval se bode pravični, ko bode videl maševanje; noge svoje bode umival v krivičnega krví. 11 In človek poreče: Vendar ima sad pravični, vendar je sodnik na zemljì!

59 Načelniku godbe: "Ne pogubi"; Davidova pesem odlična; ko je bil poslal Savel može, ki so ogledavali hišo njegovo, da bi ga umorili. Reši me sovražnikov mojih, moj Bog; nad nje, ki se spenjajo v méne, povzdigni me. 2 Reši me njih, ki delajo krivico, in ljudi krvolöčnih otmi me. 3 Ker, glej, življenje moje zalezujejo, shajajo se zoper mene krepki, brez hudobije moje, brez greha mojega, Gospod! 4 Brez krivice moje se zbirajo in pripravljojo: vstani meni naproti in ozri se. 5 Ti torej, Gospod, Bog vojnih krdél, Bog Izraelov, zbúdi se, obiskat vse one narode: ne

bodi milosten nikomur, ki dela krivico, nezvesto. 6 bodem pod peroti tvojih zatišje. 5 Ker ti, Bog, si Povračajo se zvečer; bevkajo kakor pes, in obdajajo poslušal oblube moje, dal si dedovino spoštujočim mesto. 7 Glej, bljujejo z ustimi svojimi, z mečem na imenu tvoje. 6 Dni dodaj dnevom kraljevim; leta njegova ustnah svojih; ker kdo sliši? pravijo. 8 Ti pa, Gospod, naj bodejo kakor mnogih rodov. 7 Ostane naj vekomaj bodeš se jim smijal, zasmehoval bodeš vse tiste pred Bogom; milost in zvestobo pripravi, da naj ga narode. 9 Ko ima on moč, gledal bodem v té, ker Bog varuješ. 8 Tako bodem prepeval tvojemu imenu večno, opravljalobjac vsak dan oblube svoje.

Bog storí, da bodeš gledal sovražnike svoje. 11 Ne pobij jih, da ne pozabijo rojaki moji; izženi jih s krepostjo svojo, in pahnji jih dol, ščit naš, Gospod! 12 Greh njih ust je njih ustnic beseda; ko bodejo vjeti v napuhu svojem, tedaj naj oznanjajo od prekletstva, tedaj od slabosti. 13 Pokončaj v srdu, pokončaj, da jih ne bode več; vedó naj, da Bog gospoduje v Jakobu do meje zemlje. 14 Ko se povračajo zvečer, bevkajo naj kakor pes, in obdajajo mesto. 15 Sami se naj gonijo, da bi jedli; ko ne bodejo nasíteni, tedaj primorani naj bodejo prenočevati. 16 Jaz pa bodeš prepeval moč tvojo, in pel bodeš do vsakega jutra milost tvojo, da si ti mi bil grad moj in pribelažišče, ko sem bil v stiski. 17 O moč moja, tebi bodeš prepeval, da je Bog grad moj, Bog milosti moje.

60 Načelniku godbe, na šestostrunjne pričanja, pesem odlična Davidova, za uk. Ko se je boril sè Sirci Mezopotamskimi, in Sirci Zobejskimi in je Joab vrnivši se pobil Edomejcev v solni dolini dvanaštisoč. O Bog, zavrgel si nas bil, raztrgal nas, srdit si bil, povrni se nam. 2 Zmajal si bil deželo, razdrobil jo; sceli kosove njene, ker omahuje. 3 Storil si bil, da je ljudstvo tvoje čutilo trdost, dál si nam bil piti grozo kakor vino. 4 Dal si njim, ki se tebe bojé, zastavo, katero naj rabijo, zaradi resnice mogočno. 5 Da se rešijo ljubljenci tvoji; reši z desnico svojo in usliši me. 6 Bog je govoril po svetosti svoji, radoval se bodeš; v delež dobim Sihem, in dolino Sukotsko merim. 7 Moj je Gilead in moj Manase in Efraim glave moje moč, Juda postavodajalec moj. 8 Moab umivalnica moja, na Edomejca vržem čevelj svoj, nad máno, Palestina, ukaj! 9 Kdo bi me popeljal v mesto trdno, kdo bi me peljal noter do Edomeje? 10 Ali nisi bil ti, Bog, zavrgel nas; da nisi hodil, Bog, med našimi vojskami? 11 Daj nam pomoč zoper sovražnika; ker ničeva je pomoč človeška. 12 V Bogu delajmo vrlo, in on bode potepal sovražnike naše.

61 Načelniku godbe na strune, pesem Davidova. Sliši Bog, vprije moje, ozri se v molitev mojo. 2 Od skrajnosti dežele te klicem, ko se pogreza srce moje; na skalo, ki bodi višja od mene, pelji me. 3 Ker bil si mi pribelažišče, stolp krepak zoper sovražnika. 4 Bival bodeš v šatoru tvojem na veke; pribelaži

ime tvoje. 6 Dni dodaj dnevom kraljevim; leta njegova ustnah svojih; ker kdo sliši? pravijo. 8 Ti pa, Gospod, naj bodejo kakor mnogih rodov. 7 Ostane naj vekomaj bodeš se jim smijal, zasmehoval bodeš vse tiste pred Bogom; milost in zvestobo pripravi, da naj ga varuješ. 8 Tako bodeš prepeval tvojemu imenu večno, opravljalobjac vsak dan oblube svoje.

62 Načelniku godbe v Jedutunu, psalm Davidov.

Samo v Bogu počiva duša moja, od njega je moja blaginja. 2 Samo on je skala moja in blaginja moja; grad moj, ne omahnem mnogo. 3 Doklej boste snovali težave nad moža? pobiti boste vsi, podobni nagnenemu zidu, ograji omajani. 4 Samo z visokosti njegove pahniti ga ukrepljejo, veselé se laži; z ustimi svojimi blagoslavljajo, znotraj v sebi pa preklinjajo hudo. 5 Samo v Bogu počivaj, duša moja, ker od njega je upanje moje. 6 Samo on je skala moja in blaginja moja, grad moj; ne omahnem. 7 V Bogu je blaginja moja in slava moja; krepka skala moja, pribelažišče moje je v Bogu. 8 Zaupajte mu vsak čas, o ljudstvo; pred njim izljlje srce svoje: Bog nam je v pribelažišče. 9 Sama ničevost so prostega človeka otroci, laž so odličnega moža otroci; na tehtnico vkljup položeni, poskočili bi nad ničevost. 10 Ne zaupajte zatiranju, in zaradi ropa ne boste prevzetni; ako se množi bogastvo, ne navezujte nanj srca. 11 Enkrat je govoril Bog, dvakrat sem slišal isto, da je moč Božja, 12 In da je milost tvoja, Gospod, da bodeš ti povrnil vsakemu po delu svojem.

63 Psalm Davidov, ko je bil v puščavi Judovi. O

Bog, Bog mogočni si moj, zgodaj te iščem; dušo mojo žeja po tebi; po tebi hrepeni moje meso, v deželi suhi in onemogli brez vodá: 2 Gledati tvojo moč in slavo: tvojo, kakor sem te gledal v svetem kraji. 3 (Ker milost tvoja je boljša od življenja), hvalijo naj te ustne moje. 4 Tako te bode blagoslavljaj v življenju svojem, v imenu tvojem bode povzdigaval svoje roke. 5 Kakor tolšče in masti bode se nasilita duša moja, in z blagoglasnimi ustnami bodo te hvalila usta moja. 6 Ko se spomnim tebe na ležišči svojem, čujem in premišljam tebe: 7 Da si bil velika pomoč meni, tako da sem prepeval v senci tvojih perot; 8 Ko se duša moja tebe drži in gre za teboj, podpira me desnica tvoja. 9 Zatorej bodejo oni, ki iščejo pogubljenja duše moje, prišli v najspodnje kraje zemlje. 10 Storili bodo, da vsak iz med njih pogine z mečem; lesicam bodejo delez. 11 Kralj pa sam bode se radoval v Bogu; ponašal se bode, kdorkoli priseza pri njem, ko se bodejo zamašila usta laž govorčim.

64 Načelniku godbe, psalm Davidov. Čuj, o smo radovali se v njem. 7 Z močjo svojo gospoduje Bog, glas moj, ko premišljujem; strahu vekomaj; oči njegove gledajo narode: kateri so uporni, sovražnikovega varuj življenje moje. 2 Skrivaj me naj se ne povisujejo preveč pri sebi! 8 Blagoslavljaite skrvnemu naklepu hudobnih, ropotanju njih, ki Boga našega, ljudstva, in glas hvale njegove naj delajo krivico: 3 Ki brusijo kakor meč jezik svoj, se razlega; 9 Kateri je dušo našo nazaj postavil v napenjajo kakor pušico svojo bridko besedo. 4 S življenje, in ne pripusti, da omahnejo noge naše. 10 kopjem napadajo poštenjaka iz zakotja; nenadoma Potem, ko si nas izkušal, Bog, raztopil si nas, kakor ga napadajo s kopjem in se ne bojé. 5 Potrujejo si se topi srebro. 11 Peljal si nas v samo mrežo; dél reč hudobno; o skrivanji zank govoré; pravijo: Kdo si nam podprsnico okolo ledja. 12 Storil si, da je bi jih videl? 6 Preiskujejo krivice; oslabeli smo po sédel človek na glavo našo, šli smo skozi ogenj in tem, kar so tako zvito preiskali; tako globoko je osrče skozi vodo; slednjič si nas pripeljal do té stnosti. 13 moža in srce. 7 Ali ko jih bode Bog napadel s kopjem, Sè žgalnimi darovi pojdem v hišo twojo in opravim pušica nagla bodejo njih udarci. 8 In storili bodejo, da svoje obljube, 14 Katere so izrekle odprte ustne moje, sè samim jezikom svojim udarijo sebe; razkropljeni in govorila moja usta v stiski moji. 15 Žgalne darí se bodejo spustili v beg, kdorkoli jih bode videl. 9 tolstih ovnov bodem ti daroval s kadilom; pripravil Katerikoli pa ljudjé se bojé, oznanjali bodo delo Božje vole s kozli, močno. 16 Pridite, poslušajte, kateri kolí in dejanje njegovo stavili pred oči. 10 Veselii se bode se bojite Boga, da povem, kaj je storil duši moji. 17 pravični v Gospodu, in priběžal k njemu; ponašali se Njega sem klical sè svojimi ustí, in povisan sem bil bodo vsi, ki so pravega srca.

65 Načelniku godbe, psalm Davidov, pesem. Tebi gré gotova hvala, o Bog, ki si na Sijonu, in tebi je opravljati oblubo. 2 O ki slušaš molitev, noter do tebe pride vse meso. 3 Premagale so me bile hudobije, grehe naše tí opiraš. 4 Blagor mu, kogar izvoliš in pripuščaš, da bode prebival v vežah tvojih: sitimo se z dobroto hiše twoje, sè svetimi rečmi tvojega svetišča. 5 Čestitljive reči nam govorиш v pravici, o Bog blaginje naše; zaupanje vseh dalnjih pokrajin zemlje in morja. 6 Gore utrjuješ v kreposti svoji, z močjo opasan. 7 Šum morja strahuješ, šum vodá njegovih, in narodov hrup; 8 Ki delaš, da prepevajo jutranje vzhode in večerne prebivalci pokrajin, boječ se znamenj tvojih. 9 Obiskuješ to zemljo in je želiš, močno jo bogatiš; s potokom Božjim polnim vodé; pripravljaš njih žito, ko si jo tako obdelal. 10 Razore njene namakaš, brazde njene poravnavaš; z deževjem jo razapljaš, kal njen blagoslavljaš. 11 Venčaš dobrote svoje leto, in sledovi tvoji kapljajo maščobo. 12 Kapljajo v ograje puščave in z radostjo se ogrinjajo griči. 13 Pašniki se odevajo s čedami, in doline se pokrivajo s pšenico; ukajoč delajo in tudi pojó.

66 Načelniku godbe, pesem in psalm. Ukajte Bogu, vsi zemljani. 2 Prepevajte slavo njegovega imena; slavo pridevajte hvali njegovi. 3 Govorite Bogu: Kako čestitljiv si v delih svojih: zavoljo obilosti moči tvoje se ti lažnivo udajajo sovražniki tvoji. 4 Vsi zemljani naj se ti klanjajo in ti prepevajo; prepevajo naj tvojemu imenu, presilno. 5 Pridite in glejte dela Božja; čestitljiv je v dejanji proti sinovom človeškim. 6 Izpreminja v suho; reko so pregazile noge, tam

sédel človek na glavo našo, šli smo skozi ogenj in skozi vodo; slednjič si nas pripeljal do té stnosti. 13 Sè žgalnimi darovi pojdem v hišo twojo in opravim svoje obljube, 14 Katere so izrekle odprte ustne moje, sè samim jezikom svojim udarijo sebe; razkropljeni in govorila moja usta v stiski moji. 15 Žgalne darí se bodejo spustili v beg, kdorkoli jih bode videl. 9 tolstih ovnov bodem ti daroval s kadilom; pripravil Katerikoli pa ljudjé se bojé, oznanjali bodo delo Božje vole s kozli, močno. 16 Pridite, poslušajte, kateri kolí in dejanje njegovo stavili pred oči. 10 Veselii se bode se bojite Boga, da povem, kaj je storil duši moji. 17 pravični v Gospodu, in priběžal k njemu; ponašali se Njega sem klical sè svojimi ustí, in povisan sem bil bodo vsi, ki so pravega srca.

67 Načelniku godbe na strune, psalm in pesem. Bog nam stórí milost in blagoslavlja nas, razsvetli naj obliče svoje proti nam. 2 Da spoznamo na zemljì tvój pot, v vseh narodih blaginjo twojo. 3 Slavé te naj ljudstva, Bog, slavé te ljudstva vsa. 4 Veselé se naj in pojó narodi, ko bodeš prav sodil ljudstva, in narode same bodeš vodil po zemljì mogočno. 5 Slavé te naj ljudstva, Bog, slavé te ljudstva vsa. 6 Zemljà daje sad svoj; blagoslovi nas Bog, naš Bog: 7 Blagosloví nas Bog, in bojé se ga naj vse meje zemljé.

68 Načelniku godbe, Davidov psalm in pesem. Ko vstane Bog, razkropé se neprrijatelji njegovi, in srđiti sovražniki njegovi bežé pred njegovim obličjem. 2 Kakor bi puhnil dim, puhneš jih, kakor se staja vosek v ognji, izginejo krivični izpred Božjega obličja. 3 Pravični pa se vesélji radujejo pred Bogom, in se veselé v radosti. 4 Pojte Bogu, prepevajte njegovemu imenu; povisujte ga, ki sedí v sami lepoti, ime mu je Gospod, in radujte se pred njim. 5 Oče je sirotam in bramba vdovam, Bog v prebivališči svetosti svoje. 6 Bog stavi v rodovino samotarje; izpeljuje zvezane iz vezí; in uporniki prebivajo v kraji presuhem. 7 O Bog, ko si hodil pred ljudstvom svojim, ko si stopal po samoti izvrstno; 8 Tresla se je zemlja, tudi nebesa so se rosila od pričujočnosti Božje, sam Sinaji Božja; čestitljiv je v dejanji proti sinovom človeškim. 9 Dež od pričujočnosti Božje, Boga Izraelovega. 9 Dež Morje izpreminja v suho; reko so pregazile noge, tam

preobiljen si rosil, Bog; posestvo svoje, in to hirajoče, **69** Načelniku godbe na šestero strun, pesem si oživljal. **10** Tvoji so krdeloma prebivali v njem; ti ga pripravljaš po dobroti svoji onemu ubozemu siromaku, noter do duše, **2** Pogrezam se v blato pregloboko; Bog. **11** Bog je dajal govor; one, ki so oznanjale, kjer ni trdnega pod nogo; zahajam v globočine vodâ; dejale so v veliki vojni: **12** Kralji vojnih krdel bežé, in val poplaveč me požira. **3** Trudim se vpijoč, suši bežé; in ona, ki biva domá, plén deli. **13** Če ste tudi se grlo moje; oči moje pešajo, ko upam v svojega ležali med dvema kupoma kamenja, bodete podobni Boga. **4** Več jih je ko glave moje lás, ki me sovražijo perotim goloba srebrom kritega, katerega pérje je iz po krivem; mogočnej so, ki me hočejo ubiti, ki so rumenega zlata izkopanega. **14** Ko bode vsemogočni mi sovražniki po krivici; tedaj me silijo vrniti, česar razkropil kralje v tej deželi, bodeš bel kakor sneg nisem vzel. **5** O Bog, ti poznaš nespatmo mojo, in na Salmonu, **15** Največji gori, gori Basansi; gori krvice moje niso ti skrite. **6** Ne bodi jih mene sram, grbasti, gori Basansi. **16** Zakaj bi se podrle, grbaste kateri čakajo tebe; Gospod, Bog vojnih krdel, rudečica gore? té gorske kraje želi Bog za sedež svoj, Gospod naj ne oblije zaradi mene njih, ki iščejo tebe, Bog tudi bode prebival v njih vekomaj. **17** Vozov Božij je Izraelov. **7** Ker zavoljo tebe prenašam zasmehovanje; dvakrat deset tisoč, tisoč in tisoč: Gospod z njimi, sramota pokriva obliče moje. **8** Tujec sem postal Gospod Sinaji v svetišči. **18** Dvigajoč se v višavo dobil bratom svojim, in neznan matere moje sinovom. **9** Ker si v pest vjetnikov množino, prejemajoč dal si darí gorečnost za hišo twojo me razjeda, in zasmehovanje ljudém; tudi upornike bivajoč dobivaš v pest, Gospod njih, ki tebe zasmehujejo, mene zadeva. **10** Ko jokajoč Bog. **19** Blagoslovjen Gospod, kateri nas vsak dan pokorim s postom dušo svojo, tedaj se mi to šteje za obklada z darovi; Bog ón mogočni, blaginja naša. **20** najhujoš sramoto. **11** Ko se oblačim v raševino, tedaj Bog ón mogočni nam je Bog mogočni, za vsakatero sem jím v pregovor. **12** O meni govoričjo vkljup sedeči blaginja, in Gospodovi so izhodi zoper smrt sámo. pri vratih, in pesmi pojó, ko pijejo opojno pijačo. **13** O **21** Samo Bog razbij glavo sovražnikov svojih; téme meni torej je prošnja moja tá do tebe, Gospod: čas je lasato njega, ki hodi neprestano v krivicah svojih. **22** milosti, Bog, po obilnosti milosti svoje usliši me, po Rekel je bil Gospod: Iz Basana pripeljem nazaj, nazaj blagi zvestobi svoji. **14** Potegni me iz blata, in naj se pripeljem iz globočin morjá, **23** Da razbijajoč pomočiš ne pogreznem; otet naj budem sovražnikov svojih, in nogo svojo v kri; jezik psov svojih v kri sovražnika iz globočin vodâ. **15** Valovje vodâ naj me poplaveč ne vsakega izmed njih. **24** Ko so videli hojo twojo, o odnese, in globočina naj me ne pogoltne, in jama naj Bog, hojo mojega Boga mogočnega, kralja mojega, ne zapre ust svojih nad mano. **16** Usliši me, Gospod, kateri je v svetišči; **25** Šli so spredaj pevci, potem ker dobra je milost twoja; po obilosti usmiljenja svojega godci; med deklicami, ki so bíle na tambure. **26** V ozri se v mé. **17** In ne skrivaj obličja svojega svojemu zborih blagoslavljajte Boga, Gospoda, kateri ste iz vira hlapcu; ker v stiski sem, hiti, usliši me! **18** Približaj se Izraelovega. **27** Ondi bodi Benjamin mali in gospodar duši moji, ótmi jo; zavoljo sovražnikov mojih réši me. njih; prvaki Judovski in njih krdela, prvaki Zabulonovi, **19** Ti poznaš zasramovanje moje in mojo sramoto ter Naftalijevi prvaki. **28** Bog twoj zapoveduje, da bodi nečast mojo; pred teboj so vsi sovražniki moi. **20** krepák; okrepčaj, o Bog, ker si deloval v nas, **29** Iz Zasramovanje tare srce moje, tako da sem bolan; svetišča svojega zavoljo Jeruzalema. Tebi prinesó in ko ga čakam, da bi me miloval, nikogar ni; ali kralji darilo. **30** Pogubi krdelo trtonosno, čedo krepkih tolažiteljev, vendor ne najdem jih. **21** Dà, za živež juncev s teleti ljudstev, ki se na videz udaje s kosovi mi dajó želča, in v žeji moji dajó mi piti octa. **22** srebra; razkropi ljudstva, ki jih vojske veselé. **31** Njih miza bodi pred njimi za zanko, in za povračila, Pridejo naj velikaši iz Egipta, Etiopija naj hitro pošlje za zadrgo. **23** Otemné naj njih oči, da ne vidijo; in rok svojih dar Bogu. **32** Kraljestva zemeljska, pojte daj, da ledja njih omahujejo neprestano. **24** Razlij na Bogu; prepevajte Gospodu silno, **33** Kateri sedí v nje jezo svojo, in srd twoj naj jih dohit. **25** Pusti naj starodavnih nebés nebesih: glej, z glasom svojim daje bodejo njih gradovi, v šatorih njih ne bodi prebivalca. glas krepak od sebe. **34** Dajajte moč Bogu, veličastvo **26** Ker preganjajo njega, kateregi si tí udaril, in po njegovo je nad Izraelom, in moč njegova v gornjih bolečini prebodenec tvojih spletajo pripovedke. **27** oblakih. **35** Strašán si, o Bog, iz svetišč svojih; Bog pridevaj kazen kazni njih krivici, in naj ne pridejo v mogočni Izraelov sam daje moč in sile temu ljudstvu: pravico twojo. **28** Izbrisejo naj se iz življenja knjige, in s pravičnimi naj se ne zapisujejo. **29** Jaz pa ubožen in trpeč, blaginja twoja, Bog, postavila me bode na višavo. **30** Hvalil budem ime Božje s pesmijo, in

poveliceval ga budem sè zahvaljevanjem, 31 Kar rodu, vsakemu prihodnjemu rodu krepost twojo. 19 se bode bolje zdelo Gospodu, ko vol, junec rogat z Ker pravica twoja, Bog, sezda do višav; ker stvari delaš razklanimi parklji. 32 Ko bodejo to videli krotki, veselili velike, Bog; kdó je tebi enak? 20 Ker potem ko si se bodo; in oživelio bode srce vaše, ki iščete Boga. 33 Ker Gospod se ozira na potrebne, in jetnikov svojih zopet, in iz brezen zemlje daješ da zopet vstajam. 21 ne zameta. 34 Hvalila ga bodo nebesa in zemlja, Velikost mojo množiš, in ustaviš se ter me tolaziš. morja in karkoli lazi po njih. 35 Ker Bog otima Sijon 22 Tudi jaz te budem slavil sè strunami, in zvestobo in zida z nova mesta Judovska, da stanujejo tam, twojo, moj Bog; prepeval ti budem s citrami, o svetnik in podedujejo ono deželo. 36 Nasledniki, pravim, Izraelov! 23 Pevale bodo ustne moje, ko ti budem prepeval, in duša moja, k si jo otél. 24 Tudi jezik moj bode vsak dan oznanjal pravico twojo, ker bodo se sramovali, ker sè sramoto bodo obliți, ki iščejo hudega meni.

70 Načelniku godbe, pesem Davidova, za spomin.

Bog, otet me, Gospod, pomagat mi híti. 2

Osramoté se naj in z rudečico oblijo, kateri iščejo duše moje; zavrnejo se naj in onečastijo, ki se veselé nesreče moje. 3 Umikajo se naj za plačilo sramote svoje, kateri govoré: Prav, prav! 4 Veselé se naj in radujejo v tebi vsi, ki te iščejo, in govoré naj vedno: Povelicij se Bog, kateri ljubijo blaginjo twojo. 5 Jaz pa sem ubožen in potreben, o Bog; híti za voljo mene, in pomoč moja bodi, rešitelj moj; Gospod, ne múdi se.

71 K tebi, Gospod, pribegam, sram me ne bodi nikdar.

2 Po pravici tvoji ótmi me in oprosti me; nagni k meni uho svoje in réši me. 3 Bodi mi skala, na kateri naj prebivam, kamor naj zahajam vedno; zapoved si dal, da naj se rešim, ker skala moja si in trdnjava moja. 4 Bog moj, reši me iz roke njegove, ki dela nepravično in neusmiljeno. 5 Ker ti si nada moja, Bog Gospod; upanje moje od moje mladosti. 6 Nate se opiram od poroda; od osrčja matere moje odtrgal si me tí; v tebi je hvala moja neprestano. 7 Kakor čudo bil sem mnogim; tako si mi krepko zavjetje. 8 Napolnijo naj se s hvalo twojo usta moja, ves dan sè slavo twojo. 9 Ne zavrsi me o starosti času; ko peša krepost moja, ne zapústi me; 10 Ker sovražniki moji govoré o meni, in oni, ki prezé na dušo mojo, posvetujejo se vkup, 11 Govoreč: Bog ga zapušča, podite in zgrabite ga; ker ni ga, da bi ga rešil. 12 Bog, ne bivaj daleč od mene, Bog moj, na pomoč mi hiti. 13 Osramoté se naj in poginejo nasprotniki duše moje; pokrijejo naj se z nečastjo in sramoto, kateri iščejo hudega meni. 14 Jaz pa sem v nadi neprestano o vsej hvali twoji, in budem stanoviten. 15 Usta moja hočejo oznanjati pravico twojo, vsak dan blaginjo twojo: dasi ne znam števil njenih. 16 Poprijel se budem vsake kreposti, Bog Gospod; oznanjal budem pravico samega tebe. 17 Bog, učil si me od mladosti moje, in do sedaj sem oznanjal čuda twoja. 18 Torej tudi toliko časa, ko sem star in siv, Bog, ne zapústi me; dokler budem oznanjal roko twojo temu

72 Za Salomona: Bog, sodbe svoje kralju daj in pravico svojo sinu kraljevemu. 2 Sodi naj ljudstvo tvoje pravično, in uboge tvoje po pravici. 3 Mir naj ljudstvu gore rodé, in gríci zavoljo pravice. 4 Rešil bode ljudstva siromake, otél ubogih sinove, a zdrobil zatiralc. 5 Čestili te bodejo, dokler bode solnce, in dokler bode trajal mesec do večnega rôda. 6 Kakor ko pride dež nad travo pokošeno, ko deževje, moča zemlji, 7 Bode v cvetu o času njegovem pravični, in mirú obilost, dokler da ne bode meseca. 8 In gospodoval bode od morja do morja in od reke do mej zemljé. 9 Pred njim se bodo klanjali in čestili ga tujci; in prah bodejo lizali sovražniki njegovih. 10 Kralji morski in otočani nosili mu bodejo darí; kralji iz Sabeje in Sabe prinesó mu darilo. 11 Dá, klanjali se bodo vsi kralji; vsi narodi mu bodejo služili. 12 Ker rešil bode ljudstvo vpijoče, in ubozega, kateremu ne bode pomočnika. 13 Prizanašal bode siromaku in potrebnemu, in duše potrebnih bode rešil. 14 Zvijače in silovitosti bode otél njih dušo; tako draga je njih kri v očeh njegovih. 15 Torej, dokler bode živel, dajal mu bode zlata Sabejskega, in prosil bode zanj neprestano, ves dan ga blagoslavljaj. 16 Kjer bode peščica pšenice na zemlji, na vrhu gorâ, majal se bode kakor Libanon sad njegov, in cveli bodejo meščani kakor trava zemeljska. 17 Imé njegovo bode vekomaj; dokler bode solnce, poganjalo bode ime njegovo; in blagoslavljajoč se v njem bodo ga blagrovali vsi narodi. 18 Slava Gospodu, Bogu, Izraelovemu, kateri sam dela čuda. 19 In blagoslovljeno ime slave njegove vekomaj, in slave njegove naj se napolni vsa zemlja; zgôdi se, in zgôdi se! 20 Konec je molitev Davidovih, sina Izajevega.

73 Psalm Asafov. Dá, dober je Bog Izraelu, čistim v srci. 2 Jaz pa, malo da se niso izpotaknile noge moje, skoraj nič, da niso izpodrsnili koraki moji, 3 Ko sem zavidal blazne, gledal krivičnih blagostanje, 4

Ker ni ga vozla notri do njih smrti, temuč tolsta je njih ni ga pri nas, ki bi vedel, doklej. **10** Doklej, o Bog, moč. **5** V trudu človeškem niso, in z drugimi ljudmi ne bode zasramoval sovražnik, dražil bode neprijatelj tepo jih nadloge. **6** Zatorej jih obdajajo prevzetnosti ime tvoje vekomaj? **11** Zakaj odtezaš roko svojo, in verige, pokriva jih kakor dika silovitost. **7** Svétili se desnico svojo? Iz srede nedrija svojega strahuj. **12** jim od tolše obé očesi, kipé misli srčne. **8** Kužni Saj Bog je kralj moj že od nekdaj, delajoč blaginjo so, in hudobno govoré zatiranje, in z višave govoré. **9** V sredì zemlje. **13** Ti si razklal v moči svoji morje; razbil V nebo dvigajo usta svoja, in jezik njih prehaja si zmajem glave v vodah. **14** Ti si razbil somu glave, zemljo. **10** Zatorej se vrača sem ljudstvo njegovo, ko dajal si hrane samemu ljudstvu, potujočemu skozi se čaše, vode polne, iztiskajo jim, **11** Da pravijo: Kako puščavo. **15** Ti si odpril studenec in potok; ti posušaš bi poznal Bog mogočni? ali bi bilo znanje v višavi? **12** reke mogočne. **16** Tvoj je dan, in tvoja noč; ti si Glej tiste krivične, kako mirni vekomaj množijo močí. napravil luč njenio in solnce. **17** Ti si postavil vse **13** Vendar zastonj čistim svoje srce, in v snagi umivam meje zemlji; samo poletje in zimo napravil si tí. **18** rok svoje; **14** Ko me tepe vsak dan, in pokora moja mi Spomni se vendar tega, da sovražnik zasramuje, o je gotova vsako jutro. **15** Ako rečem: Pravil bodem Gospod, in da ljudstvo nespametno draži ime tvoje. to; glej, izdajalec bi bil zarodu tvojih sinov. **16** Ako bi **19** Ne dajaj tistemu krdelu življenja grlice svoje, krdela mislii spoznati to, težavno se mi je zdelo v mojih očeh; ubozih svojih ne pozabi vekomaj. **20** Ozri se na **17** Dokler sem stopil v svetišča Boga mogočnega, zavezo, ker napolnjeni so najskrivnejši kraji zemlje, zagledal njih konec. **18** Ali na polzlo jih staviš, mečeš silovitosti so jama. **21** Kdor je ponisan, naj se ne vrne jih dol v podrtije. **19** Kako ginejo v zapuščenost, kakor zmeden; ubogi in potrebni naj hvalita ime tvoje. **22** v hipu minejo, konec jih je v grozah. **20** Kakor sanje, Vstani, o Bog; potegni se za pravdo svojo; spomni ko se je zbudil kdo: Bog, ko se zbudis, zaničuješ njih se zasramovanja svojega, katero ti dela nespametni podobo. **21** Ko se razdraži srce moje, in ko sem se vsak dan. **23** Ne pozabi glasú sovražnikov svojih; v ledvicah svojih samega zbadal, **22** Tedaj sem bil ropertyota spenjajočih se v té, ki se množi vedno. brezpameten, ko nisem vedel: kakor živila bil sem pri tebi. **23** Zatorej bodem jaz vedno s teboj; prijet si roko desno mojo. **24** Sè sovetom svojim me spremljaj, da me potem v slavo sprejmeš. **25** Kdo bi mi bil v nebesih razen tebe? in razen tebe se nikogar ne veselim na zemlji. **26** Ko peša meso moje in srce moje, skala srca mojega in delež moj je Bog vekomaj. **27** Ker glej, kateri so daleč od tebe, ginejo; pokončaš ga, kdor koli se s prešestvovanjem izneveri tebi. **28** Meni torej je dobro, da sem blizu Bogu; v Gospoda stavim svoje priběžališče, da oznanjam vsa dela tvoja.

74 Pesem ukovita, Asafu. Zakaj, Bog, zametaš vekomaj, vedno kadí se jeza tvoja v čedo paše tvoje! **2** Spomni se občine svoje; da si prej pridobil, odkupil rod posesti svoje, da je to gora Sijonska, na kateri si prebival. **3** Vzdigni noge svoje na večne podrtje, na vse zlo, kar ga dela sovražnik v svetem kraji. **4** Rujoveč so sovražniki tvoji sredi zbirališč tvojih postavili znamenja svoja, za znamenja. **5** Za plemenitega so imeli izmed njih vsakega, kakor je dvigal kvišku nad zapleteno lesovje sekire. **6** Še zdaj bijejo izdolbene podobe njegove vkup s kolom in s kladivi. **7** Zažgali so svetišča tvoja, pahnili so na tla in oskrnili prebivališče tvojega imena. **8** Rekli so v srci svojem: Zgrabimo ga vsi vkup; zapalili so vsa zbirališča Boga mogočnega, in pahnili jih na tla. **9** Znamenj naših ne vidimo, ni več preroka, in

75 Načelniku godbe: "Ne pogubi!" psalm Asafu in pesem. Slavimo te, Bog, slavimo; ker blizu je ime tvoje, čuda tvoja oznanjam. **2** Ko bodem sprejel zbor, sodil bodem najbolj pravično. **3** Zemlje in vseh njenih prebivalcev stebre omajane utrdil bodem jaz. **4** Govoreč blaznim: Ne bodite blazni, in krivičnim: Ne dvigujte roga. **5** Ne dvigujte roga svojega zoper Najvišjega; ne govorite s trdim vratom. **6** Ker od vzhoda ali od zahoda, tudi od puščave ni povišanja. **7** Temuč Bog sodnik: tega poniža, onega poviša. **8** Ker čaša je v roki Gospodovi in vino kalno, polno mešanice, iz katere je izlil; vendar goščo njeni, katero bodo iztisnili, pili bodo vsi krivični na zemlji. **9** Jaz torej naj oznanjam vekomaj, prepevam Bogu Jakovovemu: **10** In vse rogove bodem polomil krivičnim; zvišajo naj se pravičnemu rogovu.

76 Načelniku godbe na strune, psalm Asafu in pesem. Plemenit je v Judi Bog, v Izraelu veliko ime njegovo. **2** V Salemu je koča njegova, in prebivališče na Sijonu. **3** Ondi je zlomil loke bliskajoče, ščit in meč in vojsko presilno. **4** Svetál si postal, veličasten, z gorâ plenjenja. **5** V plen so se dali krepki v srci; spali so spanje svoje; tako da niso našli nobeni možje vojaki svojih rôk. **6** Od hudovanja tvojega, o Bog Jakov, onemogel je voz in konj. **7** Ti, tí si strašán, ali bi kdo obstal pred teboj, odkar se jeziš? **8** Z neba daješ, da se čuje sodba, zemlja se

boji in se je umirila, 9 Ko vstane na sodbo Bog, branit vse krotke na zemlji. 10 Ker srd človeški te slaví, z ostanki srda opasuješ svoje. 11 Delajte in opravljajte oblube Gospodu Bogu svojemu; katerikoli stojé okolo njega, prinesó naj mu dar strašnemu, 12 Kateri žanje napuh prvakov, strašán zemeljskim kraljem.

77 Načelniku godbe, naslednikov Idutunskih; psalm Asafov.

Glas moj gre do Boga, ko zavpijem; glas moj do Boga, da nagnе uho k meni. 2 Ob času stiske svoje iščem Gospoda; roka moja je ponoči polita neprestano, duša moja se brani pripustiti tolažbo. 3 Spominjam se Boga, ko trepetam in stokam; premišjam, ko duh moj omaguje presilno. 4 Ko mi ne daš zatisniti oči, zbegan sem, tako da povedati ne morem. 5 Čase premišljujem starodavne, prejšnjih vekov leta. 6 Spominjam se godbe svoje ponočnje; v srci svojem premišlam, in duh moj preiskuje govoreč: 7 Ali bi vekomaj zametal Gospod; ali ne bode dalje dobrovoljen? 8 Ali bi vekomaj opešala milost njegova; konec bilo govora od roda do roda? 9 Ali bi bil pozabil Bog mogočni deliti milost; ali bi zapiral v jezi usmiljenje svoje? 10 Slednjič pravim: To me slabí, ko se je izpremenila Najvišjega desnica. 11 Spominjal so bodem dejanj Gospodovih; dà, spominjal se bodem od starodavnosti vseh čudežev tvojih. 12 In premišljal bodem vsakatero délo tvoje; o dejanjih tvojih bodem pripovedoval: 13 O Bog, v svetosti je steza tvoja, kdo je Bog mogočni kakor Bog? 14 Ti, o Bog mogočni, čudoviti, pokazal si moč svojo na narodih. 15 Rešil si z roko ljudstvo svoje, sinove Jakobove, tudi Jožefa. 16 Videle so te vode, Bog, videle so te vode in se tresle, dà, potresla so se brezna. 17 Izlili so oblaki vode, glas so zagnali gornji oblaki; priletele so tudi pušice tvoje. 18 Bobnél je grom tvoj v tistem krogu, razsvetliali so bliski vesoljni svet; potresla se je zemlja in trepetala. 19 Skozi morje pot tvoja, in steza tvoja skozi prostorne vode, kjer sledovi tvoji niso znani, 20 Vodil si kakor čedo ljudstvo svoje, po Mojzu in Aronu.

78 Pesem ukovita Asafova. Poslušaj, ljudstvo moje,

nauk moj; nagnite uho svoje gorovu mojih ust. 2 V priiliki odprem usta svoja; od sebe dam skrinvosti časov nekdanjih, 3 Kar smo slišali in znali, ko so nam pravili pradedje naši. 4 Prikrivali ne bodemo njih otrokom, naslednjemu rodu, da oznanjajo hvalo Gospodovo in moč njegovo, in čudovita dela njegova, katera je storil. 5 Ker ustanovil je pričanje v Jakobu in postavil zakon v Izraelu, ko je zapovedal pradedom našim, oznanjati svojim otrokom. 6 Da vedó, naslednji rod, otroci prihodnji, in vstanejo ter oznanjajo otrokom 7 Upanje svoje naj stavijo v Boga, in ne

pozabijo naj dejanj Boga mogočnega, temuč hranijo naj zapovedi njegove. 8 In ne bodejo naj kakor njih pradedje, rod trdovraten in uporen; rod, kateri ni popravil srca svojega, in katerega duh ni bil stanoven proti Bogu mogočnemu, 9 Kakor nasledniki Efrajmovi, kateri oboroženi streljajo z lokom in hrbe obračajo ob času bitve. 10 Ohranili niso zaveze Božje, in branili so se hoditi po zakonu njegovem, 11 Pozabivši dejanj njegovih, in čudovitih del njegovih, katera jim je bil pokazal. 12 Pred pradedi njihovimi je delal čuda, v deželi Egiptovski, na polji Taniškem. 13 Razklal je bil morje, da jih je prepeljal čez, in postavil je vode, kakor kùp. 14 In spremil jih je z oblakom podnevi, in vso noč sè svetlim ognjem. 15 Razklal je bil skale v puščavi, da bi pijačo pripravil v valovih preobil. 16 Valove je izpeljal iz skale, in vode dol spuščal kakor reke. 17 Vendar so dalje grešili še zoper njega, in dražili Najvišjega v sami suhi deželi. 18 In izkušajoč Boga mogočnega v srci svojem, térfali so jedi po svojega srca želji. 19 In grdo govoreč zoper Boga, reki so: "Ali bi mogel Bog mogočni napraviti mizo tej puščavi? 20 Glej, tako je udaril skalo, da so tekle vode, in potoki so se udri, ali bi mogel dati tudi živeža? ali bi pripravil mesa svojemu ljudstvu?" 21 Zato je Gospod slišal in se razjaril; in ogenj se je bil vnel zoper Jakoba, in jeza je tudi gorela zoper Izraela. 22 Ker niso verovali v Boga, in niso zaupali v blaginjo njegovo. 23 Dasi je bil zapovedal gornjim oblakom zgoraj in odprl vrata nebeška, 24 In dežil nad nje máno za jed in dajal žito nebeško; 25 Kruh najmočnejših je jedel vsak; popotnico jim je pošiljal do sitega. 26 Zagnal je sever na nebesih, in z močjo svojo pripeljal jug. 27 Ko je dežil nad nje meso kakor prah, in kakor morski pések tiče krilate; 28 Metal jih je med šatore, okolo prebivališč svojih. 29 In jedli so in bili so nasiteni močno, in česar so poželeti, prinesel jim je. 30 Še niso bili iznebili se poželenja svojega, še je bila jed njih v njihovih ustih; 31 Ko je jeza Božja goreča proti njim morila med najmočnejimi iz med njih in pokončavala mladeniče Izraelske. 32 Po vsem tem so še grešili in niso verovali zavoljo čudovitih dél njegovih. 33 Zatorej je pogubljal in ničemurnosti njih dní, in njih leta v strahu. 34 Ko jih je pobijal, ako so popraševali po njem in izpreobrnivši se zjutraj iskali Boga mogočnega, 35 Spomnivši se, da je bil Bog njih skala in Bog mogočni najvišji njih rešnik; 36 Če tudi so ga hoteli varati z usti svojimi, in so z jezikom svojim lagali se njemu, 37 In srce njihovo ni bilo obrneno proti njemu, in niso bili stanovitni v zavezi njegovi: 38 Vendar je on usmiljen opíral krivicu, tako da jih ni svojim.

vse jeze svoje, **39** Spomnivši se, da so meso, veter, ki gre in se ne vrne. **40** Kolikokrat so ga razdražili v puščavi; žalili so ga v samoti! **41** Ki so hitro izkušali izprenenili so Jeruzalem. **2** Dali so hlapcev tvojih Boga mogočnega, in žalili Svetega Izraelovega. **42** truplo za hrano tičem nebeškim; meso njih, katerim Ne spomnivši se roke njegove, dné, ko jih je bil otél si milosten, zemeljskim zverém. **3** Prelivali so kri sovražnika. **43** Ko je v Egipту delal znamenja svoja, in njihovo kakor vodo okrog Jeruzalema, in ni ga bilo, čuda svoja na polji Taniškem. **44** Ko je v kri izprenil da bi pokopaval. **4** V zasramovanje smo sosedom njih potoke, in reke njih, da bi ne mogli pitи. **45** Izpustil našim, v zasmehovanje in norčevanje njim, kateri so je nad njé živali krdelo, da bi jih pokončalo, in žabe, okolo nas. **5** Doklej, Gospod? bodeš-li jezil se večno? da jih uničijo. **46** In dal je njih sad murnu in kobilici bode li gorela kakor ogenj gorečnost tvoja? **6** Izlij njih delo. **47** Pobil je s točo njih trte in smokve njih z srd svoj nad one narode, kateri te ne spoznavajo, in ognjem, ki je pokončal vse, kamor je prišel. **48** Dal je nad kraljestva, katera ne kličejo tvojega imena. **7** Ker tudi isti toči njih živali, in njih čede žarjavici ognjeni. pojedli so Jakoba, in razdejali so prebivališče njegovo. **49** Izpustil je nad nje jeze svoje žar, srd in nevoljo in **8** Ne spominjaj se zoper nas krivic preteklih časov, hiti stisko, pošiljajoč oznanovalce nesreče. **50** Pretehtal je naj in prehití nas usmiljenje tvoje, ker obožali smo k jezi svoji pot, smrti ni ubranil njih življenja; in živali silno. **9** Pomagaj nam, Bog, blaginja naše, zavoljo njih izročil je kugi. **51** In udaril je vse prvorojeno v česti svojega imena, in reši nas ter prizanesi nam Egiptu; prvino moči v šatorih Kamovih. **52** In prepeljal grehe naše zavoljo svojega imena. **10** Zakaj naj bi je kakor ovce ljudstvo svoje, in vodil jih je kakor čede govorili oni narodi: "Kje je njih Bog?" Znano bodi po puščavi. **53** In peljal jih je varno tako, da se niso med onimi narodi pred našimi očmi maščevanje krivi bali, potem ko je bilo morje pokrilo njih sovražnike. **54** prelite hlapcev tvojih. **11** Pred obličeje tvoje naj pride Pripeljal jih je do meje svetosti svoje, gore té, katero zdihovanje jetnika, po velikosti roke svoje stóri, da je pridobila desnica njegova. **55** Izgnal je izpred njih ostanejo, kateri se že izročajo smrti. **12** Povrni torej obličja narode in storil, da so pripali vrvi posesti in sosedom našim sedemkrat v njih naročje sramoto prebivali so v njih šatorih Izraelovi rodovi. **56** Vendar njih, katero so ti delali, Gospod. **13** In mi ljudstvo so izkušali in razdražili Boga najvišjega, in pričanju tvoje, in čeda paše tvoje, bodemo slavili te večno; od njegovih niso se držali. **57** Temuč obrnilsi so se ter ravnali izdajalsko, kakor njih pradedje; obrnili so se kakor lok goljufen, **58** Ker dražili so ga z višinami svojimi in svojimi maliki, do ljubosumnosti so ga razvneli. **59** Slišal je Bog in se razsrdil, in zavrgel je silno Izraela. **60** Tako, da je zapustivši prebivališče v Silu, šator, katerega je bil postavlil med ljudmi, **61** Dal v sužnjost svojo moč, in slavo svojo sovražniku v pest. **62** In izročil je meču ljudstvo svoje, ker se je bil razsrdil zoper posestvo svoje. **63** Ogenj je pokončal mladeniče njegove, in device njegove niso se hvalile. **64** Duhovniki njegovi padli so pod mečem, in vdove njegove niso jokale. **65** Potem se je zbudil Gospod, kakor da bi bil spal, kakor korenjak, pojoč po vinu. **66** In udaril je sovražnike svoje nazaj; sramoto večno jim je naložil. **67** Slednjič je zavrgel šator Jožefov in rod Efrajmovega ni izvolil. **68** Izvolil pa je rod Judov, goro Sijonsko, da bi jo ljubil. **69** Zidal je enako najvišjim gradovom svetišče svoje, namreč v deželi, katero je utrdil. **70** In izvolil je Davida hlapca svojega, in vzel ga iz ograje čede, **71** Peljal ga je od doječih, da bi pasel Jakoba, ljudstvo svoje in Izraela, posestvo svoje, **72** Kateri jih je pasel po poštenosti srca svojega, in vodil jih je z najvišjo razumnostjo svojih rok.

79 Psalm Asafu. O Bog, prišli so narodi v posestvo tvoje, oskrnuli so hram svetosti tvoje, v groblje puščavi; žalili so ga v samoti! **1** Ki so hitro izkušali izprenenili so Jeruzalem. **2** Dali so hlapcev tvojih Boga mogočnega, in žalili Svetega Izraelovega. **3** Prelivali so kri sovražnika. **4** Ko je v Egipту delal znamenja svoja, in njihovo kakor vodo okrog Jeruzalema, in ni ga bilo, čuda svoja na polji Taniškem. **5** Ko je v kri izprenil da bi pokopaval. **6** V zasramovanje smo sosedom njih potoke, in reke njih, da bi ne mogli pitи. **7** Izpustil našim, v zasmehovanje in norčevanje njim, kateri so je nad njé živali krdelo, da bi jih pokončalo, in žabe, okolo nas. **8** Doklej, Gospod? bodeš-li jezil se večno? da jih uničijo. **9** In dal je njih sad murnu in kobilici bode li gorela kakor ogenj gorečnost tvoja? **10** Izlij njih delo. **11** Pobil je s točo njih trte in smokve njih z srd svoj nad one narode, kateri te ne spoznavajo, in ognjem, ki je pokončal vse, kamor je prišel. **12** Dal je nad kraljestva, katera ne kličejo tvojega imena. **13** Ker tudi isti toči njih živali, in njih čede žarjavici ognjeni. pojedli so Jakoba, in razdejali so prebivališče njegovo. **14** Izpustil je nad nje jeze svoje žar, srd in nevoljo in **15** Ne spominjaj se zoper nas krivic preteklih časov, hiti stisko, pošiljajoč oznanovalce nesreče. **16** Pretehtal je naj in prehití nas usmiljenje tvoje, ker obožali smo k jezi svoji pot, smrti ni ubranil njih življenja; in živali silno. **17** Pomagaj nam, Bog, blaginja naše, zavoljo njih izročil je kugi. **18** In udaril je vse prvorojeno v česti svojega imena, in reši nas ter prizanesi nam Egiptu; prvino moči v šatorih Kamovih. **19** In prepeljal grehe naše zavoljo svojega imena. **20** Zakaj naj bi je kakor ovce ljudstvo svoje, in vodil jih je kakor čede govorili oni narodi: "Kje je njih Bog?" Znano bodi po puščavi. **21** Vendar njih, katero so ti delali, Gospod. **22** In mi ljudstvo so izkušali in razdražili Boga najvišjega, in pričanju tvoje, in čeda paše tvoje, bodemo slavili te večno; od njegovih niso se držali. **23** Temuč obrnilsi so se ter ravnali izdajalsko, kakor njih pradedje; obrnili so se kakor lok goljufen, **24** Ker dražili so ga z višinami svojimi in svojimi maliki, do ljubosumnosti so ga razvneli. **25** Slišal je Bog in se razsrdil, in zavrgel je silno Izraela. **26** Tako, da je zapustivši prebivališče v Silu, šator, katerega je bil postavlil med ljudmi, **27** Dal v sužnjost svojo moč, in slavo svojo sovražniku v pest. **28** In izročil je meču ljudstvo svoje, ker se je bil razsrdil zoper posestvo svoje. **29** Ogenj je pokončal mladeniče njegove, in device njegove niso se hvalile. **30** Duhovniki njegovi padli so pod mečem, in vdove njegove niso jokale. **31** Potem se je zbudil Gospod, kakor da bi bil spal, kakor korenjak, pojoč po vinu. **32** In udaril je sovražnike svoje nazaj; sramoto večno jim je naložil. **33** Slednjič je zavrgel šator Jožefov in rod Efrajmovega ni izvolil. **34** Izvolil pa je rod Judov, goro Sijonsko, da bi jo ljubil. **35** Zidal je enako najvišjim gradovom svetišče svoje, namreč v deželi, katero je utrdil. **36** In izvolil je Davida hlapca svojega, in vzel ga iz ograje čede, **37** Peljal ga je od doječih, da bi pasel Jakoba, ljudstvo svoje in Izraela, posestvo svoje, **38** Kateri jih je pasel po poštenosti srca svojega, in vodil jih je z najvišjo razumnostjo svojih rok.

80 Načelniku godbe na šestero strun: psalm pričanja Asafu. O pastir Izraelov, poslušaj, ki vodiš Jožefa kakor čedo, sedeč na Kerubih prisvéti! **2** Pred Efrajmom, Benjaminom in Manasom zbudi moč svojo in pridi in prinesi nam polno blaginja svojo. **3** Bog, pomagaj nam zopet na noge; daj, da sveti obličeje tvoje, in rešeni bomo. **4** Gospod, Bog vojnih krdél, doklej bodeš kadil proti molitvi svojega ljudstva? **5** Paseš jih sè solzni kruhom, in pití jim daješ sólz obilo mero. **6** Prepričaš nas v prepir sosedom našim, in sovražniki naši zasmehujejo nas. **7** O Bog vojnih krdél, pomagaj nam zopet na noge, in daj, da sveti obličeje tvoje, rešeni bomo. **8** Trto si bil prestavil iz Egipta, pregnal si bil ljudstva, da bi jo zasadil. **9** Pospravil si bil pred njo, in storil si, da je poganjala korenine svoje, in napolnila je bila deželo. **10** Gore so se pokrivale sè senco njeno, in mladik njenih cedre največje. **11** Stezala je veje svoje noter do morja, in do reke mladike svoje. **12** Zakaj si podrl ograje njene, tako da jo obirajo vsi popotniki? **13** Izpodriva jo gozdna svinja, in žival poljska jo objeda. **14** O Bog vojnih krdél, povrni se skoraj, ozri se z nebes ter glej, in obišči to trto, **15** In mladiko, katero je bila

vsadila desnica tvoja, in to zavoljo sina, katerega si dvigujejo glavo. 3 Zoper ljudstvo tvoje prekanjeno potrdil sebi. 16 Posmogena je z ognjem, odrezana; od delajo naklep; in posvetujejo se zoper skrite tvoje. hudovanja obličja tvojega ginejo. 17 Roka tvoja bodi nad možem desnice tvoje, sinom človeškim, katerega da se ne bode več imenovalo ime Izraelovo. 5 Ker si potrdil sebi. 18 In umaknili se ne bodemo od tebe; v naklep so storili z enakimi srci; zoper tebe so sklenili življenji nas ohrani, da kličemo ime tvoje. 19 Gospod zavezo. 6 Šatori Idumejcev in Izmaelicanov, Moabljani Bog vojnih krdél, pomagaj nam na noge; daj, da sveti obliče tvoje, in rešeni bomo.

81 Načelniku godbe pri Gitaji, pesem Asafu. Pojte Bogu, móči naši, vpijte Bogu Jakobovemu. 2

Primite psalmovanje in vzemite boben, strune prijetne in brenklje. 3 Trobite o mlaji, o vseh stalnih praznikih, o godovih naših. 4 Ker ustanovljeno je v Izraelu, postava od Boga Jakobovega, 5 Kateri jo je za pričanje postavil v Jožefu, ko je šel proti deželi Egipovski, kjer sem slišal govor neznan; 6 "Odtregnili sem", pravi, od bremena ramo njegovo; roke njegove ločile so se od čebriča. 7 Ko si vpil v oni stiski, rešil sem te, uslišal sem te v gromovem zakotji; izkušal sem te do vodâ Meribskih. 8 Poslušaj, ljudstvo moje, in spričeval ti bodem, o Izrael, ako me bodeš poslušal. 9 Ako ne bode v tebi boga mogočnega tujega, in se ne bodeš klanjal bogu mogočnemu tujerodnemu. 10

Jaz sem Gospod, Bog tvoj, ki sem dal, da si prišel gor iz dežele Egipovske; razširi usta svoja in napolnil jih. 11 Ali ljudstvo moje ni poslušalo glasu mojega, in Izrael mi ni bil pokoren. 12 Zatorej sem jih izpustil, da naj hodijo po srca svojega volji, govoreč: Gredó naj sè svojimi krivimi naklepi. 13 O ko bi me bilo poslušalo ljudstvo moje, ko bi bili Izraelci hodili po mojih potih! 14 Kar mahoma bi bil potlačil njih neprnjatelje, ko bi bil v njih sovražnike obrnil roko svojo. 15 Sovražniki Gospodovi bi se bili lažnjivo vdali njemu, in njih čas bi bil vekomaj. 16 Dà, živil bi ga bil z maščobo pšenično, tudi z medom iz skale bi te bil sitil.

82 Psalm Asafu. Bog biva v zboru Boga mogočnega, med oblastvi sodi. 2 Doklej bodete sodili krivično, in potezali se za hudobne? 3 Sodite za ubozega in siroto; nesrečnega in siromaka opravici. 4 Oprostite ubozega in potrebnega, iz roke krivičnih rešite. 5 Ne vedó in ne pazijo, v temi hodijo neprestano; majó se vsi strebri zemlje. 6 Jaz pravim: "Bogovi ste, in najvišjega sinovi vi vsi: 7 Todà, umrli bodete kakor navaden človek; tudi kakor kateri iz med ónih poglavarjev bodete padli." 8 Vstani, o Bog, sodi zemljo; ti namreč imáš posest med vsemi narodi.

83 Pesem in psalm Asafu. O Bog, ne molči, ne delaj se gluhega, in ne mirúj, o Bog mogočni! 2 Ker glej, neprnjatelji tvoji ropotajo, in sovražniki tvoji

dvigujejo glavo. 3 Zoper ljudstvo tvoje prekanjeno delajo naklep; in posvetujejo se zoper skrite tvoje. 4 Rekoč: Dejte, potrebimo jih, da ne bodejo narod, da se ne bode več imenovalo ime Izraelovo. 5 Ker si potrdil sebi. 6 Šatori Idumejcev in Izmaelicanov, Moabljani in Agarenci; 7 Gebaljani in Amonjani in Amalečani; Palestinijski s Tira prebivalci. 8 Tudi Asirjan se jim je pridružil; roka so sinovom Lotovim. 9 Stóri jim kakor Madijanom, kakor Sisaru, kakor Jabinu ob potoku Kisonu, 10 Ki so bili pokončani pri Endoru; postali so zemlje gnoj. 11 Naredi njih plemenitnike same kakor Oreba, in kakor Zeba; kakor Zebaha in Salmuna vse njih poglavarje, 12 Kateri pravijo: Pridobimo prebivališča Božja. 13 Bog moj, naredi jih kakor kolo, kakor pleve pred vetrom. 14 Kakor ogenj požiga gozd, in kakor plamen vnema gore, 15 Tako jih pódi z viharjem svojim; in v vrtincem svojim jih preplaši. 16 Sè sramoto napolni njih obliče; da se bode iskaló ime tvoje, o Gospod. 17 Rudečica naj jih obliče, in zbegajo naj se večno; sramujejo se naj in poginjejo; 18 Da se spozná, da si ti, kateremu edinemu je ime Gospod, vzvišen nad vesoljno zemljo.

84 Načelniku godbe pri Giteji, sinovom Koretovim psalm. Kako ljuba so prebivališča tvoja, o Gospod vojnih krdél! 2 Duša moja hrepeni in koprni, priti v veže Gospodove; srce moje in meso moje vpijeta v hrepenjeni po živem Bogu mogočnem. 3 Celo vrabec najde dom in lastovka si gnezdo, da v njem izvali mladiče svoje – o oltarji tvoji, o Gospod vojnih krdél, kralj moj in Bog moj! 4 Blagor jím, ki so prebivali v hiši tvoji, ki te zdaj še hvalijo! 5 Blagor človeku, kateremu je dano v tebi stopati na steze tvoje po srca svojega želji. 6 Kateri gredé po murbini dolini, imajo njega za studenec, katere tudi pokriva dež blagoslova, 7 Kateri hodijo od zbora do zbora, ki se prikaže pred Bogom na Sijonu. 8 Gospod, Bog vojnih krdél, čuj molitev mojo; poslušaj, o Bog Jakobov! 9 Ščit naš, poglej, o Bog; in glej maziljenca svojega obliče! 10 Ker boljši en dan v vežah tvojih, nego tisoč drugijé; raji hočem stopati čez prag v hiši Boga mojega, nego prebivati v krivice šatorih. 11 Ker solnce in ščit je Gospod, Bog; milost in slavo daje Gospod; dobrega ne krati njim, ki hodijo v poštenosti. 12 O Gospod vojnih krdél, blagor človeku, kateri ima zaupanje v tebe!

85 Načelniku godbe med sinovi Koretovimi, psalm. Blagovoljen si bil, Gospod, deželi svoji; nazaj si bil pripeljal sužnje krdelo Jakobovo. 2 Odpustil

si bil krivico ljudstvu svojemu, pokril si bil ves njih greh. 3 Potolažil si bil ves srd svoj, odvrnil, da ni kipela, jezo svojo. 4 Postavi nas v prejšnji stan, o Bog blaginje naše; in potolaži nevoljo svojo proti nam. 5 Ali se bodeš večno jezil nad nami? raztezal jezo svoje od roda do roda? 6 Ali ne bodeš vrnivši se nazaj nas postavil v življenje, da se ljudstvo tvoje raduje v tebi? 7 Pokaži nam, Gospod, milost svojo; in daj nam blaginjo svojo. 8 Poslušal budem, kaj govori, Bog ón mogočni Gospod, ker mir govori proti ljudstvu svojemu, in proti njim, katerim je milosten; ali k nesepameti naj se ne povrnejo. 9 Res, blizu je njim, ki se njega bojé, blaginja njegova; slava bode prebivala v deželi naši. 10 Milost in zvestoba se srečati; pravica in mir se poljubita. 11 Zvestoba požene iz zemlje, in pravica pogleda z nebés. 12 Tudi Bog bode dal, kar je dobro, da zemlja naša obrodi svoj sad. 13 Storil bode, da pojde pravica pred njim, ko postavi noge svoje na pot.

86 Molitev Davidova: Nagni, Gospod, uho svoje; usliši me, ker siromak sem in ubožen. 2 Reši dušo mojo, ker tisti sem, kateremu deliš milost; reši hlapca svojega, ti Bog moj, ko imam zaupanje v tebe. 3 Milost mi izkaži, Gospod; ker kličem te ves dan. 4 Razveseli dušo svojega hlapca; ker do tebe, Gospod, povzdigujem dušo svojo. 5 Ti namreč, Gospod, si dober in prizanaš, in obilen v milosti vsem, ki te kličejo. 6 Čuj molitev mojo, Gospod; in poslušaj prošenj mojih glas. 7 O času stiske svoje te kličem, ker uslišuješ me. 8 Ni ti enakega med vsemi bogovi, o Gospod; in dél ni tvojim enakih. 9 Vsi narodi, katerim jih deliš, prihajajočim, klanjajo se pred teboj, in čast dajó tvojemu imenu. 10 Ker velik si in čudovit, ti sam si Bog. 11 Uči me, Gospod, pot svoj; hodim naj dalje v resnici tvoji; zberi srce moje, da se boji tvojega imena. 12 Slavil te budem, Gospod Bog moj, iz vsega svojega srca; in čestil budem imé tvoje vekomaj. 13 Ker velika je milost tvoja do mene, in rešil si dušo mojo iz spodnjega groba. (Sheol h7585) 14 O Bog, prevzetniki se spenjajo zoper mene, in silovitnikov krdela iščejo življenja mojega, ker te nimajo pred očmi. 15 Ti pa, Gospod, Bog mogočni, usmiljen si in milosten; potrpežljiv in obilen v milosti in zvestobi. 16 Ozri se v mé, in milost mi stóri; daj moč svojo hlapcu svojemu, in reši dekle svoje sina. 17 Stóri znamenje nad menoj v dóbro; da naj vidijo sovražniki moji in se sè sramoto oblijó, ko mi bodeš ti, Gospod, pomagal, in potolažil me.

87 Sinom Koretovim psalm in pesem. Ustanovo svojo med svetosti gorami, 2 Vrata Sijonska ljubi Gospod nad vsa prebivališča Jakobova. 3 Prečastno je karkoli se slaví o tebi, o mesto Božje! 4 Imenujem Egipčana in Babilonca med njimi, ki me poznajo; glej, Palestinka, in Tirca z Etijopjanom, da je ta rojen ravno tam; 5 Zato se bode govorilo o Sijonu: Ta in ón mož je rojen v njem; in on sam bode ga utrdil, Navišji. 6 Gospod bode priševal popisuječ ljudstva: ta je rojen ravno tam odlično. 7 Zatorej pojó enako in se radujejo vsi studenci življenja mojega v tebi.

88 Pesem in psalm med sinovi Koretovimi, načelniku godbe, da se pojte na piščali, ukovit Emana Ezrajičana. O Gospod, Bog blaginje moje, podnevi kličem in ponoči v pričo tebe. 2 Pred obličeje tvoje pridi molitev moja, nagni uho svoje mojemu vpitju. 3 Ker nasitenia je z nadlogami duša moja, in življenje moje se bliža grobu. (Sheol h7585) 4 Prištevam se njim, ki gredó v grob; podoben sem možu, katerega zapušča krepot. 5 Prištevam se mrtvim, odločen; kakor preboden ležeči v grobu, katerih se ne spominjaš več, kateri so uničeni s tvojo roko. 6 Pokladaš me v grob, izmed vseh najglobočji, v najtamnejših, v krajin globokih. 7 Nad menoj leži jeza tvoja, dà, z vsemi valovi svojimi, ki me napadajo, pobijaš me presilno. 8 V stran od mene odvračaš znanice moje, daješ me njim v najhujšo gnjusobu; tako zajetega, da pobegniti ne morem. 9 Oko moje žaluje od bridkosti; kličem te, Gospod, ves dan; k tebi razpenjam roke svoje. 10 Bodeš-li mrtvim delal dejanje čudovito? ali bodejo mrtvi vstali, da bi te slavili mogočno? 11 Ali bi naj se v grobu oznanjala milost tvoja, zvestoba tvoja v pogubi? 12 Ali naj bi se v temini spoznalo čudovito dejanje tvoje, in pravica tvoja v pozabljalosti deželi? 13 In vendar jaz vpijem, Gospod, k tebi, in vsako jutro te prehiteva molitev moja. 14 Zakaj me zametaš, o Gospod; skrivaš mi obličeje svoje? 15 Ubožen sem in umrjoč od potresa, strahove tvoje prenašam in sem zbegan, 16 Jeze tvoje gredó čez mé, plašenje tvoje me uničuje. 17 Obdajajo me kakor vode ves dan; obsezajo me vkup. 18 Od mene v stran odvračaš prijatelja in tovariša; znancem svojim sem v tamnem kraji.

89 Ukovita pesem Etana Ezrajičana. Milosti Gospodove budem prepeval vekomaj; od roda do roda budem oznanjal z usti svojimi zvestobo tvojo. 2 Ker preverjen sem, da se bode vekomaj slavila milost tvoja; v samih nebesih bodeš utrdil zvestobo svojo, s katero si rekel: 3 Sklenil sem zavezo z izvoljenim svojim, prisegel sem Davidu, svojemu

hlapcu. 4 Da bodem na vekomaj utrdil seme tvoje in prestol njegov kakor solnce pred mano. 37 Kakor stavl prestol tvoj od roda do roda. 5 Zatorej slavé luna bode stanoviten vekomaj, in kakor priče zveste nebesa čudovito delo tvoje, Gospod; in zvestobo tvojo na gornjem oblaku." 38 Ti pa si zavrgel in zaničeval; v zboru svetnikov. 6 Kdo namreč naj se enako čisla razsrdil si se proti maziljencu svojemu. 39 Zaničeval v gornjem oblaku Gospodu; primerja se Gospodu si hlapca svojega zavezo, oskrnul in vrgel na tla med sinovi mogočnih? 7 Bog mogočni je strašán v venčanje njegovo. 40 Podrl si vse ograje njegove; zboru svetnikov, in čestit nad vse, kar ga obdaja. trdnjave njegove si izpostavil razdrobljenju. 41 Plenili 8 O Gospod, Bog vojnih krdél, kdo je tebi enako so ga vsi popotniki, v zasramovanje je sosedom mogočen, Gospod? Ker zvestoba tvoja te ogrinja! 9 svojim. 42 Povzdignil si sovražnikov njegovih desnico, Ti gospoduješ nad morja ponosom; ko se spenjajo razveselil vse neprijatelje njegove. 43 Skrhal si tudi valovi njegovi, ti jih krotiš. 10 Ti si zdrobil, kakor meča njegovega ostrino, in utrdil ga nisi v vojski. 44 prebodenega, Egipčana; z roko svoje moči si razkropil Storil si, da mine bleščoba njegova, in prestol njegov sovražnike svoje. 11 Tvoja so nebesa in tvoja zemlja; si pahnil na tla. 45 Okrajšal si dní mladosti njegove; vesoljni svet in česar je poln ustanovil si tí. 12 Sever pokril si ga sè sramoto. 46 Doklej, Gospod? bodeš li in jug, katera si ti ustvaril, Tabor in Hermon prepevajo se skrival vekomaj? gorela bode kakor ogenj jeza o imenu tvojem. 13 Ti imaš roko z močjo; krepka tvoja? 47 Spomni se mene, kako sem kratkih dni, kaj je tvoja roka, vzvišena desnica tvoja. 14 Pravica in bi bil zastonj ustvaril vse otroke človeške? 48 Kateri sodba sta za prebivališče tvojemu prestolu; milost in zvestoba hodita pred tvojim obličjem. 15 Blagor mož bi živel tako, da ne izkusi smrti, reši se sam ljudstvu, katero pozna trombe glas, hodi v svetlobi groba? (Sheol h7585) 49 Kje so milosti one nekdanje, obličja tvojega, Gospod! 16 V imenu tvojem radujejo Gospod, katere si bil prisegel Davidu po zvestobi se ves dan, in dvigujejo se v pravici tvoji. 17 Ker slava si njih móci, in po blagovoljnosti tvoji dviguje se svoji? 50 Spomni se, Gospod, sramote hlapcev svojih, naš rog. 18 Gospod namreč je naš ščit in svetnika Izraelovega, našega kralja. 19 Tedaj si v prikazni da nosim v naročji svojem zasramovanje vseh ljudstev nagovoril njega, kateremu milost deliš, ter mu rekel: 51 S katerim so sramotili sovražniki tvoji, "Pomoč sem napravil zoper močnega, povzdignil Gospod, s katerim so sramotili maziljenga tvojega izvoljenega iz ljudstva. 20 Našel sem Davida, svojega hlapca; pomazlil sem ga sè svetim oljem svojim. 21 Z udanijo, ki je bila v tem času, da je bil David zvestobnik, in njim bodi stanovitna roka moja, in dlan moja naj ga krepča. 22 Ne bode ga stiskal sovražnik, in krivici udani ga ne ne bode žalil. 23 Temuč starem izpred njegovega obličja neprijatelje njegove, in sovražnike udarim. 24 Tako mu bode pomagala zvestoba moja in milost moja, da se bode v mojem imenu povzdignil rog njegov. 25 Ker nad morje položim roko njegovo, in nad reke njegovo desnico. 26 On me bode klical: Ti oče moj; Bog moj mogočni in skala blaginje moje! 27 In jaz ga postavim za prvorjenca, povisanega nad zemeljske kralje. 28 Vekomaj mu ohranim milost svojo, in zaveza moja mu bode zvesta. 29 In vekomaj postavim seme njegovo in prestol njegov kakor so dnevi nebeški. 30 Ako zapusté sinovi njegovi zakon moj, ne bodo hodili v sodbah mojih, 31 Ako oskrnijo postave moje, in se ne držé zapovedi mojih: 32 Obiskal bodem sè šibo njih pregreho; z udarci njih krivico. 33 Milosti pa svoje mu ne odtegnem, in lagal ne bodem zoper zvestobo svojo. 34 Oskrnul ne bodem zavezane svoje, ne izpremenil ust svojih besede. 35 Enkrat sem prisegel pri svetosti svoji, Davidu ne bodem lagal: 36 Da bode večno seme njegovo, in

90 Molitev Mojzesova, moža Božjega: O Gospod, ti si nam bil prebivališče od roda do roda, 2 Ko niso bile še rojene gore, in nisi bil naredil zemlje in vesoljnega sveta, dà od vekomaj do vekomaj Bog si tì mogočni. 3 Pripraviš človeka tako daleč, da je potr, govoreč: "Povrnite se, sinovi človeški!" 4 Ker če tisoč lét preide, v tvojih očeh so, kakor včerajšnji dan, in straža nočna. 5 S povodnjo jih pokončaš, spanje so, zjutraj so kakor seno, ki mine. 6 Zjutraj, ko se je razcvelo, mine; pokosi in posuši se zvečer. 7 Ker ginemo od jeze tvoje, in srd tvoj nas pláši: 8 Pred oči si staviš krivice naše, skrivnosti naše v luč svojega obličja. 9 Ker vsi dnevi naši ginejo v srdu tvjem; leta naša nam tekó misli enaka. 10 V samih dnevih lét naših je sedemdeset let; ali (ako smo prav krepki) osemdeset let; celo kar je v njih najboljše, polno je truda in težav; ko to hitro mine, odletimo. 11 Kdo spozna jeze tvoje moč, ali srdú tvojega po strahu tvojem? 12 Šteti nas úci naše dni tako, da dobimo srce modro. 13 Vrni se, Gospod! Doklej! in kesaj se zavoljo hlapcev svojih. 14 Nasiti nas vsako jutro z milostjo svojo, da pojemo in se radujemo vse svoje dni. 15 Razveseli nas, kakor si nas ponizaval mnogo dní; mnogo let smo izkušali húdo. 16 Očitno bodi

hlapcem tvojim delo tvoje, in lepota tvoja med njih sinovi. 17 Na strani nam bodi prijetnost Gospoda, Boga našega, in delo naših rok podpiraj v nas; sámo delo, pravim, naših rok podpiraj.

91 Zaupajoč v zavetji Najvišjega, v senci Vsemogočnega neprestano prenočuješ 2 Pravim: V Gospodu je pribelališče moje in grad moj; Bog moj je, kateremu zaupam. 3 Ker on te bode rešil iz zanke tičarjeve, iz kuge pogubne. 4 S periojo svojo te bode branili, ko bodeš pribel pod peroti njegove; ščit in bran je zvestoba njegova. 5 Ne boj se nočnega strahú, pušice, ki leta podnevi; 6 Pogube, ki lazi v temi, ne kuge, ki razsaja o poludné. 7 Pade jih na eni strani tvoji tisoč, in desetkrat tisoč na desni tvoji, k tebi ne pride. 8 Samo z očmi Svojimi bodeš pogledal in videl bodeš grešnikov povračilo. 9 Ko bodeš ti Gospoda, Boga pribelališča mojega, Najvišjega postavil za prebivališče svoje, 10 Ne bode priložnosti, da te zadene húdo, in šiba se ne približa tvjemu šatoru. 11 Ker angelom svojim bode zapovedal zate, da te hranijo po vseh potih tvojih; 12 Drže te z obema rokama, da ne zadeneš z nogo svojo ob kamen. 13 Po divjem levu bodeš hodil in po kači, teptal bodeš leva mladiča in zmaja. 14 "Ker je proti meni nagnen v ljubezni (pravi Bog), zato ga bodem otél; na višavo ga bodem postavil, ker pozna, ime moje. 15 Kakor hitro me zakliče, uslišim ga; na strani mu bodem v stiski; otel ga bodem in počastil. 16 Nasilit ga bodem z dolgostjo lét, storil bodem, da uživa blaginjo mojo."

92 Psalm in pesem, v sobote dan. Dobro je slaviti Gospoda, in prepevati tvojemu imenu, o Najvišji! 2 Oznanjeni vsako jutro milost twojo, in zvestobo twojo vsako noč; 3 Na desetostrunjje in na brenklje, na strune s premišljevanjem. 4 Ker razveseljuješ me, Gospod, z delom svojim; prepeval bodem o dejanjih tvojih rôk. 5 Kako velika so dela tvoja, Gospod; silno globoke so misli tvoje! 6 Mož neumen ne spozna, in nespašten ne zapazi tega, 7 Ko poganjajo krivični kakor trava in cvetó vsi, ki delajo krivico, zgodí se, da se pogubé vekomaj. 8 Ti pa, o Najvišji, si vekomaj. 9 Ker glej, sovražniki tvoji, Gospod, ker glej, sovražniki tvoji ginejo; razkropé se vsi, ki delajo krivico. 10 Rog moj pa zvišuješ kakor samorogov, oblikujoc me z oljem prisnim. 11 To gleda oko moje na zalezovalcih mojih, ušesa moja poslušajo o njih, ki se spenjajo in mé. 12 Kakor palma bode zelenel pravični, kakor cedra na Libanu bode rasel. 13 Vsajeni in hiši Gospodovi, v vežah Boga našega bodo poganjali mladike. 14 V obilosti bodejo živelí še v sivosti, debeli

bodejo in zeleneči; 15 In oznanjali, da je pravičen

Gospod, skala moja, in da ni nobene krivice v njem. **93** Gospod kraljuje z veličastvom oblečen, Gospod oblečen, z močjo se opasuje; utruje se vesoljni svet, da ne omahne. 2 Stanoviten je prestol twoj, od onega časa, od vekomaj ti kraljuješ. 3 Naj dvigujejo reke, o Gospod, dvigujejo naj reke šum svoj; dvigujejo naj reke bobnenje svoje: 4 V šumu mnogih vodâ, ko se valé veličastni valovi morjá, veličastnej je Gospod v višavi. 5 Pričanja twoja so trdna jako; v hiši tvoji je lepa svetost, o Gospod, na dnî dolžavo.

94 O mogočni Bog maščevanj, Gospod, o mogočni Bog maščevanj, prisvéti! 2 Dvigni se, o zemlje sodnik; daj povračilo prevzetnim. 3 Doklej prevzetni, Gospod, doklej se bodejo radovali prevzetni? 4 Ustili se in govorili prevzetno, ponašali se vsi, ki delajo krivico? 5 Zatirali ljudstvo twoje, Gospod, in ponižávali tvoje posestvo? 6 Morili vdovo in tujca, in ubijali sirote? 7 Govoreč: Ne vidi Gospod, in ne zapazi Bog Jakobov. 8 Čujte, o najneumnejši v ljudstvu, in najnespašmetnejši, kdaj bodete razumni? 9 Ali on, ki je vsadil uho, ali bi on ne slišal? ali on, ki je naredil oko, ali bi ne videl? 10 Ali on, ki pokori narode, ali bi ne grajal; ki uči ljudi modrosti, ali bi ne spoznal? 11 Gospod pozna misli človeške, da so zgozlji ničemurnost. 12 Blagor možu, katerega pokoriš, Gospod; in katerega učiš po zakonu svojem. 13 Da mu pripraviš pokoj od dnî nadlog, ko se koplje krivičnemu jama. 14 Ker Gospod ne zavrže ljudstva svojega, in posestva svojega ne zapusti. 15 Temuč noter do pravice se povrne sodba, in za njo vsi, ki so pravega srca. 16 Kdo bi bil vstal záme zoper hudodelnike? kdo bi se bil postavil zame zoper one, ki delajo krivico? 17 Ko bi mi ne bil Gospod, polna pomoč, malo da bi ne bilo življenje moje prebivalo v kraji molčanja. 18 Ko pravim: Omahuje noga moja, milost twoja, o Gospod, me podpira. 19 Ko so mnoge misli moje pri meni, tolažbe tvoje razveseljujejo dušo mojo. 20 Ali bi se družil s teboj prestol nadlog, njega, ki me nadleguje zoper postavo? 21 Njih, ki se četoma zbirajo proti pravičnega duši, in obsojajo kri nedolžnih? 22 Dà, Gospod mi je za grad, in Bog moj za skalo mojega pribelališča, 23 On obrača proti njim njih krivico, in njih hudobnost jih pokončuje, pokončuje jih Gospod, naš Bog.

95 Dejte, prepevajmo Gospodu, ukajmo skali blaginje naše! 2 Pojdimo pred obličeje njegovo sè zahvaljevanjem, s psalmi mu ukajmo. 3 Ker Bog mogočni velik je Gospod, in velik kralj nad vse bogove.

4 V roki njegovi so najglobočji sledovi zemlje, v njegovi oblasti so gorâ moči. 5 Njegovo je sâmo morje, ker on ga je naredil, in sâha zemlja, katero so ustvarile roke njegove. 6 Pridite, priklonimo se in padimo na tla; pripognimo kolena pred Gospodom, kateri nas je naredil. 7 Ker on je Bog naš, mi pa ljudstvo paše njegove, in čeda vodbe njegove; danes če slišite glas njegov, 8 "Ne okamenite srca svojega, kakor v prepiru, kakor o dnevi izkušnjave v puščavi. 9 Ko so me izkušali očetje vaši: izkusili so me in spoznali delo moje. 10 Štirideset let sem imel preglavico s tistim rodom govorec: Ljudstvo so srca tavajočega, in potov mojih ne poznajo. 11 Njim sem prisegel v jezi svoji, da ne vnidejo v pókoj moj."

96 Pójte Gospodu novo pesem, po vsej zemlji pojte Gospodu. 2 Pojte Gospodu, blagoslavljajte ime njegovo, od dné do dné slavite blaginjo njegovo. 3 Oznanjujte med narodi čast njegovo, med vsemi ljudstvi čudovita dela njegova. 4 Velik je Gospod in hvaljen silno, čestit nad vse bogove. 5 Ker vsi bogovi ljudstev so maliki, Gospod pa je naredil nebesa. 6 Slava in lepota sta pred njim, moč in veličastvo v svetišči njegovem. 7 Dajajte Gospodu, ljudstev rodovine, dajajte čast in hvalo Gospodu. 8 Dajajte Gospodu slavo njegovemu imenu; prinesite dar, in pridite k vežam njegovim. 9 Uklanjajte se Gospodu v diki svetosti; vsa zemlja trepetaj pred obličjem njegovim. 10 Govorile med narodi: Gospod kraljuje, utrdil se bode tudi vesoljni svet, da ne omahne; sodil bode ljudstva pravično. 11 Veselila se bodo nebesa, in zemlja se bode radovala: šumelo bode morje, in kar je v njem. 12 Radovalo se bode polje in kar je na njem; tedaj bode prepevalo vse drevje v gozdu; 13 Pred obličjem Gospodovim, ko bode prišel; ker sodit pride zemljo; sodil bode vesoljni svet po pravici, in ljudstva po zvestobi svoji.

97 Gospod kraljuje, raduj se zemlja, vesel se naj pokrajine premnoge. 2 Oblaki in temâ ga obdajajo; pravica in sodba kraj njegovega prestola. 3 Ogenj hodi pred njim in požiga okrog sovražnike njegove. 4 Bliski razsvetljujejo vesoljni svet njegov, vidi in trese se zemlja. 5 Goré se topé kakor vosek vpričo Gospoda, vpričo vse zemlje gospodarja. 6 Nebesa oznanjajo pravico njegovo; tako da vidijo vsa ljudstva čast njegovo. 7 Osramoté se naj vsi, ki se ponašajo z maliki; klanjajo naj se mu vsi angeli. 8 Čuje in veseli se naj Sijon, in radujejo se hčere Judovske, zavoljo sodeb tvojih, Gospod. 9 Ti namreč si Gospod, vzvišen nad vso zemljou; silno povišan si nad vse angele. 10 Kateri ljubite Gospoda, sovražite

húdo; duše svojih, katerim izkazuje milost, hrani, iz rok krivičnih jih otima. 11 Luč se je rodila pravičnemu, in poštenim v srci radost. 12 Veselite se, pravični v Gospodu, in slavite spomin svetosti njegove.

98 Psalm. Pojte Gospodu novo pesem, ker storil je čudovita dela; blaginjo mu je prinesla desnica njegova, in dlan njegova, in roka njegove svestnosti. 2 Naznanih je Gospod blaginjo svojo, vpričo narodov samih razodel je pravico svojo. 3 Spomnil se je milosti svoje in zvestobe svoje proti hiši Izraelovi; vse pokrajine zemlje vidijo Boga našega blaginjo. 4 Ukajte Gospodu, vsa zemlja; s kričanjem pojte in prepevajte. 5 Prepevajte Gospodu sè strunami, sè strunami in psalmovanjem. 6 S trombami in bučanjem trobite pred kraljem Gospodom. 7 Morje šumi in kar je v njem, vesoljni svet in prebivalci njegovi. 8 Reke naj ploskajo z rokami, vkup naj pojó goré, 9 Pred Gospodom, ki gré sodit zemljo; sodil bode vesoljni svet pravično, in ljudstva po pravici.

99 Gospod kraljuje, trepetajo naj ljudstva, sedeč na Kerubih kraljuje, majaj se zemlja! 2 Kraluje Gospod na Sijonu velik, in visok je nad vsa ljudstva. 3 Slavé naj ime twoje veliko, čestito je in sveto. 4 Ti tudi kralj premočni, ki ljubiš sodbo; ti ustanavliaš, kar je pravično; sodbo in pravico doprinašti v Jakobu. 5 Povišujte Gospoda, Boga našega, in priklanjajte se do podnožja nog njegovih; ker svet je. 6 Mojzesa in Arona z duhovniki svojimi in Samuela z njimi, ki so klicali ime njegovo, uslišal je Gospod, takoj ko so ga klicali. 7 V oblačnem stebru jih je ogovoril, ko so hranili pričanja njegova, in postavo, katero jim je bil dal.

100 Psalm v zahvaljevanje. Ukajte Gospodu vsi prebivalci zemlje! 2 Čestite Gospoda z radostjo; s petjem pridite pred obličeje njegovo. 3 Spoznajte, da je Gospod Bog, on je nas ustvaril (ne pa mí sebe), ljudstvo svoje in čredo paše svoje. 4 Vnidite skozi vrata njegova sè zahvaljevanjem, s hvalo v veže njegove; zahvaljujte se mu, blagoslavljajte ime njegovo! 5 Ker dober je Gospod, vekomaj je njegova milost; in od roda do roda zvestoba njegova.

101 Psalm Davidov: Milost in pravico bodem pel, tebi, o Gospod, prepeval. 2 Zapazil bodem na poštenem potu, ko prideš k meni; neprestano bodem hodil v poštenosti svojega srca v hiši svoji. 3 Stavil si ne bodem pred óči stvari pregrešne; delo njih sovražim, ki zavijajo v stran, držalo se me ne bode. 4 Izprijeteno srce bode daleč od mene; hudega ne bodem poznal. 5 Njega, ki pred menoj skrivo

obrekuje bližnjega svojega, budem iztrebil; človeka s prevzetnim očesom, srcem napihnenim ne budem mogel trpeti. 6 Oči moje bodo se vpirale na resnične v deželi, da naj sedajo z menoj; kdor hodi po poštenem potu, on bode mi stregel. 7 Stanoval ne bode v moji hiši, kdor dela zvijačo; kdor govori laž, ne bode obstal pred mojimi očmi. 8 Vsako jutro budem iztrebil vse krivične iz dežele, da potrebim iz mesta Gospodovega vse, ki delajo krivico.

102 Molitev za ubozega, ko je v stiski in pred

Gospoda izliva premišljevanje svoje. Gospod, čuj molitev mojo, in vpitje moje pridi do tebe. 2 Ne skrivaj mi obličja svojega, ko sem v stiski; nagni mi uho svoje, ko kličem; naglo me usliši. 3 Ker ginejo kakor dim dnevi moji; in kosti moje se suše kakor pogorišče. 4 Zadeto vene kakor trava srce moje, ker pozabljam použivati svojo jed. 5 Od glasú zdihovanja mojega drži se kost moja mojega mesa. 6 Podoben sem pelikanu v puščavi; kakor sova sem v podrtinah. 7 Vedno sem podoben samotnemu vrabcu na strehi. 8 Ves dan me sramoté sovražniki moji; zoper mene divjajoč prisezajo pri meni. 9 Ker pepel jem kakor kruh; in pijače svoje mešam z jokom. 10 Zaradi nevolje tvoje in srdite jeze tvoje; ker vzdignil si me in vrgel me na tla. 11 Dnevi moji so podobni senci, ki se je nagnila; in jaz sem se posušil kakor trava. 12 Ti pa, Gospod, ostajaš vekomaj, in spomin tvoj od roda do roda. 13 Ti bodeš vstal in usmilil se Sijona, ker čas je storiti mu milost, ker prišel je čas določeni, 14 Ko se naj hlapci tvoji veselé njegovega kamenja, in milost storé njegovemu prahu; 15 Da česté narodi ime Gospodovo, in vsi kralji zemlje čast tvojo. 16 Ko bode Gospod zidal Sijon in prikazal se v časti svoji, 17 Ozrl se bode v nazega molitev, in ne bode zametal njih molitve. 18 Zapisi se naj to naslednjemu rodu, da ljudstvo poživljeno hvali Gospoda. 19 Ker pogledal bode z višave svetosti svoje Gospod, ozrl se z nebés na zemljo. 20 Da usliši jetnika zdihovanje, da oprosti njé, ki se že izdajajo smrti; 21 Da oznanjajo na Sijonu ime Gospodovo, in hvalo njegovo v Jeruzalemu, 22 Ko se zbirajo ljudstva in kralji čestit Gospoda. 23 Pobja sicer na tem poti moči moje, dní moje krajsa, 24 Ali govorim: Bog moj mogočni, ne vzemi me v sredi mojih dní; skozi vse rodove so dnevi tvoji, 25 Predno si ustanovil zemljo, in so bila nebesa delo tvojih rok; 26 Tisto bode prešlo, ti pa ostaneš; tisto, pravim, vse postara se kakor oblačilo; kakor obleko jih izpremeniš in izpremené se. 27 Ti pa si isti, in let tvojih ni konca. 28 Sinovi hlapcev tvojih bodo prebivali, in njih seme se utrdi pred teboj.

103 Davidova. Blagoslavljalj, duša moja, Gospoda;

in vse osrčje moje svetost njegovo. 2

Blagoslavljalj, duša moja, Gospoda; in ne pozabi nobene dobrote njegove, 3 Kateri ti odpušča vse bolezni tvoje; 4 Kateri krivice, kateri ozdravlja vse bolezni tvoje; 5 Kateri otima iz jame življenje tvoje, kateri te odeva z milostjo in usmiljenjem; 6 Kateri napolnjuje z vsem dobrim usta tvoja, da se hraniš čilega kakor orel, kakor otročja leta tvoja. 6 Kar je pravično, dela Gospod, in sodbe vsem zatiranim. 7 Razodel je Mojzesu puta svoja, naslednikom Izraelovim svoja dela. 8 Usmiljen je in milosten Gospod; potpežljiv in obilen v dobrotah. 9 Ne prepira se vekomaj; in večno ne hrani jeze. 10 Ne dela nam po grehih naših, in ne povrača nam po naših krivicah; 11 Temuč, kakor visoka so nebesa nad zemljo, močna je milost njegova proti njim, kateri se ga bojé. 12 Kakor daleč je vzhod od zahoda, daleč od nas odvrača pregreške naše. 13 Kakor se usmili oče otrok, usmili se Gospod njih, ki se ga bojé. 14 Ker on pozna podobo našo, spominja se, da smo prah. 15 Da so senu podobni človeka dnevi, kakor poljska cvetica, tako on cveté. 16 Ko veter potegne čeznjo, skoraj je ni, in je ni več zagledati na mestu njenem. 17 Milost pa Gospodova je od veka do veka proti njim, ki se ga bojé, in pravica proti vnikom. 18 Proti njim, ki hranijo zavezo njegovo, in proti njim, ki se spominjajo njegovih zapovedi, da jih izpolnjujejo. 19 Gospod je v nebesih postavil prestol svoj, in kraljestvo njegovo gospoduje ljudém. 20 Blagoslavljaljte Gospoda, angeli njegovi, premogočni v moči, ki izpolnjujete besedo njegovo in poslušate glas njegove besede. 21 Blagoslavljaljte Gospoda, vse vojske njegove, služabniki njegovi izpolnjujoči voljo njegovo. 22 Blagoslavljaljte Gospoda, vsa dela njegova po vseh krajinah njegovega gospodstva; blagoslavljalj, duša moja Gospoda!

104 Blagoslavljalj, duša moja Gospoda. Gospod,

Bog moj, velik si silno, lepotu in veličastvo

si oblekel. 2 Odevaš se z lučjo kakor z obleko; nebesa razpenjaš kakor zagrinalo; 3 Kateri stavi v vode gornje hrame svoje; kateri nareja oblake za voz svoj, kateri hodéva po vetrov perotih, 4 Kateri dela vetrove za poslance svoje, za služabnike svoje ogenj plameneči, 5 Ustanovil je zemljo na podstave njene, da se ne gane na vedno večne čase. 6 Z breznom si jo bil odél kakor z odejo, ko so vode stale čez gore. 7 Na karanje tvoje so pobegnile, pred groma tvojega glasom bežale so urno. 8 Dvignite so se gore, pogreznile se doline na mesto, katero si jim bil ustanovil. 9 Mejo si postavil, da ne idejo čez, da se ne

povrnejo, pokrit zemljo; **10** Kateri izpuščaš studence je zapovedal na tisoč rodov, **9** Katero je sklenil z po dolinah, da hodijo med gorami. **11** Napajajo naj Abrahamom, in prisege svoje Izaku, **10** Katero je vse poljske živali; žejo svojo gasé divji osli. **12** Poleg dal Jakobu v postavo; Izraelu v vedno zavezo. **11** njih prebivajo tice nebeške, glasijo se iz med listja. Govoreč: Tebi hočem dati deželo Kanaansk, vrvco **13** Kateri móci gor iz gornjih hramov svojih, da se posesti vaše. **12** Dasí je bilo ljudí malo, prav malo, in sè sadom dél tvorih zembla pase. **14** Daješ, da seno tujci v njej, **13** In so hodili od naroda do naroda, iz raste živini, in zelišče človeku za rabo, da jemlje kraljestva k drugemu ljudstvu; **14** Ni dovolil zatíratí hrano iz zemlje; **15** Kateri z vinom razveseljuje srce jih nikomur; dà, strahoval je zavolje njih kralje: **15** človeku; z oljem svetlo dela čelo, in z jedjo podpira Ne dotaknite se maziljencev mojih, in ne storite srce človeku. **16** Siti se drevje Gospodovo; cedre na žalega prerokom." **16** Ko je bil poklical lakot nad Libanonu, katere je vsadil; **17** (Kjer gnezdiš tički), deželo, in kruhu strl vso podporo; **17** Poslal je bil jelke prebivališče štorklji, **18** Gore previsoke divjim moža pred njimi odličnega; kateri je bil v sužnjost kozlom, skale prebivališče gorskim mišim. **19** Postavil prodan, Jožefa. **18** Noge njegove so vklenili z vezjo, je mesec za čase gotove, solnce, ki pozna záhod v železo se je on podal. **19** Noter do časa, ko je svoj. **20** Temé narejaš, da je noč, ko prilezejo vse imela priti beseda njegova; govor Gospodov ga je gozdne živali. **21** Mladi levi rjoveč po plenu, in iskajoč potrdil. **20** Poslal je kralj in velel ga razvezati; in od Boga mogočnega hrane svoje. **22** O solnčnem poglavar ljudstev ga je oprostil. **21** Postavil ga je vzhodu se poskrijo in ležé v brlogih svojih. **23** Človek za gospoda družini svoji, in za poglavarja vsej svoji gre na delo svoje, in na polje svoje do večera. **24** posesti, **22** Da bi zvezaval kneze po volji svoji, in Kako veličastna so dela tvoja, o Gospod; kako modro podučeval njih starejšine. **23** Nato je prišel Izrael si jih naredil vsa; kako polna je zembla posesti tvoje! v Egipt, in Jakob je tujčeval po deželi Kamovi. **24** **25** V morji samem velikem in prostornem: tu so lazeče Ko je bil tam storil Bog, da je bilo ljudstvo njegovo živali, in brez števila živali z velikimi male. **26** Tod silno rodovitno, in ga je bil močnejšega naredil od hodijo ladije; som, katerega si ustvaril,igrá se v njem. sovražnikov njegovih, **25** Izpremenil je njih srce, da **27** Vse tó čaka tebe, da jim daš živeža o svojem času. so sovražili ljudstvo njegovo, da so naklepe delali **28** Ko jim daješ ti, pobirajo; ko jim odpreš roko svojo zoper hlapce njegove. **26** Poslal je Mojzesu, hlapca sitijo se z dobroto. **29** Ko jim skriješ obličje svoje, svojega, Arona, katerega je bil izvolil. **27** Razlagala zbegajo se; ko jim vzameš sapo, ginejo in povračajo sta pred njimi besede znamenj njegovih, in čudežev v se v svoj prah. **30** Ko izpuščaš sapo svojo, oživljajo deželi Kamovi. **28** Poslal je temé, in otemnile so jo, in se, obličje obnavljaš zemlji. **31** Čast bodi Gospodu upirala se niso znamenja zoper besedo njegovo. **29** vekomaj; raduj se, Gospod, v delih svojih! **32** Ko Izpremenil je bil v kri njih vodé, in pokončal je bil njih pogleda na zemljo, trese se ona; ko se dotakne gorā, ribe. **30** Obilo je rodila njih dežela žab, ki so napadle kadé se. **33** Pel bodem Gospodu v življenji svojem; kraljev samih stanice. **31** Ko je izrekel, prišlo je krdelo prepeval Bogu svojemu, dokler bodem. **34** Prijetno živali; uši na vso njih pokrajino. **32** Dež jim je naredil bode o njem premišljevanje moje, radoval se bodem v točo, ogenj silno plameneč v njih kraji. **33** S tem je jaz v Gospodu. **35** Izginejo naj grešniki sè zemlje, zadel njih trte in njih smokve, in polomil njih pokrajine in krivičnih več ne bodi; blagoslavljaj, duša moja, drevesa. **34** Ko je izrekel, prišla je kobilica in hrošč, in ta brez števila. **35** On je požrl vso travo njih kraja, in požrl sad njih dežele. **36** Slednjič je udaril vse prvorojeno v njih kraji; prvino vse njih moči. **37** Tedaj jih je izpeljal sè srebrom in zlatom, in ni ga bilo, da bi pešal, med njih rodovi. **38** Veselili so se Egipčani, ko so izhajali tí; ker njih strah jih je bil obšel. **39** Razgrnil je oblak za odejo, in ogenj, da je noč razsvetljeval. **40** Prosili so, in poslal jim je prepelic, in s kruhom nebeškim jih je stitol. **41** In odpril je skalo, in pritekle so vode, ter šle so po suhih krajih, kakor reka. **42** Ker se je spominjal besede svetosti svoje, z Abrahamom, hlapcem svojim. **43** Zató je izpeljal ljudstvo svoje, z veseljem, s petjem izvoljene svoje. **44** In dal jim je

105 Slavite Gospoda, razglasujte ime njegovo; med ljudstvi oznanjujte dejanja njegova.

Pojet mu, prepevajte mu, razgovarjajte se o vseh čudovitih delih njegovih. **3** Hvalite se v svetem imenu njegovem; veseli se naj srce njih, ki iščejo Gospoda. **4** Iščite Gospoda in moči njegove; iščite vedno njegovega obličja. **5** Spominjajte se čudovitih del njegovih, katera je storil; čudežev njegovih in sodbâ ust njegovih. **6** O seme Abrahama, njegovega hlapca; o izvoljeni sina njegovega Jakoba! **7** Ta je Gospod, Bog naš, po vsej zemlji so sodbe njegove. **8** Spominja se vekomaj zaveze svoje, besede, katero

kraje narodov, in delo ljudstev so posedli; **45** Da se drže postav njegovih, in hranijo zakone njegove.

106 Aleluja! Slavite Gospoda, ker je dober, ker je vekomaj milost njegova. **2** Kdo bi dopovedal najvišjo moč Gospodovo, oznanil vso hvalo njegovo? **3** O blagor jih, ki se drže postave té, ki delajo pravico vsak čas! **4** Spomni se me, Gospod, po blagovoljnosti, katero izkazuješ svojemu ljudstvu, običi me z blaginjo svojo. **5** Da uživam izvoljenih tvojih dobroto, da se radujem radosti naroda tvojega; da se s posestjo tvojo ponašam. **6** Grešili smo z očeti svojimi: krivično smo delali, ravnali hudobno. **7** Očetje naši niso umeli v Egiptu čudovitih dél tvojih; spominjali se niso milosti tvojih obilosti; temuč priliko so dajali izpremeniti jih pri morji, ko so stopali v morje trstovito. **8** Vendar jih je rešil zavoljo imena svojega, da bi pokazal svojo moč. **9** Ker zarotil je trstovito morje, in posušilo se je; in peljal jih je skozi valove kakor skozi puščavo. **10** Tako jih je rešil roke sovražnikove; otel jih je neprijateljeve roke. **11** Pokrile pa so vode njih sovražnike; eden izmed njih ni ostal. **12** Da sì so verjeli besedam njegovim, peli hvalo njegovo, **13** Pozabili so naglo dél njegovih; čakali niso sveta njegovega. **14** Ampak iz poželjivosti v puščavi izkušali so Boga mogočnega v samoti. **15** Tako da je podelivši jim, kar so prosili, poslal kugo nad nje. **16** Potem ko so bili nevočljivi Mojzesu v šatorji, Aronu svetniku Gospodovemu, **17** Odprla se je zemlja in požrla Datana in zagrnila je drhal Abiramovo. **18** In vnel se je ogenj v njih drhal, in s plamenom požgal krivične. **19** Naredili so tele na Horebu, in klanjali so se podobi. **20** In premenivši čast svojo v podobo vola, ki travo jé, **21** Pozabili so Boga mogočnega, rešitelja svojega, kateri je bil storil velike reči v Egiptu, **22** Čudovita dela v deželi Kamovi, strašna pri trstovitem morji. **23** Zatorej je rekел, da jih bode pogubil; ko bi ne bil Mojzes, izvoljenec njegov, stopil v ón predór pred njim, da bi odvrnil jezo njegovo, da jih ne pogubi. **24** Zavrgli so tudi zaželeno deželo, ne verujuč besedi njegovi. **25** In godrnjaje v šatorih svojih niso poslušali glasú Gospodovega. **26** Zatorej je dvignil roko svojo ter prisegel, da jih podere v sami puščavi. **27** In da podere seme njih med narodi, in razkropi jih po deželah. **28** Razen tega so se združili tudi z malikom Peorjem, in jedli mrtvih daritve. **29** Klicali so tako Boga v nevoljo z deli svojimi, da je pridrla nad nje nadloga. **30** Dokler ni vstal Pineas in storil sodbo, ter je bila ustavljenata tista nadloga; **31** Kar se mu je štelo za pravico, od roda do roda vekomaj. **32** Enako so razdražili gorečo jezo pri vodah prepira, tako da se je slabo godilo Mojzesu zavoljo njih.

Ko so bili razdražili duha njegovega, in je izgovoril z ustnami svojimi razdraženje svoje: **34** Pokončali niso onih ljudstev, za katera jih je bil zapovedal Gospod; **35** Ampak pomešali so se z onimi narodi in naučili se njih dél. **36** In čestili so njih podobe, katere so bile njim v izpotiku. **37** Ker darovali so sinove svoje in hčere svoje hudobnim duhovom; **38** In prelivali so nedolžno kri, kri sinov svojih in hčer svojih, katere so darovali podobam Kanaanskim, tako da je bila zemlja onečiščena z njih moritvami. **39** In oskrunjali so se sè svojimi deli; prešestvovali z dejanji svojimi. **40** Zatorej se je razrsrdil Gospod nad ljudstvom svojim in studil svojo posest, **41** Tako da jih je dal v roko narodom, da bi jim gospodovali njih sovražniki, črtlci, **42** In jih zatirali njih neprijatelji, in da bi se poniževali pod njih roko. **43** Mnogokrat jih je rešil, dasi so ga bili razrsrdili z naklepom svojim, in so bili ponižani zavoljo krivice svoje. **44** Ozrl se je na njih stisko, slišal je njih vpitje. **45** In spomnivši se zá nje zavezane svoje, kesal se je po obilosti milosti svojih; **46** Tako da jim je izkazal usmiljenje pred vsemí, kateri so jih v sužnjosti imeli. **47** Reši nas, Gospod, Bog naš, in zberi nas izmed tistih narodov, da slavimo sveto ime tvoje, in se s hvaljenjem priporočamo v hvali tvoji, **48** Blagoslovjen Gospod, Izraelov Bog, od veka do veka in vse ljudstvo naj govorí: Aleluja!

107 Slavite Gospoda, ker dober je; ker vekomaj je dobrota njegova! **2** Govoré naj rešenci Gospodovi, katere je rešil iz stiske; **3** Katere je zbral iz dežél vzhoda in od zahoda, od severja in od morja. **4** Tavalí so po puščavi, po potih samotnih, mesta za prebivališče niso našli; **5** Lačni in žejni, njih duša je hirala v njih. **6** Klicali so Gospoda v stiski svoji; iz njih nadloge jih je rešil. **7** In vodil jih je po pravem potu, da so prišli v prebivališča mesto. **8** Slavé naj pred Gospodom milost njegovo, in čudovita dela njegova pri sinovih človeških: **9** Da on siti dušo potrebitno, in dušo gladno napoljuje z dobrim. **10** Kateri sedevajo v temoti in smrtni senci, v bridkosti sponah in v železu, **11** Ker so dali priliko, izpremeniti besedo Boga mogočnega, in zavrgli so sklep Najvišjega, **12** Srce njih ponižeje s tisto nadlogo; omahujejo in nihče ne pomaga. **13** Klicali so Gospoda v stiski svoji; rešil jih je iz njih nadloga. **14** Izpeljal jih je iz temin in smrtne sence, raztrgal je njih vezí. **15** Slavé naj pri Gospodu milost njegovo, in čudovita dela njegova pri sinovih človeških. **16** Da on razbijja bronasta vrata, in razlomi zapahe železne. **17** Nespatmetni, zavoljo pota pregrehe, zavoljo krivic svojih so v bridkosti. **18** Njih srce studi vsako hrano; bližajo se smrtnim

durim. **19** Klicali so Gospoda v stiski svoji, rešil med našimi vojskami? **12** Daj nam pomoč zoper jih je iz njih nadloge. **20** Poslal je besedo svojo sovražnika; drugače je ničevost pomoč človeška. **13** in ozdravil jih; in rešil iz njih jam. **21** Slavé naj pri V Bogu delajmo vrlo, in on bode potepatal sovražnike Gospodu milost njegovo, in čudovita dela njegova pri naše.

sinovih človeških. **22** In darujejo naj hvalne daritve ter oznanjajo s petjem dela njegova. **23** Kateri so šli na morje v ladijah, in so opravljali delo na širnih vodah; **24** Oni vidijo dela Gospodova in čuda njegova v globočini: **25** Kako ukaže in naplavi vihar, kateri dviguje valove njegove, **26** Kako se spenjajo do neba, in padajo v globočine; njih duša koprni v nadlogi; **27** Opotekajo se in gibljejo kakor pijani; in vsa njih spretnost gine. **28** Klicali so Gospoda v stiski svoji, rešil jih je iz njih nadloge. **29** Premenil je vihar v tišino, in utihnili so njih valovi. **30** In vesele, ko so potihnili valovi, peljal jih je v brodišče zaželeno. **31** Slavé naj pri Gospodu milost njegovo, in dela čudovita njegova pri sinovih človeških. **32** In poveličujejo naj ga v zboru ljudstva, in v seji starejšin naj ga hvalijo. **33** Reke izpreminja v puščavo, in vode tekoče v tla suhotna; **34** Zemljo rodovitno v solnato zavoljo hudobnih prebivalcev njenih. **35** Puščavo izpreminja v stojčo vodo in zemljo suhotno v vode tekoče. **36** Storivši, da prebivajo tam lakovni, in ustanové mesto za prebivališče, **37** In da posejejo njive in zasadé vinograde ter prideljujejo sad rodovitn. **38** Blagoslavlja jih tako, da se množijo silno, in živine njih ne zmanjšuje. **39** A zmanjšujejo se in uklanljajo hudobni v stiski in žalovanji, **40** Ko izliva zaničevanje nad prvake in dela, da tavajo po praznoti brez potov. **41** In stavi na višavo siromaka, in kakor čedo množi rodovine. **42** Vidijo naj pravični in se veselé; vsa malopridnost pa zapri usta svoja. **43** Kdorkoli je moder, vidi to in pazi na milost Gospodovo.

108 Pesem in psalm Davidov. Z radostnim srcem svojim, o Bog, bodem pel in prepeval, tudi slava moja. **2** Vstanite, brenklje in citre; zbudim se sè zarijo. **3** Slavil te bodem med ljudstvi, Gospod; in prepeval ti bodem med narodi: **4** Velika je nad nebesa milost twoja, in noter do gornjih oblakov resnica twoja. **5** Povzdigni se nad nebesa, o Bog; in čez vso zemljo slava twoja! **6** Da se rešijo izvoljeni twoji, pomagaj z desnico svojo in usliši me. **7** Bog jo govoril po svetosti svoji; radoval se bodem, v dél dobodem Sihem, in dolino Sukotsko merim. **8** Moj je Gilead, moj Manase, Pomagaj mi, o Gospod, Bog moj, reši me po milosti in Efrajm moč glave moje, Juda poveljnik moj. **9** svoji. Moab umivalnik moj; čez Edom vržem svoj čevelj; proti Palestini bodem ukal. **10** Kdo me popelje v utrjeno mesto, kdo me popelje do Edoma? **11** Ali tvoj. **29** Z nečastjo naj se odenejo nasprotniki moji, in nisi bil ti, o Bog, zavrgel nas? da nisi hodil, o Bog, ogrnejo se naj kakor s plaščem sè sramoto svojo.

109 Načelniku godbe, psalm Davidov. O Bog hvale moje, ne delaj se gluhega. **2** Ker usta krivičnega in usta zvijačna so so odprla zoper mene; govorila so zoper mene z lažnjivim jezikom. **3** In z besedami sovražnimi so me obdalii; pobijajo me po krivem. **4** Nasprotovali so mi za ljubezen mojo, s katero sem bil v molitvi, **5** Vračajoč mi hudo za dobro, in sovraštvo za ljubezen mojo. **6** Daj mu krivičnega za gospoda, kateri mu naj nasprotuje stoji na desni. **7** Ko pride pred sodbo, odide naj obsojen; in molitev njegova bodi mu v greh. **8** Malo bodi dnî njegovih; drugi dobodi službo njegovo. **9** Otroci njegovi bodijo sirote, in vdova žena njegova. **10** In neprestano naj se klatijo in beračijo otroci njegovi, in iščejo naj miloščine iz krajev svojih zapuščenih. **11** Odrtnik naj zagrabi, karkoli ima, in tujni naj uplenijo delo njegovo. **12** Ne bodi mu nikogar, da mu dobroto pomolí, in ne bodi ga, da izkaže milost sirotam njegovim. **13** Pokončan bodi zarod njegov, v drugem rodu bodi izbrisano njih ime. **14** V spominu bodi krivica očetov njegovih pri Gospodu; in greh matere njegove se ne izbriši. **15** Bodo naj vedno pred Gospodom, da iztrebi sè zemlje njih spomin. **16** Zato ker se ni domisil izkazovati milost, ampak preganjal je moža ubozega in potrebnega in žalujočega, da ga usmrti; **17** In želet je, da ga zadene prokletstvo, in ni se veselil blagoslova, temuč, da naj bode daleč od njega. **18** Da se obleče s prokletstvom, kakor z oblačilom svojim, in da vniide kakor voda vanj, in kakor olje v kosti njegove

19 Pridi mu, kakor sè suknjo naj se ogrinja, in kakor s pasom naj se opasuje z njim vedno. **20** To bodi plačilo nasprotujocih meni od Gospoda, in njih, kateri hudo govoré zoper dušo mojo. **21** Ti pa, o Gospod, izkazuj mi milost zavoljo imena svojega, ker je dobra milost twoja, reši me. **22** Ker ubožen sem in potreben, in srce moje je prebodenno sredi mene. **23** Kakor senca, ko se nagiblje, odhajati sem primoran; kakor kobilico me v zasramovanje; ko me vidijo, majó z glavo svojo. **26** Kolena moja se šibe od posta, in meso moje hujša, ker je pošla debelost. **25** Vrhу tega sem jim jaz v se osramoté, kateri so vstali, veseli se naj hlapec

30 Slavil budem močno z usti svojimi Gospoda, in sredi mnogih budem ga hvalil. **31** Ker stoji na desni siromaku, da ga reši njih, ki mu odsoajo življenje.

110 Psalm Davidov. Rekel je Gospod Gospodu mojemu: "Sédi meni na desni, dokler ne denem sovražnikov tvojih nogam tvojim za podnožje." **2** Palico močno tvojo bode poslal Gospod sè Sijona, govoreč: Gospoduj sredi sovražnikov svojih. **3** Ljudstvo tvoje je radovljeno o dnevi tvojih čet; v lepih krajih svetosti od materinega telesa bode ti mladostti tvoje rosa. **4** Prisegel je Gospod, in ne bode se kesal: Ti si duhovnik vekomaj po redu Melhizedekovem." **5**

Gospod na desni tvoji potare kraje o dnevi jeze svoje. **6** Sodil bode narode napolnjujoč z mrljiči; razbjjal glavo v premnogih krajih. **7** Iz potoka bode pil na potu, zatorej dvigne glavo.

111 Aleluja! Slavil budem Gospoda iz vsega srca, v zboru pravičnih in shodu. **2** Velika dela Gospodova, razložena vsem, kateri se jih veselé, **3** Slavno in krasno delo njegovo, in pravico njegovo, ki ostane vekomaj. **4** Spomin je napravil s čudeži svojimi; milosten in usmiljen je Gospod. **5** Jedi je dal njim, ki se ga boj; spominjal se vekomaj zaveze svoje. **6** Moč del svojih je naznani ljudstvu svojemu, dal jim je posest narodov; **7** Dela rok njegovih so resnica in pravica; stanovitne vse zapovedi njegove, **8** Utrjene na večno in vekomaj, storjene zvesto in pravično. **9** Rešenje je poslal ljudstvu svojemu in na vekomaj sklenil zavezno svojo; sveto in čestito je ime njegovo. **10** Vir modrosti je strah Gospodov; najbolj uspeh vsem, ki delajo tako; hvala njegova ostane vekomaj.

112 Aleluja! Blagor mu, kdor, koli se boji Gospoda, v zapovedih njegovih raduje se močno. **2** Mogočno bode na zemlji seme njegovo; pravičnih rod se blagoslavljva. **3** Moč in bogastvo in hiši njegovi in pravica njegova ostane vekomaj. **4** V temi blišči luč pravičnih; milosten je, usmiljen in pravičen. **5** Kdor je dober, darí deli milostno in posoja; svoje reči vlada po dolžnosti. **6** Ker vekomaj ne omahne; v večnem spominu je pravični. **7** Hudega glasu se ne boji, z mirnim srcem svojim zaupajoč v Gospoda. **8** V srci svojem podprt se ne boji, dokler ne vidi hudega na sovražnikih svojih. **9** Razsiplje, daje potrebnim, pravica njegova ostane vekomaj; rog njegov se dviguje v časti. **10** Krivični pa vidi in se huduje, sè zombí svojimi škripajoč koprní; krivičnih želja bode minila.

113 Aleluja! Hvalite hlapci Gospodovi, hvalite ime Gospodovo! z Blagoslovljeno bodí ime

Gospodovo, od zdaj na vekomaj! **3** Od vzhoda solničnega do zahoda, hvaljeno ime Gospodovo!

4 Vzvišen nad vse narode je Gospod, nad sama nebesa slava njegova. **5** Kdo je enak Gospodu, Bogu našemu, kateri prebiva visoko? **6** Kateri nizko dol gleda, v nebesih in na zemlji. **7** Iz prahu povijeje ubozega, iz blata dviguje siromaka. **8** Posaja ga med prvake, med ljudstva svojega prvake. **9** Daje, da ona, ki je bila nerodovitna v družini, sedí mati otrok vesela. Aleluja.

114 Ko je izhajal Izrael iz Egipta, družina Jakobova izmed ljudstva tujega jezika: **2** Bil je Juda svetišče njegovo, Izrael gospodstvo njegovo. **3** Morje samo je video in bežalo, Jordan sam se je obrnil nazaj. **4** Sami hribi so poskakovali kakor ovni, kakor mlada jagnjeta griči. **5** Kaj ti je bilo, morje, da si bežalo? o Jordan, da si se obrnil nazaj? **6** O hribi, zakaj bi poskakovali kakor ovni? griči kakor jagnjeta mlada? **7** Pred obličjem Gospodovim potresi se zemlja; pred obličjem Boga Jakobovega, **8** Kateri izpremeni samo skalo v stoječo vodo; kremenje v studenec vodâ.

115 Ne nam, Gospod, ne nam; temuč imenu svojemu daj čast, zavoljo milosti svoje, zavoljo zvestobe svoje. **2** Zakaj bi govorili narodi: Kje je sedaj njih Bog? **3** Saj Bog naš je v samih nebesih, storí, karkoli mu je po volji. **4** Maliki njih sreberni in zlati, delo rok človeških, **5** Usta imajo, pa ne govoré, oči, pa ne vidijo; **6** Ušesa imajo, pa ne slišijo; nos imajo, pa ne duhajo; **7** Roke, pa ne tipajo; noge, pa ne hodijo; z glrom svojim ne črhnejo. **8** Podobni so njim, ki jih delajo, kdorkoli jim zaupa. **9** Izrael, zaupaj Gospodu; pomoč je térm in ščít je térm. **10** Vi iz družine Aronove, zaupajte Gospodu, pomoč je térm in ščít je térm. **11** Boječi se Gospoda zaupajte Gospodu, pomoč je térm in ščít je térm. **12** Gospod spomnivši se nas bode blagoslavljali; blagoslavljal družino Izraelovo, blagoslavljal družino Aronovo. **13** Blagoslavljal boječe se Gospoda, male in velike vred. **14** Množil vas bode Gospod, vas in otroke vaše. **15** Blagoslovljeni bodete Gospodu, kateri je narodil nebo in zemljo. **16** Sama nebesa, nebesa so Gospodova; in zemlja, katero je dal sinom človeškim. **17** Ne kateri so umrli, hvalijo Gospoda; ne katerikoli gredó dol in kraj molčanja, **18** Ampak mi bodemo blagoslavljali Gospoda; od sedaj do vekomaj. Aleluja!

116 Dovolj mi je, da Gospod usliši glas moj, blaginjo. **15** Glas petja in blaginje je v šatorih pravičnih, molitve moje. **2** Ker je uho svoje nagnil meni, govorč: Desnica Gospodova dela vrlo. **16** Desnica zatorej ga budem klical svoje dni. **3** Ko me obdajajo Gospodova povzdignena, desnica Gospodova dela smrtne bolečine, in me obhajajo grobne stiske; vrlo. **17** Ne budem umrl, ampak živel, da oznanjam nadlogo in žalost nahajam. (*Sheol h7585*) **4** Če kličem dela Gospodova. **18** Ostro me je pokoril Gospod; ali ime Gospodovo, govorč: "Rotim te, Gospod, reši dušo mojo!" **5** Milosten je Gospod, in pravičen, Bog smrti ni me izdal. **19** Odprite mi vrata pravice, da naš, pravim, usmiljen. **6** Preproste rešuje Gospod; ko vnidem skozi njé in slavim Gospoda. **20** Ta so prava sem ponižan, prinese mi blaginjo. **7** Povrni se v pokoj Slavil te budem, ker si me uslišal in bil mi v blaginjo. svoj, duša moja, ker Gospod je dobrotljiv tebi. **8** Ker **22** Kamen, katerega so bili zavrgli zidari, on je za si otél mene samega smrti, oči moje sólz, nogo mojo vogelni kamen. **23** Od Gospoda je on, čudovit je v padca, **9** Neprestano budem hodil pred Gospodom, naših očeh. **24** Ravno ta dan je storil Gospod, radujmo v kraju živečih. **10** Veroval sem, ko sem hotel to in veselimo se v njem. **25** Prosim, Gospod, reši zdaj; govoriti; jaz sem bil aboten čez mero. **11** Jaz sem prosim, Gospod, dobro srečo daj zdaj. **26** Slava mu, rekel hiteč: Vsak človek je lažnjiv. **12** Kaj naj povrnem ki gre v imenu Gospodovem; blagoslavljamo vas, iz Gospodu? Vse dobre njegove me premagujejo. hiše Gospodove, **27** Boga mogočnega Gospoda, ki **13** Čašo vse blaginje budem povzdignil in slavil ime nas je razsvetil. Zvezujte daritve praznične z vrvmi Gospodovo, **14** Obljube svoje opravlajoč Gospodu, noter do olтарjevih rogov. **28** Bog mogočni si moj, zato skóraj pred vsem ljudstvom njegovim. **15** Draga je te budem slavil, Bog moj, budem te povševel. **29** pred obličjem Gospodovim smrt njih, katerim izkazuje Slavite Gospoda, ker dober je, ker vekomaj je milost milost. **16** Prosim, Gospod, ko sem jaz hlapec tvoj, njegova.

hlapec tvoj sem, dekle tvoje sin; raztrgal si vezí moje: **17** Tebi naj darujem hvalno daritev, in slavim ime Gospodovo. **18** Obljube svoje budem opravljaj Gospodu skoraj pred vsem ljudstvom njegovim; **19** V vežah hiše Gospodove, sredi tebe, Jeruzalem.

Aleluja!

117 Hvalite Gospoda vsi narodi, slavite ga vsa ljudstva. **2** Ker obveljala je do nas milost njegova, in zvestoba Gospodova vekomaj. Aleluja!

118 Slavite Gospoda, ker dober je, ker vekomaj je milost njegova. **2** Reci sedaj Izrael, da je vekomaj milost njegova. **3** Rekó naj sedaj, kateri so iz rodotine Aronove, da je vekomaj milost njegova. **4** Rekó naj sedaj, kateri se bojé Gospoda, da je vekomaj milost njegova. **5** Iz stiske same sem klical Gospoda, odgovoril je in postavil me na širavo Gospod. **6** Gospod mi je na strani; ne budem se bal, kaj bi mi storil človek? **7** Gospod mi je na strani z mojimi pomočniki; zatorej jaz zaničujem sovražnike svoje. **8** Boljše je pribegati h Gospodu, nego zaupanje imeti v kakega človeka. **9** Boljše je pribegati h Gospodu, nego zaupanje imeti v prvake. **10** Vsi narodi so me bili obdali; ali v imenu Gospodovem sem jih uničil. **11** Zopet in zopet so me bili obdali, ali v imenu Gospodovem sem jih uničil. **12** Obdali so me bili kakor čebele; ugasnil so kakor trnjev ogenj, ker v imenu Gospodovem sem jih uničil. **13** Močno si me bil pahnil, da bi padel; ali Gospod mi je bil na pomoč. **14** Moč moja in pesem Gospod, on mi je bil v

119 Alef. Blagor poštenim na potu, kateri hodijo po postavi Gospodovi. **2** Blagor njim, ki hrani pričanja njegova, ki ga iščejo iz vsega srca. **3** Kateri tudi ne delajo krivice, ampak hodijo po potih njegovih. **4** Ti si zapovedal ukaze svoje, da naj se spolnjujejo pridno. **5** O da bi bila pota moja obernena spolnjevat postave tvoje! **6** Tedaj se ne osramotim, ko budem gledal vse zapovedi tvoje. **7** Slavil te budem s pravim srcem; učil se sodbâ pravice tvoje. **8** Postave tvoje budem spolnjeval, ne zapusti me takو! **9** Bet. Kako bode deček čistil stezo svojo? Držeč se je poleg besede tvoje. **10** Iz vsega srca svojega te iščem, ne daj, da izgrešim zapovedi tvoje. **11** V srci svojem hramim govor tvoj, da ne grešim zoper tebe. **12** Ti blagoslavljeni Gospod, uči me postave svoje. **13** Z ustnami svojimi preštevam vse pravice tvojih ust, **14** Veselim se pota pričanj tvojih, kakor vseh zakladov. **15** Zapovedi tvoje premišljujem in gledam steze tvoje. **16** V postavah tvojih se razveselujem, besede tvoje ne zabim. **17** Gimel. Dobroto podeli hlapcu svojemu, dokler živim spolnjujem naj besedo tvojo. **18** Odgrni oči moje, da gledam čuda po zakonu tvojem. **19** Tujec sem na tej zemlji, ne skrivaj mi zapovedi svojih. **20** Ginem od hrepenenja po pravicah tvojih vsak čas. **21** Ti pogubljaš prevzetne, proklete, kateri izgrešajo zapovedi tvoje. **22** Odvali od mene sramoto in zaničevanje, ker hramim pričanja tvoja. **23** Tedaj prvaki sedé in govoré zoper mene, hlapec tvoj premišlja postave tvoje. **24** Tedaj so pričanja

tvoja razveseljevanja moja, svetovalci moji. **25** Dalet. te česté in spolnjujejo povelja tvoja. **64** Milosti tvoje, V prahu tiči življenje moje, živega me ohrani po o Gospod, polna je zembla; postave svoje me úči. besedi svoji. **26** Pota svoja sem preševal, in ti si **65** Tet. Dobro si storil hlapcu svojemu, Gospod; po me uslišal; úči me postave svoje. **27** Daj, da umem besedi svoji. **66** Izvrstnost pameti in vedenosti me pot zapovedi tvojih, da premišljam čuda tvoja. **28** Od úči; ker zapovedim tvojim verujem. **67** Ko nisem še otožnosti solzi duša moja, dvigni me po besedi svoji. govoril, motil sem se; sedaj pa spolnjujem govor **29** Krivičnosti pot odvrni od mene, in zakon svoj mi tvoj. **68** Dober si in dobrotljiv, úči me postave svoje. podélí milostno. **30** Resnice pot volim, sodbe tvoje **69** Ko zvijačo napravljajo zoper mene prevzetniki, imam pred očmi. **31** Držim se pričanlj tvojih, Gospod; jaz iz vsega srca hranim povelja tvoja. **70** Debelf ne daj, da se osramotim. **32** Po potih zapovedi tvojih se kakor z mastjo njih srce; jaz se zakona tvojega bodem tekal, ko bodeš razširil srce moje. **33** He. Uči radujem. **71** Na dobro mi je bila bridkost, da bi se me, Gospod, postav tvojih pót, katero bodem hranil učil postav tvojih. **72** Boljši mi je zakon tvojih ust do konca. **34** Daj, da umem, da hranim zakon tvoj, in nego mnogo tisoč zlatnikov in srebernikov. **73** Jod. da ga spolnjujem iz vsega srca. **35** Daj, da hodim Roke tvoje so me naredile in napravile me; storí me po zapovedi tvojih poti, ker tá me razveseluje. **36** razumnega, da se učim povelj tvojih. **74** Boječi se tebe Nagni srce moje k postavam svojim, in ne k dobičku. naj me vidijo ter se veselé, ker imam v besedi tvoji **37** Odvrni oči moje, da ne gledajo ničemurnosti; po nado svojo. **75** Spoznavam, Gospod, da so pravične potih tvojih daj da živim. **38** Stóri govor svoj hlapcu sodbe tvoje; in da si me v zvestobi ponižal. **76** Pridi svojemu, kateri je vdán strahu pred teboj. **39** Odvrni skoraj milost tvoja, da me tolaži, po govoru tvojem s sramoto mojo, katere se bojim, ker dobre so pravice tvojim hlapcem. **77** Dojdejo naj mi usmiljenja tvoja, tvoje. **40** Glej, ukazov tvojih želim, v pravici tvoji daj da živim; ker zakon je vse razveseljevanje moje. **78** mi živeti. **41** Vav. Ko mi bodejo priše milosti tvoje, Osramoté se naj prevzetniki, ker mi hudo delajo po Gospod; blaginja tvoja po govoru tvojem, **42** Odgovoril krivem, ko premišljujem povelja tvoja. **79** Povrnejo bodem njemu, ki me sramoti, kakor je; ker zaupanje se naj k meni boječi se tebe in poznajoči pričanja imam v besedu tvojo. **43** Ali od ust mojih ne odvzemi tvoja. **80** Srce moje bode pošteno v postavah tvojih, besede svoje resnične; ker pravic tvojih čakam. **44** da se ne osramotim. **81** Kaf. Duša moja koperni In spolnjeval bodem zakon tvoj vedno, vekomaj in po blaginji tvoji; v besedi tvoji imam nado. **82** Oči vekomaj. **45** In neprestano bodem hodil po sami moje koperné po govoru tvojem, ko govorim: Kedaj širjavi, ker povelj tvojih iščem. **46** In govoril bodem o me bodeš potolažil? **83** Dasí sem podoben mehu v pričanjih tvojih pred kralji, in ne bode me sram. **47** In dimu, postav tvojih nisem pozabil. **84** Koliko bode razveseljujoč se v zapovedih tvojih, katere ljubim, dní hlapca tvojega? Kedaj bodeš sodil nje, ki me **48** Dvignil bodem roke svoje do povelj tvojih, katera preganjajo? **85** Jame mi kopljejo prevzetniki, kateri se ljubim, in premišleval postave tvoje. **49** Zajin. Spomni ne ravnajo po zakonu tvojem. **86** Vsa povelja tvoja se besede svoje s hlapcem svojim, o kateri si mi dal zgolj resnica; po krivem me preganjajo, pomagaj mi. upanje. **50** To je tolažilo moje v bridkosti moji; da me **87** Skoraj so me uničili vrženega na tla; jaz pa se govor tvoj oživlja. **51** Prevzetniki se mi posmehujejo nísem izneveril postavam tvojim. **88** Po milosti svoji silno, od postave tvoje ne zavijem. **52** Spominjam so ohrani me živega, da spolnjujem pričanja tvojih ust. sodbà tvojih od vekomaj, Gospod, in samega sebe **89** Lamed. Vekomaj, o Gospod, biva beseda tvoja tolažim. **53** Vihar me grabi od krivičnih, ki zapuščajo v nebesih, **90** Od roda do roda zvestoba tvoja; ko zakon tvoj. **54** Prepevanju predmet so mi postave si ustanavljal zemljo, stala je ona. **91** Po sodbah tvoje v kraji popotovanj mojih. **55** Ponoči se spominjam tvojih stoji vse še danes; ker vse ono služi tebi. **92** imena tvojega, Gospod; in zakon tvoj spolnjujem. Ako bi ne bil zakon tvoj vse razveseljevanje moje, **56** To je tolažba meni, da hranim zapovedi tvoje. **57** zdavnaj že bi bil poginil v nadlogi svoji. **93** Vekomaj Het. Delež moj si, Gospod, pravim, da spolnjujem ne pozabim povelj tvojih, ker z njimi hraní me živega. besede tvoje. **58** Oblicje tvoje molim iz vsega srca **94** Tvoj sem, hrani me, ker povelj tvojih iščem. **95** svojega; milost mi izkaži po govoru svojem. **59** Pota Ko me čakajo krivični, da me pogubé, pregledujem svoja premišljam, da obračam noge svoje po pričanjih pričanja tvoja. **96** Sleherne popolnosti vidim da je tvojih. **60** Hitim in se ne mudim spolnjevat zapovedi konec; povelje tvoje pa je obširno silno. **97** Mem. tvoje. **61** Krdela krivičnih me plenijo, a postave tvoje Kako ljubim zakon tvoj! ves dan je premišljevanje ne zabim. **62** O polunoči vstajam slavit te, zavoljo moje. **98** Modrejšega od sovražnikov mojih me dela zapovedi tvojih pravičnih. **63** Tovariš sem vsem, kateri po poveljih tvojih; ker vekomaj mi je na strani. **99**

Razumnejši postajam od vseh učenikov svojih; ker vodâ tekó iz mojih oči, zaradi njih, ki ne spolnjujejo pričanja tvoja so premišljevanje moje. 100 Razumnejši tvojega zakona. 137 Sade. Pravičen si, Gospod, in sem od starcev, ker hranim povelja tvoja. 101 Od raven v sodbah svojih. 138 Ukalaz si pravična pričanja vsake hudobne steze zadržujem noge svoje, da svoja, in silno zvesta. 139 Od gorečnosti svoje ginem, spolnjujem besedo tvojo. 102 Od sodbâ tvojih se ne ker besede tvoje zabijo sovražniki moji. 140 Čist je ganem, ker ti me učiš. 103 Kako sladki so mojemu govor tvoj močno; zatorej ga ljubi hlapec tvoj. 141 grlu govori tvoji! sladkejši od medú ustom mojim. 104 Majhen sem jaz in zaničevan; povelj tvojih ne zabim, Po poveljih tvojih sem razumen, zatorej sovražim 142 Pravice tvoje, vedne pravice, in postave tvoje vsako stezo krivičnosti. 105 Nun. Svetilo nogi moji je resnične. 143 Zatiranje in stiska me obhajati; ukazi beseda tvoja, in poti moji luč. 106 Prisegel sem, kar tvoji so razveseljevanje moje. 144 Pravica pričanj bodem držal, da bodem spolnjeval pravične sodbe tvojih je vekomaj; razumnega me naredi, da živim. tvoje. 107 Ponižan sem silno, Gospod; živega me 145 Kof. Ko te kličem iz vsega srca, usliši me, Gospod, ohrani, po besedi svoji. 108 Prostovoljne daritve ust da hranim postave tvoje. 146 Ko te kličem, reši me, mojih sprejemaj, prosim, Gospod; in pravice svoje da spolnjujem pričanja tvoja. 147 Préd te pridem v me úci. 109 Duša moja je vedno v roki moji; vendar somraku, da vpijem; v besedo tvojo imam upanje. ne zabim tvojega zakona. 110 Mogočni krivičniki mi 148 Oči moje prehitujejo straže, premišljat govor tvoj. stavijo zanko, vendar od povelj tvojih ne zajdem. 149 Glas moj poslušaj po milosti svoji, Gospod; po 111 Pričanja tvoja imam vekomaj, ker so veselje sodbah svojih ohrani me živega, 150 Ko se bližajo mojemu srcu. 112 Srce svoje nagibljam, da spolnjuje pregrehe učenci, ki so daleč od zakona tvojega, 151 postave tvoje, vekomaj, večno! 113 Sameh. Misli Blizu si, Gospod; in vsi ukazi tvoji so resnica. 152 druge sovražim, zakon pa tvoj ljubim. 114 Zatišje Zdavnaj vem o pričanjih tvojih, da si jih ustanovil si moje in štit moj; v besedi tvoji imam надо. 115 vekomaj. 153 Reš. Ozri se v nadlogo mojo, in reši Umaknite se od mene, hudobni, da hranim ukaze me; ker zakona tvojega ne zabim. 154 Prevzemi svojega Boga. 116 Podpiraj me po govoru svojem, da pravdo mojo in reši me; po govoru svojem ohrani živim; in ne osramoti me v nadi moji. 117 Podpiraj me, me živega. 155 Daleč od krivičnih bodi blaginja, ker da bodem otét, in da gledam vedno na postave tvoje. ne iščejo postav tvojih. 156 Usmiljenje tvoje je obilo, 118 Vse, kateri izgrevšejo postave tvoje, teptaš; ker Gospod; po sodbah tvojih, ohrani me živega. 157 krivična je njih zvijača. 119 Kakor žlindro odpravljaš Dasí je mnogo preganjalcev mojih in sovražnikov vse krivične sè zemlje; zatorej ljubim pričanja tvoja. mojih, od pričanj tvojih ne krenem. 158 Kakor hitro 120 Od strahú pred teboj trepeče meso moje; tako me vidim izdajalce, mučim z gnusom samega sebe, je strah tvojih sodbâ. 121 Hajin. Po sodbi delam in ker se ne držé govorova tvojega. 159 Glej, da ljubim pravici; ne izročaj me njim, ki me stiskajo. 122 Porok povelja tvoja, Gospod; po milosti svoji ohrani me bodi hlapcu svojemu na dobro; da me ne zatirajo živega. 160 Preblaga beseda tvoja je sama resnica; in prevzetni. 123 Oči moje koperné po blaginji tvoji, in vekomaj je vsaka pravična sodba tvoja. 161 Šin. Ko po pravičnem govoru tvojem. 124 Ravnaj po milosti me preganjajo po nedolžnem prvaki; boji se besede svoji s hlapcem svojim; in postave svoje me úci. 125 tvoje moje srce. 162 Veselim se govora tvojega; kakor Hlapec sem tvoj, storí me razumnega, da spoznam kdor je našel plen obilen. 163 Krivičnost sovražim in pričanja tvoja. 126 Čas je, da dela Gospod; v nič studim, zakon tvoj ljubim. 164 Sedemkrat te hvalim dévajo zakon tvoj. 127 Zatorej bolj ljubim ukaze tvoje, na dán za pravične sodbe tvoje. 165 Velik mir imajo, ko zlato in sicer najcistejše. 128 Zato spoznavam vse kateri ljubijo zakon tvoj, in ní jim izpotike. 166 Blaginje ukaze za prave; vsako stezo krivičnosti sovražim. tvoje čakam, Gospod; in ukaze tvoje spolnjujem. 129 Pe. Čudovita so pričanja tvoja; zatorej jih hrani 167 Duša moja spolnjuje pričanja tvoja, in ljubim jih duša moja. 130 Dohod besed tvojih razsvetljuje; z močno. 168 Povelja tvoja spolnjujem in pričanja tvoja, razumnostjo podučuje preproste. 131 Usta svoja ker vsa pota moja so pred teboj. 169 Tav. Vpitje raztezam in sopiham; ker želján sem ukazov tvojih. moje se bližaj tvojemu obličju, Gospod; po besedi 132 Ozri se v mé in storí mi milost; kakor je prav proti svoji naredi me umnega. 170 Molitev moja pridi pred njim, kateri ljubijo ime tvoje. 133 Noge moje utrdi v obliče tvoje; po govoru svojem omtri me. 171 Hvala govoru svojem, in ne daj da gospoduje kaka krivica bodo vrela z ustnic mojih, ko me bodeš učil postave z meno. 134 Omtri me zatiranja ljudi, da spolnjujem svoje. 172 Jezik moj bode prepeval govor tvoj, da so postave tvoje. 135 Daj, da sveti tvoje obliče pred prepravične vse zapovedi tvoje. 173 V pomoč mi bodi hlapcem tvojim; in úci me postave svoje. 136 Potoki na strani roka tvoja; ker volim povelja tvoja. 174 Po

blaginji tvoji hrepenim, Gospod; in zakon tvoj je vse razveseljevanje moje. **175** Živi duša moja, da hvali tebe; in sodbe tvoje naj pomagajo meni. **176** Potikam se kakor ovca izgubljena, išči svojega hlapca; ker povelj tvojih ne zabim.

120 Pesem preizvrstna. Gospoda sem klical v največji stiski svoji, in uslušal me je. **2** Gospod, reši me ustne lažnje, zvijačnega jezika. **3** Kaj naj ti dá, ali kaj pridene jezik zvijačni? **4** Besede podobne ostrim pušicam mogočnega, primérne žarjavici brinjevi. **5** Gorjé meni, ker popotujem toliko časa, stanujem kakor prebivalci šatorov Kedarski. **6** Predolgo zdí se duši moji da je prebivala pri sovražniku mirú. **7** Jaz ljubim mir, ali ko govorim, kličejo oni na boj.

121 Pesem preizvrstna. Oči svoje naj bi povzdignili na one gore? Od kod naj mi pride pomoč? **2** Pomoč moja bodi od Gospoda, kateri je naredil nebesa in zemljo. **3** Naj ne dopusti, da omahne noge tvoja, varuh tvoj naj ne spí. **4** Glej, ne dremlje in ne spí varuh Izraelov. **5** Gospod varuh tvoj, Gospod je senca tvoja na desni roki tvoji. **6** Podnevi te ne bode zadevalo solnce, ali mesec ponoči. **7** Gospod te bode varoval vsega zlega, varoval bode dušo tvojo. **8** Gospod bode varoval hojo tvojo, od tega časa do vekomaj.

122 Pesem preizvrstna Davidova. Veselim se tega, ker se mi pravi: Pojdimo v hišo Gospodovo. **2** Noge naše stojé med vrati tvojimi, o Jeruzalem! **3** Jeruzalem, prelepo zidan, mesto, katero je popolnem zvezzano med sabo. **4** Kamor hodijo rodovi, rodovi Gospodovi po pričanju Izraelcev, slavitime Gospodovo. **5** Ker tam stojé prestoli pravice, prestoli hiše Davidove. **6** Prosite mir Jeruzalemu govoreč: Mirni naj bodejo kateri ljubijo tebe. **7** Mir bodi v ozidji tvojem, pokoj v palačah tvojih. **8** Zavoljo bratov mojih in prijateljev mojih govorim sedaj: Mir v tebi! **9** Zavoljo hiše Gospodove, Boga našega, pripravim ti dobro.

123 Pesem preizvrstna. K tebi dvigam oči svoje, o ti, ki sediš v nebesih! **2** Glej, kakor hlapcev oči gledajo na roke gospodov svojih, kakor dekle oči na roke gospodinje svoje, tako oči naše v Gospoda, Boga našega, dokler nas ne pomilosti. **3** Pomilosti nas, Gospod, pomilosti; ker dovolj je, siti smo zaničevanja. **4** Dovolj je sita duša naša; tisto zasmehovanje onim pokojnim, tisto zaničevanje prevzetnim!

124 Pesem preizvrstna Davidova. Ako bi nam Gospod ne bil pomagal, reci zdaj Izrael; **2**

Ako bi nam Gospod ne bil pomagal, ko so vstajali zoper nas ljudje, **3** Žive bi nas bili tedaj pogoltnili, ko je njih jeza togotila se zoper nas. **4** Tedaj bi nas bile poplavile one vode; hudournik bi bil šel čez nas. **5** Tedaj bi bil šel čez nas hudournik vode silno prevzetne. **6** Blagoslovjen Gospod, ki nas ni izpostavil za plen njih zobom! **7** Duša naša je bila kakor tičica oteta tičarjev zanke; iz zanke pretrgane smo bili mi oteti. **8** Pomoč naša v imenu Gospoda, ki je naredil nebesa in zemljo!

125 Pesem preizvrstna. Kateri zaupajo Gospodu, podobni so gori Sijonski, ki se ne gane, vekomaj ostane. **2** Kakor obdajajo Jeruzalem gore, tako obdaja Gospod ljudstvo svoje; od tega časa na vekomaj. **3** Ker šiba krivice ne počiva nad deležem pravičnih; da ne iztegnejo pravični na nobeno krivico rok svojih. **4** Blagoslovi, Gospod, dobre in pravične v srcih svojih. **5** Kateri pa zavijajo na kriva pota svoja, pokor jih naj Gospod z njimi, ki delajo krivico. Mir Izraelu!

126 Pesem preizvrstna. Ko je peljal Gospod množico vjetnikov Sijonskih nazaj, bili smo kakor katerim se sanja. **2** Tedaj so se smeha napolnila usta naša, in jezik naš s petjem; tedaj se je reklo med narodi: Veličastne reči dela Gospod z njimi! **3** Veličastne reči dela Gospod z nami, veseli smo. **4** Pelji nazaj, Gospod, množico vjetnikov naših, kakor presilne vode v suho deželo. **5** Kateri so sejali sè solzami, žanjejo naj s petjem. **6** Kateri je pridobljeno seme noseč hodil neprestano jokaje, vrne se naj s petjem domov noseč snope svoje.

127 Pesem preizvrstna za Salomona. Ako Gospod ne zida hiše, zastonj bi se trudili zanjo zidari; ako Gospod ne varuje mesta, zastonj bi bil priden čuvaj. **2** Zastonj vam bodijo, kateri vstajajo pred svitom, ki sedévajo pozno, ki uživajo jed bolečin; tako daje ljubljencu svojemu spanje. **3** Glej, posest Gospodova so sinovi; plačilo sad telesni. **4** Kakor pušice v močnega roki, tako so dečki. **5** Blagor možu, kateri bode napolnil tul z njimi; ne bode jih sram, temuč sovražnike pokončajo v njih vratih.

128 Pesem preizvrstna. Blagor mu, kdorkoli se boji Gospoda, kateri hodi po potih njegovih. **2** Delo namreč rok svojih bodeš užival, srečen bodeš in dobro ti bode. **3** Žena tvoja kakor trta rodovitna na strani hiše tvoje; sinovi tvoji, kakor mlade oljke, obdajali bodo mizo tvojo. **4** Glej, tako bode blagoslovjen kateri se boji Gospoda! **5** Blagoslavlja

te Gospod sè Sijona; uživaj torej srečo Jeruzalemsko vse dní svojega življenja. 6 In poglej sinov svojih otroke; mir nad Izraelom!

129 Pesem preizvrstna. Mnogo so me stiskali od mladosti moje, govori naj sedaj Izrael. 2 Mnogo so me stiskali od mladosti moje; vendor me niso zmogli. 3 Po hrbtni so mi orali orači, potegnili so vsako črto svojo. 4 Gospod pravični presekal je debele vrvi krivičnih. 5 Osramotili se bodo in nazaj pognali vsi sovražniki Sijonovi. 6 Bodo kakor seno na strehah, katero usahne, predno se izdere, 7 S katerim ne napolni roke svoje žanjec, ali naročja svojega, kdor veže snope. 8 In ne porekó mimo gredoči: Blagoslov Gospodov bodi z vami; blagoslavljam vas v imenu Gospodovem.

130 Pesem preizvrstna. Iz globočin sem te klical, Gospod: 2 Gospod, poslušaj glas moj; ušesa tvoja naj pazijo na prošnjini mojih glas. 3 Ako bodeš na krivice gledal, Gospod, kdo bi mogel obstati? 4 Ker pri tebi je odpuščenje, da te česté v svetem strahu. 5 Čakal sem Gospoda, čakala je duša moja; tudi v besedi njegovim imam nado. 6 Srce moje hrepeni po Gospodu, bolj ko straže po jutru, ki čujejo noter do jutra. 7 Nado imej Izrael v Gospodu, ker pri Gospodu je milost, in pri njem največ rešenja. 8 In on bode rešil Izrael vseh krivic njegovih.

131 Pesem preizvrstna Davidova. Gospod, visok ni bil moj duh in ne povzdignene moje oči; in nisem se lotil reči velikih ali visokih, bolj ko se spodobi meni. 2 Ali nisem pomiril in utešil srca svojega, podoben njemu, ki se odstavlja od mleka pri materi svoji: podobno odstavljenemu od mleka bilo je pri meni srce moje. 3 Nado imej Izrael v Gospodu, od tega časa na vekomaj!

132 Pesem preizvrstna. Spominjaj se, Gospod, Davida, z vso bridkostjo njegovo. 2 Da je prizegel Gospodu, obljudil mogočnemu Bogu Jakobovemu 3 "Ne pojdem v hišo svoje šator, stopil ne bodem v ležišče postelje svoje; 4 Spanja ne bodem dal svojim očém, dremanja trepalnicam svojim; 5 Dokler ne najdem mesta za Gospoda, bivališča za mogočnega Boga Jakobovega." 6 Glej, slišali smo, da je bilo v Efratski deželi; našli smo ga bili v pokrajinh Jarovih. 7 Bližamo se šatorom njegovim, priklanjamo se pred nog njegovih podnožjem. 8 Vstani, Gospod, v svoj počitek, ti in skrinja moči tvoje. 9 Duhovniki tvoji naj se oblečojo s pravico, in pojó naj, katere milostno sprejemlješ. 10 Zavoljo Davida, hlapca svojega, ne odvrni maziljenca svojega obličja.

11 Prizegel je Gospod Davidu resnico, od katere ne bode odstopili, govoreč: "Od telesa tvojega sadú bodem posadil na prestol tvoj. 12 Ako se bodo držali zaveze moje sinovi tvoji in pričanji mojih posameznih, katera jih bodem učil, bodo tudi njih sinovi vekomaj sedeli na prestoli tvojemi." 13 Ker Gospod je izvolil Sijon, želet si ga je za prebivališče svoje: 14 "To je počitek moj vekomaj, tu bodem prebival, ker to sem si želet. 15 Brašno njegovo bodem mogočno blagoslovil; potrebne njegove bodem nasilit z jedjo. 16 In duhovnike njegove bodem oblekel z blaginjo, in katere v nji blagovoljno sprejemam, bodejo peli. 17 Tam bodem storil, da bode poganjaj rog Davidov, kjer sem pripravil svetilo maziljencu svojemu. 18 Sovražnike njegove bodem oblekel sè sramoto, nad njim pa bode cvélo venčanje njegovo.

133 Pesem preizvrstna Davidova. Glej, kako dobro, in kako prijetno, da vkljup prebivajo bratje! 2 Kakor ono najbolje mazilo razlito čez glavo, cedeče se na brado, brado Aronovo, ki sezda dol do roba obleke njegove. 3 Kakor rosa na Hermonu, kakor katera kapljje nad gore Sijonske, ker tja pošilja Gospod blagoslov svoj, življenje vekomaj.

134 Pesem preizvrstna. Glejte, blagoslavlajte Gospoda, vsi hlapci Gospodovi, kateri stojite v hiši Gospodovi vsako noč. 2 Povzdignite roke svoje sveto in blagoslavlajte Gospoda. 3 Blagoslavjal te bode sè Sijona Gospod, kateri je naredil nebesa in zemljo.

135 Aleluja! Hvalite ime Gospodovo, hvalite gospodovi hlapci! 2 Kateri stojite v hiši Gospodovi, v vežah hiše našega Boga. 3 Hvalite Gospoda, ker dober je Gospod; prepevajte imenu njegovemu, ker je prijetno. 4 Ker Jakoba si je izvolil Gospod, Izraela v svojo last. 5 Ker jaz vem, da je velik Gospod, in kralj naš nad vse bogove. 6 Karkoli mu je po volji, stori Gospod; v nebesih in na zemlji, po morjih in vseh breznihi. 7 Ki pripelje sopare od kraja zemlje, bliске dela z dežjem, vetrove jemlje iz zakladnic svojih. 8 Ki je udaril prvorojeno v Egiptu, od ljudi in od živine. 9 Poslal je znamenja in čuda v sredo tvojo, Egipt, zoper Faraona in zoper vse hlapce njegove. 10 Kateri je udaril narode mogočne, in pobil silne kralje. 11 Shihona, kralja Amorejskega in Oga, kralja Basanskega, in vsa kraljestva Kanaanska. 12 In dal je njih deželo v posest, v posest Izraelu, svojemu ljudstvu. 13 O Gospod, ime tvoje je vekomaj; Gospod, spomin tvoj od roda do roda. 14 Ker Gospod sodi ljudstvo svoje, žal mu je kmalu za hlapce svoje. 15

Maliki narodov zlati in srebrni, rok človeških dela, **16** tujcev deželi? **5** Če pozabim tebe, Jeruzalem, pozabi Usta imajo, ali ne govoré, oči, ali ne vidijo. **17** Ušesa naj se desnica moja. **6** Jezik moj naj se mi prijemlje imajo, ali ne slišijo; tudi sape ni nič v njih ustih. **18** neba, ako se ne spominjam tebe, ako ne povzdigujem Podobni njim bodejo, kateri jih delajo; kdorkoli vanje Jeruzalema nad glavo radosti svoje. **7** Spomni se, zaupa. **19** Hiša Izraelova, blagoslavljajte Gospoda! Gospod, zoper Edomejce dneva Jeruzalemskega; hiša Aronova, blagoslavljajte Gospoda! **20** Hiša kateri so rekli: "Razvalite, razvalite; dokler bode kaj Levijeva, blagoslavljajte Gospoda; Gospoda boječi podzidja v njem!" **8** Rod Babilonski naj se pokončá; se, blagoslavljajte Gospoda; **21** "Slava Gospodu sè blagor mu, kdor ti bode povrnil hudodelstvo, katero si Sijona, ki prebiva v Jeruzalemu! Aleluja!" nam storil. **9** Blagor, kdor zgrabi in razdrobi otroke tvoje ob skalo!

136 Slavite Gospoda, ker dober je, ker vekomaj

je milost njegova. **2** Slavite bogov Boga, ker vekomaj je milost njegova. **3** Slavite gospodov Gospoda, ker vekomaj je milost njegova. **4** Njega, ki dela čudovita dela, velika sam, ker vekomaj je milost njegova. **5** Kateri je naredil z umnostenje nebesa; ker vekomaj je milost njegova. **6** Kateri razpenja zemljo nad vodami, ker vekomaj je milost njegova. **7** Kateri je naredil luči veliko, ker vekomaj je milost njegova. **8** Solnce, da gospoduje podnevi, ker vekomaj je milost njegova. **9** Mesec sè zvezdami, da gospodujejo ponoči, ker vekomaj je milost njegova. **10** Kateri je udaril Egipčane v njih prvorjenih, ker vekomaj je milost njegova. **11** In izpeljal je Izraela iz med njih, ker vekomaj je milost njegova; **12** Z močno pestjo in z iztegneno roko, ker vekomaj je milost njegova. **13** Kateri je razdelil morje trstovito na kose, ker vekomaj je milost njegova; **14** In peljal Izraela po sredi njegovih, ker vekomaj je milost njegova. **15** In podrl je Faraona in krdela njegova v morje trstovito, ker vekomaj je milost njegova. **16** Kateri je peljal ljudstvo svoje skozi puščavo, ker vekomaj je milost njegova. **17** Kateri je udaril kralje velike, ker vekomaj je milost njegova. **18** In pobil je kralje veličastne, ker vekomaj je milost njegova; **19** Sihona, kralja Amorejskega, ker vekomaj je milost njegova; **20** In Oga, kralja Basanskega, ker vekomaj je milost njegova. **21** In dal je njih deželo v posest, ker vekomaj je milost njegova; **22** Posest Izraela, svojemu hlapcu, ker vekomaj je milost njegova. **23** Kateri v ponižanji našem spominja se nas, ker vekomaj je milost njegova. **24** In otima nas sovražnikov naših, ker vekomaj je milost njegova. **25** Ki daje hrane vsemu mesu, ker vekomaj je milost njegova. **26** Slavite Boga mogočnega nebes, ker vekomaj je milost njegova.

137 Ob rekah Babilonskih, ondi smo sedeli ter jokali, spominjajoč se Sijona. **2** Na vrbe v deželi obesili smo strune svoje, **3** Dasì so tam hoteli od nas veselih pesmi, ki so nas odpeljavali vjete, in ki so mučili nas govoreč: Pojte nam katero pesmi Sijonskih. **4** Kako bi bili peli pesem Gospodovo v

138 Davidova. Slavil te bodem iz vsega srca

svojega; pričo oblastev bodem ti prepeval. **2** Priklanjal se bodem proti svetišču svetosti twoje, in slavil ime twoje, zavoljo milosti twoje in zavoljo twoje zvestobe; ker poveličuješ z vsem imenom svojim govor svoj. **3** Kateri dan sem vpil, tisti dan si me uslišal; storil si, da me je povzdignila v srci mojem moč. **4** Slavili te bodo, Gospod, vsi kralji zemeljski, ko bodo slišali govor tvojih ust. **5** In peli bodo s potov Gospodovih, da je velika slava Gospodova. **6** Dasì je vzvišen Gospod, vendar gleda na nizkega; dasì visok, spoznava iz daljave. **7** Ako hodim po sredi stiske, ohraniš me živega; v obraz sovražnikov mojih iztegneš roko svojo, in desnica twoja me ohrani. **8** Gospod naj doprinese zame; Gospod, milost twoja je vekomaj; od rok svojih dél ne odjenjaj!

139 Načelniku godbe: psalm Davidov. Gospod,

preiskuješ me in spoznavaš. **2** Ti poznavaš sedenje moje in vstajanje moje; misel mojo umeš od daleč. **3** Hojo mojo in ležo mojo obsezaš, in znana so ti vsa pota moja. **4** Ko ni še govor na jeziku mojem, glej, Gospod, poznaš ga vsega. **5** Zadaj in spredaj me obdajaš, in name pokladaš roko svojo. **6** Prečudovita je vednost twoja, da bi te varal; visoka je, ne morem je preseči. **7** Kam naj grem pred duhom tvojim, ali kam naj bežim pred tvojim obličjem? **8** Ko bi stopil na nebesa, tam si; ali bi ležišče izbral v grobu, glej tu si. (Sheol h7585) **9** Ko bi si vzel zarije peroti, da bi prebival na pokrajini morja, **10** Tudi tja bi me spremljala twoja roka, in zgrabilo bi me desnica twoja. **11** Ko bi pa rekel: Temé me bodo vsaj pokrile kakor z mrakom; vendar noč je svetloba okolo mene. **12** Tudi temé ne morejo tako omračiti, da bi ti ne videl skozi; ampak noč razsvetljuje kakor dan, tako so temé kakor luč. **13** Ti namreč imas v lasti ledvice moje; pokrival si me v telesu matere moje. **14** Slavim te zato, ker ogledujoc tista dela strmim, čudovita dela twoja predobro pozna srce moje. **15** Skrita ni tebi moja moč, odkar sem ustvarjen bil na skrivnem; umetno narejen, kakor v zemlje globočinah. **16** Testo moje vidijo twoje oči, in v

knjigi tvoji je pisano vse to; od kar se je narejalo, ko ni bilo še nič tega. **17** Zatorej pri meni, o kako dražestne so misli tvoje, o Bog mogočni! Kako preobila njih kriči, jaz pa pojdem mimo.

števila! **18** Našteval bi jih, a več jih je ko peska, čujem naj še s teboj. **19** O da bi pokončal, o Bog, kričnega; in može krvoločne, rekoč: Poberite se izpred mene. **20** Kateri zoper tebe govoré pregrešno; kateri povzdigujejo nično sovražnike tvoje. **21** Ali ne sovražim, o Gospod, sovražnikov tvojih, in se ne mučim v zaničevanji do njih, ki se spenjajo zoper tebe? **22** S popolnim sovraštrom jih sovražim; za neprijatelje so meni. **23** Preiskuj me, Bog mogočni, in spoznaj srce moje; izkusi me in spoznaj misli moje. **24** In glej, hodim li po potu, tebi nadležnem; in vodi me po večnem potu.

140 Načelniku godbe, psalm Davidov. Reši me, Gospod, hudobnih ljudi; mož presilovitih brani me, **2** Kateri mislijo hudo v srci; vsak dan se shajajo – na vojsko. **3** Brusijo jezik svoj, podoben kačjemu; strup gadji je pod njih ustnami. **4** Reši me, Gospod, rok kričnih, mož presilovitih brani me, ki mislijo izpodbiti mi noge. **5** Skrivali so mi prevzetniki zanko in vrvi; razgrinjali mi mrežo poleg pata. **6** Rekel sem Gospodu; Bog mogočni si moj; čuj, Gospod, molitev mojih glas. **7** Gospod, Bog, moč blaginje moje; glavo si mojo pokril o boja času. **8** Ne dopusti, Gospod, kar želi krični; pregrešne misli njegove ne pospešuj; povzdigovali bi se presilno. **9** Glave njih, ki me obdajajo, – ustnic njih nadloga naj jih pokrije. **10** Žarjavica pridi nadnje; v ogenj naj jih vrže, v jame, da ne vstanejo. **11** Mož prokleti ne utrdi se na zemlji; mož silovitosti, njega naj udari pogin. **12** Vem, da bode Gospod pravdo vodil siromaku, pravico potrebnim. **13** Dà, pravični bodo slavili ime tvoje; pošteni sedeli pred tvojim obličjem.

141 Psalm Davidov. O Gospod, kličem te, hiti k meni; čuj glas moj, ko te kličem. **2** Molitev moja pridi kakor kadilo pred te; povzdiganje mojih rok kakor dar večerni. **3** Zloži Gospod, opazuj usta moja; straži karkoli izhaja z ustnic mojih. **4** Ne daj, da se srce moje nagnе k hudobni reči, dela doprinašat po krivici z možmi, ki delajo krivico; tudi naj ne uživam njih slaščic. **5** Udari naj me nazaj pravični, milost bode, in posvari me, mazilo bode izvrstno; ne brani se glava moja; čim bolj, tem bolj bode: molitev moja v njih nesrečah. **6** Ali planejo dol raz skale njih sodniki; dasi umejo, da so govorí moji prijetni. **7** Kakor bi kdo razsekal in razkljal zemljo, raztresejo se naše kosti, v groba žrelo. (*Sheol h7585*) **8** Ko se v té, Gospod, ozirajo moje oči, k tebi pribegnem, ne zapusti duše

moje. **9** Reši me zadrge, katero so mi razpeli, in zank njih, ki delajo krivico. **10** Padejo naj v mreže svoje vkični, jaz pa pojdem mimo.

142 Pesem ukovita Davidova, ko je bil v jami, molitev. Z glasom svojim kličem Gospoda; z glasom svojim prosim pred Gospodom. **2** Pred njim iztresam premišljavanje svoje; stisko svojo oznanjam pred njim. **3** Ko je omagoval moj duh v meni, takrat si ti spoznal stezo mojo, ko so mi skrivali zanko, kamorkoli sem popotoval. **4** Ozri se na desno in poglej; ni ga, da bi me poznal; izginilo mi je zavetje, ni ga, da bi skrbel za življenje moje. **5** K tebi kličem, Gospod, govorēc: Ti si zavetje moje, delež moj v deželi živečih. **6** Poslušaj vpitje moje, ker poniran sem silno; otmi me njih, ki me preganjajo, ker močnejši so od mene. **7** Izpelji iz zapora življenje moje, da slavim ime tvoje; obdajali me bodo pravični, ko mi bodes izkazal dobroto.

143 Psalm Davidov. O Gospod, sliši molitev mojo; ušesa nagni k prošnjam mojim; po zvestobi svoji usliši me, po pravici svoji. **2** In ne hodi v sodbo s hlapcem svojim, ker pravičen bi ne bil pred teboj nihče, ki živi. **3** Sovražnik namreč preganja dušo mojo; tlači na tla krde lo moje; dela, da sedevam v teminah; smo, kakor mrlči nekdaj. **4** Tako, da duh moj v meni omaguje; sredi mene zdí se samo sebi zapuščeno srce moje. **5** Spominjam se drñ nekdajnih, premišljujem vse delo tvoje, dejanje tvojih rok preudarjam. **6** Roke svoje razprostiram proti tebi; duša moja, kakor zemlja razsušena, hrepeni po tebi: **7** Hiti, usliši me, Gospod, duh moj hira; ne skravaj mi obličja svojega, ker podoben postajam njim, ki gredó v grob dol. **8** Daj, da slišim zgodaj milost tvojo, ker v té imam zaupanje; naznani mi pot, po kateri bodem hodil, ker do tebe povzdigujem srce svoje. **9** Otmi me sovražnikov mojih, Gospod; pri tebi sem skrit. **10** Uči me delati voljo tvojo, ker ti si moj Bog, z dobrim duhom svojim spremlijaj me po ravni zemlji. **11** Zavoljo imena svojega, Gospod, ohrani me živega; zavoljo pravice svoje izpelji iz stiske dušo mojo. **12** In zavoljo milosti svoje iztrebí sovražnike moje, pokončaj vse, ki stiskajo dušo; ker jaz sem hlapec tvoj.

144 Davidova. Blagoslovjen bodi Gospod, skala moja, kateri uči boj roke moje, prste moje vojsko; **2** Milost moja in grad moj; višava moja in rešitelj moj: pomočnik, ščit moj, do katerega pribegam, ki mi podložno dela ljudstvo moje. **3** Gospod, kaj je človek, da ga spoznaš, sin umrjoči, da se zmeniš zanj? **4** Človek je podoben ničemurnosti, dnevi njegoví

so kakor mimo gredočega senca. 5 Gospod, nagni nebesa svoja ter stopi dol; dotakni so tistih gorâ, in kadé se naj. 6 Strelo zaženi in razkropi jih; proži pušice svoje in izbegaj jih. 7 Iztegni roko svojo z višave; reši me in omi me iz mnogih vodâ, iz tujcev roke. 8 Njih usta govoré nično, in njih desnica je krivičnosti desnica. 9 Bog, novo pesem bodem ti pel; na deseterostrunjne bodem ti prepeval. 10 Tebi, ki daješ blaginjo kraljem, otimaš Davida, hlapca svojega, od hudobnega meča. 11 Rési me in omi me iz tujcev roke, katerih usta govoré nično, in njih desnica je krivičnosti desnica. 12 Da bodo sinovi naši kakor rastline dobro zrejene v nežni dobi svoji, in hčere naše kakor vogelni kameni obdelani v svetišči. 13 Žitnice naše polne naj dajo obilen živež; naše ovce naj tisočero rodévajo, tisočkrat naj bodo pomnožene v stajah naših. 14 In voli naši predebeli; nič napada, nič izpada, in tožbe naj ne bode v ulicah naših. 15 Blagor onemu ljudstvu, kateremu se tako godi; blagor ljudstvu, kogar Bog je Gospod.

145 Hvala Davidova. Poviševal te bodem, Bog moj, kralj; in blagoslavljal bodem ime twoje vekomaj in vekomaj. 2 Vsak dan te bodem blagoslavljal, in hvaill ime twoje vekomaj in vekomaj. 3 Velik je Gospod in hvale vreden jako; dà, velikosti njegove ni preiskati. 4 Rod naj rodú slavi dela twoja; kakor ona oznanjajo vsakotero mogočnost twoja. 5 Lepoto in slavo twojega veličastva, in čudovite stvari twoje bodem oznanjal. 6 In moč čudovitih dél twojih naj slavé; in posamezna velika dela twoja bodem pripovedoval. 7 Spomin obile dobrote twoje naj vré iz njih; pravico twojo naj pojó. 8 Milosten in usmiljen je Gospod; potrpežljiv in velik v milosti. 9 Dober je Gospod vsem; in usmiljenje njegovo v vseh delih njegovih. 10 Slavé te naj, Gospod, vsa dela twoja; in blagoslavljajo te naj, katerim milost izkazuješ. 11 Slavo kraljestva twojega naj slavé, in naznanjajo mogočnost twoja. 12 Da sinom človeškim oznanjajo mogočnost njegovo, in slavo in lepoto njegovega kraljestva. 13 Kraljestvo twoje je vseh vekov kraljestvo, in gospostvo twoje od roda do roda. 14 Gospod podpira vse padajoče, in kvišku pomaga vsem omahujocim. 15 Vseh oči gledajo v té; ti jim dajes jedi o svojem času. 16 Roko svojo odpreš in nasitiš karkoli živi, po volji. 17 Pravičen je Gospod po vseh potih svojih, in dobratljiv v vseh svojih delih. 18 Blizu je Gospod vsem, ki ga kličejo; vsem, kateri ga kličejo in zvestobi. 19 Voljo spolnjuje boječim se njega; vpitje njih sliši in daje jim blaginjo. 20 Gospod hrani vse, kateri ga ljubijo; vse hudobne pa pogublja. 21 Hvalo Gospodovo naj

govoré usta moja; in vse meso naj blagoslavlja sveto ime njegovo, vekomaj in vekomaj.

146 Aleluja! Hvali, duša moja, Gospoda. 2 Hvalil bodem Gospoda v živiljenji svojem; prepeval bodem Bogu svojemu, dokler bodem. 3 Ne imejte zaupanja v prvake, v sina človeškega, pri katerem ni blaginje. 4 Duh njegov izide, povrne se v zemljo svojo; isti dan minejo misli njegove. 5 Blagor, komur je na pomoč Bog mogočni Jakobov; katerega nada je v Gospodu, njegovem Bogu, 6 Kateri je naredil nebesa in zemljo, morje in kar je v njiju, kateri hrani zvestobo vekomaj. 7 Kateri dela pravico zatiranim, hrane daje lačnim, Gospod opräšča jetnike. 8 Gospod odpira oči slepim, Gospod vzdiguje potrte, Gospod ljubi pravične. 9 Gospod brani tujce, siroto in vdovo podpira; pot pa hudobnih razdira. 10 Vladal bode Gospod vekomaj; Bog tvój, o Sijon, od roda do roda. Aleluja!

147 Hvalite Gospoda; ker dobro je prepevati Bogu našemu; ker prijetno, spodobno je hvaljenje. 2 Zidar Jeruzalema Gospod, Izraelce zbira razkropljene. 3 On ozdravlja potrte v srci in obvezuje v njih bolečinah. 4 Prešteva zvezd število, kliče jih, kolikor jih je, po imenih. 5 Velik je Gospod, Bog naš, in mnoga moč njegova, razumnost njegova brezmerna. 6 Krotke podpira Gospod, hudobne potiska noter do tal. 7 Pojte hvalne pesmi Gospodu, na strune prepevajte našemu Bogu. 8 On zagrinja z gostimi oblaki nebesa; dež napravlja zemlji, daje, da seno rodevajo gore. 9 Živež svoj daje živini, mladim krokarjem, ki čivkajo. 10 Moči konjeve se ne veseli, stegna odličnega moža mu niso po volji; 11 Po volji so Gospodu boječi se njega, kateri imajo nado v milosti njegovi. 12 S hvalo slávi Jeruzalem Gospoda, hvali Boga svojega, o Sijon. 13 Ker zapahe twojih vrát utrije, sinove twoje blagoslavljva sredi tebe. 14 Mir daje pokrajinam twojim, z mozgom pšenice te siti. 15 Ko pošije govor svoj na zemljo, urno izteče beseda njegova. 16 Sneg daje kakor volno, slano razsiplje kakor pepél. 17 Led svoj meče dol, kakor koščke; pred mrazom njegovim kdo prebjije? 18 Besedo svojo pošije in jih raztaja; kakor hitro pihne veter svoj, iztekó vodé. 19 Besede svoje naznanja Jakobu; postave svoje in pravice svoje Izraelu. 20 Ni storil tako nobenemu narodu; zatorej ne poznajo tistih pravic. Aleluja.

148 Aleluja! Hvalite Gospoda, nebeščani, hvalite ga v višavah. 2 Hvalite ga vsi angeli njegovi; hvalite ga vse vojske njegove. 3 Hvalita ga solnce in mesec; hvalite ga vse svetle zvezde. 4 Hvalite ga

nebes nebesa, in vode, katere so nad tem nebom. 5 Hvali naj ime Gospodovo, kar je na povelje njegovo ustvarjeno bilo takoj. 6 Kar je ustanovil vekomaj, na veke; dal je zapoved, katere naj nobeno ne prestopi. 7 Hvalite Gospoda, zemeljske stvari; zmaji in brezna vsa. 8 Ogenj in toča, sneg in sopara, veter viharni spolnjujoč besedo njegovo. 9 Same gore in hribi, drevesa rodovitna, cedre vse; 10 Same zveri in živina vsa, lažnina in tiči krilati. 11 Kralji zemeljski in narodi vsi; knezi in vsi zemljé sodniki. 12 Mladeniči in tudi device, starci z dečki 13 Hvalijo naj ime Gospodovo, ker vzvišeno je njega samega ime; lepota njegova nad zemljo in nebo. 14 In rog povиšuje svojemu ljudstvu, hvalo vseh, katere sprejema prijazno, Izraelcev, ljudstva bližnjega njemu. Aleluja!

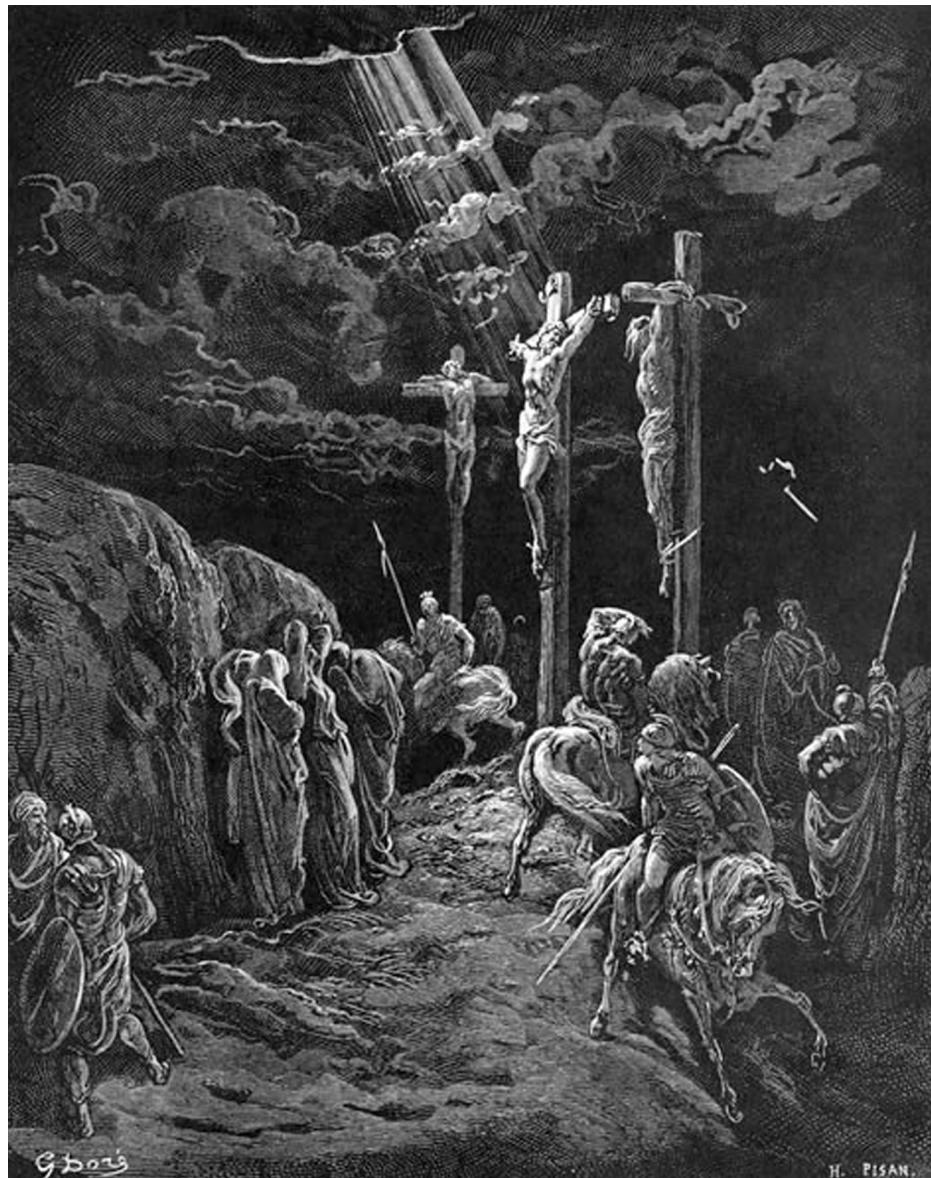
149 Aleluja! Pojte Gospodu pesem novo; hvalo njegovo v zboru njih, katere sprejema prijazno.

2 Veséli se Izrael v njem, ki ga je ustvaril; sinovi Sijonski naj se radujejo v kralji svojem. 3 Hvalijo naj ime njegovo s piščaljo; z bobnom in strunami naj mu prepevajo. 4 Ker milosten je Gospod z ljudstvom svojim; krotke diči z blaginjo. 5 Radujejo se naj v slavi prijazno sprejeti; pojó naj na ležiščih svojih, 6 Hvalo povиšujočo Boga mogočnega v grlu svojem, in meč dvorezni v roki svoji. 7 Da se mašujejo nad narodi, ljudstva pokoré. 8 Da zvežejo z verigami njih kralje; in njih plemenitnike z vezmi železnimi. 9 Da nad njimi spolnijo pisano pravico; kar je čast vsem onim, katere sprejema prijazno. Aleluja!

150 Aleluja! Hvalite Boga, mogočnega o svetosti njegovi; hvalite ga v veličastva njegovega gradu. 2 Hvalite ga o obili mogočnosti njegovi, hvalite ga po velikem veličastvu njegovem. 3 Hvalite ga s trombe glasom; hvalite ga z brenkljami in strunami. 4 Hvalite ga z bobnom in piščaljo, hvalite ga z orgljami. 5 Hvalite ga s cimbali donečimi, hvalite ga sè sistri. 6 Vsaka duša hvali naj Gospoda! Aleluja!

NOVA ZAVEZA

A Jezus je govoril: Oče! odpusti jim; saj ne vedó, kaj delajo.

Deleč pa obleko njegovo, vržejo kocko.

Luka 23:34

Matej

1 Bukve rodú Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega. **2** Abraham je rodil Izaka; Izak je pa rodil Jakoba; Jakob je pa rodil Juda in brate njegove. **3** Juda je pa rodil Faresa in Zara s Tamaro; Fares je pa rodil Ezroma; Ezrom je pa rodil Arama. **4** Aram je pa rodil Aminadaba; Aminadab je pa rodil Naasona; Naason je pa rodil Salmona. **5** Salmon je pa rodil Booza z Rahabo; Booz je pa rodil Obeda z Ruto; Obed je pa rodil Jeseja. **6** A Jesej je rodil Davida kralja. David kralj je pa rodil Solomona z Urijevo. **7** Solomon je pa rodil Roboama; Roboam je pa rodil Abija; Abija je pa rodil Aza. **8** Aza je pa rodil Jozafata; Jozafat je pa rodil Jorama; Joram je pa rodil Ozija. **9** Ozija je pa rodil Joatama; Joatam je pa rodil Aliaza; Aliaz je pa rodil Ezechija. **10** Ezechija je pa rodil Manaseja; Manasej je pa rodil Amona; Amon je pa rodil Jozija. **11** A Jozija je rodil Johonija in brate njegove, za selitve Babilonske. **12** Po selitvi Babilonskej pa: Jehonija je rodil Salatijela; Salatijel je pa rodil Zorobabelja. **13** Zorobabelj je pa rodil Abijuda; Abijud je pa rodil Elijahima; Elijahim je pa rodil Azorja. **14** Azor je pa rodil Sadoka; Sadok je pa rodil Ahima; Ahim je pa rodil Elijuda. **15** Elijud je pa rodil Eleazarja; Eleazar je pa rodil Matana; Matan je pa rodil Jakoba. **16** A Jakob je rodil Jožefa moža Marije, iz ktere se je rodil Jezus, ki se imenuje Kristus. **17** Vseh rodov torej od Abrahama do Davida, štirinajst rodov; in od Davida do selitve Babilonske, štirinajst rodov; in od selitve Babilonske do Kristusa, štirinajst rodov. **18** Jezus Kristusovo rojstvo je bilo pa tako: Ko je bila namreč mati njegova Marija zaročena Jožefu, predno sta se sešla, najde se, da je noseča od svetega Duha. **19** Jožef pa mož njen, ker je bil pravičen in je ni hotel očitno sramotiti, hotel jo je skrivaj popustiti. **20** In ko je to pomisliš, glej, prikaže mu se v spanji angelj Gospodov, govoreč: Jožef, sin Davidov! ne boj se vzeti Marije žene svoje; kajti kar se je v njej začelo, od Duha je svetega. **21** Rodila bo pa sina, in imenuj ime njegovo Jezus; kajti on bo odrešil ljudstvo svoje njih grehov. **22** Vse to se je pa zgodilo, da se izpolni, kar je rekел Gospod po preroku, kteri pravi: **23** "Glej, devica bo noseča, in rodila bo sina, in imenovali bodo ime njegovo Emanuel," kar se tolmači: Bog z nami. **24** Prebudivši se pa Jožef iz spanja, storí, kakor mu je angelj Gospodov ukazal, in vzeme ženo svojo. **25** In ni je poznal, dokler ni rodila sina svojega prvanca; in dá mu ime Jezus.

2 Ko se je pa Jezus v Betlehemu Judejskem rodil, v dnéh Heroda kralja, glej, pridejo od vzhoda modrijani v Jeruzalem, **2** Govoreč: Kje je kralj Judovski, ki se je rodil? Kajti videli smo zvezdo njegovo na vzhodu, pa smo prišli, da mu se poklonimo. **3** Slišavši pa to kralj Herod, prestraši se, in ves Jeruzalem ž njim. **4** In zbravši vse vélike duhovne in ljudske pismarje, povpraševal jih je, kje se ima Kristus roditi. **5** Oni mu pa rečo: V Betlehemu Judejskem; kajti tako je napisal prerok: **6** "In ti, Betlehem, zemlja Judova, nikakor nisi najmanji med knezi Judovimi; kajti iz tebe bo izšel vojvoda, kteri bo pasel narod moj Izraelski." **7** Tedaj pokliče Herod skrivaj modrijane, in pozvé od njih na tanko, kedaj se je zvezda prikazala. **8** In poslavši jih v Betlehem, reče: Pojdite in na tanko izprášajte za dete; a ko ga najdete, sporočite mi, da tudi jaz pridem in mu se poklonim. **9** Oni pa, zaslišavši kralja, odidejo. In glej, zvezda, ktero so bili videli na vzhodu, šla je pred njimi, dokler ni prišla in se ustavila nad mestom, kjer je bilo dete. **10** Ko pa ugledajo zvezdo, razveselé se z zeló velikim veseljem. **11** In pridejo v hišo, in najdejo dete z Marijo materjo njegovo; in padejo, ter mu se poklonijo; in odpór zaklade svoje, ter mu prinesó darove: zlato in kadilo in miro. **12** In opomenjeni v spanji, naj se ne vračajo k Herodu, odidejo po drugej poti v svoj kraj. **13** Ko so pa oni odpotovali, glej, prikaže se angelj Gospodov Jožefu v spanji, govoreč: Vstani in vzemi dete in mater njegovo, pa beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne povem; kajti Herod bo iskal deteta, da bi ga pogubil. **14** On pa vstane in vzeme dete in mater njegovo po noči, in odide v Egipt. **15** In bil je tam do Herodove smrti; da se izpolni, kar je rekел Gospod po preroku, kteri pravi: "Iz Egipta sem poklical sina svojega." **16** Tedaj se Herod, videvši, da so ga modrijani prekanili, zeló raztogotí, ter pošlje in pomori po Betlehemu in po vseh predelih njegovih vse otročice po dve leti in niže, po času, ki ga je na tanko pozvedel od modrijanov. **17** Tedaj se je izpolnilo, kar je rekел prerok Jeremija, govoreč: **18** "Glas se je slišal v Rami, mnogo jokú in veka in krika; Rahel je plakala za svojimi otroci, in ni se hotela utolažiti, ker jih ni." **19** Ko je pa Herod umrl, glej, prikaže se v spanji angelj Gospodov Jožefu v Egiptu, **20** Govoreč: Vstani in vzemi dete in mater njegovo, in pojdi v zemljo Izraelsko; kajti pomrli so, kteri so iskali detetove duše. **21** On pa vstane in vzeme dete in mater njegovo, in pride v zemljo Izraelsko. **22** Slišavši pa, da kraljuje v Judeji Arhelaj mesto Heroda očeta svojega, zbojí se tje iti; opomeren pa v spanji, odide in predele Galilejske. **23** In prišedši tje, nastani se v

mestu, ktero se imenuje Nazaret; da se izpolni, kar je rečeno po prerokih: "Nazarečan se bo imenoval."

3 V tisti dnéh pa pride Janez Krstnik, ter je v puščavi Judejske oznanjeval, 2 In govoril: Spokorite se; kajti približalo se je nebeško kraljestvo. 3 Kajti ta je, za kogar je povedal prerok Izajai, govoreč: "Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu; poravnajte steze njegove." 4 On pa, Janez, imel je obleko svojo iz kamelje dlake, in pas usnjat okoli ledja svojega; a živež njegov je bil: kobilice in med divji. 5 Tedaj je izhajal k njemu ves Jeruzalem in vsa Judeja in vsa okolina Jordanska. 6 In on jih je krščeval v Jordanu, in izpovedovali so grehe svoje. 7 Ko pa vidi mnogo Farizejev in Saducejev, da gredó h krstu njegovemu, reče jim: Gadja zalega! kdo vam je pokazal, kako ubežite prihodnjej jezi? 8 Rodite torej vreden sad pokore. 9 In ne domišljujte si, da bi govorili v sebi: Abrahama imamo za očeta; kajti pravim vam, da more Bog iz tega kamenja obudit Abrahamu sinove. 10 Uže pa stojí tudi sekira drevju pri korenini: vsako drevo torej, ktero ne rodí dobrega sadú, posekalo se bo in vrglo na ogenj. 11 Jaz vas krščujem z vodo za pokoro; a ta, ki gre za meno, močnej je od mene, kteremu nisem vreden obutala ponesti. On vas bo krstil z Duhom svetim in ognjem. 12 Njemu je lopata v roki njegovej, in očedil bo gumno svoje, in pospravil bo pšenico svojo v žitnico, a plevo bo spalil z neugasljivim ognjem. 13 Tedaj pride Jezus iz Galileje k Janezu na Jordan, da ga on krsti. 14 Janez mu je pa branil, govorč: Meni je treba, da me ti krstiš, pa hodiš ti k meni? 15 Jezus pa odgovorí in mu reče: Pusti sedaj! kajti tako nam je treba izpolniti vsako pravico. Tedaj ga pustí. 16 In krstivši se Jezus, stopi precej iz vode; in glej, nebesa mu se odpró, in Duha Božjega vidi, da shaja ko golob, in pride nanj. 17 In glej, glas z nebes, govorč: Ta je sin moj ljubljeni, kteri je po mojej volji.

4 Tedaj odpelje Duh Jezusa v puščavo, da ga izkuša hudič. 2 In postivši se širideset dní in širideset noči, postane naposled lačen. 3 Pa pristopi k njemu izkušnjavec, in reče: Če si sin Božji, reci, naj postane to kamenje kruh. 4 On pa odgovorí in reče: Pisano je: "Ne bo živel človek o samem kruhu, nego o vsakej besedi, ktera izhaja iz ust Božjih." 5 Tedaj ga vzeme hudič v sveto mesto, in postavi ga na vrh tempeljna, 6 In reče mu: Če si sin Božji, vrzi se dol; kajti pisano je: "Angeljem svojim bo zapovedal za te, in vzeli te bodo na roke, da se kje z nogo svojo ne udariš o kamen." 7 Reče mu Jezus: Zopet je pisano: "Ne izkušaj Gospoda Boga svojega." 8 Zopet ga vzeme

hudič na zelo visoko goro, in pokaže mu vsa kraljestva sveta in njih slavo, 9 In reče mu: Vse to bom tebi dal, če padeš in mi se pokloniš. 10 Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! kajti pisano je: "Poklanjam se Gospodu Bogu svojemu, in njemu edinemu služi." 11 Tedaj ga hudič pustí; in glej, angelji pristopijo, ter so mu stregli. 12 Slišavši pa Jezus, da je Janez izdan, odide v Galilejo. 13 In zapustivši Nazaret, pride in se nastani v Kapernaumu pri morji, v predelih Zabulona in Neftalima. 14 Da se izpolni, kar je rečeno po preroku Izajiji, kteri pravi: 15 "Zemlja Zabulonova in zemlja Neftalimova, na poti k morju za Jordanom, poganska Galileja, 16 Narod, ki je sedel v temi, videl je veliko svetlobo; in kteri so sedeli v smrtnej deželi in senci, zasvetila jim je luč." 17 Odtlej je jel Jezus učiti in praviti: Spokorite se; kajti približalo se je nebeško kraljestvo. 18 Hodé pa Jezus ob morji Galilejskem, ugleda dva brata, Simona, ki se imenuje Peter, in Andreja brata njegovega, da mečeta mreže v morje; bila sta namreč ribiča. 19 In reče jima: Pojdita za meno, in naredil bom, da bosta lovca ljudi. 20 Ona pa precej popustita mreže, in odideta za njim. 21 In odšedši odtod dalje, ugleda druga dva brata, Jakoba sina Zebedejeva, in Janeza brata njegovega, v ladji z Zebedejem nju očetom, da krpata mreže svoje; in pokliče ju. 22 Ona pa precej popustita ladjo in očeta svojega, in odideta za njim. 23 In hodil je Jezus okoli po vsei Galileji, učec po njih shajališčih, in oznanjujoč evangeliј kraljestva, in uzdravljajoč vsako bolezen in vsako slabost med narodom. 24 In glas o njem izide po vsei Siriji, in prinesó mu vse bolnike, z različnimi boleznnimi in mukami, in obsedence, in mesečne, in mrvoudne; in ozdravi jih. 25 In za njim je šlo mnogo ljudstva iz Galileje, in iz Deseterih mest, in iz Jeruzalema, in iz Judeje, in z one strani Jordana.

5 Ko pa vidi ljudstvo, stopi na goro; in ko se je usedel, pristopijo k njemu učenci njegovi. 2 Pa odpre usta svoja, ter jih je učil, govorč; 3 Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. 4 Blagor jím, kteri žalujejo; ker oni se bodo utolažili. 5 Blagor krotkim; ker oni bodo podedovali zemljo. 6 Blagor lačnim in žeјnim pravice; ker oni se bodo nasiliti. 7 Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje našili. 8 Blagor jím, kteri so čistega srca; ker oni bodo Boga videli. 9 Blagor mirovitim; ker oni se bodo sinovi Božji imenovali. 10 Blagor pregnanim za voljo pravice; ker njih je nebeško kraljestvo. 11 Blagor vam, kadar vas zasramoté in preženó in rekó vse hudo zoper vas, za voljo mene, pa lažejo. 12 Radujte se in veselite, ker je plačilo vaše v nebesih veliko. Kajti tako so

pregnali preroke, ki so bili pred vami. **13** Vi ste sol je mesto vélikega kralja. **36** Tudi pri glavi svojej ne zemlji. Če pa sol znorí, s čim se bo osolila? Za nič prisegaj, ker ne moreš ne enega lasú narediti belega več ni, razen da se iztrese ven, in jo ljudje potoptajo. ali črnega. **37** Govorica vaša pa bodi: Dá, dá; ne, ne. **14** Vi ste svetilo svetu. Mesto, ktero stoji vrhu gore, ne Kar je pa več od tega, to je od hudega. **38** Slišali ste, more se skriti. **15** Tudi ne užigajo sveče in jo devljejo da je rečeno starim: Oko za oko, in zob za zob. **39** A pod mernik, nego na svečnik: ter sveti vsem, kteri so jaz vam pravim, da se ne upirajte hudem: nego če v hiši. **16** Tako naj se sveti vaše svetilo pred ljudmi, da te kdo udari po desnem licu, nastavi mu tudi drugo; vidijo vaša dobra dela, in slavé očeta vašega, ki je na **40** In kdor se hoče s teboj pravdati, in suknjo tvojo nebesih. **17** Ne mislite, da sem prišel podirat postavo vzeti, pustí mu tudi plašč; **41** In če te kdo prisili eno ali preroke; nisem prišel podirat, nego izpolnjevat. miljo, pojdi ž njim dve. **42** Kdor te prosi, daj mu; in **18** Resnično vam pravim: Dokler ne prejde nebo in kdor hoče od tebe na posodbo, ne odreci mu. **43** zemlja, ne bo izginila ne najmanja črka ali pičica iz Slišali ste, da je rečeno: Ljubi bližnjega svojega, in postave, dokler se vse ne zgodí. **19** Kdorkoli torej eno sovraži sovažnika svojega. **44** A jaz vam pravim: najmanjih teh zapovedi popači, in ljudi tako nauči, Ljubite sovražnike svoje; blagoslovite tiste, kteri vas imenoval se bo v nebeškem kraljestvu najmanji; preklinjajo; delajte dobro tistim, kteri vas mrzé; in kdorkoli jo pa izpolni, in nauči, ta se bo velik imenoval molite za tiste, kteri vas stiskajo in preganajo: **45** Da v nebeškem kraljestvu. **20** Kajti pravim vam, da če ne boste sinovi očeta svojega, ki je na nebesih. Kajti bo pravičnost vaša veča, nego pismarjev in Farizejov, on veleva solncu svojemu, da vzhaja nad hudobnimi ne boste prišli v nebeško kraljestvo. **21** Slišali ste, in dobrimi, in daje dež pravičnim in nepravičnim. **46** da je rečeno starim: Ne ubij; kdor pa ubije, kriv bo Kajti če ljubite tiste, kteri ljubijo vas, kakošno plačilo sodbe. **22** A jaz vam pravim, da vsak, kdor se brez boste imeli? Ne delajo li tega tudi mitarji? **47** In če razloga jezí na brata svojega, kriv bo sodbe; kdorkoli pa reče bratu svojemu: Raka! kriv bo zpora; a kdorkoli reče: Prismoda! kriv bo peklenškega ognja. (*Geenna g1067*) **23** Če torej prineseš dar svoj k oltarju, in se tam spomeniš, da ima brat tvoj nekaj zoper tebe: **24** Pusti dar svoj tam pred oltarjem, pa pojdi, pomiri se poprej z bratom svojim, in potem pridi in prinesi dar svoj. **25** Sprizazni se z zopernikom svojim naglo, dokler si ž njim na poti, da te zopernik ne izročí sodniku, in te sodnik ne izročí hlapcu, in ne boš vržen in ječo. **26** Resnično ti pravim: Ne boš izšel odtod, dokler ne placaš zadnjega solda. **27** Slišali ste, da je rečeno starim: Ne prešestvuj. **28** A jaz vam pravim, da vsak, kdor pogleda na ženo, da je poželí, prešestvoval je uže ž njo in srcu svojem. **29** Če te pa oko twoje desno pohujšuje, izderi ga, in vrzi od sebe; kajti bolje ti je, da pogine eden udov tvojih, nego da bo vse telo twoje vrženo v pekel. (*Geenna g1067*) **30** In če te desna twoja roka pohujšuje, odseci jo, in vrzi od sebe; kajti bolje ti je, da pogine eden udov tvojih, nego da bo vse telo twoje vrženo v pekel. (*Geenna g1067*) **31** Rečeno je pa: Kdorkoli popustí ženo svojo, naj jej dá ločilno pismo. **32** A jaz vam pravim, da kdorkoli popustí ženo svojo, razen za voljo prešestovanja, zapeljuje jo v prešestovanje; in kdorkoli popuščeno vzeme, prešestvuje. **33** Zopet ste slišali, da je rečeno starim: Ne prisegaj po krivem; izpolni pa Gospodu prisege svoje. **34** A jaz vam pravim, da ne prisegajte nikakor: ne pri nebu, ker je prestol Božji; **35** Ne pri zemlji, ker je podnožje nogam njegovim; ne pri Jeruzalemu, ker

6 Pazite, da ne boste dajali miloščine svoje pred ljudmi, da bi vas oni videli; sicer nimate plačila pri očetu svojem, ki je na nebesih. **2** Kedar torej daješ miloščino, ne trobi pred seboj, kakor delajo hinavci po shajališčih in po ulicah, da jih hvalijo ljudje. Resnično vam pravim: Prejeli so plačilo svoje. **3** Ti pa, kedar daješ miloščino, ne vé naj levica twoja, kaj dela desnica twoja: **4** Da bo miloščina twoja na skrivnem. In oče twoj, ki vidi na skrivnem, on ti bo povrnil očitno. **5** In kedar moliš, ne bodi kakor hinavci, da radi po shajališčih in po uličnih oglih stojí in molijo, da se pokazejo ljudém. Resnično vam pravim, da so prejeli plačilo svoje. **6** Ti pa, kedar moliš, vnidi v hram svoj, in zapri duri svoje, ter se pomoli očetu svojemu na skrivnem. In oče twoj, ki vidi na skrivnem, povrnil ti bo očitno. **7** Kedar pa molite, ne gorovite mnogo, kakor pogani; kajti oni misljijo, da bodo uslušani za voljo obilnih besed svojih. **8** Ne primerjajte se torej njim; kajti oče vaš vé, česa vam je treba, predno ga vi prosite. **9** Zatorej molite vi takole: Oče naš, ki si na nebesih; posveti se ime twoje; **10** Pridi kraljestvo twoje; zgodi se volja twoja, kakor na nebu, tudi na zemlji; **11** Kruh naš vsakdanji daj nam danes; **12** In odpusti nam dolge naše, kakor tudi mi odpuščamo dolžnikom svojim; **13** In ne vpelji nas v izkušnjava, nego reši nas zlega; ker twoje je kraljestvo in moč in slava na

vekomaj. Amen. **14** Kajti če odpuščate ljudém njih troho iz očesa brata svojega. **6** Ne dajte svetega grehe, odpustil bo tudi vam oče vaš nebeški. **15** Če psom; in ne pomečite biserjev svojih pred svinje, da pa ne odpuščate ljudém njih grehov, tudi oče vaš ne jih ne potepajo z nogami svojimi, in se obrnejo, ter bo odpustil vaših grehov. **16** Kedar se pa postite, ne vas raztrgajo. **7** Prosite, in dalo vam se bo; iščite, bodite žalostni, kakor hinavci; ker grdé obraze svoje, in našli boste; trkajte, in odprlo vam se bo. **8** Kajti da se pokažejo ljudém, da se postijo. Resnično vam vsak, kdor prosi, prejema; in kdor išče, nahaja; in pravim, da so prejeli plačilo svoje. **17** Ti pa, kendar se kdor trka, odpiral mu se bo. **9** Ali kdo izmed vas je postiš, namaži glavo svojo, in obraz svoj umij: **18** Da človek, kogar če prosi sin njegov kruha, da mu bo dal te ne bodo videli ljudé, da se postiš, nego oče tvoj, ki kamen? **10** In če prosi ribe, da mu bo dal kačo? **11** je na skrivenem. In oče tvoj, ki vidi na skrivenem, povrnil Če torej vi, ki ste hudobni, znate dobre darove dajati ti bo očitno. **19** Ne nabirajte si zakladov na zemlji, otrokom svojim, koliko več bo dal oče vaš, ki je na kjer molj in rja razjeda, in kjer tatovi podkopujejo in nebesih, dobrega tistim, kteri ga prosijo? **12** Vse torej, kradejo. **20** Nego nabirajte si zaklade na nebu, kjer ne kar hočete, da ljudé vam storé, tako storite tudi vi molj ne rja ne razjeda, in kjer tatovi ne podkopujejo in njim; kajti to je postava in preroki. **13** Vnidite skozi ne kradejo. **21** Kajti kjer je zaklad vaš, tam bo tudi tesna vrata. Kajti prostorna so vrata, in široka je pot, srce vaše. **22** Sveča telesu je oko. Če je torej oko ktera pelje v pogubo, in mnogo jih je, kteri po njej tvoje prosto, svetlo bo vse telo tvoje; **23** Če je pa oko hodijo. **14** Kajti tesna so vrata, in ozka je pot, ktera tvoje hudobno, temno bo vse telo tvoje. Če je torej pelje v življenje, in malo jih je, kteri jo najdejo. **15** luč, ki je v tebi, tema, kakošna bo ta tema? **24** Nikdor Varujte se pa lažnjivih prerokov, kteri prihajajo k vam ne more dvema gospodoma služiti: kajti ali bo enega v ovčjih oblačilih, znotrej so pa grabljivi volkovi. **16** mrzil, in drugega ljubil; ali enega cenil, in drugega Po njih sadovih jih boste poznali. Bere li se s trnja zaničeval. Ne morete Bogu služiti in mamonu. **25** Za grozdje, ali z osata smokve? **17** Tako vsako dobro to vam pravim: Ne skrbite za življenje svoje, kaj boste drevo dober sad rodil; slabo drevo pa slab sad rodí. jedli in kaj boste pili; tudi ne za telo svoje, kaj boste **18** Dobro drevo ne more slabega sadú roditi, in slabo oblekli. Mar ni življenje več, kakor hrana; in telo več, drevo ne more dobrega sadú roditi. **19** Vsako drevo, kakor obleka? **26** Poglejte na tice nebeške, da ne ktero ne rodí dobrega sadú, posekalo se bo in vrglo sejejo in ne žanjejo in tudi ne spravljajo v žitnice, in na ogenj. **20** Torej po njih sadovih jih boste poznali. oče vaš nebeški jih žív. Mar niste vi mnogo bolji od **21** Ne bo prišel vsak, kdor mi pravi: Gospod! Gospod! njih? **27** Kdo od vas pa skrbeč, more postavi svojej v nebeško kraljestvo; nego kdor izpoljuje voljo očeta primakniti en komolec? **28** In za obleko kaj skrbite? mojega, ki je na nebesih. **22** Veliko mi jih poreče Poglejte na lilije na polji, kako rastejo; ne trudijo se in tisti dan: Gospod! Gospod! ali nismo v tvoje ime ne predejo. **29** Pravim vam pa, da se tudi Solomon v prerokovali, in s tvojim imenom hudičev izganjali, in s vsej slavi svojej ni oblekel, kakor teh ena. **30** Če pa tvojim imenom mnogo čudežev storili? **23** In tedaj travo na polji, ktera danes stojí, in jutri se meče v peč, jim bom povedal: Nikoli vas nisem poznal; pojrite od Bog tako oblači, mar ne mnogo bolj vas, maloverni? mene, hudodelniki! **24** Vsak torej, kdor sliši te moje **31** Ne skrbite torej, in ne gorovite: Kaj bomo jedli? ali besede in po njih dela, njega bom primeril modremu kaj bomo pili? ali kaj bomo oblekli? **32** Kajti vsega možu, kteri je sezidal hišo svojo na skali. **25** In padla tega iščejo pogani. Saj oče vaš nebeški vé, da vsega je ploha, in prišle so reke, in zapuhali so vetrovi in se tegu potrebujete. **33** Nego iščite najprej kraljestva Božjega in pravice njegove, in vse to vam se bo zagnali v tisto hišo, in ni padla: kajti bila je postavljena na skalo. **26** In vsak, kdor sliši te moje besede, in po pridalo. **34** Ne skrbite torej za jutri; kajti jutri bo skrbel njih ne dela, podoben bo neumnemu možu, kteri je za svoje. Dosti ima dan svojega zlega. sezidal hišo svojo na pesku. **27** In padla je ploha, in prišle so reke, in zapuhali so vetrovi in udarili v tisto hišo, in padla je: in pad nje je bil grozen. **28** In zgodí se, ko je končal Jezus te Besede, čudilo se je ljudstvo nauku njegovemu; **29** Kajti učil jih je, kakor kdor ima oblast, a ne kakor pismarji.

7 Ne sodite, da vam se ne bo sodilo. **2** Kajti s kakoršno sodbo sodite, sodili bodo vam; in s kakoršno mero merite, odmerjalo se bo vam. **3** Kaj pa vidiš troho v očesu brata svojega, bruna pa v očesu svojem ne čutiš? **4** Ali kako porečeš bratu svojemu: Čaj, da izderem troho iz očesa tvojega, in glej, bruno je v očesu tvojem? **5** Hinavec! izderi poprej bruno iz očesa svojega, in tedaj boš videl izdreti

8 In ko je stopil z gore, šlo je za njim mnogo ljudstva. **2** In glej, gobavec pride, ter mu se je poklanjal, govoreč: Gospod! če hočeš, moreš me očistiti. **3**

In stegnivši Jezus roko, dotakne se ga, govoreč: sin Božji? Si li sém prišel, da bi nas pred časom Hočem, očisti se! In precej mu se je očistila goba. **4** mučil? **30** In daleč od nju se je pasla velika čreda In reče mu Jezus: Glej, da nikomur ne poveš; nego svinj. **31** Hudiči so ga pa prosili, govoreč: Če nas pojdi, pokaži se duhovnu, in prinesi dar, ki ga je izganjaš, dovoli nam, da odidemo v čredo svinj. **32** In ukazal Mojzes, njim za pričo. **5** Ko pa vnide Jezus v reče jim: Pojdite! In oni izidejo, ter odidejo v čredo Kapernaum, pristopi k njemu stotnik, proseč ga, **6** In svinj. In glej, vsa čreda se zakadí z brega v morje, in govoreč: Gospod! hlapec moj leží domá božjasten in potonejo v vodi. **33** Pastirji pa zbezé, in prišedši v se grozno muči. **7** In Jezus mu reče: Jaz bom prišel mesto, naznanijo vse, in za obsedence. **34** In glej, in ga bom uzdravil. **8** In stotnik odgovorí, in reče: vse mesto izide Jezusu naproti. In ko ga ugledajo, Gospod! nisem vreden, da vnideš pod streho mojo; zaprosijo, naj odide iž njih krajev.

nego reci le besedo, in hlapec moj bo ozdravel. **9** Kajti tudi jaz sem človek pod oblastjo, in imam pod seboj vojake. Pa velim temu: Pojdil in gre; in drugemu: Pridil in pride; in hlapcu svojemu: Stóri to! in storí. **10** Slišavši pa to Jezus, začudi se, in reče tistim, ki so šli za njim: Resnično vam pravim, tudi v Izraelu nisem našel tolike vere. **11** Pravim vam pa, da jih bo mnogo prišlo od vzhoda in zahoda, in sedeli bodo z Abrahamom in Izakom v nebeškem kraljestvu; **12** A sinovi kraljestva se bodo izgnali v najkrajnjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi. **13** In Jezus reče stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, naj ti se zgodí. In hlapec njegov je ozdravel od tega časa. **14** In Jezus pride v Petrov dom, in vidi taščo njegovo, da leží in jo trese mrzlica. **15** In dotakne se njene roke, in mrzlica jo pustí; in vstala je, ter jim je stregla. **16** Ko se je pa zvečerilo, prinesó mu mnogo obsedencev; pa izžene duhove z besedo, in uzdravi vse bolnike. **17** Da se izpolni, kar je rečeno po preroku Izaiji, kteri pravi: "On je vzel slabosti naše, in ponesel je bolezni." **18** Ko pa vidi Jezus mnogo ljudstva okoli sebe, ukaže iti na drugo stran. **19** Pa pristopi k njemu en pismar in mu reče: Učenik! šel bom za teboj, kamorkoli odideš. **20** In reče mu Jezus: Lisice imajo brloge, in tice nebeške gnezda; a sin človečji nima kje glave nasloniti. **21** A nekdo drugi učencev njegovih mu reče: Gospod! dovoli mi najprej, da grem in pokopljem očeta svojega. **22** Jezus mu pa reče: Pojdi za meno, in pustí, naj mrliči pokopljajo mrliče svoje. **23** Ter stopi v ladjo, in za njim vstopijo učenci njegovi. **24** In glej, vihar velik vstane na morji, tolik, da zakrijejo valovi ladjo; on je pa spal. **25** In pristopivši učenci njegovi, zbudé ga, govoreč: Gospod! otmi nas; pogibljemo. **26** In reče jim: Kaj ste boječi, maloverni? Tedaj vstane, zapretí vetrovom in morju, in velika tihota nastane. **27** Ljudé se pa začudijo, in rekó: Kdo neki je ta, da so mu tudi vetrovi in morje pokorni? **28** In ko pride na drugo stran, v pokrajino Gergezensko, srečata ga dva obsedanca, ktera sta prišla iz grobov in sta bila tako huda, da ni mogel nihče po tistej poti mimo iti. **29** In glej, pa zakričita, in rečeta: Kaj imaš z nami, Jezus,

9 In stopivši v ladjo, prepelje se, in pride v svoje mesto. **2** In glej, prinesó mu mrvoudnega, kteri je ležal na postelji. In videč Jezus njih vero, reče mrvoudnemu: Zaupaj, sin! odpuščajo ti se grehi tvoji. **3** In glej, nekteri od pismarjev rekó v sebi: Ta preklinja Boga, **4** In videč Jezus njih misli, reče: Za kaj mislite hudobno v srcih svojih? **5** Kaj je namreč laže, reči: Odpuščajo ti se grehi; ali reči: Vstani, in hodi? **6** Da boste pa vedeli, da ima sin človečji oblast odpuščati na zemlji grehe, (tedaj velí mrvoudnemu:) Vstani in vzemi svojo posteljo, in pojdi na dom svoj. **7** Pa vstane in odide na dom svoj. **8** Ko pa ljudstvo to vidi, začudijo se, in hvalijo Boga, ki je dal ljudém takو oblast. **9** In gredé dalje odtod, ugleda človeka, da sedí na mitnici, Matevža po imenu, in reče mu: Pojdi za meno! Pa vstane in odide za njim. **10** In zgodí se, ko je sedel v hiši za mizo, in glej, mnogo mitarjev in grešnikov je prišlo, in sedeli so z Jezusom in učenci njegovimi. **11** In ko Farizeji to vidijo, rekó učencem njegovim: Za kaj učenik vaš z mitarji in grešniki jé? **12** Slišavši pa to Jezus, reče jim: Ne potrebujejo zdravi zdravnika, nego bolni. **13** Pojdite pa, in naučite se, kaj se pravi: "Milosti hočem, in ne darú." Nisem prišel namreč klicat pravičnih, nego grešnike na pokoro. **14** Tedaj pristopijo k njemu Janezovi učenci, govoreč: Za kaj se mi in Farizeji mnogo postimo, tvoji se pa učenci ne postijo? **15** In reče jim Jezus: Morejo li svatje jokati, dokler je ženin ž njimi? Prišli bodo pa dnevi, ko jim se bo ženin odvzel, in tedaj se bodo postili. **16** Nikdor pa ne prišva zaplate iz novega sukna na staro obleko; kajti zaplata njena bo odrglja od obleke še nekaj, in luknja bo veča. **17** In novega vina ne vlijajo v stare mehove; sicer mehovi popokajo, in vino se izlije, in mehovi se pokazé: nego novo vino vlijajo v nove mehove, in oboje se ohrani. **18** Ko jim je to govoril, glej, pride starešina, ter mu se je poklanjal, govoreč: Hči moja je ravnokar umrla; ali pridi, in položi na njo roko svojo, in oživelja bo. **19** In Jezus vstane in odide za njim, on in učenci njegovi. **20** In glej, žena, ktera je imela krvotok dvanajst let, pristopi od zadi

in se dotakne robú obleke njegove. **21** Kajti djala je delalec svoje hrane. **11** V kterokoli mesto ali vas sama pri sebi: Če se le obleke njegove dotaknem, pa vnidete, pozvedite, kdo v njej je vreden; in tam ozdravela bom. **22** Jezus se pa obrne in jo ugleda, ostanite, dokler ne izidete. **12** Ko pa vnidete v hišo, ter reče: Zaupaj, hčer! vera tvoja ti je pomagala. In pozdravite jo. **13** In če je hiša vredna, pride naj mir žena je ozdravela od tega časa. **23** In prišedši Jezus vaš na njo; če pa ni vredna, vrne naj se mir vaš k v starešinovo hišo, ugleda piskáče in ljudstvo, ktero vam. **14** In če vas kdo ne sprejme, in tudi besed vaših je hrumelo, **24** In reče jim: Odstopite! kajti deklica ni ne posluša, izidite iz tiste hiše ali tistega mesta, in umrla, nego spí. In posmehovali so mu se. **25** Ko je otresite prah z nog svojih. **15** Resnično vam pravim: pa ljudstvo izgnal, vnide in jo prime za roko; in deklica Laže bo Sodomskej in Gomorskej zemlji v dan sodbe, vstane. **26** In ta zgodba se razglasí po vsej tistej nego tistem mestu. **16** Glej, jaz vas pošiljam kakor zemlji. **27** In ko je šel Jezus dalje odtod, šla sta za ovce sred volkov: bodite torej razumni kakor kače, in njim dva slepca, in vpila sta, govoreč: Usmili se naju, priprosti kakor golobje. **17** Varujte se pa ljudi; kajti sin Davidov! **28** Ko pa pride v hišo, pristopita slepca k izročevali vas bodo sodnijam, in po shajališčih svojih njemu. In Jezus jima reče: Verujeta li, da morem to vas bodo bičali. **18** Popeljejo vas pa tudi pred vladarje storiti? Rečeta mu: Dà, Gospod! **29** Tedaj se dotakne in kralje za voljo mene, njim in narodom za pričo. njunih oči, govoreč: Po vaju veri naj se vama zgodí! **19** Kedar vas pa izročé, ne skrbite, kako in kaj bi **30** In njune oči se odpró. In Jezus jima zapreti, in govorili; kajti dalo vam se bo tisti čas, kako in kaj reče: Glejta, da nihče ne zvé. **31** Ona pa izideta in ga boste govorili. **20** Ker ne boste govorili vi, nego duh razglasita po vsej tistej zemlji. **32** Ko sta pa ona izšla, očeta vašega bo govoril v vas. **21** Izdajal bo pa brat glej, pripeljejo mu mutca, kteri je bil obseden. **33** In brata v smrt, in oče sina; in otroci bodo vstali zoper ko je hudiča izgnal, mutec spregovori. In ljudstvo se roditelje, in morili jih bodo. **22** In sovražili vas bodo vsi začudi, in reče: Nikoli se ni kaj takega v Izraelu videlo. za voljo imena mojega; kdor pa pretrpi do kraja, ta se **34** Farizeji so pa govorili: S poglavarem hudičev bo zveličal. **23** Kedar vas pa v tem mestu preženó, izganja hudiče. **35** In hodil je Jezus po vseh mestih in bežite v drugo. Kajti resnično vam pravim: Ne boste vaséh, učeč po njih shajališčih, in oznanjujoč evangelj prehodili mest Izraelovih dotej, ko pride sin človečji. kraljestva, in ozdravlajoč vsako bolezen in vsako 24 Ni ga učenca nad učenika, tudi ne hlapca nad slabost med narodom. **36** Ko pa vidi ljudstvo, zasmilijo gospodarja svojega. **25** Dovolj je učencu, da postane mu se; kajti bili so zapuščeni in razkropjeni kakor kakor učenik njegov, in hlapec kakor gospodar njegov. ovce, ktere nimajo pastirja. **37** Tedaj reče učencem Če so pa hišnega gospodarja imenovali Belzebul, svojim: Žetve je mnogo, ali delalcev malo; **38** Prosrite koliko bolj domače njegove? **26** Ne bojte se jih torej: torek gospodarja žetve, naj pošlje delalcev na žetev ker nič ni prikritega, kar se ne bo odkrilo; in skrvnega, svojo.

10 In poklicavši svojih dvanajst učencev, dá jim oblast nad nečistimi duhovi, da jih izganjajo, in da uzdravljajo vsako bolezen in vsako slabost. **2** Dvanajsterih aposteljnov imena so pa ta: Prvi Simon, ki se imenuje Peter, in Andrej brat njegov; Jakob sin Zebedejev, in Janez brat njegov; **3** Filip, in Jernej; Tomaž, in Matevž mitar; Jakob sin Alfejev, in Lebej s priimkom Tadej. **4** Simon Kananičan, in Juda Iškarjan, kteri ga je tudi izdal. **5** Teh dvajnast pošlje Jezus, in zapové jim, govoreč: Ne hodite na pogansko pot, in ne vnidite v Samarijansko mesto, **6** Marveč pojrite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. **7** Hodé pa oznanjujte, in pravite: Približalo se je nebesko kraljestvo. **8** Bolnike uzdravljajte, gobavce očiščajte, mrtve obujajte, hudiče izganjajte: zastonj ste prejeli, zastonj dajte. **9** Ne jemljite zlata, ne srebra, ne denarja v pasu svojem; **10** Ne torbe na pot, ne dveh plaščev, ne obutala, ne palice: kajti vreden je

kar se ne bo zvedelo. **27** Kar vam pravim v temi, povejte na svetlem; in kar slišite na uho, razglasite s streh. **28** In ne bojte se tistih, kteri ubijajo telo, duše pa ne morejo ubiti; bojte se pa marveč tistega, kteri more dušo in telo pogubiti v peklu. (Geenna g1067) **29** Mar se ne prodajata dva vrabca za vinar? pa ne eden od nju ne pade na zemljo brez očeta vašega. **30** Vam so pa tudi lasié na glavi vsi prešteti. **31** Ne bojte se torek; vi ste bolji od mnogo vrabcev. **32** Vsak torek, kdor spozná mene pred ljudmi, spoznal bom tudi jaz njega pred očetom svojim, ki je na nebesih. **33** Kdorkoli pa zatají mene pred ljudmi, zatajil bom tudi jaz njega pred očetom svojim, ki je na nebesih. **34** Ne mislite, da sem prišel, da prinesem mir na zemljo; nisem prišel, da prinesem mir, nego meč. **35** Kajti prišel sem, da ločim človeka od očeta njegovega, in hčer od matere njene, in něvesto od tašče njene. **36** In sovražniki človeku bodo domačini njegovi. **37** Kdor ljubi očeta ali mater bolj nego mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj nego mene, ni mene

vreden; **38** In kdor ne vzeme križa svojega, in gre spokorila. **22** Ali pravim vam: Tiru in Sidonu bo v dan za menoj, ni mene vreden. **39** Kdor življenje svoje sodbe laže nego vama. **23** In ti, Kapernaum! ki si se najde, izgubil ga bo; in kdor življenje svoje izgubí do neba povzdignil, zagnan boš noter do pekla; kajti za voljo mene, našel ga bo. **40** Kdor sprejema vas, ko bi se bili v Sodomi zgodili čudeži, ki so se zgodili v sprejema mene; in kdor sprejema mene, sprejema tebi, prebila bi bila do današnjega dne. (*Hadēs g86*) tistega, kteri me je poslal. **41** Kdor sprejema preroka **24** Ali pravim vam, da bo Sodomskej zemljí v dan v ime preroka, prejel bo preroško plačilo; in kdor sodbe laže, nego tebi. **25** V ta čas odgovorí Jezus in sprejema pravičnega v ime pravičnega, prejel bo reče: Zahvaljujem ti, oče! gospodar neba in zemlje, plačilo pravičnega. **42** In če kdo napoij enega od da si to prikril modrim in razumnim, in si je razodel teh malih samo s kupico studenčnice v ime učenca, resnično vam pravim, ne bo izgubil plačila svojega.

11 In zgodí se, ko je nehal Jezus dvanajsterim

učencem svojim naročati, odide odtod, da uči in oznanjuje po njih mestih. **2** Slišavši pa Janez ve že Kristusova dela, pošlje dva svojih učencev, **3** Ter mu reče: Si li ti tisti, ki ima priti, ali naj čakamo drugega?

4 In Jezus odgovorí in jima reče: Pojdita, in sporočita Janezu, kar slišita in vidita. **5** Slepci spregledujejo, in

hromi hodijo; gobavci se očiščajo, in gluhi slišijo; mrtvi vstajajo, in ubogim se oznanjuje evangelij: **6** In blagoru, kdor se od mene ne pohujša. **7** In ko ta dva odideta, začne Jezus ljudstvu o Janezu govoriti: Kaj ste izšli v puščavo, da vidite? Trst, ki ga veter maje?

8 Ali kaj ste izšli, da vidite? Človeka oblečenega v mehka oblačila? Glej, kteri nosijo mehka oblačila, tisti so po kraljevih dvorih. **9** Ali kaj ste izšli, da vidite? Preroka? Dà, pravim vam, in več ko preroka. **10** Kajti

ta je, za kogar je pisano: "Glej, jaz pošiljam angelja svojega pred obličjem tvojim, kteri bo pripravil pot tvojo pred teboj." **11** Resnično vam pravim: Ni vstal izmed tistih, kteri so rojeni od žen, veči od Janeza

Krstnika; kdor je pa v nebeškem kraljestvu najmanji, veči je od njega. **12** Od dnî Janeza Krstnika doslej se

pa nebeško kraljestvo s silo jemlje; in tisti, kteri ga s silo jemljó, pridobívajo ga. **13** Kajti vsi preroki in

postava so prerokovali do Janeza. **14** In če hočete verovati, on je Elija, kteri ima priti. **15** Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši! **16** Komu bom pa primeril ta rod?

Podoben je otrokom, kteri po ulicah posedajo, in tovarišem svojim vpijejo, **17** In pravijo: Piskali smo vam, in niste plesali; tarnali smo, in niste jokali. **18**

Kajti prišel je Janez, in ne jé in ne pije, pa pravijo:

Hudiča ima! **19** Prišel je sin človečji, in jé in pije, pa pravijo: Glej človeka požeruha in pijanca, prijatelja

mitarjev in grešnikov! In modrost so opravčíl' nje

otroci. **20** Tedaj začne Jezus ponošati mestom, v kterih se je zgodilo največ njegovih čudežev, ker se

niso spokorila. **21** Gorjé ti, Korazim! Gorjé ti Betsajda!

Kajti ko bi se bili v Tiru in Sidonu zgodili čudeži, ki so

se zgodili v vama, bila bi se davno v žaklji in pepelu

spokorila. **22** Ali pravim vam: Tiru in Sidonu bo v dan za neba povzdignil, zagnan boš noter do pekla; kajti

tebi, prebila bi bila do današnjega dne. (*Hadēs g86*)

23 Ali pravim vam, da bo Sodomskej zemljí v dan

sodbe laže, nego tebi. **25** V ta čas odgovorí Jezus in

reče: Zahvaljujem ti, oče! gospodar neba in zemlje, da si to prikril modrim in razumnim, in si je razodel

nedoraslim. **26** Dà, Oče! ker tako je bila volja tvoja.

27 Vse mi je izročil oče moj: in nikdor ne pozna sina razen oče; in tudi očeta ne pozna nikdor, razen sin, in komurkoli če sin razodeti. **28** Pridite k meni vsi, kteri se trudite in ste otvorjeni, in jaz vas bom upokojil. **29**

Vzemite jarem moj na se, in naučite se od mene, ker

sem krotek in pokoren s srcem: in našli boste pokoj

dušam svojim. **30** Kajti jarem moj je blag, in breme

moje je lahko.

12 V tem času je šel Jezus v soboto skozi setve;

učenci njegovi pa postanejo lačni, in začnó klasje trgati in jesti. **2** Ko pa Farizeji to vidijo, rekó

mu: "Glej, učenci tvoji delajo, kar se v soboto ne sme delati. **3** On jim pa reče: Niste li brali, kaj je storil

David, ko se je ulakotil on in kteri so bili ž njim? **4** Kako je šel v hišo Božjo in je snedel postavljenе kruhe, kterih ni smel nihče jesti, razen edini duhovni? **5** Ali

niste li brali v postavi, da skrunijo v soboto duhovni v tempeljnu soboto, in niso krivi? **6** Pravim vam pa,

da je tu veči od tempeljna. **7** Ko bi pa vedeli, kaj se pravi: "Milosti hočem, in ne darú," ne bi obsojevali nedolžnih. **8** Kajti sin človečji je gospodar tudi sobote.

9 In odide odtod, in pride v njih shajališče. **10** In glej, bil je tu človek, kteri je imel suho roko. In vprašajo

ga, govoreč: Ali se sme v soboto zdraviti? da bi ga zatožili. **11** On jim pa reče: Kdo med vami je človek,

kteri ima eno ovco, in če mu ta pade v soboto v jamo, da je ne bo zgrabil in izvlekel? **12** In koliko bolji je človek od ovce? Zatorej se sme v soboto dobro delati.

13 Tedaj reče človeku: Stegni roko svojo! Pa stegne, in zdrava je bila kakor druga. **14** Farizeji pa izidejo in

se posvetujejo za-nj, kako bi ga pogubili. **15** Jezus pa zvé, in odide odtod. In za njim je šlo mnogo ljudstva, in uzdravi jih vse. **16** In zapretí jim, naj ga ne razglasé,

pravijo: Glej človeka požeruha in pijanca, prijatelja **17** Da se izpolni, kar je rečeno po preroku Izaiji, kteri

pravi: **18** "Glej, hlapec moj, ki sem ga izvolil; ljubljeni moj, ki je duši mojej po volji: duh svoj bom položil na

nj, in oznanjeval bo sodbo narodom. **19** Ne bo se preprial, ne vpil; in nikdor ne bo slišal glasú njegovega

po ulicah. **20** Nalomljenega trsta ne bo prelomil, in vnetega lanú ne bo pogasil, dokler ne pridobi sodbi

zimage. 21 In v ime njegovo bodo zaupali narodi." pride, in najde praznega, očejenega in olepšanega. 22 Tedaj mu pripeljejo obsedenca, kteri je bil slep in 45 Tedaj odide in vzeme s seboj sedem drugih duhov, mutast. In uzdravi ga, da je slepec in mutec govoril in hujih od sebe, ter vndejo, in tu prebivajo: in poslednje videl. 23 In vse ljudstvo se je zavzemalo, govoréč: Ali bo temu človeku huje od prvega. Tako bo tudi temu ni ta sin Davidov? 24 Slišavši pa to Farizeji, rekó: Ta hudobnemu rodu. 46 Ko je pa še ljudstvu govoril, ne izganja hudičev, razen z Belzebulom poglavljarem glej, mati njegova in bratje njegovi so stali zunaj, in hudičev. 25 Jezus je pa vedel njih misli, in reče radi bi bili že njim govorili. 47 In nekdo mu reče: Glej, jim: Vsako kraljestvo, ktero se je samo zoper sebe mati tvoja in bratje tvoji stojé zunaj, in radi bi s teboj razdvojilo, opustelo bo; in vsako mesto ali dom, ktori govorili. 48 On pa odgovorí, in reče tistem, ki mu je se je sam zoper sebe razdvojil, ne bo obstal. 26 In če povedal: Kdo je mati moja? in kdo so bratje moji? 49 satan izganja satana, razdvojil se je sam zoper sebe: In stegnivši roko svojo na učence svoje, reče: Glej, kako bo terej obstalo kraljestvo njegovo? 27 In če jaz z Belzebulom izganjam hudičev, s čegavo pomočjo očeta mojega, ki je na nebesih, on je brat moj in izganjajo sinovi vaši? Za to vam bodo oni sodniki. 28 sestra in mati.

Če pa jaz s pomočjo Duha Božjega izganjam hudičev, prišlo je torej k vam kraljestvo Božje. 29 Ali kako more kdo močnemu priti v hišo in mu pohištvo pobrati, če močnega poprej ne zveže? in tedaj bo okradel hišo njegovo. 30 Kdor ni z menoj, proti meni je; in kdor z menoj ne zbira, razsiplje. 31 Za to vam pravim: Vsek greh in vsaka kletvina se bo odpustila ljudém; kletvina zoper Duhá se pa ne bo odpustila ljudém. 32 In če reče kdo besedo zoper sina človečjega, odpustilo mu se bo; kdor pa reče zoper svetega Duha, ne bo mu se odpustilo, ne v tem veku ne v prihodnjem. (ařen g165) 33 Ali vsadite dobro drevo, in sad njegov bo dober; ali vsadite slabo drevo, in sad njegov bo slab: kajti drevo se pozná po sadu. 34 Gadja zalegal! kako morete dobro govoriti, ko ste hudobni? kajti usta govoré od preobilnosti srca. 35 Dober človek prinaša iz dobrega zaklada srca dobro; in hudoben človek prinaša iz hudobnega zaklada hudobno. 36 Pravim vam pa, da za vsako prazno besedo, kterokoli rekó ljudjé, dali bodo za njo odgovor v dan sodbe. 37 Kajti s svojimi besedami se boš opravičil, in s svojimi besedami se boš obsodil. 38 Tedaj mu odgovoré nekteri od pismarjev in Farizejev in rekó: Učenik! znamenje hočemo od tebe videti. 39 On pa odgovorí in jim reče: Hudobni in prešestni rod išče znamenja; ali ne bo mu se dalo znamenje, razen znamenje preroka Jonata. 40 Kakor je bil namreč Jona v kitovem trebuhu tri dni in tri nočí, tako bo sin človečji v srcu zemlje tri dni in tri nočí. 41 Možjé Ninivljani bodo vstali na sodbo s tem rodom, in obsodili ga bodo; kajti spokorili so se po pridigi Jonata; in glej, tu je veči od Jonata. 42 Južna kraljica bo vstala na sodbo s tem rodom, in obsodila ga bo; kajti prišla je od kraja sveta, da sliši Solomonovo modrost; in glej, tu je veči od Solomona. 43 Izšedši pa duh nečisti iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja; in ne najde ga. 44 Tedaj reče: Vrnil se bom v dom svoj, odkoder sem izšel. Ter

13 Tisti dan je pa izšel Jezus iz hiše, in sedel je pri morji. 2 In zbere se pri njem mnogo naroda, toliko, da stopi v ladjo in sede; in vse ljudstvo je stalо na bregu. 3 In pripoveda jim v prilikah mnogo, govoréč: Glej, izšel je sejalec sejat. 4 In ko je sejal, padlo je nekaj zrnja poleg ceste; in priletele so tice in so ga pozobale. 5 Drugo je pa padlo na skalnata tla, kjer ni imelo mnogo zemlje; in precej je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. 6 Ko je pa vzšlo solnce, ovenelo je; in ker ni imelo korenine, usahnilo je. 7 Drugo je pa padlo v trnje; in trnje je zraslo in ga udušilo. 8 Drugo je pa padlo na dobro zemljo, in dajalo je sad, nekaj po sto, nekaj pa po šestdeset, a nekaj po trideset. 9 Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši! 10 Pa pristopijo učenci in mu rekó: Za kaj jim v prilikah govorиш? 11 On pa odgovorí in jim reče: Vam je dano, da spoznate skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa ni dano. 12 Kajti kdor ima, dalo mu se bo, in preveč mu bo; kdor pa nima, odvzelo mu se bo tudi to, kar ima. 13 Za to vam govorim v prilikah, ker tisti, kteri vidijo, ne vidijo, in tisti, kteri slišijo, ne slišijo, in ne umejo. 14 In na njih se izpoljuje prerokovanje Izaija, ktero pravi: "S sluhom boste slišali, in ne boste umeli; in z očmi boste gledali, in ne boste videli. 15 Kajti temu ljudstvu je srce okamenelo, in z ušesi težko slišijo, in oči svoje so zatisnili: da ne bi kedaj z očmi videli, in z ušesi slišali, in s srcem umeli in se spreobrnili, in bi jih ozdravil." 16 Blagor pa vašim očém, da vidijo, in vašim ušesom, da slišijo. 17 Kajti resnično vam pravim, da so mnogi preroki in pravični želeti videti, kar vi vidite, in niso videli; in slišati, kar vi slišite, in niso slišali. 18 Čujte torej vi priliko o sejalcu! 19 Vsakemu, kdor besedo o kraljestvu sliši, pa je ne ume, pride hudoba, in ukrade, kar je posejano v srcu njegovem; ta je, ki je posejan poleg ceste. 20 Ki je pa posejan na skalnatih tléh, ta je, kdor besedo sliši in jo

precej z veseljem sprejema; **21** Ali nima korenine v sebi, nego je nestanoviten. Ko pa nastane stiska ali prejanje za voljo besede, pohujšuje se precej. **22** Ki je pa posejan v trnji, ta je, kdor besedo sliši; ali skrb tega svetá in ničemurnost bogastva uduší besedo, in brez sadú ostane. (aiōn g165) **23** Ki je pa posejan na dobro zemljo, ta je, kdor besedo sliši in umé; kdor torej rodí sad, in donaša nekteri po sto, nekteri pa po šestdeset, a nekteri po trideset. **24** Predloži jim drugo priliko, govoreč: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kteri je posejal dobro seme na njivi svojej. **25** Ko so pa ljudé spali, prišel je njegov sovražnik, in posejal je kukolj po pšenici, in odšel. **26** Ko je pa zrastla trava in je donesla sad, pokaže se tudi kukolj. **27** Pa pridejo hišnega gospodarja hlapci in mu rekó: Gospod! nisi li dobrega semena posejal na svojej njivi? Odkod se je pa vzel kukolj? **28** On jim reče: Sovražnik človek je to storil. Hlapci mu pa rekó: Hočeš li, da gremo in ga izplevemo? **29** On pa reče: Ne! da ne bi kedaj, trgaje kukolj, izrovali ž njim vred pšenice. **30** Pustite, naj raste oboje skupaj goroščemu zrnu, ktero je človek vzel, in posejal na njivi svojej. **32** Ktero je res najdrobneje od vseh semen: kedar pa zraste, več je od zelišč, in postane shajališči, da so se zavzemali in so govorili: Odkod do žetve; in v čas žetve porečem koscem: Poberite temu ta modrost in močí? **35** Da se izpolni, kar je rečeno po preroku, kteri pravi: "V prilikah bom odprl usta svoja; pripovedal bom skrivnosti od začetka sveta." **36** Tedaj razpustí Jezus ljudstvo, in pride domú. Pa pristopijo k njemu učenci njegovi, govoreč: Razloži nam priliko o kukolji na njivi. **37** On pa odgovorí in jim reče: Sejalec dobrega semena je sin človečji. **38** Njiva je pa svet; a dobro seme, ti so sinovi kraljestva; kukolj so pa sinovi hudobije. **39** Sovražnik, kteri ga je posejal, je hudič; žetev je pa konec svetá; a kosci so angelji. (aiōn g165) **40** Kakor se torej kukolj pobira, in vogni sežiga, tako bo na koncu tega sveta. (aiōn g165) **41** Sin človečji bo poslal angelje svoje, in pobrali bodo vsa puhujšanja iz kraljestva njegovega in tiste, kteri delajo krivico. **42** In vrgli jih bodo v ognjeno peč: tam bo jok in škripanje z zombí. **43** Tedaj se bodo zasvetili pravični kakor solnce v svojega oceta kraljestvu. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši! **44** Zopet je nebeško kraljestvo podobno skritemu zakladu na polji, kterega je človek našel in skril; in od veselja svojega je šel in je prodal vse, kar je imel, in kupil je tisto polje. **45** Zopet je nebeško kraljestvo podobno človeku kupcu, kteri je iskal lepih biserjev. **46** In ko je našel en dragocen biser, šel je, prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. **47** Zopet je nebeško kraljestvo podobno saku, kteri se je vrgel v morje, in je zajel od vsakega rodú. **48** In ko se je napolnil, izvlekl si ga na kraj in so sedli, in kar je bilo dobro, pobrali so v posode, a kar je bilo slabo, vrgli so proč. **49** Tako bo na koncu sveta. Angelji pojdejo, in odločili bodo hudobne izsred pravičnih. (aiōn g165) **50** In vrgli jih bodo v ognjeno peč: tam bo jok in škripanje z zombí. **51** Jezus jim reče: Ste li vse to umeli? Rekó mu: Dà, mu rekó: Gospod! nisi li dobrega semena posejal na Gospod! **52** On jim pa reče: Za to je vsak pismar, kte se je naučil kraljestva nebeškega, podoben človeku pa reče: Sovražnik človek je to storil. Hlapci mu pa gospodarju, kteri prinaša iz zaklada svojega novo in rekó: Hočeš li, da gremo in ga izplevemo? **53** In zgodí se, ko Jezus te prilike končá, odide staro. **54** In prišedši v domovino svojo, učil je v njih odtod. **55** Ali ni ta tesarjev sin? ali Jakob in Judej in Simon in Juda? **56** In niso li vse sestre njegove pri nas? Odkod torej temu vse to? **57** In pohujševali so se nad njim. Jezus jim pa reče: Prerok ni brez časti, razen v domovini svojej, in na domu svojem. **58** In li storil ondej mnogo čudežev, za voljo njih nevere.

14 V tem času zaslíši četrtnik Herod glas o Jezusu, ter reče hlapcem svojim: Ta je Janez Krstnik; on je vstal od mrtvih, in za to dela čudeže. **3** Kajti Herod je bil Janeza vjel in ga vklénil in posadil in ječo, za voljo Herodijade, svojega brata Filipa žene. **4** Kajti Janez mu je djal: Ni ti dovoljeno nje imeti. **5** In hotel ga je umoriti; ali zbal se je ljudstva, ker so ga imeli za preroka. **6** Ko je bil pa Herodovega rojstva dan, plesala je po sredi Herodijadina hči, in ugodila je Herodu. **7** Za to jej s prisego obreče dati, karkoli bi prosila. **8** Ona pa, naučena od matere svoje: Daj mi, reče, tu v skledi glavo Janeza Krstnika. **9** In kralju se užali. Pa za voljo prisegi in gostov jej ukaže dati. **10** In pošlje, in odseka Janezu v ječi glavo. **11** Ter prinesó glavo njegovo v skledi, in dadó jo dekletu; in nese jo materi svojej. **12** In prišedši učenci njegovi, vzemó truplo in ga pokopljeno; ter pridejo in sporocé Jezusu. **13** In slišavši to Jezus, odrine odtod na ladji posebej na samoten kraj. In ko ljudstvo to sliši, odidejo peš za njim iz mest. **14** In Jezus izide in ugleda mnogo ljudstva; in zasmilijo mu se, ter uzdravi njih bolnike.

15 Ko se je pa zvečerilo, pristopijo k njemu učenci svojimi, in spoštuje me z ustnicami svojimi: srce njih njegovi, govoreč: Kraj je samoten, in ura uže pozna; je pa daleč od mene. **9** Ali zastonj me časté, učeč razpusti ljudstvo, da odidejo v vasí in si kupijo živeža. nauke, zapovedi človeške." **10** In poklicavši ljudstvo, **16** Jezus jím pa reče: Ni jím treba oditi; dajte jím vi reče jím: Poslušajte in umejte! **11** Ne skruni človeka jesti. **17** Oni mu pa rekó: Nimamo več tu nego pet to, kar prihaja v usta; nego kar izhaja iz ust, to skruni hlebov in dve ribi, **18** On pa reče: Prinesite jih sem! človeka. **12** Tedaj pristopijo učenci njegovi in mu rekó: **19** Ter ukaže ljudstvu, naj sedejo po travi, in vzeme Véš li, da so se Farizeji, slišavši besedo, pohujšali? petere hlebe in tisti dve ribi, in pogledavši na nebo, **13** On pa odgovorí in reče: Vsaka rastlina, ktere ni blagoslovi; ter prelomi in dá hlebe učencem, učenci vsadil oče moj nebeški, izrovala se bo. **14** Pustite jih; pa ljudstvu. **20** In jedli so vsi, in nasiliti so se; in pobrali oni so slepcem slepi vodniki. Če pa slepec slepca so ostanke koscev, dvanašt košev polnih. **21** Bilo jih vodi, padla bosta oba v jamo. **15** Peter pa odgovorí in je pa, kteri so jedli, kakih pet tisoči mőz, brez žen mu reče: Razloži nam to priliko! **16** Jezus pa reče: Ali in otrók. **22** In precej prisili Jezus učence svoje, naj ste še tudi vi nerazumni? **17** Ne umete li, da gre vse, stopijo v ladjo, in gredó naprej na drugo stran, dokler kar prihaja v usta, v trebuh in se meče ven? **18** Kar ne razpustí ljudstva. **23** In razpustivši ljudstvo, odide pa izhaja iz ust, izhaja iz srca, in to skruni človeka. **19** sam posebej na goro molit. Ko se je pa zvečerilo, Kajti iz srca izhajajo hudobne misli, poboji, prešestva, bil je sam tu. **24** Ladja je bila pa uže sredi morja, in kurbarije, tatvine, krive priče, kletvine. **20** To je, kar valovi so jo metali; kajti bil je veter nasproti. **25** O človeka skruni; z neumitimi rokami pa jesti ne skruni četrtej straži po noći pa odide Jezus k njim, hodé po človeka. **21** In Jezus izide odtod, in odide v Tirske in morji. **26** In ko ga učenci ugledajo, da hodi po morji, Sidonske predele. **22** In glej, žena Kananičanka izide ustrašijo se in rekó: Prikazen je! in od strahu zakriče. iz teh krajev, ter zavpije in mu reče: Usmilil se me, **27** Jezus jih pa precej ogovorí, in reče: Bodite srčni! Gospod, sin Davidov! mojo hčer hudič zeló muči. **23** Jaz sem; ne bojte se. **28** Peter mu pa odgovorí in On je pa ne odgovorí besede. In pristopivši učenci reče: Gospod! če si ti, ukaži mi, naj pridem k tebi njegovi, prosili so ga, govoreč: Odpodi jo! ko kriči pò vodi. **29** On pa reče: Pridi! In stopivši Peter iz z nami. **24** On pa odgovorí in reče: Nisem poslan, ladje, hodil je po vodi, da pride k Jezusu. **30** Ko pa razen k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. **25** Ona vidi, da je veter močán, uplaši se; in ko se začne pa pristopi, ter mu se pokloni, govoreč: Gospod, potapljati, zavpije, govoreč: Gospod, otmi me! **31** pomagaj mil! **26** On pa odgovorí in reče: Ni lepo, da Jezus pa precej stegne roko in ga prime, ter mu reče: se vzeme kruh otrokom in se vrže psom. **27** Ona pa Maloverní! po kaj si dvomil? **32** In ko stopita v ladjo, reče: Dà, Gospod! ali tudi psi jedó od drobtin, ktere veter utihne. **33** Tisti pa, ki so bili v ladji, pristopijo, ter padajo z mize njih gospodarjev. **28** Tedaj odgovorí mu se poklonijo, govoreč: Resnično si sin Božji! **34** In Jezus in jej reče: O žena, velika je vera twoja! Zgodí prepeljavši se, pridejo v zemljo Genezaretsko. **35** In naj ti se, kakor hočeš. In hčer njena je ozdravela od ko ga tega kraja možjé spoznajo, pošljejo po vsej tega časa. **29** In Jezus odide odtod, in pride k morju tistej okolici; in prinesó mu vse bolnike. **36** In prosili Galilejskemu; in stopivši na goro, usede se. **30** In k so ga, da bi se le robú obleke njegove dotaknili. In njemu pride mnogo ljudí, kteri so imeli s seboj hrome, slepce, mutce, polomljene in mnogo drugih, ter jih polcěz k nogam Jezusovim; in uzdravi jih. **31** Da se ljudstvo začudi, ko je videlo, da mutci gorové, in so polomljeni zdravi, in hromi hodijo, in slepci vidijo. In hvalili so Boga Izraelskega. **32** Poklicavši pa Jezus učence svoje, reče: Ljudstvo mi se smili; ker uže tri dní so pri meni, in nimajo kaj jesti. A lačníh jih ne čem odpraviti, da na poti ne omagajo. **33** Pa mu rekó učenci njegovi: Odkod bi mi vzeli v puščavi toliko kruha, da bi toliko ljudstva nasiliti? **34** In reče jim Jezus: Koliko hlebov imate? Oni pa rekó: Sedem, in malo ribic. **35** Pa ukaže ljudstvu, naj sedejo po tléh. **36** In vzeme sedmre hlebe in ribe, in blagoslovi, ter prelomi in dá učencem svojim, učenci pa ljudstvu. **37** In jedli so vsi, in nasiliti so se; in pobrali so ostanke

15 Tedaj pristopijo k Jezusu pismarji in Farizeji iz Jeruzalema, govoreč: **2** Za kaj prestopajo učenci tvoji izročilo starijih? Ker ne umivajo rok svojih, kedar jedó kruh. **3** On pa odgovorí in jim reče: Za kaj prestopate tudi vi zapoved Božjo za voljo izročila svojega? **4** Bog namreč je zapovedal, in rekel: "Spoštuj očeta svojega, in mater;" in: "Kdor pa prekolne očeta ali mater, pogine naj s smrtno." **5** Vi pa pravite: Če reče kdo očetu ali materi: Dar je, s čimer ti jaz pomorem, in če prav ne spoštuje očeta svojega ali matere svoje. **6** In zavrgli ste zapoved Božjo za voljo izročila svojega. **7** Hinavci! lepo je za vas prerokoval Izaija, govoreč: **8** "To ljudstvo mi se približuje z ustmi

koscev, sedem košev polnih. 38 Bilo jih je pa, kteri so jedli, štiri tisoči, brez žen in otrok. 39 Razpuščiš pa ljudstvo, stopi v ladjo, in pride v Magdalske predele.

16 Pa pristopijo k njemu Farizeji in Saduceji, in izkušajoč ga, zaprosijo ga, naj jim pokaže znamenje z neba. 2 On pa odgovorí in jim reče: Ko se zvečeri, pravite: Vedro bo! kajti žarí se nebo. 3 In zjutraj: Danes bo veter! kajti nebo se žarí in oblačí. Hinavči! nebeško lice znate razločevati, znamen časov pa ne morete? 4 Hudobni in prešestni rod išče znamenja; ali ne bo mu se dalo znamenje, razen znamenje preroka Jonata. Ter jih pustí, in odide. 5

In ko se prepeljejo učenci njegovi na drugo stran, pozabili so vzeti kruha. 6 Jezus jim pa reče: Glejte, in varujte se kvasu Farizejskega in Saducejskega! 7 Oni so pa sami pri sebi mislili in djali: Kruha nismo vzeli. 8 Ko pa Jezus to spazi, reče jim: Kaj mislite v sebi, maloverni! da niste vzeli kruha? 9 Ali še ne umete in se ne spominjate petih hlebov petim tisočim, in koliko košev ste nabrali? 10 Tudi ne sedmih hlebov štirim tisočim, in koliko košev ste nabrali? 11 Kako ne umete, da nisem rekel za kruh, da se varujte Farizejskega in Saducejskega kvasú? 12 Tedaj spoznajo, da ni rekel, naj se varujejo kruhovega kvasú, nego Farizejskega in Saducejskega uka. 13 Ko je pa prišel Jezus v predele Cezareje Filipove, vpraševal je učence svoje, govoreč: Kdo pravijo ljudé, da sem jaz, sin človečji? 14 Oni pa rekó: Nekteri, da si Janez Krstnik; drugi pa, da si Elija; a drugi, da si Jeremija, ali eden od prerokov. 15 Reče jim: Kdo pa pravite vi, da sem jaz? 16 Simon Peter pa odgovorí in reče: Ti si Kristus, sin živega Boga. 17 In Jezus odgovorí in mu reče: Blagor ti, Simon, Jonov sin! ker meso in kri ti nista tega razodela, nego oče moj, ki je na nebesih. 18 Pravim pa tudi jaz tebi, da si ti Peter; in na tej skali bom sezidal cerkev svojo, in vrata peklenška je ne bodo premagal. (Hadēs g86) 19 In dal ti bom ključe nebeškega kraljestva: in karkoli zvežeš na zemlji, zvezano bo na nebesih; in karkoli razvežeš na zemlji, razvezano bo na nebesih. 20 Tedaj zapretí učencem svojim, naj nikomur ne povedó, da je on Jezus Kristus. 21 Odtlej je jel Jezus učencem svojim praviti, da mora in Jeruzalem iti, in mnogo pretrpeti od starešin in velikih duhovnov in pismarjev, in umorjen biti, in tretji dan od smrti vstatì. 22 In Peter ga vzeme k sebi in ga začne odvračati, govoreč: Smili se sam sebi, Gospod! To ti se nima zgodi. 23 On se pa obrne, in reče Petru: Poberi se od mene, satan! Za pohujšanje si mi; ker ne misliš, kar je Božje, nego kar je človeško. 24 Tedaj reče Jezus učencem svojim:

Če kdo hoče za menoj iti, zatají naj samega sebe, in vzeme križ svoj, in gre za menoj. 25 Kajti kdor hoče življenje svoje ohraniti, izgubil ga bo; kdor pa izgubi življenje svoje za voljo mene, našel ga bo. 26 Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobi, duši svojej pa škoduje? Ali kaj bo dal človek v zameno za dušo svojo? 27 Kajti sin človečji ima priti in slavi očeta svojega z angelji svojimi; in tedaj bo povrnil vsakemu po delih njegovih. 28 Resnično vam pravim: Nekteri so med temi, ki stojí tu, kteri ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo sina človečjega, da gre v kraljestvu svojem.

17 In črez šest dnî vzeme Jezus Petra in Jakoba in Janeza brata njegovega, ter jih odpelje same posebej na visoko goro, 2 In se pred njimi premení. In obraz njegov se zasveti kakor solnce, a oblačila njegova postanejo bela kakor luč. 3 In glej, prikažeta jim se Mojzes in Elija, ter sta že njim govorila. 4 Peter pa odgovorí in reče Jezusu: Gospod! dobro nam je tu biti. Če hočeš, naredili bomo tu tri šatore, tebi enega, in Mojzesu enega, in Eliju enega. 5 Ko je še govoril, glej, zakrije jih svetel oblak; in glej, glas iz oblaka, govoréč: Ta je sin moj ljubljeni, kteri je po mojej volji; njega poslušajte. 6 In slišavši to učenci, padajo na obraz svoj in se zelo uplašijo. 7 In pristopivši Jezus, dotakne se jih, in reče: Vstanite, in ne bojte se! 8 Ko so pa oči svoje povzdignili, niso nikogar videli, razen Jezusa samega. 9 In ko so stopali z gore, zapové jim Jezus, govoréč: Ne povejte nikomur, kar ste videli, dokler sin človečji ne vstane od mrtvih. 10 In učenci njegovi ga vprašajo, govoréč: Kaj pravijo torej pismarji, da mora Elija poprej priti? 11 Jezus pa odgovorí in jim reče: Elija bo prišel res poprej in bo vse uravnal; 12 Ali pravim vam, da je uže Elija prišel in ga niso poznali, nego storili so že njim, kar so hoteli: tako bo tudi sin človečji od njih trpel. 13 Tedaj spoznajo učenci, da jim je rekel to za Janeza Krstnika. 14 In ko pridejo k ljudstvu, pristopi k njemu človek in pred njim poklekne, 15 In reče: Gospod, usmili se sina mojega! ker je mesečen in grozno trpi. Velikokrat namreč pada v ogenj, in velikokrat v vodo. 16 In pripeljal sem ga učencem tvojim; in niso ga mogli uzdraviti. 17 Jezus pa odgovorí in reče: O neverni in popačeni rod! doklej bom z vami? doklej vas bom trpel? Pripeljite mi ga sém! 18 In Jezus mu zapretí; in hudič izide iz njega, in mladenič je ozdravel od tega časa. 19 Tedaj pristopijo učenci k Jezusu in mu rekó na samem: Za kaj ga nismo mogli mi izgnati? 20 Jezus jim pa reče: Za voljo nevere vaše. Kajti resnično vam pravim: Če imate za goruščino

zrno vere, porečete tej gori: Premakni se odtod tje! Če pa ne posluša, vzemi seboj še enega ali dva, da in premaknila se bo; in nič vam ne bo nemogoče. ostane vsaka beseda v ustih dveh ali treh prič. **17**
21 Ta rod pa ne izide, razen z molitvijo in postom. Če jih pa ne posluša, povej cerkvi; če pa tudi cerkev
22 Ko so pa hodili po Galileji, reče jim Jezus: Sin ne posluša, naj ti bo ko pogan in mitar. **18** Resnično
človečji bo izdan ljudém v roke; **23** In umorili ga vam pravim: Karkoli zvezete na zemlji, zvezano bo
bodo, in tretji dan bo vstal od smrti. In bili so zeló na nebesih; in karkoli razvezete na zemlji, razvezano bo
žalostni. **24** Ko pa pridejo v Kapernaum, pristopijo k bo na nebesih. **19** Zopet vam pravim, da če se dva
Petru tisti, ki so pobirali davek, in rekó: Ali vaš učenik od vas zedinita na zemlji o čemerkoli, kar prosita,
ne plačuje davka? **25** Reče: Dà. In ko vnide in hišo, zgodilo jima se bo od očeta mojega, ki je na nebesih.
prehití ga Jezus, govoreč: Kaj ti se zdí, Simon? Od **20** Kajti, kjer sta dva ali trije zbrani in ime moje, tam
kterih pobirajo zemeljski kralji colnino ali davek? od sem jaz sredi njih. **21** Tedaj pristopi k njemu Peter
sinov svojih, ali od tujcev? **26** Peter mu pravi: Od in reče: Gospod! kolikokrat se bo pregrešil brat moj
tujcev. Jezus mu reče: Torej so sinovi svobodni. **27** zoper mene in mu bom odpustil? do sedemkrat? **22**
Da jih pa ne pohujšamo, pojdi k morju in nastavi trnik; Jezus mu reče: Ne pravim ti, do sedemkrat, nego
in prvo ribo, ki se vjame, vzemi in jej odpri usta, ni do sedemdesetkrat sedemkrat. **23** Za to je nebeško
našel boš groš: vzemi ga, in daj jim za me in za se. kraljestvo podobno človeku kralju, kteri je hotel s
klaci svojimi račun napraviti. **24** In ko je jel računiti, pripeljejo mu enega, kteri je bil dolžen tisoč talentov.
25 Ker pa ni imel, da bi plačal, ukaže gospodar njegov prodati njega, in ženo njegovo in otroke, in vse, kar je
imel, in naj mu se plača. **26** Hlapec pa pade, ter mu se je poklanjal, govoreč: Gospod! potpri me, in vse ti
bom plačal. **27** Gospodarju se pa ta hlapec zasmili: in prizanese mu, in dolg mu odpustí. **28** Ko pa ta hlapec
izide, najde enega svojih tovarišev, kteri mu je bil sto grošev dolžen; in zgrabivši ga, davil ga je, govoreč:
Plačaj mi, kar si dolžen! **29** Tovariš njegov pa pade k nogam njegovim, ter ga je prosil, govoreč: Potpri me,
in vse ti bom plačal. **30** On pa ni hotel; nego odide in ga vrže v ječo, dokler ne plača dolga. **31** Videvši pa
tovariš njegovi, kar se je zgodilo, užali jím se zeló; ter pridejo in povedó gospodarju svojemu vse, kar se je
zgodilo. **32** Tedaj ga gospodar njegov pokliče in mu reče: Hudobni hlapec! odpustil sem ti ves tisti dolg,
ker si me prosil. **33** Ali se nisi imel tudi ti tovariša svojega usmiliti, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil?
34 In gospodar njegov se uježí in ga izročí trinogom, dokler ne poplača vsega, kar mu je bil dolžen. **35** Tako
bo storil tudi oče moj nebeški vam, če ne odpustite vsak bratu svojemu iz srca svojega njih pregh.

18 V tem času pristopijo učenci k Jezusu, govoreč:

Kdo je torej in nebeškem kraljestvu največi? **2**
In Jezus pokliče otroka in ga postavi sred njih, **3** In reče: Resnično vam pravim, če se ne spreobrnete in
ne postanete takor otroci, ne boste prišli v nebeško kraljestvo. **4** Kdor se torej poniža kakor ta otrok, ta bo
v nebeškem kraljestvu največi. **5** In kdorkoli sprejme enega takošnega otroka v ime moje, sprejema mene.
6 Kdor pa pohujša enega teh malih, ki verujejo v mé, bilo bi mu bolje, da bi mu se obesil mlinsk kamen
na vrat, in bi se utopil v morskej globočini. **7** Gorjé svetu za voljo pohujšanje! Pohujšanje sicer mora
priti; ali gorjé tistemuhu, po ktemer pohujšanje pride. **8** Če te pa roka twoja ali nogu twoja pohujšuje,
odseci ji, in vrzi od sebe; bolje ti je hromemu ali
brez roke priti v življjenje, nego dve roki in dve nogi
imeti, in vrženemu biti v večni ogenj. (*αιῶνιος g166*)
9 In če te pohujšuje oko twoje, izderi ga, in vrzi od
sebe; bolje ti je z enim očesom priti v življjenje, nego
dve očesi imeti, in vrženemu biti v peklenki ogenj.
(*Geenna g1067*) **10** Glejte, da ne boste prezirali enega
teh malih; kajti resnično vam pravim, da gledajo njih
angeli na nebesih vsakadaj obliče očeta mojega,
ki je na nebesih. **11** Kajti sin človečji je prišel, da
zveliča, kar se je izgubilo. **12** Kaj se vam zdí? Če ima
en človek sto ováč, in ena od njih zajde: ne popustí li
devet in devetdeseterih, pa gre na gore, in išče tiste,
ki je zašla? **13** In če se zgodi, da jo najde, resnično
vam pravim, da se nad njo bolj veselí, nego nad
devet in devetdeseterimi, ktere niso zašle. **14** Tako ni
volja očeta vašega, ki je na nebesih, da bi poginil
eden od teh malih. **15** Če se pa pregreši brat twoj
zoper tebe, pojdi, in ograj ga med seboj in njim
samim; če te posluša, pridobil si brata svojega. **16** se bo ženi svojej, in dva bosta eno telo?" **6** Tako

19 In zgodí se, ko končá Jezus te besede, odide iz Galileje, in pride v predele Judejske onkraj Jordana. **2** In za njim je šlo mnogo ljudstva, in uzdravi jih tu. **3** Pa pristopijo k njemu Farizeji, izkušaje ga, in murekó: Je li dovoljeno človeku popustiti ženo svojo za voljo vsakega vzroka? **4** On pa odgovorí in jim reče: Niste li brali, da ju je tiste, ki je v začetku ustvaril človeka, ustvaril moža in ženo? **5** In rekel: "Za to bo zapustil človek očeta in mater; in pridružil

nista več dva nego eno telo. Kar je torej Bog združil, (aiōnios g166) 30 A mnogi prvi bodo zadnji, in zadnji naj človek ne razdržuje. 7 Rekó mu: Za kaj je torej prvi.

zapovedal Mojzes dati ločilno pismo, in pustiti jo? 8 Reče jim: Ker vam je Mojzes za voljo trdosrčnosti vaše dovolil popuščati žene svoje; v začetku pa ni bilo tako. 9 Pravim vam pa, da kdorkoli ženo svojo popustí razen za voljo kurbanja, in se oženi z drugo, prešestvuje; in kdor popuščeno vzeme, prešestvuje. 10 Rekó mu učenci njegovi: Če je tako človekova reč z ženo, ni se dobro ženiti. 11 On jim pa reče: Te besede ne zapopadajo vsi, nego ktem je dano. 12 Ker so skopljeni, kteri so se iz materinega telesa tako rodili; in so skopljeni, ktere so ljudje skopili; in so skopljeni, kteri so se sami skopili, za voljo nebeškega kraljestva. Kdor more zapopasti, naj zapopade! 13 Tedaj prineso k njemu otroke, naj položi na njih roke, in moli; učenci jim pa zabranijo. 14 Jezus pa reče: Pustite otročice, in ne branite jim priti k meni; kajti takih je nebeško kraljestvo. 15 In položivši na njih roke, odide odtod. 16 In glej, eden pristopi in mu reče: Dobri učenik! kaj dobrega naj storim, da bom imel večno življenje? (aiōnios g166) 17 On mu pa odgovorí: Kaj me imenuješ dobrega? Nikdor ni dober, razen eden, Bog. Če pa hočeš vniti v življenje, izpolni zapovedi. 18 Reče mu: Ktere? Jezus pa reče: Ne ubijaj, ne prešestvuj; ne kradji; ne pričaj po krivem; 19 Spostuj očeta svojega in mater: in ljubi bližnjega svojega kakor samega sebe. 20 Mladenič mu reče: Vse to sem izpolnil od mladosti svoje; česa mi je še treba? 21 Jezus mu reče: Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj premoženje svoje, in daj ubogim: in imel boš zaklad na nebu. Ter pridi, in pojdi za menoj. 22 Slišavši pa mlađenič besedo, odide žalosten; kajti imel je mnogo premoženja. 23 Jezus pa reče učencem svojim: Resnično vam pravim, da težko bogatin vnide v nebeško kraljestvo. 24 Zopet vam pravim: Laže je priti kameli skozi igleno uho, nego bogatinu priti v kraljestvo Božje. 25 Slišavši pa to učenci njegovi, zavzemó se zeló, in rekó: Kdo se torej more zveličati? 26 Jezus pa pogleda va-nje in jim reče: Pri ljudéh je to nemogoče, ali pri Bogu je vse mogoče. 27 Tedaj odgovorí Peter in mu reče: Glej, mi smo zapustili vse in smo šli za teboj; kaj bo torej nam? 28 Jezus jim pa reče: Resnično vam pravim, da vi, ki ste šli za menoj, o drugem rojstvu, ko se bo usedel sin človečji na prestol svoje slave, sedli boste tudi vi na dvanajst prestolov, in sodili boste dvanajstere rodove Izraelove. 29 In vsak, kdor je zapustil hiše, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive, za voljo imena mojega, prejel bo stokrat več, in zadobil bo večno življenje.

20 Kajti nebeško kraljestvo je podobno človeku gospodarju, kteri je zjutraj zgodaj izšel, da najeme delalcev in vinograd svoj. 2 In pogodivši se z delalci po groši na dan, pošlje jih v vinograd svoj. 3 In ko izide okoli tretje ure, ugleda druge, da stojé na trgu brez dela. 4 In reče jim: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in karkoli bo prav, dal vam bom. 5 Oni pa odidejo. Ko izide zopet o šestej in devetej uri, storí ravno tako. 6 Ko pa izide okoli enajste ure, najde druge, da stojé brez dela. In reče jim: Kaj stojite tu ves dan brez dela? 7 Rekó mu: Ker nas ni nihče najel. In velí jim: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in karkoli bo prav, boste prejeli. 8 Ko se je pa zvečerilo, veli gospodar vinograda pristavniku svojemu: Pokliči delalce, in daj jim plačilo, počenši od zadnjih do prvih. 9 In prišedši tisti, kteri so bili najeti okoli enajste ure, prejmó po groši. 10 Ko pa pridejo prvi, mislijo, da bodo prejeli več; in tudi oni prejmó po groši. 11 Prejemši pa, godrnjali so nad gospodarjem, 12 Govoreč: Ti poslednji so delali eno uro, in naredil si jih enake nam, ki smo prenesli breme vsega dné in vročino. 13 On pa odgovori in reče enemu od njih: Prijatelj! ne delam ti krivice. Ali se nisi pogodil z menoj po groši? 14 Vzemi svoje in pojdi! Hočem pa dati temu poslednjemu, kakor tudi tebi. 15 Ali mar ne smem jaz s svojim storiti, kar hočem? Je li oko tvoje hudobno, ker sem jaz dober? 16 Tako bodo zadnji prvi, in prvi zadnji; kajti mnogo je poklicanih, a malo izvoljenih. 17 In ko je šel Jezus v Jeruzalem, vzeme po poti dvanajstere učence na stran in jim reče: 18 Glej, v Jeruzalem gremo, in sin človečji bo izdan vélikim duhovnom in pismarjem; in obsodili ga bodo na smrt. 19 In izrocili ga bodo poganom, naj ga zasmehujejo, in bičajo, in križajo; in tretji dan bo vstal od smrti. 20 Tedaj pristopi k njemu mati Zebedejevih sinov s svojima sinoma, ter mu se je poklanjala in ga nekaj prosila. 21 On ji pa reče: Kaj hočeš? Reče mu: Reci, naj sedeta ta dva moja sina, eden tebi na desno, in eden tebi na levo v kraljestvu tvojem. 22 Jezus pa odgovorí in reče: Ne vésta, kaj prosita. Moreta li piti kelih, ki ga bom jaz pil, in krstiti se s krstom, s ktem se jaz krstím? Rečeta mu: Moreva. 23 In reče jima: Kelih moj bosta torej pila, in s krstom, s ktem se jaz krstím, bosta se krstila; ali da bi sedla meni na desno in meni na levo, ne morem jaz dati, nego to se bo dalo tistim, ktem je pripravljeno od očeta mojega. 24 In slišavši to deseteri, ujezé se nad tema dvema bratoma. 25 Jezus jih pa pokliče in reče:

Véste, da knezi narodov nad temi gospodujejo, in poglavari jim vladajo. **26** Ne bo pa tako med vami: nego kdor hoče velik postati med vami, budi vam služabnik; **27** In kdor hoče prvi biti med vami, budi vam hlapec. **28** Kakor sin človečji ni prišel, da bi mu služili, nego da služi, in dá živiljenje svoje v odkup za mnoge. **29** In ko so šli iz Jerihe, šlo je za njim mnogo ljudstva. **30** In glej, dva slepca sta sedela kraj poti, in slišavši, da gre Jezus mimo, zakričita, govoreč: Usmili se naju, Gospod, sin Davidov! **31** Ljudstvo jima pa zapreti, naj umolkneta. Ona dva pa še bolj zavpjetata, govoreč: usmili se naju, gospod, sin Davidov! **32** In Jezus se ustavi in ju pokliče, ter reče: Kaj hočeta, da vama storím? **33** Rečeta mu: Gospod! da se nama oči odpró. **34** Jezusu se pa zasmilita, in dotakne se njunih oči. In precej so spregledale njune oči, in šla sta za njim.

18 Zjutraj pa, vračajoč se v mesto, postane lačen. **19** In ugledavši kraj poti eno smokvo, pride k njej, in ničesar ne najde na njej, razen samo listje; in reče je: Nikoli več naj ne bo na tebi sadú na vekomaj! In usahnila je smokva precej. (*aiōn g165*) **20** In videvši to učenci, začudijo se, govoreč: Kako precej je usahnila smokva! **21** Jezus pa odgovorí in jim reče: Resnično vam pravim: Če imate vero in ne dvomite, ne boste storili tega samo smokvi, nego če tudi rečete tej gori: Vzdigni se, in vrzi se v morje! zgodilo se bo. **22** In vse, karkoli v molitvi prosite, če verujete, boste prejeli. **23** In ko je prišel v tempelj in je učil, pristopijo k njemu veliki duhovni in ljudski pismarji, govoreč: S kakošno oblastjo delaš to? in kdo ti je dal to oblast? **24** Jezus pa odgovorí in jim reče: Vprašal vas bom tudi jaz eno besedo; in če mi jo poveste, povedal bom tudi jaz vam, s kakošno oblastjo to delam. **25** Odkod je bil krst Janezov? z neba, ali od ljudi? **26** Oni so pa sami s seboj premišljevali, govoreč: Če rečemo: Z neba, poreč nam: Za kaj mu torej niste verovali? Če pa rečemo: Od ljudi, bojimo se ljudstva; kajti vsi imajo Janeza za preroka. **27** Ter odgovoré Jezusu in rekó: Ne vémo. Tudi on jim reče: Tudi jaz vam ne povem, s kakošno oblastjo to delam. **28** Kaj se vam pa zdí? Imel je človek dva sina. In pristopivši k prvemu, reče: Sin, pojdi, delaj danes v vinogradu mojem. **29** On pa odgovorí in reče: Ne čem. Potem se pa razkesá, in odide. **30** In pristopivši k drugemu, reče ravno takó. On pa odgovorí in reče: Pojdem, gospod! In ni šel. **31** Kteri teh dveh je očetu voljo izpolnil? Rekó mu: Prvi. Jezus jim reče: Resnično vam pravim, da pojdejo mitarji in kurbe pred vami v kraljestvo Božje. **32** Kajti prišel je k vam Janez po poti pravice, in niste mu verjeli; mitarji in kurbe so mu pa verjeli, in ko ste vi to videli, niste se potem razkesali, da bi mu bili verjeli. **33** Čuje drugo priliko! Bil je neki človek gospodar, kteri je zasadil vinograd, in ga ogradil s plotom, in izkopal v njem klet, in sezidal stolp, ter ga izročil vinogradníkom, in odpotoval. **34** Ko se pa približa čas sadú, pošlje hlapce svoje k vinogradníkom, da prejmó sad njegov. **35** In vinogradníci zgrabijo hlapce, in enega pretepó, enega pa ubijejo, a enega kamenjajo. **36** Zopet pošlje druge hlapce, kterih je bilo več od prvih, in že njimi storé ravno takó. **37** Potem pa pošlje k njim sina svojega, govoreč: Sina se bodo bali. **38** Ko pa ugledajo vinogradníci sina, rekó med seboj: Ta je dedič. Pridite, ubijmo ga, in prilastimo si dedovino njegovo! **39** Ter ga zgrabijo in vržejo ven iz vinograda, in ubijejo. **40** Kedar pride torej gospodar vinograda, kaj bo storil tem vinogradníkom? **41** Rekó mu: Hudobneže, njih bo hudo pogubil, in vinograd

21 In ko se približajo Jeruzalemu, in pridejo v Betfago k Oljskej gori, tedaj pošlje Jezus dva učenca, **2** In reče jima: Pojdita v vas, ki vama je nasproti; in precej bosta našla oslico privezano, in žrebe že njo: odvežita ji, in pripeljita k meni. **3** In če vama kdo kaj reče, porečeta: Gospod ji potrebuje; in precej ji bo poslal. **4** Vse to se je pa zgodilo, da se izpolni, kar je rečeno po preroku, kteri pravi; **5** "Recite Sionske hčeri: Glej, kralj tvoj gre k tebi, krotek, in sedí na oslici in žrebetu sinu oslice pod jarmom." **6** Učenca pa odideta in storita, kakor jima je Jezus ukazal. **7** In pripeljita oslico in žrebe, ter položé na nji oblačila svoja in ga posadé na nji. **8** Mnogo ljudstva pa pogrne oblačila svoja po poti; a drugi so sekali veje z dreves, ter jih stlali po poti. **9** A ljudstvo, ktero je šlo pred njim in za njim, vpilo je, govoreč: Hosana sinu Davidovemu! Blagoslovjen, kteri gre v imenu Gospodovem! Hosana na višavah! **10** In ko vnide v Jeruzalem, zgane se vse mesto, govoreč: Kdo je ta? **11** Ljudstvo je pa pravilo: Ta je prerok Jezus, iz Nazareta Galilejskega. **12** In Jezus vnide v tempelj Božji, in izžene vse, kteri so v tempeljnu prodajali in kupovali, in prevrne mize menjalcem, in klopí tistim, kteri so prodajali golobe. **13** In reče jim: Pisano je: "Dom moj se imenuje dom molitve;" a vi ste naredili že njega "jamo razbojniško." **14** Pa pristopijo k njemu v tempeljnu slepci in hromi; in uzdravi jih. **15** Ko pa vidijo veliki duhovni in pismarji čudeže, ktere storí, in otroke, da vpijejo v tempeljnu, in govoreč: Hosana sinu Davidovemu! razjež se. **16** In rekó mu: Sliši li, kaj ti pravijo? Jezus jim pa reče: Dà! Niste li nikoli brali: "Iz ust nedoraslih in dojencev napravil si hvalo?" **17** Ter jih pustí in odide iz mesta v Betanijo, in tu prenoči.

svoj bo izročil drugim vinogradnikom, kteri mu bodo 22 In slišavši to, začudijo se; ter ga pusté, in odidejo. dajali sad o svojem času. 42 Jezus jim reče: Niste 23 Tisti dan pristopijo k njemu Saduceji, kteri pravijo, li nikoli v pismu brali: "Kamen, kterega so zidarji da ni vstajanja, in vprašajo ga, 24 Govoreč: Učenik! zavrgli, on je postal glava oglu; od Gospoda se je Mojzes je rekel: Če kdo umre, in nima otrok, naj zgodilo to, in čudno je v očeh naših." 43 Za to vam vzeme brat njegov ženo njegovo, in zbudí seme bratu pravim, da se bo vam kraljestvo Božje odvzelo, in svojemu. 25 Bilo je pa pri nas sedem bratov. In prvi dalo se bo narodu, kteri donaša njegove sadove. 44 se je oženil, in umrl; in ne imevši semena, zapustil je In kdor na ta kamen pade, razbil se bo; a na kogar on pade, razdrobil ga bo. 45 In slišavši veliki duhovni in ženo svojo bratu svojemu. 26 Ravno tako tudi drugi, Farizeji prilike njegove, spoznajo, da o njih govorí. 46 je pa umrla tudi žena. 28 O vstajanju torej, čegava In gledali so, da bi ga vjeli; ali zbojé se ljudstva, ker od sedmerih bo žena? kajti vsi so jo imeli. 29 Jezus so ga imeli za preroka.

22 In Jezus jim odgovorí in reče zopet v prilikah, 2 Nebeško kraljestvo je podobno človeku kralju, kteri je napravil sinu svojemu svatovščino. 3 In poslal je služabnike svoje, naj pokličejo tiste, kteri so bili na svatovščino povabljeni; in niso hoteli priti. 4 Zopet je poslal druge služabnike, govoreč: Recite povabljencom: Glej, pojedino sem pripravil, junci moji in pitanci so poklani, in vse jo pripravljeno; pridite na svatovščino. 5 Oni pa niso marali, in odšli so, nekteri na polje svoje, nekteri pa po kupčiji svojej. 6 Drugi so pa služabnike njegove zgrabili, in zasramotili, in pobili. 7 Slišavši pa to kralj, razjezí se; ter pošle vojske svoje, in tiste ubijalce pogubí, in njih mesto razdene. 8 Tedaj velí služabnikom svojim: Svatovščina je pripravljena, ali povabljeni niso bili vredni. 9 Pojdite torej na razpotja, in kogarkoli najdete, pokličte ga na svatovščino. 10 In ti služabníci odidejo na razpotja, in zberó vše, kterekolik najdejo, hudobine in dobre; in svatovščina se napolni z gosti. 11 Ko pa kralj izide, da pogleda goste, ugleda tu človeka, kteri ni bil oblečen v svatovsko obleko. 12 In reče mu: Prijatelj! kako si prišel sem, ko nimaš svatovske obleke? On pa mu umolkne. 13 Tedaj reče kralj služabnikom svojim: Zvežite mu noge in roke, ter ga vzemite in vrzite v najkrajnjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmí. 14 Kajti mnogo je poklicanih, ali malo izvoljenih. 15 Tedaj odidejo Farizeji in se posvetujejo, kako bi ga v besedi vjeli. 16 In pošlejo k njemu učence svoje s Herodovci, govoreč: Učenik! vémo, da si pravičen in pot Božjo v resnici učíš, in ti ni mar nobenega, ker ne gledaš ljudém na lice. 17 Povej nam torej, kaj ti se zdí? Ali se sme dati cesarju davek, ali ne? 18 Jezus pa spozná njih zvijačo, in reče: Kaj me izkušate, hinavci? 19 Pokažite mi davkovski denar. In oni mu prinesó denar. 20 In reče jim: Čegava je ta podoba in napis? 21 Rekó mu: Cesareva. Tedaj jim reče: Dajte torej, kar je cesarjevega, cesarju; in kar je Božjega, Bogu.

22 In slišavši to, začudijo se; ter ga pusté, in odidejo. 23 Tisti dan pristopijo k njemu Saduceji, kteri pravijo, da ni vstajanja, in vprašajo ga, 24 Govoreč: Učenik! Mojzes je rekel: Če kdo umre, in nima otrok, naj zgodilo to, in čudno je v očeh naših." 25 Bilo je pa pri nas sedem bratov. In prvi dalo se bo narodu, kteri donaša njegove sadove. 26 Ravno tako tudi drugi, in tretji, noter do sedmega. 27 Na zadnje za vsemi je pa umrla tudi žena. 28 O vstajanju torej, čegava od sedmerih bo žena? kajti vsi so jo imeli. 29 Jezus pa odgovorí in jim reče: Motite se, ker ne znate ne pisma, ne močí Božje. 30 O vstajanju nameč se ne ženijo, in ne možé, nego so kakor angelji Božji na nebu. 31 Za vstajanje pa mrtvih, niste li brali, kar vam je rekel Bog, govoreč: 32 "Jaz sem Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov?" Ni Bog Bog mrtvih, nego živih. 33 In slišavši to ljudstvo, strmeli so nad naukom njegovim. 34 Ko pa Farizeji slišijo, da je Saduceje osramotil, zberó se vkupej. 35 Pa vpraša en učenik postave izmed njih, izkušaje ga, in reče: 36 Učenik! ktera zapoved je v postavi naj veča? 37 Jezus mu pa reče: "Ljubi Gospoda Boga svojega iz vsega srca svojega, in iz vse duše svoje, in iz vse pameti svoje." 38 Ta je prva in največa zapoved. 39 Druga je pa tej podobna: "Ljubi bližnjega svojega kakor samega sebe." 40 O teh dveh zapovedih visi vsa postava in preroki. 41 Ko se pa Farizeji snidejo, vpraša jih Jezus, 42 Govoreč: Kaj se vam zdí za Kristusa? Čegav sin je? Rekó mu: Davidov. 43 Reče jim: Kako ga torej David v duhu imenuje gospoda, ko pravi: 44 "Rekel je Gospod gospodu mojemu: Sedí meni na desno, dokler ne položim sovražnikov trojih nogam tvojim za podnožje?" 45 Če ga torej David imenuje gospoda, kako je sin njegov? 46 In nihče mu ni mogel besede odgovoriti; in od tega dné se ga ni upal nihče več vprašati.

23 Tedaj reče Jezus ljudstvu in učencem svojim, 2 Govoreč: Na Mojzesov stol so se usedli pismarji in Farizeji. 3 Vse torej, karkoli vam rekó izpolnjevati, izpolnjujte in delajte. Po njih delih pa ne delajte; ker govoré, pa ne delajo. 4 Vežejo namreč težke in neprenosljive butare; in nakladajo jih ljudém na pleča: a s svojim prstom jih ne té ganiti. 5 Vsa svoja dela pa delajo, da jih vidijo ljudé. Razširajo si namreč napis, in delajo velike robe oblačilom svojim. 6 In ljubijo prve prostore na gostijah, in prve stole po shajališčih, 7 In pozdrave po ulicah, in da jih ljudé imenujejo: Rabi! Rabi! 8 Vi se pa ne imenujte rabi; kajti eden je vaš mojster, Kristus: vsi vi ste pa bratje. 9 In ne

imenujte na zemlji nikogar očeta svojega; kajti eden je vaš oče, kteri je na nebesih. **10** Ne imenujte se tudi ne učenike; kajti eden je vaš učenik, Kristus. **11** A kdor je največ med vami, bodi vam služabnik. **12** Kdor se povišuje, ponižal se bo; in kdor se poniže, povišal se bo. **13** Gorjé pa vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da zapirate nebeško kraljestvo pred ljudmi; vi namreč ne greste va-nj, in tudi tistim, kateri hočejo, molite: za to boste prejeli ostrejo sodbo. **15** Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da prehodite morje in zemljo, da pridobite enega, kateri se pojdu; in ko se je pojupil, naredite iz njega peklenškega sinú, dvakrat hujega od sebe. (**Geenna g1067**) **16** Gorjé vam, slepi vodniki! kteri pravite: Če priseže kdo pri tempeljnu, to ni nič; če pa priseže kdo pri tempeljnem zlatu, kriv je. **17** Bebcí in slepcí! Kaj pa je več, zlato, ali tempelj, kteri posvečuje zlato? **18** In; Če priseže kdo pri oltarji, to ni nič; če pa priseže kdo pri daru, ki je na njem, kriv je. **19** Bebcí in slepcí! Kaj pa je več, dar, ali oltar, kteri posvečuje dar? **20** Kdor torej priseže pri oltarji, prisega pri njem in pri vsem, kar je na njem. **21** In kdor priseže pri nebu, prisega pri njem in pri tistem, kteri sedí na njem. **22** In kdor priseže pri tempeljnu, prisega pri njem in pri tistem, kteri prebiva v njem. **23** Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da dajete desetino od mete, in kopra, in kumine, opustili ste pa, kar je najvažneje v postavi: sodbo in milost in vero. To je bilo treba storiti, in onega ne opustiti. **24** Slepi vodniki! kteri ocejate komarja, kamelo pa požirate. **25** Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da čistite sklenico in skledo zunej, znotraj ste pa polni ropa in nepravičnosti. **26** Slepi Farizej! očisti poprej sklenico in skledo znotraj, da boste tudi zunej čistí. **27** Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da ste podobni pobeljenim grobom, kteri se zdé zunej lepi, znotraj so pa polni mrtvaških kosti in vse nesnage. **28** Tako se kazete tudi vi ljudém zunej pravične, znotraj ste pa polni hinavstva in hudobije. **29** Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da zidate prerokom grobe, in lepšate pravičnim spomenike, **30** In pravite: Da smo bili v dnéh očetov svojih, ne bi bili njih deležniki bili pri krvi prerokov. **31** Tako pričate sami zoper sebe, da ste sinovih teh, kteri so pomorili preroke. **32** In vi ste napolnili mero očetov svojih. **33** Kače! gadja zalega! kako boste ubežali sodbi peklenškega ognja? (**Geenna g1067**) **34** Za to, glej, pošiljam jaz k vam preroke in modre in pismarje; in nektere od njih boste pomorili in razpeli na križ, in nektere od njih boste po shajališčih svojih bičali, in preganjali od mesta do mesta. **35**

Da pride na vas vsa pravična kri, ktera se je prelila na zemlji, od krvi pravičnega Abeljna noter do krvi Zaharija Baruhijevega sina, kterega ste umorili med tempeljnem in oltarjem. **36** Resnično vam pravim: Vse to bo prišlo na ta rod. **37** Jeruzalem, Jeruzalem, Kajti resnično vam pravim: Ne boste me videli odslej, dokler ne rečete: Blagoslovjen, kteri gre v imenu Gospodovem!

24 In izsedši Jezus, šel je od tempeljna. Pa pristopijo učenci njegovi, da mu pokažejo zidine tempeljna. **2** Jezus jim pa reče: Ne vidite li vsega tega? Resnično vam pravim: Tu ne bo ostal kamen na kamenu, kteri se ne bi podrl. **3** Ko je pa sedel na Oljskej gori, pristopijo posebéj k njemu učenci, govoreč: Povej nam, kedaj bo to? In kaj bo znamenje prihodu tvojemu in koncu sveta? (**aión g165**) **4** In Jezus odgovorí in jim reče: Varujte se, da vas kdo ne premoti! **5** Kajti mnogo jih bo prišlo v ime moje, govoreč: Jaz sem Kristus. In mnogo jih bodo premotili. **6** Slišali boste boje in glasove o bojih. Glejte, ne ustrašite se! kajti to mora vse biti. Ali tedaj še ni konec. **7** Kajti vstal bo narod na narod, in kraljestvo na kraljestvo; in lakote bodo in kuge in potresi po krajinah. **8** Vse to je pa začetek nadlogam. **9** Tedaj vas bodo izročili stiski, in morili vas bodo; in sovražili vas bodo vsi narodi za voljo imena mojega. **10** In tedaj se bodo pohujšali mnogi; in drug drugega bodo izdajali, in drug drugega sovražili. **11** In mnogo lažnjivih prerokov bo vstalo; in premotili jih bodo veliko. **12** In da se hudobnost razmnoží, omrznila bo mnogim ljubezen. **13** Kdor pa pretrpi do konca, ta se bo zveličal. **14** In ta evangeli se bo oznanil po vsem svetu, vsem narodom za pričo; in tedaj bo prišel konec. **15** Kedar torej ugledate "gnjusobo razdevanja," za ktero je povedal prerok Danijel, da stojí na svetem prostoru: (kdor bere, naj ume!) **16** Tedaj naj tisti, kteri so v Judeji, zbežé na gore. **17** In kdor je na strehi, ne stopa naj dol, da vzeme kaj iz hiše svoje. **18** In kdor je na polji, ne vraca naj se nazaj, da vzeme plašč svoj. **19** Gorjé pa nosečim in doječim v tistih dnéh! **20** Molite pa, da ne bo vaš beg po zimi, in ne v soboto. **21** Kajti tedaj bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta noter doslej, in je tudi ne bo. **22** In ko se ne bi tisti dnevi prikrajšali, ne bi se nihče zveličal; ali za voljo izvoljencev se bodo prikrajšali tisti dnevi. **23** Če vam tedaj kdo reče: Glej, tu je Kristus, ali

tam: ne verujte. **24** Kajti vstali bodo lažnivi kristusi in lažniji preroki, in kazali bodo velika znamenja in čudeže, da bi premotili, ko bi bilo mogoče, tudi šle ženinu naproti. **25** Tedaj bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ktere so vzele svetilnice svoje in so vam torek rekó: Glej, v puščavi je! ne hodite ven: Glej, svetilnice svoje, in olja niso vzele s seboj. **4** Modre v izbah je! ne verujte. **27** Kajti kakor izhaja blisk od vzhoda in se sveti do zahoda, tako bo tudi prihod svojimi vred. **5** Ko se je pa ženin mudil, podremale so sinú človečjega. **28** Kjerkoli namreč je mrhovina, tam vse in pospale. **6** O polnoči pa nastane hrup: Glej, se bodo zbirali orli. **29** Precej po stiski tistih dní bo ženin gre; izidite mu naproti. **7** Tedaj vstanejo vse pa sonce otemnelo, in mesec ne bo dajal svetlobe te device, in olepšajo svetilnice svoje. **8** Trapaste svoje, in zvezde bodo padale z neba, in sile nebeške pa rekó modrim: Dajte nam od olja svojega, ker se bodo pregibale. **30** In tedaj se bo pokazalo na naše svetilnice gasnejo. **9** Modre jim pa odgovoré nebu znamenje sina človečjega; in tedaj bodo zajokali in rekó: Da zmanjka nam in vam: Pa pojrite rajše k vsi rodovi zemlje, in videli bodo sina človečjega, da prodajcem in si kupite. **10** Ko so pa odšle kupovat, gre na nebeških oblakih z veliko močjo in slavo. **31** In pride ženin; in tiste, ktere so bile pripravljene, vndejo poslal bo angelje svoje z močnim glasom trobente, ž njim na svatovščino: in vrata se zapró. **11** Poslej pa in zbrali bodo izvoljenice njegove od čtvereh vetrov pridejo tudi druge device, govoreč: Gospod, gospod, od konca nebes do njih kraja. **32** Od smokve se odpri nam: **12** On pa odgovorí in reče: Resnično pa naučite priliko: Kedar se veje njene omladé, in vam pravim, ne poznam vas. **13** Čuje torek, ker ne poženó listje, véste, da je blizu pomlad. **33** Tako tudi véste ne dneva ne ure, obklej pride sin človečji. vi, ko vse to ugledate, védite, da je blizu pri vratih. **34** **14** Kakor je namreč človek, odpravljoč se na pot, Resnično vam pravim: Ne bo prešel ta rod, dokler poklical hlapce svoje, in jim je izročil premoženje se vse to ne zgodí. **35** Nebo in zemlja bosta prešla, svoje, **15** In dal enemu pet talentov, enemu pa dva, a a besede moje ne bodo preše. **36** Za tisti dan in enemu enega, vsakemu po njegovej moči, in precej uro pa nikdor ne vé, tudi ne angelji nebeški, nego odpotoval. **16** Tisti pa, ki je prejel pet talentov, šel oče moj sam. **37** Kakor pa v dnéh Noeta, tako bo je in je ž njimi gospodaril, in napravil je pet drugih tudi o prihodu sina človečjega. **38** Kakor so namreč talentov. **17** Tako je tudi tisti, ki je prejel dva, tudi on v dné pred potopom žrli in pili, ženili se in možili, dva druga pridobil. **18** Tisti pa, ki je prejel enega, šel do tistega dné, ko je stopil Noe v barko, **39** In niso je in ga je zakopal v zemljo, in skril srebro gospodarja zvedeli, dokler ni prišla voda in vseh pobrala: tako svojega. **19** Črez mnogo časa pa pride gospodar teh bo tudi o prihodu sina človečjega. **40** Tedaj bosta hlapcev, in začne ž njimi računiti. **20** Pa pristopi tisti, dva na njivi; eden se bo vzel, in eden pustil. **41** Dve boste mleli na mlinu; ena se bo vzela, in ena pustila. **21** Gospod! pet talentov si mi dal; glej, pridobil govoré: Gospod! pet talentov si mi dal; glej, pridobil **42** Čuje torek! ker ne véste, obklej bo prišel gospod sem ž njimi pet drugih talentov. **22** Gospod njegov mu vaš. **43** Védite pa to, da ko bi hišni gospodar vedel, pa reče; Dobro, vrli in zvesti hlapec! v majhnem si o kterej straži bo prišel tat, čul bi, in ne bi dal hiše bil zvest, postavil te bom nad veliko; vnidi v veselje svoje podkopati. **44** Za to bodite tudi vi pripravljeni; gospodarja svojega. **22** Pristopi pa tudi tisti, ki je kajti sin človečji bo prišel ob uri, ko se vam ne zdí. prejel dva talenta, in reče: Gospod! dva talenta si **45** Kdo je torek zvesti in modri hlapec, kterega je mi dal; glej, pridobil sem ž njima dva druga talenta. postavil gospodar njegov nad svojimi posli, da jim **23** Gospodar njegov mu reče: Dobro, vrli in zvesti daje hrano o svojem času? **46** Blagor tistemuhlapcu, hlapec! v majhnem si bil zvest, postavil te bom nad kterega bo našel gospodar njegov, kedar pride, da veliko; vnidi v veselje gospodarja svojega. **24** Pristopi takо dela. **47** Resnično vam pravim, da ga bo postavil pa tudi tisti, ki je prejel eden talent, in reče: Gospod! nad vsem svojim premoženjem. **48** Če pa reče ta vedel sem te, da si trd človek, in žanješ, kjer nisi hudobni hlapec v srcu svojem: Gospodar moj se mudi posejal, in pobiraš, kjer nisi raztresel. **25** Pa sem se in še ne bo prišel. **49** In začne sohlapce pretepati, zbal, in šel sem, in skril sem talent tvoj v zemljo; glej, in jesti in piti s pijanci: **50** Prišel bo gospodar tega tu imaš svoje. **26** Gospodar njegov mu pa odgovorí in hlapca, kedar ne pričakuje, in ob uri, ktere ne vé. **51** reče: Hudobni in leni hlapec! vedel si, da žanjem, kjer In presekal ga bo, in položil bo del njegov s hinavci: nisem posejal, in pobiram, kjer nisem raztresel; **27** tam bo jok in škripanje z zobmi. Torej bi bil moral ti dati srebro moje menjalcem: in kedar bi bil jaz prišel, vzel bi bil svoje z dobičkom. **28**

Vzemite mu torej talent, in dajte tistem, kteri ima mnogo prodati, in dati se ubogim. **10** Ko pa Jezus deset talentov. **29** Kajti vsakemu, kdor ima, dalo se to spazi, reče jim: Kaj delate ženi skrbí? kajti dobro bo, in preveč mu bo; kdor pa nima, odvzelo mu se delo je storila na meni. **11** Uboge namreč imate vselej bo tudi to, kar ima. **30** In nepridnega hlapca vrzite v s seboj; mene pa nimate vselej. **12** Kajti da je izlila najkrajnjo temo: tam bo jok in škrpanje z zobmi. **31** to miro na telo moje, storila je to za pokop moj. **13** Kedar pa pride sin človečji v slavi svojej, in vsi sveti Resnično vam pravim: Kjerkoli po vsem svetu se bo angelji ž njim, teda se bo usedel na prestol svoje oznanjal ta evangelj, povedalo se bo tudi to, kar je slave. **32** In pred njim se bodo zbrali vsi narodi; in ločil ona storila, njej v spomin. **14** Tedaj odide eden od jih bo enega od drugega, kakor odločuje pastir ovce dvanajsterih, kteremu je bilo ime Juda Iškarijan, k od kozlov. **33** In postavil bo ovce sebi na desno, a vélíkim duhovnom, **15** In reče: Kaj mi hočete dati, in kozle na levo. **34** Tedaj poreče kralj tistim na desnici jaz vam ga bom izdal? Oni mu pa obrekó trideset svojej: Pridite, blagoslovjeni očeta mojega! prejmite srebrenikov. **16** In odtele je iskal priložnosti, da ga izdá. kraljestvo, ktero vam je pripravljeno od začetka sveta. **17** Prvi dan presnih kruhov pa pristopijo učenci k **35** Kajti lačen sem bil, in dali ste mi jesti; žejen, in Jezusu in mu rekó: Kje hočeš, da ti pripravimo, da napojili ste me; gost sem bil, in sprejeli ste me; **36** boš jedel velikonočno jagnje? **18** On pa reče: Pojdite Nag, in oblekli ste me; bolen, in obiskali ste me; v v mesto k temu in temu, in recite mu: Učenik pravi: ječi sem bil, in prišli ste k meni. **37** Tedaj mu bodo Čas moj je blizu; pri tebi bom jedel velikonočno jagnje odgovorili pravični, govoreč: Gospod! kedaj smo te z učenci svojimi. **19** In učenci storé, kakor jím je videli lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo Jezus ukazal, in pripravijo velikonočno jagnje. **20** Ko te napojili? **38** Kedaj smo te pa videli gosta, in smo te se je pa zvečerilo, sede za mizo z učenci svojimi. sprejeli? ali nagega, in smo te oblekli? **39** Kedaj smo 21 In ko so jedli, reče: Resnično vam pravim, da me te pa videli bolnega, ali in ječi, in smo prišli k tebi? bo eden izmed vas izdal. **22** In zeló jím se užali, in **40** In kraj bo odgovoril in jim poreče: Resnično vam začnó mu praviti vsak od njih: Ali sem jaz, Gospod? pravim, karkoli ste storili enemu teh najmanjih mojih 23 On pa odgovorí in reče: Ta, ki je omočil z menoj bratov, storili ste meni. **41** Tedaj poreče tudi tistem na rokó v skledo, ta me bo izdal. **24** Sin človečji sicer levici: Pojdite od mene, prekleti! v večni ogenj, kteri je gre, kakor je pisano za-nj; ali gorjé tistemu človeku, pripravljen hudiču in angeljem njegovim. (aiōnios g166) kteri sina človečjega izdaja. Bolje bi mu bilo, da se **42** Kajti lačen sem bil, in niste mi dali jesti; žejen, in ne bi bil tisti človek rodil. **25** Juda izdajalec njegov niste me napojili; gost sem bil, in niste me sprejeli; pa odgovorí in reče: Ali sem jaz, rabi? Reče mu: **43** Nag, in niste me oblekli; bolen, in in ječi, in niste Ti si rekel. **26** Ko so pa jedli, vzeme Jezus kruh, in me obiskali. **44** Tedaj mu bodo odgovorili tudi oni, blagoslovivši, prelomi, in dajal je učencem svojim, govoreč: Gospod! kedaj smo te videli lačnega, ali govoreč: Vzemite, jejte; to je telo moje. **27** In vzemši žejnega, ali gosta, ali nagega, ali bolnega, ali in ječi, in kehil, zahvali, in dá jim, govoreč: Pijte iž njega vsi; **28** ti nismo postregli? **45** Tedaj jim bo odgovoril, govoreč: Kajti to je kri moja novega zakona, ktera se prelija za Resnično vam pravim, karkoli niste storili enemu teh najmanjih, niste meni storili. **46** In ti pojdejo v večno mnoge v odpuščanje grehov. **29** Pravim vam pa, da trpljenje; pravični pa v večno življenje. (aiōnios g166) odslej ne bom pil od tega trtnega rodú, do tistega dné, ko ga bom pil z vami novega v kraljestvu očeta svojega. **30** In ko so odpeli, odidejo na oljsko goro. **31** Tedaj jim reče Jezus: Vsi vi se boste pohujšali to noč od mene. Kajti pisano je: "Pastirja bom udaril, in razkropile se bodo ovce črede." **32** Po vstajanju svojem pa pojdem pred vami v Galilejo. **33** Peter pa odgovorí in mu reče: Če se tudi vsi od tebe pohujšajo, jaz se ne bom nikoli pohujšal. **34** Jezus mu reče: Resnično ti pravim, da to noč, predno bo petelin zapel, zatajil me boš trikrat. **35** Peter mu pravi: In ko bi moral s teboj umreti, ne bom te zatajil. Tako tudi vsi učenci rekó. **36** Tedaj pride ž njimi Jezus v vas imenovanem Getsemane, in reče učencem: Usedite se tu dotlej, da grem in tam molim. **37** In vzemši Petra in Zebedejeva dva sina, začne žalovati in obupovati.

38 Tedaj jim reče: Žalostna je duša moja do smrti; nam povej, če si ti Kristus sin Božji? **64** Jezus mu ostanite tu, in čujte z menoj. **39** In odšedši malo dalje, reče: Ti si rekel. Ali pravim vam: Odslej boste videli pade na obraz svoj, in molil je, govoreč: Oče moj! če sina človečjega, da sedí na desnici moči, in gre na je mogoče, odide naj ta kelih od mene; ali ne kakor nebeških oblakih. **65** Tedaj raztrga veliki duhoven hočem jaz, nego kakor ti. **40** In prišedši k učencem, oblačila svoja, govoreč: Boga je preklet; kaj nam je še najde jih, da spé; ter reče Petru: Tako niste mogli treba prič? Glej, ravnokar ste slišali kletvino njegovo. ene ure z menoj prečuti? **41** Čujte in molite, da ne **66** Kaj se vam zdí? Oni pa odgovoré in rekó: Smrti je zajdete v izkušnjavo; duh je sicer krepek, ali telo je vreden. **67** Tedaj mu pljunejo v obraz, in bijejo ga za slabo. **42** Zopet odide drugoč; in molil je, govoreč: uho; a drugi ga bijejo s pestmi, **68** Govoreč: Prerokuj Oče moj! ako ne more ta kelih oditi od mene, če ga nam, Kristus! kdo je, ki te je udaril? **69** Peter je pa ne pijem, zgodi se volja tvoja. **43** In prišedši, najde jih sedel zunej na dvoru. Pa pristopi k njemu ena dekla, zopet, da spé; bile so jim namreč oči otežale. **44** In in reče: Tudi ti i bil z Jezusom Galilejcem. **70** On na pustivši jih, odide zopet; in molil je v tretje, govoreč tají pred vsemi, govoreč: Ne vém, kaj praviš. **71** Ko pa iste besede. **45** Tedaj pride k učencem svojim, in reče izide k vratom, ugleda ga druga, in reče tistim, kteri jim: Spite dalje in počivajte! Glej, ura se je približala, so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazarečanom. in sin človečji se izdaja grešnikom v roke. **46** Vstanite, **72** In zopet tají s prisego: Ne poznam tega človeka. pojdim! Glej, izdajalec moj se je približal. **47** In ko **73** Malo potem pa pristopijo tisti, kteri so stali, in je še govoril, glej, pride Juda, eden od dvanajsterih, rekó Petru: Resnično, tudi ti si izmed njih; saj te tudi in ž njim mnogo ljudstva z meči in koli, od velikih govorica tvoja izdaja. **74** Tedaj se začne rotiti in kleti: duhovnov in starešin naroda. **48** Izdajalec njegov jim Ne poznam tega človeka. In precej zapoje petelin. **75** je pa dal znamenje, govoreč: Kogar bom poljubil, ta In Peter se spomene Jezusove besede, ktero mu je je; primite ga. **49** In precej pristopi k Jezusu, in reče: rekel: Predno bo petelin zapel, zatajil me boš trikrat. Zdrav bodi, rabi! in ga poljubi. **50** Jezus mu pa reče: Ter izide in se britko razjoka.

Prijatelj! po kaj si prišel? Tedaj pristopijo in položé roke svoje na Jezusa in ga vjemó. **51** In glej, eden tistih, kteri so bili z Jezusom, stegne roko svojo in izdere meč svoj, in udari hlapca velikega duhovna in mu odseka uho. **52** Tedaj mu velí Jezus: Vtakni meč svoj na mesto njegovo; kajti vsi, ktori primejo za meč, poginili bodo z mečem. **53** Ali misliš li, da ne morem sedaj očeta svojega prositi, in poslal bi mi več nego dvanajst legijonov angeljev? **54** Kako bi se pa izpolnila pisma, da mora tako biti? **55** V ta čas reče Jezus ljudstvu: Kakor na razbojnika ste izšli na me z meči in koli? Vsak dan sem sedel pri vas, učeč v tempeljnu, in niste me zgrabili. **56** Ali vse to se je zgodilo, da se izpolnijo pisma prerokov. Tedaj ga vsi učenci pusté, in pobegnejo. **57** A tisti, kteri so Jezusa vjeli, odpeljejo ga k velikemu duhovnu Kajfu, kjer so se pismarji in starešine zbrali. **58** A Peter je šel oddaleč za njim, noter do dvora velikega duhovna; in stopivši noter, sede k hlapcem, da vidi konec. **59** Veliki duhovni in pismarji in ves zbor so pa iskali lažnijive priče zoper Jezusa, da bi ga umorili. **60** In ne najdejo je. In da si ravno pristopi mnogo lažnijivih prič, ne najdejo. Naponsled pa pristopite dve priči, **61** In rečete: Ta je rekel: Jaz morem tempelj Božji podreti, in v treh dnéh sezidati ga. **62** In veliki duhoven vstane in mu reče: Ne odgovarjaš li ničesar? Kaj pričajo ti zoper tebe? **63** Jezus je pa molčal. In veliki duhoven odgovorí in mu reče: Zaklinjam te pri živem Bogu, da

27 Ko pa napoči jutro, posvetujejo se vsi veliki duhovni in ljudski pismarji zoper Jezusa, da ga umoré. **2** Ter ga zvežejo in odpeljejo, in izročé ga poglavaru Ponciju Pilatu. **3** Tedaj se Juda izdajalec njegov, videvši, da so ga obsodili, razkesá, in vrne trideset srebrnikov velikim duhovnom in starešinam, **4** Govoreč: Grešil sem, da sem izdal nedolžno kri. Oni pa rekó: Kaj nam za to? Ti glej! **5** In vrgsi srebrnike v tempelj, izide; ter odide in se obesi. **6** Veliki duhovni pa, vzemši srebrnike, rekó: Ne smemo jih deti v crkveni zaklad, ker so krvav denar. **7** Posvetovavši se pa, kupijo za nje lončarjevo polje za pokopalische tujcem. **8** Za to se imenuje tisto polje Krvavo polje, do današnjega dné. **9** Tedaj se je izpolnilo, kar je rečeno po preroku Jeremiji, kteri pravi: "In vzeli so trideset srebrnikov, ceno cenjenega, kterega so cenili od sinov Izraelovih; **10** In dali so jih za lončarjevo polje, kakor mi je naročil Gospod." **11** A Jezus je stal pred poglavljarem. In vpraša ga poglavlar, govoreč: Ti si kralj Judovski? Jezus mu pa reče: Ti praviš. **12** In ko so ga veliki duhovni in starešine tožili, ni odgovarjal ničesar. **13** Tedaj mu reče Pilat: Ne slišši li, kaj zoper te pričajo? **14** In ni mu odgovoril ne na eno besedo, da se je poglavlar zeló čudil. **15** Na praznik je pa imel poglavlar navado, da je izpuščal ljudstvu po enega jetnika, kterega so hoteli. **16** Imeli so pa tedaj glasovitega jetnika, kteremu je bilo ime Baraba. **17** Ko

se torej zberó, reče jim Pilat: Kterega hočete, da vam nastane tema po vsej zemlji noter do devete ure. **46** Izpustum? Baraba, ali Jezusa, ki se imenuje Kristus? A okoli devete ure zavpije Jezus z močnim glasom, **18** Kajti vedel je, da so ga iz nevošljivosti izdali. **19** Ko govoreč: Eli! Eli! lama sabah tani? to je: "Bog moj! Bog je pa sedel na sodišči, pošlje k njemu žena njegova, moji za kaj si me zapustil?" **47** Slišavši pa to nekteri govoreč: Ne imej ničesar s tem pravičnim opraviti; tistih, ki so tam stali, rekó: Elija kliče ta. **48** In precej kajti veliko sem pretrpela danes v spanji za voljo steče eden izmed njih in vzeme gobo, in napolni jo z njega. **20** A veliki duhovni in starešine podpihajo octom in natakne na trst, ter ga je napajal. **49** Drugi ljudstvo, naj zahtevajo Baraba, Jezusa pa pogubé. so pa govorili: Pojenaj, da vidimo, če pride Elija in ga **21** Poglavar pa odgovorí in jim reče: Kterega od teh reši. **50** Jezus pa zopet z močnim glasom zavpije, dveh hočete, da vam izpustum? Oni pa rekó: Baraba! in izpustí dušo. **51** In glej, pregrinjal tempeljna se **22** Reče jim Pilat: Kaj bom pa storil z Jezusom, ki pretrga na dvoje od vrha do tál; in zemlja se potrese, se imenuje Kristus? Vsi mu rekó: Razpne naj se! in skale se razpokajo; **52** In grobi se odpró, in trupla **23** Poglavar pa reče: Kaj hudega je pa storil? Oni mnogih, kteri so umrli, vstanejo; **53** In izshedši iz so pa še bolj vpili: Razpne naj se! **24** Ko pa Pilat grobov, po vstajanjem njegovem, pridejo v sveto mesto vidi, da nič ne pomaga, nego še več šum nastaja, in se prikažejo mnogim. **54** Videvši pa stotnik in kteri vzeme vodo in umije roke pred ljudstvom, govoreč: so že njim stražili Jezusa, potres in kar se je zgodilo, Nedolžen sem pri krvi tega pravičnega. Vi glejte! preplašijo se zeló, in rekó: Resnično je bil ta sin Božji. **25** In vse ljudstvo odgovorí in reče: Kri njegova na **55** Bile so pa tam in so od daleč gledale mnoge žene, nas in na otroke naše! **26** Tedaj jim izpustí Baraba: ktere so bile prišle za Jezusom iz Galileje in so mu Jezusa pa biča in ga izročí, naj ga križajo. **27** Tedaj bile stregle. **56** Med njimi je bila Marija Magdalena, in vzemó poglavarjevi vojščaki Jezusa v sodnišnico, in Marija Jakobova in Jozejeva mati, in mati Zebedejevih zberó na-nj ves trop. **28** Ter ga slečejo, in oblečejo sinov. **57** Ko se je pa zvečerilo, pride bogat človek mu škrlnaten plašč. **29** In spletó krono iz trnja in mu iz Arimateje, po imenu Jožef, kteri je bil tudi sam jo denejo na glavo, in trst v desnico njegovo. In Jezusov učenec. **58** Ta pristopi k Pilatu, in prosi za pokleknivši pred njim, zasramovali so ga, govoreč: Jezusovo truplo. Tedaj zapové Pilat, naj mu dadó Zdrav bodi, kralj Judovski! **30** In pljunejo va-nj in truplo. **59** In Jožef vzeme Jezusovo truplo in ga zavije vzemó trst, in bili so ga po glavi. **31** In ko mu se v čisto platno, **60** In položi ga v novi svoj grob, ki ga nasmejajo, slečejo mu plašč, in oblečejo mu njegovo je iztesal iz skale; in privalivši velik kamen grobu na obleko: ter ga odpeljejo, da ga križajo. **32** Gredóč vrata, odide. **61** Bila je pa tam Marija Magdalena, in pa ven najdejo človeka Cirenejca po imenu Simona; druga Marija, in sedeli ste grobu nasproti. **62** Drugi tega prisilijo, naj mu ponese križ. **33** In ko pridejo na dan pa, kteri je prvi po petku, zberó se veliki duhovni mesto, ktero se imenuje Golgata, kar se pravi: Mesto in Farizeji pri Pilatu, **63** Govoreč: Gospod! spomenili mrtvaške glave, **34** Dadó mu piti octa, zmešanega z smo se, da je ta slepar, ko je še živel, djal: Čež tri žolčem; in ko je okusil, ni hotel piti. **35** Križavši ga pa, dní bom vstal od smrti. **64** Zapovej torej, naj se grob razdelé obleko njegovo, metaje kocko; da se izpolni, zavaruje do tretjega dné, da ne pridejo kako učenci kar je rekel prerok: "Obleko mojo so si razdelili, in za njegovi po noči in ga ukradejo, ter rekó ljudstvu: Vstal oblačilo moje so vrgli kocko. **36** Ter so tam sedeli in je od mrtvih. In zadnja sleparja bo huja od prve. **65** ga stražili. **37** In denejo mu nad glavo krivico njegovo Pilat jim pa reče: Stražo imate; pojrite, zavarujte, napisano: Ta je Jezus kralj Judovski. **38** Tedaj križajo kakor véste. **66** Oni pa odidejo in zavarujejo grob s ž njim dva razbojnika, enega na desno in enega na stražo, in zapečatijo kamen.

levo. **39** A mimo hodeči so ga preklinjali, majajo z glavami svojimi, **40** In govoreč: Ti; ki podiraš tempelj in ga v treh dnéh postavljaš, pomagaj sam sebi! Če si sin Božji, snidi s križa! **41** Enako so ga pa tudi veliki hudovni s pismarji in starešinami zasramovali, in govorili so: **42** Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Če je kralj Izraelski, snide naj sedaj s križa, in verovali mu bomo. **43** Zaupal je v Boga; naj ga reši sedaj, če ga hoče. Rekel je bil namreč: Sin Božji sem. **44** Ravnato sta ga pa zasramovala tudi razbojniki, ktera sta bila ž njim križana. **45** Od šeste ure pa

28 Po sobotnem večeru pa, ko je svital prvi dan tedna, pride Marija Magdalena, in druga Marija, da pogledate grob. **2** In glej, potres velik vstane; kajti angelj Gospodov je prišel z neba, in pristopivši, odvalil je kamen od vrat, in sedel je na njem. **3** Bilo je pa obliče njegovo kakor blisk, in obleka njegova bela kakor sneg. **4** Od strahú pa njegovega strepetajo stražarji, in postanejo kakor mrtvi. **5** Angelj pa odgovorí in reče ženama: Ne bojte se! ker vém, da Jezusa križanega iščete. **6** Ní ga tu; kajti vstal

je, kakor je rekel. Pridite, in poglejte mesto, kjer je Gospod ležal. **7** In pojrite hitro, in povejte učencem njegovim, da je vstal od mrtvih; in glej, pred vami gre v Galilejo. Tam ga boste videli. **8** In izšedši naglo iz groba, s strahom in velikim veseljem, potečete, da sporočite učencem njegovim. **9** Ko ste pa šli, da sporočite učencem njegovim, glej, sreča ji Jezus, govoreč: Bodite zdravi! Oni pa pristopite in se oklenete nog njegovih, ter mu se poklonite. **10** Tedaj jima reče Jezus: ! Ne bojte se! Pojdite, sporočite učencem mojim, naj odidejo v Galilejo, in tam me bodo videli. **11** Ko ste pa šli, glej, pridejo nekteri od straže v mesto, da naznanijo vélíkim duhovnom vse, kar se je zgodilo. **12** In snidejo se s starešinami in se posvetujejo, in dadó vojakom mnogo denarja, **13** Govoreč: Recite, da so prišli po noči učenci njegovi in so ga ukradli, ko smo mi spali. **14** In če zvé to poglavavar, pomirili ga bomo mi, da boste vi brez skrbâ. **15** Oni pa vzemo denar in storé, kakor so bili naučeni. In razglasila se je ta beseda pri Judih noter do današnjega dné. **16** Enajsteri učenci pa odidejo v Galilejo, na goro, kamor jim je bil Jezus ukazal. **17** In ko ga ugledajo, poklonijo mu se; in nekteri dvomijo. **18** In pristopivši Jezus, reče jim, govoreč: Dala mi se je vsa oblast, na nebu in na zemlji. **19** Pojdite torej, in naučite vse narode, krsteč jih v ime očeta in sina in Duha svetega; **20** Učeč jih, naj izpolnjujejo vse, kar sem vam ukazal; in glej, jaz sem z vami vse dní do konca sveta. Amen. (aiōn g165)

Marko

1 Začetek evangelja Jezusa Kristusa, sina Božjega; 2 Kakor je pisano v prerokih; "Glej, jaz pošiljam angelja svojega pred obličjem tvojim, kteri bo pripravil pot tvojo pred teboj. 3 "Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodov; poravnajte steze njegove." 4 Krščeval je Janez v puščavi in oznanjeval krst pokore za odpuščanje grehov. 5 In izhajala je k njemu vsa Judejska dežela in Jeruzalemci; in krščeval jih je vse v Jordanu reki, in izpovedovali so grehe svoje. 6 Bil je pa Janez oblečen v kameljo dlako, in pas usnjat okoli ledja svojega; in jedel je kobilice in med divji. 7 In oznanjeval je, govoreč: Močnejti od mene gre za menoj, ktemu nisem vreden, pripognivši se odvezati jermenja na obutalu njegovem. 8 Jaz sem vas krstil z vodo; ali on vas bo krstil z Duhom svetim. 9 In zgodil se tiste dni, da pride Jezus iz Nazareta Galilejskega, in krsti ga Janez v Jordanu. 10 In precej, stopajoč iz vode, ugleda, da se odpirajo nebesa, in Duh ko golob shaja na-nj. 11 In glas se oglasi z nebes: Ti si sin moj ljubljeni, kteri je po mojej volji. 12 In precej ga izžene Duh v puščavo. 13 In bil je tam v puščavi štirideset dní, in izkušal ga je satan, in bil je z zverino; in angelji so mu stregli. 14 Ko so pa Janeza izročili Herodu, pride Jezus v Galilejo, oznanjujoč evangelj kraljestva Božjega, 15 In govoreč: Izpolnil se je čas, in približalo se je kraljestvo Božje: spokorite se, in verujte v evangelj. 16 Hodé pa ob morji Galilejskem, ugleda Simona in Andreja brata njegovega, da mečeta mreže v morje; bila sta namreč ribiča. 17 In reče jima Jezus: Pojdita za menoj, in naredil bom, da bosta lovca ljudi. 18 In popustivši precej mreže svoje, odideta za njim. 19 In prišedši odtod malo dalje, ugleda Jakoba sina Zebedejevega, in Janeza brata njegovega, a ona krpata v ladji mreže. 20 In precej ju pokliče. In popustivši očeta svojega Zebedeja v ladji z najemniki, odideta za njim. 21 Ter vniide v Kapernaum; in precej v soboto vniide v shajališče, ter je učil. 22 In strmeli so nad naukom njegovim; kajti učil jih je, kakor kdor ima oblast, a ne kakor pismarji. 23 In bil je v njih shajališči človek, kteri je imel duha nečistega, in zavpije, 24 Govoreč: Pojenjaj, kaj imaš z nami, Jezus Nazarečan? Prišel si, da nas pogubiš? Poznam te, kdo si – svetnik Božji. 25 In zapreti mu Jezus, govoreč: Umolkni, in izidi iz njega, 26 In duh nečisti ga strese, in zakriči z močnim glasom; in izide iz njega. 27 In vsi se prestrašijo, tako, da so vpraševali eden drugega, govoreč: Kaj je to? kakošen je ta novi nauk, da z oblastjo tudi duhovom nečistem ukazuje, in pokorni so mu? 28 In precej izide glas o njem po vsej pokrajini Galilejskej. 29 In izšedši precej iz shajališča, pridejo v hišo Simona in Andreja, z Jakobom in Janezom. 30 Tašča pa Simonova ležala je mrzlična; in precej mu povedo za njo. 31 In pristopivši, vzdignejo jo, prijemši jo za roko; in precej jo je pustila mrzlica, ter jim je stregla. 32 Zvečer pa, ko je solnce zatonilo, prinašali so k njemu vse bolnike in obsedence. 33 In vse mesto se je bilo zbralo k vratom. 34 In uzdravil je mnogo bolnikov od različnih bolezni; in hudičev je mnogo izgnal, in ni dal govoriti hudičem, ker so ga poznali. 35 In zjutraj zeló zgodaj vstane in izide, ter odide na samoten kraj, in tam je molil. 36 In za njim potekó Simon in kteri so bili že njim. 37 In ko ga najdejo, rekó mu; Vsi te iščejo. 38 Pa jim reče: Pojdimo v bližnje trge, da bom tudi tam učil; kajti za to sem prišel. 39 In učil je po njih shajališčih, po vsej Galileji, in hudičev je izganjal. 40 Pa pride k njemu gobavec, proseč ga in klečeč pred njim, in govoreč mu: Če hočeš, moreš me očistiti. 41 In Jezusu se zasmili, in stegnivši roko, dotakne se ga in mu reče: Hočem, očisti se! 42 In ko je to rekel, precej je odšla od njega goba, in bil je očiščen. 43 In zapretivši mu, izžene ga precej. 44 In velí mu: Glej, da nikomur nič ne poveš; nego pojdi, pokaži se duhovnu, in prinesi za očiščenje svoje, kar je ukazal Mojzes, njim za pričo. 45 On pa, ko je izšel, jel je mnogo oznanjevati in reč razglaševati, tako, da ni mogel Jezus nič več očitno v mesto vnitri; nego zunej po samotnih krajih je bil, in prihajali so k njemu od vseh strani.

2 In zopet vniide v Kapernaum črez nekoliko dní; in zasliši se, da je v hiši. 2 In precej se jih zbere mnogo, toliko, da niso imeli prostora tudi pred vratmi ne; in govoril jim je besedo. 3 Pa pridejo k njemu in prinesó mrtvoudnega, kterega so širje nosili. 4 In ko mu se niso mogli približati za voljo ljudstva, odkrijejo streho, kjer je bil, in ko so jo predrli, spusté oder, na kterem je mrtvoudni ležal. 5 Videvši pa Jezus njih vero, reče mrtvoudnemu: Sin, odpuščajo ti se grehi tvoji. 6 Bili so pa tam nekteri od pismarjev, kteri so sedeli in premišljevali v srcih svojih: 7 Kaj ta tako Boga preklinja? Kdo more odpuščati grehe, razen eden, Bog? 8 In spoznavši Jezus precej z duhom svojim, da tako premišljujejo sami s seboj, reče jim: Kaj to premišljujete v srcih svojih? 9 Kaj je laže, reči mrtvoudnemu: Odpuščajo ti se grehi? ali reči: Vstani in vzemi oder svoj, in hodi? 10 Da boste pa vedeli, da ima oblast sin človečji odpuščati na zemlji grehe, (velí mrtvoudnemu:) 11 Tebi pravim: Vstani in vzemi

oder svoj, in pojdi na dom svoj. **12** In precej vstane in k morju; in velika množica iz Galileje je šla za njim, vzeme oder, in izide pred vsemi, da so se vsi čudili in in iz Judeje, **8** In iz Jeruzalema, in iz Idumeje, in z Boga hvalili, govoreč: Nikoli nismo kaj takega videli. one strani Jordana: in kteri so prebivali okoli Tira in **13** In zopet izide k morju. In vse ljudstvo je prihajalo k Sidona: množica velika, ko so slišali, kakošne reči njemu, in učil jih je. **14** In mimo gredé ugleda Levija dela, prišli so k njemu. **9** Pa reče učencem svojim, sina Alfejevega, da sedi na mitnici, in reče mu: Pojni naj mu bo ladjica pripravljena, za voljo ljudstva, da ga za meno. Pa vstane in odide za njim. **15** In zgodil ne bi stiskali. **10** Kajti veliko jih je uzdravil, tako, da so se, ko je sedel za mizo v hiši njegovej, da je tudi padali na-nj, da bi se ga dotikali, kterikoli so imeli mnogo mitarjev in grešnikov sedelo z Jezusom in bolezni; **11** In nečisti duhovi, ko so ga videli, padali so učenci njegovimi; kajti bilo jih je veliko, kteri so šli pred njim, in kričali so, govoreč: Ti si sin Božji. **12** In za njim. **16** Pismarji pa in Farizeji, videvši ga, da je zeló jim je pretil, naj ga ne razglasé. **13** In izide na z mitarji in grešniki, govorili so učencem njegovim; goro, in pokliče k sebi, ktere je on hotel; ter pridejo k Kaj je to, da z mitarji in grešniki jé in pije? **17** In njemu. **14** In postavi jih dvanaest, da bi bili ž njim, in da slišavši to Jezus, reče jím: Ne potrebujejo zdravi bi jih poslal oznanjevat; **15** In bi imeli oblast uzdravljalati zdravnika, nego bolni. Nisem prišel klicat pravičnih, bolezni, in izganjati hudiče. **16** Simona, in dá mu ime nego grešnike na pokoro. **18** A učenci Janezovi in Peter; **17** In Jakoba sina Zebedejevega, in Janeza Farizejski so se postili; ter pridejo in mu rekó: Za kaj brata Jakobovega; in dá jima ime Boanerges, to je: se učenci Janezovi in Farizejski postijo, tvoji se pa Sinova gromova. **18** In Andreja, in Filipa, in Jerneja, učenci ne postijo? **19** Pa jim Jezus reče: Morejo li se in Matevža, in Tomaža, in Jakoba sina Alfejevega, in svatje, kendar je ženin ž njimi, postiti? Dokler imajo s Tadeja, in Simona Kananičana. **19** In Juda Iškarijana, seboj ženina, ne morejo se postiti. **20** Prišli bodo pa kteri ga je tudi izdal. **20** In pridejo in hišo; in snide se dnevi, ko jim se bo ženin odvzel, in tedaj se bodo zopet ljudstvo, tako, da še kruha niso mogli pojesti. postili tiste dni. **21** In nikdor zaplate iz novega sukna **21** In slišavši to rojaki njegovi, šli so, da bi ga vjeli; ne prišiva na staro obleko, sicer odtrga nova njena kajti govorili so: Iz sebe je. **22** In pismarji, kteri so bili zaplata od starega še nekaj, in luknja bo veča. **22** In prišli iz Jeruzalema, pravili so: Belzebula ima, in: S nikdor ne deva novega vina v stare mehove; sicer poglavljarem hudičev izganja hudiče. **23** In poklicavši predere vino novo mehove, in vino se izlije, in mehovi jih k sebi, govoril jim je v prilikah: Kako more satan se pokazé; nego novo vino je treba v nove mehove satana izganjati? **24** In če se kraljestvo samo zoper vlijati. **23** In zgodil se, da je šel v soboto skozi setve, sebe razdvojí, ne more ostati to kraljestvo; **25** In če in jeli so učenci njegovi po poti gredé trgati klasje. **24** se dom sam zoper sebe razdvojí, ne more ostati ta Pa mu rekó Farizeji: Glej, kaj delajo v soboto, kar se dom; **26** In če je vstal satan sam zoper sebe, in se je ne smé? **25** In on jim reče: Niste li nikoli brali, kaj razdvojil, ne more ostati, nego po njem je. **27** Nikdor je storil David, ko je bil v sili in se je ulakotil, on in ne more močnemu vnitri in hišo in mu posode pobrati, kteri so bili ž njim? **26** Kako je šel v hišo Božjo, ko je če poprej močnega ne zveže, in tedaj bo okradel bil Abijatar velíki duhoven, ter je snedel postavljene kruhe, kterih ni smel nikdor jesti, razen duhovni, in dal hišo njegovo. **28** Resnično vam pravim, da se bodo je tistim, kteri so bili ž njim? **27** In reče jim: Sobota vsi grehi odpustili sinovom človečjim, tudi kletvine, s je ustvarjena za voljo človeka, a ne človek za voljo ktemikoli bi prekleni Boga; **29** Kdor se pa zarotí proti sobote. **28** Za to je sin človečji gospodar tudi sobote. svetuemu Duhu, nima odpuščanja na vekomaj, nego kriv je večne sodbe. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** Kajti

3 In zopet vnde v shajališče, in bil je tam človek, kteri je imel suho roko. **2** In pazili so na-nj, če ga bo uzdravil v soboto, da bi ga zatožili. **3** Pa reče človeku, kteri je imel suho roko: Stopi na sredo! **4** In reče jim: Ali se sme v soboto dobro storiti, ali hudo storiti? življenje oteti, ali pogubiti? Oni so pa molčali. **5** In pogledavši po njih okoli z jezo, milovaje trdovrathnost njih srca, velí človeku: Stegni roko svojo! Pa stegne, in roka njegova je bila zdrava kakor druga. **6** In Farizeji izidejo, ter se precej s Herodovci za-nj posvetujejo, kako bi ga pogubili. **7** Ali Jezus odide z učenci svojimi

nečistega duha ima. **31** Ter pridejo bratje njegovi in mati njegova, in stoječ zunej, pošljeno k njemu, da ga pokličejo. **32** In sedelo je ljudstvo okoli njega; in rekó mu: Glej, mati tvoja in bratje tvoji te zunej iščejo. **33** In odgovorí jim, govoreč: Kdo je mati moja, ali bratje moji? **34** In ozré se okrog po tistih, ki so sedeli okoli njega, in reče: Glej mati moja in bratje moji! **35** Kajti kdorkoli storí voljo Božjo, on je brat moj in sestra moja in mati.

4 In zopet začne učiti ob morji. In zbere se pri njem mnogo ljudstva, toliko, da stopi v ladjo, ter je sedel

na morji; in vse ljudstvo je bilo ob morji na tléh. 2 In Ono je, kakor zrno gorušično, ktero je, ko se vseje v učil jih je v prilikah mnogo, in pravil jim je v nauku zemljo, manjše od vseh semen, ktera so na zemljii; svojem: 3 Poslušajte! Glej, izšel je sejavec sejat. 4 In 32 In ko je vsejano, raste, in postane veče od vseh zgodí se, ko je sejal, padlo je nekaj zrnja poleg ceste; zelišč, in dela velike veje, da se morejo pod senco in pletele so tice nebeške in ga pozobale. 5 A drugo njegovo tice nebeške nastanjevati. 33 In v mnogih je padlo na skalnata tlá, kjer ni imelo mnogo zemlje, takošnih prilikah jim je govoril besedo, ko so jo mogli in precej je pogralo, ker ni imelo globoke zemlje. poslušati. 34 Brez prilike jim pa ni govoril; a posebej 6 Ko je pa solnce vzšlo, ovenelo je; in ker ni imelo je učencem svojim razlagal vse. 35 In reče jim tisti korenine, usahnilo je. 7 In drugo je padlo v trnje. In dan, ko se je zvečerilo: Prepeljimo se na oni kraj. 36 trnje je zrastlo in ga udušilo; in ni dalo sadú. 8 In In zapustivši ljudstvo, vzemó ga, kakor je bil in ladji; drugo je padlo na dobro zemljo, in dajalo je sad, kteri bile so pa tudi druge ladnice ž njim. 37 Kar nastane je rastel in se množil, in rodilo je po trideset, in po velik vihar od vetra; in valovi so se vlivali v ladjo, da šestdeset, in po sto. 9 In reče jim: Kdor ima ušesa, se je uže napolnjevala. 38 In on je bil na krmni, spé na da sliši, naj sliši! 10 Ko je pa ostal sam, vprašajo ga vzglavji; in zbudé ga, in rekó mu: Učenik, ali ti ni nič tisti, kteri so bili pri njem z dvanajsterimi, za to priliko. mar, da pogibamo? 39 In vstavši, zapretí vetrui, in 11 Pa jim reče: Vam je dano, da spoznate skrivnost reče morju; Umolkni, umiri se! In nehal je veter, in kraljestva Božjega; onim pa, ki so zunej, godí se vse nastala je velika tihota. 40 In reče jim: Kaj ste tako v prilikah; 12 Da vidijo in gledajo, pa ne ugledajo; in plašni? Kako, da nimate vere? 41 In uplašili so se z slišijo ter poslušajo, pa ne umejo; da se ne bi kdaj velikim strahom, in govorili so med seboj: Kdo vendar spreobrnili, in bi se jim odpustili grehi. 13 In reče jim: je ta, da sta mu tudi veter in morje pokorna?

Ne umete li te prilike? a kako boste vse prilike umeli?

14 Sejavec seje besedo. 15 Ti so pa, ki so poleg ceste: kjer se seje beseda, in so jo slišali, precej pride satan in vzeme besedo, ktera je posejana v njih srca, 16 In enako so ti, ki so na skalnata tlá posejani: kteri besedo, ki so jo slišali, precej z veseljem sprejmó; 17 Pa nimajo korenine v sebi, nego so nestanovitni; potem ko nastane stiska ali preganjanje za voljo besede, pohujšujejo se precej. 18 In ti so, ki so v trnje posejani: ti so, kteri besedo slišijo; 19 Pa skrbí tega sveta, in ničemurnost bogastva, in druge slasti se prikradejo, in udušé besedo, in brez sadú je. (aiōn g165) 20 In ti so, ki so na dobro zemljo posejani: kteri besedo poslušajo in sprejemajo, ter prinašajo sad, po trideset, in po šestdeset, in po sto. 21 In reče jim: Prižiga li se sveča, da se pod mernik postavi ali pod posteljo? a ne, da se na svečnik postavi? 22 Kajti nič ni skrvnega, kar se ne bi razodelo; in nič ni takо skritega, da ne bi prišlo na svetlo. 23 Če ima kdo ušesa, da sliši, naj sliši! 24 In reče jim: Pomislite, kaj slišite! S kakoršno mero boste merili, merilo se bo vam, in pridalo se bo vam, ki poslušate. 25 Kajti kdor ima, dalo mu se bo; a kdor nima, odvzelo mu se bo tudi to, ka ima. 26 In reče: Tako je kraljestvo Božje, kakor človek, če vrže seme v zemljo, 27 In spí in vstaja po noči in po dnevu, in seme poganja, in raste, da ne vé on. 28 Kajti zemlja sama od sebe rodí, najprej travo, potem klas, potem polno pšenico v klasu. 29 Ko pa sad dozorí, precej pošlje srp; kajti nastala je žetev. 30 In reče: Komu bomo primerili kraljestvo Božje? ali v kakošnej priliki ga bomo upodobili? 31

5 Ter pridejo na drugo stran morja, v okolico Gadarenško. 2 In precej, ko stopi iz ladje, sreča ga človek iz grobov, kteri je imel nečistega duha, 3 In je prebivališče imel v grobih; in tudi z verigami ga ni mogel nihče zvezati: 4 Kajti bil je velikokrat z oklepami in verigami zvezan, pa je verige potrgal in oklepne polomil, in nihče ga ni mogel ukrotiti. 5 In vedno, po noči in po dnevu, bil je po gorah in po grobih, ter je kričal in se bíl s kamenjem. 6 Ugledavši pa Jezusa oddaleč, steče, ter mu se pokloni. 7 In zakričavši z močnim glasom, reče: Kaj imam s teboj, Jezus, sin Boga najvišega? Zaklinjam te pri Bogu, ne muči me! 8 (Govoril mu je namreč: Izidi, nečisti duh, iz tega človeka.) 9 In vpraša ga: Kako ti je ime? Pa odgovorí in reče: Legeon mi je ime, ker nas je mnogo. 10 In prosil ga je zeló, naj jih ne izzene iz tega kraja. 11 Bila je pa tam pri gorah velika čreda svinj, ktere so se pasle; 12 In zapisojo ga vsi hudiči, govoréč: Dovoli nam, da vnidemo va-nje. 13 In Jezus jim precej dovoli. In duhovi nečisti izidejo in vndejo v svinje; in zakadí se čreda z brega v morje – bilo jih je pa kaki dve tisoči – ter potonejo v morji. 14 Tisti pa, ki so svinje pasli, pobegnejo, in oznanijo po mestu in po vaséh. Pa izidejo, da pogledajo, kaj bi to bilo, kar se je zgodilo. 15 In pridejo k Jezusu, in ugledajo obsedenca, da sedí in je oblečen in pameten, tistega, ki je imel legeon, in preplašijo se. 16 In povedó jim tisti, kteri so bili videli, kako se je zgodilo obsedenu, in o svinjah. 17 In začnó ga prosliti, naj odide iž njih krajev. 18 In ko stopi na ladjo, prosil ga je obsedenec,

da bi bil že njim. **19** Jezus mu pa ne dopustí, nego ki mu je dana, da se tudi takošni čudeži z rokami mu reče: Pojdi na dom svoj k svojim, in naznani jim, njegovimi delajo? **3** Ali ni ta tesar, sin Marijin, brat pa kaj ti je Gospod storil, in kako se te je usmilil. **20** Ter Jakobov in Jozefev in Judov in Simonov? in niso li odide in začne oznanjevati po Deseterih mestih, kaj sestre njegove tu med nami? In pohujševali so se mu je storil Jezus; in vsi so se čudili. **21** In ko se nad njim. **4** Jezus jim pa reče: Nikjer ni prerok brez prepelje Jezus v ladji zopet na drugo stran, zbere se časti, razen v domovini svojej, in pri rodbini in na pri njem mnogo ljudstva; in bil je pri morji. **22** In glej, domu svojem. **5** In ni mogel ondej nobenega čudeža eden od starešin shajališča, po imenu Jair, pride in storiti, razen da je malo bolnikov, položivši na nje ko ga ugleda, pade mu pred noge; **23** In prosil ga roke, uzdravil. **6** In čudil se je njih neveri: in hodil je je zeló, govoreč: Hči mi umira; pridi, polži na njo okoli po vaséh in učil. **7** Pa pokliče k sebi dvanajstere, roké, da ozdravi in bo živa. **24** Pa odide že njim; in in začne jih razpošiljati po dva in dva, in dajal jim šlo je za njim mnogo ljudstva, in stiskali so ga. **25** je oblast nad duhovi nečistimi. **8** In zapové jim, naj In neka žena, ktera je imela krvotok dvanajst let, ničesar ne jemljó na pot razen same palice; ne torbe, **26** In je mnogo pretrpela od mnogih zdravnikov, in ne kruha, ne v pasu denarja; **9** Nego da naj si obujejo potrošila vse svoje; pa jej ni nič pomagalo, nego je opanke, in naj ne oblačijo dveh sukenj. **10** In govoril še huje bilo; **27** Prišla je, slišavši za Jezusa, med jim je: Kjerkoli vnidete in hišo, tam ostanite, dokler ne ljudstvom od zadi in se je dotaknila obleke njegove. izidete odondon. **11** In kterikoli vas ne bi sprejeli in **28** Kajti djala je: Če se le obleke njegove dotaknem, vas ne poslušali, gredé odondon otresite prah izpod ozdravela bom. **29** In precej je usahnil vir krvi njene, nog svojih, njim za pričo. Resnično vam pravim: Laže in spoznala je po životu, da je ozdravela od bolezni. bo Sodomí ali Gomori v dan sodbe, nego tistemu **30** In začutivši Jezus precej po sebi, da je moč iž mestu. **12** In ko so odšli, oznanjevali so ljudém, naj njega izšla, reče, obrnivši se med ljudstvom: Kdo se spokoré. **13** In izganganjali so mnogo hudičev, in se je dotaknil moje obleke? **31** Pa mu rekó učenci mazali z oljem mnoga bolnikov, in uzdravljeni. **14** In njegovi: Saj vidiš ljudstvo, da te stiska, pa praviš: slišal je to kralj Herod (kajti ime njegovo se je bilo Kdo se me je dotaknil)? **32** In oziral se je okoli, da bi razglasilo), in pravil je: Janez Krstnik je od mrtvih ugledal tisto, ktera je to storila. **33** Žena pa, vedoč, vstal, in za to se godé čudeži po njem. **15** Drugi so kaj jej se je zgodilo, uplašena in trepetaje pristopi, in govorili: Elija je; a drugi so pravili: Prerok je, ali kakor pred njim pade in mu pové vso resnico. **34** On jej pa kteri od prerokov. **16** Slišavši pa to Herod, reče: Ta reče: Hči, vera tvoja ti je pomogla; pojdi v miru, in je tisti Janez, ktemu sem jaz glavo odsekal, on bodi zdrava od nadloge svoje. **35** In ko je še govoril, je vstal od mrtvih. **17** Kajti ta Herod je bil poslal in pridejo od starešine shajališčnega, govoreč: Hči tvoja vjel Janeza, ter ga vklenil in ječi, zavoljo Herodijade, je umrla; čemu nadleguješ še učeniku? **36** Jezus pa svojega brata Filipa žene, da se je že njo ozénil; **18** precej, ko je slišal besedo, ktero so povedali, reče Kajti Janez je djal Herodu: Ne smeš imeti svojega starešini: Ne boj se, le veruj! **37** In ni pustil nikomur, brata žene. **19** Herodijada ga je pa zalezovala, in da bi šel za njim, razen Petru in Jakobu in Janezu hotela ga je umoriti; pa ni mogla. **20** Kajti Herod se je bratu Jakobovemu. **38** In pride v starešinovo hišo, in bal Janeza, vedoč, da je on pravičen in svet mož, ter ugleda hrup in tiste, ktero so mnogo jokali in hrumeli. ga je varoval; in mnogo je delal, kakor mu je on rekel, **39** In ko vnide, reče jim: Kaj hrumite in jokate? Deklica in rad ga je poslušal. **21** In ko je napočil priložen dan, ni umrla, nego spí. **40** In posmehovali so mu se. On da je Herod v spomin svojega rojstva večerjo napravil pa izžene vse, in vzeme očeta in mater deklice, in te, svojim knezom in stotnikom in Galilejskim prvakom, kteri so bili že njim, in vnide, kjer je deklica ležala. **41** **22** Ter je prišla noter Herodijadina hči in plesala in se In prijemši deklico za roko, velí jej: Talita, kumi! to se prikupila Herodu in gostom, reče kralj dekletu: Prosi tolmači: Deklica, (pravim ti.) vstani! **42** In precej je vstala deklica in hodila; imela je pa dvanajst let; in rad ga je poslušal. **23** In ko je napočil priložen dan, me, karkoli hočeš, in dal ti bom. **24** Ona pa izide in reče materi svoje: Ktero reč ga bom prosila? Ona pa reče: Glavo Janeza Krstnika. **25** Ter vnide precej jadrno h kralju in ga zaprosi, govoreč: Hočem, da mi daj pri tej priči v skledi glavo Janeza Krstnika. **26** In kralj postane žalosten; pa za voljo prisegje in gostov jej ni hotel odreči. **27** In precej pošlje kralj rabeljna, in zapové

6 In izide odtod, in pride v domovino svojo; in za njim so šli učenci njegovi. **2** In ko je bila sobota, jel je v shajališči učiti; in mnogi poslušalci so strmeli, govoreč: Odkod temu to? in kakošna je ta modrost,

prinesti glavo njegovo. 28 Ta pa odide in mu odseka v
ječi glavo, in prinese glavo njegovo v skledi, in dá jo
dekletu; a dekle jo dá materi svojej. 29 In slišavši to
učenci njegovi, pridejo in vzemó truplo njegovo, ter ga
denejo v grob. 30 In snideo se aposteljni pri Jezusu
in mu vse sporočé, in to, kar so storili in ljudi naučili.
31 Pa jim reče: Pojdite vi sami na samoten kraj, in
malo počijte. Kajti bilo jih je veliko, kteri so prihajali in
odhajali, in še jesti niso utegnili. 32 Ter odidejo na ladji
v samoten kraj sami. 33 In videlo jih je ljudstvo, ko so
odhajali, in spoznajo ga mnogi; in peš iz vseh mest
potekó tje, in prehité jih, in snideo se k njemu. 34 In
izstopivši, zagleda Jezus mnogo ljudstva, in zasmilijo
mu se; kajti bili so kakor ovce, ktere nimajo pastirja.
In začne jih učiti mnogo reči. 35 In ko je bila ura uže
pozna, pristopijo k njemu učenci njegovi, govoreč:
Samoten je kraj in ura uže pozna; 36 Razpustí jih, da
odidejo v okolne vasí in trge, ter si kupijo kruha, ker
nimajo kaj jesti. 37 On pa odgovorí in jim reče: Dajte
jim vi jesti. Pa mu rekó: Če odidemo in kupimo za
dve sto grošev kruha, ter jim damo jesti? 38 On jim
pa reče: Koliko hlebov imate? Pojdite in poglejte! In
zvedevši, rekó: Pet, in dve ribi. 39 In zapové jim, naj
posadé zaporedoma, omizje za omizjem, po zelenej
travi. 40 In posedejo se v vrste, po sto in po petdeset.
41 In vzemši petere hlebe in tisti dve ribi, ozrè se
proti nebu in blagosloví; ter razlomi hlebe, in dajal
je učencem svojim, naj položé pred nje. In dve ribi
razdelí vsem. 42 In jedli so vsi, in nasiliti so se. 43 In
pobrali so koscev, dvanaest košev polnih, in ostankov
od rib. 44 In bilo jih je, kteri so jedli hlebe, kakih
pet tisoč móž. 45 In precej prisili učence svoje, naj
vstopijo v ladjo in gredó naprej črez morje k Betsajdi,
dokler ne razpustí ljudstva. 46 In ko jih je odpravil,
odide na goro molit. 47 In ko se je zvečerilo, bila je
ladja sredi morja, in on sam na zemlji. 48 In zagleda
jih, da se mučijo z veslanjem; bil jim je namreč veter
nasproti. In okoli četrte straže po noči pride k njim,
hodé po morju; in hotel je iti mimo njih. 49 Oni pa,
videvši ga, da hodi po morju, menili so, da je prikazen,
in zakričeč: 50 Kajti vsi so ga zagledali in preplašili se.
In precej jih ogovorí in jim reče: Zaupajte; jaz sem, ne
bojte se! 51 In stopi k njim v ladjo, in veter utihne.
In zeló so se zavzemali in čudili, 52 Ker niso umeli
tega od hlebov; kajti srce njih je bilo okamenelo. 53
In ko se prepeljejo, pridejo na zemljo Genezaretsko
in potisnejo ladjo h kraju. 54 In ko stopijo iz ladje,
spoznajo ga precej; 55 Ter obletajo vso tisto okolico,
in začnó na posteljah bolnike prinašati, kjer so slišali,
da je on. 56 In kamorkoli je hodil, v trge ali v mesta ali
v vasí, pokladali so po ulicah bolnike, in prosili so ga,

da bi se le robú obleke njegove dotaknili; in kterikoli
so se ga dotikali, ozdravljeni so bili.

7 In snideo se pri njem Farizeji in nekteri od
pismarjev, kteri so bili prišli iz Jeruzalema; 2 In
videvši nektere učence njegove, da s priprostimi
rokami, to je z neumitimi, jedó kruh, zavrnejo jih. 3
(Kajti Farizeji in vsi Judje ne jedó, dokler s pestjó ne
umijejo rok, izpolnjevaje izročilo starijih. 4 In prišedši
s trga, ne jedó, dokler se ne umijejo; in mnogo drugih
je reči, ktere so sprejeli, in jih izpolnjujejo: umivanje
kupic in vrčev in kotlov in klopí.) 5 Na to ga vprašajo
Farizeji in pismarji: Za kaj se učenci tvoji ne ravnajo
po izročilu starijih, nego z neumitimi rokami jedó kruh?
6 On jim pa odgovorí in reče: Lepo je prerokoval Izaija
za vas hinavce, kakor je pisano: "To ljudstvo me z
ustnicami spoštuje, srce njih je pa daleč od mene. 7
Ali zastonj me časté, učeč nauke, zapovedi človeške."
8 Kajti opustivši zapoved Božjo, izpolnjujete postave
človeške, umivanje vrčev in kupic, in mnogo drugih
tému podobnih reči počinjate. 9 In reče jim: Lepo
zametuji zapoved Božjo, da izročilo svoje ohranite.
10 Mojzes namreč je rekel: "Spoštuj očeta svojega in
mater svojo." In: "Kdor preklinja očeta ali mater, naj
s smrtjo pogine." 11 Vi pa pravite: Če reče človek
očetu ali materi: Korban! (to je: Dar je,) s čimer ti
pomorem. 12 In ne puščate mu nič več storiti očetu
svojemu ali materi svojej, 13 Zametovaje besedo
Božjo za voljo postave svoje, ktero ste postavili; in
mnogo tému podobnih reči počinjate. 14 In poklicavši
vse ljudstvo, reče jim: Poslušajte me vsi, in umejte!
15 Nič ne more človeka oskruniti, kar od zunej v
njega prihaja; nego to, kar izhaja iž njega, to je,
kar skruni človeka. 16 Če ima kdo ušesa, da sliši,
naj sliši! 17 In ko vniide od ljudstva proč v hišo,
vpraševali so ga učenci njegovi za to priliko. 18 Pa
jim reče: Ali ste tudi vi tako nerazumní? Ne umete li,
da vse to, kar od zunej v človeka prihaja, ne more
ga oskruniti? 19 Ker ne gre v srce njegovo, nego v
trebuh; in izhaja ven, čisteč vse jedí. 20 Reče pa: Kar
iz človeka izhaja, to ga skruni. 21 Kajti od znotrej, iz
srca človeškega izhajajo hudobne misli, prešestva,
kurbanije, poboji; 22 Kraje, lakomnost, hudobnost,
zvijača, nečistost, hudobno oko, preklinjanje Boga,
napuh, nespametnost. 23 Vse te hudobne reči od
znotrej izhajajo, in skrunijo človeka. 24 In vstavši
od tod, odide v Tirske in Sidonske kraje. In vstopivši v
hišo, ni hotel, da bi kdo zvedel za-nj; ali ni se mogel
prikriti. 25 Kajti slišavši za-nj žena, ktere hči je imela
duha nečistega, pride in mu pade pred noge. 26 Bila
je pa žena Grkinja, Sirofeničanka po rodu; in prosila

ga je, naj bi izgnal hudiča iz hčeri njéne. **27** Jezus okamenjeno srce svoje? **18** Očí imate, in ne vidite? jej pa reče: Pojenjaj, naj se poprej nasitijo otroci; ušesa imate, in ne slišite? in ne pomnите li? **19** Ko ker ni lepo, da se vzeme kruh otrokom, in se vrže sem pet hlebov razlomil med pet tisoči, koliko polnih psom. **28** Ona pa odgovorí in mu reče: Dà, gospod! košev ste nabrali drobtin? Rekó mu: Dvanajst. **20** ali tudi psi pod mizo jedó od drobtin otrók. **29** Pa jej Ko sem jih pa sedem med štiri tisoči, koliko polnih reče: Za voljo té besede, pojdi; izšel je hudič iz hčeri košev ste nabrali drobtin? Oni pa rekó: Sedem. **21** tvoje. **30** In odšedši na dom svoj, našla je, da je izšel In reče jim: Kako ne umete? **22** In pride v Betsajdo. hudič iž nje, in hčer je ležala na postelji. **31** In Jezus In pripeljejo mu slepca, in zaprosijo ga, naj se ga izide zopet iz Tiških in Sidonskih predelov, in pride dotakne. **23** In prijemši slepca za roko, izpelje ga ven h Galilejskemu morju, po sredi predelov Deseterih iz vasí; ter pljune in očí njegove, in položivši roke na mest. **32** In pripeljejo mu gluhega in mutastega, ter nj, vpraša ga, če kaj vidi? **24** Pa spregleda, in reče: ga zaprosijo, naj bi položil na-nj roko. **33** In vzemši ga Vidim ljudí, da kakor drevesa okoli hodijo. **25** Potem od ljudstva proč na stran, položí prste svoje v ušesa položí zopet roke na očí njegove, in reče mu, naj njegova, in pljune in se dotakne jezika njegovega. **34** pogleda. In ozdravel je, in videl je bistro vse. **26** In In pogledavši na nebo, vzdihne in mu reče: Efata, to odpravi ga na dom njegov, govoreč: Ne hodi ne v vas, je: Odpri se! **35** In precej se odpró ušesa njegova; in in tudi nikomur v vasi ne povéj. **27** Ter izide Jezus, in razveže se vez jezika njegovega, in govoril je prav. **36** učenci njegovi v vasí Cezareje Filipove; in po poti In zapové jim, naj nikomur ne povedó; ali bolj ko jim je vpraševal učence svoje, govoreč jim: Kdo pravijo je prepovedoval, bolj so oznanjevali. **37** In presilno ljudjé, da sem jaz? **28** Oni mu pa odgovoré: Janez so se čudili, govoreč: Vse je dobro naredil; gluhiim Krstnik; in drugi: Elija; drugi pa: Eden od prerokov. **29** nareja, da slišijo, in mutastim, da govoré.

8 Tiste dni, ko je bilo vse polno ljudstva pri njem, in niso imeli kaj jesti, pokliče Jezus učence svoje, in reče jim: **2** Ljudstvo mi se smili; kajti uže tri dni so pri meni, in nimajo kaj jesti; **3** In če jih pustim lačne na njih dom, oslabeli bodo na poti; kajti nekteri od njih so daleč prišli. **4** Pa mu odgovoré učenci njegovi: Odkod bi jih mogel kdo tu v puščavi nasiliti s kruhom? **5** In vpraša jih: Koliko imate hlebov? Oni pa rekó: Sedem. **6** Pa zapové ljudstvu, naj se posedejo po tleh. In vzemši sedmre hlebe, zahvali, in prelomi, in dajal je učencem svojim, naj položé pred nje in položili so pred ljudstvo. **7** In imeli so malo rib; in blagoslovivši jih, reče, naj položé tudi té pred nje. **8** Ter so jedli in nasitili se; in pobrali so ostanke koscev, sedem košev. **9** Bilo jih je pa, kteri so jedli, kake štiri tisoči; in razpustí jih. **10** In precej vstopi v ladjo z učenci svojimi, in pride v Dalmanutske kraje. **11** Pa izdejo Farizeji, in začnó se z njim prepirati, in zahtevali so od njega znamenje z neba, izkušajoč ga. **12** In vzdihnivši z duhom svojim, reče: Kaj zahteva ta rod znamenja? Resnično vam pravim: Ne bo se dalo znamenje temu zarodu. **13** In pustivši jih, stopi precej v ladjo, in odide na drugo stran. **14** Pozabili so pa vzeti kruha, in niso imeli več kakor en hleb s seboj v ladji. **15** In naročal jim je, govoreč: Glejte, varujte se kvasú Farizejskega in kvasú Herodovega. **16** In premišljevali so sami s seboj, govoreč: Kruha nimamo. **17** In ko Jezus to spazi, reče jim: Kaj premišljujete, da nimate kruha? Ali še ne spoznate, in ne umete? ali imate še

In on jim reče: Kdo pa pravite vi, da sem jaz? Peter pa odgovorí in mu reče: Ti si Kristus. **30** In zapretí jim, naj nikomur ne pripovedujejo za-nj. **31** In začne jih učiti, da mora sin človečji mnogo pretrpeti, in zavržen biti od starešin in velikih duhovnov in pismarjev, in umorjen biti, in v treh dnéh od smrti vstati. **32** In to besedo je govoril srčno. In Peter ga prime, in začne ga odvračati. **33** On se pa obrne, in pogledavši učence svoje, zapretí Petru, govoreč: Poberi se od mene, satan! ker ne misliš, kar je Božje, nego kar je človeško. **34** In poklicavši ljudstvo z učenci svojimi, reče jim: Kdor hoče za menoj iti, zataj naj samega sebe, in vzeme križ svoj, in gre za menoj. **35** Kajti kdor hoče življenje svoje ohraniti, izgubil ga bo; kdor pa izgubi življenje svoje za voljo mene in evangelja, ta ga bo ohranil. **36** Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobí, duši svojej pa škoduje? **37** Ali kaj bo dal človek v zameno za dušo svojo? **38** Kajti kdor se sramuje mene in besed mojih v tem prešestnem in grešnem rodu, sramoval se bo tudi sin človečji njega, kendar bo prišel v slavi očeta svojega z angelji svetimi.

9 In reče jim: Resnično vam pravim, da so nekteri med temi, ki stojé tu, kteri ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo kraljestva Božjega, da je prišlo z močjó. **2** In črez šest dni vzeme Jezus Petra in Jakoba in Janeza, in odpelje jih na visoko goro same posebej; in premení se pred njimi. **3** In oblačila njegova postanejo svetla, zeló bela kakor sneg, kakor jih belivec na zemlji ne more ubeliti. **4** In prikaže jim se Elija z Mojzesom, in pogovarjala sta se z Jezusom.

5 In Peter odgovorí in reče Jezusu: Rabi, dobro nam in umorili ga bodo; in ko bo umorjen, vstal bo tretji je tu biti; bomo pa naredili tri šatore: tebi enega, in dan od smrti. 32 Oni pa niso umeli govora, in bali so Mojzesu enega, in Eliju enega. 6 Ni namreč vedel, kaj se vprašati ga. 33 In pride v Kapernaum; in ko je bil v govor; kajti bili so zeló uplašeni. 7 Pa nastane oblak hiši, vpraša jih: Kaj ste se po poti med seboj pričkali? in jih zakrije; in glas pride iz oblaka, govoreč: Ta je 34 Oni so pa molčali; prepirali so se bili namreč po sin moj ljubljeni; njega poslušajte. 8 In nagloma se poti med seboj, kdo je največi. 35 In ko se je usedel, ozró, in nikogar več niso videli, razen Jezusa samega poklicé dvanajstere, in reče jim: Če kdo hoče biti prvi, s seboj. 9 Ko so pa stopali z gore, zapové jim, naj naj bo najzadnji od vseh, in vsem služabnik. 36 In nikomur ne povedó, kar so videli, dokler sin človečji vzemši otročiča, postavi ga sredi njih; in objemši ga, ne vstane od mrtvih. 10 In to besedo so ohranili v reče jim: 37 Kdor enega takih otročičev sprejme v sebi, in vpraševali so, kaj bi to bilo: od mrtvih vstat? ime moje, mene sprejema: in kdor mene sprejme, 11 In vpraševali so ga, govoreč: Saj pravijo pismarji, ne sprejema mene, nego tega, kteri me je poslal. 38 da mora Elija poprej priti? 12 On pa odgovorí in jim Pa mu odgovorí Janez in reče: Učenik, videli smo reče: Elija bo prišel res poprej in bo vse uravnal; kakor nekoga, da je z imenom tvojim izganjal hudiče, kateri je tudi pisano za sina človečjega, da mora mnogo ne hodi za nami; in zabranili smo mu, ker ne hodi pretrpel in zaničevan biti: 13 Ali jaz vam pravim, da je za nami. 39 Jezus mu pa reče: Ne branite mu; kajti tudi Elija prišel, in storili so mu, kar so hoteli, kakor je nikogar ni, kteri bi storil čudež z imenom mojim, in pisano za-nj. 14 In prišedši k učencem, ugleda mnogo bi mogel brž slabo govoriti o meni. 40 Kajti kdor ni ljudstva okoli njih, in pismarje, da se že njimi preprirojo. zoper nas, z nami je. 41 Kdorkoli namreč vas napoji s 15 In precej vse ljudstvo, ko ga ugleda, ostrmí, in kupico vode v ime moje, ker ste Kristusovi, resnično pritekši k njemu, pozdravljalci so ga. 16 Pa vpraša vam pravim, ne bo izgubil plačila svojega. 42 In kdor pismarje: Kaj se preprirate že njimi? 17 In odgovarjajoč pohujša enega teh malih, kteri verujejo v mé, bilo bi eden izmed ljudstva, reče: Učenik, pripeljal sem k mu bolje, da bi mu se obesil kamen mlinski na vrat, in tebi sina svojega, kteri ima duha mutastega. 18 In bi bil vržen v morje. 43 In če te pohujšuje roka tvoja, kedar ga zgrabi, lomi ga; in on se peni, in škripline z zobní svojimi, in suši se. Pa sem djal učencem tvojim, naj bi ga izgnali, in niso mogli. 19 On mu pa odgovorí in reče: O neverni rod, doklej bom z vami? doklej vas bom trpel? Peljite ga k meni! 20 In pripeljejo ga k njemu. In ko ga duh ugleda, precej ga strese; in padši na zemljo, valjal se je in penil. 21 Pa vpraša očeta njegovega: Koliko je časa, kar mu se je to zgodilo? On pa reče: Od mladih nóg. 22 In velkokrat ga tudi v ogenj vrže ali v vodo, da bi ga pogubil; ali če moreš kaj, pomagaj nam, usmili se nas. 23 Jezus mu pa reče: Če moreš to verovati, vse je mogoče tistem, kteri veruje. 24 In precej zavpije oče mladeničev, in s solzami reče: Verujem, Gospod; pomagaj neveri mojej! 25 Videvši pa Jezus, da se steka ljudstvo, zapretí duhu nečistemu, govoreč mu: Duh mutasti in gluhi, jaz ti ukazujem, izidi iž njega, in ne vnidi več va-nj. 26 Pa zakriči in ga močno strese, in izide iž njega. In postal je kakor mrtev, tako, da so mnogi govorili, da je umrl. 27 Jezus ga pa prime za roko in ga vzdigne; in vstal je. 28 In ko vnide v hišo, vpraševali so ga učenci njegovi na samem: Za kaj ga mi nismo mogli izgnati? 29 Pa jim reče: Ta zarod ne more iziti z ničimer, razen z molitvijo in postom. 30 In izšedši odtod, šli so skupaj skozi Galilejo; in ni hotel, da bi kdo zvedel. 31 Kajti učil je učence svoje, in pravil jim je: Sin človečji bo izdan v človeške roke,

10 In vstavši odtod, pride v kraje Judejske, skozi pokrajino za Jordanom; in snide se zopet ljudstvo k njemu; in kakor je imel navado, zopet jih je učil. 2 Pa pristopijo Farizeji in vprašajo ga, če je dovoljeno možu ženo popustiti, izkušajoč ga. 3 On pa odgovorí in jim reče: Kaj vam je zapovedal Mojzes? 4 Oni pa rekó: Mojzes je dopustil ločilno pismo napisati, in pustiti jo. 5 Pa odgovorí Jezus in jim reče: Za voljo trdosrčnosti vaše vam je napisal to postavo; 6 V začetku stvarjenja pa, moža in ženo ustvaril ju je Bog. 7 "Za to bo zapustil človek očeta svojega in mater; in

pridružil se bo ženi svojej. 8 In dva bosta eno telo." kaj mu se ima zgoditi: 33 Glej, v Jeruzalem gremo, in Tako nista več dva, nego eno telo. 9 Kar je torej Bog sin človečji bo izdan velikim duhovnom in pismarjem, združil, naj človek ne razdržuje. 10 In v hiši ga zopet in obsodili ga bodo na smrt, in izročili nevernikom, 34 učenci njegovi za to vprašajo. 11 Pa jim reče: Kdor In zasramovali ga bodo, in bičali ga, in pljuvali na-nj, popustí ženo svojo in se oženi z drugo, prešestvuje in umorili ga bodo; a tretji dan bo vstal od smrti. 35 Pa proti njej; 12 In če žena popustí moža svojega in pristopita k njemu Jakob in Janez, sina Zebedejeva, se omoži z drugim, prešestvuje. 13 In prinašali so k govoreč: Učenik! hočeva, da nama stori, kar bova njemu otročiče, naj bi se jih dotaknil; učenci so pa prosila. 36 On jima pa reče: Kaj hočeta, da naj vama branili tém, kteri so jih prinašali. 14 Videvši pa to storim? 37 Ona mu pa rečeta: Daj nama, da sedeva Jezus, razhudi se, in reče jím: Pustite otročice, naj eden tebi na desno, in eden tebi na levo v slavi tvojej. pridejo k meni, in ne branite jím; kajti takih je kraljestvo 38 Jezus jima pa reče: Ne vésta, kaj prosita. Moreta li Božje. 15 Resnično vam pravim: Kdor ne sprejme piti keh, kterega jaz pijem, in krstiti se s krstom, s kraljestva Božjega kakor otrok, ne bo prišel va-nj. 16 kriterij se jaz krstim? 39 Ona mu pa rečeta: Moreva. In objemši jih, položi na nje roke in jih blagoslovi. In Jezus jima reče: Kelih, kterega jaz pijem, bosta 17 In ko izide na cesto, priběží nekdo k njemu, in pilo; in s krstom, s kriterij se jaz krstim, bosta se pokleknivši pred njim, vpraša ga: Dobri učenik, kaj naj krstila. 40 Da bi pa sedla meni na desno in meni na storim, da zadobom večno življenje? (aionios g166) 18 levo, ne morem jaz dati, nego to se bo dalo tém, Jezus mu pa reče: Kaj me imenuješ dobrega? Nihče kriterij je pripravljeno. 41 In slišavši to deseteri, začnó ni dober, razen eden, Bog. 19 Zapovedi znaš: Ne se jeziti nad Jakobom in Janezom. 42 Jezus jih pa prešestvuj; ne ubijaj; ne kradi; ne pričaj po krvem; ne pokliče, in reče jím: Véste, da tisti, kteri menijo vladati goljufaj; spoštuj oceta svojega in mater. 20 On pa nad narodi, nad njimi gospodujejo; a poglavari njih odgovorí in mu reče: Učenik, vse to sem izpolnil od imajo oblast nad njimi. 43 Ne bo pa tako med vami: mladosti svoje. 21 Jezus pa pogledavši nanj, poljubi nego kdorkoli hoče velik postati med vami, naj vam ga in mu reče: Enega ti je še treba: pojdi, prodaj, bo služabnik; 44 In kdorkoli od vas hoče postati prvi, karkoli imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad na bodi vsem hlapec. 45 Kajti tudi sin človečji ni prišel, nebu: ter pridi, vzemi križ, in pojdi za meno. 22 On pa da bi mu služili, nego da služi, in dá življenje svoje za postane žalosten za voljo te besede, in odide otožen; odkup mnogim. 46 In pridejo v Jeriho. In ko so šli iz kajti imel je mnogo premoženja. 23 In Jezus pogleda Jerihe, on in učenci njegovi, in obilno ljudstva, sedel okoli, in reče učencem svojim: Kako težko bodo prišli je sin Timejev slepi Bartimej kraj poti in je prosil. 47 In tisti, kteri imajo bogastvo, v kraljestvo Božje? 24 ko sliši, da je Jezus Nazarečan, začne vpti in goroviti: Učenci so se pa zavzemali nad besedami njegovimi. Sin Davidov, Jezus, usmili se me! 48 In mnogi so Jezus pa zopet odgovorí in jim reče: Otroci, kako mu pretili, naj umolkne; on je pa še veliko bolj kričal: težko je tistim, kteri zaupajo bogastvu, v kraljestvo Sin Davidov, usmili se me! 49 In Jezus se ustavi, in Božje vnit! 25 Laže je priti kameli skozi igelno ušesce, reče, naj ga pokličejo. Pa pokličejo slepca, govoreč nego bogatemu vnitri v kraljestvo Božje. 26 Oni so mu: Ne boj se! Vstani; kliče te. 50 On pa, zagnavši se pa na vso moč čudili, govoreč med seboj: In kdo s sebe plašč svoj, vstane, in pride k Jezusu. 51 In se more zveličati? 27 Jezus pa pogleda na nje, in Jezus odgovorí in mu reče: Kaj hočeš, naj ti storim? reče: Pri ljudéh je nemogoče, ali ne pri Bogu; kajti Slepec mu pa reče: Rabi, da spregledam! 52 Jezus vse je mogoče pri Bogu. 28 In začne mu Peter praviti: mu pa reče: Pojdi; vera tvoja ti je pomogla. In precej Glej, mi smo zapustili vse in smo šli za teboj. 29 je spregledal, in šel je za Jezusom po poti.

Jezus pa odgovorí in reče: Resnično vam pravim, nikogar ni, kteri je zapustil hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive, za voljo mene in evangelja, 30 Da ne bi prejel sedaj na tem svetu stokrat toliko, hiš in bratov in sester in mater in otrok in njiv, s preganjanjem, na drugem pa večnega življenja. (aion 165, aionios g166) 31 Mnogi pa, kteri so prvi, bodo zadnji, in kteri so zadnji, prvi. 32 Bili so pa na poti, gredoč v Jeruzalem; in Jezus je šel pred njimi, in oni so se čudili, in gredoč za njim, bali so se. In vzemši zopet dvanaštete, začne jim praviti,

11 In ko so se približevali Jeruzalem, Betfagi in Betaniji pri Olskej gori, pošije dva izmed učencev svojih, 2 In reče jima: Pojdita v vas, ki vama je nasproti; in precej, ko prideta va-njo, našla bosta zrebe privezano, na kriterij ni noben človek sedel: odvežita ga, in pripeljita. 3 In če vama kdo reče: Kaj delata to? recita: Gospod ga potrebuje; in precej ga bo poslal sém. 4 Ter odideta, in najdetra zrebe privezano pri vratih zunaj na razpotji, in odvežeta ga. 5 In nekteri tistih, ki so ondej stali, rekó jima: Kaj

odvezujeta žrebe? 6 Ona jim pa rečeta, kakor je bil seboj, govoreč: Če rečemo: Z nebes, poreče: Za kaj Jezus naročil: in pusté ju. 7 Ter pripeljeta žrebe k mu torej niste verovali? 32 Bi li rekli: Od ljudi? Balli so Ježusu, in denejo na-nj oblačila svoja: in usede se se ljudstva; kajti vsi so mislili za Janeza, da je bil res na-nj. 8 Mnogi pa pogrnejno oblačila svoja po cesti; a prerok. 33 Pa odgovoré in rekó Ježusu: Ne vemo. In drugi so sekali veje z dreves, ter jih stlali po poti. 9 In Ježus odgovorí in jim reče: Tudi jaz vam ne povem, s kteri so šli pred njim, in kteri so šli za njim, vpili so, kakošno oblastjo to delam.

govoreč: Hosana; Blagoslovjen, kteri gre v imenu Gospodovem! 10 Blagoslovjeno kraljestvo očeta našega Davida, ktero gre v imenu Gospodovem! Hosana na višavah! 11 In Ježus vnde v Jeruzalem, in v tempelj; in ko je vse pregledal, odide, ker je bil uže večer, z dvanaesterimi v Betanijo. 12 In ko so drugi dan šli iz Betanije, postane lačen. 13 In ugledavši od daleč smokvo, ktera je imela listje, pride, ako bi kaj našel na njej. Ali prišedš k njej, ne najde ničesar razen listje: ker ni bil čas za smokve. 14 In Ježus odgovorí in jej reče: Naj na vekomaj nikoli nihče s tebe sadú ne je! In slišali so ga učenci njegovi. (aiōn g165) 15 In pridejo v Jeruzalem. In ko stopi Ježus v tempelj, začne izganjati tiste, ktori so v tempeljnu prodajali in kupovali; in mize menjalcev in stole tistih, ktori so prodajali golobe, prevrne. 16 In ni pustil, da bi kdo nesel posodo skozi tempelj. 17 In učil je, govoreč jim: Mar ni pisano: "Dom moj naj se imenuje dom molitve vsem narodom?" A vi ste naredili iz njega "jamo razbojniško". 18 In slišali so pismarji in veliki duhovni, in iskali so, kako bi ga pogubili; kajti bali so se ga, ker se je vse ljudstvo čudilo nauku njegovemu. 19 In ko se je zvečerilo, šel je ven iz mesta. 20 In gredoč zjutraj mimo, ugledajo smokvo, da se je posušila s korenino. 21 In spomene se Peter, in reče mu: Rabi, glej, smokva, ktero si preklev, posušila se je. 22 Pa odgovorí Ježus in jim reče: Imejte vero Božjo! 23 Kajti resnično vam pravim: Če kdo reče tej gori: Vzdigni se, in vrzi se v morje! in ne dvomi v srcu svojem, nego veruje, da se bo zgodilo, kar pravi, zgodilo mu se bo, karkoli poreče. 24 Za to vam pravim: Vse, karkoli v molitvi svojej prosite, verujte, da boste prejeli, in zgodilo vam se bo. 25 In kedar se vstopite k molitvi, odpustite, če zoper koga kaj imate; da tudi oče vaš, ki je na nebesih, odpustí vam vaše grehe. 26 Če pa vi ne odpuščate, tudi vam ne bo odpustil oče vaš, ki je na nebesih, vaših grehov. 27 In pridejo zopet v Jeruzalem. In ko se je po tempeljnu sprehajal, pridejo k njemu veliki duhovni in pismarji in starešine, 28 In rekó mu: S kakošno oblastjo delaš to? in kdo ti je dal to oblast, da to delaš? 29 Ježus pa odgovorí in jim reče: Vprašal bom tudi jaz vas eno besedo; in odgovorite mi, pa vam bom povedal, s kakošno oblastjo to delam. 30 Krst Janezov, je li bil z nebes, ali od ljudi? Odgovorite mi! 31 In premišljevali so sami s

12 In začne jim v prilikah govoriti: Zasadil je človek vinograd, in ogradil ga je s plotom, in izkopal je klet in sezidal stolp, in izročil ga je vinogradnikom, ter je odpotoval. 2 In ko je bil čas, pošlje do vinogradnikov hlapca, da bi od vinogradnikov prejel od sadú vinogradovega. 3 Oni ga pa zgrabijo, in pretepó in pošljejo praznega. 4 In zopet pošlje k njim drugega hlapca; in tega kamenjajo in mu razbijejo glavo, in pošljejo usramotenenega. 5 In zopet pošlje drugega; in tega ubijejo. In mnogo drugih, od katerih so nektere pretepli, a nektere pobili. 6 Imajoč torej še edinega sina svojega ljubljenega pošlje naposled tudi tega k njim, govoreč: Sina mojega se bodo bali. 7 Oni pa, vinogradniki, rekó med seboj: Ta je dedič. Pridite, ubijmo ga, in naš bo vinograd. 8 Ter ga zgrabijo in ubijejo, in vržejo ven iz vinograda. 9 Kaj bo torej storil gospodar vinograda? Prišel bo in bo vinogradnike pogubil, in vinograd bo izročil drugim. 10 Niste li tega pisma brali? "Kamen, kterega so zidari zavrgli, on je postal glava oglu; 11 Od Gospoda se je zgodilo to, in čudno je v očeh naših." 12 In gledali so, da bi ga vjeli; ali zbojé se ljudstva. Spoznali so namreč, da je zoper njih priliko povedal. In pustivši ga, odidejo. 13 In pošljejo k njemu nekteri od Farizejev in Herodovcev, da bi ga vjeli v besedi. 14 Oni pa pristopijo in mu rekó: Učenik! vémo, da si pravičen in ti ni nikogar mar, ker ne gledaš ljudém na lice, nego v resnici učiš pot Božjo. Ali se sme dati cesarju davek ali ne? bi li dali, ali ne bi dali? 15 On je pa poznal njih hinavstvo, in reče jim: Kaj me izkušate? Prinesite mi denar, da pogledam. 16 Oni pa prinesó. In reče jim: Čegava je ta podoba in napis? Oni mu pa rekó: Cesareva. 17 Pa odgovorí Ježus in jim reče: Dajte, kar je cesarjevga, cesarju, in kar je Božjega, Bogu. In začudijo mu se. 18 Pa pridejo k njemu Saduceji, kteri pravijo, da ni vstajanja. In vprašajo ga, govoreč: 19 Učenik! Mojzes nam je napisal: Če komu brat umre, in zapustí ženo, otrók pa ne zapustí, naj vzeme brat njegov ženo njegovo, in zbudí seme bratu svojemu. 20 Bilo je pa sedem bratov; in prvi je vzel ženo, in umrl je, in ni zapustil semena. 21 In vzel jo je drugi in umrl je, in tudi ta ni zapustil semena. Tudi tretji tako. 22 In vzel so jo sedmeri, in niso zapustili semena. Naposled za vsemi je umrla tudi žena. 23 O vstajanjih torej,

kedar vstanejo, čegava od njih bo žena? Kajti imeli kakošne zidine! 2 In odgovarajoč Jezus, reče mu: so jo sedmeri za ženo. 24 Pa odgovorí Jezus in jim Vidiš té-le zidine velike? Ne bo ostal kamen na reče: Ne motite li se za to, ker ne znate pisem, ne kamenu, kteri se ne bi podrl. 3 In ko je sedel na Oljskej moči Božje? 25 Kedar namreč od mrtvih vstanejo, gori tempeljnu nasproti, vpraševali so ga posebej ne ženijo se in ne možé, nego so kakor angelji na Peter in Jakob in Janez in Andrej: 4 Povéj nam, nebesih. 26 Za mrtve pa, da vstajajo, niste li brali v kedaj bo to? in kaj bo znamenje, kendar se ima vse to Mojzesovih bukvah, pri grmu, kako mu je Bog rekel, izpolnit? 5 Jezus jim pa odgovorí in začne praviti: govoreč: "Jaz sem Bog Abrahamov, in Bog Izakov, varujte se, da vas kdo ne premoti! 6 Kajti veliko jih in Bog Jakobov?" 27 Ni Bog Bog mrtvih, nego Bog bo prišlo v ime moje, govoreč: Jaz sem Kristus; in živih; vi se torej zeló motite. 28 In pristopivši eden od veliko jih bodo premotili. 7 Kedar pa zaslišite boje in pismarjev, kteri je slišal, kako so se prepirali, in je glasove o bojih, ne ustrašite se! Kajti to mora biti. Ali videl, da jim je dobro odgovoril, vpraša ga: Ktera je to še ni konec. 8 Kajti vstal bo narod na narod, in prva zapoved od vseh? 29 Jezus mu pa odgovorí: kraljestvo na kraljestvo; in potresi bodo po krajih, in Prva vseh zapovedi je: "Sliši, Izrael! Gospod naš Bog lakote bodo in prekucije. 9 Začetek nadlogam je to. je edini Gospod. 30 In ljubi Gospoda Boga svojega A vi se varujte! Kajti izročevali vas bodo sodnjam iz vsega srca svojega, in iz vse duše svoje, in iz in shajališčem; bičali vas bodo, in pred vladarje in vse pameti svoje, in iz vse moči svoje." Ta je prva kralje vas popeljejo za voljo mene, njim za pričo. 10 zapoved. 31 In druga podobna ta: "Ljubi bližnjega In pri vseh narodih se mora poprej oznaniti evangelj. svojega kakor samega sebe." Veče od teh ni druge 11 Kedar vas pa popeljejo, da vas izročé, ne skrbite zapovedi. 32 Pa mu reče pismar: Dobro, učenik! Prav naprej, kaj bi govorili, in ne premišljujte! nego kar vam si povedal, da je Bog eden, in da ni drugega razen se bo dalo tisto uro, to govorite: ker ne boste govorili njega. 33 In ljubiti ga iz vsega srca, in iz vse pameti, vi, nego Duh sveti. 12 Izdajal bo pa brat brata na in iz vse duše, in iz vse moči, in bližnjega ljubiti kakor smrt, in oče sina; in otroci bodo vstali zoper roditelje, samega sebe: to je več od vseh žrtev in darov. 34 in morili jih bodo. 13 In sovražili vas bodo vsi za voljo In Jezus videvši, da je on pametno odgovoril, reče imena mojega; kdor pa pretrpi do konca, ta se bo mu: Nisidaleč od kraljestva Božjega. In nihče ga ni zveličal. 14 A kedar ugledate "gnjusobo razdevanja," smel več vprašati. 35 In odgovarajoč Jezus reče, za ktero je povedal prerok Danijel, da stojí, kjer ne bi učec v tempeljnu: Kako pravijo pismarji, da je Kristus imela, (kdor bere, naj ume!) tedaj naj tisti, kteri so sin Davidov? 36 Kajti sam David je rekel v Duhu v Judeji, zbežé na gore. 15 A kdor je na strehi, ne svetem: "Rekel je Gospod gospodu mojemu: Sédi stopaj dol in hišo, in ne hodi noter, da bi kaj vzel iz meni na desno, dokler ne položim sovražnikov svojih hiše svoje. 16 In kdor je na polji, naj se ne vrača, da nogam tvojim za podnožje." 37 Sam David ga torej vzeme plašč svoj. 17 Gorjé pa nosečim in doječim imenuje gospoda, in odkod je sin njegov? In obilno v tistih dnéh! 18 Molite pa, naj ne bo beg vaš po ljudstvo ga je rado poslušalo. 38 In govoril jim je v zimi. 19 Kajti tisti dnevi bodo stiska, kakoršne ni bilo nauku svojem: Varujte se pismarjev, kteri hočejo v od začetka stvarjenja, ktero je stvaril Bog, doslej, in dolgih suknjah hoditi, in ljubijo pozdrave po ulicah, je tudi ne bo. 20 In ko ne bi bil Gospod prikrajšal 39 In prve stole po shajališčih, in prve prostore na dnî, to se ne bi noben človek zveličal; ali za voljo gostijah; 40 Kteri požirajo vdovam hiše, in na videz izvoljencev, ktere je izvolil, prikrajšal je dní. 21 In če dolgo molijo: ti bodo prejeli ostrejo sodbo. 41 In usede vam tedaj kdo reče: Glej, tu je Kristus; ali: Glej, ondej se Jezus cerkvenemu zakladu nasproti, in gledal je, ne verjemite. 22 Kajti vstali bodo lažnivi kristusi in je, kako meče ljudstvo denar v zakladnico; in veliko lažnivi preroki, in delali bodo znamenja in čudeže, da bogatih je metalo veliko. 42 In pride ena vdova uboga, bi premotili, ko bi bilo mogoče, tudi izvoljence. 23 A vi in vrže dva denarca, kar je en vinar. 43 In poklicavši se varujte; glej, povedal sem vam vse poprej. 24 Tiste učence svoje, reče jim: Resnično vam pravim, da je dní pa, po tej stiski, otemnelo bo solnce in mesec ta vdova uboga vrgla več od vseh, kteri mečejo v ne bo dajal svetlobe svoje, 25 In zvezde nebeske zakladnico; 44 Kajti vsi so vrgli od obilnosti svoje; ta bodo padale, in sile, ktere so na nebesih, pregibale je pa od uboštva svojega vrgla vse, kar je imela, ves se bodo. 26 In tedaj bodo ugledali sina človečjega, da gre na oblakih z veliko močjo in slavo. 27 In tedaj bo poslal angelje svoje, in zbral bo izvoljence svoje od čtverih vetrov, od konca zemlje do kraja neba. 28 A od smokve se naučite priliko: Kedar se veja njenia

13 In ko je šel iz tempeljna, reče mu eden učencev njegovih: Učenik, glej, kakošno kamenje in

pomladí, in požene liste, véste, da je blizu pomlad; sedeli in jedli, reče Jezus: Resnično vam pravim, da
29 Tako tudi vi, kendar ugledate, da se te reči godé, me bo eden izmed vas, kteri z menoj jé, izdal. 19 Oni
védite, da je blizu pri vratih. 30 Resnično vam pravim, se pa začno žalostiti, in praviti mu eden za drugim: Ali
da ne bo prešel ta rod, dokler se vse te reči ne zgodé. jaz? in drugi: Ali jaz? 20 On pa odgovorí in jim reče:
31 Nebo in zemlja bosta prešla; a besede moje ne Eden od dvanajsterih, kteri omaka z menoj v skledo.
bodo nikoli prešle. 32 Za tisti dan in uro pa nihče ne 21 Sin človečji sicer gre, kakor je pisano za-nj; ali
vé, tudi angelji na nebu ne, tudi sin ne, razen oče. 33 gorjé tistemu človeku, kteri sina človečjega izdaja.
Pazite, čujte in molite, ker ne véste, kedaj je čas. 34 Bolje bi mu bilo, da se ne bi bil rodil tisti človek. 22
Kakor je človek, kteri je odpotoval, zapustil dom svoj, In ko so jedli, vzeme Jezus kruh, in blagoslovivši,
in dal hlapcem svojim oblast, in vsakemu svoje delo, prelomi, in dá jim, in reče: Vzemite, jejte; to je telo
in zapovedal vratarju, da naj čuje. 35 Čujte torej, (ker moje. 23 In vzemši kelih, zahvali, in dá jim; in pili so
ne véste, kedaj bo prišel hišni gospodar zvečer, ali o iž njega vsi. 24 In reče jim: To je kri moja novega
polnoči, ali o petelinjem petji, ali zjutraj); 36 Da ne zakona, ktera se prelijata za mnoge. 25 Resnično vam
pride nenačoma, in vas ne najde spéčih. 37 Kar pa vam pravim, pravim vsem: Čujte!

14 Bila je pa velika noč in praznik presnih kruhov
črez dva dni. In iskali so veliki duhovni in
pismarji, kako bi ga zvijačo vjeli, in umorili. 2 Govorili
so pa: Ne na praznik, da se narod ne spunta. 3 In ko
je bil v Betaniji, v hiši Simona gobavca, in je sedel
za mizo, pride žena, ktera je imela sklenico čiste
dragocene nardove mire; in razbjije sklenico in mu
izlije na glavo. 4 Bili so pa nekteri, kteri so se sami pri
sebi hudovali, govoreč: Čemu se je ta potrata mire
zgodila? 5 Kajti to bi se bilo moglo za več kakor sto
grošev prodati, in dati se ubogim. In godrnjali so nad
njo. 6 Jezus pa reče: Pustite jo; kaj jej delate skrbí?
Dobro delo je storila na meni. 7 Kajti uboge imate
vselej s seboj, in kendar hočete, morete jim dobro
storiti; mene pa nimate vselej. 8 Kar je ona mogla, to
je storila; prva je pomazlila telo moje za pokop. 9
Resnično vam pravim: Kjerkoli po vsem svetu se bo
oznani ta evangelij, povedalo se bo tudi to, kar je ta
storila, njej v spomin. 10 In Juda Iškarijan, eden od
dvanajsterih, odide k velikim duhovnom, da jim ga
izda. 11 Oni pa, ko to slišijo, razveselé se, in obrekó
mu dati denarja: in iskal je, kako bi ga priložno izdal.
12 In prvi dan presnih kruhov, ko so velikonočno jagnje
klali, rekó mu učenci njegovi: Kam hočeš, da gremo
in pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? 13
Pa pošlje dva izmed učencev svojih, in reče jima:
Pojdita v mesto; in srečal vaju bo človek, kteri ponese
vrč vode. Pojdita za njim, 14 In kjer vnide, recita
gospodarju hiše: Učenik pravi: Kje je gostilnica, kjer
bom z učenci svojimi jedel velikonočno jagnje? 15
In on vama bo pokazal veliko izbo, pogrnjeno in
pripravljeno; tam nam priredita. 16 In učenca njegova
izideta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je
rekel, ter pripravita velikonočno jagnje. 17 In ko se
zvečerí, pride z dvanajsterimi. 18 In ko so za mizo

pravim, da ne bom več pil od trtnega rodú, do tistega
dné, ko ga bom pil novega v kraljestvu Božjem. 26 In
ko so odpeli, odidejo na Oljsko goro. 27 In reče jim
Jezus: Vsi se boste pohujšali to noč od mene. Kajti
pisano je: "Pastirja bom udaril, in razkropile se bodo
ovce." 28 Ali po vstajanju svojem pojdem pred vami v
Galilejo. 29 Peter mu pa reče: In če se vsi pohujšajo,
jaz ne. 30 Pa mu reče Jezus: Resnično ti pravim, da
nocjo to noč, predno bo petelin dvakrat zapel, zatajil
me boš trikrat. 31 On je pa še bolj pravil: Ko bi moral
s teboj vred umreti, nikoli te ne bom zatajil. Tako so
tudi vsi govorili. 32 In pridejo na mesto, kteremu je
ime Getsemane; ter reče učencem svojim: Usedite se
tu dotej, da izmolim. 33 In vzeme Petra in Jakoba in
Janeza s seboj. In začne žalovati in obupovati. 34 In
reče jim: Žalostna je duša moja do smrti; ostanite tu,
in čujte. 35 Ter odide malo dalje in pade na zemljo, in
molil je, naj bi, če je mogoče, prešla ta ura od njega.
36 In govoril je: Aba, oče! vse je mogoče tebi. Prenesi
ta kelih od mene; ali ne, kar jaz hočem, nego kar
ti. 37 In pride, in najde jih, da spé, ter reče Petru:
Simon, spíš? Ali nisi mogel ene ure prečuti? 38 Čujte
in molite, da ne zajdete v izkušnjava; duh je sicer
krepek, ali telo je slabo. 39 In zopet odide, in molil
je, govoreč iste besede. 40 In ko se vrne, najde jih
zopet, da spé (kajti bile so jim oči otežale); in niso
vedeli, kaj bi mu odgovorili. 41 In pride v tretje, in
reče jim: Spíte dalje in počivajte! Dosti je; prišla je
ura. Glej, sin človečji se izdaja grešnikom v roke. 42
Vstanite, pojdimo! Glej, izdajalec moj se je približal.
43 In precej, ko je še govoril, pride Juda, kteri je bil
eden od dvanajsterih, in že njim mnogo ljudstva z meči
in kolí, od velikih duhovnov in pismarjev in starešin.
44 Dal jim je pa izdajalec njegov znamenje, govoreč:
Kogar bom poljubil, ta je; zgrabite ga, in odpeljite
varno. 45 In prišedši, pristopi precej k njemu, in reče:
Rabi! Rabi! in ga poljubi. 46 Oni pa položé na-nj
roke svoje in ga zgrabijo. 47 Eden tistih pa, kteri so

zraven stali, izdere meč, in mahne hlapca vélikega Jezusa, odpeljejo in izročé Pilatu. 2 In vpraša ga Pilat: duhovna in mu odseka uho. 48 In Jezus odgovorí Ti si kralj Judovski? On pa odgovorí in mu reče: Ti in jim reče: Kakor na razbojnika ste izšli z meči in praviš. 3 In tožili so ga véliki duhovni veliko. 4 Pilat ga kóli, lovit me? 49 Vsak dan sem bil pri vas, učeč v pa zopet vpraša, govoreč: Ne odgovarjaš li ničesar? tempeljnu, in niste me zgrabili; ali da se izpolni pismo. Glej, kaj zoper té pričajo. 5 Ali Jesus mu ni nič več 50 In zapustivši ga, vsi pobegnejo. 51 In šel je za odgovoril, tako, da se je Pilat čudil. 6 O prazniku jim njim neki mladenič, ograjen s platnom po nagem; je pa izpuščal po enega jetnika, kterega so zahtevali. in popadejo ga mladeniči. 52 On pa pustí platno, in 7 Bil je pa, ktemu je bilo ime Baraba, s tovariši v odbeží nag od njih. 53 In Jezusa odpeljejo k vélikemu ječi, kteri so bili o puntu uboštvo storili. 8 In zakričavši duhovnu. In snideo se pri njem vsi véliki duhovni ljudstvo, začne zahtevati, naj storí, kakor jim je vselej in starešine in pismarji. 54 In Peter je šel oddaleč storil. 9 Pilat jim pa odgovorí in reče: Hočete li, da za njim, noter na dvor vélikega duhovna; in sedel je vam izpustum kralja Judovskega? 10 Vedel je namreč, s hlapci, ogrevaje se pri ognji. 55 A véliki duhovni da so ga bili iz nevošljivosti izročili véliki duhovni. in ves zbor so iskali zoper Jezusa priče, da bi ga 11 Véliki duhovni pa podpihajo ljudstvo, naj jim rajši umorili; ali ne najdejo je. 56 Kajti mnogi so pričali po Baraba izpustí. 12 Pilat pa zopet odgovorí in jim reče: krivem zoper njega, ali enaka niso bila pričevanja. 57 Kaj torej hočete, da naj storim s tem, ki ga imenujete In vstavši nekteri, pričali so po krivem zoper njega, kralja Judovskega? 13 Oni pa zopet zakričí: Križaj govoreč: 58 Mi smo ga slišali, da je djal: Jaz bom ga! 14 Pilat jim pa reče: Kaj pa je hudega storil? podrl ta tempelj, ki je narejen z rokami, in v treh dnéh Oni pa še bolj zavpijejo: Križaj ga! 15 Pilat pa, hoteč bom sezidal drugega, kteri ne bo narejen z rokami. ljudstvu ustrezí, izpustí jim Baraba; in Jezusa biča in 59 Ali tudi to njih pričevanje ni bilo enako. 60 In véliki izročí, naj ga križajo. 16 A vojaki ga odpeljejo noter duhoven stopi na sredo, in vpraša Jezusa, govoreč: na dvor, to je: v sodnišnico, in sklicuje ves trop. 17 In Ne odgovarjaš li ničesar? Kaj pričajo ti zoper tebe? oblečejo mu škrlnaten plašč, in spletó krono iz trnja in 61 On je pa molčal, in ničesar ni odgovoril. Zopet jo denejo na-nj. 18 In začnó ga pozdravljalit: Zdrav, ga vpraša véliki duhoven, in reče mu: Ti si Kristus, kralj Judovski! 19 In bili so ga po glavi s trstom, in sin blagoslovljenega? 62 Jezus pa reče: Jaz sem. pljuvali so na-nj, in pripogibali so kolena in priklanjali In videli boste sina človečjega, da gre, sedeč na mu se. 20 In ko mu se nasmejajo, slečejo mu škrlnati desnici moči, na nebeških oblakih. 63 Véliki duhoven plašč, in oblečejo mu lastno njegovo oblačilo; ter ga pa raztrga oblačilo svoje, in reče: Kaj nam je še treba odpeljejo, da ga križajo. 21 In prisilijo nekega mimo prič? 64 Slišali ste kletvino zoper Boga; kaj se vam gredočega Simona Cireneca, kteri je šel s polja, zdí? Oni pa vsi razsodijo, da je vreden smrti. 65 In očeta Aleksandrovega in Rufovega, naj mu ponese nekteri začnó pljuvati na-nj, in zakrivati mu obraz, in križ. 22 In pripeljejo ga na mesto Golgata, kar se bítí ga za uho, in praviti mu: Prerokuj! In hlapci so ga tolmači: Mesto mrtvaške glave. 23 In dajali so mu bíli s pestmi. 66 In ko je bil Peter dol na dvorišči, piti vina z miro; ali on ni vzel. 24 In ko so ga na križ pride ena od dekel vélikega duhovna, 67 In videvši razpeli, delili so obleko njegovo, metajo kocko za njo, Petra, da se ogreva, pogleda na-nj, in reče: Tudi ti si kdo bo kaj vzel. 25 Bila je pa ura tri, in razpnó ga na z Nazarečanom Jezusom bil. 68 On pa tají, govoreč: križ. 26 In bil je napis krivice njegove napisan: Kralj Ne vém, in ne umem, kaj ti praviš. In izide ven na Judovski. 27 In ž njim križajo dva razbojnika, enega dvor; in petelin zapoje. 69 In dekla, videvši ga, začne njemu na desno in enega na levo. 28 In izpolnilo se zopet praviti tém, kteri so zraven stali: Ta je od njih. je pismo, ktero pravi: "In hudodelnikom je prištet." 70 On je pa zopet tajil. In malo potem so zopet tisti, 29 In mimo gredoči so ga preklinjali, in majali so z ki so zraven stali, pravili Petru: Gotovo si od njih; glavami svojimi in gorovili: Ahá, ki podiraš tempelj, in kajti Galilejec si, in tudi gorovica tvoja je podobna. ga v treh dnéh postavljaš! 30 Pomagaj si, in snidi s 71 On se pa začne rotiti in kleti: Ne poznam tega križa! 31 Ravno tako so mu se pa tudi véliki duhovni človeka, za kogar pravite. 72 In drugoč petelin zapoje. posmehovali, in gorovili so med seboj s pismarji: In spomene se Peter besede, ktero mu je reklo Jezus: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Predno bo petelin dvakrat zapel, zatajil me boš trikrat. 32 Kristus kralj Izraelski naj snide sedaj s križa, da In zavije se v oblačilo, in jokal je.

15 In precej zjutraj se posvetujejo véliki duhovni s starešinami in pismarji, in ves zbor, zvezavši

govoreč: Eloi, Eloi, lama sabah tani? kar se tolmači: In ona odideta in naznanita dugim; ali tudi njima niso Bog moj! Bog moj! za kaj si me zapustil? **35** In nekteri verovali. **14** Naposled se prikaže enajsterim, ko so tistih, ki so zraven stali, slišali to, govorili so: Glej! Elija sedeli za mizo, in ograja njih nevero in trdorsčnost, kliče. **36** Eden pa odbeži, in napolni gobo z octom, in da niso verjeli tem, kteri so ga videli, da je vstal. nataknivši na trst, napajal ga je, govoreč: Pojenjajte! **15** In reče jim: Pojdite po vsem svetu, in oznanite bomo videli, če pride Elija, da ga sneme. **37** Jezus pa evangelj vsemu stvarjenju. **16** Kdor bo veroval in se zavpije z močnim glasom, in izdahne. **38** In zagrinjalo bo krstil, zveličal se bo; a kdor ne bo veroval, pogubil tempeljna se pretrga na dvoje, od vrha do tāl. **39** se bo. **17** Znamenja pa tistem, kteri verujejo, bodo Videvši pa stotnik, kteri je stal njemu nasproti, da je ta: Z imenom mojim bodo izganjali hudiče; govorili tako zakričavši izdahnili, reče: Resnično je ta človek bodo nove jezike; **18** Kače bodo prijemali; in če kaj sin Božji. **40** Bile so pa tudi žene, ktere so oddaleč strupenega izpijó, ne bo jim škodovalo; na bolnike gledale, med kterimi je bila tudi Marija Magdalena, in bodo roke pokladali, in zdravi bodo. **19** In Gospod, ko Marija Jakoba manjšega in Jozejeva mati, in Salome, jim je izgovoril, vzet je bil na nebo, in usedel se je **41** Ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile Bogu na desno. **20** Oni so pa šli, in oznanjevali so in mu služile; in mnoge druge, ktere so bile ž njim povsodi, in Gospod jim je pomagal, in potrjeval je prišle v Jeruzalem. **42** In ko se je uže zvečerilo, besedo s čudeži, kteri so se potem godili. Amen.

(ker je bil petek, to je: pred soboto.) **43** Pride Jožef Arimatejec, pošten svetovalec, kteri je tudi pričakoval kraljestva Božjega; in vnide srčno k Pilatu, in zaprosi Jezusovo truplo. **44** Pilat se pa začudi, da je uže umrl; in poklicavši stotnika, vpraša ga, če je davno umrl. **45** In zvedevši od stotnika, podarí truplo Jožefu. **46** In kupivši platna sneme ga, in zavije ga v platno, in položí ga v grob, kteri je bil iztesan iz kamena; in privali kamen grobu na vrata. **47** Marija Magdalena in Marija Jozejeva ste pa gledali, kje so ga pokladali.

16 In ko mine sobota, Marija Magdalena in Marija Jakobova in Salome nakupijo dišav, da bi prišle in bi ga pomazili. **2** In zjutraj zgodaj prvi dan po soboti pridejo k grobu, ko je solnce izšlo. **3** In pogovarjale so se med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen od vrat grobnih? **4** In pogledavši, ugledajo, da je kamen odvaljen; bil je namreč zeló velik. **5** In prišedši v grob, ugledajo mladeniča, da sedí na desnej strani in je ograjen z belim oblačilom; in uplašijo se. **6** On jim pa reče: Ne bojte se: Jezusa iščete Nazarečana, kterega so križali; vstal je, ni ga tu. Glej mesto, kamor so ga bili položili. **7** Ali pojrite, povejte učencem njegovim, in Petru, da je šel pred vami v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je reklo. **8** In izšedši naglo, zbežé od groba; kajti spreletal jih je strah in groza; in nikomur niso nič povedale, ker so se bale. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Vstavši pa zgodaj prvi dan po soboti, prikaže se najprej Mariji Magdaleni, iz ktere je bil izgnal sedem hudičev. **10** Ona odide in sporočí tem, kteri so bili ž njim, in so žalovali in jokali. **11** In ko slišijo, da živi in ga je ona videla, niso verovali. **12** Potem se pa prikaže dvema od njih na poti v drugej podobi, ko sta šla na polje. **13**

Luka

1 Ko so mnogi jeli opisovati reči, ktere so popolnoma gotove med nami, **2** Kakor so nam izročili, kteri so od začetka sami videli in so služabniki besede bili: **3** Namenil sem tudi jaz, ki sem vse od začetka na tanko pozvedel, po vrsti pisati tebi, častiti Teofil! **4** Da spoznaš gotovost reči, kteriori si se naučil. **5** Bil je v dnéh Heroda kralja Judejskega neki duhoven po imenu Zaharija, od reda Abijevega; in žena njegova od hčeri Aronovih, in ime jej je bilo Elizabeta. **6** Bila sta pa oba pravična pred Bogom, in živila sta po vseh zapovedih in ustavah Gospodovih brez madeža. **7** In nista imela otrók, ker je bila Elizabeta nerodovitna, in oba sta se bila uže postarala. **8** Zgodí se pa, ko je po vrsti reda svojega služil pred Bogom, **9** Po navadi duhovstva zadene ga opravilo, naj vnde v tempelj Gospodov, da pokadí. **10** In vsa množiča ljudstva je bila zunej, in molila je v čas kajenja. **11** Prikaže pa mu se angelj Gospodov, stoeč na desnej strani kadijnega oltarja. **12** In Zaharija se ustraši, ko ga ugleda, in groza ga obide. **13** Angelj mu pa reče: Ne boj se, Zaharija! kajti uslišana je molitev tvoja, in žena tvoja Elizabeta ti bo rodila sina, in imenuj ime njegovo Janez. **14** In bo ti na radost in na veselje, in veliko se jih bo rojstvu njegovemu radovalo. **15** Kajti velik bo pred Gospodom; in vina in močne pijače ne bo pil, in napolnil se bo Duha svetega še v telesu matere svoje. **16** In veliko sinov Izraelskih bo obrnil h Gospodu Bogu njih. **17** In on pojde pred njim z duhom in močjo Elijivo, da obrne srca očetov k otrokom, in neverniike k razumnosti pravičnih: da pripravi Gospodu ljudstvo gotovo. **18** Pa reče Zaharija angelju: Po čem bom poznal to? kajti jaz sem star, in žena moja se je postarala. **19** In odgovarajoč angelj, reče mu: Jaz sem Gabrijel, ki stojim pred Bogom, in poslan sem, naj s teboj govorim, in ti to veselje oznamim. **20** In glej, mutast boš in ne boš mogel govoriti do dné, ko se bo to zgodilo; ker nisi veroval besedam mojim, ktere se bodo izpolnile o svojem času. **21** In čakalo je ljudstvo Zaharija; in čudili so se, da se tako dolgo mudí v tempelnju. **22** Ko pa izide, ni jim mogel govoriti? in spoznajo, da je videl prikazen v tempelnju: in on jim je pomigaval, in ostal je mutast. **23** In zgodí se, ko se izpolnijo dnevi službe njegove, odide na dom svoj. **24** A po teh dnéh je Elizabeta žena njegova spočela, in skrivala se je pet mesecev, govoreč: **25** Tako mi je storil Gospod v dnéh, ko se je ozrl na me, da odvzeme oponos moj med ljudmí. **26** A šesti mesec pošlje Bog angelja

Gabrijela v mesto Galilejsko, kteremu je ime Nazaret, **27** K devici zaročenej možu, kteremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove; in devici je bilo ime Marija. **28** In angelj vnde k njej, in reče: Zdrava, z milostjo obdarovana! Gospod je s teboj; blagoslovljena si ti med ženami. **29** Ona pa, ko ga ugleda, prestraši se od besede njegove, in premisljevala je, kakošen bi bil ta pozdrav. **30** Pa jej angelj reče: Ne boj se, Marija! našla si namreč milost pri Bogu. **31** In glej, spočela boš v telesu, in rodila boš sina, in imenuj ime njegovo Jezus. **32** Ta bo velik, in imenoval se bo sin najvišega; in dal mu bo Gospod Bog prestol Davida očeta njegovega, **33** In kraljeval bo v hiši Jakobovej vekomaj, in kraljestvu njegovemu ne bo konca. (aiōn g165) **34** Marija pa reče angelju: Kako bo to, ko moža ne poznam? **35** In odgovarajoč angelj, reče jej: Sveti Duh bo prišel na te, in moč najvišega te bo obsenčila; za to se bo sveto, ktero se bo rodilo iz tebe, imenovalo sin Božji. **36** In glej, Elizabeta teta tvoja, tudi ona je spočela sina v starosti svojej; in ta mesec jej je šesti, njej, ki jo imenujejo nerodovitno: **37** Ker ne bo nobene besede pri Bogu, ktera se ne bi mogla izpolniti. **38** Marija pa reče: Glej, dekla sem Gospodova; zgodi mi se po besedi tvojej. In angelj odide od nje. **39** Vstavši pa Marija v té dni, odide jadrona gorenjo stran v mesto Judovo. **40** In vnde v hišo Zaharijevo, in pozdravi Elizabeto. **41** In zgodí se, ko sliši Elizabeta pozdrav Marijin, zaigra dete v telesu njenem; in Elizabeta se napolni Duha svetega, **42** In zavpije z močnim glasom, in reče: Blagoslovljena si ti med ženami, in blagoslovljen je sad telesa tvojega. **43** In odkod meni to, da je prišla mati Gospoda mojega k meni? **44** Kajti glej, ko je prišel glas pozdrava tvojega v ušesa moja, zaigralo je dete radostno v telesu mojem. **45** In blagor jej, ktera je verovala; kajti zgodilo se bo, kar jej je rekел Gospod. **46** Pa reče Marija: Duša moja poveličuje Gospoda, **47** In duh moj se je oveselil v Bogu, zveličarji mojem: **48** Da se je ozrl na ponižanje dekle svoje. Kajti glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi: **49** Ker mi je storil velike reči on, ki je mogočen, in ime njegovo sveto; **50** In usmiljenje njegovo od roda do roda tistim, kteri se ga bojé. **51** Pokazal je moč z roko svojo: razkropil je ošabne v mislih srca njih; **52** Vrgel je mogočne s prestola, in povišal je ponižne. **53** Lačne je napolnil z blagom, in bogate je odpravil prazne. **54** Sprejel je Izraela hlapca svojega, da se spomene usmiljenja svojega. **55** (Kakor je govoril očetom našim,) Abrahamu in semenu njegovemu na vekomaj. (aiōn g165) **56** Prebila je pa Marija ž njo kake tri mesece; in vrne se na dom svoj. **57** A Elizabeti se izpolni čas, da porodí, in rodí

sina. **58** In sosedje in sorodniki njeni zaslišijo, da je angelj Gospodov pristopi k njim, in slava Gospodova pokazal Gospod veliko usmiljenje svoje na njej; in jih obsije; in uplašijo se z velikim strahom. **59** Pa jim radovali so se že njo. **60** In zgodí se osmi dan, da angelj reče: Ne bojte se! kajti glej, oznanjam vam pridejo deteta obrezovat; in klicali so ga po imenu veliko radost, ktera bo vsemu ljudstvu: **61** Da vam očeta njegovega, Zaharija. **62** Ali odgovarajoč mati se je rodil danes zveličar, kteri je Kristus Gospod, v njegova, reče: Ne, nego imenoval se bo Janez. **63** In mestu Davidovem. **64** In to vam bo znamenje: Našli rekó jej: Nikogar ni v rodovini tvojej, da bi mu bilo boste dete povito, da leži v jaslih. **65** In na hip se tako ime. **66** In pomigavali so očetu njegovemu, kako pokaže z angeljem množica nebeške vojske, kteri so hoče, da bi ga imenovali. **67** In izprosivši tablico, Boga hvalili, govoreč: **68** Slava na višavah Bogu, in napiše, govoreč: Janez mu je ime. In vsi se začudijo. na zemlji mir; med ljudmi dobra volja. **69** In zgodí se, odprla so se usta njegova pri tej priči in jekiz ko odidejo angelji od njih na nebo, pa rekó pastirji njegov, in govoril je, hvaleč Boga. **70** In strah obide med seboj: Pojdimo do Betlehema, in poglejmo to vse njih sosed; in po vsej gorenjej Judeji se razglasel reč, ki se je zgodila, ki nam jo je povedal Gospod. vse te reči. **71** In vsi, kteri jih slišijo, položí jih v srce **72** In pridejo jadrno, in najdejo Marijo in Jožefa, in svoje, govoreč: Kaj neki bo iz tega otroka? In roka dete, da leží v jaslih. **73** Videvši pa, povedó, kar jim Gospodova je bila že njim. **74** In Zaharija oče njegov je bilo rečeno za to dete. **75** In vsi, kteri so slišali, se napolni Duha svetega, in prerokuje, govoreč: **76** začudijo se temu, kar so jim bili povedali pastirji. **77** Blagoslovjen Gospod Bog Izraelov, da je obiskal A Marija je vse te besede varovala, in zlágal jih in odrešil ljudstvo svoje; **78** In nam povzdignil rog je v srcu svojem. **79** In vrnejo se pastirji, slaveč in zveličanja in hiši Davida hlapca svojega, **80** (Kakor je hvaleč Boga za vse, kar so slišali in videli, kakor govoril z ustmi svetih prerokov svojih, ki so bili od jim je bilo povedano. **81** In ko se izpolni osem dní, nekeden:) (aiōn g165) **82** Da nas bo rešil sovražnikov da dete obrežejo, pa mu dadó ime Jezus, ktero je naših in iz rok vseh, kteri nas mrzé: **83** Da storí bil imenoval angelj, predno se je še začel v telesu. usmiljenje očetom našim, in se spomene svete zaveze **84** In ko se izpolnijo dnevi očiščevanja njenega, po svoje, **85** Prisege, ktero je prisegel Abrahamu očetu postavi Mojzesovej, prineseta ga v Jeruzalem, da ga našemu, da nam bo dal, **86** Da mu, rešeni iz rok postavita pred Gospoda, **87** Kakor je pisano v postavi sovražnikov svojih, brez straha služimo, **88** V svetosti Gospodovej: "Vsak samec, ktori odprè maternico, in pravičnosti pred njim vse svoje žive dni. **89** In ti, posvetí naj se Gospodu." **90** In da dasta dar po tem, otrok, imenoval se boš prerok najvišega; kajti šel kar je rečeno v postavi Gospodovej: "Dve grlici ali boš pred obličjem Gospodovim, da mu pripraviš pot; dva golobiča." **91** In glej, bil je človek v Jeruzalemu, **92** In daš razum zveličanja ljudstvu njegovemu za kteremu je bilo ime Simeon, in ta človek je bil pravičen odpuščanje njih grehov, **93** Po prisrčnem usmiljenju in pobožen, in čakal je tolažbe Izraelove, in Duh sveti Boga našega, po ktemer nas je obiskal vzhod z je bil v njem. **94** In razodel mu je bil sveti Duh, da ne vižave: **95** Da obsije tiste, kteri sedé v temi in smrtnej bo videl smrti, dokler ne vidi Kristusa Gospoda. **96** In senci; da naravná nohe naše na pot mirú. **97** A dete pride v Duhu v tempelj. In ko prineseta roditelja otroka je rastlo in se krepčalo v duhu; in bilo je v puščavah Jezusa, da storita za-nj po šegi postave, **98** Pa ga on vzeme na naročje svoje, in zahvali Boga, in reče: **99** Sedaj odpuščaš hlapca svojega, Gospod, po besedi svojej v miru: **100** Ker so videle očí moje zveličanje tvoje, **101** Ktero si pripravil pred obličjem vseh narodov; **102** Luč za razsvetljenje pogonov, in slavo naroda tvojega Izraelskega. **103** A Jožef in mati njegova sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. **104** In blagoslovi ju Simeon, in reče Mariji materi njegovej: Glej, ta je postavljen na pad in vstajenje mnogim v Izraelu, in za znamenje, kteremu se bo nasprotovalo: **105** (A tebi samej bo pa prebodel meč dušo!) da se odkrijejo iz mnogih src misli. **106** In bila je prerokinja Ana, hči Fanuelova, od rodú Azerjevega: ta je bila zelo stara, in sedem let je bila živila z možem po devištu svojem; **107** In vdova okoli štiri in osemdesetih

2 Zgodí se pa tiste dni, da izide povelje od cesarja

Augusta, naj se popiše ves svet. **2** (To popisovanje prvo bilo je, ko je vladal v Siriji Cirenij.) **3** In šli so vsi, da se zapišejo, vsak v svoje mesto. **4** Napotí se pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v mesto Davidovo, ktero se imenuje Betlehem, (ker je bil iz hiše in rodovine Davidove,) **5** Da se zapiše z Marijo zaročeno mu ženo, ktera je bila noseča. **6** Zgodí se pa, ko sta bila tam, da se izpolnijo dnevi, da porodi. **7** In rodí sina svojega prvenca, in povije ga v plenice, in položí ga v jasli: ker jima ni bilo prostora v gostilnici. **8** Bili so pa pastirji v tistem kraji, kteri so čuli in na ponočnih stražah bili pri čredi svojeh. **9** In glej,

let, ktera ni odhajala od tempeljna, in je s postom in torej drevo, ktero ne rodi dobrega sadú, posekalo se molitvami služila Bogu, noč in dan. **38** In ta ravno tisti bo in vrglo na ogenj. **10** In vpraševalo so ga množice, čas pristopi, in hvalila je Gospoda, in govorila je o govoreč: Kaj naj torej storimo? **11** Odgovarajoč pa, njem vsem, kteri so čakali odrešenja v Jeruzalemu. velí jim: Kdor ima dve suknji, podá naj tistem, kteri **39** In ko vse po postavi Gospodovej dopolnijo, vrnejo nima; in kdor ima hrane, storí naj enako. **12** Pridejo se v Galilejo, v mesto svoje Nazaret. **40** A dete pa tudi mitarji, da bi jih krstil, in rekó mu: Učenik, je rastlo, in krepčalo se je v duhu, in napolnjevalo kaj naj storimo? **13** On jim pa reče: Nič več ne se je modrosti; in milost Božja je bila že njim. **41** In tirajte, nego kar vam je ukazano. **14** Vpraševali so hodila sta roditelja njegova vsako leto v Jeruzalem o ga pa tudi vojaki, govoréč: In mi, kaj naj storimo? In velikonočnem prazniku. **42** In ko mu je bilo dvanajst reče jim: Nikogar ne bijte, in ne ovajajte; in bodite let, in sta bila šla v Jeruzalem po navadi praznika, zadovoljni s plačo svojo. **15** Ko je pa ljudstvo čakalo, **43** In sta dní dokončala, ko sta se onadva vračala, in so vsi premišljevali v srcih svojih za Janeza, če ostal je deček Jezus v Jeruzalem. In tega ni vedel ni nemara on Kristus, **16** Odgovorí Janez vsem, Jožef in mati njegova. **44** Misleč pa, da je pri druščini, govoréč: Jaz vas z vodo krščujem; gre pa močnej od prešla sta dan hodá, in iskala sta ga pri sorodnikih mene, kteremu nisem vreden odvezati jernema na in pri znancih. **45** In ko ga nista našla, vrneta se v obutalu njegovem: On vas bo krstil z Duhom svetim Jeruzalem, iskajoč ga, **46** In zgodí se po treh dnéh, in ognjem, **17** Komur je lopata v roki njegovej, in bo da ga najdetra v tempeljnu, da sedí sredi učenikov, ter očedil gumno svoje; in pospravil bo pšenico v žitnico jih posluša, in jih vprašuje. **47** Čudili pa so se vsi, kteri svojo, a plevo bo spalil z neugasljivim ognjem. **18** In so ga poslušali, razumu njegovemu in odgovorom tako ješe veliko drugega napominjal in oznanjeval njegovim. **48** In ko ga ugledata, zavzemeta se; in reče ljudstvu. **19** Herod pa četrtnik, ker ga je svaril za mu mati njegova: Sin, kaj si nama storil tako? Glej, voljo Herodijade žene Filipa brata njegovega, in za oče tvoj in jaz sva te z žalostjo iskala. **49** Pa jima reče: vse, kar je hudega storil Herod, **20** Storí vrh vsega Kaj, da sta me iskala? Nista li vedela, da moram biti v tudi to, in zaprè Janeza v ječo. **21** Zgodilo se pa tem, kar je očeta mojega? **50** In ona nista razumela je, ko se je krščevalo vse ljudstvo, in se je Jezus besede, ktero jima je rekeli. **51** Ter snide že njima, in krstil in je molil: da se je odprlo nebo, **22** In je sešel pride v Nazaret; in bil jima je pokoren. In mati njegova sveti Duh v telesnej podobi ko golob na-nj, in se je je varovala vse te besede v srcu svojem. **52** In Jezus je napredoval v modrosti in rasti, in v milosti pri Bogu in ljudeh.

3 Petnajstega pa leta vlade cesarja Tiberija, ko je bil Pontijski Pilat poglavar v Judeji, in Herod četrtnik v Galileji, a Filip brat njegov četrtnik v Itureji in Trahonitskej pokrajini, in Lizanija četrtnik v Abileni, **2** Za vélíkih duhovnov Ana in Kajfa: reče Bog Janezu Zaharijevemu sinu v puščavi, **3** Ter pride vso okolico Jordansko, oznanjujoč krst pokore za odpuščanje grehov; **4** Kakor je pisano v bukvah govorov Izajaja preroka, kteri pravi: "Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodov; poravnajte steze njegove. **5** Vsaka dolina naj se izpolni, in vsaka gora in gric naj se zniža; in kar je krivo, bodi raven pot, in ostra pota naj bodo gladka. **6** In vse človeštvo bo videlo zveličanje Božje." **7** Govoril je torej množicam, ktere so izhajale, da bi jih krstil: Gadja zalega! kdo vam je pokazal, kako boste ubežali prihodnjej jezi? **8** Rodite torej vreden sad pokore; in ne začenjajte govoriti v sebi: Za očeta imamo Abrahama: kajti pravim vam, da more Bog iz tega kamenja obudit Abrahamu sinove. **9** Uže pa tudi sekira drevju pri korenini stojí: vsako

Helijevega, **24** Sina Matatovega, sina Levijevega, sina Melhijevega, sina Janovega, sina Jožefovega, **25** Sina Matatijevega, sina Amosovega, sina Naumovega, sina Eslivevega, sina Nangejevega, **26** Sina Maatovega, sina Matatijevega, sina Semejevega, sina Jožefovega, sina Judovega, **27** Sina Joanovega, sina Resovega, sina Zorobabeljbovega, sina Salatijelovega, sina Nerijevega, **28** Sina Melhijevega, sina Adijevega, sina Kozamovega, sina Elmmodamovega, sina Erovega, **29** Sina Jozejevega, sina Elijezerjevega, sina Jorimovega, sina Matatovega, sina Levijevega, **30** Sina Simeonovega, sina Judovega, sina Jožefovega, sina Jonanovega, sina Elijahmovega, **31** Sina Melejevega, sina Majnanovega, sina Matatajevega, sina Natanovega, sina Davidovega, **32** Sina Jesejevega, sina Obedovega, sina Boozovega, sina Salmonovega, sina Naasonovega, **33** Sina Aminadabovega, sina Aramovega, sina Ezronovega, sina Faresovega, sina Judovega, **34** Sina Jakobovega, sina Izakovega, sina Abrahamovega, sina Tarovega, sina Nahorovega, **35** Sina Saruhovega, sina

Ragavovega, sina Falekovega, sina Eberjevega, sina vam pravim, da ni noben prerok prijeten v domovini Salovega, **36** Sina Kajnanovega, sina Arfaksadovega, svojej. **25** Ali v resnici vam pravim, da je bilo veliko sina Semovega, sina Noetovega, sina Lamehovega, **37** vдов v dnéh Elija v Izraelu, ko se je nebo zaprlo tri Sina Matuzalovega sina Enohovega, sina Jaredovega, leta in šest mesecev, tako, da je nastala velika lakota sina Maleleelovega, sina Kajnanovega, **38** Sina po vsej zemlji; **26** In k nobenej od njih ni bil poslan Enosovega, sina Setovega, sina Adamovega, in ta je Elija, razen v Sarepto Sidonsko k ženi vdovi. **27** In bil Božji.

4 Jezus pa, svetega Duha poln, vrne se od Jordana; in odpelje ga Duh v puščavo. **2** In štirideset dní ga je izkušal hudič. In ničesar ni jedel v teh dnéh; in ko minejo, potem postane lačen. **3** In reče mu hudič: Če si sin Božji, reci temu kamenu, naj postane kruh. **4** In odgovorí mu Jezus, govoreč: Pisano je: "Ne bo živel človek o samem kruhu, nego o vsakej besedi Božej." **5** In popeljavši ga hudič na visoko goro, pokaže mu vsa kraljestva sveta v pičici časa. **6** In reče mu hudič: Tebi bom dal vso to oblast in njih slavo; kajti meni je izročena, in dám jo, komurkoli jo hočem. **7** Ti torej če se pokloniš pred meno, tvoje bo vse. **8** In odgovarjajoč, reče mu Jezus: Poberi se od mene, satan! Kajti pisano je: "Poklanjam se Gospodu Bogu svojemu, in njemu edinemu služi." **9** In pelje ga v Jeruzalem, in postavi ga na vrh tempeljna, in reče mu: Če si sin Božji, vrzi se odtod dol: **10** Kajti pisano je: "Angeljem svojim bo zapovedal za te, naj te varujejo: **11** In vzeli te bodo na roko, da se kje z nogo svoje ne udariš o kamen." **12** In odgovarjajoč, reče mu Jezus: Povedano je: "Ne izkušaj Gospoda Boga svojega." **13** In končavši hudič vso izkušnjavo, odide od njega do časa. **14** In vrne se Jezus z močjó duhovno v Galilejo; in glas o njem izide po vsem okolnem kraju. **15** In on je učil po njih shajališčih, in vsi so ga slavili. **16** In pride v Nazaret, kjer je odrestel; in vnide po navadi svojej, v sobotni dan, v shajališče, in vstane, da bere. **17** In dadó mu bukve Izaja preroka; in ko razgane bukve, najde mesto, kjer je bilo pisano: **18** "Duh Gospodov je na meni: za to, ker me je pomazil; da oznam evangeliј ubogim, poslal me je, da uzdravim potre v srcu, da oznam jetnikom, da se bodo izpustili, in slepcem, da bodo spregledali, da izpustim sužnje v svobodo, **19** Da oznam prijetno leto Gospodovo." **20** In zgane bukve, in dá strežaju, in sede; in vsi v shajališči so gledali na-nj. **21** In začne jím goroviti: Danes se je izpolnilo to pismo v ušesih vaših. **22** In vsi so mu pričali, in čudili so se besedam milosti, ktere so izhajale iz ust njegovih, in gorovili so: Ali ni ta Jožefov? **23** In reče jím: Gotovo mi boste povedali to priliko: Zdravnik, uzdravi se sam! Karkoli smo slišali, da se je zgodilo v Kapernaumu, stóri tudi tu v domovini svojej. **24** Reče pa: Resnično vam pravim, da ni noben prerok prijeten v domovini Salovega, **36** Sina Kajnanovega, sina Arfaksadovega, svojej. **25** Ali v resnici vam pravim, da je bilo veliko vдов v dnéh Elija v Izraelu, ko se je nebo zaprlo tri Sina Matuzalovega sina Enohovega, sina Jaredovega, leta in šest mesecev, tako, da je nastala velika lakota sina Maleleelovega, sina Kajnanovega, **38** Sina po vsej zemlji; **26** In k nobenej od njih ni bil poslan Enosovega, sina Setovega, sina Adamovega, in ta je Elija, razen v Sarepto Sidonsko k ženi vdovi. **27** In veliko gobavcev je bilo za Eliseja preroka v Izraelu; in nobeden od njih se ni očistil, razen Naaman Sirijan. **28** In vsi v shajališči se napolnijo jeze, ko to slišijo. **29** In vstavši, izženó ga ven iz mesta, in odpeljejo ga na vrh gore, na kterej je bilo njih mesto sezidano, da bi ga dol pahnili. **30** Ali on prejde posredi njih, in odide. **31** In snide v Kapernaum mesto Galilejsko; in učil jih je ob sobotah. **32** In čudili so se nauku njegovemu, ker je bila beseda njegova silna. **33** In v shajališči je bil človek, kteri je imel nečistega duha hudičevega, in zakričí z močnim glasom, **34** Govoreč: Pojenjaj, kaj imaš z nami, Jezus Nazarecan? Prišel si, da bi nas pogubil? Poznam te, kdo si – svetnik Božji. **35** In zapretí mu Jezus, govoreč: Umolkni, in izidi iž njega! In trešči ga hudič na sredo, in izide iž njega, in nič ga ni oškodoval. **36** In obide jih groza vse, in pomenkovali so se med seboj, govoreč: Kakošna je ta beseda, da z oblastjo in močjó ukazuje nečistim duhovom, ter izhajajo? **37** In razglasí se glas o njem po vsem okolnem kraju. **38** Vstavši pa iz shajališča, vnide v hišo Simonova. Tašča pa Simonova imela je hudo mrzlico; in zaprosijo ga za njo. **39** In stoječ nad njo, zapretí mrzlici, in pustí jo; in precej je vstala, ter jim je stregla. **40** Ko je pa solnce zahajalo, vsi, ktori so imeli bolnike z različnimi boleznicemi, dovažali so jih k njemu; a on je na vsakega od njih pokladal roke, ter jih je uzdravljal. **41** Izhajali pa so tudi hudiči iz mnogih, kričeč in govoreč: Ti si Kristus sin Božji. In grozeč se, ni jim dal govoriti, ker so vedeli, da je on Kristus. **42** Ko se pa zdání, izide, in odide na samoten kraj; in ljudstvo ga je iskaló, in pridejo k njemu, in pridržavalí so ga, da ne bi šel od njih. **43** On jim pa reče: Tudi drugim mestom moram oznanjevati evangeliј o kraljestvu Božjem! kajti za to sem poslan. **44** In oznanjeval je po shajališčih Galilejskih.

5 Zgodí se pa, ko ga ljudstvo obsuje, da bi poslušali besedo Božjo, pa je on stal pri jezeru Genezaretskem. **2** In ugleda dve ladji, da stojí ob jezeru; a ribiči so bili izšli iž njih in so izpirali mreže. **3** In stopivši v eno od ladij, ktera je bila Simonova, zaprosi ga, naj malo odrine od kraja; ter sede, in učil je iz ladje ljudstvo. **4** A ko neha govoriti, reče Simonu: Odrini na globoko, in vrzite mreže svoje na lov. **5** In odgovarjajoč Simon, reče mu: Učenik, vso

noč smo se trudili, in nič nismo vjeli; ali po besedi množica mitarjev, in drugih, kteri so ž njimi sedeli za tvojej vrgel bom mrežo. **6** In storivši to, zajemò veliko mizo. **30** In godrnjali so pismarji in Farizeji, govoreč število rib; trgala pa jím se je mreža. **7** Ter pomignejo učencem njegovim: Za kaj z mitarji in grešniki jeste tovarišem, kteri so bili v drugej ladji, naj jim pridejo in pijete? **31** In odgovarjajoč Jezus, reče jim: Ne pomagat. Ter pridejo, in napolnijo obe ladji, da ste se potrebujejo zdravi zdravnika, nego bolni. **32** Nisem topili. **8** Vídveši pa to Simon Peter, pade h kolenom prišel klicat pravičnih, nego grešnike na pokoro. **33** A Jezusovim, govoreč: Izidi od mene, ker sem človek oni mu rekó: Po kaj se učenci Janezovi pogostoma grešnik, Gospod! **9** Kajti groza je bila obšla njega postijo, in molijo, tako tudi Farizejski; tvoji pa jedó in vse, kteri so bili ž njim, od vlaka rib, ki so ga bili in pijeo? **34** On jim pa reče: Morete li storiti, da bi zajeli. **10** Ravno tako pa tudi Jakoba in Janeza, sinova se svatje, dokler je ženin ž njimi, postili? **35** Prišli Zebedejeva, ktera sta bila tovariša Simonova. Pa bodo pa dnevi, in ko jim se bo ženin odvzel, tedaj reče Jezus Simonu: Ne boj se! odslej boš ljudí lovil. se bodo postili v tistih dnéh. **36** Pravil jim je pa tudi **11** In potegnivši ladjo h kraju, popusté vse, in odidejo za njim. **12** In zgodí se, ko je bil v enem mestu, in staro obleko; sicer bo tudi novo razdrl, in starej se glej, mož ves v gobi; in ugledavši Jezusa, pade na ne prilega zaplata od nove. **37** In nikdor ne deva obraz, in prosil ga je, govoreč: Gospod, če hočeš, novega vina v stare mehove; sicer predere vino nove moreš me ocistiti. **13** In stegnivši roko, dotakne se mehove, in ono se izlijie, in mehovi se pokazé; **38** ga, in reče: Hočem, ocisti se! In precej je odšla goba Nego novo vino se mora v nove mehove vlijati, in od njega. **14** In on mu naroči, naj nikomur ne pové; oboje se ohrani. **39** In kdor je pil staro, nikdar ne će nego pojdi, reče mu, pokaži se duhovnu, in prinesi za precej novega; ker pravi: Staro je bolje. očiščenje svoje, kakor je ukazal Mojzes, njim za pričo.

15 Ali razglaševala se je le še s tem bolj govorica o njem; in stekalo se je veliko ljudstva, da bi ga poslušali, in da bi jih uzdravljal od njih bolezni. **16** A on je odhajal v puščave in je molil. **17** In zgodí se en dan, in on je učil; in sedeli so tam Farizeji in učeniki postave, kteri so bili prišli iz vseh vasi Galilejskih in Judejskih in Jeruzalema; in moč Gospodova je bila, da jih je uzdravljala. **18** In glej, možjé prinesó na odru človeka, kteri je bil mrtvouden, in iskali so, kako bi ga vnesli in položili pred-nj. **19** In ko ne najdejo, kod bi ga vnesli, za voljo ljudstva, zlezejo na streho, in skozi skodle spusté ga z odrom na sredo pred Jezusa. **20** In videvši njih vero, reče mu: Človek, odpuščajo ti se grehi tvoji. **21** Pa začnó premišljati pismarji in Farizeji, govoreč: Kdo je ta, da preklinja Boga? Kdo more odpuščati grehe, razen edini Bog!

22 Spoznavši pa Jezus njih misli, odgovorí in jim reče: Kaj premišljate v srcih svojih? **23** Kaj je laže, reči: Odpuščajo ti se grehi tvoji? ali reči: Vstani in hodí? **24** Da boste pa vedeli, da ima oblast sin človečji na zemlji odpuščati grehe, (reče mrtvoudnemu:) Tebi pravim, vstani in vzemi oder svoj, in pojdi na dom svoj. **25** In precej vstane pred njimi, in vzeme, na čemer je ležal, in odide na dom svoj, hvalec Boga. **26** In groza obide vse, in hvalili so Boga, in napolnijo se strahú, govoreč: Čudne rečí smo videli danes. **27** In po tem izide, in ugleda mitarja, po imenu Levija, da sedí na mitnici, in reče mu: Pojdi za menoj! **28** In pustivši vse, vstane in odide za njim. **29** In napravi mu Levij veliko pojedinjo v hiši svojej; in bila je velika

6 Zgodí se pa prvo soboto drugega dné, da je šel skozi setve; in trgali so učenci njegovi klasje, in meli so ga z rokami, ter jedli. **2** Nekteri pa od Farizejev rekó jim: Za kaj delate, kar se ne sme delati ob sobotah? **3** In odgovarjajoč, reče jim Jezus: Ali niste brali tega, kar je storil David, ko se je bil ulakotil in kteri so bili ž njim? **4** Kako je šel v hišo Božjo, in je postavljene kruhe vzel in snedel, in dal tudi tistim, kteri so bili ž njim: kterih ne sme nikdor jesti, razen edini duhovni? **5** In reče jim: Sin človečji je gospodar tudi sobote. **6** Zgodí se pa tudi v drugo soboto, da vniše v shajališče, ter je učil. In bil je tam človek, in desna roka mu je bila suha. **7** Pismarji in Farizeji so pa pazili na-nj, če ga bo v soboto uzdravil; da bi našli tožbo zoper njega. **8** A on je vedel njih misli, in reče človeku, kteri je imel suho roko: Vstani, in stopi na sredo! In on vstane in se vstopi. **9** Tedaj jim Jezus reče: Vprašal vas bom, kaj veljá ob sobotah, dobro delati ali hudo delati? dušo oteti ali pogubiti? **10** In pogledavši na vse njih, reče človeku: Stegni roko svojo! In on storí takо. In zdrava je bila roka njegova kakor druga. **11** A oni postanejo togote vsi neumni, in pomenovali so se med seboj, kaj bi storili Jezusu. **12** Zgodí se pa v té dní, da izide na goro molit; in vso noč je premolil v molitvi Božej. **13** In ko se zdaní, pokliče učence svoje; in izvoli jih izmed njih dvanajst, kterim tudi ime aposteljni dá: **14** Simona, kteremu tudi dá ime Peter, in Andreja brata njegovega, Jakoba in Janeza, Filipa in Jerneja, **15** Matevža in Tomaža, Jakoba Alfejevega in Simona, ki se imenuje Zelot,

16 Juda Jakobovega, in Juda Iškarijana, kteri je tudi postal izdajalec. **17** Ter snide že njimi, in ustavi se na ravnem polji, in truma učencev njegovih, in velika množica ljudstva iz vse Judeje in iz Jeruzalema, in primorja Tirskega in Sidonskega, kteri so bili prišli, da bi ga slišali, in da bi jih uzdravil od njih bolezni, **18** In ktere so mučili nečisti duhovi; in ozdravljali so se. **19** In vse ljudstvo je iskalo, da bi se ga dotikal; kajti moč je iž njega izhajala, in uzdravljala je vse. **20** In on povzdignivši oči svoje na učence svoje, pravil je: Blagovam ubogim, ker vaše je kraljestvo Božje. **21** Blagovam, kteri ste sedaj lačni, ker se boste nasiliti. **22** Blagovam, kteri sedaj jokate, ker se boste smejali. **23** Blagovam, kedar vas bodo ljudje mršili, in kedar vas bodo izobčevali, in sramotili, in razglaševali ime vaše za hudobno, za voljo sinu človečjega. **24** Ali gorjé vam bogatini! kajti prejeli ste tolažbo svojo. **25** Gorjé vam, kteri ste nasiteni! kajti lačni boste. Gorjé vam, kteri se sedaj SMEJATE! kajti žalovali boste in jokali. **26** Gorjé vam, kedar bodo dobro o vas govorili vsi ljudje! kajti ravno tako so delali lažnjivim prerokom očetje njih. **27** Ali vam, kteri poslušate, pravim: Ljubite sovražnike svoje; delajte dobro té, kteri vas mrzí; **28** Blagoslovíte té, kteri vas preklinajo; in molite za té, kteri vas obrekujejo. **29** Kdor te udari po enem licu, nastavi mu tudi drugo; in kdor ti vzeme plašč, ne brani mu tudi suknje ne. **30** Vsa kemu, kdor te prosi, daj: in od tega, kdor tvoje vzeme, ne tirjaj nazaj. **31** In kakov hočete, da bi ljudje vam storili, ravno tako storite tudi vi njim. **32** In če boste ljubili tiste, kteri ljubijo vas, kakošno boste imeli milost? Saj tudi grešníci ljubijo tiste, kteri ljubijo njih. **33** In če boste dobro delali tistim, kteri dobro delajo vam, kakošno boste imeli milost? Saj tudi grešníci delajo ravno tako. **34** In če boste posojevali tistim, od kterih upate, da boste prejeli, kakošno boste imeli milost? Saj tudi grešníci grešníkom posojujejo, da prejmó enako. **35** Nego ljubite sovražnike svoje, in delajte dobro in posojujte, ne pričakovaje ničesar; in veliko vam bo plačilo, in sinovi boste najvišega: kajti on je dobrotljiv tudi nehvalenežem in hudobnežem. **36** Bodite torej usmiljeni, kakor je tudi oče vaš usmiljen. **37** In ne sodite, in ne bo vam se sodilo. Ne obsojajte, ter ne boste obsojeni. Odpuščajte, in odpustilo vam se bo. **38** Dajajte, in dalo vam se bo: mero dobro, natlačeno in potreseno in zvrhano dali vam bodo na naročje vaše. S kakoršno namreč mero merite, s takošno vam se bo odmerjalo. **39** In pové jim priliko: More li slepec slepca voditi? Ne bosta li oba v jamo padla? **40** Ni ga učenca nad učenika svojega; nego kdorkoli se izučí, bode kakor učenik njegov. **41** Kaj pa vidiš troho, ki je v očesu brata tvojega, bruna pa, ki je v očesu tvojem, ne čutiš? **42** Ali kako moreš reči bratu svojemu: Brat, čaj, da izderem troho, ki je v očesu tvojem, ko sam bruna, ki je v očesu tvojem, ne vidiš? Hinavec! ízmi najprej bruno iz očesa svojega, in tedaj boš pregledal, da izmeš troho, ki je v očesu brata tvojega. **43** Ni ga namreč drevesa dobrega, da bi rodilo slab sad; tudi slabega drevesa ne, da bi rodilo dober sad. **44** Kajti vsako drevo se po sadú svojem pozná. S trnja namreč ne beró smokev, in z robidja ne trgajo grozdja. **45** Dober človek prinaša iz dobrega zaklada srca svojega dobro; in hudoben človek prinaša iz hudobnega zaklada srca svojega dobro: kajti usta njegova govoré od preobilnosti se tisti dan in poskakujete; kajti veliko je plačilo vaše na srca. **46** Kaj pa me imenujete: Gospod, Gospod! pa ne delate, kar pravim? **47** Vsak, kdor gre k meni in njih. **48** Podoben je človeku, kteri je komu je podoben. **49** A kdor sliši in ne storí, brez temelja; na ktero je udarila reka: in precej je zidal hišo, in jo izkopal in izdolbel, in postavil temelj na skalo; in ko je nastala povodenj, udarila je roka v tisto hišo, in ni je mogla premakniti: kajti bila je postavljena na skalo. **50** A kdor sliši in ne storí, podoben je človeku, kteri je zidal hišo na zemlji padla, in bila je podrtja té hiše velika.

7 A ko je končal vse té besede pred ljudstvom, vnde v Kapernaum. **2** Nekemu stotniku pa je bil hlapec bolan, kterega je rad imel, in je umiral. **3** In slišavši za Jezusa, pošle k njemu starešine Judovske, proseč ga, naj bi prišel, da bi mu uzdravil hlapca. **4** Oni pa, so prišli k Jezusu, prosili so ga silno, govoreč: Gotovo je vreden, da mu to storíš; **5** Ker ljubi narod naš, in shajališče nam je sezidal on. **6** A Jezus je šel ž njimi. In ko uže ni bildaleč od hiše, pošlje k njemu stotnik prijatelje, govoreč mu: Gospod, ne trudi se! nisem namreč vreden, da vndeš pod streho mojo. **7** Za to tudi samega sebe nisem vrednega štel, da bi prišel k tebi: nego reci z besedo, in ozdravel bo hlapca moj. **8** Kajti tudi jaz sem človek pod oblast postavljen, in imam pod seboj vojake; pa velim temu: Pojd! in gre; in drugemu: Prid! in pride; in hlapcu svojemu: Stóri to! in storí. **9** Slišavši pa to Jezus, začudi mu se; in obrnivši se, reče ljudstvu, ktero je šlo za njim: Pravim vam, da tudi v Izraelu nisem našel tolike vere. **10** In vrnivši se domú, kteri so bili poslani, najdejo hlapca, kteri je bil bolan, da je zdrav. **11** In zgodí se po tem, da je šel v mesto, ktero se imenuje Nain; in šlo je ž njim veliko učencev njegovih, in veliko

A ko je končal vse té besede pred ljudstvom, vnideš v Kapernaum. 2 Nekemu stotniku pa je bil hlapec bolan, kterega je rad imel, in je umiral. 3 In slišavši za Jezusa, pošlje k njemu starešine Judovske, proseči, naj bi prišel, da bi mu uzdravil hlapca. 4 Oni pa, so prišli k Jezusu, prosili so ga silno, govoreč: Gotovo je vreden, da mu to storиш; 5 Ker ljubi narod aš, in shajališče nam je sezidal on. 6 A Jezus je šel njimi. In ko uže ni bildaleč od hiše, pošlje k njemu totnik prijatelje, govoreč mu: Gospod, ne trudi se! Issem namreč vreden, da vnideš pod streho mojo. Za to tudi samega sebe nisem vrednega štel, da bi prišel k tebi: nego reci z besedo, in ozdravel bo hlapec moj. 8 Kajti tudi jaz sem človek pod oblast postavljen, in imam pod seboj vojake; pa velim temu: Pojd! in gre; in drugemu: Prid! in pride; in hlapcu vojemu: Stóri to! in storí. 9 Slišavši pa to Jezus, ačudi mu se; in obrnivši se, reče ljudstvu, ktero je do za njim: Pravim vam, da tudi v Izraelu nisem našel blike vere. 10 In vrnivši se domú, ktero so bili poslaní, najdejo hlapca, ktero je bil bolan, da je zdrav. 11 In godí se po tem, da je šel v mesto, ktero se imenuje plain; in šlo je ž njim veliko učencev njegovih, in veliko

ljudstva. **12** Ko se pa približa vratom mestnim, in glej, **37** In glej, žena v mestu, ktera je bila grešnica, ko nesli so ven mrliča, sina edinca matere njegove; in je bila zvedela, da sedí za mizo in hiši Farizejevej, ona vdova; in ljudi iz mesta je bilo veliko že njo. **13** In prinese sklenico mire, **38** In stoječ zadej pri nogah ko jo Gospod ugleda, zasmili mu se, in reče jej: Ne njegovih, začne opirati noge njegove s solzami, in jokaji! **14** In pristopivši, dotakne se odra; (a tisti, kteri z lasmi z glave svoje jih je otiral, in poljubovala so nosili, ustavijo se;) ter reče: Mladenič, tebi pravim, je noge njegove, in mazilila jih je z miro. **39** Ko pa vstani! **15** In usede se mrlič, in začne govoriti: in dá ga ugleda to Farizej, kteri ga je bil povabil, reče sam s materi njegovej. **16** Obide pa jih groza vse, in hvalili seboj, govoreč: Ta ko bi bil prerok, vedel bi, kdo in so Boga, govoreč: Prerok velik je vstal med nimi; in: kakošna je žena, ktera se ga dotika; kajti grešnica je. Obiskal je Bog ljudstvo svoje. **17** In razglasí se ta **40** In odgovarjajoč Jezus, reče mu: Simon! imam ti beseda o njem po vsej Judeji, in po vsem okolnem nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povéj! **41** Dva kraji. **18** In sporočili so Janezu učenči njegovi za vse dolžnika je imel neki upnik; eden je bil dolžen pet sto to. **19** In poklicavši Janez dva od učencev svojih, srebrnikov, a drugi petdeset. **42** Ker pa ništa imela pošlage k Jezusu, govoreč: Ti li si tisti, kteri ima priti, s čim plačati, odpusti dolg obema. Povéj torej, kteři ali naj drugega čakamo? **20** Ko torej moža prideta k od nju ga bo bolj ljubil? **43** Odgovarjajoč pa Simon, Jezusu, rečeta: Janez Krstnik nazu je poslal k tebi, reče: Menim, da tisti, kteremu je več odpustil. On mu govoreč: Ti li si tisti, kteri ima priti, ali naj drugega pa reče: Prav si odgovoril. **44** In obrnivši se k ženi, čakamo? **21** Ravno ta čas pa uzdravil jih je veliko reče Simonu: Vidiš to ženo? Přišel sem v hišo, vode od bolezni in muk in duhov hudobnih, in mnogim mi nisi podal na noge; a ta mi je s solzami oprala slepcem je dal vid. **22** In odgovarjajoč Jezus, reče noge, in z lasmi z glave svoje jih je otrla. **45** Poljubca jima: Pojdita in sporočita Janezu, kar sta videla in mi nisi dal; ta pa, odkar sem přišel noter, ni nehala slišala: da slepc spregledujejo, hromi hodijo, gobavci poljubovati nog mojih. **46** Z oljem glave moje nisi da se očiščajo, gluhi da slišijo, mrtvi da vstajajo, pomazal; a ta mi je z miro pomazala nohe. **47** Za to ubogim da se oznanjuje evangelij: **23** In blagor mu, ti pravim: Odpuščajo jej se mnogi grehi njeni; kajti kdor se ne pohujša od mene. **24** In ko sta poslanca imela je veliko ljubezen: a komur se malo odpušča, Janezova odšla, začne govoriti ljudstvu o Janezu: malo ljubi. **48** In reče jej: Odpuščajo ti se grehi. **49** Pa Koga ste izšli v puščavo gledat? trst, ktereža veter začnó, kteři so že njim sedeli za mizo, govoriti v sebi: maje? **25** Ali koga ste izšli gledat? človeka v mehko Kdo je ta, kti tudi grehe odpušča? **50** Ter reče ženi: obleko oblečenega? Glej, kteři se v gosposko obleko Vera tvoja ti je pomogla; pojdi v miru.

8 In zgodí se po tem, in on je hodil po mestih in vaséh, učeč in oznanjujoč evangelij o kraljestvu Božjem; in dvanajsteri že njim, **2** In nektere žene, ktere so uzdravljené bile od duhov hudobních in od bolezni, Marija, kteři se imenuje Magdalena, iz ktere je bilo sedem hudičev izšlo, **3** Joana žena Huza pristavnika Herodovega, in Suzana, in drugih veliko, ktere so mu sluzile z imenjem svojim. **4** Ko se je pa veliko ljudstva sešlo, in tistih, kteři so iz mest prihajali k njemu, povéjim v priliku: **5** Izšel je sejalec sejat seme svoje; in ko je sejal, eno je padlo poleg ceste, in pogazilo se je, in tice nebeške so ga pozobale. **6** In drugo je padlo na skalou, in ko je pogzano, usaňnilo je, ker ni imelo vlage. **7** In drugo je padlo sredi trnja, in trnje je zrastlo, in udušilo ga je. **8** In drugo je padlo na dobro zemljo, in ko je pogzano, doneslo je stoteri sad. Ko je to pravil, klical je: Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši! **9** Vpraševali pa so ga učenci njegovi, govoreč: Kakošna bi bila ta prilika? **10** On pa reče: Vam je dano, da spoznate skrivnosti kraljestva Božjega; drugim pa v prilikah, da gledajo in ne vidijo, ter slišijo in ne njim; ter vnide v hišo Farizejevo, in sede za mizo.

umejo. 11 Ta prilika pa je: Seme je beseda Božja: 12 33 In hudič izidejo iz človeka in vnidejo v svinje; in A kteri so poleg ceste posejani, ti so, kteri slišijo: ali zakadí se čreda z brega v jezero, in potonejo. 34 potem pride hudič in vzeme besedo iz srca njih, da Videšti pa pastirji, kar se je zgodilo, pobegnejo, ter ne bi verovali in zveličali se. 13 A kteri so na skalo odidejo in sporočé po mestu in po vaséh. 35 Ter posejani, ti, kteri besedo, ko so jo sklišali, z veseljem izidejo gledat, kaj se je zgodilo; in pridejo k Jezusu, sprejemajo; in ti korenine nimajo, kteri nekaj časa in najdejo človeka, iz kterege so bili hudiči izšli, da verujejo, a v čas izkušnjave odpadejo. 14 Kar je pa je oblečen in pameten, in sedí pri nogah Jezusovih; v trnje padlo, to so ti, kteri slišijo: ali ker za skrbmí in uplašijo se. 36 Sporočé pa jim tudi ti, kteri so bili in bogastvom in slastmi življenja hodijo, udušé se, videli, kako je obsedenec ozdravel. 37 In zaprosi ga in ne donašajo sadú. 15 Kar je pa na dobro zemljo vsa množica iz okolice Gadarenške, naj odide od njih; padlo, to so ti, kteri v dobrem in blagem srcu varujejo kajti strah velik jih je preletal. A on stopi v ladjo in se besedo, ktero so slišali, in donašajo sad v trpljenju. 16 vrne. 38 Prosil pa ga je mož, iz kterege so bili izšli Nikdor pa sveče, ko jo prižgè, ne skrije pod mernik, hudiči, da bi bil ž njim; ali Jezus ga odpravi, govoreč: ali dene pod posteljo; nego postavi jo na svečnik, da 39 Vrni se na dom svoj, in pripoveduj, kaj ti je storil ti, kteri vhajajo, vidijo luč. 17 Kajti nič ni prikrtega, kar Bog. Pa odide, po vsem mestu oznanjujoč, kaj mu se ne bo razodelo; tudi skrivnega ne, kar se ne bo je storil Jezus. 40 Zgodí se pa, ko se vrne Jezus, zvedelo in na svetlo prišlo. 18 Glejte torej, kako boste sprejme ga ljudstvo; kajti vsi so ga pričakovali. 41 poslušali: kajti kdor imá, dalo mu se bo; a kdor nima, In glej, pa pride mož, kteremu je bilo ime Jair, (in odvzelo mu se bo tudi to, kar misli, da ima. 19 Pridejo ta je bil starešina v shajališči,) in pade Jezusu pred pa k njemu mati njegova in bratje njegovi; ali za voljo noge, in prosil ga je, naj vnide v hišo njegovo; 42 ljudstva niso mogli priti do njega. 20 In sporočé mu, Kajti imel je hčer edinico pri dvanaestih letih, in ta je govoreč: Mati tvoja in bratje tvoji stojé zunej, in radi bi umirala. A ko je šel, stiskalo ga je ljudstvo. 43 In žena, te videli. 21 On pa odgovarajoč, reče jim: Mati moja in ktera je imela krvotok uže dvanaest let, in je bila vse bratje moji so ti, kteri besedo Božjo poslušajo in delajo imenje svoje potrošila na zdravnike, ktere ni mogel po njej. 22 In zgodí se en dan, in on stopi v ladjo in nobeden uzdravit. 44 Pristopi od zadi in se dotakne učenci njegovi; in reče jim: Prepeljimo se na oni kraj robú obleke njegove; in precej se je ustavil vir krví jezera! In odpeljejo se. 23 A ko so se peljali, zaspí. njene. 45 Pa reče Jezus: Kdo se me je dotaknil? Kar snide vihar na jezero, in potapljal so se, in bili so Ko so se pa vsi odgovarjali, reče Peter in kteri so v nevarnosti. 24 In pristopivši, zbudé ga, govoreč: bili ž njim; Učenik, ljudstvo te gnjete in stiska, pa Učenik! učenik! pogibamo! A on vstavši, zapretí vetru praviš: Kdo se me je dotaknil? 46 Jezus pa reče: in valovju; in umirita se, in nastala je tihota. 25 In Nekdo se me je dotaknil; kajti jaz sem očutil, da je reče jim: Kje je vera vaša? A oni so se uplašili, in odšla moč od mene. 47 Videč pa žena, da se ni začudijo se, govoreč eden drugemu: Kdo neki je ta, prikrla, pristopi drhtajoč, in pade pred-nj, in pové mu da tudi vetrovom zapoveduje in vodi, in poslušajo pred vsem ljudstvom, za kaj se ga je dotaknila, in ga? 26 In preplavijo se v zemljo Gadarenško, ktera je kako je ozdravela precej. 48 On je pa reče: Zaupaj, Galileji nasproti. 27 Ko pa izide na zemljo, sreča ga hčer! vera tvoja ti je pomogla; pojdi v miru. 49 Ko je en človek iz mesta, kteri je imel hudiča uže dolgo še govoril, pride nekdo od starešine shajališčnega, časa, in v obleko se ni oblačil, in v hiši ni prebival, govoreč mu: Umrla je hčer tvoja; ne trudi učenika. nego v grobih. 28 A ko ugleda Jezusa, zakričí in 50 Slišavši pa to Jezus, odgovorí mu, govoreč: Ne pade pred-nj, in z močnim glasom reče: Kaj imas z boj se! le veruj, in ozdravela bo. 51 Ko je pa prišel v menoj, Jezus, sin Boga najvišega: Prosim te, nikar hišo, ni dal nikomur vnititi, razen Petru in Jakobu in mene muči! 29 Ukazal je bil namreč duhu nečistemu, Janezu, in očetu in materi deklice. 52 Vsi pa so jokali, naj izide iz človeka: kajti uže dolgo časa ga je bil in tarnali po njej. On pa reče: Ne jokajte! ni umrla, metal, in vezali so ga z verigami in vezmí, ter so ga nego spí. 53 In posmehovali so mu se, vedoč, da je varovali; ali potrgal je vezí, in gonil ga je hudič po umrla. 54 On pa izgnavši vse, in prijemši jo za roko, puščavah. 30 Vpraša pa ga Jezus, govoreč: Kako zakliče, govoreč: Deklica, vstani! 55 In vrne se duh ti je ime? On pa reče: Množica; kajti obsedlo ga je nje, in vstala je precej; in ukaže jim, naj jej dadó jesti. bilo mnogo hudičev. 31 In prosili so ga, naj jim ne 56 In zavzemeta se roditelja njena; a on jima naročí, zapové iti v brezno. (Abyssos g12) 32 Bila je pa tam naj nikomur ne povesta, kar se je zgodilo. velika čreda svinj, ktere so se pasle na gori; in prosili so ga, naj jim dovoli, da vnidejo va-nje. In dovoli jim.

9 Sklicavši pa dvanajstere učence svoje, dá jim moč Kdor se bo namreč sramoval mene in mojih besed, in oblast nad vsemi hudiči, in da naj uzdravljajo tega se bo tudi sin človečji sramoval, kendar pride v bolezni; **2** In odpošlje jih oznanjevat kraljestva svojej in očetovej in svetih angeljev slavi. **27** Pravim Božjega, in uzdravljal bolnike. **3** In reče jim: Ničesar vam pa resnično, da so nekteri med témi, ki stojé tu, ne jemljite na pot; ne palice, ne torbe, ne kruha, ne kateri ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo kraljestva denarja; tudi po dva plašča ne imejte. **4** In v kterioro koli Božjega. **28** Zgodí se pa kakih osem dni po teh hišo vnidete, tu prebivajte, in odtod izhajajte. **5** In besedah, pa vzeme Petra in Jakoba in Janeza, in kteriori vas ne sprejmó, izidite iz tistega mesta, in izide na goro molit. **29** In ko je molil, postane podoba otresite prag z nog svojih, za pričo zoper njih. **6** Ter obličja njegovega drugačna, in oblačilo njegovo belo izidejo in hodili so po vaséh, oznanjujoč evangeli in svetlo. **30** In glej, moža dva sta govorila že njim, uzdravljajoč povsodi. **7** Slišal je pa Herod četrtnik vse, ktera sta bila Mojzes in Elija; **31** Ktera sta se prikazala kaj on dela; in ni se mogel načuditi, ker so nekteri v slavi in sta govorila o koncu njegovem, ki ga je pravili: Janez je vstal od mrtvih; **8** A drugi: Elija je imel dokončati v Jeruzalemu. **32** A Peter in ktera sta prišel; drugi pa: Starih prerokov eden jo vstal. **9** bila že njim, bili so zaspali; a ko se prebudé, ugledajo Pa reče Herod: Janeza sem jaz posekal; kdo pa je slavo njegovo, in oba moža, ktera sta že njim stala. ta, za kogar jaz slišim takošne reči? In želel ga je **33** In zgodí se, ko sta odhajala od njega, reče Peter videti. **10** In vrnivši se aposteljni, povedó mu, kar so Jezusu: Učenik, dobro nam je tu biti; bomo pa naredili storili; in vzeme jih, in odide posebej na samoten kraj tri šatore, enega tebi, in Mojzesu enega, in enega mesta, ktero se imenuje Betsajda. **11** Zvedevši pa Eliju: ne vedoč, kaj govorí. **34** Ko je pa to govoril, to ljudstvo, odidejo za njim; in sprejme jih, in govoril nastane oblak in ju zakrije; in zbojé se, ko vnideta v jim je o kraljestvu Božjem, in kteri so potrebovali oblak. **35** In glas se oglasi iz oblaka, govoreč: Ta je zdravja, uzdravljaj jih je. **12** A dan se je jel nagibati; sin moj ljubljeni; njega poslušajte. **36** In ko se je bil in pristopivši dvanajsteri, rekó mu: Odpusti ljudstvo, glas oglasil, najdejo Jezusa samega. In oni zamolčé, da odidejo v okolne vasi in pristave, in tam prenočé, in nikomur niso tiste dni nič povedali od tega, kar so in najdejo živeža: kajti tu smo v samotnem kraju. **13** bili videli. **37** Zgodí se pa drugi dan, ko pridejo z gore, Pa jim reče: Dajte jim vi jesti. Oni pa rekó: Nimamo sreča ga veliko ljudstva. **38** In glej, mož iz ljudstva več, nego pet hlebov in dve ribi, razen če odidemo zavpije, govoreč: Učenik, prosim te, ozri se na sina mi, da kupimo za vse to ljudstvo jedí. **14** Bilo jih mojega; kajti edinec mi je. **39** In glej, hudič ga napada, je namreč kakih pet tisoči mož. Pa reče učencem in precej kriči, in lomi ga s peno, in komaj potem svojim: Posadite jih po petdeset vrsto. **15** In storé odide od njega, ko ga je zvil. **40** In prosil sem učence takо, in posadé vse. **16** Vzemši pa petere hlebe in tisti tvoje, naj bi ga izgnali, in niso mogli. **41** Odgovarjajoč dve ribi, ozrè se na nebo in jih blagoslovi, ter prelomi, pa Jezus, reče: O rod neverni in popačeni! doklej bom in dajal je učencem, naj položé pred ljudstvo. **17** In pri vas in vas bom trpel? pripelj sém sina svojega! **42** jedli so, in nasiliti so se vši; in pobrali so, kar jim je In ko ješe k njemu šel, zgrabi ga hudič in strese; a ostalo od koščev, dvanajst košev. **18** In zgodí se, ko Jezus zapretí duhu nečistemu, in uzdravi dečka, in dá je na samem molil, bili so že njim učenci; in vpraševal ga očetu njegovemu. **43** In vši so se čudili veličastvu jih je, govoreč: Kdo pravijo ljudjé, da sem jaz? **19** Oni Božjemu. Ko so se pa vši čudili vsemu, kar je storil pa odgovarjajoč, rekó: Janez Krstnik; drugi pa Elija; Jezus, reče učencem svojim: **44** Ohranite vi u všeših a drugi, da je eden starih prerokov vstal. **20** Pa jim svojih te besede; kajti sin človečji bo izdan v roke reče: Vi pa, kdo pravite, da sem jaz? Odgovarjajoč človeške. **45** Oni pa niso umeli te besede, in bila jim pa Peter, reče: Kristus Božji. **21** A on jim zapretí in je prikrita, da je niso razumeli; in bali so se, da bi ga naročí, naj nikomur ne povedó tega, **22** Govoreč: Sinu vprašali za to besedo. **46** Všla je bila pa misel vanje, človečemu je treba veliko pretrpeti, in zavrženemu kdo bi bil največi med njimi. **47** Jezus pa, vedoč misel biti od starešin in vélíkih duhovnov in pismarjev, in srca njih, vzeme otroka, in postavi ga pred se, **48** In umorjenemu biti, in tretji dan vstati. **23** In pravil je reče jim: Kdorkoli sprejme tega otroka in ime moje, vsem: Če kdo hoče za meno iti, zatají naj samega mene sprejema; a kdorkoli mene sprejme, sprejema sebe, in vzeme križ svoj vsak dan, in gre za meno. **24** tega, kdor me je poslal. Kdor je namreč najmanji med Kajti kdor hoče dušo svojo ohraniti, izgubil jo bo; kdor vami, ta bo velik. **49** Odgovarjajoč pa Janez, reče: pa izgubí dušo svojo za voljo mene, ta jo bo ohranil. Učenik, videli smo nekoga, kteri je z imenom tvojim **25** Kaj namreč pomaga človeku, če pridobí ves svet, izganjal hudič; in zabranili smo mu, ker ne hodi z samega sebe pa pogubí ali si škodo napravi? **26** nami za teboj. **50** In reče mu Jezus: Ne branite! Kdor

namreč ni zoper nas, on je z nami. **51** Zgodí se pa, ko in Sidonu bo laže na sodbi, nego vama. **15** In ti, so se dopolnjevali dnevi vzhoda njegovega, pa se on Kapernaum, ki si se do neba povzdignil, zagnan boš na ravnost v Jeruzalem nameri. **52** In pošlje poslance do pekla. (*Hadēs g86*) **16** Kdor posluša vas, posluša pred obličjem svojim; in ti odidejo in vniudejo in vas mene; in kdor se odreka vas, odreka se mene: a Samarijansko, da mu pripravijo prenočišča. **53** Ali niso kdor se mene odreka, odreka se tega, kdor me je ga hoteli sprejeti, ker so videli, da gre v Jeruzalem. **54** poslal. **17** Vrnejo pa se sedemdeseteri z radostjo, Videvši pa to učenca njegova Jakob in Janez, rečeta: govoreč: Gospod, tudi hudiči so nam pokorni v imenu Gospod, hočeš li, da rečeva, naj ogenj snide z neba, tvojem. **18** Pa jím reče: Videl sem satana, da je padel in jih potrebi, kakor je tudi Elija storil? **55** Obrnivši se z neba kakor blisk. **19** Glej, dajem vam oblast stopati pa, zapreti jim, in reče: Ne véste, kakošnega duha ste na kače in škorpijone, in vso silo vražjo: in nič vam ne vi; **56** Sin človečji namreč ni prišel duš človeških gubit, bo škodovalo. **20** Ali temu se ne radujte, da so vam nego da jih zveliča, In šli so v drugo vas. **57** Zgodí hudiči pokorni; radujte se pa marveč, da so imena se pa, ko so šli, reče mu nekdo po poti: Šel bom vaša zapisana na nebesih. **21** V ta čas se oveselí za teboj, karmorkoli odideš, Gospod! **58** In reče mu Jezus v duhu, in reče: Zahvaljujem ti, oče, Gospodar Jezus: Lisice imajo brloge, in tice nebeške gnezda; a neba in zemlje! da si to prikril modrim in razumnim, sin človečji nima kje glave nasloniti. **59** A drugemu in si je razodel nedoraslim; dà, oče: ker tako je bila reče: Pojdi za menoj! On pa reče: Gospod, dovoli volja tvoja. **22** Vse mi je izročil oče moj; in nikdor ne mi, da prej odidem in pokopljem očeta svojega. **60** vé, kdo je sin, razen oče, in kdo je oče, razen sin, in Ali Jezus mu reče: Pusti, naj mrliči pokopljejo mrliče komurkoli če sin razdeti. **23** In obrnivši se k učencem svoje; ti pa pojdi in oznanjuj kraljestvo Božje. **61** Zopet posebej, reče: Blagor očém, ktere vidijo, kar vi vidite, drugi pa reče: Šel bom za teboj, Gospod! ali dovoli **24** Kajti pravim vam, da je veliko prerokov in kraljev žezelelo videti, kar vi vidite, in niso videli; in slišati, kar reče mu Jezus: Nobeden ni pripraven za kraljestvo Božje, kdor položí roko svojo na plug, pa se ozira na vi slišite, in niso slišali. **25** In glej, učenik postave to, kar je zadej.

10 Po tem pa izvoli Gospod še drugih sedemdeset, in pošlje jih po dva in dva pred obličjem svojim v vsako mesto in kraj, kamor je imel sam priti. **2** In pravil jim je: Žetve je sicer mnogo, ali delalcev malo; prosite torej gospodarja žetve, naj pošlje delalcev na žetev svojo. **3** Poidite; glej, jaz vas pošiljam kakor jagnjeta sredi volkov. **4** Ne nosite mošnje, ne torbe, ne obutala; in nikogar na poti ne pozdravljaljte. **5** V kterokoli pa hišo vnidete, naprej recite: Mir tej hiši! **6** In če bo tu sin mirú, ostal bo mir vaš na njem; če pa ne vrnil se bo k vam. **7** A v tej hiši prebivajte, in jejte in pijte, kar imajo; kajti vreden je delalec plačila svojega. Ne prehajajte iz hiše v hišo. **8** In v kterokoli mesto pridete, in vas sprejmó, jejte, kar vam postavijo, **9** In uzdravljaljte bolnike, kteri so v njej, in pravite jim: Približalo se je k vam kraljestvo Božje. **10** A v kterokoli mesto pridete, in vas ne sprejmó, izidite na ulice njegove in recite: **11** Tudi prah, ki se nas je v mestu vašem prijel, otrsamo vam; ali vedite to, da se je približalo k vam kraljestvo Božje. **12** Pravim vam pa, da bo Sodomljanim tisti dan laže, nego temu mestu. **13** Gorjé ti, Korazin! gorjé ti, Betsajda! kajti ko bi se bili v Tiru in Sidonu zgodili čudeži, kteri so se zgodili v vama, bila bi se davno, v žaklji in pepelu sedeč, spokorila. **14** Ali Tiru

in Sidonu bo laže na sodbi, nego vama. **15** In ti, so se dopolnjevali dnevi vzhoda njegovega, pa se on Kapernaum, ki si se do neba povzdignil, zagnan boš na ravnost v Jeruzalem nameri. **16** Kdor posluša vas, posluša pred obličjem svojim; in ti odidejo in vniudejo in vas mene; in kdor se odreka vas, odreka se mene: a Samarijansko, da mu pripravijo prenočišča. **17** Vrnejo pa se sedemdeseteri z radostjo, Videvši pa to učenca njegova Jakob in Janez, rečeta: govoreč: Gospod, tudi hudiči so nam pokorni v imenu Gospod, hočeš li, da rečeva, naj ogenj snide z neba, tvojem. **18** Pa jím reče: Videl sem satana, da je padel in jih potrebi, kakor je tudi Elija storil? **19** Glej, dajem vam oblast stopati pa, zapreti jim, in reče: Ne véste, kakošnega duha ste na kače in škorpijone, in vso silo vražjo: in nič vam ne vi; **20** Sin človečji namreč ni prišel duš človeških gubit, bo škodovalo. **21** Ali temu se ne radujte, da so vam nego da jih zveliča, In šli so v drugo vas. **22** In reče: Zahvaljujem ti, oče, Gospodar Jezus: Lisice imajo brloge, in tice nebeške gnezda; a neba in zemlje! da si to prikril modrim in razumnim, sin človečji nima kje glave nasloniti. **23** In si je razodel nedoraslim; dà, oče: ker tako je bila reče: Pojdi za menoj! On pa reče: Gospod, dovoli volja tvoja. **24** Kajti pravim vam, da je veliko prerokov in kraljev žezelelo videti, kar vi vidite, in niso videli; in slišati, kar reče mu Jezus: Nobeden ni pripraven za kraljestvo Božje, kdor položí roko svojo na plug, pa se ozira na vi slišite, in niso slišali. **25** In glej, učenik postave vstane, in izkušajoč ga, reče: Učenik, kaj naj storim, da zadobóm večno življenje? (*aiōnios g166*) **26** On mu pa reče: V zakonu kaj je pisano? kako bereš? **27** On pa odgovarjajoč, reče: "Ljubi Gospoda Boga svojega iz vsega srca svojega, in iz vse duše svoje, in iz vse moči svoje, in iz vse pameti svoje;" in: "a bližnjega svojega kakor samega sebe." **28** Pa mu reče: Prav si odgovoril; to delaj, in živel boš. **29** On pa, hoteč samega sebe opravičiti, reče Jezusu: Kdo pa je bližnji moj? **30** Odgovarjajoč pa Jezus, reče: En človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je med razbojnike padel, kteri so, ko so ga bili slekli in ranili, odšli, pustivši ga na pol mrtvega. **31** Po naključbi pa je šel neki duhoven po tej poti, in videvši ga prejde mimo. **32** Enako pa tudi Levit, ko je bil na tem mestu, pride, in videvši ga, prejde mimo. **33** Neki Samarijan pa, kteri je šel po poti, pride do njega; in ko ga ugleda, zasmili mu se. **34** In pristopivši, obveže mu rane, in vilje olja in vina; in posadivši ga na svoje kljuse, pripelje ga v gostilnico, in poskrbi za-nj. **35** Drugi dan pa, ko je odhajal, vzeme dva srebrnika iz mošnje, in dá krčmarju, in reče mu: Skribi za-nj; in karkoli več boš potrošil, povrnil ti bom jaz, kedar se vrnem. **36** Kdo torej od teh tréh ti se zdí, da je bil bližnji temu, ki je padel med razbojnike? **37** On pa reče: Ta, kteri se ga je usmilil. Reče mu torej: Pojdi, tudi ti delaj enako. **38** Zgodí se pa, ko so šli, pa vnide on v eno vas; a neka žena po imenu Marta sprejme ga v hišo svojo.

39 In ta je imela sestro, ktera se je imenovala Marija, ktera je tudi sedeč pri nogah Jezusovih poslušala besedo njegovo. 40 A Marta si je dajala veliko opraviti postrežbo; ter pristopi, in reče: Gospod, kaj ti mar, da me je sestra moja samo pustila, naj strežem? Reci jej torej, naj mi pomore. 41 Odgovarjajoč pa, reče jej Jezus: Marta! Marta! skrbiš in trudiš se za izganjam hudiča, in varuje dvor svoj, na miru bo imenje njegovo; 22 Če pa pride močnej od mar, njega in ga premaga, vzel bo vse orožje njegovo, mnogo; 42 Ali le eno je potrebno. A Marija je dobr del izvlila, kteri jej se ne bo odvzel.

11 In zgodí se, ko je na nekem kraji molil, potem ko je nehal, reče mu eden učencev njegovih: Gospod, nauč nas moliti, kakor je tudi Janez naučil učence svoje. 2 Pa jim reče: Kedar boste molili, gorovite: Oče naš, ki si na nebesih, posveti se ime tvoje: pridi kraljestvo tvoje; bodi volja tvoja, kakor na nebu, tudi na zemlji. 3 Kruh naš vsakdanji dáj nam vsak dan. 4 In odpusti nam grehe naše, ker tudi mi odpuščamo vsakemu dolžniku svojemu. In ne vpelji nas v izkušnjava, nego reši nas zlega. 5 In reče jim: Kdo od vas ima prijatelja, in pojde k njemu o polnoči in mu poreče: Prijatelj, posodi mi tri hlebe, 6 Ker je prijatelj moj k meni prišel s pota, pa mu niram kaj postaviti; 7 On pa, da odgovarjajoč znotraj poreče: Ne nadleguj mi; duri so uže zaprte, in otroci moji so z menoj v postelji; ne morem vstati, da bi ti dal. 8 Pravim vam, če tudi ne bo vstal, da bi mu dal za to, ker mu je prijatelj, vstal bo vsaj za voljo nesramnosti njegove, da mu dá, kar mu jo treba. 9 In jaz vam pravim: Prosите, in dalo vam se bo; iščite, in našli boste; trkajte, in odprlo vam se bo. 10 Kajti vsak, kdor prosi, prejema? in kdor išče, nahaja; in kdor trka, odpiralo mu se bo. 11 Kdo od vas je pa oče, da če ga prosi sin kruha, da mu bo dal kamen? ali če prosi ribe, da mu bo mesto ribe, dal kačo? 12 Ali če prosi jajca, ba mu bo dal škorpiona? 13 Če torej vi, ki ste hudobni, znate dobre darove dajati otrokom svojim, koliko več bo dal oče nebeški Duha svetega tému, kteri ga prosijo? 14 In izgananj je hudiča, in ta je bil mutast; zgodí se pa, ko je hudič izšel, mutec pregovorí: in ljudstvo se začudi. 15 A nekteri od njih rekó: Z Belzebulom poglavarjem hudičev izganja hudič. 16 Drugi pa, izkušajoč ga, iskali so od njega znamenja z neba. 17 On pa, spoznavši njih misli, reče jim: Vsako kraljestvo, ktero se je samo zoper sebe razdvojilo, opustelo bo; in dom, kteri se je sam zoper sebe razdvojil, razpadel bo. 18 Če se je pa tudi satan sam zoper sebe razdvojil, kako bo obstalo kraljestvo njegovo? ko pravite, da z Belzebulom izganjam hudiča. 19 A če jaz z Belzebulom izganjam hudiča, s čegavo pomočjo izganjajo sinovi vaši? Za

to vam bodo oni sodniki. 20 Če pa s prstom Božjim izganjam hudiča, prišlo je torej k vam kraljestvo Božje. 21 Kedar se močni oboroži, in varuje dvor svoj, na miru bo imenje njegovo; 22 Če pa pride močnej od mar, razsipa. 23 Kdar nečisti duh izide iz človeka, hodi po suhih krajih in išče pokoja; in ko ga ne najde, pravi: Vrnil se bom v dom svoj, odkoder sem izšel. 25 In ko pride, najde pometenega in olepšanega. 26 Tedaj odide in vzeme sedem drugih duhov, hujih od sebe, in ko vniдеjo, prebivajo tu. In poslednje bo temu človeku huje od prvega. 27 Zgodí se pa, ko je gorovit, povzdigne neka žena glas izmed ljudstva, in reče mu: Blagor telesu, ktero te je nosilo; in prsom, ktera si sisal. 28 On pa reče: Veliko bolj blagor tému, kteri besedo Božjo poslušajo in jo varujejo! 29 Ko se je pa ljudstvo zbiralo, začne jim goroviti: Ta rod je hudoben: znamenja išče, ali ne bo mu se dalo znamenje, razen znamenje Jona preroka. 30 Kakor je bil namreč Jona znamenje Ninevljanom, tako bo tudi sin človečji temu rodu. 31 Kraljica južna bo vstala na sodbo z možmí tega roda, in obsodila jih bo; kajti prišla je od kraja sveta, poslušat modrost Solomonovo: in glej, tu je veči od Solomona. 32 Možjé Ninevljani bodo vstali na sodbo s tem rodom, in obsodili ga bodo; kajti spokorili so se po pridigi Jona; in glej, tu je veči od Jona. 33 Nikdor pa sveče, ko jo užge, dene na skrivno, tudi ne pod mernik; nego na svečník, da tí, kteri vhajajo, vidijo luč. 34 Sveča telesu je oko: kedar bo torej oko tvoje prosto, svetlo bo tudi vse telo tvoje; če bo pa hudobno, temno bo tudi telo tvoje. 35 Za to glej, da ne bo luč, ktera je v tebi, tema. 36 Če bo torej vse telo tvoje svetlo, da ne bo imelo nobenega uda temnega, svetlo bo vse, kakor kedar te sveča s svetlobo obsija. 37 Ko je pa izgovoril, prosil ga je neki Farizej, naj bi obedoval pri njem; ter vniide in sede za mizo. 38 A Farizej se začudi, videvši, da se ni prej umil pred obedom. 39 Gospod mu pa reče: Sedaj vi Farizeji čistite sklenico in skledo od zunej; a notranje vaše je polno ropa in hudobije. 40 Neumneži; mar ni ta, kdor je naredil to, kar je zunej, tudi tega, kar je znotrej, naredil? 41 Ali dajte miločino od tega, kar je notri: in glej, vse vam bo čisto. 42 Ali gorjé vam Farizejem! da dajete desetino od mete in od rute in vsakega zelišča, izogibate pa se sodbe in ljubezni Božje: to je bilo treba storiti, in onega ne opustiti. 43 Gorjé vam Farizejem! da ljubite prve stole po shajališčih, in pozdrave po ulicah. 44 Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da ste kakor pokriti

grobji, po katerih ljudjé hodijo, in ne vedó zanje. **45** Kdo me je postavil za sodnika ali delilca med vama? Odgovarjajoč pa eden od učenikov postave, reče **15** In reče jim: Glejte in varujte se lakomnosti; kajti mu: Učenik, govoreč to, sramotíš tudi nas. **46** On pa nikdor ne žíví ob obilnosti imenja svojega. **16** Pové reče: Gorjé tudi vam učenikom postave! da nakladate jim pa priliko, govoreč: Nekemu človeku bogatemu ljudém neprenesljive butare, a sami se ne z enim obrodila je njiva; **17** In premišljeval je v sebi, govoreč: prstom svojim ne dotaknete butar. **47** Gorjé vam! da Kaj bom storil, ko nimam kam spraviti letine svoje? zidate grobe prerokom, a očetje vaši so jih pobili. **48** **18** Pa reče: To bom storil: podrl bom žitnice svoje, in Za to pričate in potrjujete dela očetov svojih: kajti naredil bom veče, in spravil bom tu vse pridele svoje oni so jih pobili, a vi jim zidate grobe. **49** Za to je in blago svoje. **19** Ter porečem duši svojej: Duša! tudi modrost Božja rekla: Poslal jim bom preroka in veliko blaga imáš na veliko let; počivaj, jej, pij, veseli aposteljne, in nektere od njih bodo pobili, a druge se. **20** Reče pa mu Bog: Neumnež! to noč bom tirjal bodo pregnali: **50** Da se bo tirjala kri vseh prerokov, dušo twojo od tebe; a kar si pripravil, čegavo bo? **21** ktera se je prelila od začetka sveta, do tega rodú, **51** Tako, kdor sebi zaklade nabira, pa se ne bogati v Od krvi Abeljbove do krvi Zaharijeve, kteri je poginil Bogu. **22** Reče pa učencem svojim: Za to vam pravim, med olтарjem in tempelnjom. Dà, pravim vam, tirjala da ne skrbite za življenje svoje, kaj boste jedli; tudi za se bo od tega rodú. **52** Gorjé vam učenikom postave! telo svoje ne, kaj boste oblekli. **23** Življenje je več da ste vzeli ključ od znanja; sami niste šli noter, a kakor hrana, in telo več kakor obleka. **24** Poglejte kriteri so hoteli vnití, tém ste zabranili. **53** Ko jim je pa krokarje, da ne seja, in ne žanjejo; kteri nimajo to govoril, začnó pismarji in Farizeji zeló pritiskevati kleti ne žitnice, in Bog jih živí: koliko bolji ste vi od nanj, in vpraševati ga za veliko reči, **54** Prežeč na- tic? **25** Kdo od vas pa skrbeč more postavi svojej zatožili.

12 Med tem ko se je bilo zbralo na tisoče ljudstva, tako, da so eden po drugem gazili, začne govoriti učencem svojim: Najprej se varujte kvasú Farizejskega, kteri je hinavstvo. **2** Nič pa ni skritega, kar se ne bo odkrilo; in skrivnega, kar se ne bo zvedelo. **3** Za to se bo to, kar ste pravili v temi, slišalo na svetlem; in kar ste na uho šepetali v kletih, oznanjevalo se bo na strehah. **4** Pravim pa vam prijateljem svojim: Ne bojte se jih, kteri ubijajo telo, a po tem ne morejo nič več storiti. **5** Pokazal pa vam bom, koga se bojte: bojte se tistega, kteri ima oblast, po tem ko je ubil, zagnati v pekel. Dà, pravim vam, tega se bojte. (*Geenna g1067*) **6** Ne prodaja li se pet vrabcev za dva solda! in ne eden od njih ni pozabljen pred Bogom. **7** A vam so tudi lasje na glavi vsi razšteti. Ne bojte se torej; vi ste bolji od mnogo vrabcev. **8** Pravim vam pa: Vsak kdor bo spoznal mene pred ljudmi, spoznal bo tudi sin človečjí njega pred angelji Božjimi; **9** Kdor bo pa zatajil mene pred ljudmi, zatajil se bo pred angelji Božjimi. **10** In vsak, kdor reče besedo zoper sina človečjega, odpustila mu se bo; a kdor se zaroti zoper Ducha svetega, ne bo mu se odpustilo. **11** Kedar vas pa popeljejo v shajališča in h gosposki in pred oblasti, ne skrbite, kako ali kaj bi odgovorili, ali kaj bi povedali: **12** Kajti naučil vas bo Duh sveti tisti čas, kaj je treba reči. **13** Reče pa mu nekdo izmed ljudstva: Učenik, reci bratu mojemu, naj razdeli z menoj dedovino. **14** On mu pa reče: Človek,

Kaj bom storil, ko nimam kam spraviti letine svoje? **15** Pa reče: To bom storil: podrl bom žitnice svoje, in Za to pričate in potrjujete dela očetov svojih: kajti naredil bom veče, in spravil bom tu vse pridele svoje oni so jih pobili, a vi jim zidate grobe. **16** Ter porečem duši svojej: Duša! tudi modrost Božja rekla: Poslal jim bom preroka in veliko blaga imáš na veliko let; počivaj, jej, pij, veseli aposteljne, in nektere od njih bodo pobili, a druge se. **17** Reče pa mu Bog: Neumnež! to noč bom tirjal bodo pregnali: **18** Da se bo tirjala kri vseh prerokov, dušo twojo od tebe; a kar si pripravil, čegavo bo? **19** ktera se je prelila od začetka sveta, do tega rodú, **20** Tako, kdor sebi zaklade nabira, pa se ne bogati v Od krvi Abeljbove do krvi Zaharijeve, kteri je poginil Bogu. **21** Reče pa učencem svojim: Za to vam pravim, med oltarjem in tempelnjom. Dà, pravim vam, tirjala da ne skrbite za življenje svoje, kaj boste jedli; tudi za se bo od tega rodú. **22** Gorjé vam učenikom postave! telo svoje ne, kaj boste oblekli. **23** Življenje je več da ste vzeli ključ od znanja; sami niste šli noter, a kakor hrana, in telo več kakor obleka. **24** Poglejte kriteri so hoteli vnití, tém ste zabranili. **25** Ko jim je pa krokarje, da ne seja, in ne žanjejo; kteri nimajo to govoril, začnó pismarji in Farizeji zeló pritiskevati kleti ne žitnice, in Bog jih živí: koliko bolji ste vi od nanj, in vpraševati ga za veliko reči, **26** Prežeč na- tic? **27** Kdo od vas pa skrbeč more postavi svojej primakniti en komolec? **28** Če torej tudi najmanjega ne morete, čemu skrbite za drugo? **29** Poglejte lilije, kako rastejo; ne trudijo se in ne predejo; pravim vam pa: Tudi Solomon v vsej slavi svojej se ni oblekel, kakor teh ena. **30** Če pa travo na polji, ktera danes stojí, a jutri se meče v peč, Bog tako oblači, koliko bolj vas, maloverni? **31** Tudi vi ne iščite, kaj boste jedli, ali kaj boste pilí; in ne skrbite. **32** Kajti vsega tega iščejo pogani: a oče vaš vé, da tega potrebujete. **33** Nego iščite kraljestva Božjega, in vse to vam se bo pridal. **34** Ne boj se, mala čreda! kajti volja je očeta vašega dati vam kraljestvo. **35** Prodajte imenje svoje, in dajte miloščino. Napravite si mošnje, ktere ne ostaré, zaklad na nebesih, kteri ne izgine, kjer se tat ne približuje, in tudi molj ne razjeda. **36** Kajti kjer je zaklad vaš, tam bo tudi srce vaše. **37** Bodi vam ledje opasano, in sveče prižgane; **38** In vi podobni ljudém, kteri pričakujejo gospodarja svojega, kedaj se bo vrníl z ženitnine, da mu, kedar pride in potrka, precej odpró. **39** Blagor tistem hlapcem, ktere bo našel gospodar, kedar pride, da čujejo. Resnično vam pravim, da se bo opasal in jih bo posadil, ter bo pristopil in jim bo stregel. **40** In če pride o drugej straži, ali če o tretjej straži pride in bo našel tako, blagor tistem hlapcem. **41** Vedite pa to, da ko bi vedel gospodar, o kterej straži bo prišel tat, čul bi, in ne bi dal podkopati hiše svoje. **42** Za to bodite tudi vi pripravljeni; kajti sin človečjí bo prišel ob uri, ko se vam ne bo dozdevalo. **43** Reče pa mu Peter: Gospod, praviš li to priliko nam, ali vsem? **44** Gospod pa reče: Kdo je torej zvesti in modri pristavník, kterege je postavil gospodar nad

družino svojo, naj jim daje hrano o svojem času? **43** Isto, da jo okopljem, in z gnojem ospém, **9** Da li bo Blagor tistemuhlapcu, kterebo našel gospodar, rodila sad; če pa ne, posekal jo boš potem. **10** A v kadar pride, da tako dela. **44** Resnično vam pravim, enem shajališči je v soboto učil; **11** In glej, bila je tu da ga bo postavil nad vsem imenjem svojim. **45** Žena, ktera je duha slabosti imela osemnajst let, in Če pa reče ta hlapec v srcu svojem: Gospodarja je bila sključena, ter se nikakor ni mogla po konci mojega še ne bo! in začne pretepati hlapce in dekle, skloniti. **12** Ugledevaši jo pa Jezus, pokliče, in reče jej: ter jesti in piti in pijančevati: **46** Prišel bo gospodar Žena, rešena si slabosti svoje! **13** In položi na njo tega hlapca o dnev, ko ne pričakuje, in ob uri, ktere roke: in pri tej priči je vstala, ter je hvalila Boga. **14** ne vé: in presekal ga bo, in del njegov bo položil **14** Odgovarajoč pa starešina shajališča, ježeč se, da je neverniki. **47** Tisti pa hlapec, kteri je voljo gospodarja Jezus v soboto uzdravil, reče ljudstvu: Šest dní je, v svojega vedel, pa se ni pripravil in tudi ni storil po volji kteriorih veljá delati; té torej hodite in se zdravite, ne njegovej, tepen bo zeló; **48** A tisti, kteri ni vedel, pa je pa sobotni dan. **15** Gospod mu pa odgovorí in reče: storil, kar je kazni vredno, tepen bo malo. Vsakemu Hinavec! vsak od vas, ali ne bo odvezal v soboto pa, komur se je mnogo dalo, tirjalo se bo od njega svojega vola ali osla od jasli, in ga bo gnal napajat? mnogo; in komor so izročili mnogo, tirjali bodo od **16** Te pa, hčeri Abramove, ktero je bil zvezal hudič, njega več. **49** Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, glej, osemnajst let, ali je ni bilo treba rešiti iz te vezí in kaj hočem, če se je uže užgal? **50** Ali s krstom se v sobotni dan? **17** In ko je to govoril, sramovali se imam krstiti, in kako britko mi je, dokler se ne dopolnil! se vsi, kteri so mu nasprotovali; in vse ljudstvo se **51** Menite li, da sem prišel, da dam na zemljo mř? Ne! je radovalo slavnim delom njegovim, ktera so se pravim vam, nego razpor. **52** Kajti odslej jih bo pet v godila. **18** Pravil je pa: Komu je podobno kraljestvo enej hiši razprtih, trije z dvema, in dva s tremi. **53** Oče Božje? in komu ga bom primeril? **19** Podobno je se bo razpril s sinom, in sin z očetom; mati s hčerjo, goruščinemu zrnu, ktero je človek vzel in vrgel na in hčer z materjo; tašča s sneho svojo, in sneha s vrt svoj; in zrastlo je, in postalo je veliko drevo, in taščo svojo. **54** Pravil je pa tudi ljudstvu: Kedar vidite tice nebeške so se nastanile po vejah njegovih. **20** In oblak, da vzhaja od zahoda, precej pravite: Dež bo! zopet reče: Komu bom primeril Kraljestvo Božje? **21** in zgodí se tako. **55** In kedar jug, da vleče, pravite: Podobno je kvasu, kterega je žena vzela in skrila v tri Vroče bo! in zgodí se. **56** Hinavci! lice zemlje in neba merice moke, dokler se vse ne skvasi. **22** In hodil je veste razločevati: tega časa pa kako ne razločujete? po mestih in vaséh, učeč, in potuječ v Jeruzalem. **57** Za kaj pa tudi sami od sebe ne sodite, kar je brav? **23** Reče pa mu nekdo: Gospod! če je pač malo teh, **58** Kedar greš pa z zopernikom svojim k poglavaru, kteri se bodo zveličali? On jim pa reče: **24** Podvizajte potrdi se po poti, da se ga rešiš: da te ne privleče k se, da vnidete skozi tesna vrata; kajti veliko, pravim sodniku, in sodnik da te ne izroči beriču, in berič da vam, iskalo jih bo, da bi prišli noter, pa ne bodo te ne vrže v ječo. **59** Pravim ti: Ne boš izšel odtod, mogli. **25** Kedar bo gospodar vstal, in bo zaprl vrata, dokler ne plačaš tudi zadnjega solda.

13 Bili so pa ravno ta čas tu nekteri, kteri so mu poročali za Galilejce, kterih kri je zmešal Pilat ž njih daritvami. **2** In odgovarajoč Jezus, reče jim: Menite li, da so bili ti Galilejci najgrešniji od vseh Galilejcev, ker so to pretrpeli? **3** Ne! pravim vam: nego če se ne spokorite, poginili boste vsi tako. **4** Ali tistih osemnajst, na ktere je padel stolp Siloamski, in jih pobil: menite li, da so bili li največ krivi izmed vseh ljudí, kteri so prebivali v Jeruzalemu? **5** Ne! pravim vam: nego če se ne spokorite, poginili boste vsi tako. **6** Pravil jim je pa to priliko: Imel je nekdo smokvo vsajeno v vinogradu svojem; in prišel je iskat sadú na njej, in ni našel. **7** Ter reče vinogradniku: Glej, tri leta hodim iskat sadú na tej smokvi, in ne nahajam. Posekaj jo torej! čemu še zemljo kazí? **8** On pa odgovarajoč, reče mu: Gospod, pustí jo še to poreče: Ne poznam vas, odkod ste. **26** Tedaj boste jeli praviti: Jedli smo pred teboj in pili, in po ulicah naših si učil. **27** Pa poreče: Pravim vam, ne poznam vas, odkod ste; odstopite od mene vsi, kteri delate krivice. **28** Tam bo jok in škripanje z zobmí, ko boste videli Abrahama in Izaka in Jakoba in vse preroka v kraljestvu Božjem, sebe pa izgnane ven. **29** In prišli bodo od vzhoda in zahoda, in od severja in juga, in sedli bodo za mizo v kraljestvu Božjem. **30** In glej, so pa zadnji, kteri bodo prvi; in prvi, kteri bodo zadnji. **31** Ravno ta dan pristopijo k njemu nekteri od Farizejev, veleč mu: Izidi in odidi odtod; kajti Herod te hoče ubiti. **32** Pa jim reče: Pojdite, povejte temu lisjaku: Glej, izganjal bom hudiče, in uzdravil bom danes in jutri, a tretji dan bom končal. **33** Ali danes in jutri in pojutranjem moram iti: ker ni mogoče

preroku umreti zunej Jeruzalema. 34 Jeruzalem, ulice mestne, in pripelji sēm siromake in polomljene in Jeruzalem, kteri ubijaš preroke in kamenjuješ té, kteri hrome in slepce. 22 In hlapec reče: Gospod, zgodilo so k tebi poslani! kolikrat sem hotel zbrati otroke se je, kakor si ukazal, in še je prostora. 23 Pa reče tvoje, kakor koklja piščeta svoja pod peruti, in niste gospodar hlapcu: Pojdi na pota in med ograje, in hoteli! 35 Glej, zapušča vam se dom vaš pust. Ali prinudi, naj vnidejo, da se napolni hiša moja; 24 Kajti resnično vam pravim, da me ne boste videli, dokler pravim vam, da ne bo nobeden onih móž, kteri so bili ne pride, da porečete: Blagoslovljen, kteri gre v imenu povabljeni, okusil pojedinje moje. 25 Shahalo se je pa veliko ljudstva; in obrnivši se, reče jim; 26 Če pride

14 In zgodí se, ko vnde v hišo enega od starešin

Farizejskih v soboto kruh jest, pa so oni na-nj pazili. **2** In glej, neki človek vodeničen je bil pred njim. **3** In odgovarajoč Jezus, reče učenikom postave in Farizejem, govoreč: Ali se sme v soboto zdraviti? **4** Oni pa umolknijo. In prijemuš ga, uzdravi ga in odpusti. **5** In odgovarajoč jim, reče: Komu od vas bo padel osel ali vol v vodnjak in ga ne bo izvlekel na sobotni dan? **6** In niso mu mogli odgovoriti na to. **7** Pravil je pa povabljenim priliko, opazivši, kako izbirajo prve prostore, govoreč jim: **8** Kedar te kdo povabi na svatovščino, ne sédaj na prve prostore, da ne bi bil med tistimi, kteri so povabljeni od njega, kdo pošteniji od tebe, **9** In ne pride ta, kteri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Daj temu prostor! in ne boš tedaj s sramoto sédel na zadnji prostor. **10** Nego kedar si povabljen in prideš, sédi na zadnji prostor, da ti ta, kteri te je povabil, kedar pride, poreče: Prijatelj, pomakni se više! tedaj ti bo čast pred tistimi, kteri

sedé s teboj. 11 Kajti vsak, kdor se povíše, ponižal se bo; a kdor se ponižuje, povíšal se bo. 12 Pravil je pa tudi temu, kteri ga je bil povabil: Kedar napraviš obed ali pojedinjo, ne vabi přijateljev svojih, ne bratov svojih, ne sorodníkov svojih, ne sousedov bogatih: da te ne bi tudi oni povabili, in ti se ne bi vrnilo. 13 Nego, kedar napraviš gostijo, povabi siromake, polomljene, hrome, slepce: 14 In blagor ti, da ti nimajo s čím povrniti! povrnilo ti se bo namreč o vstajanji pravčnih. 15 Slišavši pa to nekdo od téh, kteri so ž njim sedeli za mizo, reče mu: Blagor mu, kdor bo v kraliestvu

za mizo, reče mu: Blagor mu, kdo bo v Kraljestvu Božjem jedel kruh! **16** On mu pa reče: Neki človek je napravil pojedinjo; in povabil jih je veliko. **17** In poslal je hlapca svojega v čas pojedinje, naj reče povabljencom: Pridite, ker je uže vse pripravljeno! **18** In začnó se vsi h krati izgovarjati. Prvi mu reče: Njivo sem kupil, in silno mi je treba, da izidem in jo ogledam, prosim te, izgovori me. **19** A drugi reč: Pet jarmov volov sem kupil, in grem jih izkušat; prosim te, izgovóri me. **20** Zopet drugi pa: Oženil sem se, in zato ne morem priti. **21** In ko ta hlapec pride, sporočí to gospodarju svojemu. Tedaj se gospodar razjezí, in reče hlapcu svojemu: Izidi naglo na razpotja in

lice mestne, in pripelj sâm siromake in polomljene in
rrome in slepce. 22 In hlapec reče: Gospod, zgodilo
se je, kakor si ukazal, in še je prostora. 23 Pa reče
gospodar hlapcu: Pojni na pota in med ograje, in
prinudi, naj vndejo, da se napolni hiša moja; 24 Kajti
pravim vam, da ne bo nobeden onih móž, kteri so bili
sovabljeni, okusil pojedirje moje. 25 Shajalo se je pa
veliko ljudstva; in obrnivši se, reče jim; 26 Če pride
kdo k meni, pa ne sovraži očeta svojega in matere,
in žene in otrók, in bratov in sester, in tudi lastne
duše svoje, ne more moj učenec biti. 27 In kdor ne
zadene križa svojega, in gre za meno, ne more moj
učenec biti. 28 Kdo namreč izmed vas, kendar hoče
stolp zidati, ne bo proprej sédel in preračunil stroškov,
če ima pač, da ga bo dozidat? 29 Da mu ne bi, ko bi
postavil temelj, pa ne bi mogel dozidati, vsi, kteri bi to
videli, jeli posmehovati se, 30 Govoreč: Ta človek je
zel zidati, pa ni mogel dozidati! 31 Ali kteri kralj, kendar
gre z drugim krajem vojskovat, ne bo sédel, in se
poprej posvetoval, če se bo pač mogel z desetémi
tisočmi srécati s tétem, kteri gre z dvajsetémi tisočmi
nad-nj? 32 In če ne, poslal bo, dokler je še ta daleč,
poslanec, ter bo prosil mirú. 33 Tako torej vsak izmed
vas, kdor se ne odreče imenja svojega, ne more moj
učenec biti. 34 Dobra je sol; če pa sol znori, s čím se
po osolila? 35 Ne za v zemljo ne za v gnoj ni dobra;
nečejo jo proč. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

15 Približevali so se pa k njemu vsi mitarji in grešniki, da bi ga poslušali. 2 In godrnjali so Farizeji in pismarji, govorče: Ta sprejema grešnike, in njimi jé. 3 A on jim pové to-le priliko, govorče: 4 Kdo zmod vas, imajoši sto evr, če eno od njih izgubí,

zničenje vás, imajoč sto ovac, če eno od njiju izgubi, ne pustí devet in devetdeseterih v puščavi, pa gre za izgubljenjo, da jo najde? 5 In ko jo najde, zadene o vesel na rame svoje, 6 In ko pride domú, skliče prijatelje in sosedje, govoreč jim: Radujte se z menoj! kajti našel sem ovco svojo, ktera se je bila izgubila. 7 Pravim vam, da bo ravno tako radost na nebu za enega grešnika, kteri se spokori, veča, nego za devet devetdeset pravičnih, kterim ni treba pokore. 8 Ali katera žena, imajoč deset grošev, če izgubí en groš, ne priže svečé, in ne pomesti hiše, in ne išče skrbno, dokler ne najde? 9 In ko najde, skliče prijateljico in sosedinje, govoreč: Radujte se z menoj! kajti našla sem groš, kterega sem bila izgubila. 10 Tako, pravim vam, da je tudi radost pred angelji Božjimi za enega grešnika, kteri se spokorí. 11 In reče: Neki človek je imel dva sina. 12 Pa reče mlajši od nju očetu: Oče, daj mi del premoženja, kteri mi pripada. In razdelí ma premoženje. 13 In črez nekoliko dní zbere mlajší

sin vse, in odpotuje v daljno deželo: in tu raztrosi olja. In reče mu: Vzemi svojo pismo, pa sedí hitro, in vse premoženje, živeč samopašno. **14** In ko je bil napiši petdeset. **7** Po tem reče drugemu: A ti koliko vse potratil, nastane huda lakota po tej deželi, in on začne stradati. **15** In odide, in pridruži se enemu od meščanov te dežele; in ta ga pošlje na polje svoje svinje past. **16** In hrepenel je, da bi napolnil trebuh svoj z rožiči, ktere so jedle svinje; ali nikdor mu jih ni podajal. **17** A ko pride k sebi, reče: Koliko najemnikov očeta mojega ima obilno kruha, a jaz lakote pogibam! **18** Vstal bom, šel bom k očetu svojemu, in rekel mu bom: Oče, pregrešil sem se zoper nebo in pred teboj! **19** In nisem več vreden, da bi se sin tvoj imenoval; naredi me za enega najemnikov svojih. **20** In vstavši, odide k očetu svojemu. A ko je še daleč bil, ugleda ga oče njegov; in užali mu se, ter poletí, in oklene se vratú njegovega, in poljubi ga. **21** A sin mu reče: Oče, pregrešil sem se zoper nebo in pred teboj, in nisem ga, in podajte mu prstan na roko, in obutalo na noge; **23** In pripeljite tele pitano, in zakoljite ga; in jedoč, veselili se bomo: **24** Kajti ta sin moj je bil mrtev, in oživel je; in izgubljen je bil, in našel se je. In začnó se do Janeza; onda se oznanjuje kraljestvo Božje, in se veseliti. **25** A stariji sin njegov je bil na polji; in vsak s silo va-nj tišči. **17** Laže je pa nebu in zemljí ko se gredoč približa hiši, zaslíši petje in vrisk, **26** In prejti, nego enej pičiti iz zakona izpasti. **18** Vsak, kdor poklicavši enega od hlapcev, vpraša, kaj bi to bilo. **27** pustí ženo svojo in se oženi z drugo, prešestvuje; in On mu pa reče: Brat tvoj je prišel; in zaklal je oče tvoj tele pitano, da ga je zdravega sprejel. **28** A on se ujezí, in ni hotel vnitri. Tedaj izide oče njegov, ter ga je prosil. **29** On pa odgovarjajoč, reče očetu: Glej, in vse moje je tvoje. **32** Treba pa se je bilo veseliti in radovati, ker je bil ta brat mrtev, in oživel je; in izgubljen je bil, in našel se je.

16 Pravil pa je tudi učencem svojim: Bil je en človek bogat, kteri je imel pristavnika; in tega so bili ovadili pri njem, da mu razsiplje imenje. **2** In poklicavši ga, reče mu: Kaj to slišim za te? Daj račun od gospodarstva svojega, ker ne moreš dalje gospodariti. **3** A pristavnik reče sam s seboj: Kaj bom storil, ko mi gospodar moj odjemlje gospodarstvo? Kopati ne morem, prositi me je sram. **4** Vém, kaj bom storil, da me bodo, kendar bom odstavljen gospodarstva, sprejeli v hiše svoje. **5** In poklicavši vsakega posameznega od dolžnikov gospodarja svojega, reče prvemu: Koliko si dolžen gospodarju mojemu? **6** On pa reče: Sto mer

olja. In reče mu: Vzemi svojo pismo, pa sedí hitro, in si dolžen? On pa reče: Sto korcev pšenice. In velí mu: Vzemi svoje pismo, in napiši osemdeset. **8** In gospodar pohvali krivičnega hlapca, da je pametno storil. Kajti sinovi tega sveta so pametniji od sinov svetlobe v svojem rodu. (**aīōn g165**) **9** Tudi jaz vam pravim: Naredite si prijateljev s krivičnim bogastvom, da vas, kendar ubožate, sprejmó v večna stanovališča. (**aīōnios g166**) **10** Kdor je v najmanjem zvest, zvest je tudi v velikem; in kdor je v najmanjem krivičen, krivičen je tudi v velikem. **11** Če torej v krivičnem bogastvu niste bili zvesti, kdo vam bo zaupal pravično? **12** In niste bili zvesti, kdo vam bo dal, kar je če v tujem niste bili zvesti, kdo vam bo dal, kar je vaše? **13** Noben hlapec ne more dvema gospodoma služiti: ali bo enegasovražil, in drugega ljubil; ali se bo enega držal, in drugega bo zaničeval. Ne morete Bogu služiti in mamonu. **14** Poslušali so pa vse to tudi Farizeji, kteri so srebro ljubili, ter so ga zasmehovali. **15** Pa jim reče: Vi ste tisti, kteri se delate pravične pred

so do Janeza; onda se oznanjuje kraljestvo Božje, in vsak s silo va-nj tišči. **17** Laže je pa nebu in zemljí pred vratmi njegovimi, gnôjen, **21** In hrepeneč nasiliti se z drobtinami, ktere so padale z mize bogatina; ali tudi psi so dohajali, ter so lizali gnoj njegov Zgodí se pa, da ubožec umrè, in odnesó ga angelji na naročje Abrahamovo; umrè pa tudi bogatin, in pokopljeno ga. **23** In v peklu, ko je bil v bolečinah, povzdigne oči svoje, in ugleda Abrahama od daleč, in Lazarja na naročji njegovem. (**Hadēs g86**) **24** In on zaklicavši, reče: Oče Abraham! usmilí se me, in pošíji Lazarja, naj omoci konec prsta svojega v vodi, in mi jezik ohladí, ker se mučím v tem plamenu. **25** Abraham pa reče: Sin! spomeni se, da si ti prejel dobroto svojo v živiljenju svojem, in ravno tako Lazar slabo. Sedaj pa; on se tolaži, a ti se mučiš. **26** In vrh vsega tega, med nami in vami je postavljen prepad velik, da kteri hočejo odtod sniti k vam, ne morejo, in kteri odondod k nam, da ne prehajajo. **27** Pa reče: Prosim te torej, oče, da ga pošlji na mojega očeta dom, **28** Ker imam pet bratov: da jím to izpriča, da ne pridejo tudi oni na ta kraj trpljenja. **29** Velí mu Abraham: Mojresa imajo in preroke, poslušajo naj jih.

30 On pa reče: Ne, oče Abraham! nego če kdo od mrtvih pride k njim, potem se bodo spokorili. **31** Pa mu reče: Če Mojzesa in prorokov ne poslušajo, ne bodo verovali, če tudi kdo od mrtvih vstane.

17 Reče pa učencem svojim: Ni mogoče, da pohujšanja ne bi prišla; ali gorjé tistem, po ktem prihajajo. **2** Bolje bi mu bilo, da bi mu se obesil kamen mlinski na vrat, ter bi bil vržen v morje, nego da enega teh malih pohujša. **3** Varujte se! Če se pregreší brat tvoj zoper tebe, popreti mu; in če se spokorí, odpusti mu. **4** In če se pregreší sedemkrat na dan zoper tebe, pa se sedemkrat na dan obrne do tebe, govoreč: Kesam se! odpusti mu. **5** Pa rekó aposteljni Gospodu: Priloži nam vere! **6** Gospod pa reče: Ako bi imeli vere, kolikorščno je zrno goruščino, in bi rekli tej murvi: Izderi se, in vsádi se v morje! in poslušala bi vas. **7** Kdo izmed vas ima pa hlapca, kteri orje in pase, da bi mu, kendar pride s polja, precej rekel: Pojdi, počij? **8** Ne poreče li mu marveč:

Pripravi, kar bom večerjal, in opaši se in strezi mi, dokler se ne najém in napijem; a potem jej in pij ti? **9**

Ali bo mar zahvalil temu hlapcu, da je storil, kar mu se je bilo ukazalo? Ne verujem. **10** Tako tudi vi, kendar storite, kar vam je ukazano, recite: Nepotrebeni hlapci smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** In zgodí se, ko je šel v Jeruzalem, da je hodil med Samarijo in Galilejo. **12** In ko vnide v neko vas, sreča ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In povzdignejo glas, govoreč: Jezus, učenik, usmili se nas!

14 In ugledavši jih, reče jim: Pojdite, pokažite se

duhovnom! In zgodí se, ko so šli, očistijo se. **15** Eden pa izmed njih, videvši, da je ozdravel, vrne se, hvaleč

Boga z močnim glasom; **16** In pade na obraz pred nofe njegove, in zahvali mu; in ta je bil Samarijan.

17 Odgovarjajoč pa Jezus, reče: Ali se jih ni deset

očistilo? Onih devet pa, kje so? **18** Ali se ni našel,

Božje, odgovorí jim, in reče: Kraljestvo Božje ne bo

21 Tudi ne porekó: Glej, tu je! ali: Glej, tam je!

22 Reče pa učencem: Prišli bodo dnevi, ko boste

Ne izidite, in tudi ne sledite ne!

24 Kajti kakor blisk,

ktori šine in se svetli iz enega kraja pod nebom do

drugega kraja pod nebom, tako bo tudi sin človečji

dan svoj. **25** Ali poprej mu je treba veliko pretrpeti, in

zavrnjenemu biti od tega rodú.

26 In kakor je bilo v

dnéh Noeta, tako bo tudi v dnéh sinu človečjega. **27**

Jedli so, pili so, ženili so se, možile so se, noter do dné, ko je stopil Noe v barko, ter je prišel potop in vse pogubil. **28** Enako tudi, kakor je bilo v dnéh Lota;

jedli so, pili so, kupovali so, prodajali so, sadili so, zidali so; **29** Ali tisti dan, ko je izšel Lot iz Sodome,

udaril je ogenj in žveplo z neba, in pogubil je vse. **30**

Ravno tako bo tisti dan, ko se bo sin človečji razodel.

31 Tisti dan, kdor bo na strehi, a pohištvo njegovo v hiši, ne stopa naj dol, da ga vzeme; in kdor bo na polji, naj se ravno tako ne ozira na to, kar je zadej. **32**

Spominjajte se žene Lotove! **33** Kdor bo gledal dušo svojo ohraniti, izgubil jo bo; a kdor jo bo izgubil, oživil jo bo. **34** Pravim vam: Tisto noč bosta dva na enej

postelji: eden se bo vzel, a drugi pustil. **35** Dve boste mleli vkupej: ena se bo vzela, a druga pustila. **36** Dva bosta na njivi: eden se bo vzel, a drugi pustil. **37** In odgovarjajoč, rekó mu: Kje, Gospod? A on jim reče: Kjer je truplo, tam se bodo zbirali orli.

18 Pravil jim je pa tudi priliko, kako je treba vsegdar moliti, in ne naveličati se, **2** Govoreč: Bil je

nekem mestu en sodnik, kteri se ni bal Boga, in se ni sramoval ljudi. **3** Bila je pa v tem mestu neka

zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13** In ti

vanova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad

smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti. **11** zopernikom mojim! **4** In dolgo časa ni hotel; po tem pa

reče sam s seboj: Če se tudi Boga ne bojim, in se ne

sramujem ljudi: **5** Vendar za to, ker mi nadlego dela ta

ga deset gobavih móz, kteri so stali od daleč. **13</b**

vam pravim: Kdorkoli ne sprejme kraljestva Božjega da bi ga videl: ker je imel todì mimo iti. 5 In Jezus, kakor otrok, ne bo prišel va-nj. 18 In vpraša ga en ko pride na to mesto, ozrè se gor, in ugleda ga, in starešina, govoreč: Učenik dobrí, kaj naj storim, da reče mu: Zahej, snidi hitro! kajti danes moram v tvojem zadobóm večno življenje? (aiōnios g166) 19 Jezus mu hiši ostati. 6 Pa snide hitro in ga radosten sprejme. pa reče: Kaj me imenuješ dobrega? Nikdor ni dober, 7 In vsi so, ko so to videli, godrnjali, govoreč: Pri razen eden, Bog. 20 Zapovedi znaš: Ne prešestvuj; grešnem človeku se je navrnili! 8 Pristopivši pa Zahej, ne ubijaj; ne kradi; ne pričaj po krivem; spoštuj Očeta reče Gospodu: Glej, polovico premoženja svojega, svojega in mater svojo. 21 On pa reče: Vse to sem Gospod, dajem ubogim; in če sem koga ogoljufal, izpolnil od mladosti svoje. 22 Slišavši pa to Jezus, povrnil mu bom čvetero. 9 Jezus mu pa reče: Danes je reče mu: Enega ti je še treba: prodaj vse, kar imaš, in prišlo zveličanje tej hiši, ker je tudi ta sin Abrahamov. razdaj ubogim, in imel boš zaklad na nebu; ter pridi, 10 Kajti prišel je sin človečji iskat in zveličat, kar pojdi za meno. 23 On pa, slišavši to, postane zeló se je izgubilo. 11 Ko so pa to poslušali, pristavi in žalosten; kajti bil je silno bogat. 24 Videvši ga pa pové priliko, zato, ker je bil blizu Jeruzalema, in so Jezus, da je zeló žalosten postal, reče: Kako težko mislili, da se bo kraljestvo Božje precej razodelo. 12 bodo, kteri imajo bogastvo, prišli v kraljestvo Božje! In reče: Neki človek imenitnega rodu je šel v daljno 25 Laže je namreč priti kameli skozi igleno ušesce, deželo, da si vzeme kraljestvo, in da se vrne. 13 In nogo bogatemu vnit v kraljestvo Božje. 26 Pa rekó, poklicavši deset hlapcev, dá jim deset mošenj, in kteri so to slišali: In kdo se more zveličati? 27 On pa reče jim: Kupčujte, dokler se ne vrnem. 14 Meščani reče: Kar je pri ljudéh nemogoče, mogoče je pri Bogu. njegovi so ga pa sovražili, ter pošlejo poslance za 28 A Peter reče: Glej, mi smo zapustili vse, in šli smo njim, govoreč: Nečemo, da bi nam ta krajeval. 15 za teboj. 29 On jim pa reče: Resnično vam pravim, da In zgodí se, ko je bil kraljestvo prejel in se je vrní, ni nikogar, kteri je zapustil dom, ali roditelje, ali brata, pa reče, naj mu pokličejo te hlapce, kterim je bil dal ali ženo, ali otroke, za voljo kraljestva Božjega: 30 Da srebro, da bi zvedel, kaj je kdo prikupceval. 16 Pa ne bi prejel veliko več v tem času, a na drugem svetu deset mošenj. 17 In reče mu: Dobro, vrlí hlapec! ker dvanajstere, reče jim: Glej, v Jeruzalem, gremo, in si bil v najmanjem zvest, imé oblást nad desetémi dopolnilo se bo vse kar so preroki napisali za sina mesti. 18 In pride drugi, govoreč: Gospod, mošnja tvoja je pridobila človečjega. 32 Izročili ga bodo namreč pogonom, in tvoja je napravila pet mošenj. 19 In tudi temu reče: zasmehovali ga bodo in zasramovali, in pljuvali na-nj; Tudi ti bodi nad petémi mesti. 20 In drugi pride, 33 In bičali ga bodo, in po tem umorili; a tretji dan bo govoreč: Gospod, glej, tu je mošnja tvoja, ktero sem vstal. 34 In oni niso ničesar od tega umeli, in bila je ta imel v prtu spravljeno. 21 Kajti bal sem se te, ker si beseda skrita pred njimi, in niso vedeli, kaj jim se je trd človek: jemlješ, česar nisi položil; žanješ, česar pravilo. 35 Zgodí se pa, ko se je bližal Jerihi, sedel nisi posejal. 22 Pa mu reče: Sodil te bom po tvojih je en slepec kraj poti. 36 In slišavši ljudstvo, da gre besedah, hudobni hlapec! Vedel si, da sem trd človek, mimo, vpraševal je, kaj bi to bilo. 37 In povedó mu: in jemljem, česar nisem položil, in žanjem, česar Jezus Nazarečan gre mimo. 38 Pa zavpije, govoreč: nisem posejal; 23 In za kaj nisi dal srebra mojega Jezus, sin Davidov, usmili se me? 39 In kteri so mimo kupcu, da bi ga bil, kedar bi se bil vrní, prejel z šli, pretili so mu, naj umolknę; on je pa še bolj kričal: dobičkom? 24 Ter reče tému, kteri so stali pred njim: Sin Davidov, usmili se me! 40 Ustavivši se pa Jezus, Vzermite mu mošnjo, in dajte tistem, kteri jih ima ukaže, naj ga pripeljejo k njemu; in ko se približa, deset. 25 (Pa mu rekó: Gospod, deset mošenj imá!) vpraša ga. 41 Govoreč: Kaj hočeš, naj ti storím? On 26 Pravim vam namreč, da vsakemu, kdor ima, dalo pa reče: Gospod, da spregledam. 42 In Jezus mu se bo; a kdor nima, odvzelò mu se bo tudi to, kar ima. reče: Spreglej! vera tvoja ti je pomogla. 43 In precej 27 A tiste sovražnike moje, kteri niso hoteli, da bi jim je spregledal, in šel je za njim, hvaleč Boga; in vse krajeval, pripeljite sém, in posekajte jih pred meno. ljudstvo, ko je to videlo, dalo je Bogu hvalo. 28 In ko je bil to povedal, šel je dalje, gredoč gor v

19 In vnide, in šel je skozi Jeriho. 2 In glej, mož po imenu Zahej, in ta je bil starešina mitarjem, in bil je bogat, 3 In rad bi bil videl Jezusa, kdo da je; pa ni mogel za voljo ljudstva, ker je bil majhne postave. 4 In poletel je naprej, in zlezel je na murvo,

Jeruzalem. 29 In zgodí se, ko se približa Betfagi in Betaniji, pri gori, ktera se imenuje Oljska, pošle dva izmed učencev svojih, 30 Govoreč: Pojdita v vas, ki je nasproti, v kterej bosta našla, kedar vnideta, žrebe privezano, na ktero se ni nikoli noben človek usedel: odvezita ga, in pripeljita sém. 31 In če vaju kdo

vpraša: Po kaj odvezujeta? povejta mu tako: Gospod odpošljo praznega. 12 In zopet pošlje tretjega: in ga potrebuje. 13 In poslanca odideta in najdetu, kakor oni tudi tega ranijo, in izženó. 13 Tedaj reče gospodar jima je bil rekel. 13 Ko sta pa žrebe odvezovala, rekó vinograda: Kaj bom storil? Poslal bom sina svojega jima gospodarji njegovi: Kaj odvezujeta žrebe? 14 Iubljenega; ko bodo tega videli, ne mara, da se bodo Ona pa rečeta: Gospod ga potrebuje. 15 In pripeljeta bali. 14 Ko ga pa vinogradniki ugledajo, posvetovali so k Jezusu; in položivi svoja oblačila na žrebe, posadé se med seboj, govoreč: Ta je dedič; pride, ubijmo ga, Jezusa. 16 Ko je pa šel, pognali so oblačila svoja na da bo dedovina naša. 15 In vržejo ga ven iz vinograda, pot. 17 In ko se je uže bližal strmu Oljske gore, začne in ubijejo. Kaj jim bo torej gospodar vinograda storil? vsa množica učencev radošna Boga hvaliti z močnim 16 Prišel bo, in pogubil bo vinogradnike té, in dal bo glasom za vse čudeže, ktere so videli, 17 Govoreč: vinograd drugim. Ko so pa to slišali, rekó: Bog ne Blagoslovljen kralj, kteri gre v imenu Gospodovem! daj! 17 On pa pogledavši na-nje, reče: Kaj je torej Mir na nebu, in slava na višavah! 18 In nekteri Farizeji to, kar je pisano: "Kamen, kterega so zidari zavrgli, izmed ljudstva mu rekó: Učenik, popreti učencem on je postal glava oglu?" 18 Vsak, kdor pade na ta svojim! 19 In odgovarjajoč, reče jim: Pravim vam, da kamen, razbil se bo; na kogar pa on pade, razdrobil če ti umolknje, vpilo bo kamenje. 20 In ko se približa ga bo. 19 In iskali so veliki duhovni in pismarji, da in ugleda mesto, razjoka se nad njim, 21 Govoreč: bi položili na-nj roke v ta čas; ali zbojé se ljudstva: Ko bi pač tudi ti vedelo, vsaj ta dan tvoj, kaj je za kajti spoznali so, da je za-nje povedal to priliko. 20 In mir tvoj: ali sedaj je skrito pred očmi tvojimi. 22 Prišli pazeč na-nj, pošlejo prežuhe, kteri naj bi se hlinili bodo namreč nate dnevi, ko te bodo obdali sovražniki pravične, da bi ga vjeli v besedi in ga po tem izročili tvoji z nasipi, in te bodo oblegali, in stiskali te od vseh gosposki in oblasti poglavljavej. 21 In vprašajo ga, strani; 22 In razbili bodo tebe in otroke tvoje v tebi, in govoreč: Učenik, vémo, da prav govoriš in učiš, in ne kama na kamenu ne bodo pustili v tebi: za to, ne gledaš na lice, nego v resnici pot Božjo učiš: 22 ker nisi poznaš časa, v katerim si bilo obiskano. 23 Smemo li cesarju davek dajati, ali ne? 23 Spoznavši In ko vniide v tempelj, začne izganjati tiste, kteri so pa njih zvijačo, reče jim: Kaj me izkušate? 24 Pokažite prodajali v njem in kupovali, 25 Govoreč jim: Pisano denar. Čegavo podobo ima in napis? Odgovarjajoč je: "Dom Moj je dom molitve;" a vi ste naredili iz njega pa rekó: Cesarjevo. 25 A on jim reče: Dajte tedaj, kar "jamo razbojniško". 26 In učil je vsak dan v tempeljnju; je cesarjevega, cesarju, a kar je Božjega, Bogu. 26 In a veliki duhovni in pismarji in prvaki ljudski so iskali, niso mogli besede njegove zavreči pred ljudstvom; in da bi ga pogubili; 27 In niso nahajali, kaj bi mu storili: začudijo se odgovoru njegovemu, in umolknje. 27 kajti ljustvo se ga je držalo vse, poslušajoč ga. Pristopivši pa nekteri od Saducejev, kteri pravijo, da

20 In zgodí se enega tistih dnî, ko je učil ljudstvo v tempeljnu in je oznanjeval evangelj, pridejo veliki duhovni in pismarji s starešinami, **2** In rekó mu, govoreč: Povej nam, s kakošno oblastjo to delaš, ali kdo ti je dal to oblast? **3** Odgovarjajoč pa, reče jim: Vprašal bom tudi jaz vas eno besedo, in povejte mi: **4** Krst Janezov je li bil z neba, ali od ljudi? **5** A oni so pomisljevali v sebi govoreč: Če rečemo: Z neba, poreče: Za kaj mu torej niste verovali? **6** Če pa rečemo: Od ljudi, vse ljudstvo nas bo kamenjalo: kajti prepričano je, da je bil Janez prerok. **7** Ter odgovoré, da ne vedó, odkod. **8** Pa jim Jezus reče: Tudi jaz ne bom povedal vam, s kakošno oblastjo to delam. **9** A ljudstvu začne praviti tole priliko: Neki človek je zasadil vinograd, in dal ga je vinogradnikom v najem, in odpotoval je na veliko časa. **10** In o svojem času pošlje k vinogradnikom hlapca, naj mu dadó od sadú vinogradovega; a vinogradniki ga pretepó, in odpošljejo praznega. **11** In zopet pošlje drugega hlapca; a oni tudi tega pretepó, in zasramoté, in

Luka

več ga niso smeli vpraševati. **41** Reče jim pa: Kako nosečim in doječim v tistih dnéh; kajti velika nadloga pravijo, da je Kristus sin Davidov? **42** In sam David bo na zemlji, in jeza nad tem narodom. **24** In padali pravi v bukvah psalmov: "Rekel je Gospod gospodu bodo od ostrice meča, in gonili jih bodo v sužnost mojemu: Sédi meni na desno, **43** Dokler ne položim po vseh narodih, in Jeruzalem bodo gazili pogani, sovražnikov tvojih nogam tvojim za podnožje." **44** dokler se ne izpolnijo časi poganov. **25** In znamenja David ga torej imenuje Gospoda, in kako je sin bodo v solncu, in mesecu in zvezdah, in narodom na njegov? **45** A ko ga je vse ljudstvo poslušalo, reče zemlji žalost od obupa, šuma morskega in valovja; učencem svojim: **46** Varujte se pismarjev, kteri hočejo **26** Ludjé bodo mrlji od strahu in pričakovanja tega, v dolgih oblačilih hoditi, in ljubijo pozdrave po ulicah, kar ima na zemljo priti: kajti sile nebeške se bodo in prve stole po shajališčih, in prve prostore na pregibale. **27** In tedaj bodo ugledali sina človečjega, gostijah. **47** Kteri pozirajo hiše vdovam, in na videz da gre na oblaku z veliko močjo in slavo. **28** Ko se bo dolgo molijo: ti bodo prejeli ostrejo sodbo.

21 Pogledavši pa gor, videl je bogatine, da mečejo darove svoje v zakladnico. **2** Videl je pa tudi eno vdovo ubogo, da je vrgla dva vinarja. **3** Ter reče: Resnično vam pravim, da je ta uboga vdova vrgla več od vseh: **4** Kajti vsi ti so vrgli od obilnosti svoje v dar Bogu, a ta je od uboštva svojega vrgla ves živež svoj, katega je imela. **5** In ko so nekteri pravili za tempelj, da je oblešan z lepim kamenjem in dragocenostmi, reče: **6** Prišli bodo dnevi, ko od tega, kar vidite, ne bo ostal kamen na kamenu, kteri ne bi razpadel. **7** In vprašajo ga, govoreč: Učenik, kedaj pa bo to? in kaj bo znamenje, kendar se ima to zgoditi? **8** On pa reče: Varujte se, da vas ne premotijo! kajti veliko jih bo prišlo v ime moje, in porekó: Jaz sem! in: Čas se je približal! Ne hodite torej za njimi. **9** Kedar boste pa slišali vojske in vstaje, ne uplašite se; kajti to se mora najprej zgoditi: ali konca ne bo precej. **10** Tedaj jim je pravil: Vstal bo narod na narod, in kraljestvo na kraljestvo; **11** In veliki potresi bodo po krajinah in lakote in kuge, groza in znamenja velika bodo na nebu. **12** A pred vsem tem bodo položili roke svoje na vas, in pregnanjli vas bodo in izdajali in shajališča in ječe, in vodili pred kralje in poglavarje, za voljo imena mojega. **13** A to vam se bo zgodilo na pričevanje. **14** Položite torej v srce svoje, da ne skrbite naprej, kako se boste zagovarjali; **15** Kajti jaz vam bom dal usta in modrost, kterej ne bodo mogli nasprotovati, ne upirati se vsi nasprotniki vaši. **16** Izdajali vas bodo pa tudi roditelji in bratje in sorodniki in prijatelji, in nektere od vas bodo umorili. **17** In sovražili vas bodo vsi za voljo imena mojega. **18** Pa las z glave vam ne bo poginil. **19** H potrpljenjem svojim pridobivajte duše svoje. **20** vrč vode; pojrita za njim v hišo, v ktero vnide, **21** Kedar boste pa videli, da Jeruzalem oblega vojska, **22** Kajti ti dnevi bodo dnevi maščevanja, da se izpolnijo vsa pisma. **23** Gorjé pa nosečim in doječim v tistih dnéh; kajti velika nadloga pravijo, da je Kristus sin Davidov? **24** In padali pravi v bukvah psalmov: "Rekel je Gospod gospodu bodo od ostrice meča, in gonili jih bodo v sužnost mojemu: Sédi meni na desno, **43** Dokler ne položim po vseh narodih, in Jeruzalem bodo gazili pogani, sovražnikov tvojih nogam tvojim za podnožje." **44** dokler se ne izpolnijo časi poganov. **25** In znamenja David ga torej imenuje Gospoda, in kako je sin bodo v solncu, in mesecu in zvezdah, in narodom na njegov? **45** A ko ga je vse ljudstvo poslušalo, reče zemlji žalost od obupa, šuma morskega in valovja; učencem svojim: **46** Varujte se pismarjev, kteri hočejo **26** Ludjé bodo mrlji od strahu in pričakovanja tega, v dolgih oblačilih hoditi, in ljubijo pozdrave po ulicah, kar ima na zemljo priti: kajti sile nebeške se bodo in prve stole po shajališčih, in prve prostore na pregibale. **27** In tedaj bodo ugledali sina človečjega, gostijah. **47** Kteri pozirajo hiše vdovam, in na videz da gre na oblaku z veliko močjo in slavo. **28** Ko se bo dolgo molijo: ti bodo prejeli ostrejo sodbo.

22 Bližal se je pa praznik presnih kruhov, kteri se imenuje Velika noč. **2** In gledali so veliki duhovni in pismarji, kako bi ga umorili; kajti bali so se ljudstva. **3** Pa vnide satan v Juda s priimkom Iškarijana, kteri je bil iz štivila dvanajsterih; **4** Ter odide, in dogovorí se z velikimi duhovni in starešinami tempeljna, kako jim ga izdal. **5** In razveselé se, in obrekó mu dati denarja. **6** In obrekel se je, in iskal je pripravnega časa, da jim ga izdá brez ljudstva. **7** Pride pa dan presnih kruhov, ko je bilo treba velikonočno jagnje klati. **8** Ter pošlje Petra in Janeza, govoreč: Pojdita, pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo. **9** Ona mu pa rečeta: Kje hočeš, da pripraviva? **10** A on jima reče: Glej, ko je gostilnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje z učenci svojimi? **12** In on vama bo pokazal veliko izbo kateri so sredi njega, izidejo naj na polje; in kteri so na pogrnjeno; tam pripravita. **13** Ter odideta in najdeti, polji, naj ne hodijo va-nj. **22** Kajti ti dnevi bodo dnevi kajkor jima je bil rekel; in pripravita velikonočno jagnje. **14** In ko pride čas, sede za mizo, in dvanajsteri

aposteljni ž njim. **15** In reče jim: Željno sem hrepenel gorečneje. In bil je pót njegov kakor kaplje krví, ktere jesti to velikonočno jagnje z vami, predno bom trpel; so padale na zemljo. **15** In vstavši od molitve, pride k **16** Kajti pravim vam, da ga ne bom več jedel, dokler učencem svojim, in najde jih, da spé od žalosti, **16** In se v kraljestvu Božjem ne dopolni. **17** In vzemši reče jim: Kaj spite? Vstanite! molite, da ne zajdete v kelih, zahvali, in reče: Vzemite ga, in razdelite med izkušnovo. **17** A ko je še govoril, glej, ljudstvo; in eden seboj. **18** Kajti pravim vam, da ne bom pil od trtrega dvanajsterih, kteri se je imenoval Juda, šel je pred rodú, dokler ne pride kraljestvo Božje. **19** In vzemši njim, in približa se Jezusu, da ga poljubi, **18** Jezus mu kruh, zahvali, in prelomivši, dá jim govorēc: To je pa reče: Juda! s poljubom izdajaš sina človečjega? telo moje, ktero se za vas daje; to delajte za moj **19** Videč pa tí, kteri so bili okoli njega, kaj da bo, rekó spomin. **20** Ravno tako tudi kelih po večerji, govorēc: mu: Gospod, ali naj udarimo z mečem? **20** In eden Ta kelih je nova zaveza po krví mojej, ktera se za vas od njih udari hlapca vélikega duhovna, in odseka prelijia. **21** In glej, roka izdajalca mojega je z menoj mu desno uho. **21** Odgovarajoč pa Jezus, reče: na mizi. **22** In sin človečji gre, kakor je odločeno; ali Nehajte, dotelej! In dotaknivši se ušesa njegovega, gorjé človeku, kteri ga izdaja. **23** In oni začnó iskati uzdravi ga. **24** A vélikim duhovnom in poglavljarem med seboj, kdo od njih bi bil, kteri bo to storil. **24** tempeljna in starešinam, kteri so bili prišli nad-nj, reče Vname se pa tudi prepír med njimi, kdo od njih da Jezus: Kakor na razbojnika ste izšli nad me z meči meni, da je veči. **25** On jim pa reče: Kralji narodov in koli? **25** Vsak dan sem bil z vami v tempeljnu, in tem gospodujejo, a kteri imajo oblast, imenujejo se niste iztegnili rok na me. Ali ta je vaša ura, in oblast dobrotník. **26** Vi pa ne tako: nego kdor je največi med teme. **24** In zgrabivši ga, odženó in peljejo ga v hišo vami, bodi kakor najmanji; in kdor je vodnik, bodi vélikega duhovna; a Peter je od daleč šel za njim. kakor služabník. **27** Kajti kdo je veči: kdor sedí za **25** In ko so bili zanetili ogenj sredi dvorišča, in so mizo, ali kdor streže? Ali ne ta, kdor sedí za mizo? In vkupej sedli, sede Peter med-nje. **26** Ugledavši ga jaz sem med vami, kakor kdor streže. **28** A vi ste, pa ena dekla, da sedí pri ognji, ozrê se na-nj, in kteri ste prebili z menoj v izkušnjavah mojih. **29** In jaz reče: Tudi ta je bil ž njim. **27** A on ga zatají, govorēc: vam bom zapustil kraljestvo, kakor ga je meni oče Žena! nisem ga videl. **28** In malo po tem ga ugleda moj zapustil, **29** Da boste jedli in pili za mizo mojo v drugi, in reče: Tudi ti si izmed njih. A Peter reče: kraljestvo mojem, in boste sedeli na prestolih in sodili Človek! nisem. **29** In eno ura ali kaj po tem trdil je dvanajstere rodove Izraelove. **31** Reče pa Gospod: nekdo drugi, govorēc: Zares, tudi ta je bil ž njim; saj je Simon! glej, satan vas je poželet, da bi vas tudi Galilejec. **30** Ali Peter reče: Človek! ne vém, kaj presejal, kakor pšenico; **32** Ali jaz sem za te molil, naj praviš. In precej, ko je še govoril, zapoje petelin. **31** In ne izgine vera tvoja: in ti, kedar se spreobrnéš, utrdi obrnivši se Gospod, pogleda na Petra; in spomene brate svoje. **33** On mu pa reče: Gospod, pripravljen se Peter besede Gospodove, kakor mu je bil rekел: sem s teboj iti v ječo in na smrt. **34** A on mu reče: Predno bo petelin zapel, zatajil me boš trikrat. **32** In Pravim ti, Peter! nocoj ne bo zapel petelin, dokler Peter izide ven, in razjoka se britko. **33** In možjé, trikrat ne utajíš, da me poznaš. **35** In reče jim: Ko kteri so držali Jezusa, zasmehovali so ga in bili. **34** sem vas poslal brez mošnje in torbe in obutala, ali In zakriviš ga, bíli so ga po obrazu, in vpraševali vam je česa zmanjkalo? Oni pa rekó: Ničesar. **36** so ga, govorēc: Prerokuj, kdo te je udaril? **35** In Reče jim torej: Ali sedaj, kdor ima mošnjo, vzeme drugega veliko so preklinjajoc govorili zoper njega. naj jo, ravno tako tudi torbo; a kdor nima, prodá naj **36** In ko napoči jutro, zberó se starešine ljudstva, in suknjo svojo, in kupi meč. **37** Kajti pravim vam, da se véliki duhovni in pismarji, in odpeljejo ga v sodišče mora še to pismo izpolniti na meni: "In hudodelnikom svoje, govorēc: Če si ti Kristus? povéj nam. **37** Pa je bil prištet." Kajti to, kar je pisano za me, dopolnjuje jim reče; Če vam povem, nikakor ne boste verovali; se. **38** Oni pa rekó: Gospod, glej tu dva meča! A on **38** A če tudi vprašam, ne boste mi odgovorili, in tudi jim reče: Dostí je! **39** Ter izide in odide po navadi na izpustili me ne boste. **39** Odslej bo sin človečji sedel Oljsko goro; šli so pa za njim tudi učenci njegovi. **40** na desnici moči Božje. **40** Pa rekó vsi: Ti si torej sin A ko pride na mesto, reče jim: Molite, da ne zajdete v Božji? On jim pa reče: Vi pravite, da jaz sem. **41** A oni izkušnovo. **41** In on odstopi od njih za lučaj kamena, rekó: Kaj nam je še treba prič? saj smo sami slišali iz in pokleknivši na kolena, molil je, **42** Govoreč: Oče, ust njegovih.

ko bi hotel prenesti ta kelih mimo mene! ali ne moja volja, nego tvoja bodi. **43** Prikaže pa mu se angel z **23** In vstavši vsa množica njih, odpeljejo ga k Pilatu. **2** In začnó ga tožiti, govorēc: Tega smo našli, neba, ter ga je krepčal. **44** In ko je bil v boji, molil jo

da odvrača ljudstvo, in brani cesarju davek dajati, lesom tako dela, kaj bo s suhim? 32 Peljali so pa ž in pravi, da je on Kristus kralj. 3 A Pilat ga vpraša, njim vred tudi dva druga, razbojnika, da ju umoré. 33 govoreč: Ti si kralj Judovski? On pa odgovarjač, In ko pridejo na mesto, ktero se imenuje Črepinjek, reče mu: Ti praviš. 4 In Pilat reče vélkim duhovnom in križajo tu njega, in razbojnika, enega na desno, a ljudstvu: Na tem človeku ne nahajam nobene krivice. drugega na levo. 34 A Jezus je govoril: Oče! odpusti 5 Oni so pa še bolj silili, govoreč: Ljudstvo punta, učeč jím; saj ne vedó, kaj delajo. Deleč pa obleko njegovo, po vsej Judeji, počenši od Galileje do sém. 6 Pilat pa, vržejo kocko. 35 In stalo je ljudstvo, in gledalo je, slišavši Galilejo, vpraša, če je ta človek Galilejec. 7 Zasmehovali so ga pa ž njimi tudi starešine, govoreč: In ko zvé, da je izpod oblasti Herodove, pošlje ga Drugim je pomogel; naj pomore sebi, če je ta Kristus, k Herodu, kteri je tudi bil te dni v Jeruzalemu, 8 izvoljenec Božji. 36 Posmehovali so mu se pa tudi Herod pa ugledavši Jezusa, razveseli se zelő; kajti vojaki, in pristopali so in podajali mu ocet, 37 In uže davno ga je žezel videti, ker je bil veliko o njem govorili so: Če si ti kralj Judovski, pomagaj si! 38 Bil je slišal: in nadejal se je, da bo videl kakošen čudež pa tudi napis nad njim napisan z Grškimi in Latinskimi od njega. 9 In vpraševal ga je veliko reči; ali on mu in Hebrejskimi pismeni: Ta je kralj Judovski. 39 A ničesar odgovarjal. 10 A vélki duhovni in pismarji eden od razbojnikov, ktera sta visela, preklinjal ga so stali, in trdo so ga tožili. 11 A zasramotivši ga je, govoreč: Če si ti Kristus, pomagaj sebi in nama! Herod z vojaki svojimi, in nasmejavši mu se, obleče 40 Odgovarjač pa drugi, pretil mu je, govoreč: Ali mu belo oblačilo, in pošlje ga nazaj k Pilatu. 12 In se tudi ti ne bojiš Boga, ko si sam tako obsojen? 41 ta dan sta se Pilat in Herod sprijaznila med seboj; In midva sicer sva po pravici objosena; kajti prejela kajti prejopej sta se bila sovražila. 13 A Pilat sklicavši sva po delih svojih, kar sva zasluzila: ta pa ni nič vélike duhovne in starešine in ljudstvo, 14 Reče jím: hudega storil. 42 In govoril je Jezusu: Spomeni se Pripeljali ste mi tega človeka, da odvrača ljudstvo; in me, Gospod, kedar prideš v kraljestvo svoje. 43 In glej jaz sem ga pred vami izprashał, in nobene krivice reče mu Jezus: Resnično ti pravim, danes boš z nisem našel na tem človeku v tem, za kar ga tožite. menoj v raji. 44 Bilo je pa okoli šeste ure, in tema 15 Pa tudi Herod ne; kajti poslal sem vas bil k njemu, nastane po vsem svetu do devete ure. 45 In solnce in glej, nič ni storil, kar bi bilo smrti vredno. 16 Bičal ga otlemní, in zagrjinjalo tempeljna se pretrga na dvoje. bom torej in izpustil. 17 Moral je pa na vsak praznik 46 In zaklicavši Jezus z močnim glasom, reče: Oče! v velikonočni, izpustiti jim enega jetnika; 18 Ali vse roke tvoje izročam dušo svojo. In rekši to, izdahne. ljudstvo zavpije, govoreč: Vzemi tega, izpusti pa nam 47 Videvši pa stotnik, kar se je zgodilo, hvalil je Boga, Baraba! 19 (Kteri je bil za voljo neke vstaje, ktera je govoreč: Zares, ta človek je bil pravičen. 48 In vse bila v mestu, in za voljo umora vržen v ječo.) 20 Pilat ljudstvo, ktero se je bilo sešlo to gledat, ko so videli, jih torej zopet ogovorí, hoteč izpustiti Jezusa. 21 Oni kaj se godí, vrnejo se, trkajoč na prsi svoje. 49 Stali so pa vpili: Križaj ga! križaj! 22 In reče jím v tretje: so pa od daleč vsi znanci njegovi, in žene, ktere Kaj pa je ta hudega storil? Nič smrti vrednega nisem so bile ž njim priše iz Galileje, ter so gledali. 50 In našel na njem; bičal ga bom torej in izpustil. 23 A glej, mož po imenu Jožef, svetovalec, mož dober in oni so tiščali va-nj z velikim vpitjem, zahtevajoč, naj pravičen, 51 (Ta se ni bil vjemal ž njih svetom, in njih se razpnē na križ; in zmagovalo je vpitje njihovo in dejanjem) iz Arimateje, mesta Judovskega, kteri je vélkih duhovnov. 24 In Pilat razsodi, naj se zgodí, tudi sam pričakoval kraljestva Božjega: 52 Ta pristopi kar tirajo. 25 In izpustí jím tega, kteri je bil za voljo k Pilatu, in zaprosi truplo Jezusovo. 53 In sneme ga, vstaje in umora v ječo vržen, za kogar so prosili; in zavije ga v platno, in položí ga v grob iztesan, v a Jezusa izročí njih volji. 26 In ko so ga odpeljali, ktemer še nikoli nobeden ni bil položen. 54 In dan je zgrabijo nekega Simona Cireneca, kteri je šel s polja, bil petek, in svitala je sobota. 55 Šle so pa za njim in zadenejo mu križ, naj ponese za Jezusom. 27 Šla tudi žene, ktere so bile ž njim priše iz Galileje, in je pa za njim velika množica ljudstva, in žén, ktere so ogledale so grob, in kako je položeno truplo njegovo. jokale in tarnale za njim. 28 Obrnivši se pa Jezus k 56 Vrnivši se pa, pripravijo dišav in mire; in v soboto njim, reče: Hčeri Jeruzalemske, ne jokajte za menoj, odpočijejo, po zapovedi.

nego za seboj jokajte in za otroci svojimi; 29 Kajti glej, prišli bodo dnevi, ko porekó: Blagor nerodovitním, in telesom, ktera niso rodila, in prsom, ktera niso dojile! 30 Tedaj bodo jeli praviti goram: Padite na nas! in gričem: Pokrijte nas! 31 Kajti če se s sirovim

24 A prvi dan tedna pridejo zeló zgodaj na grob, in prinesó, kar so bile pripravile dišav, in nektere druge žene ž njimi. 2 Najdejo pa kamen odvaljen od groba; 3 In ko vnidejo, ne najdejo trupla Gospoda

Jezusa. 4 In zgodí se, ko se niso mogle načuditi temu, govorila sta eden drugemu: Ali ni srce gorelo v nama, in glej, dva moža se postavita poleg njih v svetlih ko nama je po poti govoril, in ko nama je razlagal oblačilih. 5 Ko so se pa bale, in so pobesile lice k pisma? 33 In vstala sta še tisto uro, in vrnila sta se v zemlji, rečeta jim: Kaj iščete živega med mrtvimi? 6 Jeruzalem, in našla sta enajstere zbrane in té, kteri so Ni ga tu, nego vstal je; spomenite se, kako vam je bili ž njimi. 34 Kteri so pravili: Res je vstal, in prikazal povedal, ko je bil še v Galileji, 7 Govoreč: Treba je se je Simonu. 35 In onadva sta razkladala, kaj je bilo sinu človečjemu izdanemu biti v roke ljudi grešnikov, na poti in kako sta ga spoznala, ko je kruh prelomil, in križanemu biti, in tretji dan vstati. 8 In spomenejo 36 Ko so pa to govorili, postavi se sam Jezus sredi se besed njegovih. 9 In vrnivši se od groba, sporočé njih, in reče jim: Mir vam! 37 In oni se uplašijo, in vse to enajsterim in vsem drugim. 10 Bile so pa Marija vsi prestrašeni mislili so, da vidijo duha. 38 Pa jim Magdalena in Joana in Marija Jakobova, in druge reče: Kaj se plašite? in po kaj takošne misli vhajajo v ž njimi, ktere so to pravile aposteljnom. 11 In zdele srca vaša. 39 Vidite roke moje in noge moje, da sem so jim se njih besede kakor laž, in niso jim verjeli. jaz; potipljite me in poglejte! Saj duh nima telesa in 12 A Peter vstane, in poleti h grobu, in sklonivši se, kosti, kakor vidite, da imam jaz. 40 In rekši to, pokaže ugleda samo prte, da ležé, ter odide, čudeč se sam s jim roke in noge. 41 Ko so pa še od veselja dvomili, seboj, kaj se je zgodilo. 13 In glej, dva od njih sta šla in so se čudili, reče jim: Imate tu kakošne jedí? 42 tisti dan v trg, kteri je bil šestdeset bežajev daleč od Oni mu pa dadó kos pečene ribe, in meda v satu. Jeruzalema, in mu je bilo ime Emaus. 14 In onadva 43 In vzel je, in pojedel je pred njimi. 44 In reče jim: sta se pogovarjala med seboj o vsem tem, kar se je To so besede, ktere sem vam bil govoril, ko sem bil zgodilo. 15 In zgodí se, ko sta se pogovarjala in eden Še z vami, da se mora izpolniti vse, kar je pisano za drugega vpraševala: in sam Jezus se približa, in šel me v postavi Mojzesovej in prerokih in psalmih. 45 je ž njima. 16 Ali nju očí so se držale, da ga nista Tedaj jim odpre um, da so umeli pisma. 46 In reče spoznala. 17 In reče jima: Kakošen pogovor je ta, ki jim: Tako je pisano, in tako je moral Kristus trpeti, in ga imata med seboj po poti, in po kaj sta žalostna? vstati tretji dan od mrtvih; 47 In da naj se oznanjuje v 18 Odgovarjajoč pa eden, ktemu je bilo ime Kleopa, ime njegovo pokora in odpuščanje grehov po vseh reče mu: Si li ti edini tujec v Jeruzalemu, da ne véš, narodih, počenši od Jeruzalema. 48 A vi ste priče kaj se je te dní v njem zgodilo? 19 Pa jima reče: Kaj? temu. 49 In glej, jaz bom poslal oblubo očeta svojega Onadva mu pa rečeta: Za Jezusa Nazarečana, kteri na vas; a vi sedite v mestu Jeruzalemu, dokler se je bil mož prerok, silen v dejanji in besedi pred Bogom ne oblečete v moč z višave. 50 In izpelje jih ven do in vsem ljudstvom: 20 Kako so ga naši vélíki duhovni Betanije; in povzdignivši roke svoje, blagosloví jih. 51 in starešine izdali in na smrt obsodili, in križali ga. In zgodí se, ko jih je blagoslovil, odstopi od njih, in bil 21 A mi smo se nadejali, da je on ta, ki ima odrešiti je na nebo nesen. 52 In oni mu se poklonijo, in vrnejo Izraela. Ali vrh vsega tega je danes tretji dan, kar se se v Jeruzalem z veliko radostjo. 53 In bili so vseskozi je to zgodilo. 22 Pa tudi neke žene izmed nas so nas v templjnu, hvaleč in blagosloveč Boga. Amen.

uplašile, ktere so bile zgodaj na grobu; 23 In ko niso našle trupla njegovega, priše so, govoréč, da so jim se prikazali angelji, kteri pravijo, da je živ. 24 In šli so nekteri od téh, kteri so z nami, na grob, in našli so tako, kakor so bile tudi žene povedale; ali njega niso videli. 25 In on jima reče: O nespametni in lenega srca za verovanje vsega, kar so povedali preroki!

26 Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to trpel, in šel v slavo Božjo? 27 In začenši od Mojzesa in vseh prerokov, razlagal jima je vsa pisma, ktera so bila pisana za njega, 28 In približajo se trgu, v ktere sta šla; in on se je delal, kakor da bi hotel dalje iti. 29 In prinudita ga, govoréč: Ostani z nama, ker se večerí, in dan se je nagnil. Ter vniide, da ostane ž njima. 30 In zgodí se, ko je sedel za mizo ž njima, vzeme kruh in blagosloví, in prelomi ga, ter jima je dajal. 31 In odpró se očí njune, in spoznata ga; a on izgine od nju. 32 In

Janez

1 V začetku je bila beseda, in beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila beseda. **2** Ta je bila v začetku pri Bogu. **3** Vse je po njej postal, in brez nje ni nič postal, kar je postal. **4** V njej je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudem, **5** In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. **6** Bil je človek poslan od Boga, kateremu je bilo ime Janez. **7** Ta pride na pričevanje, da priča za luč, da bi vsi verovali po njem. **8** On ni bil luč, nego da priča za luč. **9** Bila je prava luč, ktera razsvetljuje vsakega, kteri pride na svet. **10** Na svetu je bil, in svet je po njem postal, in svet ga ni poznal. **11** V svoje je prišel, in svoji ga niso sprejeli. **12** A katerikoli so ga sprejeli, dal jim je oblast, da postanejo sinovi Božji, kteri verujejo v ime njegovo; **13** Kteri se niso od krví, ne od volje telesne, ne od volje možá, nego od Boga rodili. **14** In beseda je telo postala, in nastanila se je med nami, (in videli smo slavo njenou, slavo kakor edinorojenega od očeta,) polna milosti in resnice. **15** Janez pričuje za-nj, in vpije, govoreč: Ta je bil, za kogar sem rekel: Ta, ki bo prišel za meno, postal je pred meno; kajti bil je poprej, nego jaz. **16** In od polnosti njegove smo mi vsi prejeli, tudi milost za milost. **17** Kajti postava se je po Mojzesu dala, milost in resnica je postala po Jezusu Kristusu. **18** Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni sin, ki je na naročju očetovem, on nam je oznanil. **19** In to je pričevanje Janezovo, ko so poslali Judje iz Jeruzalema duhovne in Levite, naj ga vprašajo: Kdo si ti? **20** In priznal je, in ni utajil; in prizna: Jaz nisem Kristus. **21** In vprašajo ga: Kaj si torej? Elija si ti? Pa reče: Nisem. Prerok si ti? Pa odgovorí: Ne. **22** Rekó mu torej: Kdo si? da odgovor dámo tem, kteri so nas poslali. Kaj praviš sam za-se? **23** Reče: Jaz sem "glas vpijočega v puščavi: Poravnajte pot Gospodov;" kakor je povedal Izaija prerok. **24** Ti pa, kteri so bili poslani, bili so izmed Farizejev. **25** In vprašajo ga, in rekó mu: Za kaj torej krščuješ, če ti nisi Kristus, ne Elija, ne prerok? **26** Odgovorí jim Janez, govoreč: Jaz krščujem z vodo; stojí pa med vami, kogar vi ne poznate. **27** On je, kteri ima za meno priti; komur jaz nisem vreden odvezati jermina na obutalu njegovem. **28** To se je zgodilo v Betabari onkraj Jordana, kjer je Janez krščeval. **29** Drugi dan ugleda Janez Jezusa, da gre k njemu, ter teče: Glej, jagnje Božje, ktero jemlje greh sveta. **30** Ta je, za kogar sem jaz rekel: Za meno gre mož, kteri je pred meno bil; kajti bil je poprej, nego jaz. **31** In jaz ga nisem poznal: ali da se razodene Izraelu, za to sem jaz prišel krščevat z vodo. **32** In pričeval je Janez, velí jim: Zajmite sedaj, in nesite starešini. Ter nesó.

govoreč: Videl sem Duha, da shaja ko golob z neba, in ostal je na njem. **33** In jaz ga nisem poznal; ali kteri me je poslal krščevat, z vodo, ta mi je rekel: Na kogar boš videl, da shaja Duh in ostane na njem, ta je, kteri bo krščeval z Duhom svetim. **34** In jaz sem ga videl, in pričeval sem, da je ta sin Božji. **35** Drugi dan je zopet Janez stal, in dva od učencev njegovih. **36** In ko ugleda Jezusa, da gre, reče: Glej, jagnje Božje. **37** In slišala sta ga oba učenca, ko je govoril, ter odideta za Jezusom. **38** Obrnivši se pa Jezus, in ugledavši ju, da gresta za njim, reče jima: Koga iščeta? Ona mu pa rečeta: Rabi, (kar se pravi, če raztolmačiš: Učenik,) kje stanuješ? **39** Velí jim: Pridita in poglejta. Šla sta, in videla sta, kje stanuje; in ostala sta tisti dan pri njem; bilo je pa okoli desete ure. **40** Eden od teh dveh, ktera sta bila slišala od Janeza, in sta bila šla za njim, bil je Andrej, brat Simona Petra. **41** Ta najde najprej brata svojega Simona, in reče mu: Našli smo Mesija (kar se tolmači: Kristus). **42** In odpelje ga k Jezusu. Pogledavši pa na-nj Jezus, reče: Ti si Simon sin Jonov; ti se boš imenoval Kefa (kar se tolmači: Peter). **43** Drugi dan je hotel Jezus vnitri Galilejo; in najde Filipa, in reče mu: Pojdi za meno. **44** Bil je pa Filip iz Betsajde, iz mesta Andrejevega in Petrovega. **45** Filip najde Natanaela, in reče mu: Našli smo ga, za kogar je pisal Mojzes v zakonu in preroki, Jezusa sina Jožefovega iz Nazareta. **46** Pa mu Natanael reče: Iz Nazareta da more kaj dobrega biti? Velí mu Filip: Pridi in poglej. **47** Jezus vidi Natanaela, da gre k njemu, ter reče za-nj: Glej, prav Izraelec, v ktem ni zvijače. **48** Reče mu Natanael: Odkod me poznáš? Jezus odgovorí in mu reče: Videl sem te, predno te je Filip poklical, ko si bil pod smokvo. **49** Natanael odgovorí in mu reče: Rabi, ti si sin Božji, ti si kralj Izraelov. **50** Jezus odgovorí in mu reče: Ker sem ti rekel: Videl sem te pod smokvo, veruješ. Videl boš več od tega. **51** In reče mu: Resnično resnično vam pravim: Odslej boste videli nebo odprto, in angelje Božje stopati gar in dol na sina človečjega.

2 In tretji dan je bila ženitnina v Kani Galilejskej, in bila je mati Jezusova tam. **2** Povabljen je bil pa tudi Jezus in učenci njegovi na ženitnino. **3** In ko je zmanjkalo vina, reče mati Jezusova njemu: Vina nimajo. **4** Reče jej Jezus: Kaj imas z meno, žena? Niše prišel čas moj. **5** Mati njegova velí služabnikom: Karkoli vam poreče, storite. **6** Bilo je pa tam šest vrčev kamenitnih postavljenih po očiščevanji Judovskem, kteri so držali po dve ali tri mere. **7** Velí jim Jezus: Napolnite vrče z vodo. In napolnijo jih do vrha. **8** In jaz prišel krščevat z vodo. **9** In pričeval je Janez, velí jim: Zajmite sedaj, in nesite starešini. Ter nesó.

Ko pa okusi starešina vodo, ktera je postala vino, (ni pa verdel, odkod je; a služabniki so vedeli, kteri so bili zajeli vodo.) pokliče starešinu ženina, **10** In reče mu: Vsek človek najprej dobro vino daje, in ko se opijanijo, tedaj tisto, ktero jo slabše: a ti si prihranil dobro vino noter doslej.

11 Ta začetek čudežev je storil Jezus v Kani Galilejskej, in pokazal je slavo svojo; in verovali so va-nj učenci njegovi.

12 Po tem snide v Kapernaum, on in mati njegova in bratje

13 In bila je blizu Velika noč Judovska, in Jezus se napoti v Jeruzalem.

14 In najde v tempeljn prodajalce volov in ovāc in golobov, in menjalce, da sedé.

15 In naredivši bič iz vrvi, izžene vse iz tempeljna, tudi ovce in vole. In menjalcem raztrese denar, in mize prevrne.

16 In tém, kteri so prodajali golobe, reče: Odnesite to odtod; ne delaјte iz hiše očeta mojega hiše trgovske.

17 Spomenejo pa se učenci njegovi, da je pisano: "Gorečnost za hišo tvojo me je snedla."

18 Pa odgovoré Jude in mu rekó: Kakošno znamenje nam boš pokazal, da to delaš?

19 Jezus odgovorí in jim reče: Poderite ta tempelj, in v treh dnéh ga bom postavil.

20 Pa mu rekó Judje: Šest in štirideset let se je zidal ta tempelj, in ti ga boš v tréh dnéh postavil?

21 Ali on je govoril za tempelj telesa svojega.

22 Ko je bil torek od mrtvih vstal, spomenili so se učenci njegovi, da jim je to pravil; in verovali so pismu, in besedi, kteri jim je Jezus povedal.

23 Ko je bil pa veliko vode; in dohajali so, in krščeval jih je Janez že ni bil vržen v ječo.

24 Kajti Jeruzalemu o Velikej noči, na praznik, verovalo jih je Janez med učenci Janezovimi in Judi ob očiščevanji.

25 Vstane pa vprašanje veliko v ime njegovo, ko so videli znamenja njegova, ktera je delal.

26 Sam se jim pa Jezus ni zaupal, ker jih je vse poznal;

27 In ker mu ni bilo treba, da bi kdo pričal za človeka: ker je sam vedel, kaj je v človeku.

3 Bil je pa človek med Farizeji, Nikodem mu je bilo ime, starešina Judovski.

2 Ta pride k Jezusu po noči, in reče mu: Rabi! vémo, da si od Boga prišel učenik; kajti nikdor ne more delati téh znamenj, kteri ti delaš, če ne bo Bog ž njim.

3 Jezus odgovorí in mu reče: Resnično resnično ti pravim: Če se kdo na novo ne rodí, ne more videti kraljestva Božjega.

4 Reče mu Nikodem: Kako se more človek roditi, ko je star? Jeli more drugoč vrniti v telo matere svoje in se roditi?

5 Jezus odgovorí: Resnično resnično ti pravim: Če se kdo ne rodí iz vode in Duga, ne more vrniti v kraljestvo Božje.

6 Kar se je rodilo iz telesa, telo je; in kar se je rodilo iz Duga, duh je.

7 Ne čudi se, da sem ti rekel: Treba vam se je na novo roditi.

8 Veter veje, kjer hoče, in glas njegov slišiš, pa ne véš, odkod prihaja in kam gre; tako je vsak, kdor se je rodil iz Duga.

9 Nikodem odgovorí in mu reče: Kako more to biti?

10 Jezus odgovorí in mu reče: Ti si učenik Izraelov, in tega ne véš?

11 Resnično resnično ti pravim, da kar vémo, gorovimo; in kar smo videli, pričamo: ali pričevanja našega ne sprejemate.

12 Če vam pozemeljske reči pravim, se mora tudi sin človečji povisati:

13 Da kdorkoli veruje va-nj, ne pogine, nego da ima večno življenje.

14 Kdor je z neba sešel, sin človečji, ki je na nebu.

15 In kakov je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako se mora tudi sin človečji povisati:

16 Da kdorkoli veruje va-nj, ne pogine, nego da ima večno življenje.

17 Bog namreč ni poslal sina svojega na svet, da bi svet sodil, nego da se svet zveliča po njem.

18 Kdor veruje va-nj, ne bo sojen; kdor pa ne veruje, sojen je uže, ker ne veruje v ime edinorojenega sina Božjega.

19 Sodba je pa to, da je luč prišla na svet; ali ljudjé so bolj ljubili temo, nego luč: kajti njih dela so bila hudobna.

20 Vsak namreč, kdor dela hudobno, sovraži luč, in ne hodi k luči, da se ne posvaré dela njegova;

21 Kdor pa dela resnico, hodi k luči, da se dela njegova razodenejo, ker so v Bogu storjena.

22 Ko je bil pa veliko vode; in dohajali so, in krščeval jih je Janez med učenci Janezovimi in Judi ob očiščevanji.

23 Krščeval njegova; **24** Kajti Janez se ni bil vržen v ječo.

25 Vstane pa vprašanje veliko v ime njegovo, ko so videli znamenja njegova, med učenci Janezovimi in Judi ob očiščevanji.

26 Ter pridejo k Janezu in mu rekó: Rabi! ta, ki je bil s teboj onkraj Jordana, za kogar si ti pričal, glej, krščuje, in vsi gredó k njemu.

27 Janez odgovorí in reče: Človek ne more ničesar vzeti, če mu ne bo dano z neba.

28 Vi sami mi pričate, da sem rekel: Jaz nisem Kristus, nego poslan sem pred njim.

29 Kdor ima nevesto, ženin je; prijatelj pa ženinov, kteri stoji in ga posluša, z radostjo se raduje glasu ženinovemu. Ta torek radost moja se je izpolnila.

30 On mora rasti, a jaz manjšati se.

31 Kdor od zgoraj prihaja, ta je nad vsemi. Kdor je z zemljije, ta je od zemljije, in govorí od zemljije; kdor je prišel z neba, ta je nad vsemi,

32 In kar je videl in slišal, to priča: ali pričevanja njegovega nikdor ne sprejema.

33 Kdor sprejme njegovo pričevanje, potrdil je, da je Bog resničen.

34 Kajti kogar je poslal Bog, besede Božje govorí: Bog namreč ne daje Duha na mero.

35 Oče ljubi sina, in vse mu je dal v roko.

36 Kdor veruje v sina, ima večno življenje; a kdor ne veruje v sina, ne bo videl življenja, nego jeza Božja prebiva na njem. (aiōnios g166)

4 Ko torej zvē Gospod, da so Farizeji slišali, da ta Kristus? **30** Ter izidejo iz mesta, in pridejo k njemu. Jezus več učencev dobiva in krščuje, nego Janez, **31** Med tem so ga pa učenci njegovi prosili, govoreč: **2** (Da si ravno Jezus sam ni krščeval, nego učenci Rabi, je!) **32** On jim pa reče: Jaz imam jed, da jém, za njegovi.) **3** Zapustí Judejo, in odide zopet v Galilejo. Ktero vi ne véste. **33** Učenci so se torej pomenovali **4** Moral je pa iti skozi Samarijo. **5** Ter pride v mesto med seboj: Je li mu je kdo prinesel jesti? **34** Reče Samarijsko, ktero se imenuje Sihar, blizu vasi, ktero jim Jezus: Moja jed je, da izpolnjujem voljo tega, je dal Jakob Jožefu sinu svojemu. **6** Bil je pa tam ktero me je poslal, in dodelam njegovo delo. **35** Ne studenec Jakobov. Jezus torej, truden od pota, sedel pravite li vi, da še štiri mesece, pa bo prišla žetev? je tako na studencu. Bilo je okoli šeste ure. **7** Kar Glej, pravim vam, povzdignite oči svoje, in poglejte pride žena iz Samarije zajemati vodo. Velí jej Jezus: **8** (Kajti učenci njegovi so bili odšli v nijive, kako užé rumené za žetev. **36** In kdor žanje, Daj mi piti. **9** (Kajti učenci njegovi so bili odšli v prejema plačilo, in zbira sad za večno življenje: da mesto, da kupijo živeža.) **10** Pa mu žena Samarijanka se radujeta oba ob enem, kdor seje in kdor žanje. reče: Kako moreš ti, ko si Jud, mene, ki sem žena **(aiōnios g166)** **37** Kajti v tem je beseda resnična, da je Samarijanka, prosiši, naj ti dam piti? (Kajti Judje se ne drugi, ktero seje, in drugi, ktero žanje. **38** Jaz sem vas pečajo s Samarijani.) **10** Jezus odgovorí in jej reče: **11** Ko bi vedela dar Božji, in kdo je ta, ki ti pravi: Daj poslal žet, česar vi niste obdelali; drugi so obdelali, mi piti prosila bi ti njega, in dal bi ti žive vode. **11** veliko verovalo va-nj od Samarijanov, za voljo besede Reče mu žena: Gospodi saj še zajeti nimaš s čim, in žene, ktera je pričala: Povedal mi je vse, kar sem vodnjak je globok: odkod imaš torej živo vodo? **12** storila. **40** Ko pridejo torej Samarijani k njemu, prosili Jeli si ti veči od našega očeta Jakoba, ktero nam je so ga, naj ostane pri njih; in ostal je tam dva dní. **41** dal vodnjak, in je sam iž njega pil, in sinovi njegovi, in živina njegova? **13** Jezus odgovorí in jej reče: Vsak, kdor pije od te vode, ožejal bo zopet. **14** Kdorkoli bo pa pil od vode, ktero mu bom jaz dal, ne bo ožejal vekomaj; nego voda, ktero mu bom dal, postala bo v njem studenec vode, ktera teče v večno življenje. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **15** Velí mu žena: Gospod! daj Ko pa pride v Galilejo, sprejmó ga Galilejci, ktero so mi té vode, da ne bom žejava, in ne bom sèm hodila bili videli vse, kar je storil v Jeruzalemu na praznik; zajemati. **16** Velí jej Jezus: Pojdi, poklici moža svojega, kajti tudi oni so bili prišli na praznik. **46** In zopet pride in pridi sèm. **17** Žena odgovorí in reče: Nimam moža. Jezus v Kano Galilejsko, kjer je bil premenil vodo v Reče jej Jezus: Prav si povedala: Nimam moža. **18** vino. In bil je neki kraljev človek, kogar sin je bolen Imela si namreč pet móž; in kogar sedaj imaš, ni mož bil v Kapernaumu. **47** Ta, slišavši, da je prišel Jezus tvoj: to si po pravici povedala. **19** Reče mu žena: iz Judeje v Galilejo, odide k njemu, in prosil ga je, Gospod! vidim, da si prerok. **20** Očetje naši so na naj snide in mu uzdravi sina: imel je namreč umreti. tej gori molili; vi pa pravite da je v Jeruzalemu kraj, **48** Reče mu torej Jezus: Če znamenj in čudežev ne kjer je treba moliti. **21** Reče jej Jezus: Žena! verjemi vidite, ne verujete. **49** Velí mu kraljev človek: Gospod! mi, da bo prišel čas, in sedaj je, ko ne boste ne na snidi, dokler ni umrl otrok moj. **50** Reče mu Jezus: tej gori ne v Jeruzalemu molili očeta. **22** Vi molite, Pojdi! sin tvoj je živ. In veroval je človek besedi, ktero kar ne véste; mi molimo, kar vémo: kajti zveličanje je mu je Jezus rekel, in šel je. **51** A ko je še šel, srečajo od Judov. **23** Ali prišel bo čas, in sedaj je, ko bodo ga hlapci njegovi, in sporocé, govoreč: Sin tvoj je živ. **52** In vpraša jih za uro, obklej mu je odleglo. In rekó išče takošnih, da bi ga molili. **24** Bog je duh; in ktero mu: Včeraj ob sedmih ga je pustila mrzlica. **53** Tedaj pravi molilci molili očeta v duhu in resnici moliti. **25** Reče spozná oče, da tisto uro, ko mu je Jezus rekel: Sin mu žena: Vem, da bo Mesija prišel (ki se imenuje tvoj je živ. In veroval je on in vsa hiša njegova. **54** Kristus); Kedar on pride, oznanil nam bo vse. **26** Reče Ta zopet, drugi čudež, storil je Jezus, ko je prišel iz jej Jezus: Jaz sem, ki govorim s teboj. **27** In na to Judeje v Galilejo.

5 Po tem je bil praznik Judovski, in Jezus se napotil v Jeruzalem. **2** Je pa v Jeruzalemu pri Ovcjih vratih kopel, ktera se Hebrejski imenuje Betesda, in ima pet lop. **3** V teh je ležala velika množica bolnikov, slepih,

hromih, polomljenih, kteri so pričakovali, kedaž se bo vstajanje življenja, a kteri so hudo delali, na vstajanje jela voda gibati. 4 Shajal je namreč angelj o svojem sodbe. 30 Jas sam od sebe ne morem ničesar delati. času v kopel, in kalil je vodo; in kdor je prvi vstopil, Kakor slišim, sodim; in sodba moja je pravična: ker potem ko se je voda skalila, ozdravel je, keterokoli ne iščem svoje volje, nego volje tega, kteri me je bolezen je imel. 5 Bil je pa en človek tam, kteri je bil poslat. 31 Če jaz sam za sebe pričam, pričanje moje osem in trideset let bolan. 6 Ko Jezus tega vidi, da ni resnično. 32 Drugi je, kteri priča zame, in vém, da leži, in zvé, da je uže dolgo časa bolan, reče mu: je pričevanje, ktero za-me priča, resnično. 33 Vi ste Hočeš li ozdraveti? 7 Odgovorí mu bolnik: Gospod, poslali k Janezu, in pričal je po pravici; 34 Ali jaz ne nimam človeka, da bi me, kedar se voda skalí, vrgel v sprejemam priče od človeka; nego pravim vam to, kopel; a predno sam pridem, vstopi drugi pred menoj. da bi se zveličali. 35 On je bil luč, ktera je gorela 8 Velí mu Jezus: Vstani, vzemi oder svoj, in hodi. in svetila; a vi ste se hoteli nekoliko časa veseliti 9 In precej je človek ozdravel, in vzel oder svoj, in svetlobe njegove. 36 Ali jaz imam večo pričo, kakor hodil. Bila je pa tisti dan sobota. 10 Za to so govorili Janez; dela namreč, ktera mi je oče izročil, naj jih Judje uzdravljenemu: Sobota je; ne smeš odra nositi. dodelam: ta dela, ktera jaz delam, pričajo za-me, da 11 Odgovorí jim: Ta, ki me je uzdravil, rekel mi je: me je oče poslat. 37 In oče, kteri me je poslal, pričal Vzemi oder svoj, in hodi! 12 Vprašajo ga torej: Kdo je sam za mene. Niste pa ne glasú njegovega slišali, je ta človek, ki ti je rekel: Vzemi oder svoj, in hodi? ne obličja njegovega videli. 38 In besede njegove 13 Uzdravljeni pa ni vedel, kdo je; kajti Jezus se je nimate, da bi prebivala vas: ker temu, kogar je on bil umaknil, ker je bilo veliko ljudstva na tem kraji. poslal, ne verujete. 39 Preglejte pisma, ker vi mislite, 14 Po tem ga najde Jezus v tempeljnu, in reče mu: da imate v njih življenje, in ta so, ktera pričajo za-Glej, ozdravel si; ne gréši več, da ti se kaj hujega me. (aiōnios g166) 40 Pa ne čete priti k meni, da bi ne prigodí. 15 Človek odide, in sporočí Judom, da imeli življenje. 41 Slave od ljudi ne sprejemam. 42 Ali je Jezus tisti, ki ga je uzdravil. 16 In za to so Judje poznam vas, da ljubezni Božje nimate v sebi. 43 Jaz Jezusa preganjal, in gledali so, da bi ga umorili, ker je sem prišel v ime očeta svojega, in ne sprejemate me; to delal v soboto. 17 Jezus jim je pa odgovarjal: Oče če drugi pride v svoje ime, njega boste sprejeli. 44 moj doslej dela, tudi jaz delam. 18 Za to so pa Judge Kako morete vi verovati, ko sprejemate slavo eden še bolj gledali, da bi ga umorili, ker ni samo sobote od drugega, slave pa, ktera je od edinega Boga, ne prelomil, nego tudi Boga očeta svojega imenoval, iščete? 45 Ne mislite, da vas bom jaz tožil očetu; delajoč se enakega Bogu. 19 Jezus pa odgovorí in je, kteri vas toži, Mojzes, v kogar vi zaupate. 46 Ko jim reče: Resnično resnično vam pravim, da ne more bi namreč Mojzesu verovali, verovali bi meni: kajti sin sam od sebe ničesar delati, razen kar vidi, da dela on je pisal za mene. 47 Če pa njegovim pismom ne verujete, kako boste mojim besedam verovali?

6 Po tem odide Jezus na oni kraj morja Galilejskega ali Tiberijskega. 2 In šlo je za njim veliko ljudstva, ko so videli njegove čudeže, ki jih je delal na bolnikih. 3 Jezus pa izide na goro, in tu je z učenci svojimi sedel. 4 Bila ja pa blizu Velika noč, praznik Judovski. 5 Povzdignivši torej Jezus oči, in videvši, da veliko ljudstva k njemu dohaja, reče Filipu: Kje bomo kupili kruha, da bodo tí jedli? 6 (To je pa govoril, izkušajoč ga; kajti on je vedel, kaj bo storil.) 7 Odgovorí mu Filip: Za dve sto grošev kruha jím ni dosti, da bi vsakteri od njih kaj malega dobil. 8 Reče mu eden učencev njegovih Andrej brat Simona Petra: 9 En deček je tu, kteri ima pet hlebov ječmenovih in dve ribici; ali kaj je to med toliko? 10 Jezus pa reče: Dajte, posadite ljudi. Bilo je pa veliko trave na tem mestu. In posadé se možjé, kakih pet tisoči na število. 11 Tedaj Jezus vzeme hlebe, in zahvali, ter razdelí učencem, učenci pa tém, ki so sedeli: in ravno tako tudi od ribic,

kolikor so hoteli. 12 Ko so se pa nasitili, velí učencem volji tega, kteri me je poslal. 39 Volja očeta, kteri me svojim: Zberite ostanke koscev, da nič ne pogine. 13 je poslal, je pa ta, da od tega, kar mi je dal, ničesar Ter zberó, in napolnijo dvanašt košev koscev od petih hlebov ječmenovih, ki so preostali od téh, ktere so bili pojedli. 14 Ljudjé pa, ko so videli čudež, kterega je bil Jezus storil, govorili so: Ta je res prerok, ktega ga bom obudil poslednji dan. (aiōnios g166) 40 Tedaj je imel priti na svet. 15 Jezus torej, vedoč, da bodo so Judje godrnjali nad njim, da je rekel: Jaz sem prišli in ga zgrabili, da ga naredé za kralja, umakne kruh, kteri je prišel z neba. 41 In govorili so: Kaj ni se zopet na goro on sam. 16 Ko se je pa zvečerilo, ta sin Jožefov, komur mi očeta in mater poznamo? snidejo učenci njegovi na morje. 17 In stopivši v ladjo, Kako torej govorí ta: Z neba sem prišel! 43 Jezus pa šli so na oni kraj morja v Kapernaum. In uže se jo odgovorí in jim reče: Ne godrnjajte med seboj! 44 mračilo, in Jezus ni bil k njim prišel, 18 In morje se je Nikdor ne more priti k meni, če ga oče, kteri me je od velikega vetra vzdigalo. 19 Odplavivši se pa kakih pet in dvajset ali trideset bežajev, ugledajo Jezusa, poslal, ne privleče, in jaz ga bom obudil poslednji dan. 45 Pisano je v prerokih: "In vsi bodo učeni od da hodi po morji, in se približuje ladji; in uplašijo se. Boga." Kdorkoli je torej slišal od očeta in se je naučil, 20 On jim pa reče: Jaz sem; ne bojte se! 21 In željno dohaja k meni; 46 Ne da bi bil kdo očeta videl, razen so ga vzeli v ladjo, in precej je bila ladja na zemlji, v tisti, kteri je od Boga: ta je videl Boga. 47 Resnično ktero so šli. 22 Drugi dan pa ljudstvo, ktero je stalo onkraj morja, ko je videlo, da ni bilo tam druge ladje, razen tiste ene, v ktero so bili stopili učenci njegovi, in da Jezus ni vstopil z učenci svojimi v ladjo, nego da so bili učenci njegovi sami odšli; 23 (Priše so pa druge ladje iz Tiberijade blizu mesta, kjer so bili jedli kruh, ko je Gospod zahvalil;) 24 Ko je torej ljudstvo videlo, da Jezusa ni tu, in tudi učencev njegovih ne: stopijo tudi oni v ladje, in pridejo v Kapernaum, iskajoč Jezusa. 25 In ko ga najdejo onkraj morja, rekó mu: Rabi, kedaj si prišel sem? 26 Odgovorí jim Jezus in reče: Resnično resnično vam pravim, iščete me, ne za to, ker ste videli čudež, nego ker ste jedli hlebe in ste se nasitili. 27 Trudit se, ne za jed, ktera mine, nego za jed, ktera ostane za večno življenje, ktero vam bo sin človečji dal: kajti tega je potrdil oče Bog. (aiōnios g166) 28 Rekó mu torej: Kaj naj storimo, da bomo delali dela Božja? 29 Odgovorí jim Jezus in reče: To je delo Božje, da verujete v tega, kterega je on poslal. 30 Pa mu rekó: Kakošno znamenje nam pokazuješ, da bi videli in ti verovali? kaj delaš? 31 Očejetje naši so jedli mano v puščavi, kakor jo pisano: "Kruh z neba jim je dal jesti." 32 Pa jim Jezus reče: Resnično resnično vam pravim: Ni vam dal Mojzes kruha z neba; nego oče moj vam daje pravi kruh z neba. 33 Kajti kruh Božji je ta, kteri shaja z neba, nad tem, reče jim: To vas pohujuje? 34 Rekó mu torej: Gospod, Trda je ta beseda; kdo jo more poslušati? 35 Jezus jim pa reče: bil? 36 Ali povedal sem vam, da ste me tudi videli, in ne Jezus namreč je od začetka vedel, kteri so, da ne verujete. 37 Vse, kar mi oče dá, pride k meni; in kdo verujejo, in kdo je, kteri ga bo izdal. 38 Kajti prišel Za to sem vam rekel, da ne more nihče k meni priti, sem z neba, ne da bi delal po svojej volji, nego po če mu ne bo dano od očeta mojega. 39 Posihmal je

veliko učencev njegovih zopet odšlo, in nič več niso ž njim hodili. **67** Tedaj reče Jezus dvanajsterim: Ali hočete tudi vi oditi? **68** Pa mu odgovorí Simon Peter: Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš. (*aiōnios g166*) **69** In mi smo verovali, in vémo, da si ti Kristus, sin živega Boga. **70** Odgovorí jim je. **71** Govoril je pa za Juda Simonovega Iškarijana: kajti ta ga je imel izdati, in bil je eden od dvanajsterih.

7 In po tem je Jezus hodil po Galileji; kajti po Judeji ni hotel hoditi, ker so Judje gledali, da bi ga umorili.

2 Bil je pa blizu praznik Judovski, postavljanje šatorov.

3 Za to mu rekó bratje njegovi: Odidi odtod, in pojdi v Jeruzalem, da bodo videli tudi učenci twojih deja tvoja, ktera delaš.

4 Kajti kdor hoče imeniten biti, ne dela nobeden nič na skrivnem. Če takošne reči delaš, pokaži se svetu.

5 Kajti tudi bratje njegovi niso verovali va-nj.

6 Pa jim Jezus reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas je pa vsegdar gotov.

7 Vas ne more svet sovražiti: mene pa sovraži, ker jaz pričam zanj, da so dela njegova hudobna.

8 Vi pojrite na ta praznik; jaz še ne pojdem na ta praznik, ker se čas moj še ni izpolnil.

9 In ko jim je to povedal, ostal je v Galileji.

10 Ko so pa bratje njegovi odšli, tedaj odide tudi on na praznik, ne očitno, nego kakor skriva.

11 Judje so ga torej na praznik iskali, in govorili so: Kje je on?

12 In bil je za-nj velik prepir med ljudstvom. Kajti nekteri so pravili: Dober je; drugi so pa govorili: Ne!

nego ljudstvo slepari.

13 Vendar pa ni nihče očitno za-nj govoril, za voljo strahu Judovskega.

14 Ali uže o polovici praznika izide Jezus v tempelj, ter je učil.

15 In čudili so se Judje, govoreč: Kako ta pismo ume, ko se ni učil?

16 Odgovorí jim Jezus in reče: Moj nauki moj, nego tega, kteri me je poslal.

17 Če kdo hoče njegovo voljo izpolnjevati, razpozna bo, je li ta nauk od Boga, ali jaz sam od sebe govorim.

18 Kdor govorí sam od sebe, išče lastne slave; kdor pa išče slave tega, kdor ga je poslal, ta je resničen, in nepravičnosti ni v njem.

19 Vam li ni Mojzes dal postave, in nihče od vas ne izpoljuje postave? Za kaj me gledate umoriti?

20 Ljudstvo odgovorí in reče: Hudiča imaš; kdo te gleda umoriti?

21 Jezus odgovorí in jim reče: Eno delo sem storil, in vsi se čudite.

22 In vendar vam je Mojzes dal obrezo, (ne da bi od Mojzeseta bilo, nego od očakov), in v soboto obrezujete človeka,

23 Če sprejme človek obrezo v soboto, da se postava Mojzesova ne prelomi: nad menoj pa se hudujete, da sem vsega človeka uzdravil v soboto?

24 Ne sodite po licu, nego pravično sodbo sodite.

25 Tedaj so nekteri od Jeruzalemcev govorili: Ali ni ta in tisti, kterega gledajo umoriti? **26** In glej, očitno govorí, da je ta res Kristus? **27** To da za tega vémo, odkod je; imaš. (*aiōnios g166*) **28** In mene pozname, in véste, odkod sem; in sam od sebe nisem prišel: je pa resničen, kteri me je poslal, kogar vi ne pozname.

29 A jaz ga poznam, ker sem od njega, in on me je poslal.

30 In gledali so, da bi ga zgrabili, ali nihče ni položil na-nj roke, ker čas njegov še ni bil prišel.

31 Veliko izmed ljudstva pa jih je verovalo va-nj, in govorili so: Kristus, kedar pride, bode li več čudežev storil, nego jih je ta storil?

32 Farizeji zaslijo, da se ljudstvo to za-nj pogovarja; in poslali so Farizeji in veliki duhovni hlapce, naj ga vjemó.

33 Reče jim torej Jezus: Še malo časa sem z vami, pa pojdem k temu, kteri me je poslal.

34 Iskali me boste, in ne boste me našli: in kjer sem jaz, tje vi ne morete priti.

35 Pa rekó Judje med seboj: Kam pojde ta, da ga mi ne bomo našli? Ali pojde med razkropljene Grke, in bo učil Grke?

36 Kakošna je ta beseda, ktero je rekel: Iskali me boste, in ne boste me našli; in kjer sem jaz, tje vi ne morete priti?

37 A zadnji veliki dan praznika, stal Je Jezus, in vpil je, govoreč: Če je kdo žejen, pride naj k meni in pije.

38 Kdor veruje v mé, kakor pravi pismo, tekle bodo iz telesa njegovega reke žive vode.

39 (To je pa rekel za Duha, ki so ga imeli prejeti tí, kteri so verovali va-nj; kajti svetega Duha še ni bilo, ker Jezus še ni bil oslavljen.)

40 In veliko izmed ljudstva, ko so slišali besedo, govorilo jih je: Ta je zares prerok.

41 Drugi so pravili: Ta je Kristus. Drugi so pa govorili: Ali bo Jezus prišel iz Galileje?

42 Ali ne pravi pismo, da bo Kristus prišel iz semena Davida?

trga kjer je David bil?

43 In med ljudstvom nastane razpor za voljo njega.

44 A nekteri od njih so ga hoteli zgrabiti; pa nihče ni položil na-nj rók.

45 In hlapci pridejo k velikim duhovnom in Farizejem; in ti jim rekó: Za kaj ga niste pripeljali?

46 Hlapci odgovoré: Nikoli noben človek ni tako govoril, kakor ta človek.

47 Pa jim Farizeji odgovoré: Ali ste tudi vi zapeljani?

48 Je li kdo izmed starešin veroval va-nj, ali izmed Farizejev?

49 Nego to ljudstvo, ktero zakona ne zná: prekleti so!

50 Reče jim Nikodem, kteri je bil po noči prišel k njemu, in je bil eden od njih:

51 Ali postava naša sodi človeka, če se poprej ne sliši od njega, in zvá, kaj je storil?

52 Odgovoré in rekó mu: Nisi li tudi ti iz Galileje? Preglej in vedi, da prerok iz Galileje ni vstal.

53 Ter odidejo vsak na svoj dom.

8 Jezus je pa odšel na Oljsko goro. **2** A zjutraj jim Jezus reče: Kedar boste sina človečjega povišali, pride zopet v tempelj, in vse ljudstvo je šlo k tedaj boste razpoznali, da sem jaz, in da sam od sebe njemu; ter sede in je učil. **3** Pripeljejo pa pismarji ničesar ne delam, nego kakor me je naučil oče moj, to in Farizeji k njemu ženo, v prešestvu zasačeno, in govorim. **29** In kteri me je poslal, ta je z menoj; ni me postavivši jo na sredo, **4** Rekó mu: Učenik, ta žena je pustil oče samega, ker jaz to, kar je njemu po godi, ravnikar v prešestvu zasačena; **5** Mojzes nam je pa vsegdar delam. **30** Ko je to govoril, verovalo jih je v postavi zapovedal, naj takošne kamenjujemo. Ti pa veliko va-nj. **31** In govoril je Jezus tistim Judom, kteri kaj praviš? **6** To so pa govorili, izkušajoč ga, da bi ga so mu verovali: Če vi ostanete v besedi mojej, boste mogli zatožiti. A Jezus, sklonivši se dol, pisal je s zares učenci moji; **32** In razpoznali boste resnico, in prstom svojim po tléh. **7** Ko so ga pa le še vpriševali, resnica vas bo osvobodila. **33** Odgovoré mu: Seme skloni se kvišku, in reče jim: Kdor je med vami brez Abrahamovo smo, in služili nismo nikoli nobenemu; greha, naj prvi vrže kamen na njo. **8** In zopet se skloni kako govoríš ti: Svobodni boste postali? **34** Odgovorí dol, in pisal je po tléh. **9** Oni pa, ko so to slišali, in jih jim Jezus: Resnično resnično vam pravim, da vsak, je vest tožila, odhajali so eden za drugim, počeniš od kdor dela greh, suženj je grehu. **35** Suženj pa ne starešin noter do zadnjih; in Jezus je ostal sam, in ostane v hiši vekomaj; sin ostane vekomaj. (aiōn g165) žena, stoeč na sredi. **10** Jezus pa, ko se po konci **36** Če vas torej sin osvobodí, boste res svobodni. skloni, in razen žene nikogar ne vidi, reče jej: Žena, **37** Vém, da ste same Abrahamovo; ali gledate me kje so tisti tožniki tvoji? ali te ni nobeden obsodil? **11** umoriti, ker moja beseda nima mesta v vas. **38** Jaz Ona pa reče: Nobeden, Gospod! A Jezus je reče: govorim, kar sem videl od očeta svojega: in vi delate, Tudi jaz te ne bom obsodil; pojdi in ne gréši več. **12** kar ste od svojega očeta videli. **39** Odgovorí in rekó In Jezus jim zopet reče, govoreč: Jaz sem luč sveta; mu: Oče naš je Abraham. Reče jim Jezus: Ko bi bili kdor gre za meno, ne bo hodil po temi, nego imel bo sinovi Abrahamovi, delali bi dela Abrahamova. **40** luč življenja. **13** Pa mu rekó Farizeji: Ti sam za-se Sedaj pa gledate mene umoriti, človeka, kteri sem pričuješ; pričanje tvoje ni resnično. **14** Jezus odgovorí vam resnico povedal, ktero sem slišal od Boga; tega in jim reče: Če tudi jaz sam za-se pričam, pričanje Abraham ni storil. **41** Vi delate dela svojega očeta. Pa moje je resnično: ker vém, odkod sem prišel, in kam mu rekó: Ali nismo iz kurbarije rojeni! enega očeta grem: vi pa ne véste, odkod sem prišel, in kam grem, imamo, Boga. **42** Jezus jim pa reče: Ko bi bil Bog **15** Vi po telesu sodite; jaz ne sodim nikogar. **16** Pa če vaš oče, ljubili bi me; kajti jaz sem od Boga izšel in jaz tudi sodim, sodba moja je resnična; ker nisem prišel: ker tudi nisem sam od sebe prišel, nego on sam, nego jaz in oče, kteri me je poslal. **17** Pisano pa me je poslal. **43** Za kaj mojega govora ne umete? je tudi v zakonu vašem, da je dveh človekov pričanje Ker ne morete moje besede poslušati. **44** Vi ste od resnično. **18** Jaz sem, kteri sam za-se pričam, in očeta hudiča, in slasti očeta svojega hočete delati. oče priča za-me, kteri me je poslal. **19** Tedaj so mu On je bil ubijalec ljudi od začetka, in na resnici ne pravili: Kje je oče tvoj? Jezus odgovorí: Ne mene stojí: ker resnice ni v njem. Kedar govorí laž, govorí ne poznate, ne očeta mojega; ko bi mene poznali, od svojega, ker je lažnik in oče laži. **45** Jaz pa, ker poznali bi tudi očeta mojega. **20** Te besede je povedal resnico govorim, ne verujete mi. **46** Kdo izmed vas Jezus pri zakladnici, učeč v tempeljnu; in nihče ga ni me dolží greha? Če pa resnico govorim, za kaj mi zgrabil, ker čas njegov še ni bil prišel. **21** In Jezus jim vi ne verujete? **47** Kdor je od Boga, besedo Božjo zopet reče: Jaz grem, in iskali me boste, in v grehu posluša; za to vi ne poslušate, ker niste od Boga. **48** svojem boste pomrli. Kamor jaz grem, vi ne morete Judje pa odgovoré in mu rekó: Ali ne pravimo mi prav, priti. **22** Govorili so torej Judje: Ali se bo sam umoril, da si ti Samarijan, in imaš hudiča? **49** Jezus odgovorí: ko pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti? **23** Pa Jaz nimam hudiča, nego spoštujem očeta svojega; a jim reče: Vi ste od zdolej, jaz sem od zgorej; vi ste s vi me zasramujete. **50** Pa jaz ne iščem svoji slave; tegu svetu, jaz nisem s tega sveta. **24** Rekel sem je, kteri je išče in sode **51** Resnično resnično vam vam pa, da boste pomrli v grehih svojih: če namreč pravim: če kdo mojo besedo ohrani, ne bo videl smrti ne boste verovali, da sem jaz, pomrli boste v grehih vekomaj. (aiōn g165) **52** Rekó mu torej Judje: Sedaj svojih. **25** Rekó mu torej: Kdo si ti? In reče jim Jezus: smo razpoznali, da hudiča imaš; Abraham je umrl in To, kar vam od začetka pravim. **26** Veliko imam o vas preroki, a ti praviš: Če kdo mojo besedo ohrani, ne bo govoriti, in soditi; ali kteri me je poslal, ta je resničen; okusil smrti vekomaj. (aiōn g165) **53** Kaj si ne mara ti in jaz govorim to, kar sem od njega slišal. **27** Niso veči od našega očeta Abrahama, kteri je umrl? Tudi pa razpoznali, da jim je govoril za očeta. **28** Za to preroki so pomrli: koga se ti sam delaš? **54** Jezus

odgovorí: Če se jaz sam slavim, slava moja ni nič; govoril za-se. 22 To so rekli roditelji njegovi za to, ker oče moj je, kteri me slavi, za kogar vi pravite, da je so se bali Judov; kajti Judje so se bili uže dogovorili, vaš Bog. 23 In ne poznate ga, a jaz ga poznam; in ko da bodo vsakega, kdor ga bo pripoznal za Kristusa, bi rekel, da ga ne poznam, enak bi bil vam, lažnjivec: izpahnili iz shajališča. 24 Za to so roditelji njegovi ali poznam ga, in besedo njegovo izpolnjujem. 25 Rekli: Saj ima leta; njega vprašajte. 26 Tedaj drugoč Abraham, oče vaš, oveselil se je, da bo videl moj poklicajočega človeka, kteri je slep bil, in rekó mu: Daj dan; in videl je, in radoval se je. 27 Rekó mu torej Bogu hvalo; in vémo, da je ta človek grešnik. 28 On Judje: Petdeset let še nimaš, in videl si Abrahama? 29 pa odgovorí in reče: Če je grešnik, ne vém; samo Reče jim Jezus: Resnično resnično vam pravim: Jaz vém, da sem slep bil, in sedaj vidim. 26 Rekó mu sem, predno se je Abraham rodil. 29 Tedaj zgrabiš kamenje, da bi vrgli na-nj; ali Jezus se skrije, in prejde po sredi njih, in izide iz tempeljna: in tako je odšel.

9 In gredoč mimo, ugleda človeka, kteri je bil slep od rojstva. 2 In vprašajo ga učenci njegovi, govoreč: Rabi, kdo je grešil, ta ali roditelji njegovi, da se je slep rodil? 3 Jezus odgovorí: Ne ta ni grešil, ne roditelji njegovi; nego da se razodenejo dela Božja na njem. 4 Jaz moram delati dela tega, kteri me je poslal, dokler je dan; prišla bo noč, ko ne bo ničče mogel delati. 5 Dokler sem na svetu, luč sem svetu. 6 Rekši to, pljune na zemljo, in napravi blato od sline, in pomaže z blatom slepcu oči. 7 In reče mu: Pojdi, umij se v kopeli Siloamskej (kar se tolmačí: Poslan). Ter odide in se umije, in vrne se videč. 8 A sosedje, in kteri so ga bili poprej videli, da je slep, govorili so: Ali ni ta tisti, ki je sedel in prosil? 9 Nekteri so pravili: On je; drugi pa: Podoben mu je. On je pravil: Jaz sem. 10 Rekó mu torej: Kako so ti se odprle oči? 11 On odgovorí in reče: Človek, ki se imenuje Jezus, napravil je blato, in pomazal mi je oči, in rekel mi je: Pojdi v kopel Siloamsko, in umij se. In ko sem odšel, in sem se umil, spregledal sem. 12 Pa mu rekó: Kje je on? Reče: Ne vém. 13 Peljejo ga k Farizejem, tega, ki je nekedenaj slep bil. 14 Bila je pa sobota, ko je Jezus blato napravil in mu odprl oči. 15 In vpraševali so ga zopet tudi Farizeji, kako je spregledal. On jim pa reče: Blato mi je del na oči, in umil sem se, ter vidim.

16 Tedaj so nekteri od Farizejev govorili: Ta človek ni od Boga, ko sobote ne sveti. Drugi so govorili: Kako more grešen človek takošne čudežne delati? In bil je razpor med njimi. 17 Zopet rekó slepcu: Kaj ti praviš za-nj, da ti je odprl oči? On pa reče: Da je prerok. 18 Judje pa niso verovali za-nj, da je slep bil in je spregledal, dokler niso roditeljev tega, ki je spregledal, poklicali. 19 In jih vprašali, govoreč: Je li ta sin vaš, za kogar pravite, da se je slep rodil? Kako pa sedaj vidi? 20 Odgovoré jim roditelji njegovi in rekó: Vémo, da je ta sin naš, in da se je slep rodil; 21 Kako pa sedaj vidi, ne vemo; ali kdo mu je oči odprl, mi ne vemo. On ima leta; njega vprašajte, on bo sam

učenci postati? 28 Oni pa ga opsujejo, in rekó: Ti si njegov učenec; mi smo Mojzesovi učenci. 29 Mi vémo, da je z Mojzesom govoril Bog; za tega pa ne vémo, odkod je. 30 Človek odgovorí in jim reče: To je pač res čudno, da vi ne véste, odkod je, in odprl mi je oči. 31 Vémo pa, da grešnikov Bog ne posluša; nego če kdo spoštuje Boga, in voljo njegovo izpolnjuje, tegu posluša. 32 Od vekomaj se ni slišalo, da bi bil kdo od rojstva slepemu očí odprl. (aiōn g165) 33 Ko ta ne bi bil od Boga, ne bi mogel ničesar storiti. 34 Odgovoré in rekó mu: Ves v grehih si se rodil, pa boš ti nas učil? In izzenoš ga ven. 35 Jezus zasliši, da so ga izgnali ven; in ko ga najde, reče mu: Veruješ li v sina Božjega? 36 On odgovorí in reče: Kdo je, gospod, da bom veroval va-nj? 37 Jezus mu pa reče: In videl si ga, in kteri s teboj govorí, ta je. 38 On pa reče: Verujem, gospod! In pokloni mu se. 39 In Jezus reče: Jaz sem prišel na sodbo na ta svet, da kteri ne vidijo, spregledajo, in kteri vidijo, oslepé. 40 In slišali so to nekteri izmed Farizejev, kteri so bili ž njim, in rekó mu: Ali smo tudi mi slepi? 41 Reče jim Jezus: Ko bi bili slepi, ne bi imeli greha; sedaj pa pravite: Vidimo; za to greh vaš ostane.

10 Resnično resnično vam pravim: Kdor ne vhaja skozi vrata v ovčji hlev, nego prelazi drugod, ta je tat in razbojnnik. 2 Kdor pa vhaja skozi vrata, ta je pastir ovác. 3 Temu vratar odpira, in ovce glas njegov poslušajo, in svoje ovce kliče po imenu, in izganja jih. 4 In ko ovce svoje izžene, gre pred njimi; in ovce gredó za njim, ker poznajo glas njegov; 5 A za tujcem ne gredó, nego odbežé od njega: ker ne poznajo tujega glasu. 6 To priliko jim je Jezus povedal; ali oni niso razumeli, kaj bi to bilo, kar jim je pravil. 7 Tedaj jim Jezus zopet reče: Resnično resnično vam pravim, da sem jaz vrata ovcam. 8 Vsi, kolikorkoli jih je prišlo pred meno, tatjé so in razbojniki: ali ovce jih niso zveličal se bo, in pojde noter in izšel bo, in našel bo

pašo. **10** Tat ne vnide, razen da ukrade in ubije in pogubí: jaz sem prišel, da bi življenje imeli, in obilno dušo svojo za ovce. **11** Jaz sem dober pastir; dober pastir poklada komur niso ovce lastne, vidi volka, da gre, pa popustí ovce, in odbeží: in volk jih razgrabi, in razpolí ovce. **12** Najemnik pa, in kdor ni pastir, jih pride k njemu; in pravili so: Janez res ni nobenega ovca, in odbeží: in volk jih razgrabi, in razpolí ovce. **13** Najemnik pa odbeží, ker je najemnik, in ne mara za ovce. **14** Jaz sem dober pastir; in poznam svoje, in moje poznajo mene: **15** Kakor oče mene pozná, in jaz očeta poznam. In dušo svojo pokladam za ovce. **16** Tudi drugih ovāc imam, ktere niso iz tega hleva; tudi té moram pripeljati, in poslušale bodo glas moj: in ena čreda bo, eden pastir. **17** Za to me oče ljubi, ker jaz dušo svojo pokladam, da jo zopet vzmem. **18** Nihče je ne jemlje od mene, nego sam od sebe jo pokladam. Oblast imam, da položim; in oblast imam, da jo zopet vzmem. To zapoved sem prejel od očeta svojega. **19** In med Judi nastane zopet razpor za voljo teh besed. **20** Govorilo pa jih je veliko od njih: Hudiča ima in neumen je: kaj ga poslušate? **21** Drugi so pravili: Kdor ima hudiča, ne govorí tako; ali more hudič slepcem odpirati oči? **22** Bil je pa praznik obnovljenja v Jeruzalemu, in bila je zima. **23** In sprehajal se je Jezus po lopi Solomonovej. **24** In obstopijo ga Judje, in govorili so mu: Doklej nas v nevednosti pustiš? Če si ti Kristus, povej nam na ravnost. **25** Odgovorí jim Jezus: Povedal sem vam, pa ne verujete. Dela, ktera jaz delam v ime očeta svojega, ta pričajo za-me. **26** To da vi ne verujete, ker niste od mojih ovāc, kakor sem vam povedal. **27** Moje ovce poslušajo glas moj, in jaz jih poznam; in za meno gredó, **28** In jaz jim bom dal večno življenje; in na vekomaj ne bodo poginile, in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Oče moj, kteri mih jih je dal, večji je od vseh, in nihče jih ne more iztrgati iz roke očeta mojega. **30** Jaz in oče sva eno. **31** In zopet zgrabijo Judje kamenje, da bi ga kamenjali. **32** Odgovorí jim Jezus: Veliko dobrih del sem vam pokazal od očeta svojega; za ktero od teh del me boste kamenjali? **33** Odgovoré mu Judjé, govoreč: Za dobro delo te ne bomo kamenjali, nego za kletvino, in ker se ti, ki si človek, delaš Boga. **34** Odgovorí jim Jezus: Ni li pisano v zakonu vašem: "Jaz sem rekel: bogovi ste?" **35** Če je tiste imenoval bogove, ktem je beseda Božja bila (in pismo se ne more razvezati): **36** Kaj meni pa, ki me je oče posvetil in na svet poslal, pravite vi: Preklinjaš! ker sem rekel: Sin Božji sem? **37** Če ne delam del očeta svojega, ne verujete mi; **38** Če pa delam, če tudi meni ne verujete, verujte delom: da razpozname in boste verovali, da je oče v meni, in jaz v njem. **39** In

zopet so ga gledali prijeti; ali izmakne jim se iz rók. **40** In odide zopet na oni kraj Jordana, na kraj, kjer je imeli. **41** In veliko poprej Janez bil, ko je krstil; in ostane tu. **42** In veliko čudeža storil; ali karkoli je Janez povedal za tega, bilo je vse resnično. **43** In veliko jih je tu verovalo va-nj.

11 Bil je pa en bolnik, Lazar iz Betanije, iz vasí Marije in Marte sestre njene, **2** (A Marija, ktere brat Lazar je bolan bil, bila je ta, ki je pomazila Gospoda z miro, in otrla noge njegove z lasmí svojimi.) **3** Sestri torej pošljete k njemu, govoreč: Gospod, glej, kogar ljubiš, bolan je. **4** Ko pa Jezus sliši, reče: Ta bolezen ni na smrt, nego na slavo Božjo, da se sin Božji po njej oslavi. **5** Jezus je pa Marto in sestro njeno in Lazarja ljubil. **6** Ko je torej slišal, da je bolan, tedaj je ostal dva dni na tistem mestu, kjer je bil. **7** Po tem pa reče učencem svojim: Pojdimo zopet v Judejo. **8** Učenci mu rekó: Rabi, ravnokar so te Judje hoteli kamenjati, pa greš zopet tje? **9** Jezus odgovorí: Nima li dan dvanajst ur? Če kdo po dnevu hodi, ne spotiče se, ker vidi luč tega sveta. **10** Če pa kdo po noči hodi, spotiče se, ker ni luč v njem. **11** To je povedal, in po tem reče: Lazar priatelj naš je zaspal; pa grem, da ga zbudim. **12** Rekó mu tedaj učenci njegovi: Gospod, če je zaspal, ozdravel bo. **13** Rekel je pa Jezus za smrt njegovo; a oni so mislili, da pravi za spanje sna. **14** Tedaj jim Jezus razločno pové: Lazar je umrl. **15** In radujem se za voljo vas, da nisem tam bil, da boste verovali; pa pojdimo k njemu. **16** Tedaj reče Tomaž, (ki se imenuje Dvojček,) součencem: Pojdimo še mi, da umremo z njim. **17** Ko pa pride Jezus, najde ga, da je uže štiri dni v grobu **18** Bila je pa Betanija blizu Jeruzalema, kakih petnajst bežajev). **19** In veliko izmed Judov jih je bilo prišlo k Marti in Mariji, da bi ji tolažili po njunem bratu. **20** Ko pa Marta zasliši, da Jezus gre, odide mu naproti; a Marija je domá sedela. **21** Marta tedaj reče Jezusu: Gospod, ko bi bil tu bil, brat moj ne bi bil umrl. **22** Pa tudi sedaj vém, da karkoli boš od Boga prosil, da ti bo dal Bog. **23** Reče jej Jezus: Vstal bo brat tvoj. **24** Marta mu reče: Vém, da bo vstal, o vstajanju poslednji dan. **25** Reče jej Jezus: Jaz sem vstajanje in življenje; kdor v mene veruje, živel bo, če tudi umre. **26** In vsak, kdor živí in veruje v mé, ne bo umrl vekomaj. Veruješ li to? (aiōn g165) **27** Reče mu: Dà, Gospod! jaz verujem, da si ti Kristus, sin Božji, ki je imel na svet priti. **28** In rekši to, odide, in pokliče skrivaj Marijo sestro svojo, govoreč: Učenik je tu in te kliče. **29** Ona, ko zasliši, hitro vstane in odide k njemu. **30** (Ni pa še Jezus prišel v vas: nego bil je na mestu, kjer ga je bila

Marta srečala.) 31 Ko so pa Judje, kteri so bili že njo v zapoved, da če kdo zvá, kje da je, naj pové, da ga hiši in so jo tolažili, videli, da je Marija hitro vstala in zgrabiло.

izšla, odidejo za njo, govoreč: Na grob gre, da bo tam jokala. 32 Marija pa, ko pride tje, kjer je Jezus bil, in ga ugleda, pade mu pred noge, govoreč mu: Gospod, ko bi bil tu bil, brat moj ne bi bil umrl. 33 Jezus pa, ko jo vidi, da joka, in Jude, kteri so bili že njo prišli, da jokajo, zgrozí se v duhu, in postane sam žalosten, 34 In reče: Kam ste ga položili? Rekó mu: Gospod, pridi in poglej! 35 Jezus se zajoka. 36 Judje so tedaj govorili: Glej, kako ga je ljubil! 37 A nekteri od njih rekó: Ali ni mogel ta, ki je slepemu oči odpril, storiti, da tudi ta ne bi bil umril? 38 In Jezus se zopet zgrozí v sebi, in pride na grob. Bila je pa jama, in kamen je ležal na njej. 39 Jezus velí: Vzdignite kamen! Reče mu sestra ranjkega, Marta: Gospod, uže smrdí; kajti štiri dni je v grobu. 40 Velí jej Jezus: Ali ti nisem rekel, da če boš verovala, videla boš slavo Božjo? 41 Tedaj vzdignejo kamen, kjer je mrtvi ležal. A Jezus povzdigne oči kvišku, in reče: Oče, zahvaljujem ti, da si me uslušal. 42 Pa jaz sem vedel, da me vsegdar poslušaš; ali rekel sem za voljo ljudstva, ktero okoli stojí, da bodo verovali, da si me ti poslal. 43 In ko je to rekel, zakliče z močnim glasom: Lazar, pojdi ven! 44 In mrtvi izide, povezan na nogah in rokah s povoji, in obraz njegov je bil obezan s prtom. Velí jim Jezus: Razvežite ga, in pustite, naj odide. 45 In od Judov, kteri so bili prišli k Mariji, in so videli, kaj je Jezus storil, verovalo jih je veliko va-nj. 46 A nekteri od njih odidejo k Farizejem, in povedó jim, kaj je Jezus storil. 47 In veliki duhovni in Farizeji zberó zbor, in govorili so: Kaj bomo storili? kajti ta človek dela velike čudeže. 48 Če ga tako pustimo, verovali bodo vsi vanj; in prišli bodo Rimljani, in vzeli nam bodo zemljo in narod. 49 A eden od njih, neki Kajfa, kteri je bil tisto leto veliki duhoven, reče jim: Vi nič ne véste; 50 In tudi ne mislite, da nam je bolje, da eden človek umre za ljudstvo, nego da bi ves narod poginil. 51 Tega pa ni rekel sam od sebe; temveč ker je bil tisto leto veliki duhoven, prerokoval je, da mora Jezus za ves narod umreti; 52 In ne samo za narod, nego da tudi razkropljene otroke Božje zbere v eno čredo. 53 Od tega dné torej so sklenili, da ga bodo umorili. 54 Jezus pa ni več očitno hodil med Judi, nego odšel je odtod v kraj blizu puščave, v mesto, ktero so imenuje Efraim, in tu je prebival z učenci svojimi. 55 Bila je pa blizu Velika noč Judovska; in veliko iz tega kraja jih pride v Jeruzalem pred Veliko nočjo, da se očistijo. 56 In iskali so Jezusa, in pogovarjali so se med seboj, stoječ v tempeljnju: Kaj vam se zdí, da ne pride na praznik? 57 Dali so bili pa veliki duhovni in Farizeji

12 Šest dní pred Veliko nočjo pa pride Jezus v Betanijo, kjer je Lazar bil, kteri je bil umrl, in ga je obudil iz mrtvih. 2 In napravijo mu tu pojedinjo, in Marta je stregla; a Lazar je bil eden od teh, kteri so že njim sedeli za mizo. 3 Marija pa, vzemši funt prave dragocene nardove mire, pomazili noge Jezusove, in otre mu z lasmi svojimi noge; in hiša se napolni vonja od mire. 4 Tedaj reče eden od učencev njegovih, Juda Simonov Iškarjan, kteri ga je imel izdati: 5 Za kaj se ni prodala ta mira za tri sto grošev, in dala ubogim? 6 Rekel je pa to, ne da bi mu bilo skrb za uboge, nego ker je tat bil, in imel je mošnjo, in nosil je, kar se je metalo va-njo. 7 Jezus pa mu reče: Pusti jo; za dan pogreba mojega je to prihranila. 8 Kajti uboge imate vsegdar s seboj, a mene nimate vsegdar. 9 Zvedelo je pa veliko ljudstva izmed Judov, da je tu; ter pridejo ne samo za voljo Jezusa, nego da bi tudi Lazarja videli, kterege je bil obudil iz mrtvih. 10 Veliki duhovni pa se posvetujejo, da bi tudi Lazarja umorili; 11 Ker jih je za voljo njega veliko izmed Judov odhajalo, in verovali so v Jezusa. 12 Drugi dan pa veliko ljudstva, ktero je bilo prišlo na praznik, slišavši, da gre Jezus v Jeruzalem, 13 Vzemó palmove veje, in izidejo mu naproti, in vpili so: Hosana! Blagoslovjen, kteri gre v imenu Gospodovem, kralj Izraelov! 14 In Jezus najde osliča, in usede se na-nj, kakor je pisano: 15 "Ne boj se, hči Sionska! glej, kralj tvoj gre, sedeč na zrebetu oslice." 16 Tega pa učenci njegovi poprej niso razumeli; nego ko se je Jezus oslavil, tedaj so se spomenili, da je bilo to za njega pisano, in da so mu to storili. 17 A ljudstvo je pričevalo, ktero je bilo že njim, ko je Lazarja poklical iz groba, in ga obudil iz mrtvih. 18 Za to mu je tudi ljudstvo naproti prišlo, ker je slišalo, da je ta čudež storil. 19 Farizeji tedaj rekó med seboj: Vidite, da nič ne opravite! Glej, svet je odšel za njim. 20 Bili so pa med tistimi, ki so dohajali, da bi molili na praznik, nekteri Grki. 21 Ti torej pristopijo k Filipu, ki je bil iz Betsajde Galilejske, in prosili so ga, govoreč: Gospod, Jezusa bi radi videli. 22 Filip pride, in pové Andreju; in Andrej in Filip povesta Jezusu. 23 Jezus pa jima odgovorí, govoreč: Prišel je čas, da se sin človečji oslavi. 24 Resnično resnično vam pravim: Zrno pšenično, če pade na zemljo in ne umre, ono bo samo ostalo; če pa umre, obrodí veliko sadú. 25 Kdor dušo svojo ljubi, izgubil jo bo; a kdor dušo svojo sovraži, ohranil jo bo za večno življenje. (aiōnios g166) 26 Če kdo meni služi, naj gre za menoj; in kjer bom jaz, tam bo tudi služabnik moj:

in če kdo meni služi, njega bo oče ljubil. **27** Sedaj je ljubil jih je do konca. **2** In po večerji, (ko je bil uže duša moja žalostna; in kaj hočem reči? Oče, reši me hudič Judu Simonovemu Iškarjanu položil v srce, naj te ure! Pa za to sem prišel na to uro. **28** Oče, oslavi ga izdá,) **3** Vedoč Jezus, da mu je dal oče vse v roke, ime svoje: In glas se oglaši z neba: Oslavil sem ga, in da je od Boga izšel in k Bogu gre, **4** Vstane od in zopet ga bom oslavil. **29** Ljudstvo torej, ktero je večerje, in sleče oblačilo, in vzeme opasnik, ter se stalo in je slišalo, pravilo je, da je zagrmelo. Drugi opaše. **5** Po tem vlijе v umivalnico vode, in začne so pravili: Angelj mu je govoril. **30** Jezus odgovoril in umivati učencem noge, in otirati z opasnikom, s reče: Ta glas se ni oglasil za voljo mene, nego za katerim je bil opasan. **6** Ter pride k Simonu Petru: in on mu reče: Gospod, ti mi boš umival noge? **7** Jezus odgovoril in mu reče: Kar jaz delam, ti sedaj ne věš; ali zvedel boš po tem. **8** Reče mu Peter: Ne boš mi umival nog, na vekomaj ne! Odgovoril mu Jezus: Če te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj. (aiōn g165) **9** Reče mu Simon Peter: Gospod, ne samo nog mojih, nego tudi roke in glavo! **10** Reče mu Jezus: Kdor je umit, ne potrebuje, razen da noge umije, ker je ves čist; in vi ste čisti, ali ne vsi. **11** Poznal je namreč izdalca svojega; za to je rekel: Niste vsi čisti. **12** Ko 36 Dokler luč imate, verujte v luč, da boste sinovi luči. **13** Veste li, kaj sem vam storil? **14** Če sem pa jaz, Gospod in učenik, umil jih je pa umil noge, in je oblačilo svoje vzel, usede se To je Jezus povedal, in odšel je, in skril se je od njih. zopet, in reče jím: Véste li, kaj sem vam storil? **15** Vi 37 In da si ravno je toliko čudežev storil pred njimi, me imenujete: Učenik! in: Gospod! in prav pravite; niso verovali va-nj; **38** Da se izpolni beseda Izaja: ker sem. **16** Če sem pa jaz, Gospod in učenik, umil preroka, ktero je rekel: "Gospod, kdo je veroval našeј vam noge, dolžni ste tudi vi eden drugemu umivati besedi! In roka Gospodova komu se je razodela?" **39** noge. **17** Izgled sem vam dal namreč, da kakor sem Verovati pa za to niso mogli, ker je zopet rekel Izaja: jaz storil, tudi vi delajte tako. **18** Resnično resnično 40 "Oslepil jim je oči, in okamenil jim je srce: da ne vam pravim: Hlapec ni več od gospodarja svojega; bi z očmí videli, in s srcem umeli in se spreobrnili, tudi poslanec ni veči, kakor tisti, ktero je poslal. **19** Uže sedaj vam pravim: Hlapec ni več od gospodarja svojega; **20** Resnično resnično vam pravim: Če to véste, blagor vam, če je storite. **21** Ne pravim slavo njegovo, in je govoril o njem. **22** Vendar jih je za vse vas; jaz vém, ktere sem izvolil: ali da se pa tudi veliko izmed knezov verovalo vanj; pa za voljo izpolni pismo: "Ta, ki z menoj kruh jé, vzdignil je Farizejev niso priznavali, da ne bi bili izpahnjeni iz peto svojo zoper mé." **23** Uže sedaj vam pravim, shajališč: **24** Kajti ljubili so slavo človeško bolj, nego predno se je zgodilo, da kedar se zgodí, verujete, da slavo Božjo. **25** Jezus pa zavpije in reče: Kdor veruje sam jaz. **26** Resnično resnično vam pravim: Če koga v mé, ne veruje v mé, nego v tega, ktero me je poslal. **27** Ne pravim slavo njegovo, in je govoril o njem. **28** Vendar jih je za vse vas; jaz vém, ktere sem izvolil: ali da se pa tudi veliko izmed knezov verovalo vanj; pa za voljo izpolni pismo: "Ta, ki z menoj kruh jé, vzdignil je Farizejev niso priznavali, da ne bi bili izpahnjeni iz peto svojo zoper mé." **29** Uže sedaj vam pravim, shajališč: **30** Kajti ljubili so slavo človeško bolj, nego predno se je zgodilo, da kedar se zgodí, verujete, da slavo Božjo. **31** Kdor se pogledovali med seboj, pomicljevanje, za kterega da mene odreka, in besed Mojih ne sprejemata, ima ga, pravi. **32** Slonel je pa za mizo eden učencev njegovih ktero ga bo sodil: beseda, ktero sem govoril, ona ga na naročí Jezusovem, kterega je Jezus ljubil. **33** Simon Peter torej namigne temu, da naj vpraša, kdo bo sodila poslednji dan. **34** Kajti jaz nisem sam od Simon Peter torej namigne temu, da naj vpraša, kdo sebe govoril; nego oče, ktero me je poslal, on mi je zapoved dal, kaj da naj povém in kaj naj govorim. **35** In vém, da je zapoved njegova večno življenje. **36** Kar torej jaz govorim, govorim tako, kakor mi je oče zapovedal. (aiōnios a166)

13 Pred praznikom velikonočnim pa, ko je vedel Jezus, da je njegov čas prišel, da prejde s tega sveta k očetu: ker je ljubil svoje, kteri so bili na svetu,

111

Janez

ali, da naj dá kaj ubogim. **30** In on vzeme mošnjo, in Še malo, in svet me ne bo videl; a vi me boste videli: izide; bila je pa noč. **31** Ko je pa izšel, reče Jezus: ker jaz živim, živelj boste tudi vi. **20** Tisti dan boste vi Sedaj se je sin človečji oslavil, in Bog se je oslavil v razpoznaли, da sem jaz v očetu svojem, in vi v meni, in njem. **32** Če se je Bog oslavil v njem, oslavil bo tudi jaz v vas. **21** Kdor zapovedi moje ima in jih izpoljuje, Bog njega v sebi, in precej ga bo oslavil. **33** Sinček! on je ta, ki me ljubi; kdor pa mene ljubi, ljubil ga bo še malo sem z vami. Iskali me boste, in kakor sem oče moj: in jaz ga bom ljubil, in razodel mu se bom Judom povedal: Kamor jaz grem, vi ne morete priti, sam. **22** Reče mu Juda, ne Iškarjan: Gospod! kako je pravim sedaj tudi vam. **34** Novo zapoved vam dajem, to, da se boš nam razodel, in ne svetu? **23** Jezus da se ljubite med seboj; kakor sem jaz vas ljubil, da odgovorí in mu reče: Če me kdo ljubi, izpoljujeval bo se tudi vi ljubite med seboj. **35** V tem vas bodo poznali besedo mojo, in oče moj ga bo ljubil, in prišli bomo k vsi, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen eden njemu, in nastanili se bomo pri njem. **24** Kdor me ne do drugega. **36** Reče mu Simon Peter: Gospod, kam ljubi, ta besed Mojih ne izpoljuje; in beseda, ktero greš? Odgovorí mu Jezus: Kamor grem, ne moreš slišite, ni moja, nego očeta, kteri me je poslal. **25** To sedaj za meno iti; prišel boš pa pozneje za meno. **37** sem vam povedal, dokler sem z vami. **26** Tolražnik pa, Reče mu Peter: Gospod, za kaj ne morem sedaj za Duh sveti, kterega vam bo oče v ime moje poslal, on teboj iti? dušo svojo bom položil za-te. **38** Odgovorí vas bo vse učil, in spominjal vas bo vsega, kar sem mu Jezus: Dušo svojo boš položil za-mé? Resnično vam povedal. **27** Mir vam zapuščam, mir svoj vam resnično ti pravim: Ne bo zapel petelin, dokler me dajem; ne dajem vam jaz, kakor svet daje. Ne bodi trikat ne zatajíš.

14 Ne bodi vam srce plašno! Verujte v Boga, in v mé veruje. **2** V hiši očeta mojega je veliko stanovališč; a če ne, povedal bi vam. Grem vam pripravljat prostora. **3** In ko odidem in vam prostor pripravim, prišel bom zopet, in vzel vas bom k sebi: da boste tudi vi tam, kjer bom jaz. **4** In kam jaz grem, véste, tudi pot véste. **5** Reče mu Tomaž: Gospod, ne vémo, kam greš; in kako moremo vedeti pot? **6** Reče mu Jezus: Jaz sem pot in resnica in življenje; nihče ne pride k očetu, razen po meni. **7** Ko bi mene poznali, poznali bi tudi očeta mojega; in odsiham ga poznate, in videli ste ga. **8** Reče mu Filip: Gospod! pokaži nam očeta, in dosti nam je. **9** Reče mu Jezus: Toliko časa sem z vami, in nisi me poznal, Filip? Kdor je mene videl, videl je očeta: in kako praviš ti: Pokaži nam očeta? **10** Ne veruješ li, da sem jaz v očetu, in oče v meni? Besed, ktere vam jaz pravim, ne gorovim sam od sebe; nego oče, kteri v meni prebiva, on dela dela. **11** Veruje mi, da sem jaz v očetu, in oče v meni; a če ne, veruje mi vsaj za voljo del. **12** Resnično resnično vam pravim: Kdor veruje v mé, tudi on bo delal dela, ktera jaz delam, in delal bo veča od teh: kajti jaz grem k očetu. **13** In karkoli boste vime moje prosili, to bom storil: da se oslavi oče v sinu. **14** Če boste kaj prosili vime moje, jaz bom storil. **15** Če me ljubite, izpoljujete zapovedi moje. **16** In jaz bom prosil očeta, in drugega tolažnika vam bo dal, da ostane z vami vekomaj, (aión g165) **17** Duha resnice, kterega svet ne more prejeti, ker ga ne vidi, in ga tudi ne pozna; vi ga pa poznate, ker v vas prebiva, in v vas bo. **18** Ne bom vas pustil sirot; prišel bom k vam. **19**

15 Jaz sem prava trta, in oče moj je vinogradnik. **2** Vsako mladiko na meni, ktera ne rodí sadú, njo bo odrezal; in vsako, ktera rodí sad, očistil jo bo, da bo več sadú rodila. **3** Vi ste uže čisti, za voljo besede, ktero sem vam gorovil. **4** Ostanite v meni, in jaz bom v vas. Kakor mladika sama od sebe ne more roditi sadú, če ne ostane na trti: tako tudi vi, če ne ostanete v meni. **5** Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, ta bo rodil veliko sadú: kajti brez mene ne morete ničesar storiti. **6** Kdor ne ostanе v meni, vržen bo ven kakor mladika, in osuší se, in zberó jih in vržejo na ogenj, in zgoré. **7** Če ostanete v meni, in besede moje v vas ostanete: prosite, karkoli hočete, in zgodilo vam se bo. **8** S tem se bo oče moj oslavil, da obrodite veliko sadú; in moji učenci boste. **9** Kakor je oče mene ljubil, ljubim tudi jaz vas; ostanite v ljubezni mojej. **10** Če boste zapovedi moje izpoljujevali, ostali boste v ljubezni mojej; kakor sem jaz zapovedi očeta svojega izpolnil, in prebivam v ljubezni njegovej. **11** To sem vam povedal, da moja radost ostanе v vas, in da se vaša radost dopolni. **12** Moja zapoved je ta, da se ljubite med seboj, kakor

sem vas jaz ljubil. 13 Veče ljubezni od té nima nikdor, sebe, nego govoril bo, kar bo slišal, in oznanjeval da kdo dušo svojo položi za prijatelje svoje. 14 Vi ste vam bo prihodnje rečí. 14 On bo mene oslavil, ker bo prijatelji moji, ako delate, kar vam ukazujem. 15 Ne imenujem vas več hlapcev, ker hlapec ne vé, kaj dela moje je; za to sem rekel, da bo od mojega vzel in vam gospodar njegov; nego imenoval sem vas prijatelje, oznanil 16 Malo, in ne boste me videli; in zopet malo, ker sem vam vse, kar sem slišal od očeta svojega, in videli me boste; ker jaz grem k očetu. 17 Tedaj rekó oznanil 16 Niste izvolili vi mene, nego jaz sem izvolil nekteri od učencev njegovih med seboj: Kaj je to, kar vas, in postavil sem vas, da vi greste in obrodite sad, nam pravi: Malo, in ne boste me videli; in zopet malo, in da sad vaš ostane: da karkoli boste očeta in moje in videli me boste? in: Ker jaz grem k očetu? 18 In ime prosili, da vam bo dal. 17 To vam zapovedujem, govorili so: Kaj je to, kar pravi: malo? Ne vémo, kaj da se ljubíte med seboj. 18 Če vas svet sovraži, pravi. 19 Jezus pa spozná, da ga hočejo vprašati, in védite, da je mene poprej sovražil, nego vas. 19 Ko reče jim: Ali za to se pohujujete med seboj, ker sem bi bili od sveta, svet bi svoje ljubil; ker pa niste od rekel: Malo, in ne boste me videli; in zopet malo, in sveta, nego sem vas jaz odbral od sveta, za to vas videli me boste? 20 Resnično resnično vam pravim, svet sovraži. 20 Spominjajte se besede, ktero sem da boste jokali vi in plakali, in svet se bo radoval; a vam jaz rekel: Hlapec ni veči od gospodarja svojega. vi boste žalostni: ali žalost vaša se bo premenila v Če so mene pregnali, pregnali bodo tudi vas; če so radost. 21 Žena, kendar rodí, ima žalost, ker je čas mojo besedo ohranili, ohranili bodo tudi vašo. 21 nje prišel; ali kendar porodí dete, ne spominja se več Ali to vse vam bodo delali za voljo imena mojega, britkosti, od radosti, da se je rodil človek na svet. 22 ker ne poznajo tega, ktero me je poslal. 22 Ko ne bi Tako tudi vas sedaj žalost objemlje; pa zopet vas bom bil prišel, in jim ne bi bil govoril, ne bi imeli greha; videl, in srce vaše se bo radovalo, in radosti vaše sedaj pa nimajo izgovora za grehe svoje. 23 Kdor vam ne bo nihče odvzel. 23 In tisti dan me ne boste mene sovraži, sovraži tudi očeta mojega. 24 Ko ne bi ničesar vpraševali. Resnično resnično vam pravim, bil děl storil med njimi, ne bi imeli greha; sedaj so da karkoli boste očeta v ime moje prosili, dal vam bo pa videli, in sovražijo mene in očeta mojega. 25 Pa 24 Dosej niste v ime moje ničesar prosili. Prosite, in da se izpolni beseda, ktera je pisana v zakonu nihj: prejeli boste, da bo radost vaša dopolnjena. 25 To "Sovražili so me zastonj." 26 Kendar pa pride tolažnik, sem vam povedal v prilikah; ali prišel bo čas, ko vam kterega vam bom jaz poslal od očeta, Duh resnice, ne bom več govoril v prilikah, nego vam bom odkrito kriterija izhaja od očeta, on bo za-me pričal; 27 Pa tudi vi boste pričali, ker ste od začetka z menoj.

16 To sem vam povedal, da se ne pohujšate. 2 Izganjali vas bodo iz shajališč: prišel pa bo čas, da bo vsak, kdor vas bo moril, menil, da Bogu služi. 3 In to vam bodo delali, ker niso poznali očeta ne mene. 4 Ali to sem vam povedal, da se boste, kendar ta čas pride, spomenili tega, da sem vam jaz povedal; tega vam pa od začetka nisem povedal, ker sem z vami bil. 5 A sedaj grem k temu, ktero me je poslal, in nobeden od vas me ne vpraša: Kam greš? 6 Temveč ker sem vam to povedal, napolnila vam je žalost srce. 7 Ali jaz vam po pravici pravim: Bolje vam je, da jaz odidem. Kajti če ne odidem, ne bo prišel tolažnik k vam; če pa odidem, poslal vam ga bom. 8 In kendar on pride, prepričal bo svet greha in pravice in sodbe. 9 Greha namreč, ker ne verujejo v mé: 10 Pravice pa, ker grem k očetu svojemu, in me ne boste več videli; 11 A sodbe, ker je vojvoda tega sveta obsojen. 12 Še veliko vam imam povedati; pa sedaj ne morete nositi. 13 Kendar pa on pride, Duh resnice, napotil vas bo na vsako resnico; ne bo namreč govoril od

17 To je povedal Jezus, ter povzdigne oči svoje na nebo, in reče: Oče, prišel je čas; oslavi sina svojega, da tudi sin tvoj tebe oslaví: 2 Kakor si mu dal oblast nad vsem človeštvtom, da vsem ktere si mu dal, dá večno življenje. (aiōnios g166) 3 Večno življenje je pa to, da poznajo tebe edinega resničnega Boga,

in kogar si poslal, Jezusa Kristusa. (aiōnios g166) **4** Jaz pa, ker je vse vedel, kaj se bo Ž njim zgodilo, izide, sem te oslavil na zemlji; delo, ktero si mi dal, da ga in reče jim: Koga iščete? **5** Odgovoré mu: Jezusa storim, dodelal sem. **5** Sedaj pa oslavi, oče, ti mene Nazarečana. Jezus jim reče: Jaz sem. Stal je pa Ž sam pri sebi, s slavo, ktero sem imel pri tebi, predno njimi tudi Juda, izdajalec njegov. **6** Ko jim je pa je svet postal. **6** Razodel sem ime tvoje ljudém, ktere rekel: Jaz sem, odstopili so nazaj, in padli so na si mi dal od sveta; tvoji so bili, in meni si jih dal: in zemljo. **7** In zopet jih vpraša: Koga iščete? Oni pa besedo tvojo so ohranili. **7** Sedaj vedó, da je vse, rekó: Jezusa Nazarečana. **8** Jezus odgovorí: "Rekel kar si mi dal, od tebe: **8** Kajti besede, ktere si meni sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite, dal, dal sem njim; in oni so sprejeli, in razpoznaли so naj ti odidejo. **9** Da se izpolni beseda, ktero jim je bil resnično, da sem od tebe izšel, in verovali so, da si rekel: Ktere si mi dal, nobenega od njih nisem izgubil. me ti poslal. **9** Jaz prosim za-nje; ne prosim za svet, **10** A Simon Peter je imel meč, in izdere ga, in udari nego za té, ktere si mi dal, ker so tvoji. **10** In vse moje hlapca vélikega duhovna, in odseka mu desno uho. je tvoje, in tvoje moje; in oslavil sem se v njih. **11** In Ime pa je bilo hlapcu Malha. **11** Pa reče Jezus Petru: nisem več na svetu, in tí so na svetu, in jaz grem k Vtakni meč svoj v nožnice. Ali naj kelihá, kterega mi tebi. Oče sveti! ohrani jih v ime svoje, ktere si mi dal, je podal oče, ne pijem? **12** Tedaj drhal in poglavar da bodo eno, kakor mi. **12** Dokler sem bil Ž njimi na in služabniki Judovski Jezusa zgrabijo, in zvežejo svetu, varoval sem jih v ime tvoje; ohranil sem jih, ga. **13** In odpeljejo ga najprej k Anu; bil je namreč ktere si mi dal, in nobeden njih ni poginil, razen sin tast Kajfa, ktero je bil tisto leto véliki duhoven. **14** Bil pogube, da se izpolni pismo. **13** A sedaj grem k tebi, je pa Kajfa tisti, ktero je bil Judom nasvetoval, da je in to govorim na svetu, da bodo imeli radost mojo bolje, da eden človek za ljudstvo umre. **15** Šel je pa izpolnjeno v sebi. **14** Jaz sem jim dal besedo tvojo, in za Jezusom Simon Peter, in neki drugi učenec. Ta svet jih sovraži, ker niso od sveta, kakor jaz nisem od učenec je bil pa z vélikim duhovnom znan, ter vnide z sveta. **15** Ne prosim, da jih s sveta vzemi, nego da jih Jezusom na dvor vélikega duhovna. **16** A Peter je obvaruj zlega. **16** Od sveta niso, kakor jaz nisem od stal zunaj pri vratih. Tedaj izide drugi učenec, ktero sveta. **17** Posveti jih v resnici svojej; tvoja beseda je bil z vélikim duhovnom znan, in reče vratarici, in je resnica. **18** Kakor si mene poslal na svet, poslal odpelje Simona noter. **17** Dekla vratarica pa reče sem tudi jaz njih na svet. **19** In za njih se jaz sam Petru: Ali nisi tudi ti izmed učencev tega človeka? On posvečujem, da bodo tudi oni posvečeni v resnici. **20** reče: Nisem. **18** A hlapci in služabniki so bili zanetili Ne prosim te pa samo za té, nego tudi za tiste, ktero ogenj, ker je bilo mraz, ter so stali in se ogrevali; bodo po njih besedi verovali v mé: **21** Da bodo vsi stal je pa tudi Peter med njimi in se je grel. **19** A eno; kakor ti, oče, v meni, in jaz v tebi, da bodo tudi véliki duhoven vpraša Jezusa za učence njegove, oni v nas eno: da bo svet veroval, da si me ti poslal. in za nauk njegov. **20** Jezus mu odgovorí: Jaz sem **22** In jaz sem slavo, ktero si meni dal, njim dal; da očitno govoril svetu; jaz sem vsegdar učil v shajališči bodo eno, kakor smo mi eno: **23** Jaz v njih, in ti v in v tempeljnu, kjer se vsegdar Judje shajajo, in meni, da bodo združeni v eno, in da spozna svet, da skrivaj nisem ničesar govoril. **21** Kaj vprašuješ mene? si me ti poslal, in si jih ljubil, kakor si mene ljubil. **24** Vprašaj tiste, ktero so slišali, kaj sem jím govoril; glej, Oče, ktere si mi dal, bočem, da kjer jaz bom, da bodo oni vedó, kaj sem jaz govoril. **22** Ko je pa to rekel, tudi oni z meno: da bodo videli mojo slavo, ktero si udari eden od služabnikov, ktero so tam stali, Jezusa mi dal, ker si me ljubil, predno je svet postal. **25** Oče po licu, in reče: Tako odgovarjaš vélikemu duhovnu? pravični! svet tebe ni poznal, a jaz sem te poznal, in ti **23** Odgovorí mu Jezus: Če sem hudo govoril, izpričaj, so poznali, da si me li poslal. **26** In oznanil sem jim da je hudo; če pa dobro, po kaj me biješ? **24** Ana ime tvoje, in oznanjeval ga bom: da bo ljubezen, s ga pošlje zvezanega k vélikemu duhovnu Kajfu. **25** ktero si mene ljubil, v njih, in jaz v njih.

18 Rekši to Jezus, izide z učenci svojimi črez potok Cedron, kjer je bil vrt, v kterege vnide on in učenci njegovi. **2** Vedel je pa tudi Juda, izdajalec njegov, za ta kraj; ker se je pogostoma shajal Jezus tu z učenci svojimi. **3** Juda torej vzeme drhal, in služabnike od vélikih duhovnov in Farizejov, in pride tje s svetilnicami in bakljami in orožjem. **4** Jezus

pa, ker je vse vedel, kaj se bo Ž njim zgodilo, izide, in reče jim: Koga iščete? **5** Odgovoré mu: Jezusa storim, dodelal sem. **5** Sedaj pa oslavi, oče, ti mene Nazarečana. Jezus jim reče: Jaz sem. Stal je pa Ž sam pri sebi, s slavo, ktero sem imel pri tebi, predno njimi tudi Juda, izdajalec njegov. **6** Ko jim je pa je svet postal. **6** Razodel sem ime tvoje ljudém, ktere rekel: Jaz sem, odstopili so nazaj, in padli so na si mi dal od sveta; tvoji so bili, in meni si jih dal: in zemljo. **7** In zopet jih vpraša: Koga iščete? Oni pa besedo tvojo so ohranili. **7** Sedaj vedó, da je vse, rekó: Jezusa Nazarečana. **8** Jezus odgovorí: "Rekel kar si mi dal, od tebe: **8** Kajti besede, ktero si meni sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite, dal, dal sem njim; in oni so sprejeli, in razpoznaли so naj ti odidejo. **9** Da se izpolni beseda, ktero jim je bil resnično, da sem od tebe izšel, in verovali so, da si rekel: Ktere si mi dal, nobenega od njih nisem izgubil. me ti poslal. **9** Jaz prosim za-nje; ne prosim za svet, **10** A Simon Peter je imel meč, in izdere ga, in udari nego za té, ktero si mi dal, ker so tvoji. **10** In vse moje hlapca vélikega duhovna, in odseka mu desno uho. je tvoje, in tvoje moje; in oslavil sem se v njih. **11** In Ime pa je bilo hlapcu Malha. **11** Pa reče Jezus Petru: nisem več na svetu, in tí so na svetu, in jaz grem k Vtakni meč svoj v nožnice. Ali naj kelihá, kterega mi tebi. Oče sveti! ohrani jih v ime svoje, ktero si mi dal, je podal oče, ne pijem? **12** Tedaj drhal in poglavar da bodo eno, kakor mi. **12** Dokler sem bil Ž njimi na in služabniki Judovski Jezusa zgrabijo, in zvežejo svetu, varoval sem jih v ime tvoje; ohranil sem jih, ga. **13** In odpeljejo ga najprej k Anu; bil je namreč ktere si mi dal, in nobeden njih ni poginil, razen sin tast Kajfa, ktero je bil tisto leto véliki duhoven. **14** Bil pogube, da se izpolni pismo. **13** A sedaj grem k tebi, je pa Kajfa tisti, ktero je bil Judom nasvetoval, da je in to govorim na svetu, da bodo imeli radost mojo bolje, da eden človek za ljudstvo umre. **15** Šel je pa izpolnjeno v sebi. **14** Jaz sem jim dal besedo tvojo, in za Jezusom Simon Peter, in neki drugi učenec. Ta svet jih sovraži, ker niso od sveta, kakor jaz nisem od učenec je bil pa z vélikim duhovnom znan, ter vnide z sveta. **15** Ne prosim, da jih s sveta vzemi, nego da jih Jezusom na dvor vélikega duhovna. **16** A Peter je obvaruj zlega. **16** Od sveta niso, kakor jaz nisem od stal zunaj pri vratih. Tedaj izide drugi učenec, ktero sveta. **17** Posveti jih v resnici svojej; tvoja beseda je bil z vélikim duhovnom znan, in reče vratarici, in je resnica. **18** Kakor si mene poslal na svet, poslal odpelje Simona noter. **17** Dekla vratarica pa reče sem tudi jaz njih na svet. **19** In za njih se jaz sam Petru: Ali nisi tudi ti izmed učencev tega človeka? On posvečujem, da bodo tudi oni posvečeni v resnici. **20** reče: Nisem. **18** A hlapci in služabniki so bili zanetili Ne prosim te pa samo za té, nego tudi za tiste, ktero ogenj, ker je bilo mraz, ter so stali in se ogrevali; bodo po njih besedi verovali v mé: **21** Da bodo vsi stal je pa tudi Peter med njimi in se je grel. **19** A eno; kakor ti, oče, v meni, in jaz v tebi, da bodo tudi véliki duhoven vpraša Jezusa za učence njegove, oni v nas eno: da bo svet veroval, da si me ti poslal. in za nauk njegov. **20** Jezus mu odgovorí: Jaz sem **22** In jaz sem slavo, ktero si meni dal, njim dal; da očitno govoril svetu; jaz sem vsegdar učil v shajališči bodo eno, kakor smo mi eno: **23** Jaz v njih, in ti v in v tempeljnu, kjer se vsegdar Judje shajajo, in meni, da bodo združeni v eno, in da spozna svet, da skrivaj nisem ničesar govoril. **21** Kaj vprašuješ mene? si me ti poslal, in si jih ljubil, kakor si mene ljubil. **24** Vprašaj tiste, ktero so slišali, kaj sem jím govoril; glej, Oče, ktero si mi dal, bočem, da kjer jaz bom, da bodo oni vedó, kaj sem jaz govoril. **22** Ko je pa to rekel, tudi oni z meno: da bodo videli mojo slavo, ktero si udari eden od služabnikov, ktero so tam stali, Jezusa mi dal, ker si me ljubil, predno je svet postal. **25** Oče po licu, in reče: Tako odgovarjaš vélikemu duhovnu? pravični! svet tebe ni poznal, a jaz sem te poznal, in ti **23** Odgovorí mu Jezus: Če sem hudo govoril, izpričaj, so poznali, da si me li poslal. **26** In oznanil sem jim da je hudo; če pa dobro, po kaj me biješ? **24** Ana ime tvoje, in oznanjeval ga bom: da bo ljubezen, s ga pošlje zvezanega k vélikemu duhovnu Kajfu. **25** ktero si mene ljubil, v njih, in jaz v njih.

Pilat k njim, in reče: Kakošno tožbo imate zoper tega mesto, ktero se imenuje Litostroton, Hebrejski pa človeka? **30** Odgovoré in rekó mu: Ko ta ne bi bil Gabata. **14** Bilo je pa v petek pred Veliko nočjo, okoli hudodelnik, to ti ga ne bi bili izročili. **31** Pa jim Pilat šeste ure. In reče Judom: Glej, kralj vaš! **15** Oni pa reče: Vzemite ga vi, in sodite ga po svojej postavi. zavpijejo: Vzemi, vzemi, križaj ga! Reče jim Pilat: Judje pa mu rekó: Mi ne smemo nikogar umoriti. **32** Kralja vašega bom križal? Véliki duhovni odgovoré: Da se izpolni Jezusova beseda, ktero jím je rekel, Nimamo kralja, razen cesara. **16** Tedaj jim ga izročí, ko je zaznamoval, s kakošno smrto bo umrl. **33** In naj ga križajo. Ter vzemó Jezusa in odpeljejo. **17** In Pilat vniide zopet v sodnišnico, in pokliče Jezusa, in noseč križ svoj, izide na mesto, imenovanó Črepinjek, reče mu: Ti si kralj Judovski? **34** Odgovorí mu Jezus: ktero se Hebrejski imenuje Golgota. **18** Tu ga razpnó, Praviš li to sam od sebe, ali so ti drugi za-me rekli? **35** in ž njim dva druga od ene in druge straní, posredi pa Pilat odgovorí: Jeli sem jaz Jud? Tvoj narod in véliki Jezusa. **19** Napisal je pa Pilat, tudi napis, in del ga duhovni so te meni izročili; kaj si storil? **36** Jezus je na križ; bilo je pa pisano: Jezus Nazarečan kralj odgovorí: Moje kraljestvo ni s tega sveta; ko bi bilo Judovski. **20** Ta napis je torej veliko Judov bralo, ker moje kraljestvo s tega sveta, moji služabniki bi bili je bil kraj, kjer so Jezusa razpeli, blizu mesta; in bilo branili, da ne bi bil Judom izročen: sedaj pa kraljestvo je pisano Hebrejski, Grški, Latinski. **21** Pravili so torej moje ni odtod. **37** Tedaj mu Pilat reče: Torej kralj si ti? véliki duhovni Judovski Pilatu: Ne piši: Kralj Judovski; Jezus odgovorí: Ti praviš, da sem jaz kralj. Jaz sem nego, da je sam rekel: Kralj sem Judovski. **22** Pilat za to rojen, in za to sem prišel na svet, da pričam odgovorí: Kar sem pisal, pisal sem. **23** Vojaki pa, resnico. Vsak, kdor je od resnice, posluša glas moj. ko so bili Jezusa razpeli, vzemó obleko njegovo, (in **38** Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je to rekel, izide napravijo štiri dele, vsakemu vojaku del,) in suknjo. A zopet k Judom, in reče jim: Jaz ne nahajam nobene suknji ni bila šivana, nego od vrha vsa iztkana. **24** Za krivice na njem. **39** Je pa navada pri vas, da vam to rekó med seboj: Trgali je ne bomo, nego srečkajmo enega izpustim na Veliko noč; hočete li torej, da vam za njo, čegava bo; da se izpolni pismo, ktero pravi: izpustim kralja Judovskega? **40** Pa zavpijejo zopet "Razdelili so obleko mojo med seboj, in za oblačilo vsi, govoreč: Ne tega, nego Baraba. Bil je pa Baraba razbojnik.

19 Tedaj Pilat Jezusa vzeme, in biča. **2** In vojaki spletó krono s trnja in mu jo denejo na glavo, in oblečejo mu škrlaten plašč, **3** In govorili so: Zdrav, kralj Judovski! in bili so ga po licu. **4** Pilat pa zopet izide ven, in reče jim: Glej, peljem vam ga ven, da spoznate, da ne nahajam na njem nobene krivice. **5** In Jezus izide ven, noseč trnjevo krono, in škrlatni plašč. In reče jim: Glej, človek! **6** Ko ga pa véliki duhovni in služabniki ogledajo, zavpijejo, govoreč: Križaj! križaj! Velí jim Pilat: Vzemite ga vi in križajte; kajti jaz ne nahajam nobene krivice na njem. **7** Odgovoré mu Judje: Mi imamo postavo, in po postavi našejo je dolžen umreti, ker se je sina Božjega naredil. **8** Ko je pa Pilat to besedo slišal, zbojí se bolj. **9** In vniide zopet v sodnišnico, in reče Jezusu: Odkod si ti? Jezus pa mu ne dá odgovora. **10** Tedaj mu Pilat reče: Meni ne govorиш? Ne věš li, da imam oblast križati te, in da imam oblast izpustiti te? **11** Jezus odgovorí: Ne imel bi nobene oblasti nad meno, da ti ni dano z zgorej: za to ima tisti, ktero me je tebi izročil, več greh. **12** Odsihmal je Pilat gledal, da bi ga izpustil. A Judje so kričali, govoreč: Če tega izpustiš, nisi prijatelj cesarju. **13** Ko je pa Pilat to besedo slišal, pripelje ven Jezusa, in sede na sodišče, na

pa pri križu Jezusovem mati njegova in sestra matere njegove Marija Kleopova, in Marija Magdalena. **26** Ko pa ugleda Jezus mater, in učenca, da stojí, kteroega je ljubil, reče materi svojej: Žena, glej, sin tvoj! **27** Po tem reče učencu: Glej, mati tvoja! In od tega časa je vzel učenec k sebi. **28** Po tem, vedoč Jezus, da je uže vse dopolnjeno, da se izpolni pismo, reče: Žejen sem! **29** Stala je pa tam posoda polna octa; in oni napolnijo gobo z octom, in ovijejo jo okoli izopa, ter mu pritaknejo k ustom. **30** Ko je pa Jezus ocet okusil, reče: Dopolnjeno je! in nakloni glavo, in izročí duha. **31** Judje pa, da ne ostane truplo v soboto na križu, ker je bil petek, (bil je namreč ta dan sobotni velik.) zaprosijo Pilata, naj jim goleni prebijejo, in jih snemejo. **32** Vojaki torej pridejo in prebijajo prvemu goleni in drugemu, ktero je bil ž njim križan. **33** Ko pa pridejo do Jezusa, in vidijo, da je uže umrl, ne polomijo mu goleni: **34** Nego eden od vojakov mu prebode s sulico rebra, in precej izide kri in voda. **35** In ta, ki je videl, priča, in pričanje njegovo je resnično, in on vé, da govorí resnico, da boste vi verovali. **36** Zgodilo pa se je to, da se izpolni pismo: "Kost njegova se ne bo prelomila." **37** In zopet drugo pismo pravi: "Pogledali bodo, kteroega so prebodli." **38** Po tem pa zaprosi Pilata Jožef iz Arimateje, (ker je bil učenec Jezusov, to da skrivaj za voljo strahú Judovskega,)

da bi snel truplo Jezusovo: in Pilat dovoli. Ter pride in sneme truplo Jezusovo. **39** Pride pa tudi Nikodem, ko je to rekel, dahne, in reče jim: Prejmite svetega (kteri je bil prej po noči prišel k Jezusu, in prinese z miro pomešane aloje kakih sto funtov. **40** In vzemeta jim se bodo; ktemkoli jih boste zadržali, zadržali jim truplo Jezusovo, in zavijeta ga v prte z dišavami vred, se bodo. **24** Tomaž pa, eden od dvanajsterih, ki se kakor imajo Judeje navado pokopavati. **41** Bil je pa na mestu, kjer je bil križan, vrt, in na vrtu nov grob, v ktereža še nikoli nobeden ni bil položen. **42** Tu torej, za voljo petka Judovskega, ker je bil grob blizu, položita Jezusa.

20 A prvi dan tedna pride Marija Magdalena zgodaj, ko je še tema bila, na grob; in ugleda, da je kamen odvaljen od groba. **2** Tedaj odbeží in pride k Simonu Petru in drugemu učencu, ktereža je Jezus ljubil, in reče jima: Vzeli so gospoda iz groba, in ne vémo, kam so ga položili. **3** In Peter izide in drugi učenec, in prideta na grob. **4** Bežala sta pa ova vkupej; in drugi učenec je hitreje bežal kakor Peter, in pride prvi na grob, **5** In sklonivši se, ugleda povoje, da leží; ali vstopil ni. **6** Tedaj pride tudi Simon Peter za njim, in vnde v grob, in ugleda povoje, da ležé; **7** A prt, ktereža je bil na glavi njegovej, ni ležal z drugimi prti, nego bil je posebej zvit na enem kraji. **8** Tedaj vnde tudi drugi učenec, ktereža je bil prvi prišel na grob, in videl je, in veroval je. **9** Nista še namreč vedela pisma, da mora od mrtvih vstati. **10** In odšla sta učenca zopet k svojim. **11** A Marija je zunaj pri grobu stala in jokala. Ko je pa jokala, skloni se v grob, **12** In ugleda dva angelja v belih oblačilih, da sedita, eden pri glavi, in eden pri nogah, kjer je bilo ležalo truplo Jezusovo. **13** In rečeta jej ona: Žena, kaj jokaš? Reče jima: Ker so Gospoda mojega vzeli, in ne vémo, kam so ga položili. **14** In ko je to rekla, obrne se nazaj, in ugleda Jezusa, da stoji; ni pa vedela, da je Jezus. **15** Reče jej Jezus: Žena, kaj jokaš? koga je Jezus. **16** Reče jej Jezus: Marija! Ona se obrne, in reče mu: Rabuni! (kar se pravi: Učenik.) **17** Reče jej Jezus: Ne dotikaj se me, ker se še nisem vrnil k Jim: Grem k svojemu in vašemu očetu, in svojemu Bogu in vašemu Bogu. **18** Marija Magdalena pride, in oznani učencem, da je videla Gospoda, in da jej je to reknel. **19** Ko je pa pozno bilo, tisti prvi dan tedna, in so bile duri zaprte, kjer so bili učenci zbrani, za voljo pride Jezus in stopi na sredo, in

Kakor je oče mene poslal, tudi jaz pošiljam vas. **22** In Duha. **23** Ktemkoli boste grehe odpustili, odpustili jim se bodo; ktemkoli jih boste zadržali, zadržali jim se bodo. **24** Tomaž pa, eden od dvanajsterih, ki se imenuje Dvojček, ni bil ž njimi, ko je Jezus prišel. **25** Pravili so mu torej drugi učenci: Videli smo Gospoda, On jim pa reče: Če ne vidim na rokah njegovih rane od žrebljev, in ne položim prsta svojega v rano od žrebljev, in ne vložim roke svoje v rebra njegova: ne bom veroval. **26** In črez osem dnî so bili zopet učenci njegovi notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, in duri so bile zaprte, in stopi na sredo, in reče: Mir vam! **27** Po tem reče Tomažu: vloži prst svoj sém, in poglej roke moje; in podaj roko svojo, in položi v rebra moja: in ne bodi neveren, nego veren. **28** In Tomaž odgovorí, in reče mu: Gospod moj in Bog moj! **29** Reče mu Jezus: Ker si me videl, Tomaž, veruješ; blagor jim, ktereža ne vidijo pa verujejo. **30** In še veliko drugih čudežev je Jezus storil pred učenci svojimi, ktereža niso zapisani v teh bukvah. **31** A ti so zapisani, da boste verovali, da Jezus je Kristus sin Božji, in da boste verovaje, življenje imeli v ime njegovo.

21 Po tem se je Jezus zopet prikazal učencem na morji Tiberiadskem; prikazal se je pa takoj na morju Tiberiadskem; prikazal se je pa tako imenuje Dvojček, in Natanael iz Kane Galilejske, in Zebedejeva, in dva druga izmed učencev njegovih. **3** Reče jim Simon Peter: Ribe grem lovit. Rekó mu: Tudi mi pojdemo s teboj. Ter izidejo in vstopijo precej le; **2** Bili so skupaj Simon Peter in Tomaž, ki se imenuje Dvojček, in Natanael iz Kane Galilejske, in Zebedejeva, in dva druga izmed učencev njegovih. **3** Reče jim Simon Peter: Ribe grem lovit. Rekó mu: Tudi mi pojdemo s teboj. Ter izidejo in vstopijo precej napočilo, stal je Jezus na bregu: ali učenci niso vedeli, da je Jezus. **5** In reče jim Jezus: Otroci! jeli imate kakošne jedí? Odgovoré mu: Ne. **6** On jim pa reče: Vrzite mrežo na desno stran ladje, pa boste našli. Ter iščeš? Ona, misleč, da je vrtnar, reče mu: Gospod, če vržejo, in niso je več mogli vleči od množice rib. **7** si ga ti odnesel, povej mi, kam si ga položil; in jaz ga Teda reče učenec, ta, ktereža je Jezus ljubil, Petru: bom vzela. **16** Reče jej Jezus: Marija! Ona se obrne, Gospod je. Simon Peter pa, ko zasliši, da je Gospod, in reče mu: Rabuni! (kar se pravi: Učenik.) **17** Reče jej Jezus: Ne dotikaj se me, ker se še nisem vrnil k Jim: Grem k svojemu in vašemu očetu, in svojemu Bogu in vašemu Bogu. **18** Marija Magdalena pride, in ugledajo ogenj naložen in na njem ribo položeno, in oznani učencem, da je videla Gospoda, in da jej je to kruh. **19** Velí jim Jezus: Prinesite od rib, ktere ste rekeli. **20** Ko je pa pozno bilo, tisti prvi dan tedna, in so bile duri zaprte, kjer so bili učenci zbrani, za voljo zemljo, polno velikih rib sto in tri in petdeset; in da si strahú Judovskega, pride Jezus in stopi na sredo, in ravno jih je toliko bilo, ni se mreža raztrgala. **21** Velí reče jim: Mir vam! **20** In ko je to rekeli, pokaže jim Jezus: Pridite, obedujte! Nobeden pa od učencev roke in rebra svoja. In razveselé se učenci njegovi, si ni upal vprašati ga: Kdo si ti? vedoč, da je Gospod. videč Gospoda. **21** A Jezus jim zopet reče: Mir vam! **13** In Jezus pride, in vzeme kruh, in dá jim, in ravno

tako ribo. 14 To se je uže v tretje prikazal Jezus učencem svojim, odkar je vstal od mrtvih. 15 A ko so poobedovali, reče Jezus Simonu Petru: Simon Jonov, ljubiš li me bolj, nego té? Reče mu: Dà, Gospod! ti veš, da te ljubim. Reče mu: Pasi jagnjeta moja. 16 Reče mu zopet drugoč: Simon Jonov, ali me ljubiš? Reče mu: Dà, Gospod! ti veš, da te ljubim. Veli mu: Pasi ovce moje. 17 Reče mu v tretje: Simon Jonov, ali me ljubiš? Peter postane žalosten, da mu je v tretje rekел: Ali me ljubiš? in reče mu: Gospod! ti vse veš; ti znaš, da te ljubim. Veli mu Jezus: Pasi ovce moje. 18 Resnično resnično ti pravim: Ko si bil mlajši, opasoval si se sam, in hodil si, kamor si hotel; kedar boš pa star, raztegnil boš roke svoje, in drugi te bo opasal, in odpeljal te bo, kamor ne boš hotel. 19 To je pa povedal, da je na znanje dal, s kakošno smrtjo bo oslavil Boga. In ko je to povedal, reče mu: Pojdi za meno! 20 Obrnivši se pa Peter, ugleda učenca, kterega je Jezus ljubil, da gre za njim, kteri je bil na večerji tudi legel na prsi njegove, in je bil rekel: Gospod! kdo je tisti, ki te bo izdal? 21 Ko tega Peter ugleda, reče Jezusu: Gospod! Kaj pa ta? 22 Reče mu Jezus: Če hočem, da ostane dotlej, ko pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za meno. 23 In razglasila se je med brati ta beseda: Ta učenec ne bo umrl. Ali Jezus mu ni bil rekel, da ne bo umrl; nego: Če hočem, da ostane dotlej, ko pridem, kaj tebi za to? 24 Ta učenec je ta, ki pričuje za to, in je napisal to; in vémo, da je pričevanje njegovo resnično. 25 Je pa še drugega veliko, kar je storil Jezus, in to, ko bi se posamez vse napisalo, menim, da tudi ves svet ne bi imel prostora za bukve, ktere bi se napisale. Amen.

Apostolska dela

1 Prvo torej knjigo sem napisal o vsem, o Teofil, kar je velje Jezus delati in pa učiti, **2** Noter do dné, ko se je gor vzel, potem ko je zapovedi dal aposteljnemu, ktere je bil po svetem Duhu izvolil. **3** Kterim se je tudi po trpljenju svojem živega pokazal, z mnogimi gotovimi znamenji, in jim se je širideset dní prikazoval, in govoril o kraljestvu Božjem. **4** In ko se je ž njimi sešel, zapovedal jim je, naj ne odidejo iz Jeruzalema, nego čakajo obljube očetove, ktero ste slišali od mene; **5** Kajti Janez sicer je krstil z vodo, ali vi se boste krstili z Duhom svetim, ne dolgo po teh dnéh. **6** Tí pa, kteri so se bili sešli, vpraševali so ga torej, govoreč: Gospod! ali boš v teh dnéh zopet postavil kraljestvo Izraelovo? **7** On pa jim reče: Ni vaše, da bi znali čas ali uro, ktero je Bog svojej oblasti pridržal; **8** Nego prejeli boste moč, ko pride sveti Duh na vas, in boste mi priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji in noter do kraja zemlje. **9** In ko je to povedal, vzdignil se je vpričo njih: in oblak ga je vzel izpred njih očí. **10** In ko so gledali za njim, ko je šel na nebo, in glej, moža dva pristopita k njim v belej obleki, **11** Ktera tudi rečeta: Možjé Galilejci! kaj stojite in zrete na nebo? Ta Jezus, ki se je gor vzel od vas na nebo, ta bo prišel, kakor ste ga videli, da je šel na nebo. **12** Tedaj so se vrnili v Jeruzalem z gore, ktera se imenuje Oljska, in je blizu Jeruzalema, en sobotni dan hodá. **13** In ko so bili noter prišli, šli so gor v gornjo izbo, kjer so prebivali: Peter in pa Jakob in Janez in Andrej, Filip in Tomaž, Jernej in Matevž, Jakob Alfejev in Simon Zelot in Juda Jakobov, **14** Vsi ti so bili ene misli stanovitni v molitvi in prošnji, z ženami in Marijo materjo Jezusovo, in z brati njegovimi. **15** In v te dni vstane Peter sredi učencev, in reče (bilo je pa ljudi kakih sto in dvajset imen). **16** Možjé bratje! moralo se je izpolniti to pismo, ktero je prerekel sveti Duh z ustmi Davidovimi, za Juda, kteri je bil vodnik tem, ki so vjeli Jezusa; **17** Kajti prištel je bil nam, in prejel je bil del te službe. **18** Ta torej je pridobil njivo od nepravičnega plačila, in obesil se je, in razpočil se je po sredi, in izsul se je ves drob njegov. **19** In na znanje je prišlo vsem, kteri prebivajo okoli Jeruzalema, tako, da se imenuje tisto polje v lastnem njih jeziku Akeldama, to je Krvavo polje. **20** Pisano je namreč v bukvah psalmov: "Dvor njegov naj bo pust, in nikogar naj ne bo, kteri bi prebival v njem;" in: "Škofijstvo njegovo naj prejme drugi." **21** Za to je treba, da od teh móz, kteri so bili z nami ves čas, dokler je Gospod Jezus z nami prebival, **22** Začenši od krsta Janezovega noter

do dné, ko se je gor vzel od nas: da bo eden od teh z nami vred priča vstajenja njegovega. 23 Ter postavijo dva, Jožefa, ki se imenuje Barzaba, s priimkom Just, in Matija. 24 In moleč rekó: Ti, Gospod, ki poznaš srca vseh, pokaži, kterege od teh dveh si izvolil, 25 Da prejme del te službe in aposteljstva, iz kterege je izpadel Juda, da je odšel na svoj kraj. 26 In vržejo kocke za nju, in kocka pada na Matija, in prištet je bil enajsterim aposteljnom.

2 In ko pride petdeseti dan, bili so vsi ene misli vkupej. 2 Kar vstane šum z neba kakor puhanje silnega vetra, in napolni vso hišo, kjer so sedeli. 3 Ter prikažejo jim se razdeljeni jeziki kakor ognjeni, in sedejo na vsakega od njih. 4 In vsi se napolnijo Duhom svetega, in začnó govoriti v drugih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. 5 Prebivali pa so v Jeruzalemu Judje, možjé pobožni, od vsakega naroda, kteri so pod nebom. 6 Ko se je pa zaslišal ta glas, snide se množica, in groza jih obide; kajti slišal je vsak od njih, da govoré v njegovem jeziku. 7 In zavzemali so se in čudili, govoreč med seboj: Glej, niso li vsi ti, ki govoré, Galilejci? 8 In kako mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo se rodili? 9 Parčani in Medijani in Elamljani, in kteri prebivamo v Mezopotamiji, in pa Judeji in Kapadociji, Pontu in Aziji, 10 Frigiji in pa Pamfiliji, Egiptru in v straneh Libije, ktera je pri Cireni, in prišelci iz Rima, Judje in pojudení, 11 Krečani in Arabljani: slišimo, da nam govoré na naših jezikih velika dela Božja. 12 In vsi so se zavzemali, in strmeli so, govoreč eden drugemu: Kaj če to biti? 13 A drugi so se posmehovali, in govorili so: "Sladkega vinca so se napili." 14 Tedaj se vstopi Peter z enajsterimi, in povzdigne glas svoj, in reče jim: Možjé Judje in vsi, kteri prebivate okoli Jeruzalema! to vam bodi na znanje, in poslušajte besede moje. 15 Ti namreč niso, kakor vi menite, pijani, ko je še le tretja ura dné; 16 Nego to je, kar je rečeno po preroku Joelu: 17 "In poslednje dní bo, pravi Bog, izlil bom od duha svojega na vse človeštvo, in prerokovali bodo sinovi vaši in hčere vaše; in mladeniči vaši bodo videli prikazni, in starcem vašim se bodo sanjale sanje. 18 In tudi na hlapce svoje in na dekle svoje bom tiste dní izlil od duha svojega in prerokovali bodo. 19 In pokazal bom čudeže gori na nebu, in znamenja doli na zemlji: kri in ogenj in kajenja dima. 20 Solnce se bo premenilo v temo, in mesec v kri, predno pride véliki in slavni dan Gospodov. 21 In zgodilo se bo, da vsak, kdor bo klical ime Gospodovo, zveličal se bo." 22 Možjé Izraelci! slišali ste te besede: Jezusa Nazarečana, moža, kterege je Bog potrdil med vami z močmi in

čudeži in znamenji, ktera je Bog po njem storil med vami, kakor tudi sami véste, **23** Tega, po posebnem sklepu in previdnosti Božej izdanega, vzeli ste, in po rokah krivičnikov pribili in umorili; **24** Kterega je Bog obudil, razvezavši vezí smrti, ker ni bilo mogoče, da bi ga bila ona držala, **25** Kajti David pravi za-nj: "Gledal sem Gospoda vedno pred seboj, ker je na desnej strani mene, da ne omahnem. **26** Za to se je oveselilo srce moje, in obradoval se je jekiz moj; pa še tudi telo moje bo počivalo v upanju; **27** Ker ne boš pustil duše moje v peku, in tudi ne boš dal, da bi svetnik tvoj videl trohnenje. (Hadēs g86) **28** Naznani si mi pota življenja; napolnil me boš z veseljem pred obličjem svojim." **29** Možjé bratje! naj bo dovoljeno govoriti vam svobodno ob očaku Davidu, da je umrl in pokopan bil, in grob njegov je med nami do tega dné. **30** Prerok torej, in vedoč, da mu je Bog s prisego prisegel, da bo po telesu iz semena ledja njegovega zbudil Kristusa, in ga posadil na prestol njegov: **31** Videl je naprej, in povedal je za vstajenje Kristusovo, da se duša njegova ni pustila v peku, in tudi telo njegovo ni videlo trohnenja. (Hadēs g86) **32** Tega Jezusa je Bog obudil, čemur smo mi vsi priče. **33** Z desnico Božjo torej povisan, in prejemši oblubo svetega Duha od očeta, izlil je to, kar vi sedaj vidite in slišite. **34** Kajti David ni šel gor na nebesa, nego sam pravi: "Rekel je Gospod gospodu mojemu: Sedí meni na desno, **35** Dokler ne položim sovražnikov tvojih nogam tvojim za podnože." **36** Za gotovo torej vedi vsa hiša Izraelova, da ga je za Gospoda in Kristusa naredil Bog, tega Jezusa, kterega ste vi križali. **37** Ko so pa to slišali, zbolej jih v srce, ter rekó Petru in drugim aposteljnom: Kaj nam je storiti, možjé bratje? **38** Peter jim pa reče: Spokorite se, in krsti naj se vsakdo izmed vas v ime Jezusa Kristusa za odpuščanje grehov; in prejeli boste dar svetega Duha. **39** Kajti za vas je obluba, in za otroke vaše, in za vse, kteri so daleč, ktere koli bo poklical Gospod Bog naš. **40** In z mnogimi drugimi besedami je pričeval in opominjal jih, govoreč: Otrnite se od tega hudobnega roda. **41** Kteri so torej besedo njegovo radi sprejeli, krstili so se; in pridružilo se je tisti dan kake tri tisoči duš. **42** Bili so pa stanovitni v nauku apostolskem in v družbi in v lomljjenji krahu in v molitvah: **43** Obšel pa je vsako dušo strah, in veliko čudežev in znamenj se je godilo po aposteljnih. **44** Vsi pa, kteri so verovali, bili so vkupej, in imeli so vse občno, **45** In lastnine in imenja so prodajali, in razdajali so jih vsem, kakor je kdo potreboval. **46** In vsak dan so bili stanovitno ene misli v tempeljnu, in lomili so po hišah kruh, in prejemali so jed z veseljem in priprostim srcem, **47** Hvaleč Boga in imajoč milost pri vsem ljudstvu. A Gospod je pridajal cerkvi vsak dan teh, kteri so se zveličevali.

3 A Peter in Janez sta šla vkupej gor v tempelj ob uri molitve, ob devetih. **2** In nosili so nekega moža, kteri je hrom bil iz telesa matere svoje; in pokladali so ga vsak dan pred tempeljnova vrata, ktera se imenujejo Lepa, da je prosil miloščine od teh, kteri so hodili v tempelj. **3** Ta, videvši Petra in Janeza, da hočeta iti v tempelj, prosil je, da bi prejel miloščine. **4** Peter pa, pogledavši na-nj z Janezom, reče: Poglej na naju! **5** In on je gledal na nju, misleč, da bo kaj prejel od nju. **6** Peter pa reče: Srebra in zlata nimam; kar pa imam, to ti dam. V ime Jezusa Kristusa Nazarečana, vstani in hodil! **7** In prijemši ga za desno roko, vzdigne ga: in precej so se utrdila stopala njegova in gležnji. **8** In poskočivši, stal je in hodil, in vnuje ž njima v tempelj, hodeč in poskakujč in hvaleč Boga. **9** In video ga je vse ljudstvo da hodi in hvali Boga; **10** In poznali so ga, da je tisti, ki je za voljo miloščine sedel pri Lepih vratih tempeljnovih in napolnijo se strmenja in groze nad tem, kar mu se je prigodilo. **11** Ko se je pa hromi ta, ki je bil ozdravel, držal Petra in Janeza, priteče k njim vse ljudstvo v lopo, ki se imenuje Solomonova, in strmeli so. **12** Videč pa to Peter, odgovorí ljudstvu: Možjé Izraelci! kaj se čudite temu, ali kaj naju gledate, kakor da bi bila s svojo močjo ali oblastjo storila, da ta hodi? **13** Bog Abrahamov, in Izakov, in Jakobov, Bog očetov naših oslavil je sina svojega Jezusa, kterega ste vi izdali, in zatajili ga pred obličjem Pilatovim, ko je on sodil, naj se izpustí. **14** A vi ste svetnika in pravičnega zatajili, in prosili ste, naj vam dá ubijalca. **15** A začetnika življenja ste umorili, kterega je Bog obudil iz mrtvih, čemur smo mi priče. **16** In za voljo vere v ime njegovo je tega, ki ga vidite in poznate, utrdilo ime njegovo; in vera, ki je po njem, dala mu je popolno to zdravje vpričo vseh vas. **17** Ali sedaj, bratje, vém, da ste iz nevednosti storili, kakor tudi poglavarij vaši. **18** Bog pa, kar je bil naprej oznani z ustmi vseh prerokov svojih, da bo Kristus trpel, dopolnil je tako. **19** Spokorite se torej in izpreobrnite, da se izbrišejo grehi vaši: da pridejo časi ohlajenja od obličja Gospodovega, **20** In pošije oznanjenega vam Jezusa Kristusa, **21** Kterega mora sicer nebo sprejeti do časov, ko se uravna vse, kar je Bog povedal z ustmi svetih prerokov svojih od nedekaj. (aiōn g165) **22** Mojzes namreč je rekel očakom: "Preroka vam bo zbudil Gospod Bog vaš izmed bratov vaših, kakor mene; njega poslušajte v vsem, karkoli vam bo govoril. **23** Bo pa, da vsaka duša, ktera ne bo poslušala tega preroka, iztrebila se

bo iz ljudstva." 24 Pa tudi vsi preroki od Samuela in Imel je namreč več nego štirideset let ta človek, na po tem, kolikorkoli jih je govorilo, oznanili so te dní. ktem se je zgodil ta čudež ozdravljenja. 23 Ko so 25 Vi ste sinovi prerokov in zaveze, kero je storil Bog ju pa izpustili, prideta k svojim, in povesta jim, kaj z očaki našimi, govoreč Abrahamu: "In v semenu so jima veliki duhovni in starešine rekli. 24 Oni pa, tvojem se bodo blagoslovili vsi narodi zemlje." 26 ko so to slišali, povzdignejo ene misli glas k Bogu, Vam najprej je zbudil Bog sina svojega Jezusa, in in rekó: Gospod, ti Bog, ki si ustvaril nebo in zemljo poslal, da vas blagoslovi, da se vsak od vas obrne od in morje in vse, kar je v njih; 25 Kteri si z ustmi hudobij svojih.

4 Ko sta pa ljudstvu govorila, pristopijo k njima duhovni in poglavari tempeljna in Saduceji. 2 Kteri so bili nevoljni, da učita ljudstvo in oznanjujeta v Jezusu vstajanje od mrtvih. 3 In položé na nju roke, in denejo ju v ječo do jutra; kajti bil je uže večer. 4 Veliko teh pa, kteri so besedo slišali, verovalo jih je; in postalo je število mož kakih pet tisoči. 5 Zgodí se pa drugi dan, da se zberó njih poglavari in starešine in pismarji v Jeruzalemu, 6 In Ana veliki duhoven in Kajfa in Janez in Aleksander, in kolikor jih je bilo iz višega duhovskega rodú. 7 In postavivši ju na sredo, vpraševali so: S kakošno močjo, ali v čegavo ime sta vidva to storila? 8 Tedaj Peter, napolnivši se Duha svetega, reče jim: Poglavarji naroda in starešine! 9 Če nاجu danes izprašujete za dobroto, kero sva storila bolnemu človeku, kako je on ozdravel: 10 Bodí na znanje vsem vam, in vsemu ljudstvu Izraelovemu, da vime Jezusa Kristusa Nazarečana, kterege ste vi križali, kterege je Bog obudil iz mrtvih, po tem stojí ta pred vami zdrav. 11 Ta je kamen, kterege ste vi zidarji zavrgli, kteri je postal glava oglu. 12 In v nikomer drugem ni zveličanja; kajti ni ga drugega imena pod nebom danega ljudém, po ktem bi se mi mogli zveličati. 13 Videč pa srčnost Petrovo in Janezovo, in vedoč, da sta neučena in priprosta človeka, čudili so se; in poznali so ju, da sta z Jezusom bila. 14 In videč človeka, kteri je ozdravel, da stojí ž njima, niso kaj imeli zoper reči. 15 In zapovedó jima, naj odideta ven iz zpora, in posvetujejo se med seboj, 16 Govoreč: Kaj bomo storili tema človekoma? kajti da se je znani čudež po njima zgodil, znano je vsem, kteri prebivajo v Jeruzalemu, in ne moremo utajiti. 17 Ali da se ne razglasí dalje med ljudstvom, zapretimo za kaj je napolnil satan srce tvoje, da si se zlagál jima, naj nobenemu človeku več ne govorita o tem svetemu Duhu, in si utajil od cene njive? 4 Ali ne bi imenu. 18 In poklicavši ju, zapovedó jima, naj nikoli bila, ko bi bila ostala, tebi ostala; in prodana, ali ni več ne govorita in učita vime Jezusovo. 19 A Peter in Janez odgovarjajoč jim, rečeta: Sodite, je li prav pred aposteljnom pred noge? 5 Peter pa reče: Ananija!

A neki mož Ananija po imenu, s Safiro ženo svojo prodal je posestvo, 2 In utajil je od cene, z vedezom žene svoje: in prinesel je en del in položil aposteljnom pred noge. 3 Peter pa reče: Ananija! Ali da si se zlagál ljudém, nego Bogu. 5 Ko je Bogom, da bi vas bolj poslušala, nego Boga. 20 Ne moreva namreč, da tega, kar sva videla in slišala, ne bi govorila. 21 Oni pa, zapretivši jima, izpustéju, ko Vstavši pa mladeniči, vzemó ga, in odnesó ven in niso nahajali, kako bi ju kaznovali, za voljo ljudstva, pokopljejo. 7 Zgodí se pa kake tri ure pozneje, pa ker so vsi hvalili Boga za to, kar se je zgodilo. 22 vnide žena njegova, ne vedoč, kaj se je zgodilo.

5 A neki mož Ananija po imenu, s Safiro ženo svojo prodal je posestvo, 2 In utajil je od cene, z vedezom žene svoje: in prinesel je en del in položil aposteljnom pred noge. 3 Peter pa reče: Ananija! Ali da si se zlagál ljudém, nego Bogu. 5 Ko je pa Ananija te besede slišal, padel je in je izdahnil. In velik strah je obšel vse, kteri so to poslušali. 6 bi govorila. 21 Oni pa, zapretivši jima, izpustéju, ko Vstavši pa mladeniči, vzemó ga, in odnesó ven in niso nahajali, kako bi ju kaznovali, za voljo ljudstva, pokopljejo. 7 Zgodí se pa kake tri ure pozneje, pa ker so vsi hvalili Boga za to, kar se je zgodilo. 22 vnide žena njegova, ne vedoč, kaj se je zgodilo.

8 Odgovorí pa jej Peter: Povej mi, ali sta za toliko tem, kteri so njemu pokorni. 33 Ko so pa to slišali, prodala njivo? Ona pa reče: Dà, za toliko. 9 Peter jej srdili so se, in mislili so jih umoriti. 34 Pa vstane neki pa reče: Kaj, da sta se dogovorila, da bosta izkušala Farizej v zboru, Hamaniel po imenu, učenik postave Duha Gospodovega? Glej, noge teh, ki so pokopali spoštovan od vsega ljudstva, in ukaže, naj aposteljne moža tvojega, pred durmi so, in ponesó te ven. 10 In malo ven denejo. 35 In reče jim: Možjé Izraelci! pri tej priči mu je padla pred noge, in izdahnila je. In pomiclite dobro za te ljudí, kaj hočete storiti. 36 Kajti ko mladeniči vstopijo, najdejo jo mrtvo, in odnesó jo pred temi dnevi je vstal Tevda, govoreč, da je on ven in pokopljeno poleg moža njenega. 11 In obšel je nekaj, in pridružilo mu se je število môž kakih štiri strah velik vso cerkev, in vse, kteri so to slišali. 12 sto; on je bil ubit, in vsi, kteri so ga poslušali, razšli Po rokah pa aposteljnov godilo se je veliko znamenj so se, in bili so na nič dejani. 37 Za tem je vstal in čudežev med ljudstvom: (In bili so vsi ene misli v Juda Galilejec, v dnéh popisovanja, in potegnili je lopi Solomonovej; 13 A od drugih jim se ni upal nihče desti ljudstva za seboj; in on je poginil, in vsi, kteri so pridružili: nego poveličevalo jih je ljudstvo. 14 In če ga poslušali, razkropili so se. 38 In za to vam sedaj dalje bolj so pristopali, kteri so verovali Gospodu, pravim, da odstopite od teh ljudi, in pustite jih; kajti množice môž in pa žen.) 15 Tako, da so bolnike na če je od ljudí ta naklep ali to delo, razdrlo se bo; ulice nosili in pokladali na postelje in odre, da bi vsaj 39 Če je pa od Boga, ne morete ga razdroiti: da se senca mimo gredočega Petra koga od njih obsenčila. kako ne najde nad vami, da se Bogu ustavljate. 40 In 16 Shajala pa se je tudi množica iz okolnih mest v poslušali so ga, in poklicavši aposteljne, pretepó jih, Jeruzalem, in donašali so bolnike in ktere so mučili in naročé jim, naj ne govoré v ime Jezusovo, ter jih nečisti duhovi; in vsi so ozdravljali. 17 Vstavši pa izpusté. 41 In oni so šli veseli izpred zборa, da so bili véliki duhoven in vsi, kteri so bili ž njim, od ločinke vredni spoznani, za ime njegovo sramoto prejeti. 42 Saducejske, napolnijo se nenavídnosti, 18 In položé In niso nehali v tempeljnu in po hišah vsak dan učiti roke svoje na aposteljne, in denejo jih v občinsko in oznanjevati Jezusa Kristusa.

ječo. 19 Ali angelj Gospodov odpré po noči vrata ječe, in izpeljavši jih, reče: 20 Pojdite, in vstopite se, in govorite v tempeljnu ljudstvu vse besede tega življenja. 21 Oni pa, ko so to slišali, vnidejo zjutraj v tempelj, ter so učili. Ko pa pride véliki duhoven in kteri so bili ž njim, sklicejo zbor in vse starešinstvo sinov Izraelovih, in pošlejo v ječo, naj jih pripeljejo. 22 Ko pa služabniki pridejo, ne najdejo jih v ječi; in vrnejo se in sporočé, 23 Govoreč: Ječo smo sicer našli z vso skrbjo zaprtó, in varuhe stojecé pred vratmi; ko smo pa odprli, nismo nikogar notri našli. 24 Ko so pa slišali te besede duhoven in pa poglavar tempeljna in véliki duhovni, strmeli so nad njimi, kaj bi to bilo. 25 Pa pride nekdo in jim sporoči, govoreč: Glej, možjé, ktere ste deli v ječo, stojé v tempeljnu in učé ljudstvo. 26 Tedaj odide poglavar s služabniki, ter jih pripelje, ne s silo, ker so se bali ljudstva, da jih ne bi kamenjalo. 27 In ko jih pripeljejo, postavijo jih pred zbor, in vpraša jih véliki duhoven, 28 Govoreč: Ali vam nismo ostro naročili, da ne učíte v to ime? in glej, napolnili ste Jeruzalem z naukom svojim, in hočete na nas spraviti kri tega človeka. 29 Odgovarjajoč pa Peter in aposteljni, rekó: Boga je treba bolj poslušati, nego ljudí. 30 Bog očakov naših je obudil Jezusa, kterega ste vi na les obesili in umorili. 31 Tega je Bog z desnico svojo povíšal za poglavarja in zveličarja, da dá Izraelu pokoro in odpuščanje grehov. 32 In mi smo mu priče teh reči, in pa Duh sveti, kterega je dal Bog

6 V te dní pa, ko so se učenci množili, vstane godrnjanje Grkov zoper Hebrejce, da se pri vsakdanjej delitvi njih vdove zanemarjajo. 2 In dvanajsteri pokličejo množico učencev, in rekó: To ne gre, da bi mi besedo Božjo opuščali, in oskrblevali mize. 3 Ozrite se torej, bratje, po sedmih možeh poštenih izmed sebe, kteri so polni Duha svetega in modrosti, da jih postavimo nad tem opravilom; 4 A mi se bomo molitve in službe besede držali. 5 In ta beseda je bila vsej množici po godi; ter izvolijo Štefana, moža polnega vere in Duha svetega, in Filipa, in Prohora, in Nikanora, Timona in Parmena, in Nikolaja izpreobrjenca iz Antiohije. 6 Te postavijo pred aposteljne; in molivši, položé na-nje roke. 7 In beseda Božja je rastla, in število učencev se je silno množilo v Jeruzalemu; tudi velika truma duhovnov je bila pokorna veri. 8 Štefan pa, poln vere in moči, delal je čudeže in velika znamenja med ljudmi. 9 In vstane jih nekaj iz shajališča, ktero se imenuje Libertinsko in Cirenejsko in Aleksandrinsko, in teh, kteri so bili iz Cilicie in Azije, in prepirali so se s Štefanom; 10 Ali niso se mogli upirati modrosti in Duhu, po katerem je govoril. 11 Tedaj podšuntajo možé, kteri naj bi rekli: Slišali smo ga govoriti kletvine zoper Mojzesa in Boga. 12 Ter nadražijo ljudstvo in starešine in pismarje, in napadejo in zgrabijo ga, in pripeljejo v zbor, 13 In postavijo krive priče, ktere so govorile: Ta

človek ne neha govoriti kletvin zoper to sveto mesto modrosti Egiptovske; in bil je mogočen v besedah in in postavo. **14** Slišali smo ga namreč, da pravi: Ta v dejanjih. **23** Ko je pa dopolnil štirideset let, prišlo mu Jezus Nazarečan bo razdel to mesto, in premenil bo je na misel obiskati brate svoje sinove Izraelove. **24** šege, ktere nam je izročil Mojzes. **15** In pogledavši In ko je videl nekoga, da trpi krivico, obranil ga je, na-nj vsi, kteri so sedeli v zboru, videli so obliče in maščeval je tega, kteri je krivico trpel, in ubil je njegovo kakor obliče angelja.

7 Tedaj reče veliki duhoven: Je li to tako? **2** On pa reče: Možjé bratje in očetje, poslušajte! Bog slave se je prikazal očetu našemu Abrahamu, ko je bil v Mezopotamiji, predno se je nastanil v Haranu. **3** In rekel mu je: "Izidi iz zemlje svoje, in od rodovine svoje, in pojdi v zemljo, ktero ti bom pokazal." **4** Tedaj je izšel iz zemlje Kaldejske, in nastanil se je v Haranu. In odtod, ko je bil oče njegov umrl, preselil ga je v zemljo, v kterej vi sedaj prebivate. **5** In ni mu dal nasledstva v njej, ne za stopinjo noge; in oblijubil jo je bil njemu dati v posest, in semenu njegovemu za njim, ko še ni imel sina. **6** Rekel pa je Bog takо: "Seme tvoje bo tuje v tujej zemlji, in podvrgli ga bodo sužnosti, in hudo bodo delali ž njim, štiri sto let. **7** In narod, kteremu bodo služili, sodil bom jaz," rekel je Bog; "in po tem bodo izšli, in služili bodo meni na tem mestu." **8** In dal mu je zavezo obreze; in tako je rodil Izaka, in obrezal ga je osmi dan; in Izak Jakoba, in Jakob dvanaestere očake. **9** In očaki so iz nevošljivosti Jožefa prodali v Egipet; in bil je Bog ž njim. **10** In rešil ga je iz vseh nadlog njegovih, in dal mu je milost in modrost pred Faraonom kraljem Egiptovskim, in postavil ga je za poglavarja nad Egipтом in vso hišo svojo. **11** Prišla pa je lakota na vso zemljo Egiptovsko in Kanaansko, in velika nadloga; in niso našli živeža očaki naši. **12** Slišavši pa Jakob, da je žita v Egiptru, poslal je prvikrat očake naše. **13** In v drugo so spoznali Jožefa bratje njegovi, in znana je postala Faraonu rodovina Jožefova. **14** Poslavši pa Jožef, poklical je očeta svojega Jakoba, in vso rodovino svojo, pet in sedemdeset duš. **15** In sešel je Jakob v Egipet, in umrl je on in očetje naši; **16** In prenesli so jih v Sihem, in položili v grob, kterega je kupil Abraham za ceno srebra od sinov Hemorja očeta Sihemovega. **17** Ko se je pa bližal čas obljube, ktero je prisegel Bog Abrahamu, narastilo je ljudstvo in umnožilo se v Egiptru, **18** Dokler ni vstal drugi kralj, kteri ni poznal Jožefa. **19** Ta je zvijaško storil z rodom našim, in zatril je očete naše, da so morali izpostavljati otroke svoje, da ne živé. **20** V ta čas se je rodil Mojzes, in bil je prijeten Bogu: kteri je bil tri mesece rejen v hiši očeta svojega. **21** A ko je izpostavljen bil, vzela ga je hči Faraonova, in odgojila ga je sebi za sina. **22** In naučil se je Mojzes vse

modrosti Egiptovske; in bil je mogočen v besedah in in postavo. **14** Slišali smo ga namreč, da pravi: Ta v dejanjih. **23** Ko je pa dopolnil štirideset let, prišlo mu je na misel obiskati brate svoje sinove Izraelove. **24** In ko je videl nekoga, da trpi krivico, obranil ga je, na-nj vsi, kteri so sedeli v zboru, videli so obliče in maščeval je tega, kteri je krivico trpel, in ubil je njegovo kakor obliče angelja.

25 Menil je pa, da bratje njegovi umejo, da jim po njegovej roki hoče dati Bog odrešenje ali oni niso razumeli. **26** A drugi dan je prišel k njim, ko so se bojevali, in miril jih je, govoreč: "Možjé, vi ste bratje; po kaj delate krivico eden drugemu?" **27** Tisti pa, ki je delal krivico bližnjemu, odpahne ga, govoreč: Kdo te je postavil za poglavarja in sodnika nad nami? **28** Ali me ti hočeš ubiti, kakor si ubil včeraj Egipčana?" **29** Mojzes je pa pobegnil na to besedo, in bil je tujec v zemlji Madijamskej, kjer je rodil dva sina. **30** In ko se je dopolnilo štirideset let, prikazal mu se je v puščavi gore Sinajske angelj Gospodov v plamenu gorečega grma. **31** Mojzes pa, ko je to videl, začudil se je prikazni; in ko je pristopil, da bi pogledal, oglasil mu se je glas Gospodov: **32** "Jaz sem Bog očetov tvojih, Bog Abramov in Bog Izakov in Bog Jakobov." Mojzes pa je strepetal, in ni upal pogledati. **33** Reče pa mu Gospod: "Izuj obutalo z nog svojih; kajti mesto, na kterem stojiš, sveta je zemlja. **34** Dobro sem videl stisko naroda svojega, ki je v Egiptu, in njih zdihovanje sem slišal; in sešel sem, da jih rešim. In sedaj pridi, poslat te bom v Egipet." **35** Tega Mojzesa, kteremu so se bili upri, govoreč: "Kdo te je postavil za poglavarja in sodnika? tega je Bog za poglavarja in odrešenika poslal po roki angelja, kteri mu se je bil prikazal v grmu. **36** Ta jih je izpeljal, delajoč čudeže in znamenja v zemlji Egiptovskoj in Rdečem morju, in v puščavi štirideset let. **37** Ta je tisti Mojzes, ki je rekel sinovom Izraelovim: "Preroka vam bo obudil Gospod Bog izmed bratov vaših, kakor mene; njega poslušajte." **38** Ta je tisti, ki je bil pri množici v puščavi z angeljem, kteri mu je govoril na gori Sinajskej, in z očeti našimi, kteri je prejel besede življenja, da jih nam dá; **39** Kteremu niso hoteli pokorni biti očetje naši, nego so ga zavrgli, in obrnili srca svoja v Egipet, **40** Rekši Aronu: "Naredi nam bogove, kteri bodo hodili pred nami; kajti ta Mojzes, ki nas je izpeljal iz zemlje Egiptovske, ne vémo, kaj mu se je zgodilo." **41** In vilili so tele tiste dni, in darovali so daritev maliku, in veselili so se del rok svojih. **42** In odvrnil se je Bog, in izdal jih je, naj služijo ozvezdu neba, kakor je pisano v bukvah prerokov: "Ali ste mi darovali zaklanice in daritve štirideset let v puščavi, hiša Izraelova? **43** In ponesli ste šator Molohov, in zvezdo boga svojega Remfana, podobe, ktere ste naredili, da ste jim se poklanjali; in preselil

vas bom za Babilon." 44 Šator pričevanja so imeli Kterega so vsi poslušali od najmanjega do največega, očetje naši v puščavi, kakor jim je zapovedal ta, ki govorč: Ta je velika moč Božja. 11 Poslušali so ga je rekel Mojzesu, naj ga naredí po podobi, ktero je pa za to, ker jih je bil dolgo časa mamil s čarobnimi videl; 45 Kterega so tudi prejeli očetje naši, in ponesli deli. 12 Ko so pa verovali Filipu, kteri je oznanjeval, z Jezusom, v posestvo poganov, ktere je izgnal Bog kar kraljestvo Božje in ime Jezusa Kristusa zadeva, izpred obličja očetov naših, noter do dñi Davida; krščevali so se možje in žene. 13 Tedaj je Simon tudi 46 Kteri je milost našel pred Bogom, in je prosil, sam veroval; in krstivši se, držal se je Filipa. In videč da bi našel prebivališče Bogu Jakobovemu. 47 A znamenja in čudeže velike, kteri so se godili, strmel Solomon mu je sezidal hišo. 48 Ali Najviši ne prebiva je. 14 Slišavši pa aposteljni, kteri so bili v Jeruzalemu, v tempeljnih z rokami narejenih, kakor prerok pravi: da je sprejela Samarija besedo Božjo, pošlije jim 49 "Nebo mi je stol, in zemlja podnožje nogam mojim. Petra in Janeza. 15 In ko sta prišla dol, molila sta za-Kakošno hišo mi boste zidali? pravi Gospod. Ali ktero da je sprejela Samarija besedo Božjo, pošlije jim je, da bi prejeli Duha svetega. 16 (Kajti na nobenega je mesto za počivanje moje? 50 Ni li roka moja vsega od njih še ni bil prišel, nego bili so samo krščeni v ime tega naredila?" 51 Trdovratni in neobrezanih src in Gospoda Jezusa.) 17 Tedaj sta pokladala roke na-nje, ušeš! vi se vedno Duhu svetemu upirate; kakor očetje in prejemali so Duhu svetega. 18 Videvši pa Simon, vaši, tudi vi. 52 Kterega od prerokov niso pregnali da se po pokladanji rok aposteljnove daje Duh sveti, očetje vaši? In pomorili so te, kteri so naprej oznanili prinese jima denarjev, 19 Govorč: Dajta tudi meni to prihod pravičnega, kakor izdajalci in ubijalci ste sedaj oblast, da, na kogarkoli položim roke, prejme Duha vi postali; 53 Kteri ste prejeli postavo po naredbi svetega. 20 Peter mu pa reče: Srebro twoje naj s angeljev, in je niste ohranili. 54 Ko so pa to slišali, teboj vred pogine, da si pomisliš, da se dar Božji more togotili so se v srcih svojih, in škripali so z zobmi dobiti za denarje. 21 Nimaš ga dela ne deleža v tej zoper njega. 55 On pa, poln Duha svetega, ozrè se reči; kajti srce twoje ni pravo pred Bogom. 22 Spokóri na nebo, in ugleda slavo Božjo, in Jezusa, da stoji na se torej od te hudobije svoje, in prosi Boga, da bi li se desnici Božjej. 56 In reče: Glej, vidim nebesa odprta, odpustila misel srca tvojega. 23 Kajti vidim te, da si v in sina človečjega, da stoji na desnici Božjej. 57 In grenkem žolči in zvezi krivice. 24 Odgovarajoč pa zakričavši z močnim glasom, zataknego ušesa svoja, Simon, reče: Prosita vidva za-me Gospoda, da ne in planejo ene misli na-nj. 58 In izpahnivši ga ven iz pride nič tega na mé, kar sta rekla. 25 Ona tedaj, mesta, pobijali so ga s kamenjem. In priče so položile popričavši in govorivši besedo Gospodovo, vrnila sta oblačila svoja pred noge mladeniču, kteremu je bilo se v Jeruzalem, in mnogim vasém Samarijanskim imel Savel. 59 In pobijali so s kamenjem Štefana, kteri sta oznanila evangelj. 26 Angelj pa Gospodov reče je klical in govoril: Gospod Jezus, sprejmi duh moj! Filipu, govorč: Vstani in pojdi proti poldnevu, na 60 In poklepnivši, zavpije z močnim glasom: Gospod, ne postavi jím tega greha! In rekši to, zaspal je.

8 Savel pa je bil privolil na njegovo smrt. In vstalo je ta dan veliko preganjanje zoper cerkev, ktera je bila v Jeruzalemu; in vsi so se razkropili po krajin Judejskih in Samarijskih, razen aposteljnove. 2 Pokopali pa so Štefana možje pobožni, in plakali so zeló za njim. 3 A Savel je zatiral cerkev, in hodil je po hišah, in vlačil je možje in žene, ter izdajal in ječo. 4 Tí pa, kteri so se bili razkropili, hodili so okrog, oznanjujoč besedo. 5 A Filip, ko jo prišel dol v mesto Samarijsko, oznanjeval jim je Kristusa. 6 In pazilo je ljudstvo enega duha na to, kar je Filip pravil, poslušajoč in gledajoč znamenja, ktera je delal. 7 Kajti duhovi nečisti so iz mnogih, kteri so jih imeli, vpijoč z močnim glasom, izhajali. In veliko mrtvoudnih in hromih je ozdravelo. 8 In bila je velika radost v tem mestu. 9 Bil je pa neki mož po imenu Simon, kteri je poprepričal v mestu, in mamil ljudstvo Samarijsko, govorč, da je on nekaj velikega; 10

nekej vodi: in skopljenc reče: Glej, voda! kaj brani krstiti mi se? **37** Filip pa reče: Če veruješ iz vsega srca, smeš. In odgovarjajoč, reče: Verujem, da je Jezus Kristus sin Božji. **38** In ukaže voz ustaviti: in snideta oba v vodo, Filip in pa skopljenc: in krsti ga.

39 Ko sta bila pa izšla iz vode, vzel je Duh Gospodov Filipa; in ni ga več videl skopljenc: šel je pa vesel svoj pot. **40** A Filip se je našel v Azotu; in gredoč skozi, oznanjeval je evangelj vsem mestom, dokler ni prišel v Cezarejo.

9 Savel pa, kteri je še dihtel pretenje in smrt zoper učence Gospodove, pristopi k velikemu duhovnu, **2** In izprosi od njega pisem v Damask do shajališč, da če najde koga od tega poto, budi si možé ali žene, da jih zvezane pripelje v Jeruzalem. **3** A ko je bil na poti, zgodí se, da se je bližal Damasku: in nagloma ga obsije svetloba z neba. **4** In padši na zemljo, zasliši glas, da mu pravi: Savel, Savel, kaj me preganjaš? **5** Pa reče: Kdo si, Gospod? A Gospod reče: Jaz sem Jezus, katega ti preganjaš; težko ti je proti ostru brcati. **6** In trepetaje in strmeč, reče: Gospod! Kaj hočeš, da naj storím? In Gospod mu reče: Vstani in vnidi v mesto, in tam ti se bo povedalo, kaj ti je treba storiti. **7** Možjé pa, kteri so ž njim šli, ustavili so se, in strmeli so, ko so glas sicer slišali, pa nikogar niso videli. **8** In vstal je Savel od tāl; in z odpriimi očmí svojimi ni nikogar videl. Tedaj ga primejo za roko in pripeljejo v Damask. **9** In tri dní ni videl, in ni jedel ne pil. **10** Bil je pa neki učenec v Damasku po imenu Ananija; in reče mu Gospod v prikazni: Ananija! On pa reče: Glej me, Gospod! **11** A Gospod njemu: Vstani in pojdi v ulico, ktera se imenuje Ravna, in vprašaj v hiši Judovej po imenu Savla, Taršana. Kajti glej, moli, **12** In videl je v prikazni moža po imenu Ananija, da je vstopil in položil na-nj roko, da spregleda. **13** Ananija pa odgovorí: Gospod! slišal sem od mnogih za tega moža, koliko hudega je storil svetim tvojim v Jeruzalemu. **14** In tu ima oblast od velikih duhovnov vezati vse, kteri kličejo ime tvoje. **15** Pa mu Gospod reče: Pojdi; kajti posoda izvoljena mi je on, da ponese ime moje pred pogane v kralje, in sinove Izraelove. **16** Jaz namreč mu bom pokazal, koliko mu je treba za ime moje pretrpeti. **17** In Ananija odide, in vnide v hišo, in položivši na-nj roke, reče: Savel brat! Gospod me je poslal, Jezus, kteri ti se je prikazal na poti, po kterej si šel, da spregledaš in se napolniš Duha svetega. **18** In precej so odpadle od oči njegovih kakor luskinje, in spregledal je precej, in vstavlji, krstil se je; **19** In vzemši jedí, okrepljal se je. Bil je pa Savel z učenci, kteri so bili v Damasku, nekaj dní, **20** In

precej je po shajališčih oznanjeval Jezusa, da je on sin Božji. **21** In zavzemali so se vsi, kteri so poslušali, in govorili so: Ni li ta tisti, ki je pregnal v Jeruzalemu Jezus Kristus sin Božji. **22** Savel pa je povezane popelje velikim duhovnom? **23** Ko je pa minolo dosti dní, posvetujejo se Judje, da bi ga umorili. **24** Ali Savel zvé njih zalezovanje. In stražili so pri vratih noč in dan, da bi ga umorili. **25** Ali učenci ga vzemó po noči, in spusté po zidu, po vrvi v koši. **26** Ko je pa prišel Savel v Jeruzalem, izkusil se je pridružiti učencem; ali vsi so se ga bali, ker niso verjeli, da je učenec. **27** Barnaba ga pa vzeme in pripelje k aposteljnom, in razloží jim, kako je bil na poti videl Gospoda, in da je ž njim govoril, in kako je v Damasku srčno oznanjeval ime Jezusovo. **28** In prebival je ž njimi v Jeruzalemu; in srčno je oznanjeval ime Gospoda Jezusa. **29** In govoril je in se prepiral z Grki; a oni so gledali, da bi ga umorili. **30** Zvedevši pa to bratje, odpeljejo ga dol v Cezarejo, in pošlejo ga v Tars. **31** In cerkve po vsej Judeji in Galileji in Samariji so imele mir, in utrjevale so se, in hodile so v strahu Gospodovem, in umnoževale so se s tolažbo Duha svetega. **32** Zgodí se pa, da Peter, ko je obiskoval vse, pride tudi k svetim, kteri so prebivali v Lidi. **33** In tu najde nekega človeka Eneja po imenu, kteri je uže osem let ležal na odru, in je bil mrvouden. **34** In reče mu Peter: Eneja! Jezus Kristus te uzdravil; vstani in postelji si sam. In precej je vstal. **35** In videli so ga vsi, kteri so prebivali v Lidi in Saronu, in izpreobrnili so se h Gospodu. **36** A v Jopi je bila neka učenka po imenu Tabita (ktera se, če raztolmačí, imenuje Srna); ta je bila polna dobrých del in miloščin, které je dajala. **37** Zgodilo pa se je v te dni, da je zbolela in umrla; in omivši jo, položili so jo v vrhno izbo. **38** Ker je pa Lida blizu Jope, in so učenci slišali, da je Peter v njej, pošlejo dva moža k njemu, prošeč, naj ne odlaša priti do njih. **39** Vstavši pa Peter, odide ž njima; in ko pride, odpeljejo ga v vrhno izbo, in obstopijo ga vse vdove, jokajoč in pokazuječ suknje in oblačila, která jim je delala Srna, dokler je bila ž njimi. **40** Izgnavši pa vse ven Peter, poklekne in moli; in obrnivši se k truplu, reče: Tabita, vstani! In ona odpre oči svoje; in ko ugleda Petra, sede. **41** In podavši jej roko, vzdigne jo; in poklicavši svete in vdove, pokaže jo živo. **42** In razglasí se po vsej Jopi, in veliko jih je verovalo v Gospoda. **43** Zgodí pa se, da je dosti dní prebil v Jopi pri nekem Simonu strojarji.

10 Bil je pa neki mož v Cezareji po imenu Kornelij, In govoreč ž njim, vnide in najde jih veliko zbranih, **28** stotnik trume, ktera se je imenovala Italija. In reče jim: Vi véste, kako nespodobno je mož Judu **2** z Pobožen in bogaboječ z vso hišo svojo, kteri je družiti se ali hoditi k tujcu; in meni je Bog pokazal, dajal veliko miloščine ljudem, in je molil k Bogu naj ne imenujem nikogar nagnjusnega ali nečistega. neprenehoma; **3** Videl je v prikazni razločno, okoli **29** Za to sem tudi brez pomišljevanja prišel, ko sem devete ure dné, angelja Božjega, da je prišel k njemu, bil poklican. Vprašujem torej, iz kterega vzroka ste in mu je rekel: Kornelij! **4** On pa, pogledavši na-nj me poklicali? **30** In Kornelij reče: Od četrtega dné in uplašivši se, reče: Kaj je, Gospod? Pa mu reče: noter do te ure sem se postil, in ob devetej uri sem Molitve twoje in miloščine twoje so prišle v spomin molil in hiši svojej; in glej, mož se postavi pred meno pred Bogom. **5** In sedaj pošlji v Jopo móż, in poklici v svetlem oblačilu, in reče: **31** Kornelij, uslišana je Simona, kteri ima priimek Peter; **6** On gostuje pri molitev twoja, in miloščine twoje so v spominu pred nekem Simonu strojarji, komur je hiša pri morji: on ti Bogom. **32** Pošlji torej v Jopo, in poklici Simona s bo povedal, kaj ti je treba storiti. **7** Ko je pa angelj, priimkom Petra; on gostuje v hiši Simona strojarja kteri je s Kornelijem govoril, odišel, pokliče dva od pri morji: on ti bo povedal, ko pride. **33** Za to sem domačih svojih, in pobožnega vojaka izmed teh, ktori precej poslal k tebi; in ti si prav storil, da si prišel. so mu služili; **8** In razloživši jim vse, pošlje jih v Jopo. Sedaj torej vsi mí pred Bogom stojimo, da slišimo **9** A drugi dan, ko so bili ti na poti in so se mestu vse, kar ti je zapovedano od Boga. **34** Tedaj Peter bližali, izide Peter na streho molit, okoli šeste ure, odpre usta, in reče: V resnici vidim, da Bog ne gleda **10** In postane lačen, in hotel je jesti. Ko so pa oni na lice, **35** Nego v vsakem narodu, kdor se ga bojí pripravljal, zamakne se, **11** In ugleda nebo odprto, in dela pravico, prijeten mu je. **36** Besedo, ktero je in nekako posodo da shaja na-nj, kakor velik prt, poslal sinovom Izraelovim, oznanjujoč mir po Jezusu za čvetere ogle privezana, in se spušča na zemljo; Kristusu (ta je vsem Gospod): **37** Vi véste, kaj se je **12** V kteterj so bile vse štirinogate in divje in lazeče zgodilo po vsej Judeji, počenši od Galileje, po krstu, živali zemlje, in tice nebeške. **13** In oglasi mu seglas: kterega je oznanjeval Janez: **38** Jezusa iz Nazareta, Vstani, Peter, zakolji in jej! **14** Peter pa reče: Nikakor kako ga je pomazil Bog z Duhom svetim in močjó; ne, Gospod! kajti nikoli nisem jedel kaj nagnjusnega kajti je prešel, delajoč dobroto in uzdravlajoč vse, ali nečistega. **15** In glas mu zopet v drugo reče: Kar ktere je bil hudič posedel, ker je bil Bog ž njim. **39** In je Bog očistil, ne imejti za nagnjusno. **16** To pa se je mi smo priče vsemu, kar je storil v deželi Judovskej, zgodilo trikrat. In zopet se je vzela posoda gor na in v Jeruzalemu: kterega so na les obesili in umorili. nebo. **17** Ko je pa Peter sam pri sebi strmel, kaj bi bila **40** Tega je Bog obudil tretji dan, in dal mu je, da se je ta prikazen, ktero je videl, in glej, možjé, kteri so bili pokazal. **41** Ne vsemu ljudstvu, nego pričam poprej poslani od Kornelija, izprashali so hišo Simonovo, in izvoljenim od Boga, nam, kteri smo ž njim jedli in pili, stali so pred vratmi; **18** In poklicavši, vpraševali so, če potem ko je bil vstal od mrtvih, **42** In ukazal nam Simon s priimkom Peter tu gostuje. **19** Ko je pa Peter je, naj oznanjujemo ljudstvu, in pričamo, da je on premišljeval o prikazni, reče mu Duh: Glej, trije možjé odločeni od Boga sodnik živih in mrtvih. **43** Temu te iščejo; **20** Vstani torej, in snidi, in pojdi ž njimi, brez vsi preroki pričajo, da bo po imenu njegovem prejel pomišljevanja; kajti jaz sem jih poslal. **21** In Peter odpuščanje grehov vsak, kdor veruje va-nj. **44** Ko je snide k možém, kteri so bili od Kornelija k njemu Peter še govoril te besede, pade Duh sveti na vse, poslani, in reče: Glej, jaz sem, kterega iščete; kaj kriteri so poslušali. **45** In zavzermó se verni iz obreze, je vzrok, za voljo kterege ste prišli? **22** Oni pa rekó: kteri so bili s Petrom prišli, da se je tudi na pogane Kornelij stotnik, mož pravičen in pobožen, imajoč izlil dar Duha svetega; **46** Kajti slišali so jih govoriti dobro pričevanje od vsega naroda Judovskega, prejel jezike, in poveličevati Boga. Tedaj odgovorí Peter: **47** je povelje od angelja svetega, naj te pokliče v hišo Ali more kdo vodo zabraniti, da se ne bi krstili ti, ki so svojo, da sliši besede od tebe. **23** Tedaj jih noter Duha svetega prejeli, kakor tudi mi? **48** In ukaže jih pokliče in vzeme pod streho. A drugi dan izide Peter ž krstiti v ime Gospoda. Tedaj ga zaprosijo, naj bi ostal njimi, in nekaj bratov, kteri so bili v Jopi, odide ž njim. pri njih nekoliko dnî.

24 In drugi dan vnidejo v Cezarejo; a Kornelij jih je pričakoval, sklicavši rojake svoje in bližnje prijatelje. **25** Ko se pa zgodi, da Peter vnide, pride mu Kornelij naproti, in pade na noge, ter se pokloni. **26** Peter pa ga vzdigne, govoreč: Vstani! tudi jaz sem človek. **27**

11 Slišali pa so aposteljni in bratje, kteri so bili v Judeji, da so tudi pogani sprejeli besedo Božjo. **2** In ko je prišel Peter v Jeruzalem, prepiprali so se z njim, kteri so bili iz obreze, **3** Govoreč: K možém

neobrezanim si šel, in jedel si ž njimi. **4** Peter pa velika po vsem svetu; ktera je tudi bila za Klavdija začne, in izkladal jim je po vrsti, govoreč: **5** Jaz sem v cesarja. **29** Tedaj učenci, vsak po zmožnosti svojej, mestu Jopi molil, in videl sem v zamaknenji prikazen, sklenejo v pomoč poslati bratom, kteri so prebivali v da je shajala nekaka posoda, kakor velik prt, in se je Judeji; **30** Kar so tudi storili, poslavši starešinam po za čvetere ogle spuščala z neba, in prišla noter do roki Barnabovej in Savlovej.

6 In pogledavši va-njo, opazim in ugledam štirinogate in divje in lazeče živali zemlje, in tice nebeške. **7** In zaslišim glas, da mi pravi: Vstani, Peter, zakolji in jej! **8** In rekel sem; Nikakor ne, Gospod! kajti nagnjusnega ali nečistega ni nikoli nič prišlo v usta moja. **9** Odgovorí pa mi glas v drugo z neba: Kar je Bog očistil, ne imej ti za nagnjusno. **10** To pa se je zgodilo trikrat, in zopet se je potegnilo vse na nebo. **11** In glej, precej se trije možje postavijo pred hišo, v kterej sem bil, poslani iz Cezareje k meni. **12** In reče mi Duh, naj grem brez pomisljevanja ž njimi. Prišlo je pa z menoj tudi tehle šest bratov, in vstopili smo v hišo moževu. **13** In povedal nam je, kako je videl angelja v hiši svojej, da je pristopil in mu rekel: Pošlj v Jopo móż, in poklici Simona s priimkom Petra, **14** Kteri ti bo govoril besede, po katerih se boš zveličal ti in vsa hiša tvoja. **15** Ko sem pa jel govoriti, pade sveti Duh na-nje, kakor tudi na nas v začetku. **16** Tedaj sem se spomenil besede Gospodove, kakor je povedal: "Janez sicer je krstil z vodo, ali vi se boste krstili z Duhom svetim." **17** Ko jim je torej Bog dal ravno ta dar, kakor tudi nam, ktori smo verovali v Gospoda Jezusa Kristusa: kdo pa sem bil jaz, da bi bil mogel Bogu zabraniti? **18** Ko so pa to slišali, umolknili so, in slavili so Boga, govoreč: Torej tudi paganom je Bog dal pokoro za življenje. **19** Ti pa, kteri so se bili razkropili za voljo stiske, ktera je nastala za Štefana, prišli so noter do Fenicije, nikomur ne govorěc besede, razen samo Judom. **20** Bili so pa nekteri od njih možje Ciprani in Cirenci, ktori so, ko so bili prišli v Antiohijo, govorili tudi Grkom, in oznanjevali Gospoda Jezusa. **21** In bila je roka Gospodova ž njimi; in veliko število jih je verovalo in izpreobrnilo se h Gospodu. **22** In prišel je glas o tem do ušes cerkve, ktera je bila v Jeruzalemu; in poslali so Barnaba, naj odide do Antiohije. **23** Ta, ko je prišel, in je videl milost Božjo, oveselil se je, in prosil je vse, naj s stanovitnim srcem ostanejo v Gospodu. **24** Kajti bil je mož dober in poln Duha svetega in vere. In pridružilo se je veliko ljudstva Gospodu. **25** Tedaj izide Barnaba v Tars iskat Savla; in ko ga je našel, pripelje ga v Antiohijo. **26** In zbirala sta se celo leto v cerkvi, in učila sta dosti ljudstva, in imenovali so se učenci najprej v Antiohiji Kristjani. **27** V te dni so pa prišli iz Jeruzalema preroki v Antiohijo. **28** In vstavši eden od njih po imenu Agab, oznani po Duhu, da bo lakota

12 V ta čas pa vzdigne Herod kralj roke, da bi nektere od cerkve mučil. **2** In umorí Jakoba brata Janezovega z mečem. **3** In videvši, da je po godi Judom, sklene tudi Petra vjeti (bili so pa dnevi presnih kruhov); **4** Kterega je tudi vjet in posadil v ječo, in izročil štirim četvericam vojakov, naj ga varujejo, in hotel ga je po Velikej noči izpeljati pred ljudstvo. **5** Petra torej so sicer varovali v ječi; a cerkev je molila za-nj k Bogu neprehomoma. **6** Ko ga je pa imel Herod izpeljati, tisto noč je spal Peter med dvema vojakoma, okovan v dvojne verige; a varuhi pred vratmi so stražili ječo. **7** In glej, angelj Gospodov pristopi, in svetloba se zasveti v ječi; in udarivši Petra v rebra, zbudí ga, govoreč: Vstani hitro! In spadle so mu verige z rok. **8** In reče mu angelj: Opaši se, in obuj opanke svoje. In storil je tako. In reče mu: Ognji plăšč svoj, in pojdi za meno. **9** In izšel je, in šel je za njim; in ni vedel, da je res, kar se je godilo po angelji, nego menil je, da vidi prikazen. **10** Ko sta bila pa prešla mimo prve straže in druge, prideta do železnih vrat, ktera so držala v mesto, in ta jima se sama od sebe odpró. Ter izideta, in prideta v eno ulico, in precej odstopi angelj od njega. **11** In ko pride Peter k sebi, reče: Sedaj vém res, da je poslal Gospod angelja svojega, in me je otel iz roke Herodove in vsega čakanja ljudstva Judovskega. **12** In razmislivši to, pride do hiše Marije matere Janeza s priimkom Marka, kjer je bilo veliko zbranih, kteri so molili. **13** Ko je pa Peter na vežna vrata potkal, pristopi deklica po imenu Roda poslušat. **14** In spoznavši glas Petrov, od veselja ni odprla vrat, nego odbežala je noter, in sporočila je, da stojí Peter pred vratmi. **15** Oni jej pa rekó: Meša ti se. A ona je trdila, da je takoo. Oni so pa govorili: Angelj njegov je. **16** A Peter je čakal in trkal. Ko pa odpró, ugledajo ga, in ostrmé. **17** Namignivši pa z roko, naj molčé, razloží jím, kako ga je Gospod izpeljal iz ječe. In reče: Sporočite to Jakobu in bratom. In izšel je, in odšel je v drugi kraj. **18** Ko se je pa zdani, ni bil majhen strah med vojaki, kaj da se je s Petrom zgodilo. **19** Herod pa, ko ga je zahteval in ga ni našel, izpraša varuhe, in ukaže jih odpeljati: in snide iz Judeje v Cezarejo, ter je tu živel. **20** Bil je pa Herod jezen na Tirce in Sidonce; a oni enodušno pridejo k njemu, in pregovorivši Blasta komornika kraljevega, prosili so mirú, za to, ker je

njih dežela dobivala živež iz kraljeve. **21** A odločeni povzdigneno roko jih je izpeljal iž nje. **18** In okoli dan se je oblekel Herod v kraljevo oblačilo, in sedši štirideset let je potpel ž njih šegami v puščavi. **19** na sodišče, govoril jim je. **22** Ljudstvo pa je vpilo: In pokončavši sedem narodov v zemlji Kanaanskej, Božji glas je to, a ne človeški. **23** Pri tej priči pa ga je razdelil jim je po kocki njih zemljo. **20** In po tem, udaril angelj Gospodov, za to ker ni dal slave Bogu: kakih štiri sto in petdeset let, da jih je sodnike do in sneden od črvov je umrl. **24** A beseda Gospodova Samuelu preroka. **21** In odtlej so zahtevali kralja, in je rastla in razširjala se. **25** A Barnaba in Savel sta se vrnila iz Jeruzalema, ko sta bila opravila službo, in vzela sta s seboj tudi Janeza s priimkom Marka.

13 Bili so pa v cerkvi, ktera je bila v Antiohiji, nekteri preroki in učeniki: Barnaba in Simeon, ki se je imenoval Niger, in Lucij Cirenec, in Manahen, s Herodom četrtnikom odgojen, in Savel. **2** Ko so pa oni službo Gospodu opravljali in se postili, reče sveti Duh: Odločite mi Barnaba in Savla za delo, na ktero sem ju poklizal. **3** Tedaj, postivši se in molivši, položé roke na nju, ter ju odpusté. **4** Ta torej, poslana od Duha svetega, snideta v Selevcijo, in odtod se odpeljeta po morji na Ciper. **5** In ko sta prišla v Salamino, oznanjevala sta besedo Božjo po shajališčih Judovskih; imela sta pa tudi Janeza za služabnika. **6** In ko sta prešla otok noter do Pafa, najdetra nekega vražarja, lažnjivega preroka Juda, ktemu je bilo ime Barjezu, **7** In je bil z namestnikom Sergijem Pavlom, pametnim možem. Ta, poklicavši Barnaba in Savla, želet je slišati besedo Božjo. **8** Ali ustavljal jima se je Elima, vražar (tako namreč se tolmači ime njegovo), gledajoč, da bi namestnika odvrnil od vere. **9** Savel pa, ki se tudi Pavel imenuje, poln Duha svetega, pogledavši na-nj, **10** Reče: O polni vsake zvijače in vsake hudobije, sin hudičev, sovražnik vsake pravice! ali ne boš nehal prevračati pravih potov Gospodovih? **11** In sedaj, glej, roka Gospodova je zoper té, in slep boš in ne boš videl solnca do časa. In pri tej priči je padel na-nj mrak in tema, in tipajoč okoli, iskal je vodnika. **12** Tedaj je namestnik, ko je videl, kaj se je zgodoval, in čudil se je nauku Gospodovemu. **13** Odpeljavši pa se iz Pafa Pavel in kteri so bili ž njim, pridejo v Pergo Pamfilijsko. Janez pa se loči od nju, in vrne se v Jeruzalem. **14** Ona pa, ko sta bila odšla iz Perge, prideta v Antiohijo Pisidijsko, in vnideta v sobotni dan v shajališče, in sedeta. **15** Po branji postave in prerokov pa pošlejo poglavarij shajališča k njima, govoreč: Moža bratal če je v vaju beseda tolažbe za ljudstvo, govorita. **16** Vstavši torej Pavel, pomigne z roko, naj umolknenejo, ter reče: Možjé Izraelci, in kteri se bojite Boga, poslušajte! **17** Bog naroda tega Izraelovega je izvolil očete naše, in povišal je ljudstvo, ko so prebivali v zemlji Egiptovskej, in s

povzdigneno roko jih je izpeljal iž nje. **18** In okoli dal jim je Bog Savla sina Kisovega, moža iz rodú Benjaminovega, štirideset let. **22** In ko je bil tega zavrgel, obudil jim je Davida za kralja, ktemu je tudi rekel, pričevaje: "Našel sem Davida Jesejevega, moža po srcu svojem, kteri bo izpolnjeval vso voljo mojo." **23** Iž njegovega semena je Bog po obljudi obudil Izraelu zveličarja Jezusa, **24** Ko je oznanil Janez pred prihodom njegovim krst pokore vsemu ljudstvu Izraelovemu. **25** Ko je pa Janez tek svoj dopolnjeval, govoril je: "Kdo menite, da sem jaz? Nisem jaz, nego glej, prišel bo za meno, komur nisem vreden obutala odvezati z nog." **26** Možjé bratje, sinovi rodú Abrahamovega, in kteri se med vami bojé Boga! vam se je poslala beseda tega življenja. **27** Kajti tí, kteri prebivajo v Jeruzalemu, in njih poglavarij, ker tega niso poznali, odsodili so ga, in tako so glasove prerokov, kteri se vsako soboto beró, dopolnili; **28** In nobene krvicte smrtne niso našli, in prosili so Pilata, naj ga pogubí. **29** In ko so dopolnili vse, kar je bilo pisano za njega, sneli so ga z lesa in položili v grob. **30** A Bog ga je obudil iz mrtvih, **31** In pokazoval se je več dñi tem, kteri so bili ž njim vred prišli iz Galileje v Jeruzalem, kteri so priče njegove pred ljudstvom. **32** In mi vam oznanjujemo obljudbu, ktera se je obljudila očetom, da je to Bog izpolnil nam njih otrokom, obudivši Jezusa, **33** Kakor je tudi v drugem psalmu pisano: "Sin moj si ti; jaz sem te danes rodil." **34** Da ga je pa obudil iz mrtvih, da se ne vrne več v trohnenje, rekel je takoj: "Dal vam bom svetinjo Davidovo zvesto." **35** Za to pravi tudi na drugem mestu: "Ne boš dal, da bi svetnik tvój videl trohnenje." **36** Kajti David, ko je bil ob času svojem poslužil volji Božej, zaspal je, in položili so ga k očetom njegovim, in videl je trohnenje. **37** Ta pa, ki ga je Bog obudil, ni videl trohnenja. **38** Znano vam torej bodi, možjé bratje! da vam se po njem odpuščanje grehov oznanjuje; **39** In od vsega, od česar se v Mojzesovej postavi niste mogli opravičiti, opravičil se bo v tem vsak, kdor veruje. **40** Glejte torej, da ne pride na vas, kar je rečeno v prerokih: **41** "Glejte, zaničevalci! in čudite se in izginite; kajti delo bom jaz storil v dnéh vaših, delo, ktemu ne boste verovali, če vam kdo pové." **42** Ko sta pa izšla iz shajališča Judovskega, prosili so ju pogani, naj bi jim drugo soboto govorila te besede. **43** In ko se

je zbor razšel, odšlo je veliko Judov in pobožnih umrljiva, vam enaka človeka, ktera vam oznanjujeva, izpreobrnencev za Pavlom in Barnabom, ktera sta, da se od teh praznih reči obrnite k živemu Bogu, kteri govoreč jim, prigovarjala, naj ostanejo v milosti Božej. je ustvaril nebo in zemljo in morje in vse, kar je v 44 A drugo soboto se je skoro vse mesto zbral, da njih; 16 Kteri je v preteklih časih pustil vse narode, da bi slišali besedo Božjo. 45 Videč pa Judje ljudstvo, so hodili po svojih potih: 17 Vendar pa ni sebe brez napolnijo se nenavídnosti, in govorili so zoper to, kar pričevanja pustil, delajoč dobrote, dajoč nam z neba je pravil Pavel, nasprotuječ in preklinjajoč. 46 Tedaj dež in rodotvitne čase, napolnjujoč srca naša z jedjo in Pavel in Barnaba srčno rečeta: Vam se je morala veseljem. 18 In govoreč to, komaj sta ustavila ljudstvo, najprej govoriti beseda Božja; ko jo pa zametujete, in da jima ni darovalo. 19 Med tem pa pride nekaj se nevredne štejete večnega življenja, glej, obračava Judov iz Antiohije in Ikonije, in pregovorivi ljudstvo, se do poganov. (aiōnios g166) 47 Kajti tako nam je kamenjali so Pavla in izvlekli iz mesta, misleč, da je zapovedal Gospod: "Postavil sem te za luč poganom, umrl. 20 Ko so ga pa učenci obstopili, vstane in vnde da boš na zveličanje noter do kraja zemlje." 48 Ko so v mesto; in drugi dan izide z Barnabom v Derbo, pa pogani to slišali, veselili so se, in slavili so besedo 21 In ko sta oznanila evangelj temu mestu, in sta Gospodovo, in verovali so, kolikor jih je bilo odločenih mnoge podučila, vrnila sta se v Listro in Ikonijo in za večno življenje. (aiōnios g166) 49 In razširjala se Antiohijo, 22 Potrjuječ duše učencev, opominjajoč, da je beseda Gospodova po vsei deželi. 50 Judje pa naj ostanejo in veri, in da nam je treba po mnogih nadražijo pobožne in poštene žene in prvake mestne, stiskah vnitri v kraljestvo Božje. 23 In postavivši jim in zbudé preganjanje zoper Pavla in Barnaba, in starešine po cerkvah, molivši s postom, izročila sta izženó ju iz svojih krajev. 51 A ona sta otresla prah z jih Gospodu, v kterege so verovali. 24 In prešla sta Pisidijski in prišla v Pamfilijo. 25 In gorovrivi v Pergi besedo, sešla sta v Atalijo; 26 In odtod sta se odpeljala po morji in Antiohiji, odkoder sta bila izročena milosti Božej na delo, ktero sta dokončala. 27 Ko sta pa prišla in sta zbrala cerkev, sporočila sta, koliko reči je Bog ž njima storil, in da je odprl poganom vrata vere. 28 In prebila sta tu ne malo časa z učenci.

14 Zgodí se pa v Ikoniji, da sta šla vkupej v shajališče Judovsko, in sta govorila, tako, da je veliko mnoštvo Judov in Grkov verovalo. 2 Tisti Judje pa, kteri niso verovali, podpihajo in nadražijo duše poganov zoper brate. 3 Ali ostala sta dosti časa, govoreč srčno v Gospodu, kteri je pričeval besedo milosti svoje, in je dajal, da so se znamenja in čudeži godili po njunih rokah. 4 In množica mestna se razdelí; in eni so bili z Judi, eni pa z aposteljnoma. 5 Ko so se pa vzdignili pogani in Judje s poglavarji svojimi, da bi ju zasramotili in kamenjali, 6 Zvesta, in pobegneta v Likaonski mesti Listro in Derbo, in okolico, 7 In tu sta oznanjevala evangelj. 8 In sedel je v Listri en mož bolan na nogah, hrom iz telesa matere svoje, kteri ni bil nikoli hodil. 9 Ta je poslušal Pavla, ko je govoril; in on pogleda nanj, in videvši, da ima vero, da bo ozdravel, 10 Reče z močnim glasom: Stopi na noge svoje po konci! In skočil jo, in hodil povzdignejo glas svoj, govoreč Likaonski: Bogova sta v človeškej podobi sešla k nam. 12 In imenovali so naj postavo Mojzesovo izpolnjujejo. 6 In aposteljni in Barnaba Jupiterja; a Pavla Merkurija, ker je bil on načelnik besede. 13 Duhoven pa Jupiterjev, ki je bil pred mestom, pripelje juncev, in prinese vencev pred vi veste, da je od prvih dní Bog izmed nas izbral, vrata, in hotel jima je z ljudstvom darovati. 14 Ko sta pa aposteljna Barnaba in Pavel to slišala, raztrgala pa aposteljna Barnaba in Pavel to slišala, raztrgala sta oblačila svoja, in skočila sta med ljudstvo kričeč, jim je, davši jim Duha svetega, kakor tudi nam. 9 In 15 In govoreč: Možjé! kaj to delete? Tudi midva sva nobenega razločka ni postavil med nami in njimi, ko

15 In pride jih nekaj iz Judeje, in učili so brate: Če se ne obrežete po šegi Mojzesovej, ne morete zveličati se. 2 Ko je torej nastal razpor, in se Pavel in Barnaba nista malo prepiprali ž njimi, sklenejo, da naj odidejo Pavel in Barnaba in nekteri drugi izmed njih gor k aposteljnem in starešinam v Jeruzalem, za voljo tega vprašanja. 3 Oni torej spremljeni od cerkve, šli so skozi Fenicijo in Samarijo, pripovedovaje izpreobrnjenje poganov; in delali so veliko radost vsem bratom. 4 Ko so pa prišli v Jeruzalem, sprejela jih je cerkev in aposteljni in starešine, in sporočili so, Stopi na noge svoje po konci! In skočil jo, in hodil koliko reči je Bog ž njima storil. 5 Ali vstalo jih je nekaj od ločinke Farizejske, kteri so bili verovali, in povzročili, da to reč presodijo. 7 Ko so se pa načelnik besede. 13 Duhoven pa Jupiterjev, ki je bil veliko prepiprali, vstane Peter in jim reče: Možjé bratje! pred mestom, pripelje juncev, in prinese vencev pred vi veste, da je od mojih ust slišali pogani besedo evangelja, pa aposteljna Barnaba in Pavel to slišala, raztrgala da so iz mojih ust slišali pogani besedo evangelja, pa aposteljna Barnaba in Pavel to slišala, raztrgala sta oblačila svoja, in skočila sta med ljudstvo kričeč, jim je, davši jim Duha svetega, kakor tudi nam. 9 In nobenega razločka ni postavil med nami in njimi, ko

je po veri očistil njih srca. **10** Sedaj torej, kaj izkušate Antijohiji, in učila sta in oznanjevala, tudi z mnogimi Boga, da nakladate učencem jarem na vrat, kterega drugimi, besedo Gospodovo. **36** A črez nekoliko ne očetje naši, ne mi nismo mogli ponesti? **11** Nego dní reče Pavel Barnabu: Vrniva se in obiščiva brate po milosti Gospoda Jezusa Kristusa verujemo, da svoje po vseh mestih, v katerih sva oznana beseda se bomo zveličali, kakor tudi oni. **12** Tedaj je vsa Gospodovo, kako se imajo. **37** Barnaba je pa hotel, množica umolknila, in poslušali so Barnaba in Pavla, da bi vzela s seboj Janeza, ki se je imenoval Marka. ktera sta pripovedovala, kolika znamenja in čudeže je **38** Ali Pavlu se je za dobro zdelo, da tega, ki se je Bog storil po njima med pogani. **13** Ko sta umolknila, ločil od nju iz Pamfilije, in ni šel ž njima na delo, ne bi odgovoril Jakob, govoreč: Možjé bratje, čujte me! jemala s seboj. **39** Za to vstane razpor, tako, da sta **14** Simon je povedal, kako je Bog najprej obiskal se ločila eden od drugega, in je Barnaba vzel Marka, pogane, da bi prejel iž njih ljudstvo imenu svojemu; **40** in se je odpeljal po morji na Ciper; **15** In s tem se vjemajo besede prerokov, kakor je Sila, in izide, priporočen milosti Božej od bratov. **41** pisano: **16** "Po tem se bom vrnil, in sezidal bom zopet In hodil je po Siriji in Ciliciji, in utrjeval je cerkve. dom Davidov, ki je padel; in razvalino njegovo bom zopet sezidal, in povzdignil ga bom: **17** Da ljudé, kteri ostanejo, poiščejo Gospoda, in vsi narodi, na ktore se je ime moje poklicalo: pravi Gospod, ktori vse to dela." **18** Bogu so od vekomaj znana vsa dela njegova. (aiōn g165) **19** Za to jaz sodim, naj se ne nadlegujejo, ktori se od paganov obračajo k Bogu. **20** Nego piše naj jim se, da naj se zdržujejo ognjušenja od malíkov in kurbarije in udavljenega in krvi: **21** Kajti Mojzes jih od starodavnih časov po vseh mestih ima, ktori ga oznanjujejo, ko se po shajališčih vsako soboto bere. **22** Tedaj so aposteljni in starešine z vso cerkvijo sklenili izvoliti možé izmed sebe, in poslali v Antijohijo s Pavlom in Barnabom: Juda s prijmom Barsaba, in Sila, znamenita moža med brati. **23** In pisali so po njunih rokah to: Aposteljni in starešine in bratje pozdravljajo brate izmed paganov, ktori so po Antijohiji in Siriji in Ciliciji. **24** Ker smo slišali, da so nekteri izmed nas izšli, in so vas zbegali z besedami, in zmotili duše vaše, govoreč, da se obrezujte in izpolnjujte postavo, kterm nismo zapovedali; **25** Sklenili smo ene misli zbrani izvoliti možé in poslati k vam, z ljubljenima našima Barnabom in Pavlom, **26** Človekom, ktera sta dala duši svoji za ime Gospoda našega Jezusa Kristusa. **27** Poslali smo torej Juda in Sila, ktera bosta tudi sama z besedo povedala ravno to. **28** Dopadlo je namreč svetuemu Duhu in nam, nobenega bremena več ne nakladati vam, razen teh potrebnih reči: **29** Da se zdržujte malíkom darovanega in krvi in udavljenega in kurbarije. Če se boste tega varovali, boste prav delali. Zdrav! **30** In ko so jih bili odpravili, prišli so v Antijohijo; in zbravši množico, izročili so pismo. **31** Ko so pa prebrali, razveselili so se tolažbe. **32** A Juda in Sila, ktera sta bila tudi preroka, utolažila sta z mnogimi besedami brate, in utrdila. **33** In ko sta tu nekaj časa prebila, odpustili so ju bratje v miru k aposteljnem. **34** Sklenil je pa Sila tam ostati. **35** A Pavel in Barnaba sta živelia v

16 Pride pa v Derbo in Listro; in glej, neki učenec je bil tu po imenu Timotej, sin neke žene Judinje, ktera je verovala, očeta pa Grka; **2** Za kterege so dobro pričali bratje, ktori so bili v Listri in Ikoniji. **3** Tega je hotel Pavel, da bi šel ž njim, in vzemši, obreže ga za voljo Judov, ktori so bili v tistih krajin; kajti vedeli so vsi za očeta njegovega, da je Grk. **4** Ko so pa hodili po mestih, priporočevali so jim, naj izpolnjujejo ustave, ktere so sklenili aposteljni in starešine v Jeruzalemu. **5** In cerkve so se utrjevale v veri, in množilo se je njih število vsak dan. **6** In ko so prehodili Frigijo in Galacijsko deželo, zabranil jim je sveti Duh govoriti besedo in Aziji. **7** In ko so prišli v Mižijo, izkušali so iti v Bitinijo: ali Duh jim ni pustil. **8** A ko so prešli Mižijo, snideo v Troado. **9** In prikaže se Pavlu po noči prikazen. Neki mož Macedonec je stal, proseč ga in govoreč: Pridi v Macedonijo in pomagaj nam. **10** Ko je bil pa prikazen videl, ogledali smo se precej, da izidemo v Macedonijo, prepričani, da nas je Gospod poklical, da jim oznamimo evangeli. **11** Ko smo se torej odpeljali iz Troade, prišli smo na ravnost v Samotracijo, in drugi dan v Neapolj. **12** In otdot v Filipe, ktero je prvo mesto straní Macedonske, selišče. V tem mestu pa smo se nekoliko dní mudili, **13** In v sobotni dan smo izšli iz mesta k vodi, kjer je bil navadni kraj molitve, in sedši, govorili smo ženam, ktere so so bile zbrane. **14** In neka žena po imenu Lidija, ktera je prodajala škrlat, iz mesta Tijatirskega, bogabojča, poslušala je; in odprl jej je Bog srce, da je pazila na to, kar je Pavel govoril. **15** Ko se je pa krstila, in hiša njena, prosila je, govoreč: Če mislite, da sem Gospodu verna, vridite v hišo mojo in ostanite; in primoralna nas je. **16** Zgodí se pa, ko smo šli na molitev, sreča nas neka deklica, ktera je imela duha vedeža, in je veliko dobička dajala gospodarjem svojim z vedeževanjem. **17** Ta je bila šla za Pavlom in nami, in vpila je, govoreč: Ti ljudje

so služabniki Boga najvišega, kteri vam oznanjujejo da ta Jezus, kterega vam jaz oznanjujem, je Kristus. pot zveličanja. **18** A to je delala veliko dnî. Pavla je **4** In nekteri od njih so verovali, in pridružili so se pa bolelo, in obrnivši se, reče duhu: Ukazujem ti po Pavlu in Silu, in od pobožnih Grkov velika množica, imenu Jezusa Kristusa, da izidi iž nje. In izšel je še in imenitnih žen ne malo. **5** Ali trdovratni Judje so tisto uro. **19** Ko so pa videli gospodarji njeni, da je zavidali, in privzemši nekaj hudobnih móz izmed izšlo upanje njih dobička, primejo Pavla in Sila, in drhal, in zbravši trumo, nadražili so mesto; in obstopili odvlečejo ju na trg k poglavljarem. **20** In pripeljavši ju so hišo Jazonovo, in iskali so ju, da bi ju izpeljali pred k poglavljarem, rekó: Ti ljudé motijo naše mesto, ker ljudstvo. **6** Ko ju pa niso našli, povlečejo Jazona in so Judje; **21** In oznanjujejo šege, kterih mi ne smemo nektere brate pred starešine mestne, vpijoč: Ti, ki sprejemati ne izpolnjevati, ker smo Rimljani. **22** In so ves svet razdražili, ti so tudi sèm prišli; **7** Ktere ljudstvo vstane zoper nju; in poglavari jima raztrgajo je sprejel Jazon; in ti vsi delajo zoper cesarjeve oblačila, in veleli so ju šibati. **23** In ko so ju zeló zapovedi govoreč, da je nekdo drugi kralj, Jezus. pretepli, vržejo ju v ječo, naročivši varuhu ječe, naj ju **8** In razdražili so ljudstvo in starešine mestne, kteri skrbno varuje. **24** In on, prejemši takošno zapoved, so to poslušali. **9** In ko so bili prejeli zadostenje od vržeju v najnotranjo ječo, in dene jima noge v kladu. Jazona in drugih, pustili so jih. **10** Bratje pa naglo **25** A o polnoči sta Pavel in Sila molila in hvalila Boga; po noči odpravijo Pavla in Sila v Berejo; in ko tje in jetniki so ju poslušali. **26** Kar vstane potres velik, prideta, odideta in shajališče Judovsko. **11** Ti so bili tako, da se je temelj ječe zgani; in pri tej priči so se pa blagosrčniji od Solunskih; ti so sprejeli besedo z odprla vsa vrata, in vsem je odpadlo železje. **27** Ko se vsem poželenjem, in vsak dan so preiskovali pisma, je pa varuh ječe prebudil, in je videl vrata ječe odprta, če je to tako. **12** In tako jih je veliko od njih verovalo, izdere meč in hotel se je umoriti, misleč, da so jetniki in poštenih Grških žen in móz ne malo. **13** Ko so pa pobegnili. **28** Pavel pa zakliče z močnim glasom, Judje Solunski zvedeli, da tudi v Bereji oznanjuje govoreč: Ne storí si nič žalega; saj smo vsi tu. **29** Pavel besedo Božjo, pridejo tudi tje, in vzdignejo On pa, izprosivši luč, poletí noter, in pade drhtajoč ljudstvo. **14** Ali bratje so tedaj Pavla naglo odpravili, Pavlu in Silu pred noge. **30** In izpeljavši ju ven, reče: da je šel v primorje; a Sila in Timotej sta ostala tam. Gospoda! kaj mi je treba storiti, da se zveličam? **31** **15** Ti pa, kteri so bili Pavla spremili, pripeljali so ga do Ona pa rečeta: Veruj v Gospoda Jezusa Kristusa, Aten; in ko so prejeli sporočilo do Sila in Timoteja, naj in zveličal se bo ti in hiša tvoja. **32** In govorila sta bi kar najhitreje prišla k njemu, vrnili so se. **16** Ko ju mu besedo Gospodovo, in vsem, kteri so bili v hiši je pa Pavel v Atenah čakal, vname se duh njegov v njegovej. **33** In vzel ju je še tisto uro nočí, in izmil njem, ko je videl, da je mesto malikovanju udano; **17** od ran, in krstil se je on in vsi njegovi precej. **34** In In razgovarjal se je v shajališči z Judi in pobožnimi, odpeljavši ju v hišo svojo, postavlil je mizo, in veselil in na trgu vsak dan s tistimi, na ktere je naletel. **18** se je, da je z vso hišo veroval v Boga. **35** Ko se je pa Nekteri od Epikurejskih in Stojskih modrijanov so so zdanilo, pošljejo poglavarij beriče, govoreč: Izpusti pa prepirali ž njim; in eni so govorili: Kaj hoče ta te ljudi. **36** In varuh ječe sporočí te besede Pavlu: kvasé povedati? a drugi: Zdi se, da je oznanjevalec Poslali so poglavarji, da se imata izpustiti; sedaj torej tujih bogov: ker jim je Jezusa in vstajanje oznanjeval. izidita, in pojedita v miru. **37** Ali Pavel jim reče: Šibali **19** In vzemó ga in odpeljejo na Areopag, govoreč: so naju očitno, neobsojena, človeka Rimljana, in vrgli Moremo li zvedeti, kakošen je ta novi nauk, katega ti v ječo: in sedaj naju skrivaj izpuščajo? Ne tako; nego oznanjuješ? **20** Kajti nekaj novega nam nosiš v ušesa; sami naj pridejo in naju izpeljejo. **38** In berici sporočé za to hočemo zvedeti, kaj če to biti. **21** (Vsi Atenjani pa te besede poglavljarem; in uplašijo se, slišavši, da sta in tujci, kteri so prihajali, niso imeli drugega opraviti, Rimljana. **39** Ter pridejo in ju zaprosijo: in izpeljavši ju, nego kaj novega pripovedovati ali poslušati.) **22** Pavel prosili so, naj izideta iz mesta. **40** In ko sta bila izšla pa, vstopivši se sredi Areopaga, reče: Možjé Atenjan! iz ječe, prišla sta k Lidiji; in videvši brate, utolažila sta po vsem vas vidim, da ste nekako preverni. **23** Ko jih, in izšla sta.

17 In šla sta skozi Amfipolj in Apolonijo, in prišla sta v Solun, kjer je bilo shajališče Judovsko. **2** In Pavel vnide po navadi k njim, in razgovarjal se je z njimi tri sobote iz pisem, **3** Razkladajoč in dokazujoč, da je bilo treba, da je Kristus trpel in vstal od mrtvih, in

človeškimi rokami, kakor da bi česa potreboval, ko Galijon Judom: Ko bi bila kaka krivica ali dejanje sam daje vsem življenje in dihanje in vse; **26** In je hudobno, o Judje, poslušal bi vas po dolžnosti; **15** ustvaril iz ene krví ves rod človeški, da prebiva po Ker je pa vprašanje za besedo in imena in za vaše vsem licu zemlje, in je odločil odmenjene čase in postave, glejte sami: kajti jaz ne čem biti sodnik v meje njih prebivanja: **27** Da bi iskali Gospoda, ne teh rečeh. **16** In odgnal jih je od sodišča. **17** Tedaj bi li ga kako otpali ali našli; da si ravno ni daleč zgrabijo vsi Grki Sostena poglavarja shajališča, in od nobenega od nas. **28** Kajti v njem živimo in se bliši so ga pred sodiščem; ali Galijon se ni nič zmenil gibljemo in smo; kakor so tudi nekteri pesnikov vaših za to. **18** A Pavel je še dosti dní ostal, in poslovivši rekli: "Kajti tudi rodū njegovega smo." **29** Ker smo se z brati, odpeljal se je po morji v Sirijo, in že njim torej Božjega rodú, ne smemo misliti, da je božanstvo Priscila in Akvila; in ostrigel je v Kenhrahu glavo: imel enako zlatu ali srebru ali kamenu, izrezanemu po je namreč oblubo. **19** In pride v Efez, In onadva pustí umetnosti in izmišljeni človekovem. **30** Bog torej, tam; a on vnde v shajališče, in prepiral se je z Judi. ne gledajoč na čase nevednosti, oznanjuje sedaj **20** Ko so ga pa prosili, naj bi dalje časa ostal pri njih, vsem ljudém povsodi, naj delajo pokoro; **31** Zato, ker ni pritrdil; **21** Nego poslovil se je že njimi, govoreč: je postavil dan, ko bo sodil ves svet po pravici, po Prihodnji praznik moram po vsakej ceni praznovati v možu, kterega je odločil, podavši vero vsem s tem, Jeruzalemu; ali vrnil se bom, če Bog hoče, zopet k da ga je obudil od mrtvih. **32** Ko so pa slišali vstajanje varm. In odpeljal se je iz Efeza. **22** In ko je prišel v mrtvih, nekteri so se posmehovati, a drugi so rekli: O Cezarejo, šel je gor in je pozdravil cerkev, in sešel tem te bomo drugoč slišali. **33** In tako je odšel Pavel je v Antiohijo. **23** In ko se je nekaj časa pomudil, izmed njih. **34** A nekteri možje so mu se pridružili in izšel je, in prehodil je zapored Galacijsko stran in so verovali; med katerimi je bil Dionizij Areopagitski, in Frigijo, utrujoč vse učence. **24** Prišel je pa v Efez žena po imenu Damara, in drugi že njima.

18 Po tem je pa Pavel, ko se je bil ločil iz Aten, prišel v Korint. **2** In našel je nekega Juda po imenu Akvila, iz Ponta po rodu, kjer je bil nedavno prišel iz Italije, in Priscilo ženo njegovo (za to, ker je bil zapovedal Klavdij, da imajo vsi Judje iti iz Rima), in prišel je k njima. **3** In ker je bil ravno tistega rokodelstva, ostal je pri njima in je delal; bila sta pa po rokodelstvu delalca šatorov. **4** In prepiral se je v shajališči vsako soboto, in prigovarjal je Judom in Grkom. **5** Ko sta pa prišla iz Macedonije Sila in Timotej, pričeval je Pavel navdušen Judom, da Jezus je Kristus. **6** Ko so pa oni nasprotovali in preklinjali, otrese oblačila, in reče jim: Kri vaša vam pridi na glavo; čist jaz odslej k pogonom pojdem. **7** In ko je odšel odtod, prišel je v hišo nekega Justa po imenu, kjer je častil Boga, in kogar hiša je bila tik shajališča. **8** Krisp pa, poglavar shajališča, veroval je v Gospoda z vso hišo svojo; in veliko Korinčanov, kjer so poslušali, verovalo je in krščevalo se. **9** Reče pa Gospod Pavlu po noči v prikazni: Ne boj se, nego govoril in ne molči; **10** Kajti jaz sem s teboj, in nihče te ne bo napadel, da bi ti kaj storil: ker imam veliko ljudstva v tem mestu. **11** In prebil je tu eno leto in šest mesecev, učeč pri njih besedo Božjo. **12** Ko je bil pa Galijon namestnik v Ahaji, napadli so Judje enodušno na Pavla; in pripeljali so ga na sodišče, **13** Govoreč: Ta nagovarja ljudi, naj časté Boga zoper postavo. **14** Ko je pa hotel Pavel usta odpreti, reče

Galijon Judom: Ko bi bila kaka krivica ali dejanje sam daje vsem življenje in dihanje in vse; **15** ustvaril iz ene krví ves rod človeški, da prebiva po Ker je pa vprašanje za besedo in imena in za vaše vsem licu zemlje, in je odločil odmenjene čase in postave, glejte sami: kajti jaz ne čem biti sodnik v meje njih prebivanja: **16** In odgnal jih je od sodišča. **17** Tedaj bi li ga kako otpali ali našli; da si ravno ni daleč zgrabijo vsi Grki Sostena poglavarja shajališča, in od nobenega od nas. **18** Kajti v njem živimo in se bliši so ga pred sodiščem; ali Galijon se ni nič zmenil gibljemo in smo; kakor so tudi nekteri pesnikov vaših za to. **19** A Pavel je še dosti dní ostal, in poslovivši rekli: "Kajti tudi rodū njegovega smo." **20** Ko so ga pa prosili, naj bi dalje časa ostal pri njih, vsem ljudém povsodi, naj delajo pokoro; **21** Nego poslovil se je že njimi, govoreč: je postavil dan, ko bo sodil ves svet po pravici, po Prihodnji praznik moram po vsakej ceni praznovati v možu, kterega je odločil, podavši vero vsem s tem, Jeruzalemu; ali vrnil se bom, če Bog hoče, zopet k da ga je obudil od mrtvih. **22** Ko so pa slišali vstajanje varm. In odpeljal se je iz Efeza. **23** In ko se je nekaj časa pomudil, izmed njih. **24** A nekteri možje so mu se pridružili in izšel je, in prehodil je zapored Galacijsko stran in Frigijo, utrujoč vse učence. **25** Prišel je pa v Efez neki Jud po imenu Apolo, Aleksandrijan po rodu, mož razgovoren, učen v pismih. **26** Ta je bil podučen v potu Gospodovem, in, goreč v duhu, govoril je in učil pridno to, kar zadeva Gospoda, in poznal je samo krst Janezov. **27** In ta je jel srčno oznanjevati v shajališči. Ko sta ga pa Akvila in Priscila slišala, vzela sta ga, in razložila sta mu pot Gospodov natanjčneje. **28** A ko je hotel iti in Ahajo, opomenili so ga bratje, in pisali so učencem, naj ga sprejmó. In ko je prišel, pripomogel je mnogo tistim, kjer so verovali po milosti. **29** Kajti trdo je Jude neprehomna zavračeval pred ljudstvom, dokazujoč iz pišem, da Jezus je Kristus.

19 Zgodí se pa, ko je bil Apolo v Korintu, da Pavel, prehodivši gorenje strani, pride v Efez; in ko je našel nekaj učencev, **2** Reče jim: Ali ste prejeli Duha svetega, ko ste postali verni? Oni mu pa rekó: Saj še slišali nismo, da je sveti Duh. **3** In reče jim: Na kaj torej ste se krstili? Oni pa rekó: Na krst Janezov. **4** Pavel pa reče: Janez je krstil s krstom spokore, govorč ljudstvu, da naj verujejo v tega, kjer bo za njim prišel, to je v Kristusa Jezusa. **5** Ko so pa to slišali, krstili so se v ime Gospoda Jezusa. **6** In ko je položil Pavel roke na-nje, prišel je sveti Duh na-nje, in govorili so jezikite in prerovali. **7** Bilo je pa vseh móż kakih dvanajst. **8** In ko je prišel v shajališče, govoril srčno, tri mesece prepipajoč se in učeč o kraljestvu Božjem. **9** Ko so bili pa nekteri otrpneli in niso hoteli pokorni biti, hudo govorč o potu Gospodovem pred množico, odstopil je od njih, in odločil je učence, in

učil je vsak dan v šoli nekega Tirana. **10** In to se je **32** Vpili so pa eni to, drugi drugo; kajti bil je zbor poln godilo dve leti, tako, da so vsi, kteri so prebivali v Aziji, zmešnjave, in največ jih je bilo med njimi, kteri niso slišali besedo Gospoda Jezusa, Judje in Grki. **11** In vedeli, po kaj so se sešli. **33** A nekteri izmed ljudstva čudeže ne majhne je delal Bog po rokah Pavlovih; **12** so izvlekli Aleksandra, ko so ga Judje naprej tiščali; Tako, da so na bolnike pokladali potne prte od života Aleksander pa zamahme z rokó, da naj umolknejo, in njegovega in opasnike, in puščale so jih bolezni, in hotel je ljudstvu odgovoriti. **34** Ko so pa spoznali, da duhovi hudobni so izhajali iz njih. **13** In izkušali so je Jud, vzdignejo vsi en glas, in vpili so kaki dve uri: nekteri izmed Judov, kteri so okrog hodili in hudiče Velika je Dijana Efežanov! **35** Pisar pa, ko je ljudstvo rotili, klicati na tiste, kteri so imeli duhove hudobne, upokojil, reče: Možjé Efežani! kdo pa je človek, kteri ime Gospoda Jezusa, govoreč: Zaklinjamo vas pri ne vé, da mesto Efežanov častí véliko boginjo Dijano Jezusu, kterega Pavel oznanjuje. **14** Bilo je pa nekih in od Jupiterja padlo podobo? **36** Ker se torej to ne sedem sinov Skeve Juda, vélikega duhovna, kteri more tajiti, treba je, da se umirite, in ne delete nič so to delali. **15** Odgovarjajoč pa duh hudobni, reče: naglo. **37** Kajti pripeljali ste te ljudí, kteri niso ne Jezusa poznam, in Pavla vém; vi pa, kdo ste? **16** tempeljna oropali, ne boginje vaše prekliniali. **38** Če In skočivši človek, v katerem je bil duh hudobni, na- imajo pa Demetrij in umetniki, kteri so ž njim, tožbo nje, premagal jih je, in zdelal jih je tako, da so nagi zoper koga, sodnije so, in namestniki so; naj tožijo in ranjeni ubežali iz tiste hiše. **17** To je pa prišlo eden drugega. **39** Če pa kaj drugega iščete, obravnalo na znanje vsem Judom in Grkom, kteri so prebivali se bo v postavnem zboru. **40** Kajti v nevarnosti smo, v Efezu; in obšel jih je strah vse, in poveličevalo da bomo zatoženi za voljo današnjega punta, ko se je ime Gospoda Jezusa. **18** In mnogo teh, kteri nimamo nobenega vzroka, s kterim bi mogli odgovor so verovali, dohajalo je in izpovedovali so se, in dati za ta hrup. **41** In rekši to, razpustil je zbor.

20 Ko je pa hrup nehal, pokliče Pavel učence, in poslovivši se, izide, da odide v Macedonijo. **2** In prehodivši te straní, in utolaživši jih z mnogimi besedami, pride v Grško. **3** In prebivši tu tri mesece, sklene, ker so ga Judje, ko se je imel po morji odpeljati v Sirijo, zalezovali, vrnuti se skozi Macedonijo. **4** Spremljal ga je pa noter do Azije Sopater iz Bereje; od Solunjanov pa Aristarh in Sekund, in Gaj iz Derbe in Timotej: a od Azijanov: Tihik in Trofim. **5** Ti so bili šli naprej, in čakali so nas v Troadi. **6** A mi smo se po dnevih presnih kruhov po morji odpeljali iz Filipov, in prišli smo k njim v Troado v petih dnéh, kjer smo se sedem dnî mudili. **7** A prvi dan po soboti, ko so se učenci zbrali, da bi lomili kruh, govoril jim je Pavel, ker je hotel drugi dan iziti, in podaljšal je govor svoj do polnoči. **8** Bilo pa je dosti svetilnic v vrhnjej izbi, kjer so bili zbrani. **9** In sedel je neki mladenič po imenu Evtih na oknu, premagan od trdega spanja, in ko je Pavel dolgo govoril, omahnil je v spanji, in padel je s tretjega nadstropja dol, in vzdignili so mrtvega. **10** Pavel pa snide, in pada na-nj, in objemši ga, reče: Umirite se; kajti duša njegova je v njem. **11** In odšedši gor, in prelomivši kruh, okusil je, in govoril je mnogo noter do dné, in tako je izšel. **12** A mladeniča so bili pripeljali živega, in utolažili so se ne malo. **13** A mi smo stopili na ladjo, in odpeljali smo se v Ason, kjer smo imeli sprejeti Pavla; kajti tako je bil naročil, hoteč sam peš hoditi. **14** Ko se je bil pa v Asonu k nam pridružil in smo ga sprejeli, prišli smo v Mitileno. **15** In

odpeljavši se odtod, prišli smo drugi dan Hiju nasproti; **21** Ko se je pa zgodilo, da smo se odtrgali od njih in en dan potem smo se priplavili k Samu; in ko smo drugi dan v Rod, in odtod v Pataro, **2** In ko smo našli Odločil je bil namreč Pavel, da bomo pri Efezu mimo ladjo, ktera je imela jadrači v Fenicijo, vstopili smo in šli, da se ne bi v Aziji zamudili; kajti hitel je, da bi, ako smo se peljali. **3** Ko smo pa Ciper ugledali, pustili bi mu bilo mogoče, na binkoštini dan v Jeruzalemu smo ga na levej, in peljali smo se v Sirijo, in prišli smo bil. **17** Poslal je pa iz Mleta v Efez, in poklical je v Tir; tu namreč je imela ladja iztovoriti blago. **4** In ko starešine cerkve. **18** Ko so pa prišli k njemu, reče smo učencev našli, ostali smo tu sedem dní; ti so jim: Vi véste od prvega dné, ko sem prišel v Azijo, govorili Pavlu po Duhu, naj ne hodi gor v Jeruzalem. kako sem ves čas z vami bil. **19** Služeč Gospodu z **5** Ko so se pa dnevi izpolnili, izšli smo, in spremljali vso ponijenostjo in mnogimi solzami in izkušnjami, so nas vsi z ženami in otroci noter do predmestja, ktere so mi se dogodile za voljo zalezovanja Judov; in pokleknivši na bregu, molili smo. **6** In ko smo se **20** Kako nisem nič koristnega izpustil, da vam ne bi bil poslovili eden od drugega, stopili smo v ladjo; a oni oznanili in učil vas očitno in po hišah. **21** Pričevanje so se vrnili domú. **7** Mi pa, ko smo vožnjo iz Tira Judom in Grkom izpreobrnjeni k Bogu, in vero v dokončali, prišli smo dol v Ptolemaido; in pozdravivši Gospoda našega Jezusa Kristusa. **22** In sedaj, glej, se z brati, ostali smo en dan pri njih. **8** A drugi dan jaz zvezan v duhu, grem v Jeruzalem, ne vedoč, kaj smo izšli, Pavel in kteri smo bili že njim, in prišli smo v mi se bo v njem prigodilo, **23** Razen, da Duh sveti Cezarejo; in šli smo v hišo Filipa evangelista, ki je bil po vseh mestih priča, govorč, da me ječa in stiske eden od sedmerih, in ostali smo pri njem. **9** Ta pa je čakajo. **24** Ali mene nič ne skrbí, in tudi življenje moje imel štiri hčere device, ktere so prerokovalle. **10** Ko mi ni draga, da le dokončam tek svoj z radostjo, in smo se pa več dní mudili, pride iz Judeje neki prerok službo, ktero sem prejel od Gospoda Jezusa, da po imenu Agab. **11** In ko je prišel k nam, vzeme pas popričam evangelj milosti Božje. **25** In sedaj glej, jaz Pavlov, in zvezavši si roke in noge, reče: To velí sveti vém, da ne boste več videli obličja mojega, vi vsi, Duh: Moža, kogar je ta pas, bodo tako zvezali Judje v med kterimi sem hodil, oznanjujoč kraljestvo Božje. Jeruzalemu, in izročili ga bodo pogonom v roke. **12** **26** Za to vam pričujem današnji dan, da sem čist od Ko smo pa to slišali, prosili smo mi in ondejšnji, naj krví vseh; **27** Kajti nisem se umaknil, da vam ne bi bil ne hodi gor v Jeruzalem. **13** Ali Pavel odgovorí: Kaj oznanili vse volje Božje. **28** Pazite torej na-se, in na delate, da jokate in mi cepate srce? Kajti jaz nisem le vso čredo, v kterej vas je Duh sveti postavil za škofe, pripravljen zvezan biti, nego tudi umreti v Jeruzalemu da pasete cerkev Božjo, ktero je pridobil s krvjo svojo. za ime Gospoda Jezusa. **14** In ko ga nismo mogli **29** Kajti jaz vém to, da bodo po odhodu mojem prišli pregovoriti, umolknili smo, rekši: Volja Gospodova naj med vas grabiljivi volkovi, ktero ne bodo prizanašali bo. **15** A po teh dnéh smo se odpravili, in šli smo gor čredi: **30** In izmed vas samih bodo stali možje, ktero v Jeruzalem. **16** Šlo je pa tudi učencev iz Cezareje bodo napačno govorili, da bi potegnili učence za z nami, ktero so peljali s seboj nekega Mnasona iz seboj. **31** Za to čujte, spominjajoč se, da tri leta noč Cipra, starega učenca, pri ktem smo imeli gostovati. in dan nisem nehal s solzami opominjati vsakega **17** In ko smo prišli v Jeruzalem, sprejeli so nas bratje izmed vas. **32** In sedaj vas, bratje, priporočam Bogu ljubeznjivo. **18** A drugi dan je šel Pavel z nami k in besedi milosti njegove, ktero more sezidati in dati Jakobu, in prišli so vsi starešine. **19** In ko se je bil že vam delež med vsemi posvečenimi. **33** Srebra ali njimi pozdravil, razložil je vse po vrsti, kaj je storil zlata ali oblačila nisem od nikogar poželel; **34** Saj Bog med pogani po njegovej službi. **20** Oni pa, ko so sami véste, da to, kar je bilo treba meni in tistim, ktero to slišali, slavili so Gospoda; in rekó mu: Vidiš, brat! so bili z menoj, prislužile so té-le roke. **35** Vse sem koliko tisoč Judov je, ktero so sprejeli vero: in vsi so vam pokazal, da je tako treba trudit se in sprejemati vneti za postavo. **21** Slišali pa so za-te, da učiš odstop slabe, in spominjati se besed Gospoda Jezusa, da je od Mojzesu vse Jude, ktero so med pogani, govorč, on rekel: "Mnogo bolje je dajati, nego jemati." **36** In naj ne obrezujejo sinov svojih, in da naj se tudi po ko je to povedal, poklekle na kolena svoja, in molil je šegah ne ravnajo. **22** Kaj bi torej? Množica se bo z vsemi njimi. **37** In velik jok je vstal med vsemi; in gotovo zbrala; kajti slišali bodo, da si prišel. **23** To torej objemši Pavla, poljubovali so ga: **38** Žalostni največ stóri, kar ti povemo: Mi imamo štiri možé, ktero imajo za voljo besede, ktero je rekел, da ne bodo več videli obljubo na sebi; **24** Té vzemi, in očisti se že njimi, in obličja njegovega. In spremili so ga na ladjo. pláčaj, naj si ostržejo glave, in vsi bodo zvedeli, da to, kar so za-te slišali, ni res, nego da tudi sam tako živiš,

da izpolnjuješ postavo. **25** Za tiste pa, kteri so izmed da bi pripeljal tudi tiste, kteri so tam bili, zvezane v poganov sprejeli vero, presodili smo mi, in pisali smo, Jeruzalem, da bi se mučili. **6** Zgodí pa se, ko sem da naj nič takošnega ne izpolnjujejo, razen da naj se šel in sem se bližal Damasku, okoli poldneva, da me varujejo malikom darovanega in krvi in udavljenega in nagloma obsije velika svetloba z neba; **7** In padel sem kurbarje. **26** Tedaj je Pavel vzel možé, in očistivši se na tla, in slišal sem glas, da mi pravi: Savel, Savel! ž njimi drugi dan, šel je v tempelj, in naznanjeval je, kaj me preganjaš? **8** Jaz sem pa odgovoril: Kdo kedaj se bodo izpolnili dnevi očiščevanja, dokler se si, Gospod? In reče mi: Jaz sem Jezus Nazarečan, ni darovala daritev za vsakega od njih. **27** Ko so se kterege ti preganjaš. **9** Tisti pa, kteri so bili z meno, pa sedmeri dnevi imeli izpolniti, nekteri Judje, kteri videli so sicer svetlobo, in uplašili so se; ali glasú so prišli iz Azije, ugledavši ga v tempeljnu, nadražijo niso slišali, kteri mi je govoril. **10** In rekel sem: Kaj vse ljudstvo, ter položé roke na-nj, **28** Kričeč: Možé naj storim, Gospod? A Gospod mi reče: Vstani in Izraelci, pomagajte! Ta je tisti človek, ki zoper ljudstvo pojdi v Damask; in tam ti se bo povedalo vse, kar in postavo in ta kraj vse povsodi uči; in vrh tega je ti je odločeno, da storиш. **11** Ko pa nisem videl od tudi Grke pripeljal v tempelj, in oskrunil je ta sveti bliščeče te svetlobe, peljali so me za roko, kteri so bili kraj. **29** (Kajti videli so bili poprej Trofima Efežana ž z meno, in prišel sem v Damask. **12** Neki Ananija njim v mestu, za kterege so mislili, da ga je Pavel v pa, človek pobožen po postavi, kteri ima pričevanje tempelj pripeljal.) **30** In vse mesto se je vzdignilo, od vseh Judov, kteri tam prebívajo, **13** Pride k meni, in drlo je ljudstvo skupej; in zgrabivši Pavla, vlekle in vstopivši se, reče mi: Savel brat, spreglej! In jaz so ga iz tempeljna: in precej so se vrata zaprla. **31** sem še tisti čas pogledal na-nj. **14** On pa reče: Bog Ko so ga pa iskali umoriti, pride glas do jezernika očetov naših te je izvolil, da spoznaj voljo njegovo, vojaške trume, da se je ves Jeruzalem spuntal. **32** In in vidiš pravičnega, in slišiš glas iz ust njegovih; **15** on precej vzeme vojakov in stotnikov, in priteče nad- Kajti boš mu priča pri vseh ljudéh tega, kar si videl in nje. Ko so pa ugledali jezernika in vojake, nehalo so slišal. **16** In sedaj, kaj se obotavljaš? Vstani, in krsti bítí Pavla. **33** Tedaj se jezernik priblíža in ga prime, in se, in operi grehe svoje, poklicavši ime Gospodovo. velí ga vkljeniti v dve verigi; in vpraša, kdo da je, in **17** Zgodí se pa, ko sem se bil vrnil v Jeruzalem, in kaj da je storil. **34** In eni so vpili to, a drugi drugo med sem v tempeljnu molil, da sem se zamaknil, **18** In ljudstvom. Ko pa ni mogel gotovega zvedeti za voljo videl sem ga, in rekel mi je: Pohiti in izidi naglo iz hrupa, ukaže ga v grad odpeljati. **35** In ko je prišel Jeruzalema, ker ne bodo sprejeli pričevanja tvojega do stopnic, prigodí se, da so ga morali vojaki nesti za-me. **19** In jaz sem rekel: Gospod! sami vedó, za voljo sile ljudstva; **36** Kajti šla je za njim množica da sem jaz zapiral in bíl po shajališčih té, kteri so ljudstva, kričeč: Pogubi ga! **37** In ko je imel vnitri v verovali v tebe; **20** In ko se je prelivala kri Štefana grad Pavel, reče jezerniku: Ali smem nekaj govoriti pričevalca tvojega, tudi jaz sem stal zraven, in privolil s teboj? On pa reče: Znaš Grški? **38** Nisi li ti tisti sem na smrt njegovo, in varoval sem oblačila tistih, Egipčan, ki je pred temi dnevi punt napravil, in izpeljal kteři so ga pobijali. **21** In reče mi: Pojdi; kajti jaz te v puščave štiri tisoč razbojnikov? **39** Pavel pa reče: bom daleč posdal med pogane. **22** In poslušali so ga Jaz sem Jud iz Tarsa, meščan ne neznanega mesta do te besede, ter povzdignejo glas svoj, govoreč: v Ciliciji; prosim pa te, dovoli mi govoriti ljudstvu. **40** Vzemi z zemlje takošnega; ker ni prav, da živí. **23** Ko In ko mu je dovolil, namigne Pavel z roko ljudstvu, naj so pa křičali, in metalni oblačila, in prah lučali k višku, umolknejo; in ko je nastala velika tihota, pregovorí v **24** Ukaže ga jezernik v grad odpeljati, rekši, naj ga z Hebrejskem jeziku, govoreč:

22 Možé bratje in očetje! čujte sedaj moj odgovor k vam. **2** (Ko so pa slišali, da jim v Hebrejskem jeziku govorí, bili so še bolj tiho.) In reče: **3** Jaz sem mož Jud, rojen v Tarsu Cilicijskem, odgojen pa v tem mestu pri nogah Gamalijelovih, podučen na tanko v očetovskej postavi, vnet za Boga, kakor ste vsi vi danes. **4** Jaz sem preganjal ta pot noter do smrti, vežoč in izdajoč v ječe možé in žene, **5** Kakor mi tudi véliki duhoven priča, in vse starešinstvo; od kterih sem tudi pisem prejel do bratov in sem šel v Damask,

da bi pripeljal tudi tiste, kteri so tam bili, zvezane v Jeruzalem, da bi se mučili. **6** Zgodí pa se, ko sem da naj nič takošnega ne izpolnjujejo, razen da naj se šel in sem se bližal Damasku, okoli poldneva, da me varujejo malikom darovanega in krvi in udavljenega in nagloma obsije velika svetloba z neba; **7** In padel sem kurbarje. **26** Tedaj je Pavel vzel možé, in očistivši se na tla, in slišal sem glas, da mi pravi: Savel, Savel! ž njimi drugi dan, šel je v tempelj, in naznanjeval je, kaj me preganjaš? **8** Jaz sem pa odgovoril: Kdo kedaj se bodo izpolnili dnevi očiščevanja, dokler se si, Gospod? In reče mi: Jaz sem Jezus Nazarečan, ni darovala daritev za vsakega od njih. **9** Tisti pa, kteri so bili z meno, pa sedmeri dnevi imeli izpolniti, nekteri Judje, kteri videli so sicer svetlobu, in uplašili so se; ali glasú so prišli iz Azije, ugledavši ga v tempeljnu, nadražijo niso slišali, kteri mi je govoril. **10** In rekel sem: Kaj vse ljudstvo, ter položé roke na-nj, **28** Kričeč: Možé naj storim, Gospod? A Gospod mi reče: Vstani in Izraelci, pomagajte! Ta je tisti človek, ki zoper ljudstvo pojdi v Damask; in tam ti se bo povedalo vse, kar in postavo in ta kraj vse povsodi uči; in vrh tega je ti je odločeno, da storиш. **11** Ko pa nisem videl od tudi Grke pripeljal v tempelj, in oskrunil je ta sveti bliščeče te svetlobe, peljali so me za roko, kteri so bili kraj. **29** (Kajti videli so bili poprej Trofima Efežana ž z meno, in prišel sem v Damask. **12** Neki Ananija njim v mestu, za kterege so mislili, da ga je Pavel v pa, človek pobožen po postavi, kteri ima pričevanje tempelj pripeljal.) **30** In vse mesto se je vzdignilo, od vseh Judov, kteri tam prebívajo, **13** Pride k meni, in drlo je ljudstvo skupej; in zgrabivši Pavla, vlekle in vstopivši se, reče mi: Savel brat, spreglej! In jaz so ga iz tempeljna: in precej so se vrata zaprla. **31** sem še tisti čas pogledal na-nj. **14** On pa reče: Bog Ko so ga pa iskali umoriti, pride glas do jezernika očetov naših te je izvolil, da spoznaj voljo njegovo, vojaške trume, da se je ves Jeruzalem spuntal. **32** In in vidiš pravičnega, in slišiš glas iz ust njegovih; **15** on precej vzeme vojakov in stotnikov, in priteče nad- Kajti boš mu priča pri vseh ljudéh tega, kar si videl in nje. Ko so pa ugledali jezernika in vojake, nehalo so slišal. **16** In sedaj, kaj se obotavljaš? Vstani, in krsti bítí Pavla. **33** Tedaj se jezernik priblíža in ga prime, in se, in operi grehe svoje, poklicavši ime Gospodovo. velí ga vkljeniti v dve verigi; in vpraša, kdo da je, in **17** Zgodí se pa, ko sem se bil vrnil v Jeruzalem, in kaj da je storil. **34** In eni so vpili to, a drugi drugo med sem v tempeljnu molil, da sem se zamaknil, **18** In ljudstvom. Ko pa ni mogel gotovega zvedeti za voljo videl sem ga, in rekel mi je: Pohiti in izidi naglo iz hrupa, ukaže ga v grad odpeljati. **35** In ko je prišel Jeruzalema, ker ne bodo sprejeli pričevanja tvojega do stopnic, prigodí se, da so ga morali vojaki nesti za-me. **19** In jaz sem rekel: Gospod! sami vedó, za voljo sile ljudstva; **36** Kajti šla je za njim množica da sem jaz zapiral in bíl po shajališčih té, kteri so ljudstva, kričeč: Pogubi ga! **37** In ko je imel vnitri v verovali v tebe; **20** In ko se je prelivala kri Štefana grad Pavel, reče jezerniku: Ali smem nekaj govoriti pričevalca tvojega, tudi jaz sem stal zraven, in privolil s teboj? On pa reče: Znaš Grški? **38** Nisi li ti tisti sem na smrt njegovo, in varoval sem oblačila tistih, Egipčan, ki je pred temi dnevi punt napravil, in izpeljal kteři so ga pobijali. **21** In reče mi: Pojdi; kajti jaz te v puščave štiri tisoč razbojnikov? **39** Pavel pa reče: bom daleč posdal med pogane. **22** In poslušali so ga Jaz sem Jud iz Tarsa, meščan ne neznanega mesta do te besede, ter povzdignejo glas svoj, govoreč: v Ciliciji; prosim pa te, dovoli mi govoriti ljudstvu. **40** Vzemi z zemlje takošnega; ker ni prav, da živí. **23** Ko In ko mu je dovolil, namigne Pavel z roko ljudstvu, naj so pa křičali, in metalni oblačila, in prah lučali k višku, umolknejo; in ko je nastala velika tihota, pregovorí v **24** Ukaže ga jezernik v grad odpeljati, rekši, naj ga z Hebrejskem jeziku, govoreč:

30 Drugi dan pa, ker je hotel za gotovo zvedeti, za kaj ga Judje tožijo, razveže ga od vezî, in ukaže priti velikemu duhovnu in vsemu zboru njihovemu; in pripeljavši Pavla dol, postavi ga pred-nje.

23 In Pavel, pogledavši na zbor, reče: Možjé bratje!

jaz sem z vso dobro vestjó živel pred Bogom do današnjega dné. 2 Véliki duhoven Ananija pa ukaže tistim, kteri so pri njem stali, naj ga udarijo po ustih. 3 Tedaj mu Pavel reče: Udaril te bo Bog, stena pobeljena! in ti sediš, da bi me sodil po postavi, in zoper postavo me veliš bíti? 4 Tisti pa, kteri so zraven stali, rekó: Vélikega duhovna Božjega preklinjaš? 5 Pa reče Pavel: Nisem vedel, bratje, da je véliki duhoven; pisano je namreč: "Poglavarja naroda svojega ne preklinjaj." 6 Vedoč pa Pavel, da je eden del Saducejev, a drugi Farizejev, zavpije v zboru: Možjé bratje, jaz sem Farizej, sin Farizejev; za voljo upanja in vstajanja mrtvih sem na sodbi. 7 Ko je pa to rekel, nastane razpor med Farizeji in Saduceji, in množica se razdelí. 8 Kajti Saduceji pravijo, da ni vstajanja, in tudi angelja in duha ne; a Farizeji trdijo oboje. 9 In vstata je velika krika; in vstavši pismari od strani Farizejske, pobijali so, govoreč: Nič hudega ne nahajamo na tem človeku; če mu je pa duh govoril ali angelj, ne nasprotujmo Bogu. 10 Ko je pa vstal razpor velik, bal se je jezernik, da ne bi Pavla raztrgali, ter ukaže, naj snideo vojaki in ga potegnejo izmed njih, in odpeljejo v grad. 11 Drugo noč pa pristopi Gospod k njemu, in reče: Ne boj se, Pavel! kajti kakor si v Jeruzalemu pričal za-me, tako moraš tudi v Rímu pričati. 12 Ko se je pa zdanilo, zbore se nekaj Judov, in zaroté se, govoreč, da ne bodo ne jedli ne pili, dokler ne ubijejo Pavla. 13 Bilo jih je pa več kakor štirideset, kteri so se bili tako zakleli. 14 Ti pristopijo k vélikim duhovnom in starešinam, in rekó: S prisego smo se zakleli, da ne bomo ničesar okusili, dokler Pavla ne ubijemo. 15 Sedaj torej vi z zborom naznanite jezerniku, naj ga pripelje jutri k vam, kakor da bi hoteli kaj natančnjega zvedeti za njegove zadeve; a mi smo pripravljeni, da ga ubijemo, predno se približa. 16 Slišavši pa sin sestre Pavlove za to zalezovanje, pride in vnide v grad, in sporočí Pavlu. 17 Poklicavši pa Pavel enega od stotnikov, reče: Tega mladeniča odpelji k jezerniku; kajti ima mu nekaj sporočiti. 18 On ga torej vzeme in pripelje k jezerniku, in reče: Jetnik Pavel me je poklical in prosil, naj tega mladeniča popeljem k tebi, kteri ima nekaj s teboj govoriti. 19 In jezernik ga prime za roko in odide na stran, in vpraševal je: Kaj je, kar mi imáš povedati? 20 Pa reče: Judje so se dogovorili, da te

bodo prosili, da bi jutri pripeljal Pavla v zbor, kakor da hoteli kaj natančnjega izprašati za-nj. 21 Ti jih pa ne poslušaj; kajti zalezuje ga izmed njih več kakor štirideset móž, kteri so se zarotili, da ne bodo ne jedli ne pili, dokler ga ne umoré; in sedaj so pripravljeni, in čakajo tvojega odgovora. 22 Tedaj jezernik mladeniča odpustí, naročivši mu, naj nikomur ne pové, da si mi to naznani. 23 In poklicavši dva stotnika, reče: Pripravita dve sto vojakov, da pojdejo do Cezareje, in sedemdeset konjikov, in dve sto strelcev, po tretjej uri noči; 24 In pripeljejo naj živino, da Pavla posadé in zdravega pripeljejo k Feliksu, poglavarju. 25 In napiše pismo, ktero se je tako-le glasilo. 26 Klavdij Lízija pozdravljá častitega poglavarja Feliksa. 27 Tega moža so Judje zgrabili, in hoteli so ga umoriti; ali prišel sem z vojsko, in otél sem ga, ko sem zvedel, da je Rimlján. 28 Hoteč pa zvedeti vzrok, za kaj ga tožijo, peljal sem ga v njih zbor. 29 In našel sem, da ga tožijo za vprašanja njih postave, da pa nima nobene krivice, za ktero bi bil vreden smrti ali vezí. 30 Ko mi se je pa naznani naklep, kterege so kovali Judje zoper tega moža, poslal sem precej k tebi sporočivši tudi tožnikom, naj pred teboj povedó, kar imajo zoper njega. Zdrav! 31 Tedaj so vojaki, kakor jim se je bilo naročilo, Pavla vzeli in odpeljali po noči v Antipatrido. 32 A drugi dan so se vrnili v grad, pustivši konjike, da so šli z njim. 33 Ti pa, ko so prišli v Cezarejo, oddali so pismo poglavarju, in postavili so Pavla pred-nj. 34 Poglavar pa, ko je prebral in vprašal, iz ktere dežele da je, in je zvedel, da iz Cilicije: 35 Zaslíšal te bom, reče, kedar tudi tožniki tvoji pridejo. In ukazal je, naj ga varujejo v dvoru Herodovem.

24 Črez pet dnî pa snide véliki duhoven Ananija s starešinami in govornikom nekim Tertulom; in ti pridejo pred poglavarja zoper Pavla. 2 Ko je bil pa poklican, začne tožiti Tertul, govoreč: 3 Da imamo veliko mirú po tebi, in pravice in sreče, ktero se narodu temu godé po tvojej previdnosti, vselej in povsodi, častiti Feliks! sprejemamo z vso hvaležnostjo. 4 Ali da te ne bom dalje nadlegoval, prosim, da bi nas poslušal ob kratkem po svojej dobroti. 5 Našli smo namreč tega človeka, da je kuga, in budí punt zoper vse Jude po vsem svetu, in je vodnik ločinki Nazaretskej, 6 Kteri je izkusil tudi tempelj oskruniti; kterege smo tudi zgrabili in po svojej postavi hoteli soditi; 7 Ali prišel je Lízija jezernik, ter ga je z veliko silo iz rok naših odpeljal, 8 Ukažavši tožnikom njegovim, naj gremo k tebi; od njega boš mogel sam, ko izprašaš, vse to zvedeti, za kar ga mi tožimo. 9 Pritrdili pa so tudi Judje, govoreč, da je to tako. 10 Pavel pa odgovorí,

ko mu je poglavar namignil, da naj govorí: Ker vém, ukaže Pavla pripeljati. 7 Ko ga pa pripeljejo, obstopijo da si veliko let sèm sodnik temu narodu, odgovarjal ga Judje, kteri so prišli iz Jeruzalema, in prinašali bom to, kar se mene tiče, toliko srčneje: 11 Ko lahko so zoper Pavla mnoge in težke krivice, kterih niso zvéš, da ni več, kakor dvanajst dnî, kar sem prišel mogli izkazati, 8 Ko se je Pavel zagovarjal: Nič molit v Jeruzalem. 12 In niso me našli v tempeljnu, da se nisem pregrešil ne zoper postavo Judovsko, ne bi se bil s kom preprial ali da bi bil napravljal hrup zoper tempelj, ne zoper cesarja. 9 Fest pa, hoteč med ljudstvom, ne po shajališčih, ne po mestu; 13 In Judom ugoditi, odgovorí Pavlu in reče: Hočeš iti gor tudi izkazati ne morejo, za kar me sedaj tožijo. 14 To v Jeruzalem, da te tam sodim za to? 10 Pavel pa ti pa priznavam, da po poti, ktero imenujejo ločinko, reče: Na cesarjevem sodišči stojim, kjer me je treba tako služim Boga očakov, verovaje vse, kar je po soditi; Judom nisem nobene krivice storil, kakor tudi postavi in v prerokih pisano, 15 Upanje imajoč na ti dobro veš. 11 Kajti če sem kriv, in sem kaj smrti Boga, kterege tudi oni sami čakajo, da bo vstajanje vrednega storil, ne branim se umreti; če pa nič tega mrtvih, pravičnim in nepravičnim. 16 V tem si pa ni, česar me dolžé, ne more me nihče njim izdati. Na sam prizadevam, da bi brezmadežno vest imel pred cesarja se sklicujem. 12 Tedaj Fest, pogovorivši se Bogom in ljudmí vsegdar. 17 Črez več pa let sem z zborom, reče: Na cesarja si se sklical, k cesarju prišel miloščino delit narodu svojemu in daritve; 18 pojdeš. 13 Ko je pa minilo nekoliko dnî, prideta Agripa Pri tem so me našli očiščenega v tempeljnu, ne z kralj in Bernika v Cezarejo pozdravljat Festa. 14 Ko ljudstvom ne s hrupom, neki Jude iz Azije, 19 Kteri bi sta se pa več dnî tam mudila, pové Fest kralju zadevo imeli predte priti in tožiti, če kaj imajo zoper mene. 20 Pavlovo, govoreč: Nekega moža je pustil Feliks v Ali naj ti sami povedó, če so našli krivico na meni, ječi, 15 Za voljo kterege so, ko sem bil v Jeruzalemu, ko sem stal pred zborom; 21 Razen za voljo tega prišli k meni veliki duhovni in starešine Judovski, edinega glasú, s kterim sem zavpil, stoeč med njimi: proseč, naj ga obsodim; 16 Kterim sem odgovoril, da Za voljo vstajanja mrtvih me sodite danes. 22 Slišavši ni navada pri Rimljanih, da bi se izdal kakošen človek pa to Feliks, odloží jim, na tanko vedoč, kar ta pot na smrt; dokler obtoženi nima pred licem tožnikov, in zadeva, in reče: Kedar Lizija jezernik snide, razsodil ne prejme mesta, da se zagovarja za krivico. 17 Ko bom vašo stvar. 23 In ukazal je stotniku, da se ima so se torej tu sešli, sedel sem brez vsega odlašanja Pavel varovati, in da naj se nikomur od njegovih drugi dan na sodišče, in ukazal sem moža pripeljati; ne brani streči mu ali dohajati k njemu. 24 A črez 18 Kogar tožniki stoeč tam, niso nobene takošne nekaj dnî pride Feliks z Družilo ženo svojo, ktera je krivice očitali, kakoršnih sem pričakoval jaz; 19 Nego bila Judinja, in pokliče Pavla, in slišal ga je o veri v nekošna vprašanja o svojej praznej veri so imeli zoper Kristusa. 25 Ko je pa govoril on o pravici in zdržljivosti njega, in o nekošnem Jezusu, kteri je umrl, za kogar in prihodnje sodbi, uplaši se Feliks, in odgovorí: Za je Pavel trdil, da živí. 20 Jaz pa, ne vedoč, kaj bi sedaj pojdi; a kedar bom prigoden čas imel, poklical na to vprašanje odgovoril, rekel sem, ako bi hotel te bom. 26 Zraven se je pa tudi nadejal, da mu bo iti v Jeruzalem, in tam sojen biti za to, 21 Ko se je Pavel dal denarja, da bi ga izpustil; za to ga je tudi pa Pavel oglasil, da naj ga varujemo do Avgustove pogostoma klical in se razgovarjal z njim. 27 Ko ste se sodbe, ukazal sem ga varovati, dokler ga ne pošljem pa izpolnili dve leti, prejme Feliks nastopnika Porcija k cesarju. 22 Agripa pa Festu reče: Rad bi tudi jaz Festa; hoteč pa Feliks Judom ugoditi, pustil je Pavla tega človeka slišal. On pa: Jutri, reče, ga boš slišal.

25 Fest torej, ko je bil prišel v deželo, izšel je črez tri dnî iz Cezareje v Jeruzalem. 2 In prišli so k njemu veliki duhovni in prvaki Judovski zoper Pavla, in prosili so ga, 3 Iskajoč milosti zoper njega, da bi ga poslal v Jeruzalem, in zalezovali so, da bi ga umorili na poti. 4 Fest pa odgovorí, da se Pavel varuje v Cezareji, in da on sam kmalu pojde tje. 5 Kteri torej od vas morejo, reče, naj z menoj snidejo, in če je kakošna krivica na tem možu, naj ga tožijo. 6 In prebivši med njimi ne več kakor deset dnî, snide v Cezarejo, in drugi dan sede na sodišče, in

23 Drugi dan pa, ko je prišel Agripa in Bernika z veliko slavo, in sta vstopila v sodnišnico, z jezerniki in najimenitnijimi mestnimi možmi, in je bil Fest ukazal, pripeljejo Pavla. 24 In Fest reče: Agripa kralj, in vsi možé, kteri ste tu z nami! vidite tega, za voljo kterege me je vsa množica Judov nadlegovala v Jeruzalemu in tu, kričeč, da ne sme več živeti. 25 Jaz pa, ko sem spoznal, da ni nič smrti vrednega storil, in se je tudi on sam sklical na cesarja, sklenil sem ga poslati; 26 Za kterege nimam kaj gotovega pisati gospodarju: za to sem ga pripeljal pred vas, in zlasti pred tebe, kralj Agripa, da bom, ko se izpraša, imel kaj pisati. 27

Kajti neumno mi se zdí poslati zvezanega, krivice pa njegove ne naznani.

26 Agripa pa Pavlu reče: Dopoluča ti se, da sam zase govorиш. Tedaj se je Pavel zagovarjal, stegnivši roko: **2** Srečnega se štejem, kralj Agripa, da se imam danes pred teboj zagovarjati za vse, česar me Judje dolžé: **3** Zlasti, ker vém, da poznaš vse šege in prepire, kteri so med Judi: za to te prosim, da bi me potprežljivo poslušal. **4** Življenje torej moje od mladosti, kakošno je bilo od začetka med narodom mojim v Jeruzalemu, vedó vsi Judje, **5** Poznajoč me od začetka (če hočejo pričati), da sem po najostrejšej ločinki vere naše živel ko Farizej. **6** In sedaj stojim pred sodbo za voljo upanja obljube, ktero je oblubil Bog očetom našim; **7** Ktero dvanajsteri rodovi naši, služeč Bogu noč in dan, upajo doseči. Za voljo tega upanja sem, kralj Agripa! tožen od Judov. **8** Kaj? Neverjetno vam se zdí, da Bog mrtve obuja? **9** Tudi jaz sem sicer menil, da moram zoper ime Jezusa Nazarečana veliko nasprotnega storiti; **10** Kar sem tudi storil v Jeruzalemu, in veliko svetih sem jaz v ječe zaprl, ko sem bil od vélkih duhovnih oblast prejel. In ko so jih morili, pristajal sem na sodbo. **11** In po vseh shajališčih sem jih pogosto mučil in silil preklinjati: in neizmerno sem divjal zoper nje, in preganjal sem jih tudi noter do vnanjih mest; **12** In ko sem za tega voljo šel v Damask z oblastjo in dovoljenjem od vélkih duhovnov: **13** O poldne na potu sem videl, kralj, z neba luč svetlejšo od svetlobe solnčne, ktera je obsijala mene in tiste, kteri so bili z menoj. **14** In ko smo vsi padli na zemljo, slišal sem glas, da mi pravi v Hebrejskem jeziku: Save! Save! kaj me preganjaš? Težko ti je proti ostnemu brati. **15** Jaz sem pa rekel: Kdo si, Gospod? On pa reče: Jaz sem Jezus, kterega ti preganjaš. **16** Ali vstani in stopi na noge svoje; za to namreč sem ti se prikazal, da te naredim za služabnika in pričo tega, kar si videl, in tega, v čemer ti se bom pokazoval; **17** In otéti te bom od ljudstva in paganov, med ktere te sedaj pošiljam, **18** Da jim odpreš očí, da se izpreobrnej od teme k luči, in od oblasti satanove k Bogu: da prejmó odpuščanje grehov, in delež med svetimi po veri, ktera je v mene. **19** Za to, kralj Agripa! nisem bil nepokoren nebeškej prikazni, **20** Nego sem najprej tem, kteri so v Damasku in v Jeruzalemu, in po vsej deželi Judejskej, a po tem paganom oznanil, naj se spokore in izpreobrnej k Bogu, delajoč vredna dela pokore. **21** Za tega voljo so me Judje v tempeljnju zgrabili in izkusili z rokami umoriti. **22** Ali dobivši pomoč, ktera je od Boga, stojim do današnjega dné, in pričam

malim in velikim, ne govoreč nič drugega nego, kar so govorili preroki, da se bo zgodovalo, in Mojzes: **23** Da bo Kristus trpel, in da bo, prvi iz vstajanja mrtvih, luč oznanjeval narodu in paganom. **24** Ko je pa to odgovarjal, reče Fest z močnim glasom: Mešaš se, Pavel! Velika učenost tvoja ti jemlje um. **25** On pa reče: Ne mešam se, vrli Fest, nego besede resnice in razumnosti govorim. **26** Saj vé za to kralj, pred katerim tudi svobodno govorim; ne verujem namreč, da bi mu bilo od tega kaj neznano: kajti to se ni godilo v kotu. **27** Veruješ, kralj Agripa, prerokom? Vém, da veruješ. **28** Agripa pa Pavlu reče: Malo, pa me boš pregovoril, da Kristijan postanem. **29** Pavel pa reče: Želel bi od Boga, da, bodi si malo ali veliko, da ne bi samo ti, nego tudi vsi, kteri poslušajo danes, takošni bili, karkošen sem tudi jaz, razen vezé teh. **30** In ko je to izgovoril, vstane kralj in poglavar, in Bernika, in kteri so ž njimi sedeli; **31** In ko so bili na stran odšli, razgovarjali so se, govoreč: Ta človek ni nič smrti ali vezí vrednega storil. **32** Agripa pa Festu reče: Izpustil bi se lahko ta človek, da se ni sklical na cesarja.

27 Kakor je bilo pa sklenjeno, da se imamo po morji odpeljati v Italijo, izročili so Pavla in nekaj drugih jetnikov stotniku, po imenu Juliju, od cesarske trume. **2** In stopivši na ladjo Adramitsko, da se popeljemo poleg Azijskih krajev, odrinili smo: in bil je z nami Aristarh Macedonec iz Soluna. **3** In drugi dan smo prišli v Sidon. In Julij je priljudno ravnal s Pavlom, in dovolil mu je k prijateljem iti in dati si postreči. **4** In ko smo odtod odrinili, peljali smo se za Ciprom, ker so nam bili vetrovi nasproti. **5** In ko smo morje, ktero je med Cilicijo in Pamfilijo, prepluli, prišli smo v Miro Licijsko. **6** In tu je našel stotnik ladjo Aleksandrijsko, ktera je jadrala v Italijo, in del nas je va-njo. **7** Ko smo se bili pa mnogo dní počasi vozili, in komaj proti Gnidu prišli, ker nam veter ni dal, dopluli smo pod Kret pri Salmonu. **8** In komaj se vozeč mimo njega, prišli smo v neki kraj, kteri se imenuje Dobro Pristanišče, poleg kterega je bilo blizu mesto Laseja. **9** Ko je bilo pa veliko časa prešlo, in je bila vožnja že nevarna, ker je uže tudi post minul, opominjal je Pavel, **10** Govoreč jim: Možéti vidim, da hoče vožnja z nevoljo in veliko izgubo biti, ne le za blago in ladjo, nego tudi za življenje naše. **11** Ali stotnik je krmarju in gospodarju ladje bolj verjel, nego temu, kar je Pavel pravil. **12** In ker pristanišče ni bilo pripravno za zimovanje, sklenili so skoro vsi, odpeljati se odtod, ne bi li kako mogli priti do Fenike, da bi prezimili v pristanišči Kretskem, ktero gleda proti jugu in zahodnjemu severju. **13** Ko je pa jug potegnil, misleč, da bodo namen dosegli,

odrinili so, in peljali so se blizu ob Kretu. **14** Ali ne vzdignili, prepustili so ladjo morju, odvezavši obenem dolgo po tem se vzdigne njemu nasproti vihar vrtinec, vrví krmil; in razpeli so prednje jadro po vetrui, in kateri se imenuje Vzhodnji sever. **15** Ko je pa ladjo vozili so se proti bregu. **41** Ko so pa naleteli na kraj, zaneslo, in se ni mogla vetru upirati, izročili smo jo kateri je imel po oběh stranéh morje, zaudarili so z valovom, in nosili so nas. **16** Ko nas je pa pod neki ladjo ob peč; in prednji konec se je nasadil in je ostal otocič, kateri se imenuje Klavda, zaneslo, komaj smo trd, a krm se je razbijal od sile valovja. **42** Vojaki pa mogli zadržati čolnič; **17** In ko so ga vzdignili, poslužili so se dogovorili, da bodo jetnike pomorili, da ne bi so se pripomočkov, in ovili so ladjo; in boječ se, da kdo izplaval in pobegnil. **43** Stotnik pa, hoteč Pavla ne bi na kleče zadeli, spustili so jadra, in tako so se ohraniti, prepové njih naklep, in ukaže, naj tisti, kateri peljali. **18** Ko nas je pa vihar hudo metal, izmetavali znajo plavati, najprej izkočijo in izidejo na zemljo; **44** so drugi dan. **19** In tretji dan smo s svojimi rokami Drugi pa nekteri na deskah, nekteri pa na kosovih ladljino orodje izmetali. **20** Ko se pa ne solnce ne od ladje: in tako se je zgodilo, da so vsi živi izšli na zvezde niso pokazale več dnî, in ni majhena burja zemljo.

pritiskala, izginilo je uže vsako upanje, da bi se oteli. **21** In ko se uže dolgo časa ni jedlo, tedaj Pavel, stoeč sredi njih, reče: Imeli bi bili, o možjé! poslušati me in ne odriniti od Kreta, in obvarovati se te nevolje in izgube; **22** A sedaj vas opominjam, da bodite srčni: kajti nobeno življenje od vas se ne bo izgubilo, razen ladja. **23** Prikazal mi se je namreč to noč angel Božji, kogar sem, in komur služim, **24** Govoreč: Ne boj se, Pavel! pred cesarjem imaš stati; in glej, podaril ti je Bog vse, kateri se peljejo s teboj. **25** Za to bodite srčni, možjé! ker verujem Bogu, da se bo tako zgodilo, kakor mi je bilo rečeno. **26** Imamo pa na neki otok naleteti. **27** Ko je pa štirinajsta noč prišla, in smo se vozili po Jadranskem morju, okoli polnoči zdelo se je mornajem, da jim se bliža neki kraj. **28** In izmeriši globočino, najdejo dvajset sežnjev; a ko so malo dalje prišli, in so zopet izmerili globočino, našli so petnajst sežnjev. **29** In boječ se, da ne bi na skalnata mesta naleteli, vrgli so s krma štiri mačke, in žezele so, da bi se dan naredil. **30** Ko so pa mornarji gledali pobegniti iz ladje, in so spustili čolnič v morje, izgovorom, kakor da hočejo s prednjega konca mačke spustiti, **31** Reče Pavel stotniku in vojakom: Če ti ne ostanejo v ladji, to se vi oteti ne morete. **32** Tedaj so vojaki odsekali vrvi čolniču, in pustili so, da je izpadel. **33** A ko se je uže danilo, prosil je Pavel vse, da naj vzemó jedi, govoreč: Štirinajsti dan je danes, kar čakate in živite brez jedi, ne vzemši ničesar. **34** Za to vas prosim, da vzemite jedí; kajti to je za vaše zdravje: ker nikomur od vas ne bo las z glave spadel. **35** In ko je to reklo, vzel je kruh, in zahvalil je Boga pred vsemi; in prelomivši, jel je jesti. **36** Tedaj so vsi srčneji postali, in vzeli so tudi oni jedí. **37** Bilo nas je pa vseh duš na ladji dve sto šest in sedemdeset. **38** In ko so se nasiliti jedí, olajšali so ladjo, izmetavši žito v morje. **39** Ko se je pa zdaniilo, niso poznali dežele; ugledajo pa neki zaliv, ki je imel breg, na kterega so mislili, ko bi mogli, izvleči ladjo. **40** In ko so bili mačke

28 In ko so se bili oteli, tedaj so spoznali, da se otok imenuje Melita. **2** Divjaki pa so nam izkazovali ne majheno ljudmilost; kajti naložili so grmado, in sprejeli so nas vse, za dež, ki je šel, in za mraz. **3** Ko je pa zgrabil Pavel kup hoste, in je del na ogenj, izide gad od vročine, in obesi mu se za roko. **4** Ko so pa videli divjaki, da mu visi zver na roki, govorili so med seboj: Gotovo je ta človek ubijalec, katega, otetega iz morja, pravica maščevalka ne pesti živeti. **5** On pa otrese zver na ogenj, in nič hudega mu se ni zgodilo. **6** Oni so pa čakali, da bo otekel ali h krati padel in umrl. Ko so pa dolgo čakali, in so videli, da mu se nič hudega ne zgodí, premenili so so, in pravili so, da je bog. **7** Okoli tega kraja pa so bile pristave poglavarja otoka, po imenu Publij, kateri nas je sprejel in tri dni prijazno gostil. **8** Zgodí se pa, da je oče Publijev od mrzlice in griže bolan ležal: k temu Pavel vnide, In molivši, položi na-nj roke, in uzdravil ga je. **9** In ko se je to zgodilo, dohajali so tudi drugi, kteri so imeli bolezni na otoku, in ozdravljali so se; **10** Kteri so nas tudi z velikimi častmi častili, in ko smo odšli, naložili so, kar je bilo potreba. **11** A po treh mesecih smo se odpeljali na ladji Aleksandrijskej, ktera je bila prezimila na otoku, in je imela znamenje Dvojčkov. **12** In pripeljavši se v Sirakuze, ostali smo tu tri dni. **13** Odtod smo se okoli peljali, in prišli smo v Regijo, in ko je en dan potem potegnil jug, prišli smo drugi dan v Puteole. **14** Tu smo našli bratov, in prosili so nas, naj bi pri njih prebili sedem dni; in tako smo prišli v Rim. **15** In odtod, ko so bratje slišali da nas, izšli so nam naproti noter do Agapijevega Trga in Treh Krčem; in ko jih je videl Pavel, zahvalil je Boga, in napolnil se je zaupanja. **16** Ko smo pa prišli v Rim, izročil je stotnik jetnike vojvodu; a Pavlu se je dovolilo prebivati, kjer sam hoče, z vojakom, kateri ga je varoval. **17** Zgodí pa se po treh dnéh, da skliče Pavel pravke Judovske; in ko so se sešli, govoril

jim je: Možjé bratje! da si ravno jaz ničesar nisem storil zoper narod ali šege očetovske, vendar so me zvezanega iz Jeruzalema izročili v roke Rimljanim; **18** Kteri so me, zaslíšavši me, hoteli izpustiti, za to, ker ni bilo nobene smrtnje krivice na meni. **19** Ko so se pa Judje ustavliali, prisiljen sem bil sklicati se na cesarja, ne kakor da bi narod svoj imel za kaj tožiti. **20** Za voljo tega torej vzroka sem vas poklical, da bi vas videl in ogovoril; kajti za voljo upanja Izraelovega sem okovan v to verigo. **21** Oni mu pa rekó: Mi nismo ne pisem za-te prejeli iz Judeje, in tudi nobeden izmed bratov ni prišel, da bi sporočil ali govoril kaj o tebi hudega. **22** Prosimo pa slišati od tebe, kaj da misliš; kajti za to ločinko nam je znano, da jej se povsodi zoper govorí. **23** In ko so mu odločili dan, prišlo jih je k njemu v stanovanje veliko; kterim je razlagal, pričevaje, kraljestvo Božje, in izkazujejoč jim to, kar se dotiče Jezusa, iz postave Mojzesove in prerokov, od zore do mraka. **24** In nekteri so verovali temu, kar jim je pravil, a nekteri niso verovali. **25** In ker niso bili ene misli med seboj, odhajali so, ko je rekel Pavel eno besedo: Dobro je povedal sveti Duh po Izaiji preroku očetom našim, **26** Govoreč: "Pojdi k temu ljudstvu in reci: S sluhom boste slišali, in ne boste umeli; in z očmi boste gledali, in ne boste videli. **27** Kajti okamenelo je srce temu ljudstvu, in z ušesi težko slišijo, in oči svoje so zatisnili: da ne bi kako z očmi videli, in z ušesi slišali, in s srcem umeli in izpreobrnili se, ter bi jih uzdravil." **28** Bodite vam torej znano, da se je pogonom poslalo zveličanje Božje: oni bodo tudi poslušali. **29** In ko je to povedal, odšli so Judje, in imeli so mnogo prepira med seboj. **30** Ostal je pa Pavel celi dve leti v svojem najetem stanovanju, in sprejemal je vse, kteri so dohajali k njemu, **31** Oznanjujoč kraljestvo Božje in učeč to, kar je Gospoda Jezusa Kristusa, z vso srčnostjo, in nikdor mu ni branil.

Rimljanim

1 Pavel služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostelj, odločen za evangelij Božji, z (Kterega je najprej oblijubil po prerokih svojih v pismih svetih,) **3** O svojem sinu, (rojenem iz semena Davidovega po mesu, **4** Potrjenem za sina Božjega v moči z duhom svetosti po vstajaniji mrtvih,) Jezusu Kristusu, Gospodu našem, **5** (Po katerem smo prejeli milost in aposteljstvo na poslušnost vere med vsemi pogani za ime njegovo, **6** Med kterimi ste tudi vi, poklicani Jezusa Kristusa,) **7** Vsem, kteri so v Rimu, ljubljenim Božjim, poklicanim svetim, milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa. **8** Najprej se pa zahvaljujem Bogu svojemu po Jezusu Kristusu za vse vas, da se vera vaša oznanja po vsem svetu; **9** Kajti priča mi je Bog, ktemu služim v duhu svojem v evangeliji sina njegovega, da se vas neprehesoma spominjam, **10** Vsegdar v svojih molitvah proseč, da bi se mi kako uže posrečilo v volji Božej priti k vam. **11** Kajti močno želim videti vas, da bi vam dal kakošen duhovni dar za potrjenje vaše; **12** A to je, da se skup porazveselimo z vami s skupno vero, vašo in mojo. **13** Ne čem pa, bratje, da bi ne vedeli, da sem mnogi krat namenil priti k vam, (pa sem bil zadržan noter do sedaj,) da bi kakošen sad dobil tudi med vami, kakor tudi med drugimi pogani. **14** Grkom in pa divjakom, modrim in pa neumnim sem dolžnik. **15** Tako, kar se mene tiče, voljen sem tudi vam, ktori ste v Rimu, evangelij oznaniti. **16** Kajti ne sramujem se evangelija Kristusovega, ker je moč Božja na zveličanje vsakemu, kteri veruje, Judu pa najprej in Grku. **17** Ker se pravica Božja v njem razodeva iz vere v vero, kakor je pisano: "A pravični bo od vere živel." **18** Kajti razodeva se jeza Božja z neba na vsako nepobožnost in krivico ljudi, kteri resnico v krivici zadržujejo; **19** Kajti kar je znano za Boga, očitno je med njimi, ker jim je Bog razodel. **20** Ker kar se na njem ne more videti, to se od ustvarjenja sveta opaža in vidi na delih: njegova večna moč in božanstvo, da jih ni moči zagovarjati. (aiōnios g126) **21** Kajti spoznavši Boga, niso ga kakor Boga postavili niti mu zahvalili, nego zmelo se jim je v njih mislih in potamnelo je njih nerazumno srce. **22** Izdajajoč se za modre, ponoreli so, **23** In premenili so slavo netrohljivega Boga s podobo obraza trohljivega človeka in ptic in četveronogih živali in lazečih zverin. **24** Za to jih je tudi izročil Bog v željah src v nečistost, da se skrunijo njih telesa med njimi samimi; **25** Kteri so premenili resnico Božjo v laž in so izkazali več čast in službo stvoru

nego stvarniku, kteri je blagoslovjen na veke. Amen. (aiōn g165) **26** Za to jih je izročil Bog v sramotne strasti, kajti njih ženske so premenile naravno upotrebljevanje v protinaravno; **27** A enako so tudi možki, zavrgši naravno upotrebljevanje ženske, unetili se v svojej želji eden za drugega, možki z možkimi sram počinjaje in zaslужeno plačo svoje zmote na sebi samih prejemaje. **28** In kakor niso odobrili, Boga imeti v spoznanji, izročil jih je Bog popačenej pameti, da so delali, kar ni spodobno, **29** Ter so bili napolnjeni vseake krivice, kurbarstva, malopridnosti, lakovnosti, hudobnosti, polni zavisti, ubojsztva, prepira, zviače, zlobnosti; **30** Prišepetovalci, obrekovalci, zaničevalci Boga, grozovitniki, ošabniki, bahači, izmišljevalci hudega, roditeljem nepokorni; **31** Nerazumni, ne držeči zaveze, brez ljubezni, nespravljivi, nemilostni; **32** Kteri, če ravno so spoznali Božjo pravico, da so, kteri taka dela delajo, vredni smrti, ne samo to delajo, nego tudi privoljujejo na to s temi, kteri to delajo.

2 Za to se ne moreš zagovarjati, o človek vsak, kterikoli sodiš; kajti v čemer sodiš drugega, sebe samega obsojaš, ker ravno tisto delaš, kteri sodiš. **2** Vemo pa, da sodba Božja prihaja po resnici na té, kteri taka dela delajo. **3** Jeli pač misliš to, o človek, kteri sodiš tiste, kteri taka dela delajo, a to delaš, da boš ti ubežal sodbi Božej? **4** Jeli bogastvo njegove dobrote in prizanesljivosti in potprljivosti zaničuješ, ne vedoč, da te dobrota Božja na spokornost vodi? **5** S svojo trdovratnostjo pa in z nepokornim srcem spravljaš sebi samemu jezo za dan jeze in razodetja pravične sodbe Boga, **6** Kteri bo dal vsakemu po njegovih delih: **7** Tistim namreč, kteri s stanovitnostjo v dobrem delu slavo in čast in netrohljivost iščejo, večno življenje; (aiōnios g166) **8** A prepirljivim in resnici nepokornim, krivici pa pokornim, srd in jezo. **9** Stiska in zadrega na vsako dušo človeka, kteri hudo dela, najprej pa na Juda in Grka; **10** A slava in čast in mir vsakemu, kteri dobro dela, najprej pa Judu in Grku: **11** Ker Bog ne gleda, kdo je kdo. **12** Kajti kterikoli so brez postave pregrešili, brez postave bodo tudi poginili, in kterikoli so v postavi pregrešili, po postavi se bodo sodili, **13** (Kajti kteri poslušajo postavo, niso pravični pred Bogom, nego kteri po postavi delajo, opravičili se bodo. **14** Ker kedar pogani, kteri nimajo postave, po naravi, kar je postavno delajo, ti so, ne imajoč postave, sami sebi postava; **15** Kteri kažejo, da je delo po postavi zapisano v njih srch, ker jim je vest za pričo in se misli med seboj tožijo ali tudi zagovarjajo), **16** Na dan, kedar bo sodil Bog skrivnosti ljudske, poleg mojega evangelija po Jezusu Kristusu.

17 Glej, ti imaš ime Jud in naslanjaš se na postavo ne bo opravičilo nobeno meso pred njim, ker skozi in hvališ se z Bogom, 18 In poznaš voljo in izbiraš, postavo prihaja spoznanje greha. 21 Sedaj pa se kar je bolje, ker si naučen od postave, 19 In si sam je brez postave pravica Božja pokazala, spričevana prepričan, da si vodnik slepih, svetlost tistih, kteri so v od postave in prerokov. 22 A pravica Božja z vero mraku, 20 Podučevalc nerazumnih, učitelj neučenih, Jezusa Kristusa v vse in na vse, kteri verujejo, ker ga imajoč obrazec znanja in resnice v postavi. 21 Kteri ni razločka; 23 Kajti vsi so pregršili ter jim manjka torej učiš drugega, sebe li ne učiš? kteri oznanjaš, slave Božje, 24 In opravičujejo se daroma z njegovo naj se ne krade, kradeš? 22 Kteri govoriš, naj se milostjo po odkupljenji v Jezusu Kristusu, 25 Kterega ne prešestvuje, prešestvuješ? kteri odurjaš malike, si je najprej odménil Bog za pomirjenje po veri v svetišče okradaš? 23 Kteri se hvališ s postavo, s njegovej krvi, da pokaže svojo pravico z odpuščenjem prestopom postave Bogu nečast delaš? 24 "Ker se prejšnjih grehov; 26 V potrpljenji Božjem, da pokaže ime Božje po vas preklinja med pogani," kakor je svojo pravico v sedanjem času, da je on pravičen in pisano. 25 Obreza je res da hasnovita, če po postavi da opravičuje tega, kteri je iz vere Kristusove. 27 Kje delaš; če si pa prestopnik postave, postala je tvoja je torej hvala? Zavrgla se je. Po kakošnej postavi? obreza neobreza. 26 Če torej obreza pravice postave jeli děl? ne, nego po postavi vere. 28 Mislimo torej, varuje, ne bo li se njegova neobreza za obrezo vzela? da se z vero opravičuje človek, brez del postave. 27 In sodila bo neobreza od narave, ktera postavo 29 Jeli je Bog samo Judovski? jeli ni tudi poganski? izpoljuje, tebe s črkou in obrezo prestopnika postave. Dà, tudi poganski. 30 Kajti eden je Bog, kteri bo 28 Kajti ni Jud, kteri je po zvunanjem Jud, tudi ni opravičil obrezo iz vere in neobrezo po veri. 31 obreza, ktera je zvunaj na mesu, 29 Nego ta je Jud, Postavo torej odpravljamo z vero? Bog ne daj! nego kteri je znotraj in obreza srca v duhu, ne v črki, to je postavo stavimo. obreza; komur hvala ne od ljudi, nego od Boga,

3 Kaj ima torej Jud obilneje? ali kaj hasni obreza?

2 Mnogo, vsakakor: kajti prvič zaupali mu so se izreki Božji. 3 Pa kaj, če niso verovali nekteri? bo li njih nevera vero Božjo odpravila? 4 Bog ne daj! nego Bog naj bo resničen, a vsak človek lažnjivec, kakor je pisano: "Da se opravičiš v svojih besedah in zmagaš, kendar te bodo sodili.", 5 Če pa naša krivica Božjo pravico potrjuje, kaj porečemo? da je nepravičen Bog, kendar se jezi? Po človeku govorim. 6 Bog ne daj! ker kako bo sodil Bog svet? 7 Kajti če se resnica Božja v mojej laži poobilša na njegovo slavo, za kaj bi bil še tudi jaz kakor grešnik sojen? 8 In ne smemo li, (kakor kričé na nas in pravijo nekteri da mi govorimo), storiti hudo, da pride dobro? Teh le čaka pravična sodba. 9 Kaj torej? jeli smo bolji? nikakor: kajti prej smo dokazali, da so Judje in pa Grki vsi pod grehom. 10 Kakor je pisano: "Da ni pravičnega ne enega: 11 Ni ga, kteri bi bil razumen, ni ga, kteri bi iskal Boga. 12 Vsi so se uganili, ob enim so se izpridili; ni ga, kteri bi delal dobro, ni ga le enega ne." 13 "Grob odprt je njih grlo, s svojimi jeziki goljufno govoré: "kačji strup je pod njih ustnicami." 14 "Njih usta so polna kletve in grenkobe." 15 "Hitre so njih noge, da kri prelijó." 16 "Potrje in nadloga je na njih potih." 17 "In poti mira niso spoznali." 18 "Ni straha Božjega pred njih očimi." 19 Vemo pa, da vse, kar postava govori, govori tem, kteri so v postavi, da se vsaka usta zamaše in kriv postane ves svet Bogu; 20 Kajti iz del postave se

4 Kaj torej porečemo, da je Abraham naš oče našel po mesu? 2 Kajti če se je Abraham iz del opravičil, ima hvalo, ali ne pri Bogu. 3 Ker kaj pravi pismo? "Veroval pa je Abraham in zaračunilo se mu je za pravico." 4 A tistem, kteri dela, ne računi se plača po milosti, nego po dolgu; 5 Tistem pa, kteri ne dela, a veruje v tistega, kteri opravičuje nepobožnega, računi se njegova vera za pravico. 6 Kakor tudi David pravi, da je blago človeku, komur Bog računi pravico brez del. 7 "Blagor jim, kterim so se odpustile nepostavnosti, in kterih grehi so se pokrili." 8 "Blagor možu, ktemu ni zaračunil Gospod greha." 9 Blago torej to le je v obrezi ali v neobrezi? Kajti pravimo, da se je zaračunila Abrahamu vera za pravico. 10 Kako torej se mu je zaračunila? kendar je bil v obrezi ali v neobrezi? Ne v obrezi, nego v neobrezi. 11 In prejel je znamenje obreze, pečat pravice vere, ktera je v neobrezi, da bi bil oče vseh, kteri verujejo v neobrezi, da bi se zaračunilo tudi njim za pravico; 12 In da bi bil oče obreze ne samo tistem, kteri so iz obreze, nego tudi tistem, kteri hodijo po stopinjah vere v neobrezi očeta našega Abrahama; 13 Kajti ni se dala s postavo obljava Abrahamu ali njegovemu semenu, da bo dedič sveta, nego s pravico vere. 14 Ker če so dediči ti, kteri so iz postave, prazna je vera in brez veljave obljava. 15 Kajti postava jezo napravlja, ker kjer ni postave, tudi ni prestopa. 16 Za to iz vere, da po milosti, da bi bila trdna obljava vsakemu semenu, ne samo tistem, ktero je iz postave, nego tudi tistem,

kterje je iz vere Abrahama, kterji je oče vseh nas, 17 opravičenje. 17 Kajti če je za pregreho enega smrt (Kakor je pisano: "Za očeta mnogih narodov sem zakraljevala po tem enem, za mnogo bolje bodo te postavil.") pred Bogom, ktemu je veroval, kteri tisti, ktori prejemajo obilnost milosti in darú pravice, oživlja mrtve in kliče to, kar ni, kakor da je. 18 Kteri v življenji kraljevali po enem Jezusu Kristusu. 18 je veroval na up proti upu, da postane oče mnogih. Kakor je torej po pregrehi enega prišlo obsojenje narodov poleg rečenega: "Tako bo seme tvoje." 19 In na vse ljudi, tako je tudi po pravičnosti enega prišlo ne oslabevši v veri ni premislil svojega telesa uže na vse ljudi opravičenje življenja. 19 Kajti kakor umrtvlenega, ker je imel blizu sto let, in mrtvosti so po neposlušnosti enega človeka grešni postali maternice Sarine. 20 A na oblubo Božjo ni posumnjil mnogi, tako bodo tudi po poslušnosti enega pravčni z nevero, nego ojačil se je v veri davši čast Bogu. 21 postali mnogi. 20 A postava je zravn tega prišla, da In popolnoma prepričavši se, da je, kar je oblubil, se pomnoži preghra, a kjer se preghra pomnoži, mogoč tudi storiti. 22 Za to se mu je tudi zaračunilo tam se še bolje poobilša milost, 21 Da bi, kakor za pravico. 23 Ali ni napisano samo za njega, da se je zakraljeval greh za smrt, tako tudi zakraljevala mu je zaračunilo; 24 Nego tudi za nas, ktemu ima biti zaračunjeno, kteri verujemo v tistega, kteri je obudil Gospodu našem. (aiōnios g166)

Jezusa Gospoda našega iz mrtvih, 25 Kteri je bil dan za grehe naše in je vstal za opravičenje naše.

5 Opravičivši se torej z vero, imamo mir z Bogom grehu, kako bomo še živel v njem? 3 Ne veste li, po Gospodu našem Jezusu Kristusu, 2 Po ktem katerikoli smo se pokrstili v Kristusa Jezusa, da smo se smo tudi pristop dobili z vero v to milost, v kterior stojimo in hvalimo se z upom slave Božje. 3 Pa ne pokopali po krstu v smrt, da bi, kakor je vstal Kristus samo to, nego se tudi hvalimo v stiskah vedoč, da iz mrtvih po očetovej slavi, tako tudi mi hodili v novem stiska potrpljivost dela, 4 A potrpljivost izkušenost, življenji. 5 Kajti če smo že njim enaki po podobnosti izkušenost pa up, 5 A up ne osramočuje, ker je njegove smrti, tudi bomo po podobnosti vstajenja, ljubezen Božja izlita v srcih naših po Duhu svetem 6 Vedoč to, da je bil stari naš človek že njim na križ danem nam. 6 Kajti Kristus je, ko smo mi še slabili, razpet, da se grešno telo zatare, da bi več ne služili svoj čas za nepobožne umrl, 7 Ker bo težko kdo za grehu. 7 Kajti kteri je umrl, opravičen je od greha. 8 pravičnega umiral, za dobrega lahko da se kdo drzne Če smo pa umrl s Kristusom, verujemo, da bomo tudi umreti. 8 Pokazuje pa Bog svojo ljubezen do nas, da živel že njim, 9 Vedoč, da Kristus, vstavši iz mrtvih, je, ko smo mi še grešniki bili, Kristus za nas umrl. 9 več ne umira; smrt nad njim več ne gospoduje. 10 Mnogo bolje se bomo torej, opravičivši se sedaj v Ker da je umrl, grehu je umrl na enkrat, a da živi, živi krvi njegovej, po njem jeze rešili. 10 Kajti če smo se Bogu. 11 Tako tudi vi za se mislite, da ste mrtvi grehu, spravili z Bogom s smrto njegovega sina, dokler smo a živi Bogu v Kristusu Jezusu Gospodu našem. 12 sovražniki bili, s tem bolje se bomo zveličali spravivši Ne kraljuje naj torej greh v vašem smrtnem telesu, se v njegovem življenji. 11 Pa ne samo to, nego se da ga poslušate v poželenjih njegovih. 13 Tudi ne tudi hvalimo z Bogom po Gospodu svojem Jezusu dajte svojih udov grehu za orožje krivice, nego dajte Kristusu, po ktem smo sedaj spravo dobili. 12 Za sebe Bogu kakor kteri ste živi iz mrtvih, in ude svoje to kakor je po enem človeku greh na svet prišel in Bogu za orožje pravice. 14 Kajti greh ne bo nad po grehu smrt, in tako je na vse ljudi smrt prišla, vami gospodoval, ker niste pod postavo, nego pod v komer so vsi pregrešili. 13 Kajti greh je bil noter milostjo. 15 Kaj torej? bomo li grešili, ker nismo pod do postave na svetu, ali se greh ne računi, dokler postavo, nego pod milostjo? Bog ne daj! 16 Ne veste ni postave. 14 Nego zakraljevala je smrt od Adama li, komur dajete sebe za sluge v poslušnost, da ste do Mojzesa tudi nad temi, kteri niso pregrešili na tistega sluge, kogar poslušate; ali greha za smrt, ali spodobno Adamovega prestopa, kteri je podoba tega, pa poslušnosti za pravico? 17 A hvala Bogu, da ste kteri je imel priti. 15 Ali ni kakor preghra tako tudi bili sužnji grehu, pa ste iz srca posluhnili podobo dar, kajti če so po pregrehi enega mnogi pomrli, za nauka, v ktero ste se izrocili. 18 Osvobodivši se pa mnogo boljo se jo milost Božja in dar v milosti enega greha postali ste služabniki pravice. 19 Po človeški človeka Jezusa Kristusa na mnoge poobilšal. 16 In govorim za voljo slabosti vašega mesa. Kajti kakor ste dar ni kakor greh enega, ker obsojenje je bilo iz ene dali svoje ude za sužnje nečistosti in nepostavnosti pregrehe na pogubo, a dar iz mnogih pregh na na nepostavnost, tako dajte sedaj svoje ude za sluge

pravici na posvečenje. 20 Kajti kedar ste bili sužnji greha, svobodni ste bili pravice. 21 Kakošen sad ste torej imeli ta krat od tega, za kar se sedaj sramujete? Kajti konec onega je smrt. 22 Sedaj pa, osvobodivši se greha, a postavši Božji služabniki, imate sad svoj posvečenje, a konec večno življenje. (aiōnios g166) 23 Kajti plača za greh je smrt, a dar Božji večno življenje v Kristusu Jezusu Gospodu našem. (aiōnios g166)

7 Ne veste li, bratje, (tistim namreč, kteri postavo poznajo, govorim.) da postava gospoduje nad človekom, kolikor časa živi? 2 Kajti omožena žena je s postavo privezana na moža, dokler on živi; če jej pa umre, odvezana je od moža. 3 Za to se bo torej prešestnica imenovala, če, dokler nje mož živi, postane žena drugega moža; če pa mož umre, prosta je od postave, da ne bo prešestnica, če postane žena drugega moža. 4 Tako, bratje moji, ste tudi vi umrli postavi po telesu Kristusovem, da postanete drugega, tistega, kteri je iz mrtvih vstal, da sad obrodimo Bogu. 5 Kajti ko smo bili v mesu, delale so v naših udih grešne strasti zbujene po postavi, da smrti sad obrodé. 6 Sedaj smo se pa rešili postave, ko je odmrl to, v čemer smo bili držani tako, da služimo v novosti duha in ne v starini črke. 7 Kaj torej porečemo? postava je greh? Bog ne daj! Ali greha nisem spoznal razen s postavo, kajti za poželenje bi ne bil vedel, ko bi postava ne govorila: "Ne poželi." 8 Ko je pa priložnost dobil greh po zapovedi, napravil je v meni vsako poželenje; kajti greh brez postave je bil mrtev. 9 A jaz sem živel brez postave nekdaj, ko je pa zapoved prišla, oživel je greh, 10 A jaz sem umrl in našlo se je, da mi je ta zapoved, ktera je bila za življenje, za smrt. 11 Kajti greh, dobitivši priložnost z zapovedjo, ukanyl me je in ž njo umoril. 12 Tako je postava sveta in zapoved sveta in pravična in dobra. 13 Dobro je torej meni postal smrt? Bog ne daj! Nego greh, da se pokaže greh, pripravljoč mi z dobrim smrt, da postane črez mero grešen greh po zapovedi. 14 Kajti vemo, da je postava duhovna, a jaz sem mesen, suženj pod oblastjo greha. 15 Ker kar delam, ne umejem, kajti kar hočem, tega ne delam, nego kar sovražim, to delam. 16 Če pa to delam, kar ne čem, pritrjam postavi, da je dobra. 17 Sedaj pa uže nič več jaz ne delam tega, nego v meni prebivajoči greh. 18 Kajti vem, da ne prebiva v meni, (to je v mojem mesu,) dobro, ker hoteti, to je pri meni, ali do konca doganjati dobro, tega ne nahajam. 19 Kajti dobro, kar hočem, ne delam, nego hudo, kar ne čem, delam. 20 Če pa to delam, kar ne čem jaz, nič več jaz tega ne delam, nego v meni prebivajoči greh. 21

Nahajam torej postavo, kendar hočem dobro delati, da se me hudo drži. 22 Kajti veselim se postavi Božej po notranjem človeku; 23 Ali vidim drugo postavo v svojih udih, ktera se ustavlja postavi uma mojega in me zavjema z grešno postavo, ktera je v mojih udih. 24 Jaz nesrečni človek! kdo me bo otel iz telesa te smrti? 25 Zahvaljujem se Bogu po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Tako torej sam jaz z duhom služim postavi Božej, a z mesom postavi greha.

8 Nobenega torej obsojenja ni za té, kteri so v Kristusu Jezusu in ne živé po mesu, nego po duhu. 2 Kajti postava duha življenja v Kristusu Jezusu me je osvobodila od postave greha in smrti; 3 Ko je bilo to postavi nemogoče, ker je bila oslabljena po mesu, poslal je Bog svojega sina v podobi grešnega mesu in je za greh obsodil greh v mesu, 4 Da se pravičenje postave izpolni v nas, kteri živimo ne po mesu, nego po duhu. 5 Kajti, kteri so po mesu, mislijo na to, kar je meseno, a kteri so po duhu, na to, kar je duhovno. 6 Kajti meseno mišljenje je smrt, a duhovno mišljenje je življenje in mir. 7 Za to ker je meseno mišljenje sovraštvo do Boga, ker se Božej postavi ne podlaga, ker se tudi ne more. 8 Kteri so pa v mesu, Bogu ugodni biti ne morejo. 9 A vi niste v mesu, nego v duhu, če Božji duh prebiva v vas; če pa kdo duha Kristusovega nima, ta ni njegov. 10 Če je pa Kristus v vas, telo je mrtvo za voljo greha, duh pa življenje za voljo pravice. 11 Če pa duh tistega, kteri je obudil Jezusa iz mrtvih, prebiva v vas, oživil bo tisti, kteri je obudil Kristusa iz mrtvih, tudi smrtna telesa vaša po duhu svojem prebivajočem v vas. 12 Tako smo torej, bratje, dolžniki ne mesu, da živimo po mesu; 13 Kajti če po mesu živite, imate umreti, če pa z duhom mesena dela morite, živeli boste. 14 Ker so vsi, kterečoli duh vodi, sinovi Božji. 15 Kajti niste zopet prejeli duha sužnosti za strah, nego prejeli ste duha posinstva, v ktem kličemo; aba, oče! 16 Sam ta duh spričuje našemu duhu, da smo otroci Božji. 17 Če smo pa otroci, tudi smo dediči, in sicer dediči Božji in sodediči Kristusovi, če ž njim trpimo, da se tudi ž njim oslavimo. 18 Kajti mislim, da trpljenja sedanjega časa nimajo vrednosti proti slavi, ktera se ima razodeti nad nami. 19 Kajti željno čakanje stvora čaka razodetja sinov Božjih; 20 Ker je stvor podložen ničemurnosti, ne iz dobre volje, nego za voljo tistega, kteri ga je podložil, na upanje, 21 Da se bo tudi sam stvor osvobodil sužnosti skaze na svobodo slave otrôk Božjih. 22 Kajti vemo, da vsak stvor zdihuje in čuti hude bolečine noter do sedaj. 23 Pa ne samo on, nego tudi sami imajoči prvino duha,

tudi mi sami v sebi zdihujemo čakajoč posinstva, očetom našim; **11** Kajti ko se še nista narodila, tudi odkupljenja svojega telesa. **24** Kajti z upanjem smo ne storila kaj dobrega ali hudega, da bi ostal sklep se zveličali. Upanje pa, ktero se vidi, ni upanje, ker Božji poleg izbire, **12** Ne za voljo del, nego za voljo kar kdo vidi, kaj tudi upa? **25** Če pa upamo, česar tistega, kteri kliče, reklo se jej je: "Veči bo služil ne vidimo, s potrpljivostjo čakamo. **26** Tako pa tudi manjšemu." **13** Kakor je pisano: "Jakoba sem ljubil, duh pomaga našim slabostim; ker kaj bomo prosili a Ezava sovražil." **14** Kaj torej porečemo? krivica kakor treba ne vemo; nego duh sam prosi za nas je pri Bogu? Bog ne daj! **15** Kajti Mojzesu govoril z neizrečenimi zdih. **27** Kteri pa srca izkuša, vé, "Pomiloval bom, kogar pomilujem, in usmilil se ga kaj je misel duha, ker poleg Boga prosi za svetnike. bom, kogar se usmilujem." **16** To torej ni v moči ne **28** Vemo pa, da tem, kteri Boga ljubijo, vse zdaja k tega, kteri hoče, ne tega, kteri ne če, nego Boga, kteri dobremu, tem, kteri so poklicani po sklepu; **29** Ker pomiluje. **17** Kajti pismo govoril Faraonu: "Za to sem ktere je naprej spoznal, té je tudi odločil, da bodo te obudil, da pokažem na tebi svojo moč, in da se enaki obličju njegovega sina, da bi on prvorjeni oznani moje ime po vsej zemlji." **18** Tako torej, kogar bil med mnogimi brati. **30** In ktere je odločil, té je hoče, pomiluje, a kogar hoče, trdi. **19** Porečeš mi tudi poklical; in ktere je poklical, té je tudi opravičil; torej; kaj se še toži? kdo njegovej volji nasprotuje? **20** in ktere je opravičil, té je tudi oslavil. **31** Kaj tedaj Ali kdo si ti, o človek, kteri se z Bogom pregovarjaš? porečemo na to? Če je Bog z nami, kdo je proti poreče li izdelek izdelovalcu: za kaj si me naredil nam? **32** Kteri lastnemu sinu ni zanesel, nego ga je tako? **21** Nima li oblasti lončar nad glino, da iz ravno za vse nas dal, kako ne bo tudi ž njim nam vsega tiste grude naredi eno posodo za čast, a drugo za podari? **33** Kdo bo tožil proti izbranim Božjim? Bog, nečast? **22** Če je Bog hotel pokazati jezo in razglasiti kteri opravičuje. **34** Kdo je, kteri bo obsodil? Kristus, svojo moč, prenesel je v velikej potrpljivosti posode kteri je umrl, pa je še tudi vstal, kteri je tudi na jeze pripravljene za pogubo. **23** In da bi razglasil desnici Boga, kteri tudi prosi za nas. **35** Kdo nas bo bogastvo slave svoje na posodah usmiljenja, ktere je razločil od ljubezni Kristusove? stiska ali nadloga, ali naprej pripravil za zlavo, **24** Ktere nas je tudi poklical preganjanje, ali lakota, ali nagota, ali nevarnost, ali ne samo izmed Judov, nego tudi izmed poganov; **25** meč? **36** (Kakor je pisano: "Za voljo tebe nas moré (Kakor tudi pri Oseji pravi: "Imenoval bom ne moje celi dan, imajo nas kakor ovce za klanje.") **37** Ali v ljudstvo svoje ljudstvo, in ne ljubico ljubico." **26** In vsem tem premagujemo po tistem, kteri nas jo ljubil. bode, na mestu, kjer se jim je reklo: "Niste moj narod **38** Kajti prepričan sem, da ne smrt, ne življenje, ne vi, tam se bodo imenovali sinovi Boga živega." **27** angelji, ne poglavarsvta, ne moči, ne sedanjost, ne Izajia pa vpije nad Izraelom: "Ko bi bilo število sinov prihodnjost, **39** Ne višina, ne globočina, ne druga Izraelovih kolikor morskega peska, ostanek se bo ktera stvar nas ne bo mogla ločiti od ljubezni Božje, ktera je v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

9 Resnico govorim v Kristusu, ne lažem, to mi spričuje moja vest v duhu svetem, **2** Da imam veliko žalost in neprehesano bolečino v svojem srcu. **3** Kajti žezele bi, da bi bil sam jaz preklet od Kristusa za svoje brate, kteri so mi v rodu po mesu; **4** Kteri so Izraelci, kterih je posinstvo, in slava, in zaveze, in postavodajstvo, in služba, in obljube, **5** Kteri so očetje, in od kteriorih je Kristus po mesu, kteri je Bog nad vsemi blagoslovijen na veki. Amen. (aion g165) **6** Ni pa tako, da je beseda Božja izgubljena, ker niso vsi ti Izraelci, kteri so od Izraela. **7** Tudi kteri so seme Abrahamovo, niso vsi otroci, nego: "Izaku se ti bo imenovalo seme." **8** To je, niso ti, kteri so otroci mesa, otroci Božji, nego otroci obljube računijo se za seme. **9** Kajti beseda obljube je ta: "Ta čas bom lastno pravico utrditi, niso se pravici Božej podložili. nego tudi Rebeka, z enim imajoč otroke, z Izakom **10** Bratje, dobra želja mojega srca in molitev k Bogu je za zveličanje Izraela. **2** Kajti spričujem jim, da imajo vnetost za Boga, ali ne po spoznanji. **3** Kajti ne poznavajoč Božje pravice in iščoč svojo prišel in Sara bo imela sina." **10** Pa ne samo ona, lastno pravico utrditi, niso se pravici Božej podložili. nego tudi Rebeka, z enim imajoč otroke, z Izakom **4** Ker je konec postave Kristus na pravico vsakemu,

10 Bratje, dobra želja mojega srca in molitev k Bogu je za zveličanje Izraela. **2** Kajti spričujem jim, da imajo vnetost za Boga, ali ne po spoznanji. **3** Kajti ne poznavajoč Božje pravice in iščoč svojo prišel in Sara bo imela sina." **10** Pa ne samo ona, lastno pravico utrditi, niso se pravici Božej podložili. nego tudi Rebeka, z enim imajoč otroke, z Izakom **4** Ker je konec postave Kristus na pravico vsakemu,

kteri veruje. 5 Kajti Mojzes piše za pravico, ktera ušesa, da ne slišijo.) noter do današnjega dné. 9 In je od postave: "Človek, kteri je to storil, živel bo v David pravi: "Postane naj jim njih miza za zanjko in tem." 6 A pravica, ktera je iz vere, tako govorí: "Ne reci v srcu svojem: Kdo pojde gor na nebo? to je, da za lov, in za pohujšanje in za povračilo; 10 Potamně reci v srcu svojemu: Kdo pojde gor na nebo? to je, da naj njih oči, da ne vidijo, in njih hrhet čisto upogni." Kristusa dol popelje; 7 Ali: "Kdo pojde dol v brezno? 11 Pravim torej: Jeli so se spotaknili, da padajo? to je, da Kristusa iz mrtvih gor popelje." (Abysos g12) Bog ne daj! nego od njih pregrehe je zveličanje za 8 Ali kaj pravi: "Blizu tebe je beseda, v ustih tvorjih in v pogane, da bi jih na posnemanje razdražili. 12 Če srcu tvorem;" to je beseda vere, ktero oznanjujemo. 9 je pa njih pregreha bogastvo za svet in njih izguba Ker če spoznavaš z usti svojimi Gospoda Jezusa in bogastvo za pogane, koliko bolje njih polnost! 13 Kajti veruješ v svojem srcu, da ga je Bog obudil iz mrtvih, vam paganom govorim, in dokler sem jaz apostelj zveličal se boš. 10 Kajti s srcem se veruje v pravico, paganov, hvalim svojo službo, 14 Ne bi li kako na a z usti se spoznava za zveličanje. 11 Kajti pismo posnemanje razdražil svoje meso in zveličal ktere pravi: "Kdorkoli veruje v njega, osramotil se ne bo." izmed njih; 15 Ker če je njih zavrnjenje sprava sveta, 12 Ker ni razločka med Judom in pa Grkom, ker je kaj bi bilo sprejetje, če ne življenje iz mrtvih? 16 Če je ravno tisti gospod vseh, bogat za vse; kteri kličejo pa prvina sveta, tudi je testo, in če je korenina sveta, njega. 13 Kajti vsak, kteri bo klical ime Gospodovo, tudi so veje. 17 Če so se pa nektere veje odlomile, a zveličal se bo. 14 Kako torej bodo klicali tistega, v ti, ker si bil divja olika, vcepili si se na nje in postal kterega niso verovali? kako bodo verovali, kterega sodeležnik olíkove korenine in tolše, 18 Ne hvali se niso slišali? kako bodo slišali brez oznanjevalca? 15 z vejami; če pa hvališ, ne nosiš ti korenine, nego A kako bodo oznanjevali, če niso poslani? kakor je korenina tebe. 19 Porečeš torej: Odlomile so se veje, pisano: "Kako lepe so noge teh, kteri oznanjujejo mír, da bi se jaz vcepil. 20 Dobro, za voljo nevere so se kteri oznanjujejo dobro!" 16 Ali vsi niso bili poslušni odlomile, ti pa z vero stojiš. Ne prevzetuj, nego boj evangelju, kajti Izaja pravi: "Gospod, kdo je verjel se. 21 Ker če Bog naravnim vejam ni prizanesel, da temu, kar je slišal od nas?" 17 Tako je vera od tudi tebi kako ne prizanese. 22 Glej torej dobroto in slišanja, a slišanje po besedi Božej. 18 Ali pravim: ostrost Božjo: nad temi, kteri so padli, ostrost, a nad Niso li slišali? Se vé da: "Po vsej zemlji je izšel njih teboj dobroto, če ostaneš v dobroti; če ne, tudi ti boš glas in na kraje naseljenega sveta njih besede." 19 posekan. 23 A oni, če ne ostanejo v neveri, vcepili se Ali pravim: Ni li spoznal Izrael? Prvi Mojzes govorí: bodo, kajti Bog je mogoč zopet jih vcepiti. 24 Kajti če "Jaz vas bom razdražil po ne ljudstvu, po ljudstvu nerazumnem razjezil vas bom." 20 A Izaja se drzne si ti odsekán od olike po naravi divje in si se vcepil proti naravi na pravo olíko, koliko bolje ti le, kteri se in pravi: "Našli so me ti, kteri me niso iskali, razdet bodo vcepili na lastno olíko? 25 Kajti ne čem, da bi vi, sem bil tem, kteri za me niso prašali." 21 K Izraelu pa govorí: "Ves dan sem molil roke svoje k ljudstvu bratje, ne vedeli skravnosti, (da bi ne bili sami v sebi razumni,) da je trdkornost Izraela deloma zadela, neverujućemu in se pregovarjajočemu."

11 Pravim torej: Jeli Bog zavrgel, ljudstvo svoje? Bog ne daj! kajti tudi jaz sem Izraelec, iz semena Abrahamovega, iz rodu Benjaminovega. 2 Ni zavrgel Bog ljudstva svojega, ktereža je najprej spoznal. Jeli ne veste, kaj pravi za Elija pismo? kakor se toží Bogu na Izraela govoreč: 3 "Gospod, prerroke tvoje so pouobili v oltare tvoje so razkopali, in jaz sem ostal sam in iščejo dušo mojo." 4 Ali kaj pravi njemu Božji odgovor? "Pustil sem sebi sedem tisoč mož, kteri niso pripognili kolena pred Baalom." 5 Tako je torej tudi v sedanjem času ostanek po izbiri milosti. 6 Če pa iz milosti, ni več iz del, kajti bi milost več ne bila milost; a če iz del, več ni milost, kajti bi delo več ne bilo delo. 7 Kaj torej? Česar je iskal Izrael, tega ni dobil, a izbira je dobila, drugi pa so bili zaslepljeni, 8 (Kakor je pisano: "Dal jim je Bog duha brljavega, oči, da ne vidijo, in

in po njem in v njem je vse, njemu slava na veke!
Amen. (aiōn g165)

12 Opominjam vas torej, bratje, po usmiljenju Božjem, da podaste telesa svoja za žrtvo živo, sveto, prijetno Bogu, pametno službo svojo. **2** In ne ravnajte se poleg veka tega, nego premenjujte se z obnavljanjem uma svojega, da izkusite ktera je volja Božja dobra in prijetna in popolna. (aiōn g165) **3** Kajti pravim po milosti, ktera mi je dana, vsakemu, kdor je med vami, naj ne misli o sebi bolje, nego je treba misliti, nego naj misli pametno, kakor je Bog vsakemu podelil mero vere. **4** Kajti kakor imamo v enem telesu mnoge ude, a vsi udje nimajo ravno tistega opravka, **5** Tako smo mnogi eno telo v Kristusu, a po eden smo eden drugega udje. **6** Imamo pa darove po milosti, ktera nam je dana, razne: bodi si preroščvo, poleg razmere vere; **7** Bodi si službo, v službi; bodi si kdor uči, v učenji, **8** Bodi si kdor opominja, v opominjanju; kdor podeljuje, v priprnosti; kdor je nad kaj postavljen, v skrbljivosti; kdor se usmiljuje, v veselji. **9** Ljubezen bodi nehinavska, odurjajte hudo, držite se dobrega. **10** Z bratovsko ljubeznijo eden drugega srčno ljubite, s častjo eden drugega premagujte; **11** V opravku ne bodite leni, v duhu bodite vroči, Gospodu služite; **12** V upanji se veselite, v stiski bodite strpljivi, v molitvi stanovitni; **13** Potreb svetih se udeležujte, gostoljubnost iščite; **14** Blagoslavljajte tiste, kteri vas preganjajo, blagoslavljajte, a ne preklinjajte; **15** Veselite se z veselimi, in jokajte z jokajočimi; **16** Bodite ene misli med seboj, ne mislite na visoke stvari, nego z nizkimi se zlagajte; ne bodite razumni sami v sebi. **17** Nikomur hudega za hudo ne vračajte. Premišljajte to, kar bi bilo dobro pričo vseh ljudi. **18** Če je mogoče, kolikor je v vašej moči, imejte mir z vsemi ljudmi. **19** Ne maščujte se sami, ljubljeni, nego dajte mesto jezi, kajti pisano je: "Moje je maščevanje, jaz bom povračal, govori Gospod." **20** Če je torej lačen tvoj sovražnik, siti ga, če je žejen! poji ga, kajti to delajoč kopil mu bož žarjavno oglje na glavo. **21** Ne daj se hudemu premagati, nego premagaj v dobrem hudo.

13 Vsaka duša naj se višim oblastim podлага, kajti ni oblasti razen od Boga, in te oblasti, ktere so, postavljene so od Boga. **2** In tako, kdor se ustavlja oblasti, ustavlja se naredbi Božej, a kteri se ustavljajo, sebi bodo obsojenje prejeli. **3** Kajti poglavarji niso strah dobrih del, nego hudih. Hočeš pa ne batì se oblasti? Dobro delaj, imel boš hvalo od nje; **4** Kajti Božji služabnik je tebi na dobro. Če

pa hudo delaš, boj se; kajti zastonj meča ne nosi, ker je Božji služabnik, kaznovalec na jezo tega, kteri hudo dela. **5** Za kaj treba je podlagati se, ne samo za voljo jeze, nego tudi za voljo svesti. **6** Kajti za to tudi davke plačujete, za kaj služabniki so Božji pa se ravno s tem stanovitno pečajo. **7** Dajte torej vsem, kar ste dolžni: komur davek, davek; komur mito, mito; komur strah, strah; komur čast, čast. **8** Nikomur ničesar dolžni ne bodite, razen da ljubite eden drugega, kajti kdor ljubi drugega, postavo je izpolnil: **9** Ker: "Ne prešestvuj, ne ubijaj, ne kradi, ne prisegaj po krivem, ne želi," in če je ktera druga zapoved, ta le beseda jo obsega: "Ljubi bližnjega svojega kakor samega sebe." **10** Ljubezen bližnjemu hudega ne napravlja. Izpolnjenje torej postave je ljubezen. **11** In to delajmo vedoč za čas, da je ura, da se že iz spanja zbudimo; kajti sedaj nam je bliže zveličanje, nego kedar smo vero sprejeli. **12** Noč je minula, a dan se je približal; odvrzimo torej dela tmine in oblecimo se v orožje svetlosti. **13** Kakor po dnevi, spodobno hodimo, ne v pojedinjah in pjianščinjah, ne v kurbarstvih in hotljivostih, ne v prepiru in zavisti; **14** Nego oblecite Gospoda Jezusa Kristusa in ne delajte si skrbí za meso na poželenja.

14 A slabega v veri sprejemljite ne na razločevanje misli, **2** Kajti eden veruje, da sme vse jesti, a kdor je slab, sočivo jé. **3** Kdor jé, naj ne zaničuje tistega, kteri ne jé, in kdor ne jé, naj ne sodi tistega, kteri jé, kajti Bog ga je sprejel. **4** Ti kdo si, kteri sodiš tujega hlapca? Lastnemu gospodarju stoji ali pada, ali vstal bo, kajti mogoč je Bog postaviti ga. **5** Eden razloča dan od dneva, a drugi sodi, da so vši dnevi enaki. Vsak naj se v lastnem razumu popolno prepriča. **6** Kdor razloča dan, Gospodu razloča, in kdor ne razloča dneva, Gospodu ne razloča; kdor jé, Gospodu jé, ker se Bogu zahvaljuje, in kdor ne jé, Gospodu ne jé in se zahvaljuje Bogu. **7** Kajti nikdor nas sebi ne živi in nikdor sebi ne umira. **8** Kajti če živimo, Gospodu živimo, in če mrjemo, Gospodu mrjemo; če torej živimo, če mrjemo, Gospodovi smo. **9** Kajti za to je Kristus umrl in vstal in zopet oživel, da gospoduje nad mrtvimi in živimi. **10** Ti pa za kaj sodiš brata svojega? ali tudi ti, za kaj zaničuješ brata svojega? ker vsi se bomo postavili pred sodišče Kristusovo. **11** Kajti pisano je: "Živim jaz, govori Gospod, da se bo meni pripognilo vsako koleno, in vsak jezik bo Boga spoznal." **12** Tako bo torej vsak nas za se odgovor dajal Bogu. **13** Nič več torej eden drugega ne sodimo, nego presodite bolje, da ne stavite spotike bratu ali pohujšanja. **14** Vem in

prepričan sem v Gospodu Jezusu, da nič ni nečisto poganov prijeten, posvečen v duhu svetem. 17 Imam po sebi, razen kdor misli, da je kaj nečisto, za njega je torej hvalo v Kristusu Jezusu gledé Boga. 18 Kajti nečisto. 15 Če se pa za voljo jedi tvoj brat žalosti, nič ne bom se predrznil govoriti kaj, kar ni napravil več ne hodиш po ljubezni. Ne pogubljaj s svojo jedjo Kristus po meni, za poslušnost poganov, z besedo tistega, za kterege je Kristus umrl. 16 Ne dajte torej, in dejanjem, 19 V moči znamenj in čudežev, v moči da se preklinja vaše dobro. 17 Kajti Božje kraljestvo duha Božjega tako, da sem od Jeruzalema in po ni jed ne pijača, nego pravica in mir in radost v Duhu okolici tja do Ilirika izpolnil evangelij Kristusov, 20 Tako svetem. 18 Ker kdor v tem služi Kristusu, ugoden je namreč prizadevajoči si, da se oznanja evangelij ne, Bogu in izkušen ljudem. 19 Za to se torej poganjajmo kjer se je imenoval Kristus, da bi na tej podlagi za mir in za zbujanje eden drugega na pobožnost. 20 ne zidal, 21 Nego kakor je pisano: "Kterim se ni Za voljo jedi ne razdiraj dela Božjega; vse je sicer oznailo za njega, videli bodo, in kteri niso slišali, čisto, ali hudo za človeka, kteri jé na spotiko. 21 razumeli bodo." 22 To me je tudi naj bolje oviral, Dobro je, ne jesti mesa in ne piti vina ne ničesar, nad da nisem prišel k vam. 23 Sedaj pa nič več mesta čimer bi se brat tvoj spotikal ali pohujševal ali slabil. ne imajoč v teh zemljah, a imajoč željo priti k vam 22 Ti imaš vero? sam za se jo imej pred Bogom; od več let, 24 Kedar pojdem na Španjsko, pridem blagor mu, kdor ne sodi samega sebe v tem, kar ima k vam, ker upam tam tudi potujoč videti vas in da za dobro. 23 Kdor pa razloča, obsojen je, če je, kajti me boste vsi spremili tja, ko se vas poprej nekoliko ni po veri; a vse, kar ni po veri, greh je.

15 Dolžni pa smo mi, kteri smo močni, slabosti slabih nositi in ne samim sebi po godu delati. 2 Kajti vsak vas naj dela bližnjemu po godu na dobro za zbujanje pobožnosti. 3 Kajti tudi Kristus ni sebi po godu storil, nego kakor je pisano: "Ogovori tistih, kteri so tebe ogovarjali, padli so na me." 4 Ker karkoli se je poprej napisalo, napisalo se je za naš nauk, da s potprljivostjo in tolažbo pisem up imamo. 5 A Bog potprljivosti in tolažbe naj vam da ene misli biti med seboj po Kristusu Jezusu, 6 Da enodušno z enim usti slavite Boga in očeta Gospoda našega Jezusa Kristusa. 7 Za to sprejemljite eden drugega, kakor je tudi Kristus sprejel nas na slavo Božjo. 8 Pravim namreč, da je Jezus Kristus sluga postal obreze za voljo resnice Božje, da bi potrdil oblube očetov. 9 Pogani naj pa za voljo usmiljenja Boga poslavé, kakor je pisano: "Za to te bom spoznaval med pogani, in imenu tvojemu prepeval." 10 In zopet pravi: "Oveselite se, pogani, z njegovim ljudstvom." 11 In zopet: "Hvalite Gospoda vsi pogani in pohvalite ga vsa ljudstva." 12 In zopet Izaija pravi: "Bode korenina Jesejeva in kteri bo vstal gospodovat nad pogani; v njega bodo upali pogani." 13 Bog upanja pa naj vas napolni vsake radosti in mira v verovanji, da bi imeli obilnost v upanji, v moči duha svetega. 14 A prepričan sem, bratje moji, tudi sam jaz za vas, da ste tudi vi sami polni dobrote, napolnjeni vsakega znanja, mogoči tudi eden drugega svariti. 15 Pa sem vam drzneje napisal, bratje, deloma, da vas zopet opomenem, po milosti, ktero mi je Bog dal. 16 Da bom

poganov prijeten, posvečen v duhu svetem. 17 Imam po sebi, razen kdor misli, da je kaj nečisto poganov prijeten, posvečen v duhu svetem. 17 Imam po sebi, razen kdor misli, da je kaj nečisto, za njega je torej hvalo v Kristusu Jezusu gledé Boga. 18 Kajti nečisto. 15 Če se pa za voljo jedi tvoj brat žalosti, nič ne bom se predrznil govoriti kaj, kar ni napravil več ne hodиш po ljubezni. Ne pogubljaj s svojo jedjo Kristus po meni, za poslušnost poganov, z besedo tistega, za kterege je Kristus umrl. 16 Ne dajte torej, in dejanjem, 19 V moči znamenj in čudežev, v moči da se preklinja vaše dobro. 17 Kajti Božje kraljestvo duha Božjega tako, da sem od Jeruzalema in po ni jed ne pijača, nego pravica in mir in radost v Duhu okolici tja do Ilirika izpolnil evangelij Kristusov, 20 Tako svetem. 18 Ker kdor v tem služi Kristusu, ugoden je namreč prizadevajoči si, da se oznanja evangelij ne, Bogu in izkušen ljudem. 19 Za to se torej poganjajmo kjer se je imenoval Kristus, da bi na tej podlagi za mir in za zbujanje eden drugega na pobožnost. 20 ne zidal, 21 Nego kakor je pisano: "Kterim se ni Za voljo jedi ne razdiraj dela Božjega; vse je sicer oznailo za njega, videli bodo, in kteri niso slišali, čisto, ali hudo za človeka, kteri jé na spotiko. 21 razumeli bodo." 22 To me je tudi naj bolje oviral, Dobro je, ne jesti mesa in ne piti vina ne ničesar, nad da nisem prišel k vam. 23 Sedaj pa nič več mesta čimer bi se brat tvoj spotikal ali pohujševal ali slabil. ne imajoč v teh zemljah, a imajoč željo priti k vam 22 Ti imaš vero? sam za se jo imej pred Bogom; od več let, 24 Kedar pojdem na Španjsko, pridem blagor mu, kdor ne sodi samega sebe v tem, kar ima k vam, ker upam tam tudi potujoč videti vas in da za dobro. 23 Kdor pa razloča, obsojen je, če je, kajti me boste vsi spremili tja, ko se vas poprej nekoliko ni po veri; a vse, kar ni po veri, greh je.

navoljim. 25 Sedaj pa potujem v Jeruzalem služit svetim. 26 Kajti Macedonia in Ahaja sta sklenili nekakošen sklad storiti za uboge onih svetih, kteri so v Jeruzalemu. 27 Sklenili sta, tudi dolžni sta jim; kajti če so deležniki postali njih duhovnih stvari pogani, dolžni so tudi v telesnih stvareh postreči jim. 28 To torej končavši in zapečativši jim ta sad, odpotoval bom preko vas na Španjsko. 29 A vem, kedar pridem k vam, da bom prišel v polnem blagoslovu evangelja Kristusovega. 30 Prosim pa vas, bratje, po Gospodu našem Jezusu Kristusu in po ljubezni duha, da mi pomoretve v molitvah za me k Bogu; 31 Da se rešim tistih, kteri ne verujejo v Judeji, in da moja služba za Jeruzalem prijetna postane svetim; 32 Da v radosti pridem k vam po volji Božej in si skupej z vami odpočijem. 33 A Bog mira bodi z vsemi vami! Amen.

16 Priporočam vam pa Febo sestro našo, ktera je služabnica cerkve Kenhrejske, 2 Da bi jo sprejeli v Gospodu spodobno za svete in jej pomogli, v kterejkoli stvari bi vas potrebovala, ker je tudi ona mnogim pomogla in tudi samemu meni. 3 Pozdravite Priscilo in Akvila pomagalca moja v Kristusu Jezusu, 4 (Kteria sta za dušo mojo svoj vrat podvrgla; kterima se ne samo jaz zahvaljujem, nego tudi vse cerkev poganske), 5 In njih domačo cerkev. Pozdravite Epeneta, ljubljenega mojega, kteri je prvina iz Ahaje v Kristusu. 6 Pozdravite Marijo, ktera se je mnogo potrudila za nas; 7 Pozdravite Andronika in Junija, moja sorodnika in moja sojetnika, ktera sta znamenita med aposteljini, ktera sta tudi bila pred menoj v opomnenem, po milosti, ktero mi je Bog dal. 16 Da bom Kristusu. 8 Pozdravite Amplija, ljubljenega mojega v služabnik Jezusa Kristusa med pogani, opravlajoč Gospodu; 9 Pozdravite Urbana, pomagalca našega v sveto službo evangelja Božjega, da postane prinesek Kristusu, in Stahija, ljubljenega mojega, 10 Pozdravite

Apela, izkušenega v Kristusu, pozdravite domače Aristobulove; **11** Pozdravite Herodijona, sorodnika mojega. Pozdravite domače Narcisove, kteri so v Gospodu. **12** Pozdravite Trifeno in Trifoso, kteri sta se potrudili v Gospodu. Pozdravite Persido Ijubljeno, ktera se je mnogo potrudila v Gospodu. **13** Pozdravite Rufa, izbranega v Gospodu, in mater njegovo in mojo. **14** Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Herma, Patroba, Hermeja in brate, kteri so ž njimi. **15** Pozdravite Filologa in Julijo, Nereja in sestro njegovo in Olimpana in vse svete, kteri so ž njimi. **16** Pozdravite eden drugega v poljubku svetem. Pozdravljo vas cerkve Kristusove. **17** Prosim vas pa, bratje, da gledate na tiste, kteri delajo razpore in pohujšanja proti nauku, kterega ste se vi naučili in izognite se jim. **18** Kajti taki Gospodu našemu Jezusu Kristusu ne služijo, nego svojemu trebuhu, in z dobríkavim govorom in lepo besedo prekanjujejo srca nehudobnih, **19** Ker se je vaša poslušnost razšla med vse. Radujem se torej nad vami, pa hočem, da ste modri za dobro, a priprosti za hudo. **20** Bog mira pak bo potrl satana pod vašimi nogami v hitrem. Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa z vami! Amen. **21** Pozdravljo vas Timotej, moj pomagalec, in Lucij in Jason in Sosipater, sorodníci moji. **22** Pozdravljam vas jaz Tercij, kteri sem napisal ta list, v Gospodu. **23** Pozdravlja vas Gaj, gostilnik moj in vse cerkve. Pozdravlja vas Erast, mestni ključar, in Kvart brat. **24** Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa z vsemi vami! Amen. **25** Tistem pa, kteri je mogoč vas utrditi po evangeliji mojem in oznanjevanji Jezusa Kristusa, po odkritiji skravnosti od večnih časov zamolčane, (aiōnios g166) **26** a razodete sedaj po preroških pismih, poleg zapovedi večnega Boga, za poslušnost vere med vse pogane oznanjene, (aiōnios g166) **27** Samemu modremu Bogu po Jezusu Kristusu slava na veke! Amen. Rimljanom je napisan od Korinta po Febi služabnici cerkve Kenhrejske. (aiōn g165)

1 Korinčanom

1 Pavel poklican apostelj Jezusa Kristusa po volji Božej in Sosten brat, 2 Cerkvi Božej v Korintu, posvečenim v Kristusu Jezusu, poklicanim svetim z vsemi, kteri kličejo ime Gospoda našega Jezusa Kristusa na vsakem mestu, svojem in našem. 3 Milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa. 4 Zahvaljujem se pa Bogu svojemu vsegdar za vas, za milost Božjo dano vam v Kristusu Jezusu, 5 Da ste v vsem obogateli v njem, v vsakej besedi in v vsakem umenju, 6 Kakor se je pričevanje Kristusovo utrdilo med vami, 7 Tako da ne zmanjkuje nobenega dara vam čakajočim odkritja Gospoda našega Jezusa Kristusa, 8 Kteri vas bo tudi utrdil do kraja, da boste nekrivični na dan Gospoda našega Jezusa Kristusa. 9 Zvest je Bog, po ktem ste poklicani na občinstvo sina njegovega Jezusa Kristusa Gospoda našega. 10 Opominjam vas pa, bratje, v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa, da vsi eno govorite in da ne bodo med vami razdori, nego da boste utrjeni v enem umu in enej misli. 11 Kajti izvedel sem za vas, bratje moji, od Hlojinih domačih, da so prepri med vami. 12 Pravim pa to, da vsak vas govorí: Jaz sem Pavlov, jaz pa Apolov, jaz pa Kefov, a jaz Kristusov. 13 Jeli je Kristus razdeljen? jeli je bil Pavel na križ razpet za vas, ali ste se v ime Pavlovo pokrstili? 14 Hvalim Boga, da nisem nikogar vas krstil razen Krispa in Gaja, 15 Da kdo ne poreče, da sem v svoje ime krstil. 16 Krstil sem pa tudi Stefanov dom, več pa ne vem, če sem koga krstil. 17 Kajti Kristus me ni poslal krščevati, nego oznanjevati evangelj, ne v modrosti besede, da se ne izprazni križ Kristusov. 18 Kajti beseda križa je tistim, kteri se pogubljajo, neumnost, nam pa, kteri se zveličujemo, je moč Božja. 19 Kajti pisano je: "Pogubil bom modrost modrih in razumnost razumnih bom zavrgel." 20 Kje je modri? Kje pismar? Kje preiskovalec tega veka? Jeli ni v neumnosti preobrnil Bog modrosti tega sveta? (aiōn g165) 21 Ker kedar v modrosti Božej ni spoznal svet po modrosti Boga, sklenil je Bog po neumnosti oznanjevanja zveličati té, kteri verujejo. 22 Kajti tudi Judje znamenja prosijo, in Grki modrosti iščejo. 23 A mi oznanjujemo Kristusa na križ razpetega, Judom torej pohujšanje a Grkom neumnost. 24 Samim pa, kteri so poklicani, Judom in pa Grkom Kristusa, Božjo moč in Božjo modrost, 25 Ker je neumnost Božja modrejša od ljudí in slabost Božja je močnejša od ljudí. 26 Kajti glejte poklic svoj, bratje, da niste mnogi modri po mesu, ne mnogi močni, ne mnogi imenitni. 27 Ali kar je neumno tega

sveta, to si je Bog izbral, da modre osramoti, in kar je slabo tega sveta, to si je Bog izbral, da osramoti, kar je močno. 28 In kar je neimenitno tega sveta in zaničevano, izbral si je Bog, in to kar ni, da uniči to kar je, 29 Da se ne pohvali nobeno meso pričo njega. 30 A vi ste iz njega v Kristusu Jezusu, kteri nam je postal modrost od Boga, pravica in pa posvečenje in odrešenje, 31 Dà, kakor je pisano: "Kdr se hvali, v Gospodu naj se hvali."

2 In jaz, ko sem prišel k vam, bratje, nisem prišel z visokostjo besede ali modrosti oznanjevati vam pričevanja Božjega, 2 Kajti nisem sodil, da vem kaj med vami razen Jezusa Kristusa in tega na križ razpetega. 3 In jaz sem v slabosti in v strahu in mnogem trepetu prišel med vas. 4 In govor moj in oznanjevanje moje ni bilo v pregovorljivih besedah človeške modrosti, nego v dokazovanji duha in moči, 5 Da bi vera vaša ne bila v modrosti človeškej, nego v moči Božej. 6 Ali modrost govorimo, ktera je med popolnimi, a ne modrosti tega veka, niti poglavjarjev tega veka, kteri se uničujejo. (aiōn g165) 7 Nego govorimo modrost Božjo v skrivnosti, tisto skrito, ktero je odločil Bog pred vekovi za našo slavo, (aiōn g165) 8 Ktere nikdor izmed poglavjarjev tega veka ni spoznal; ker ko bi jo bili spoznali, ne bi bili Gospoda slave na križ razpeli. (aiōn g165) 9 Nego kakor je pisano: "Kar oko ni videlo in uho ni slišalo in v srce človeku ni prišlo, to je pripravil Bog tem, kteri ga ljubijo." 10 Nam pa je Bog razodel po duhu svojem, kajti duh vse preiskuje, tudi globočine Božje. 11 Ker kdo vé izmed ljudi, kaj je v človeku, razen človečji duh, kteri je v njem? Tako tudi nikdor ne ve, kaj je v Bogu, razen Božji duh. 12 Mi pa nismo duha tega sveta prejeli, nego duha, kteri je iz Boga, da vemo, kaj nam je darovano od Boga. 13 Kar tudi govorimo, ne v učenih besedah človečje modrosti, nego v učenih duha svetega, duhovne stvari z duhovnimi primerjaje, 14 Telesni človek pa ne sprejema, kar je od duha Božjega, ker mu je neumnost in ne more umeti, ker se duhovno razsoja, 15 Duhovni pa vse razsoja; a njega samega nikdor ne razsoja. 16 "Ker kdo je spoznal um Gospodov, kteri ga bo podučil?" A mi um Kristusov imamo.

3 Tudi jaz, bratje, nisem mogel govoriti vam kakor duhovnim, nego kakor mesenim, kakor neučenim v Kristusu. 2 Z mlekom sem vas napojil in ne z jedjo, kajti še niste mogli in tudi še sedaj ne morete, 3 Ker ste še meseni: kajti kjer so med vami zavist in prepir in nezložnosti, niste li meseni, in postopate po človeku? 4 Ker kedar kdo pravi: "Jaz sem Pavlov", a

drugi: "Jaz sem Apolov," niste li meseni? 5 Kdo je Bog nas aposteljne poslednje postavil kakor te, kteri torej Pavel, a kdo Apolo, nego služabnika, po katerih so za smrt odločeni, ker smo postali pogled svetu ste vero prejeli in kakor je vsakemu Gospod dal? 6 in angeljem in ljudem. 10 Mi smo neumni za voljo Jaz sem posadil, Apolo je polil, ali Bog je dal, da Kristusa, a vi razumni v Kristusu; mi slabí, a vi močni; je zraslo. 7 Tako ni ne tisti kaj, kteri sadi, ne ktori vi slavní, a mi brez časti. 11 Noter do te ure tudi poliva, nego ktori daje rasti, Bog. 8 A ta, ktori sadi in trpimo lakoto in žejo in goli smo in bijejo nas za ušesa ktori poliva, sta eno; vsak pa bo lastno plačo prejel in nimamo stalnega mesta, 12 In trudimo se delajoč z po lastnem trudu; 9 Kajti Božji sodelalci smo; Božja lastnimi rokami; ko nas izmerjajo, blagoslavljamo; ko njiva, Božje posloproste ste. 10 Po milosti Božej, ktera nas preganjajo, trpimo; 13 Ko nas preklinjajo, molimo; mi je dana, položil sem, kakor moder zidar podstavo, kakor smeti sveta smo postali, vseh oplácina noter do a drugi na njo zida; ali vsak naj gleda, kako na njo sedaj. 14 Ne pišem tega, da bi vas sramotil, nego vas zida. 11 Kajti druge podstave nikdor ne more položiti kakor svoje ljubljene otroke svarim. 15 Kajti če imate razen položene, ktera je Jezus Kristus. 12 Če pa kdo deset tisoč učiteljev v Kristusu, ali nimate mnogo zida na tej podstavi zlato, srebro, dragi kamenje, očetov, ker v Kristusu Jezusu po evangeliji sem vas drva, seno, strn; 13 Vsakega delo bo očito poslalo; jaz rodil. 16 Prosim vas torej, bodite moji posnemalcí. kajti dan bo razodel, ker se bo v ognji odkrilo, in delo 17 Za to sem vam poslal Timoteja, kteri je dete moje vsakega, kakošno je, ogenj bo izkusil. 14 Če ostane ljubljeno in verno v Gospodu, kteri vas bo opomnil koga delo, ktero je nazidal, prejel bo plačo. 15 Če mojih poti, ktere so v Kristusu, kakor povsodi v vsakej koga delo izgori, kvaren bo; sam pa se bo zveličal, cerkvi učim. 18 Kakor da ne bi k vam prišel, napihnili ali tako, kakor po ognji. 16 Ne veste, da ste tempelj so se nekteri. 19 Ali prišel bom kmalu k vam, če Božji, in duh Božji prebiva v vas? 17 Če kdo pokvari tempelj Božji, pokvaril bo tega Bog, kajti je tempelj Božji svet, kteri ste vi. 18 Nikdor naj sebe ne ukanjuje; če kdo misli, da je moder med vami v tem veku, naj neumen postane, da postane moder. (aiōn g165) 19 Kajti modrost tega sveta je neumnost pri Bogu, ker je pisano: "Kteri grabi modre v njih lastnej zvijači." 20 In zopet: "Gospod pozna misli modrih, da so prazne." 21 Tako naj se nikdor ne hvali z ljudmi, kajti vse je vaše, 22 Bodí si Pavel, bodí Apolo, bodí Kefa, bodí svet, bodí življenje, bodí smrt, bodí sedanje ali bodoče; vse je vaše, 23 Vi pa Kristusovi, a Kristus Božji.

4 Tako naj za nas misli človek, kakor da smo hlapci Kristusovi in oskrbniki skrivnosti Božjih. 2 Kar se pa v ostalem išče od oskrbnikov, to je, da se vsak zvest najde. 3 Meni je pa to najmanje, da me sodite vi ali človečji dan; ali tudi sam sebe ne sodim. 4 Kajti ničesar sam sebi nimam očitati, ali to me ne opravičuje; a sodnik mi je Gospod. 5 Tako pred časom nič ne sodite, dokler ne pride Gospod, ktori bo razsvetil, kar je skrito tme in odkril misli srčne, in tedaj se bo hvala zgodila vsakemu od Boga. 6 To sem pa, bratje, obrnil na se in na Apola za voljo vas; da se od naju naučite ne više o sebi misliti, nego je pisano, da se nikdor nad nikogar ne napihujete za drugega. 7 Ker kdo te razloča? kaj pa imaš, česar nisi prejel? če si pa tudi prejel, kaj se hvališ, kakor da nisi prejel? 8 Uže ste nasičeni, uže ste obogateli, brez nas ste zakraljevali, in Bog daj, da bi bili zakraljevali. 9 Ker mislim, da je

5 Celo se sliši, da je kurbarstvo med vami, in to tako kurbarstvo, kakoršno se tudi med pogani ne imenuje, da ima nekdo žeeno svojega očeta. 2 In vi ste napihneni in niste rajši žalovali, da bi se odpravil iz sredi vas tisti, kteri je tako delo storil? 3 Ker jaz kakor nenačoči s telesom ali nenačoči z duhom odsodil sem uže kakor nenačoči, da se tisti, kteri je tako napravil, 4 V imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa, kendar se zberete vi in moj duh, z močjo: Gospoda našega Jezusa Kristusa, 5 Izročí satanu na pogubo mesa, da se duh zveliča na dan Gospoda Jezusa. 6 Ni dobra hvala vaša. Jeli ne veste, da malo kvasa vse testo skisa? 7 Izčistite torej stari kvas, da boste novo testo, kakor ste presni; kajti tudi naša pasha se je za nas zaklala, Kristus. 8 Za to praznujmo ne v starem kvasu hudobe in napačnosti, nego v presnini čistote in resnice. 9 Pisal sem vam v listu, da se ne mešate s kurbarji. 10 In ne sploh s kurbarji tega sveta, ali

lakomci, ali roparji, ali malikovalci; kajti drugače bi da se ne mešate, če je ta, kteri se brat imenuje, kurbar, ali lakomec, ali malikovalec, ali psovač, ali pijanec, ali ropar. S takim tudi da ne jeste. 12 Kajti kaj je meni mari, da tudi sodim tiste, kteri so zunej? Ne sodite li vi tistih, kteri so notri? 13 Kteri so pa zunej, da bi tudi mi z vami zakraljevali. 9 Ker mislim, da je tiste sodi Bog. Odpravite hudobnika izmed sebe.

6 Drzne li se kdo vas imajoč tožbo na drugega prizanesljivosti, ne po zapovedi. **7** Kajti hočem, da bi pravdati se pred nepravičnimi in ne pred svetimi? bili vsi ljudje, kakor sem jaz: ali vsak ima lasten dar **2** Ne veste li, da bodo sveti sodeli? in če bo po od Boga, ta tako, a ta tako. **8** Pravim pa neoženjenim vas sojen svet, kaj ste nevredni sodeb najmanjših in vdovcem: dobro jim je, če ostanejo, kakor jaz. **9** stvari? **3** Ne veste, da bomo angelje sodeli, nikar li Če se pa ne zdržujejo, naj v zakon stopijo, ker je stvari, ktere dotičejo življenje? **4** Kedar imate torej bolje v zakon stopiti, nego pa goretji. **10** Zakonskim pa sodbe, ktere dotičejo življenje, postavljate za sodnike naročam ne jaz, nego Gospod, naj se žena od moža tiste, kteri niso nič cenjeni v cerkvi. **5** Na sramoto vam ne razloča. **11** Če se pa tudi razloči, naj ostane brez govorim. Tako ga ni modrega med vami ne enega, moža ali pa naj se z možem spravi, in mož naj žene kteri bo mogel razsoditi med bratom svojim, **6** Nego ne odpušča. **12** Drugim pa jaz pravim, ne Gospod: če se brat z bratom pravda, in to pred nevernimi? **7** Uže ima kteri brat ženo nevernico in ona privoljuje prebivati to je torej celo slabo pri vas, da sodbe imévate med ž njim, naj je ne odpušča, **13** In žena, če ima moža seboj. Za kaj si ne dajete rajši krivice delati? za kaj se nevernika in on privoljuje prebivati že njo, naj ga ne rajši ne dajete oškodovati? **8** Nego, vi krivico delate odpušča. **14** Kajti posvečen je mož nevernik po ženi in in oškodovávate, in to brate. **9** Ne veste li, da krivični posvečena žena nevernica po moži, ker če ne, nečisti kraljestva Božjega ne bodo podedovali? Ne ukajujte so vaši otroci, sedaj so pa sveti. **15** Če se pa nevernik se: ne kurbarji, ne malikovalci, ne prešestniki, ne razloča, naj se razloča; ni vezan brat ali sestra v takih mehkuži, ne moželežníki, **10** Ne tatje, ne lakomci, ne stvareh; na mir pa nas je poklical Bog. **16** Ker kaj pijanci, ne obrekovalci, ne roparji kraljestva Božjega veš, žena, če moža zveličaš? ali kaj veš, mož, če podedovali ne bodo. **11** In to ste bili nekteri, ali ste ženo zveličaš? **12** Le kakor je vsakemu podelil Bog, se umili, ali ste se posvetili, ali ste se opravili v kakor je vsakega poklical Gospod, tako naj ravna; imenu Gospoda Jezusa in v duhu Boga našega. **13** In tako po vseh cerkvah velevam. **18** Obrezan li je Vse mi je dopuščeno, ali ni vse koristno; vse mi je kdo poklican? naj si kožice ne navlači; ne obrezi je dopuščeno, ali jaz se ne bom dal čemu premagati. kdo poklican? naj se ne obrezuje. **19** Obresa ni nič in **14** Jedi so za trebuh, a trebuh za jedi, ali Bog bo neobreza ni nič, nego izpolnjevanje Božjih zapovedi. onega in te pokončal. Telo pa ni za kurbarstvo, nego **20** Vsak naj v tem poklicu, v katerem je bil poklican, za Gospoda in Gospod za telo. **15** Bog je pa tudi ostane. **21** Suženj si bil poklican? ne maraj; ali če tudi Gospoda obudil, in vas bo obudil s svojo močjo. **16** moreš postati svoboden, udeleži se rajši svobode. **22** Ne veste, da so vaša telesa udje Kristusovi? Vzemši Kajti kdor je v Gospodu poklican suženj, svobodnik torej ude Kristusove storil bom kurbine ude? Bog ne je Gospodov, tako tudi, kdor je svobodnik poklican, daj! **17** Jeli ne veste, kdor se s kurbo druži, da je eno suženj je Kristusov. **23** Za drago ceno ste kupljeni, ne telo? "Kajti, dejal je, ta dva bosta eno meso." **18** A postanite sužnji ljudem. **24** Vsakdo, bratje, naj ostane kdor se z Gospodom druži, eden je duh. **19** Bežite pred Bogom v tem, v čemer je poklican. **25** Za device od kurbarstva. Vsak drugi greh, kterege če človek pa Gospodove zapovedi nimam, ali dajem svět, kakor storí, je zunej telesa; kdor se pa kurbá, greši proti kriteri sem milost prejel od Gospoda, da bi bil veren. lastnemu telesu. **20** Jeli ne veste, da je vašo telo **26** Menim torej, da bo to dobro za sedanje potrebo, tempelj duha svetega, kteri je v vas, kterege imate da je dobro človeku tako biti. **27** Privezan si na ženo? od Boga, in niste sami svoji? **28** A če se tudi ozeniš, ne pregrešiš; tudi devica, če draga ceno. Postavite torej Boga v telesu svojem in v ne išči razveze. Razvezan si od žene? ne išči žene. duhu svojem, kar je Božje.

7 Za to pa, kar ste mi pisali: dobro je človeku žene ne dotikati se. **2** A da ne bo kurbarstva, za to imej vsak svojo ženo in vsaka imej svojega moža. **3** Ženi mož dolžno dobrovoljnost dajaj, tako isto tudi žena možu. **4** Žena nad svojim telesom nima oblasti, nego mož; tako isto tudi nad svojim telesom nima oblasti mož, nego žena. **5** Ne utezajte se eden drugemu razen z dogovorom za čas, da utegnete postiti se in moliti; in zopet se na to snidite, da vas ne izkuša satan za voljo nezdržljivosti vaše. **6** To pa govorim iz

Gospodovo, da je sveta s telesom in z duhom. Která in Barnaba nimava oblasti to delati? 7 Kdo služi za je pa omožena, skrbi za to, kar je posvetno, kako bo vojnika na lastne stroške kdaj? kdo sadi vinograd in ugodila možu. 35 To pa vam samim na korist govorim, od njegovega sada ne je? ali kdo pase čredo in od ne da vržem zanjko na vas, nego za spodobno in mleka črede ne je? 8 Jeli po človeku to govorim? ne stanovitno službo Gospodovo brez ovire. 36 A če govoril li to tudi postava? 9 Kajti v Mojzesovej postavi kdo méní, da je sramota za devico njegovo, ko bi je pisano: "Ne zaveži gobca mlatečemu volu." Jeli bila v zrejej dobi in bi tako imela biti, kar hoče naj Bog skrbi za vole? 10 Govoril li vsakakor za nas? dela, ne greši; možé naj jih. 37 Kdor pa stoji trden v Dà, za voljo nas je pisano: "Z upanjem mora orati, srcu svojem in nima potrebe, a ima oblast nad lastno kdr orje, in kdr mlati, od upanja svojega del imeti z voljo, in je tako oddločil v svojem srcu, da obvaruje upanjem." 11 Če smo vam mi duhovno posejali, veliko svojo devico, dobro dela. 38 Tako tudi, kdr jo moží, li je, če bomo mi vaše meseno želi? 12 Če imajo dobro dela; a kdr je ne moží, bolje dela. 39 Žena drugi del te vaše oblasti, čemu ne s tem bolje mi? Ali je vezana s postavo, dokler živi njen mož; če jez pa nismo se poslužili te oblasti, nego vse prenašamo, mož umre, svobodna je, da se omoží s komer hoče, samo v Gospodu. 40 Ali srečnejša je, če tako ostane, 13 Ne veste, da ti, kteri opravljajo sveto službo, od po mojej misli, kajti mislim, da imam tudi jaz duha Božjega.

8 Za mališke žrtve pa vemo, ker imamo vsi znanje.

Znanje napihuje, a ljubezen zbuja pobožnost. 2 Če kdo misli, da kaj ve, nikakor ni spoznal, kako je treba spoznati. 3 Če pa kdo ljubi Boga, ta je spoznan od njega. 4 Za jedenje maliških žrtv torej vemo, da malik ni nič na svetu, in da ni drugega boga razen enega. 5 Kajti če tudi so, kteri se imenujejo bogovi, bodi si na nebu, bodi si na zemlji, (kakor je bogov mnogo in gospodov mnogo.) 6 Ali za nas je eden Bog oče, od kterege je vse in mi v njem; in eden Gospod Jezus Kristus, po ktemer je vse in mi po njem. 7 Ali ni v vseh znanja, kajti nekteri v svesti si, da je malik kaj, noter od seh dob, kakor mališke žrtve jedó in njih vest, ker je slab, skruni se. 8 Jed pa nas ne dela prijetnih pred Bogom; kajti če jemo, nismo nič veči, niti manjši, če ne jemo. 9 Gletje pa, da kako ta vaša oblast ne postane spotika slabim. 10 Kajti če kdo ugleda tebe, kteri imaš znanje, v mališki cerkvi ležati za mizo, jell se ne bo njegova vest, ker je slab, zbujuja na jedenje maliških žrtv! 11 In pogubil se bo po tvojem znanju ta slabí brat za kterege je Kristus umrl? 12 Tako grešec zoper brate in bijoč njih slabovest grešite, zoper Kristusa. 13 Za to če jed pohujšuje brata mojega, ne bom jedel mesa na veke, da si brata ne pohujšam. (alio g165)

9 Nisem apostelj? nisem svoboden? nisem li Jezusa

Kristusa Gospoda našega videl? niste li vi moje delo v Gospodu? 2 Če drugim nisem apostelj, ali vam sem, kajti pečat mojega aposteljstva ste vi v Gospodu. 3 Moje zagovarjanje tem, kteri me sodijo, je to: 4 Jeli nimamo oblasti jesti in pití? 5 Jeli nimamo oblasti sestro ženo s seboj voditi, kakor tudi drugi aposteljni in bratje Gospodovi in Kefai? 6 Ali sam jaz

nismo se poslužili te oblasti, nego vse prenašamo, da kakošne ovire ne damo evangelju Kristusovemu. 13 Ne veste, da ti, kteri opravljajo sveto službo, od svetinje jedó, kteri služijo oltarju, da se z oltarjem delé? 14 Tako je tudi Gospod naredil, da ti, kteri oznanjujejo evangelj, od evangelja žive. 15 Jaz pa ničesar tega nisem upotrebil in nisem napisal tega, da bi se tako zgodilo z menoj, kajti rajši umrem, nego da mi kdo mojo slavo uniči. 16 Ker če oznanjam evangelj, ni mi se hvaliti, ker mi je to treba, a goré mi, če evangelja ne oznanjam. 17 Kajti če iz dobre volje to delam, plačo imam; če pa po sili, oskrbnivo mi je zaupano. 18 Kaj je torej moja plača? da oznanjujoč evangelj zastonj dam evangelj Kristusov, da bi hudo ne upotrebil svoje oblasti v evangelji. 19 Kajti ko sem bil svoboden od vseh, storil sem se suženj vseh, da bi jih več pridobil. 20 In bil sem Judom kakor Jud, da bi Jude pridobil; a tem, kteri so bili pod postavo, kakor pod postavo, da bi pridobil te, kteri so bili pod postavo. 21 Tistem pa, kteri so bili brez postave, kakor da bi bil brez postave, (dasi ravno ne brez postave Bogu, nego v postavi Kristusu,) da bi pridobil tiste, kteri so bili brez postave. 22 Bil sem slabim kakor slab, da bi pridobil slave. Vsem sem bil vse, da bi vsakakor neke zveličal. 23 To pa delam za voljo evangelja, da bi del od njega prejel. 24 Ne veste, da tisti, kteri na tekališči tekó, vsi tekó, a eden prejema darilo? Tako tecite, da bi prejeli. 25 Vsak pa, kteri se bori, zdržuje se od vsega: oni torej, da dobé strohljiv venec, a mi nestrohljiv. 26 Jaz torej takо tečem, ne kakor na negotovo; tako se borim, ne kakor bi po zraku mahal. 27 Nego tarem svoje telo in usužnjujem, da ne bi kako drugim oznanjevavši sam zavrljiv bil.

10 Ne čem pa, bratje, da bi ne vedeli, da so naši očetje vsi pod oblakom bili in so vsi skozi morje prešli, 2 In so se vsi v Mojzesesa krstili v oblaku in v morji, 3 In so vsi ravno tisto duhovno jed jedli, 4 In so vsi ravno tisto duhovno pijačo pili; kajti pili so iz

duhovne spremiljajoče skale, a ta skala je bila Kristus. **5** Ali veči del njih ni bil po godu Bogu, kajti so bili pobiti in puščavi. **6** To pa so izgledi za nas postali, mene spominjate in držite zapovedi, kakor sem vam da bi ne želete hudega, kakor so tudi oni poželeli. **7** jih dal. **3** Hočem pa, da veste, da je vsakemu možu Tudi ne bodite malikovalci, kakor nekteri njih, kakor je glava Kristus, a glava ženi mož, glava pa Kristusu pisano: "Sedlo je ljudstvo jest in pit in vstalo igrat." **8** Bog. **4** Vsak mož, kteri moli ali prerokuje s pokrito Tudi ne kurbajmo se, kakor so se nekteri izmed njih kurbali in padlo jih je v enem dnevi tri in dvajset tisoč. moli ali prerokuje razoglava, sramoti svojo glavo, kajti **9** Tudi ne izkušajmo Kristusa, kakor so tudi nekteri je to toliko, kakor bi bila ostržena. **6** Ker če se ne izmed njih izkušali in so poginili od kač. **10** Tudi ne pokriva žena, naj se tudi striže; če je pa sramota za mrmrajte, kakor so nekteri izmed njih mrmrali in so poginili od pogubnika. **11** To se je pa vse godilo njim za izglede, a napisalo se je za svarilo nam, na ktere so prišli konci vekov. (aiōn g165) **12** Tako kdor misli, da stoji, naj gleda, da ne pade. **13** Ni vas nobeno žena za voljo moža. **10** Za to mora imeti žena oblast izkušanjé prijelo, razen človeško: veren je Bog, kteri na glavi za voljo angeljev. **11** Sicer ni ne mož brez vam ne bo dal izkušanim biti nad vašo moč nego bo žene, ne žena brez moža, v Gospodu. **12** Kajti kakor storil z izkušanjem tudi izhod, da boste mogli prenesti. je žena od moža, tako je tudi mož po ženi, a vse je od **14** Za to, ljubljeni moji, bežite od malikovalstva. **15** Boga. **13** Sami med seboj presodite, je li spodobno Kakor pametnim govorim; razsodite vi, kar pravim. za ženo, da razoglava Boga moli. **14** Ali ne uči li vas **16** Kelih blagoslova, kterega blagoslavljamo, ni li sama natura, da je možu, če pušča dolge lase rasti, podeljevanje krvi Kristusove! Kruh, kterega lomimo, sramota? **15** A ženi, če si pušča dolge lase, slava? ni li podeljevanje telesa Kristusovega? **17** Kajti smo kajti dani so jej lasje na mesto pokrivala. **16** Če se en kruh, eno telo mnogi, ker vsi imamo del od tega pa zdí, da je kdo prepirljiv, mi te navade nimamo, enega kruha. **18** Glejte Izraela po mesu: niso li, kteri tudi cerkve Božje ne. **17** To naročaje ne hvalim, da žrtve jedó, deležniki oltarja? **19** Kaj torej pravim? da se ne na bolje, nego na huje zbirate. **18** Kajti prvič, je malik kaj? ali je mališka žrtva kaj? **20** Nego kar kedar se zbirate v cerkvi, slišim, da so razpori med žrtvujejo pogani, da žrtvujejo vragom in ne Bogu. Ne vami, in deloma to verjamem; **19** Ker je potreben, čem pa, da boste vi deležniki vragov. **21** Ne morete da so ločinke med vami, da se pokažejo med vami, keliha Gospodovega piti in keliha vražjega, ne morete kajti so izkušeni. **20** Ko se torej zbirate na eno mesto, imeti dela od mize Gospodove in mize vražje. **22** to ni Gospodovo večerjo jesti. **21** Kajti vsak svojo Dražimo li naj Gospoda? jeli smo močnejši od njega? večerjo pred sebe jemlje ter já, in tako jo eden lačen, **23** Vse mi je dopuščeno, ali ni vse koristno; vse mi a drugi se opija. **22** Jeli nimate hiš, da jeste in pijete? je dopuščeno, ali vse ne zbuja na pobožnost. **24** Ali zamečete li cerkev Božjo in sramotite tiste, kteri Nikdor naj svojega ne išče, nego vsak to, kar je nimajo? Kaj naj vam rečem? hvalil vas bom v tem? drugega. **25** Vse, kar se prodaja v mesnici, jejte nič ne Ne hvalim. **23** Kajti jaz sem prejel od Gospoda, kar popraševanje voljo vesti. **26** Kajti Gospodova je zemlja sem tudi vam izročil, da je Gospod Jezus tisto noč, in kar jo napoljuje. **27** Če vas pa kliče kdо nevernikov v kterej je bil izdajan, vzel kruh, **24** In zahvalivši se in hočete iti, jejte vse, kar se pred vas stavi, nič ne prelomil in rekel: "Vzemite, jejte: to je moje telo, ktero popraševanje za voljo vesti. **28** Če vam pa kdo poreče: se za vas lomi, to delajte na moj spomin;" **25** Tako "To je mališka žrtva", ne jejte za voljo tistega, kteri je tudi kelih po večerji govoreč: "Ta kelih je novi zakon v to obznani in za voljo vesti; kajti Gospodova je zemlja mojej krvi; to delajte, kolikorkoli krat pijete, na moj in kar jo napoljuje. **29** Ali ne pravim za twojo vest, spomin." **26** Kajti kolikorkoli krat jeste ta kruh in ta nego za onega drugega; ker čemu bi mojo svobodo kelih pijete, smrt Gospodovo oznanjujete, dokler ne sodila tuja vest? **30** Če imam jaz del hvale, za kaj pride. **27** Tako kdor jé ta kruh in pije ta kelih nevredno, bi se preklinjal za to, za kar se zahvaljujem? **31** Če kriv bo telesa in krvi Gospodove. **28** Ali človek naj torej jeste ali pijete ali kaj delate, vse delajte Bogu na izkuša sam sebe in tako jé od kruha in od keliha pije; slavo. **32** Bodи brez spotike Judom in Grkom in cerkvi **29** Kajti kdor jé in pije nevredno, obsojenje sebi jé in Božej. **33** Kakor tudi jaz vsem po godu pije ne razsojajoč telesa Gospodovega. **30** Za to so delam ne iščoč, kar je koristno samemu, nego to, kar med vami mnogi slabí in bolni in spí jih veliko. **31** Kajti mnogim, da se zveličajo.

sojeni, strahuje nas Gospod, da ne bi bili s svetom pomaganja, vladanja, raznovrstnost jezikov. **29** Jeli so obsojeni. **30** Tako, bratje moji, ko se zbirate k jedi, vsi aposteljni? jeli vsi preroki? jeli vsi učitelji? jeli vsi eden drugega čakajte. **31** Če je pa kdo lačen, doma moči? **30** Jeli imajo vsi darove ozdravljanja? jeli vsi naj jé, da bi se na obsojenje ne shajali. Drugo bom jezike govoré? jeli vsi razkladajo? **31** Hrepenite pa za boljšimi darovi, in še boljšo pot vam kažem.

12 A za duhovne stvari ne čem, bratje, da bi ničesar ne znali. **2** Veste, da ste pogani bili in hodili k nemim malikom, kakor so vas vodili; **3** Za to vam dajem na znanje, da nikdor v duhu Božjem govoreč skrivnosti in vse znanje, in ko bi imel vso vero tako, ne govari prekletstva Jezusu, in nikdor ne more reči da bi gore prestavljal, a ljubezni ne bi imel, nič nisem. Gospoda Jezusa razen v Duhu svetem. **4** So pa **3** In ko bi na koščke porazdajal vse, kar imam, in razločki darov, ali eden je Duh, **5** In so razločki službe, ko bi dal svoje telo, da se sežgem, a ljubezni ne ali eden je Gospod. **6** In so razločki del, ali eden je bi imel, nič mi ne koristi. **4** Ljubezen je potrpljiva, Bog, kteri dela vse v vsem. **7** A vsakemu se daje dobrotljiva; ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne razdetje Duha na korist. **8** Kajti enemu se po Duhu hvali, ne napihuje se; **5** Ne vede se nespodobno, daje beseda modrosti, a drugemu beseda znanja ne išče svojega, ne togoti se, ne misli hudega; **6** Ne po ravno tistem Duhu, **9** Drugemu pa vera v ravno raduje se krivici, a raduje se resnici; **7** Vse pokriva, tistem Duhu, a drugemu dar ozdravljanja v ravno vse veruje, vse upa, vse prenaša. **8** Ljubezen nikoli tistem Duhu; **10** A drugemu dela moči, drugemu pa ne prestaja, a bodi si prerštvta, nehalo bodo; bodisi prerštvta, a drugemu razločevanje duhov, drugemu jeziki, umolknili bodo; bodi si znanje, nehalo bo. **9** pa raznovrstnost jezikov, a drugemu razkladanje Kajti nekoliko poznamo in nekoliko prerokujemo. **10** jezikov. **11** A vse to dela ravno tisti Duh, razdeljujoč Kedar pa pride, kar je popolno, tedaj bo to nekoliko po svojej volji vsakemu kakor hoče. **12** Kajti kakor je nehalo. **11** Ko sem bil otrok, kakor otrok sem govoril, telo eno in ude ima mnogo, a vsi udje enega telesa, kakor otrok sem mislil, kakor otrok sem razsojal, ko će tudi jih je mnogo, eno so telo; tako tudi Kristus. **13** sem pa mož postal, opustil sem stvari otročje. **12** Ker smo se v enem Duhu mi vsi v eno telo krstili, bodi Kajti sedaj vidimo še skozi zrcalo v uganjki, ta krat pa si Judje, bodi si Grki, bodi si sužnji, bodi si svobodni, bomo z licem v lice; sedaj še poznam nekoliko, ta in vsi smo se v enega Duha napojili. **14** Kajti telo ni krat pa bom spoznal, kakor sem bil tudi jaz spoznan. eden ud, nego mnogi. **15** Če reče noga: "nisem roka, **13** Sedaj pa ostaja vera, upanje, ljubezen, to troje; naj nisem od telesa," je li za to ni od telesa? **16** In če veča od njih pa je ljubezen.

reče uho: "nisem oko, nisem od telesa," jeli za to ni od telesa? **17** Ko bi bilo celo telo oko, kje bi bil sluh? ko bi bilo celo sluh, kje bi bil voh? **18** Sedaj je pa Bog postavil ude enega vsakega izmed njih po telesu, kakor je hotel. **19** Ko bi bili pa vsi eden ud, kje bi bilo telo? **20** Sedaj so pa mnogi udje, a telo eno. **21** Pa oko ne more reči roki: "ni mi to treba," ali zopet glava nogama: "ni mi vaju treba." **22** Nego s tem bolje so potrebnejši udje telesa, kteri se slabеjši zdé; **23** In kteri nam se zdé manje častni na telesu, okoli teh stavimo obilnejšo čast, in naši nespodobni imajo obilnejšo spodobnost. **24** A našim spodobnim pa tegu ni treba. Ali Bog je zložil telo, davši pomanjkljivemu večo čast, **25** Da bi ne bilo razpora v telesu, nego da bi udje enako skrbeli eden za drugega. **26** In če trpi eden ud, ž njim trpē vsi udje, a če se slavi eden ud, ž njim se veselé vsi udje. **27** Vi pa ste telo Kristusovo in udje med seboj; **28** In nektere si je postavil Bog v cerkvi prvič za aposteljine, drugič za preroke, tretič za učitelje; po tem moči, za tem dari ozdravljanja,

13 Ko bi človeške jezike govoril in angeljske, a ljubezni ne bi imel, bil bi brneča med zvenčeče cimbale. **2** In ko bi imel prerštvto in bi vedel vse skrivnosti in vse znanje, in ko bi imel vso vero tako, da bi gore prestavljal, a ljubezni ne bi imel, nič nisem. **3** In ko bi na koščke porazdajal vse, kar imam, in razločki darov, ali eden je Duh, **4** Ljubezen je potrpljiva, Bog, kteri dela vse v vsem. **5** A vsakemu se daje dobrotljiva; ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne razdetje Duha na korist. **6** Kajti enemu se po Duhu hvali, ne napihuje se; **7** Ne vede se nespodobno, daje beseda modrosti, a drugemu beseda znanja ne išče svojega, ne togoti se, ne misli hudega; **8** Ne po ravno tistem Duhu, **9** Drugemu pa vera v ravno raduje se krivici, a raduje se resnici; **10** Vse pokriva, tistem Duhu, a drugemu dar ozdravljanja v ravno vse veruje, vse upa, vse prenaša. **11** Ljubezen nikoli tistem Duhu; **12** A drugemu dela moči, drugemu pa ne prestaja, a bodi si prerštvta, nehalo bodo; bodisi prerštvta, a drugemu razločevanje duhov, drugemu jeziki, umolknili bodo; bodi si znanje, nehalo bo. **13** Sedaj pa ostaja vera, upanje, ljubezen, to troje; naj nisem od njih pa je ljubezen.

14 Hrepenite za ljubeznijo, a trudite se za duhovne stvari, bolje pa, da prerokujete. **2** Kajti kdor govori v jeziku, ne govori ljudém, nego Bogu, ker nikdor ne sluša; z duhom pa govori skrivnosti; **3** A kdor prerokuje ljudém, govori na zbuhanje pobožnosti in na opominjanje in na tolažbo. **4** Kajti kdor v jeziku govori, sam sebe zbuja na pobožnost, kdor pa prerokuje, cerkev zbuja na pobožnost. **5** Hočem pa, da vsi govorite jezike, bolje pa, da prerokujete, kajti več je, kdor prerokuje, nego kdor govori jezike, razen če razklada, da bi se cerkev zbudila na pobožnost. **6** Sedaj pa, bratje, če pridek v vam jezike govorę, kaj vam bom koristil, če vam ne bom govoril ali v razdetji, ali v znanji, ali v prerštvu, ali v nauku? **7** Kakor brezdušne stvari, ktere glas dajo, bodi si piščal, ali gosli, če razločka v glasovih ne dajo, kako se bo umelo, kaj se piska ali gode? **8** Ker če nerazločen glas trobenta dá, kdo se bo pripravil za boj? **9** Tako tudi vi, če z jezikom razumljive besede ne daste, kako se bo umelo, kaj pravite? kajti v zrak boste govorili. **10**

Toliko vrst glasov, postavim, je na svetu, in nobeden izmed njih ni brez znamenovanja. **11** Če torej ne vem moči glasa, mutec bom govorčemu in govorči bo meni mutec. **12** Tako tudi vi, ko se trudite za duhovne darí, glejte, da boste za pobožno zbujevanje cerkve bogati. **13** Za to, kdor govorí v jeziku, naj molí, da bi razkladal. **14** Kajti če molim v jeziku, duh moj molí, a um moj je brez sada. **15** Kaj torej? molil bom z duhom, a molil bom tudi z umom; prepeval bom z duhom, a prepeval bom tudi z umom. **16** Ker če blagosloviš z duhom, ta, kterega je nepodučen, kako poreče amen na tvoj blagoslov, ko ne ve, kaj govorí? **17** Ti se, res da, dobro zahvaljuješ, ali drugi se ne zbuja na pobožnost. **18** Zahvaljujem se svojemu Bogu, da bolje od vseh vas jezike govorim. **19** Toda v cerkvi rajši pet besed s svojim umom rečem, da tudi druge podučim, nego pa tisoč besed v jeziku. **20** Bratje, ne bodite deca, nego v zlobi bodite deca, a v umu bodite popolni. **21** V postavi je pisano: "Z drugimi jeziki in z drugimi ustnicami bom govoril temu ljudstvu, in tudi tako me ne bodo poslušali, govorí Gospod." **22** Tako so jeziki za znamenje ne tem, kterega verujejo, nego nevernim, in preroštvo ne nevernim, nego tem, kterega verujejo. **23** Ko bi se torej sešla cerkev vsa na eno mesto, in bi vsi jezike govorili in vnišli bi tudi nepodučeni ali neverni, je li ne porekó, da norite? **24** Ko bi pa vsi prerokovali a vnišel bi kak nevernik ali nepodučen, ozmerjajo ga vsi, sodijo ga vsi. **25** In tako se skrivnosti njegovega srca razodevajo, in tako padši na obraz molil bo Boga oznanjujoč, da je Bog za res in vas. **26** Kaj je torej, bratje? Kedar se shajate, vsak vas ima psalm, ima nauk, jezik ima, razodetje ima, razkladanje ima: vse naj se zgodi na zbujevanje pobožnosti. **27** Če v jeziku kdo govorí, naj govorita po dva ali k večemu po trije in eden za drugim, in eden naj razklada. **28** Ko bi pa ne bilo razkladalca, molči naj v cerkvi, a sebi naj govorí in Bogu. **29** Preroka naj pa govorita dva ali trije, drugi naj pa razsojajo. **30** Če se pa drugemu, kterega sedí, kaj razodene, prvi naj molči. **31** Kajti morete eden po eden vsi prerokovati, da se vsi učé in vsi opominjajo. **32** In duhovi preroški podlagajo se prerokom. **33** Ker Bog ni Bog punta, nego in mira, kakor po vseh cerkvah svetniških. **34** Žene vaše naj v cerkvah molčé, kajti ni jim dopuščeno govoriti, nego podlagati se, kakor tudi postava pravi. **35** A če se hočejo česa naučiti, doma naj svoje može präšajo; kajti grdo je ženam v cerkvi govoriti. **36** Je li od vas beseda Božja izšla? je li k vam samim prišla? **37** Če kdo misli, da je prerok ali duhoven, spozna naj, kar vam pišem, da so Gospodove zapovedi. **38** Če pa kdo ne vé, naj ne vé. **39** Tako, bratje, trudite se, da prerokujete in govoriti v jezikih nikar ne branite. **40** Vse naj se spodobno in po redu godi.

15 Napominjam vam pa, bratje, evangelij, kterega sem vam oznanil, kterega ste tudi sprejeli, v katerem tudi stojite, **2** Po katerem se tudi zveličujete, če držite, kakor sem vam oznanil, če le niste zastonji verovali. **3** Kajti izročil sem vam najprej to, kar sem prejel, da je Kristus umrl za naše grehe, poleg pisem, **4** In da je bil pokopan in da je vstal tretji dan poleg pisem, **5** In da se je prikazal Kefu, po tem dvanajsterim; **6** Po tem se je prikazal črez pet sto bratom na en krat, kterih največ noter do sedaj živi, nekaj jih je pa tudi pozaspalo. **7** Za tem se je prikazal Jakobu, po tem aposteljnem vsem; **8** In izmed vseh naj na zadnje, kakor kakemu prezgodaj rojenemu, prikazal se je tudi meni. **9** Kajti jaz sem najmanjší izmed aposteljnov, kterega nisem vreden imenovati se apostelj, ker sem preganjal cerkev Božjo. **10** Ali po milosti Božej sem kar sem, in njegova milost proti meni se ni izpraznila in natrudil sem se bolje od vseh njih, ali ne jaz, nego milost Božja, ktera je z menoj. **11** Bodí si torej jaz ali oni, tako oznanjujemo in tako ste verovali. **12** Če se oznanjuje, da je Kristus iz mrtvih vstal, kako pravijo nekteri med vami, da ni vstajanja mrtvih? **13** Če pa ni vstajanja mrtvih, tudi Kristus ni vstal. **14** A če Kristus ni vstal, prazno je po tem naše oznanjevanje, prazna pa tudi vera vaša. **15** Nahajamo se pa tudi lažnjive priče Božje, kajti smo popričali zoper Boga, da je obudil Kristusa, kterega ni obudil, če mrtvi ne vstajajo. **16** Kajti če mrtvi ne vstajajo, tudi Kristus ni vstal. **17** A če Kristus ni vstal, zastonji je vera vaša, še ste v grehih svojih. **18** Po tem so se tudi, kteri so v Kristusu zaspali, pogubili. **19** Če samo v tem življenji v Kristusa upamo, vredni smo obžalovanja najbolje od vseh ljudi. **20** Sedaj pa je Kristus vstal iz mrtvih, postal je prvina tistih, kteri so pozaspali. **21** Zakaj, ko je bila po človeku smrt, tudi je po človeku vstajanje mrtvih. **22** Kajti kakor v Adamu vsi umirajo, tako bodo tudi v Kristusu vsi oživelji. **23** Ali vsak v lastnem redu: prvina Kristus, za tem ti, kteri so Kristusovi v prihodu njegovem; **24** Po tem konec, kedar izroči kraljestvo Bogu in očetu, kedar odpravi vsako poglavarshtvo in vsako oblast in moč. **25** Kajti mora kraljevati noter dotle, dokler ne dene vseh sovražnikov pod svoje noge. **26** A najzadnji sovražnik se bo odpravila smrt. **27** Kajti: "Vse je podložil pod njegove noge," ali ko je rekел: "Vse je podloženo," očitno je, da razen tega, kteri mu je vse podložil. **28** Kedar se pa vse njemu podloži, tedaj se bo tudi sam sin podložil temu, kteri je vse

njemu podložil, da bi Bog bil vse v vsem. **29** Sicer kaj vsegdar v delu Gospodovem, vedoč, da vaš trud ni počnó, kteri se krščujejo za mrtve, če sploh mrtvi ne prazen v Gospodu.

vstajajo? kaj se tudi krščujejo za mrtve? **30 Za kaj se tudi mi nevarnostim nastavljamo vsako uro? **31** Vsak dan umiram, pri vašej hvali, bratje, ktero imam v Kristusu Jezusu Gospodu našem. **32** Kajti če sem se po človeku boril z zvermi v Efezu, kakošno imam korist, če mrtvi ne vstajajo? Jejmo in pijmo, kajti jutri bomo umrli! **33** Ne dajte se zavesti! Pačijo dobre navade slabí pogovori. **34** Predramite se pravično in ne grešite; kajti poznanja Božjega nekteri nimajo, na sramoto vam pravim. **35** Ali poreče kdo: Kako vstajajo mrtvi? in v kakošnem telesu prihajajo? **36** Nespatmetni! ti kar seješ, oživeló ne bo, če ni umrlo; **37** In kar seješ, ne seješ telesa, ktero ima biti, nego golo zrno, postavimo, pšenično ali ktero drugo; **38** A Bog mu daje telo, kakor hoče, in vsakemu semenu svoje telo. **39** Ni vse meso enako meso, nego je drugo meso človečje, drugo meso živinsko, drugo ribje, in drugo ptičje. **40** So tudi telesa nebeška in telesa zemeljska, ali je druga slava nebeških, a druga zemeljskih; **41** Druga je slava solnca in druga slava meseca, in druga slava zvezd, kajti zvezda se od zvezde loči v slavi. **42** Tako tudi vstajanje mrtvih: seje se v trohljivosti, vstaja pa v netrohljivosti; **43** Seje se v nečasti, vstaja v slavi; seje se v slabosti, vstaja v moči; **44** Seje se telo telesno, vstaja telo duhovno; je telo telesno, in je telo duhovno. **45** Tako je tudi pisano: "Postal je prvi človek Adam v dušo živo;" zadnji Adam v duh oživljajoč. **46** Ali ni prvo duhovno, nego telesno, po tem duhovno. **47** Prvi človek je iz zemlje, prstén; drugi človek, gospod je z neba. **48** Kakoršen je bil prsteni, taki so prsteni, in karkoršen nebeški, taki so nebeški. **49** In kakor smo nosili podobo prstenega, nosili bomo tudi podobo nebeškega. **50** To pa pravim, bratje, da meso in kri Božjega kraljestva podedovati ne moreta, tudi trohljivost netrohljivosti ne deduje. **51** Lej, skrivnost vam govorim: "Vsi ne bomo zaspali, a vsi se bomo spremenili. **52** V hipu, v trenotku z očmi, v poslednjem glasu tropente, kajti tropentalo se bo, in mrtvi bodo vstajali netrohljivi, in mi se bomo izprenemili. **53** Ker to trohljivo mora obleči netrohljivost, in to smrtno obleči brezsmrtnost. **54** Kedar pa to trohljivo obleče netrohljivost, in to smrtno obleče brezsmrtnost, tedaj se bo zgodila tista beseda napisana: "Požrla se je smrt v zmagi." **55** "Kje je, smrt, tvoje želo? kje je, pekel, tvoja zmaga?" (**Hadēs 986**) **56** Želo smrti pa je greh, a moč greha postava. **57** Ali hvala Bogu, ktero nam daje zmago po Gospodu našem Jezusu Kristusu. **58** Za to, bratje moji ljubljeni, bodite stanovitni, nepremakljivi, obilni**

16 A gledé zibre za svete storite tudi vi tako, kakor sem naredil za Galatijske cerkve. **2** Prvi dan po sobotah naj vsak vas pri sebi deva na stran in spravlja, kolikor mu se dobro zdí, da ne bodo zibre takrat, kedar pridem. **3** Kedar pa pridem, pošljem tiste, ktere za dobre za to spoznate po listih, da odnesó vaš blagoslov v Jeruzalem; **4** Ko bi pa vredno bilo, da tudi jaz grem, pojdejo z menoj. **5** Prišel bom pa k vam, kedar Macedonijo prejdem, (kajti šel bom skozi Macedonijo). **6** A pri vas se more biti pomudim, ali pa tudi črez zimo ostanem, da me vi spremite, kedar bom hodil. **7** Kajti ne čem vas le mimo gredé videti, a upam nekoliko časa pri vas ostati, če Gospod ukrene, **8** Ostal pa bom v Efezu noter do binkosti. **9** Kajti vrata so mi odprta velika in široka in nasprotnikov je mnogo. **10** Če pa pride Timotej, glejte, da bo brez straha pri vas; kajti opravlja Gospodovo delo kakor jaz. **11** Nikdor naj ga torej ne zaničuje, a odpošljite ga v miru, da pride k meni, ker ga pričakujem z brati. **12** Gledé brata Apola pa: mnogo sem ga prosil, da bi prišel k vam z brati, in nikakor ga ni bila volja sedaj priti, a prišel bo, kedar utegne. **13** Čujte, stojeti v veri, možki se držite, trdni bodite. **14** Vse vaše naj se v ljubezni godi. **15** Prosim vas pa, bratje: veste za Štefanov dom, da je prvina v Ahaji, in da so se na služenje svetim odločili; **16** Da se tudi vi podlagate takim in vsakemu, ktero ž njimi dela in se trudi. **17** Veselim se pa prihoda Stefanovega in Fortunatovega in Ahajikovega, ker so mi nadomestili, da nisem vas pogrešal; **18** Zakaj spokojili so mojega duha in vašega. Spoštujte torej take. **19** Pozdravlja vas cerkve Azisce; pozdravlja vas v Gospodu mnogo Akvila in Priscila s cerkvijo v njunem domu. **20** Pozdravlja vas bratje vsi; pozdravite eden drugega v svetem poljubku. **21** Pozdrav z mojo, Pavlovo roko. **22** Če kdo ne ljubi Gospoda Jezusa Kristusa, preklet bodi, maran atha! **23** Milost Gospoda Jezusa Kristusa z vami! **24** Moja ljubezen z vami vsemi v Kristusu Jezusu! Amen. Korinčanom prvi list pisan iz mesta Filipov a poslan po Štefanu in Fortunatu in Ahajiku in Timoteji.

2 Korinčanom

1 Pavel apostelj Jezusa Kristusa po volji Božej in Timotej brat, cerkvi Božej v Korintu s svetimi vsemi, kteri so po vsej Ahaji. **2** Milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa. **3** Blagoslovjen Bog in oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, oče usmiljenosti in Bog vsake tolažbe, **4** Kteri nas tolaží v vsakej stiski s tolažbo, s kterou tolaží nas same Bog; **5** Kajti kakor so obilna trpljenja Kristusova za nas, takó je po Kristusu obilna tudi tolažba naša. **6** Če smo pa stiskani, za vašo tolažbo in zveličanje je, ktero se dela v prenašanju istih trpljení, která tudi mi trpimo; če se pa tolažimo, za vašou tolažbo in zveličanje je, in upanje naše je trdno za vas; **7** Vedoč, da kakor ste deležníci trpljení, takó ste tudi tolažbe. **8** Kajti ne čemo, da bi ne vedeli, bratje, za stisko našo, která se je dogodila nam v Aziji, da nas je preobtežila črez moč, takó da smo obupali tudi živeti. **9** Ali sami v sebi smo smrtno obsodo imeli, naj bi ne upali v sebi, nego v Bogu, kteri obuja mrtve; **10** Kteri nas je iz tolíke smrti otel in otima, v kteréga upamo, da bo še otimal, **11** Če pripomagate tudi vi za nas z molitvijo, da bi se za dar, kteréga imamo po mnogih ljudéh, mnogi zahvalili za voljo nas. **12** Kajti hvala naša je to, příča vesti naše, da smo se v prostosti in čistosti Božej, ne v mesenej modrosti, nego v milosti Božej vedli na svetu, posebno pa med vami. **13** Ker vam drugega ne pišemo, nego kar berete ali kar spoznavate, a upam, da boste tudi do konca spoznavali. **14** Kakor ste deloma tudi spoznali nas, da smo hvala vaša, kakor tudi vi naša, na dan Gospoda Jezusa. **15** In s tem zaupanjem sem hotel k vám priti poprej, da bi drugo milost imeli, **16** In po vas preko priti v Macedonijo in zopet iz Macedonije priti k vám in od vás spremlijen biti v Judejo. **17** Ko sem torej to hotel, je li sem lahkomisljeno ravnal? ali kar sklepam, po mesu sklepam, da bi bilo pri meni, "da, da" in "ne, ne?" **18** Ali zvest je Bog, da beseda naša k vám ni bila "da" in, "ne" **19** Kajti Božji sin Jezus Kristus, kteréga smo med vami oznanili jaz in Silvan in Timotej, ni bil "da" in "ne", nego "da" je v njem bilo. **20** Ker kolikor je obetov Božijh, v njem so "da" in v njem amen Bogu na slavo po nas. **21** Ta pa, kteri potruje nas z vami v Kristusa in nas jo pomazili, Bog je, **22** Kteri nas je tudi zapečatil in dal zalog duha v sрcih naših. **23** A jaz za příčo Boga k sebi kličem na svojo dušo, da iz prizanašanja do vas še nisem prišel v Korint; **24** Ne da gospodujemo z vašo vero, nego sodelalci smo radosti vaše, kajti z vero stojite.

2 Odsodil sem pa v sebi to, da zopet ne pridem v žalosti k vam. **2** Kajti če jaz žalostim vas, kdo je, kteri bi me razveselil, če ne ta, kteri se žalostí po meni? **3** In napisal sem vam to isto, da ne bi žalostí imel, ko pridem, od teh, za které bi se imel radovati, nadejajoč se za vas vse, da je moja radost vseh vas radost. **4** Kajti z veliko stisko in s srčno težavo sem vam pisal z mnogimi solzami, ne da se žalostite, nego da ljubezen spoznate, která imam obilno do vas. **5** Če je pa kdo vžalostil, ni mene vžalostil, le nekoliko, da ne obtežujem vseh vas. **6** Dosti je takemu ta kazen od več njih; **7** Tako da nasproti rajši vi odpustite in potolažíte, da bi kako preobilna žalost ne utopila takega. **8** Za to vas opominjam, da potrdite do njega ljubezen. **9** Kajti za to sem tudi pisal, da spoznam izkušenost vašo; je li ste v vsem poslušni. **10** Komur pa kajti odpustite, njemu tudi jaz; kajti jaz, če sem kajti odpustil, komur sem odpustil, za voljo vas sem pred obličjem Kristusovim, **11** Da bi nas ne uknil satan, kajti niso nam njegove misli neznane. **12** A ko sem prišel v Troado za voljo evangelja Kristusovega, in so mi bila vrata odprta v Gospodu, **13** Nisem imel mira v duhu svojem, ker nisem našel Tita brata; nego vzemši slovo od njih, šel sem ven v Macedonijo. **14** Ali Bogu hvala, kteri nam vsegdar zmago daje v Kristusu, in dišavo znanosti, svoje razodeva po nas na vsakem mestu. **15** Ker smo Kristusova prijetna dišava Bogu v teh, kteri se zveličujejo in v tistih, kteri se pogubljajo. **16** Enim je dihet smrti za smrt, a drugim dihet življenja za življenje, in za to kdo je zmožen? **17** Kajti nismo kakor mnogi, kteri preobračajo besedo Božjo, nego kakor iz čistote, nego kakor iz Boga, příčo Boga v Kristusu gorovimo;

3 Začinjamo li zopet sami sebe hvaliti? ali potrebujemo, kakor nekteri, připrocočilh listov na vas ali od vas? **2** List naš ste vi, vpisan v naših sрcih, poznan in bran od vseh ljudi; **3** Kteri se pokazujete, da ste list Kristusov izdan od nas, pisan ne s črnalom, nego z duhom Boga živega, ne na kamenenih pločah, nego na mesenih pločah srca. **4** A zaupanje takó imamo po Kristusu v Boga; **5** Ne da bi bili zmožni sami po sebi izmisliti kaj kakor sami iz sebe, nego je naša zmožnost od Boga; **6** Kteri nas je tudi zmožne storil, da smo služabniki novega zakona, ne črke, nego duha, kajti črka ubija, a duh oživlja, **7** Če je pa služba smrti v črkah vrezana v kamene bila v slavi tako, da niso mogli pogledati sinovi Izraelovi v obliče Mojesovo za voljo slave obličja njegovega, ktera je minljiva, **8** Kako ne bo mnogo bolje služba duha v slavi? **9** Kajti če je služba obsojenja v slavi, za mnogo

bolje je obilna služba pravice v slavi. **10** Ker tudi ni bilo oslavljeno, kar se je oslavilo v tem delu, za voljo prevelike slave. **11** Kajti če je v slavi, kar prestaja, za mnogo bolje je v slavi, kar ostaja. **12** Imajoč torej toliko upanje, veliko zaupnost upotrebljujemo. **13** In ne kakor je Mojzes deval zagrinjalo na svoje obliče, da ne bi videli sinovi Izraelovi konca tega, kar prestaja; **14** Ali obrdele so njih misli, kajti noter do današnjega dné isto zagrinjalo pri branji starega zakona ostaja neodgrnjeno, ker se v Kristusu odpravlja; **15** Nego do danes, kedar se bere Mojzes, zagrinjalo na njih srcih leži. **16** Kedar se bo pa zgodilo spreobrnjenje k Gospodu, sname se zagrinjalo. **17** A Gospod je duh; kjer je pa duh Gospodov, tam je svoboda. **18** A mi vsi, kteri z odkritim obličjem slavo Gospodovo jasno gledamo, premenjujemo se v ravno tisto podobo iz slave v slavo, kakor od Gospodovega duha.

4 Za to imajoč to službo, kakor smo usmiljenje dobili, ne oslabevamo. **2** Nego odrekli smo se skrivenih del sramote ter ne hodimo v zvijačah: tudi ne preobračamo besede Božje, nego z razodevanjem resnice stavimo sami sebe pred vsako vest človečjo pričo Boga. **3** Če je pa tudi zakrit evangelij naš, v tistih je zakrit, kteri se pogubljajo; **4** V kteriorih je Bog tega veka oslepil pameti nevernih, da jim ne zasveti svetlost evangelja slave Kristusa, kteri je podoba Božja. (aiōn g165) **5** Kajti sami sebe ne oznanjujemo, nego Kristusa Jezusa Gospoda; a sami sebe kakor služabnike vaše za voljo Jezusa. **6** Ker Bog, kteri je rekel iz tme luči zasvetiti, sam je, kteri je zasvetil v sročih naših na svetlost poznanja slave Božje v obličiji Jezusa Kristusa. **7** Imamo pa ta zaklad v lončenih posodah, da bi bila preobilnost moči Božja in ne iz nas. **8** V vsem nas stiskajo, ali nismo na tesnem; v zadregah smo, ali ne omagujemo. **9** Preganjajo nas, ali nismo zapuščeni; pobijajo nas, ali ne ginemo. **10** Vsegdar umiranje Gospoda Jezusa na telesu s seboj nosimo, da bi se tudi življenje Jezusovo na našem telesu pokazalo. **11** Kajti vedno se mi živi na smrt izdajemo za voljo Jezusa, da bi se tudi življenje Jezusovo pokazalo na smrtnem mesu našem. **12** Tako smrt v nas dela, a življenje v vas. **13** A imajoč istega duha vere poleg pisanega: "Veroval sem, za to sem govoril", tudi mi verujemo, za to tudi govorimo; **14** Vedoč, da kteri je obudil Gospoda Jezusa, obudil bo tudi nas po Jezusu in postavil z vami. **15** Kajti vse je za voljo vas, da bi milost pomnožena po mnogih zahvalo poobilšala na slavo Božjo. **16** Za to ne pešamo; ali če se tudi zunanj naš človek pokončuje, pa se notranji obnavlja od dne do dne. **17**

Kajti sedanja lahka stiska naša spravlja nam obilno, preobilno večno vse pretežno slavo, (aiōnios g166) **18** Ker ne gledamo nato, kar se vidi, nego na to, kar se ne vidi; kajti to, kar se vidi, začasno je, ali kar se ne vidi, večno je. (aiōnios g166)

5 Ker vemo, če zemeljska naša hiša prebivanja razpadne, da imamo prebivališče od Boga, hišo ne z rokami napravljeno, večno v nebesih. (aiōnios g166) **2** Kajti tudi v tem zdihujemo, žeče obleči se v prebivališče svoje, ktero je iz nebes, **3** Če se bomo le tudi oblečeni, ne goli našli. **4** Kajti kteri smo v tem prebivanji, zdihujemo obteženi; ker se ne čemo sleči, nego na to obleči, da življenje pogoltnje to, kar je smrtno. **5** Kteri nas je pa ravno za to ustvaril, Bog je, kteri nam je tudi dal zalog duha. **6** Dobre volje smo torej vsegdar in vemo, dokler smo v telesu doma, da potujemo na tujem, od Gospoda. **7** (Ker po veri hodimo, ne po gledanji.) **8** Ali smo dobre volje in hočemo rajši izseliti se iz telesa in naseliti se k Gospodu. **9** Za to tudi hrepenimo biti mu ugodni, bodi si da smo doma, bodi si da smo se izselili. **10** Kajti vsi se moramo pokazati pred sodišče Kristusovo, da prejme vsak po tem, kar je v telesu storil, bodi si dobro, bodi si hudo. **11** Vedoč torej za strah Gospodov ljudem svetujemo, a Bogu smo razodeti. Upam pa, da smo tudi v vaših vestih razodeti. **12** Ker vam zopet sami sebe ne hvalimo, nego vam priložnost dajemo hvaliti se z nami, da imate kaj proti tem, kteri se na lice hvalijo in ne v srcu. **13** Ker če smo predaleč stopili, Bogu smo, če smo pa zmerni, vam smo. **14** Kajti ljubezen Kristusova nas priganja, kteri smo to sodili da, če je eden za vse umrl, po tem so vsi umrli; **15** In za vse je umrl, da bi ti, kteri živé, nič več za se ne živeli, nego za tega, kteri je za nje umrl in vstal. **16** Tako mi od sedaj nikogar ne poznamo po mesu; če smo pa tudi poznali po mesu Kristusa, ali sedaj nič več ne poznamo. **17** Tako če je kdo v Kristusu, novo stvarjenje je; staro je prešlo, lej, postalo je novo vse. **18** A vse to je od Boga, kteri nas je spravil s seboj po Jezusu Kristusu in nam je dal službo sprave. **19** Kajti Bog je bil v Kristusu in je svet spravil s seboj in ni mu zaračunil njegovih pregreh in položil je v nas besedo sprave. **20** Na mesto Kristusa smo torej poslanji, kakor da bi Bog opominjal po nas. Prosimo na mesto Kristusa: spravite se z Bogom. **21** Kajti tega, kteri ni vedel za greh, storil je za voljo nas greh, da bi bili mi pravica Božja v njem.

6 A kakor pomagalci opominjamo vas, da bi ne bili zastonj milosti Božje prejeli; **2** (Kajti pravi: "Prigoden čas sem te uslišal in na dan zveličanja

pomogel sem ti". Lej, sedaj je čas dobro prigoden, če tudi za čas, razžalostil. 9 Sedaj se radujem ne lej, sedaj je dan zveličanja.) 3 Nikomur in ničemer ne da ste se razžalostili, nego da ste se razžalostili dajemo spotike, da se ne pograja služba; 4 Nego na pokoro; kajti razžalostili ste se po Bogu, da bi v vsem izkazujemo se kakor Božje služabnike v ničemer kvara ne imeli od nas. 10 Ker žalost po potrpljenji mnogem, v stiskah, v potrebah, v težavah; Bogu napravlja pokoro na zveličanje, za ktero se ni 5 V udarcih, v ječah, v puntih, v trudih, v nespavanji, kesati, a žalost sveta napravlja smrt. 11 Kajti lej, to v postu; 6 V čistoti, v znanji, v prizanesljivosti, v samo, da ste se po Bogu razžalostili, kakošno vam dobrotljivosti, v duhu svetem, v nehinavskej ljubezni; je napravilo marljivost, pa zagovarjanje, pa nevoljo, 7 V besedi resnice, v moči Božej, z orožjem pravice pa strah, pa želenje, pa vnetost, pa maščevanje! V na desno in levo; 8 S slavo in nečastjo, s slabimi vsem ste se pokazali, da ste čisti v delu. 12 Za kaj če in dobrimi glasi, kakor potepuhi in resnični; 9 Kakor tudi sem vam pisal, pisal sem ne za voljo tistega, neznani in znani; kakor umirajoči in lej, živimo; kakor kjeri je krivico storil, tudi ne za voljo tistega, ktemu kaznjeni in ne umorjeni; 10 Kakor žalosteči se, a se je krivica storila, nego da se pokaže marljivost vedno se veseleči; kakor siromaki, a mnoge bogateči; naša za vas med vami pričo Boga. 13 Za to smo kakor ničesar ne imajoči in vse imajoči. 11 Naša usta potolaženi s tolažbo vašo; še obilneje pa smo se so odprta k vam, Korinčani, srce naše je razširjeno. obradovali nad radostjo Titovo, ker ste spokojili duh 12 Vam ni tesno mesto v nas, ali vam je tesno v srcih njegov vsi vi. 14 Kajti če sem se v čem njemu pohvalil vaših. 13 A da nam isto to povrnete, (kakor otrokom z vami, nisem se osramotil; nego kakor smo vam vse govorim), razširite se tudi vi. 14 Ne vprezajte se v kуп v resnici govorili, tako je tudi pohvala naša k Titu z nevernik; kajti kakošno vdeležbo ima pravica z resnična postala. 15 In srce njegovo vam je bolje nepostavnostjo? a kakošno občinstvo svetlost s tmo? vdano, kendar se spominja poslušnosti vseh vas, kako 15 Pa kakošno je vjemanje Kristusa z Belijalom? ali ste ga s strahom in trepetom sprejeli. 16 Radujem se kakošen del ima vernik z nevernikom? 16 A kakošna torej, da se v vsem smem oslanjati na vas.

je zložnost tempeljna Božjega z maliki? kajti vi ste tempelj Boga živega, kakor je rekel Bog: "Prebival bom v njih in med njimi bom hodil, in bom njih Bog, in oni bodo moje ljudstvo." 17 Za to: "Izidite iz sredi njih in odločite se, govorí Gospod," "in nečistega se ne dotukujte; in jaz vas bom sprejel, 18 In bom vam oče in vi boste meni sinovi in hčere," pravi Gospod vsemogoči.

7 Imajoč torej te oblube, ljubljeni, očistimo se vsakega madeža mesa in duha dogotavlja svetost v strahu Božjem. 2 Primite nas. Nikomur nismo krivice storili, nikogar nismo popačili, nikogar nismo ukarili. 3 Ne govorim na obsodbo, kajti poprej sem rekel, da ste tako v srcih naših, da bi mi radi z vami v kуп umrli in v kуп živel. 4 Velika je moja zaupnost v govoru k vam, velika moja hvala za voljo vas; napolnjen sem tolažbe, preobilno imam radosti poleg vse stiske naše. 5 Kajti kendar smo prišli v Macedonijo, nobenega počitka ni imelo meso naše, nego v vsem smo bili stiskani: zvunaj boji, znotraj strahi. 6 Ali Bog, kteri tolaži ponizne, potolažil nas je s prihodom Titovim. 7 Toda ne samo s prihodom, nego tudi s tolažbo, s ktero se je on potolažil za vas, pripovedujuč nam vaše želenje, vaš jok, vašo vnetost za mene, tako da sem se bolje obveselil. 8 nego enako, da bi bila v sedanjem času vaša obilnost Ker če tudi sem vas razžalostil z listom, ni mi žal, če tudi mi je žal bilo, kajti vidim, da vas je oni list,

8 A na znanje vam, bratje, dajemo milost Božjo, ktera je dana v cerkvah Macedonskih; 2 Da se je v mnogej izkušnji stiske obilnost njih radosti in njih preveliko siromaštvo poobilšalo na bogastvo njih prostosti. 3 Kajti bili so po moči, pričam, in črez moč dobrovoljni, 4 Z mnogo prošnjo proseči nas, da blagodar in občinstvo službe k svetim prejmemu, 5 In ne, kakor smo upali, nego sebe so dali najprej Gospodu in nam po volji Božej, 6 Da zaprosimo Tita, naj bi, kakor je započel, tako tudi dokončal med vami tudi ta blagodar. 7 Ali kakor ste v vsem obilni v veri in besedi in znanji in vsakej marljivosti in v svojej ljubezni do nas, obilni bodite tudi v tem blagodaru. 8 Ne govorim po zapovedi, nego da po marljivosti drugih resničnost vaše ljubezni izkusim. 9 Kajti poznate milost Gospoda našega Jezusa Kristusa, da je, če tudi bogat, za voljo vas ubožal, da se vi z njegovim uboštvtom obogatite. 10 In svet v tem dajem, kajti to je vam na prid, kteri so ne samo to storiti, nego tudi hoteti započeli od lani. 11 Sedaj pa dokončajte to tudi storiti, da bo, kakor je bila dobra volja hoteti, tako tudi dokončati od tega, kar imate. 12 Kajti če je dobra volja, prijeten je vsak po tem, kar ima, ne po tem, kar nima. 13 Ker ni, da imajo drugi očitek, a vi stisko, nego enako, da bi bila v sedanjem času vaša obilnost Ker če tudi sem vas razžalostil z listom, ni mi žal, za njih pomanjkanje, 14 Da bi tudi onih obilnost bila za vaše pomanjkanje, da bode enakost, 15 Kakor je

pisano: "Kdor je mnogo nabral, in imel preobilo, in milosti Božje nad vami. 15 A hvala Bogu za njegov kdor je malo, ni mu zmanjkalo." 16 Hvala pa Bogu, neizrečeni dar.

kteri je dal ravno tisto skrbljivost za vas v srce Titovo, 17 Ker je prošnjo sprejel, a bil je marljivejši pa je svojevoljno šel ven k vam. 18 Poslali smo pa že njim vred brata, kterega hvala v evangeliji je po vseh cerkvah. 19 Ali ne samo to, nego je tudi izvoljen od cérkev za sopotnika našega s tem milodarom, kterega oskrbljujemo za samega Gospoda slavo in vašo dobro voljo; 20 Ogibajoč se tega, da nas kdo ne pograja za to obilnost, ktero oskrbljujemo, 21 Skrbeč za dobro ne samo pričo Gospoda, nego tudi pričo ljudi. 22 Poslali smo pa že njim vred brata svojega, kterega smo izkusili v mnogih stvareh mnogi krat, da je marljiv, sedaj pa, da je mnogo marljivejši po mnogem zaupanji na vas. 23 Kar pa Tita dottiče, on je moj drug in pomagalec med vami, kar pa dottiče naše brate, oni so aposteljni cerkveni, slava Kristusova. 24 Dokaz torej svoje ljubezni in naše hvale z vami na njih pokažite in pričo cerkev.

9 Ker za službo, ktera je za svete, ni mi treba pisati vam; 2 Kajti znana mi je vaša dobra volja, s ktero se za vas Macedoncem hvalim, da je Ahaja pripravljena od lani, in vaša vnetost jih je več pobudila. 3 A brate sem poslal, da se hvala naša z vami ne izprazni v tem delu, da boste, kakor sem govoril, gotovi; 4 Da se kako, ko pridejo z menoj Macedonci in najdejo vas negotove, ne osramotimo mi, da ne rečemo vi, v tej stanovitnosti hvale. 5 Potrebno se mi je torej zazdeleni propositi brate, da bi najprej šli k vam in prej pripravili ta naprej obljubljeni blagoslov tako kakor blagoslov in ne kakor skopost. 6 To pa velim, kdor seje skopo, skopo bo tudi žel, in kdor seje v blagoslovih, v blagoslovih bo tudi žel; 7 Vsak, kakor v srcu odločuje, ne iz žalosti ali po sili; kajti veselega dajalca ljubi Bog. 8 A mogoč je Bog dati vam obilnost vsakega blagodara, da v vsem vsegdar vsako dovoljnost imajoč imate obilnost za vsako delo dobro. 9 (Kakor je pisano: "Razsul je, dal je ubogim, njegova pravica ostaje na vek." (aiōn g165) 10 A kdor daje seme sejaču, dal bo tudi kruh za jed in napolnil bo setev vašo in pomnožil sadove pravice vaše;) 11 Da se v vsem obogatite za vsako priprostost, ktera dela po nas zahvalo Bogu. 12 Ker služba tega opravila ne dopoljuje samo pomanjkanja svetih, nego je tudi obilna po zahvalah Bogu od mnogih, 13 Kedar po tej izkušenej službi hvalijo Boga za vaše podložno pripoznanje evangelija Kristusovega in za prosto podeljevanje njim in vsem, 14 In po njih molitvi za vas, kteri hrepene za vami za voljo premnoge

milosti Božje nad vami. 15 A hvala Bogu za njegov kdor je malo, ni mu zmanjkalo." 16 Hvala pa Bogu, neizrečeni dar.
10 Sam pa jaz Pavel opominjam vas po krotkosti in tihosti Kristusovej, kteri sem pričo vas res da ponižen med vami, a kedar me ni pri vas, pa drzen proti vam. 2 Prosim pa, da mi ne bo treba, kedar bom pri vas zdrzniti se s to zaupnostjo, s ktero mislim zdrzniti se na nektere, kteri mislij, kakor da po mesu hodimo. 3 Kajti če tudi po mesu hodimo, ne vojskujemo se po mesu, 4 (Ker orožje našega vojskovanja ni meseno nego močno po Bogu za razdevanje trdnih mest), 5 Naklepe razdevajoč in vsako visokost, ktera se vzdiguje proti poznjanju Božjem; in zavjemajoč vsako pamet na poslušnost Kristusu, 6 In v pripravi imajoč maščevanje za vsako neposlušnost, kedar se izpolni vaša poslušnost. 7 Gledate li na to, kar vam je pred očmi? Če kdo upa v sebi, da je Kristusov, misli naj zopet v sebi, da, kakor je on Kristusov, tako smo tudi mi Kristusovi. 8 Kajti če se tudi kaj obilnejše pohvalim z oblastjo našo, ktero nam je dal Gospod za zidanje in ne za razdevanje vaše, ne bom se osramotil. 9 Da se ne bo videlo, kakor da vas strašim z listovi, 10 Ker so listovi, veli, težki in jaki, ali ko je s telesom nazoči, slab je in beseda mu nič ne velja. 11 To naj misli, kdor je tak, da, kakoršni smo v besedi po listih nenazoči, takošni smo tudi nazoči v dejanji. 12 Kajti ne drznemo se pridejati se k nekterim ali primeriti se že njimi, kteri sami sebe povzdigujejo; nego kteri sami po sebi sami sebe merijo in primerjajo sami sebe s seboj, ne umejo. 13 A mi se ne bomo črez nemero hvalili, nego po meri vodila, kterega nam je podebil Bog mero, da dosežemo tudi noter do vas. 14 Kajti mi se ne stezamo predaleč, kakor da ne dosezamo do vas; za kaj tudi noter do vas smo prišli v evangeliji Kristusovem; 15 Ne hvaleč se črez nemero s tujimi trudi, ali up imajoč, kedar se pomnoži vera vaša, da se v vas poveličamo po vodilu svojem na obilnost, 16 Da se onkraj vas evangelij oznani, ter se ne pohvalimo s tem, kar je po tujem vodilu narejeno. 17 "Kdor se pa hvali, v Gospodu naj se hvali." 18 Kajti ni ta, kteri sam sebe povzdiguje, izkušen, nego ta, kogar Gospod povzdiguje.

11 O da bi me trpeli malo v mojej nespatmeti, pa saj me tudi trpiti! 2 Kajti vnet sem za vas z Božjo vnetostjo, ker sem vas zagovoril enemu možu, da devico čisto privedem Kristusu; 3 Ali se bojim, da se ne bi kako, kakor je kača Evo ukanila z zviačo svojo, tako tudi pokvarile misli vaše od priprostosti, ktera je v Kristusu. 4 Kajti ko bi ta, kteri prihaja, drugega Jezusa

oznanjeval, kterega nismo oznanili, ali bi drugega skelelo? 30 Če se je treba hvaliti, s svojo slabostjo se duha prejemali, kterega niste prejeli, lepo bi trpeli. 5 bom hvalil. 31 Bog in oče Gospoda našega Jezusa Ker mislim, da v ničemer nisem manjši od prevelikih Kristusa, kteri je blagoslovjen na veke, ve, da ne lažem. (aiōn g165) 32 V Damasku je dal namestnik kralja Areta stražiti Damaščansko mesto ter me je hotel vjeti, 33 In skozi okno v košari so me po zidu spustili in izbegnil sem iz njegovih rok.

12 Ali hvaliti se mi ne pomaga, kajti prišel bom na prikazni in razodetja Gospodova. 2 Poznam človeka v Gospodu, kteri je bil pred štirinajstimi leti, (ali v telesu, ne vem, ali v duhu zvun telesa, ne vem, Bog ve,) vzeti noter v tretja nebesa; 3 In vem takega človeka, (ali v telesu, ali zvun telesa, ne vem, Bog ve), 4 Da je bil vzet v raj in je slišal neizrekljive besede, kterih ni smeti človeku pripovedati. 5 S takim se bom hvalil, sam s seboj se pa ne bom hvalil, razen s slabostmi svojimi. 6 Kajti ko bi se hotel pohvaliti, ne bil bi nespameten, ker bi resnico govoril; ali se varujem, da ne bi kdo pomislil za me več, kar vidi v meni, ali kar sliši za me. 7 In da bi se v obilnosti razodetij ne prevzdigoval, dal se mi je trn v meso, angel satan, da me za uho bije, da se ne povzdigujem. 8 Zanj sem trikrat Gospoda molil, naj odstopi od mene, 9 In dejal mi je: "Dosti ti je moja milost, kajti moč moja se v slabosti popolnoma pokazuje." Torej se bom rajši hvalil s svojimi slabostmi, da se ušatori v mé moč Kristusova. 10 Za to sem dobre volje v slabostih, v zasrambah, v potrebah, v pregonih, v težavah za Kristusa; Kajti kedar sem slab, tedaj sem močen. 11 Postal sem nespameten hvaleč se, vi ste me prisilili. Kajti mene bi morali vi hvaliti, ker nisem bil nič manjši od prevelikih aposteljnov, če ravno sem nič. 12 Kajti znamenja aposteljna so se storila med vami in vsakem potrpljenji, v znamenjih in čudežih in močeh. 13 Ker kaj je, v čemer ste bili manjši od drugih cerkev? Le da vas jaz sam nisem nadlegoval. Odpustite mi to krivico. 14 Lej, tretjič sem pripravljen priti k vam in ne bom vas nadlegoval, kajti ne iščem, kar je vaše, nego vas, ker niso dolžni otroci roditeljem blago spravljati, nego roditelji otrokom. 15 A jaz bom prav rad trosil ter se iztrošil za duše vaše, če me tudi, s čim obilneje vas ljubim, s tem manje ljubite. 16 Ali naj bo, jaz vam nisem nadlege delal, nego zvit človek pridobil sem vas z zviačo. 17 Jeli sem vas po ktem teh, ktere sem k vam poslal, za kaj opravil? 18 Naprosil sem Tita in ž njim poslal brata; jeli vas je Tit za kaj opravil? nismo li v enem duhu hodili? ne po enih stopinjah? 19 Zopet mislite, da vam se zagovarjam? pričo Boga v Kristusu govorimo; a vse to je, ljubljeni, za vaše zbujevanje v pobožnosti. 20 Kajti bojim se, da

vas kako, kadar k vam pridem, ne najdem kakoršne hočem, in da mene najdete, kakoršnega ne čete; da kako ne bo prepirov, zavisti, srdov, svaj, ogovarjanja, prišepetovanja, napihovanja, puntov; **21** Da me, kadar zopet pridem, ne poniža Bog moj pri vas, in da ne bom žalostil mnogih, kteri so poprej grešili in se niso pokesali za nečistost in kurbirstvo in hotljivost, ktero so počeli.

13 Lej, tretjič, grem k vam. Na to, kar povesta dve priči ali tri, stala bo vsaka beseda. **2** Naprej sem povedal in naprej pravim kakor nazoči drugič, in nenazoči sedaj pišem tem, kteri so prej grešili in drugim vsem, da, kadar pridem zopet, ne bom prizanašal, **3** Ko izkušnje iščete po meni govorečega Kristusa, kteri med vami ni slab, nego je močen med vami. **4** Kajti če je bil tudi na kriz razpet po slabosti, vendar živi po moči Božej. In tako smo tudi mi slabi v njem, ali živeli bomo že njim po moči Božej med vami. **5** Sami sebe izkušajte, če ste v veri, sami sebe ogledujte; ali ne poznate li sami sebe, da je Kristus v vas? razen če ste v čem neizkušeni. **6** A upam, da boste spoznali, da mi nismo neizkušeni. **7** Molim pa Boga, da ne storite nič hudega, da se mi izkušeni pokažemo, nego da vi dobro delate, a mi da bomo kakor neizkušeni. **8** Kajti ne morem kaj proti resnici, nego za resnico. **9** Ker se veselimo, kadar smo mi slabi a vi ste močni. Pa za to tudi molimo za vašo popolnost. **10** Za to pišem to nenazoči, da mi nazoči ne bo treba ostremu biti po oblasti, ktero mi je dal Gospod na zidanje in ne na razdevanje. **11** Sicer se pa, bratje, radujte, popolni bodite, tolažite se, ene misle bodite, mir imejte in Bog ljubezni in mira bo z vami. **12** Pozdravite eden drugega v svetem poljubku. **13** Pozdravljo vas sveti vsi. **14** Milost Gospoda Jezusa Kristusa in ljubezen Božja in občinstvo svetega Duha z vsemi vami. Amen. Druga poslanica Korinčanom je bila napisana iz Filipov, mesta v Makedoniji, po Titu in Luku.

Galačanom

1 Pavel apostelj, ne od ljudi, tudi ne po človeku, nego po Jezusu Kristusu in Bogu očetu, kateri ga je obudil iz mrtvih.) **2** In vsi bratje, kateri so z menoj, cerkvam Galaških, **3** Milost vam in mir od Boga očeta in Gospoda našega Jezusa Kristusa, **4** Kteri je dal sebe za grehe naše, da nas reši iz sedanjega hudega veka po volji Boga in očeta našega, (aiōn g165) **5** Kteremu slava na veke vekov. Amen. (aiōn g165) **6** Čudim se, da ste se tako hitro odvrnili od tega, kateri vas je poklical v milosti Kristusovej na drugi evangelj, **7** Kteri ni drugi, samo da so nekteri, kateri vas zmedajo in hočejo preobrniti evangelj Kristusov. **8** Ali tudi, ko bi vam mi ali angel iz nebes oznanjeval evangelj drugač, nego smo vam mi oznanili, preklet bodi. **9** Kakor smo poprej rekli, tudi sedaj zopet pravim: če vam kdo oznanjuje evangelj drugač, nego ste ga prejeli, preklet bodi. **10** Jeli sedaj ljudi nagovarjam ali Boga? ali gledam ljudem po godu biti? Kajti ko bi še ljudem po godu bil, ne bil bi Kristusov služabnik. **11** Na znanje vam pa dajem, bratje, da evangelj, ktere ga sem jaz oznanil, ni po človeku; **12** Tudi ga nisem jaz po človeku prejel, niti ga se naučil, nego po razodelji Jezusa Kristusa. **13** Kajti slišali ste moje vedenje nekdaj v judovstvu, da sem črez mero preganjal cerkev Božjo in jo zatiral, **14** In sem napredoval v judovstvu bolje od mnogih vrstnikov v rodu svojem in bil sem preobnilo vnet za očetovska svoja sporočila. **15** A kedar se je zvidelo Bogu, kteri me je izbral iz telesa matere moje in poklical po milosti svojej, **16** Da razodene sina svojega v meni, da ga z evangeljem oznam med pogani, precej nisem za svet poprašal mesa in krvi, **17** Tudi nisem šel gor v Jeruzalem k tistim, kteri so bili pred menoj aposteljni, nego odšel sem v Arabijo in zopet sem se povrnil in Damask. **18** Po tem črez tri leta sem prišel gor v Jeruzalem, da vidim Petra, in ostal sem pri njem petnajst dn. **19** Ali drugega izmed aposteljnov nisem videl, razen Jakoba, brata Gospodovega. **20** A kar vam pišem, lej pričo Boga, da ne lažem. **21** Po tem sem prišel v kraje Sirske in Ciliciske. **22** A bil sem neznan po licu cerkvam Judejskim, ktere so v Kristusu bile; **23** Samo slišali so, da tisti, kateri nas je nekdaj preganjali, sedaj oznanjuje vero, ktero je nekdaj zatiral, **24** In slavili so v meni Boga.

2 Po tem črez širinajst let sem zopet prišel gor v Jeruzalem z Barnabom, vzemši s seboj tudi Tita. **2** Prišel sem pa gor po razodelji in razložil jim evangelj, ktere ga oznam med pogani, a posebej

tem, kteri so se za kaj šteli, da kako zastonj ne tečem ali sem tekel. **3** Ali tudi Tit, kteri je bil z menoj in je bil Grk, ni bil prisiljen, da se obreže, **4** In to za voljo lažnih bratov, kteri so se vmes vrinili in so zravnvi prišli izvedovat svobodo našo, ktero imamo v Kristusu Jezusu, da bi nas zaslužnili, **5** Kterim se le uro nismo dali v podložnost, da bi resnica evangelja ostala med vami. **6** A od tistih, kteri so se šteli, da so kaj, (kakošni so nekdaj bili, za to mi nič ni; Bog ne gleda, kdo je kdo), kajti li, kteri so se za kaj šteli, meni niso nič pridali; **7** Nego nasprot, videvši, da je meni zaupan evangelj neobreze kakor Petru obreze, **8** (Kajti kteri je v Petru delal za aposteljstvo obreze, delal je tudi v meni za pogane), **9** In spoznavši milost, ktera se je meni dala, podali so Jakob in Kefa in Joan, kteri so se šteli za stebre, desnico meni in Barnabu na občinstvo, naj greva midva med pogane, a oni med obrezo, **10** Samo da se spominjava ubogih, za kar sem se tudi potrudil, da se tako storí. **11** Kedar je pa prišel Peter v Antiohijo, v oči sem proti njemu stopil, ker je bil graje vreden. **12** Kajti predno so prišli neki od Jakoba, jedel je s pogani; a kedar so prišli, umikal se je in odločeval, boječ se tistih, kteri so iz obreze bili. **13** In ž njim so se pohlinili tudi drugi Judje, tako da je tudi Barnaba zavedlo njih hlinjenje. **14** Ali ko sem videl, da ne hodijo prav k evangeljskej resnici, rekел sem Petru pred vsemi: Če ti, kteri si Jud, poganski živiš in ne judovski, zakaj pogane siliš, da živé judovski? **15** Mi smo po po rodu Judje in ne iz paganov grešniki, **16** Pa vedoč, da se ne opravičuje človek z deli postave, nego z vero Jezusa Kristusa, verovali smo tudi mi v Jezusa Kristusa, da bi se opravičili z vero Kristusovo in ne z deli postave, ker se ne bo opravičilo z deli postave vsako meso. **17** Če smo se pa mi, kteri se iščemo opravičiti v Kristusu, našli tudi sami grešniki, jeli je torej Kristus grehu služabnik? Bog ne daj! **18** Ker če to, kar sem podrl, zopet zidam, pokazujem se sam, da sem prestopnik. **19** Kajti jaz sem po postavi umrl postavi, da Bogu živim. **20** S Kristusom sem na križ razpet. Živim pa ne več jaz, nego živi v meni Kristus; kar pa sedaj živim v mesu, v veri živim sina Božjega, ktero me je ljubil in je dal sam sebe za me. **21** Ne zamečem milosti Božje; ker če je po postavi pravica, tedaj je Kristus zastonj umrl.

3 O nespametni Galati! kdo vas je obajal, da resnici ne verujete, kterim se je pred očmi Jezus Kristus opisal, med vami na križ razpet? **2** To samo hočem izvedeti od vas, jeli ste z deli postave duha prejeli ali s poslušanjem vere? **3** Tako ste nespametni? počenši z duhom sedaj z mesom dokončujete? **4** Toliko ste

zastonj pretrpeli? če bi bilo le tudi zastonj. 5 Kteri 2 Nego je pod oskrbniki in opravniki noter do dne vam torej daje duha in dela moči v vas, jeli to dela postavljenega po očetu. 3 Tako smo bili tudi mi, kendar z deli postave ali s poslušanjem vere? 6 Kakor se smo bili nepolnoletni, pod počeli sveta zasužnjeni, 4 A veli: "Abraham je veroval Bogu in zaračunilo se mu kendar se je čas dopolnil, izposlal je Bog sina svojega je za pravico." 7 Znajte tedaj, da so tisti, kteri so iz rojenega iz žene, podloženega pod postavo, 5 Da vere, sinovi Abrahamovi. 8 Pismo pa naprej videvši, tiste, kteri so bili pod postavo, izkupi, da posinstvo da z vero opravičuje pogane Bog, oznanilo je naprej prejmemo. 6 Ker ste pa sinovi, izposlal je Bog duha Abrahamu: "V tebi se bodo blagoslovili vsi pogani." 9 sina svojega v srca vaša, kteri vpije: abá, oče! 7 Tako se tisti, kteri so iz vere, blagoslavljajo z vernim Tako nič več nisi suženj, nego sin; če si pa sin, tudi si Abrahamom. 10 Kajti kterikoli so iz del postave, pod dedič Božji po Kristusu. 8 Ali tedaj ste, se ve da ne kletvijo so; kajti pisano je: Preklet vsak, kdor ne poznavajoč Boga, služili tistim, kteri po naravi niso ostane v vsem, kar je pisano v knjigi postave, da bogovi, 9 A sedaj spoznavši Boga, a bolje spoznani naj storí. 11 Da se pa v postavi nikdor ne opravičuje od Boga, kako se obračate zopet k slabim in ubogim pred Bogom, očitno je, zakaj: "Pravični bo iz vere počelom, kterim zopet iznovič služiti hočete? 10 živel." 12 A postava ni iz vere, nego: "Človek, kteri je Dneve obhajate in mesece in čase in leta. 11 Bojim se to storil, živel bo v tem." 13 Kristus nas je odkupil iz za vas, da bi se ne bil kako zastonj trudil med vami. kletev postave postavši za nas kletev, (kajti pisano 12 Bodite kakor sem jaz, ker sem tudi jaz, kakor vi, je: "Preklet vsak, kdor visi na drevesu.") 14 Da pride bratje, prosim vas; nobene krvice mi niste storili. 13 A med pogane blagoslov Abrahamov v Kristusu Jezusu, veste, da sem vam v slabosti mesa najprej evangelj da prejmemo oblubo duha po veri. 15 Bratje, po oznanil. 14 In izkušnjave moje na mesu mojem niste človeku gorovim: Nikdor človeče potrjene zaveze zanicili ne popljuvali, nego kakor angelja Božjega ste ne zameče ali jej kaj pridaja. 16 Abrahamu pa so me sprejeli, kakor Kristusa Jezusa. 15 Kakošno torej se dale oblube in semenu njegovemu. Ne pravi: "In je bilo blaženstvo vaše? kajti pričam vam, da bi bili, semenom," kakor za več njih, nego kakor za enega: ko bi mogoče bilo, oči svoje izkopali in dalli meni. 16 "In semenu tvojemu," kteri je Kristus. 17 To pa pravim: Tako sem vaš sovražnik postal govoreč vam resnico? zaveze, ktero je najprej potrdil Bog na Kristusa, črez 17 Ne vnemajo se dobro za vas, nego hočejo vas štiri sto in trideset let dana postava ne preklicuje, da izkleniti, da bi se vi za nje vnemali. 18 Dobro pa je se odpravi obluba. 18 Kajti če je iz postave dedičina, vnemati se v dobrem vsegdar in ne samo, kendar sem ni več iz oblube. Abrahamu je pa po oblubi podaril jaz pri vas. 19 Otroci moji, ktere zopet z bolečinami Bog. 19 Čemu torej postava? Za voljo prestopov se je porajam, dokler se ne vpodobi Kristus v vas; 20 Hotel pridodala, dokler ne pride seme, komur je obluba bi sedaj pri vas biti in premeniti glas svoj, ker se ne dana, in naredili so jo angelji v roki posrednika. 20 izvedam v vas. 21 Recite mi, kteri pod postavo hočete Ali posrednik ni enega, Bog pa je eden. 21 Jeli je biti, jeli postave ne poslušate? 22 Kajti pisano je, da torej postava proti oblubam Božjim? Bog ne daj! je Abraham dva sina imel, enega z deklo in enega s kajti ko bi se dala postava, ktera bi bila mogoča svobodkinjo; 23 Ali kteri je bil od dekle, narodil se je oživiti, zares bi bila iz vere pravica. 22 Ali zaprlo je po mesu, a kteri od svobodkinje, po oblubi. 24 To je v pismo vse pod greh, da bi se obluba iz vere Jezusa prisporobi govorjeno, kajti to sta dve zavezi: ena z Kristusa dala tem, kteri verujejo. 23 Predno je pa vera gore Sinajske, ktera poraja za sužnost, in ta je Agar. prišla, varovali smo se pod postavo zaprti za vero, 25 Ker Agar pomenja Sinaj goro v Arabiji in stoji v ktera se je imela razdeti. 24 Tako je bila postava enej vrsti s sedanjim Jeruzalemom in služi z otroki voditeljica naša do Kristusa, da se z vero opravičimo. svojimi, 26 A gornji Jeruzalem je svobodkinja, ktera 25 A ko je vera prišla, več nismo pod voditeljico. 26 je mati vseh nas. 27 Kajti pisano je: "Razveseli se, Kajti vsi ste sinovi Božji po veri v Kristusu Jezusu, nerodovitnica, ktera ne porajaš. Izpregovori in zavpij, 27 Kajti kterikoli ste se v Kristusa pokrstili, Kristusa ktera z bolečinami ne porajaš, ker je mnogo več otrok ste oblekli. 28 Ni tu Juda ne Grka; ni tu sužnja ne té, ktera je osamljena, nego ktera ima moža. 28 Mi pa svobodneg; ni tu možkega ne ženske; kajti vi vsi ste smo, bratje, po Izaku otroci oblube. 29 Ali kakor je ta eden v Kristusu Jezusu. 29 Če ste pa vi Kristusovi, krat tisti, kteri se je po mesu narodil, preganjal tega, tedaj ste Abrahamovo seme in po oblubi dediči. kteri je bil po duhu, tako tudi sedaj. 30 Ali kaj pravi pismo? "Izvrzi deklo in nje sina; kajti ne bo dedoval sin deklin s sinom svobodkinjinim." 31 Tedaj, bratje, nismo otroci deklini, nego svobodkinjinji.

4 Pravim pa: Dokler je dedič nepolnoleten, nič se ne loči od sužnja, če je tudi gospodar vsega.

5 V svobodi torej, s ktero nas je Kristus osvobodil, **5** Kajti vsak bo svoje lastno breme nosil. **6** A kdor stojte in ne vprezite se zopet v jarem sužnosti. **2** se uči besede, naj deli vsako dobro s tem, kteri uči. Lej, jaz Pavel pravim vam, da vam, če se obrežete, **7** Ne motite se, Bog se ne daje zasmehovati; kajti Kristus ne bo nič pomagal, **3** A pričam zopet vsakemu kar seje človek, to bo tudi žel. **8** Ker kdor seje v človeku obrezanemu, da je dolžen celo postavo meso svoje, od mesa bo žel pogubo, a kdor seje v izpolnit. **4** Odpravljeni ste od Kristusa, kterikoli se s duha, od duha bo žel življenje večno. (atōnios g166) **9** postavo opravičate, iz milosti ste izpadli. **5** Kajti mi z A dobro delati ne opešajmo, kajti ob svojem času duhom iz vere čakamo upa pravice. **6** Kajti v Kristusu bomo želi, če ne obnemagamo. **10** Kakor imamo torej Jezusu nima kaj veljave ne obresa ni neobreza, prigoden čas, delajmo dobro vsem a najbolje tem, nego vera po ljubezni delajoča. **7** Tekli ste dobro, kteri so naše vere. **11** Vidite, koliko sem vam napisal kdo vas je ustavil, da resnici niste pokorni? **8** To s svojo roko. **12** Kteri hočejo ugodni biti po mesu, pregovarjanje ni od tega, kteri vas kliče. **9** Malo kvasa silijo vas, da se obrezujete, samo da ne bodo za vse testo skisa. **10** Jaz se upam za vas v Gospodu, voljo križa Kristusovega preganjanji. **11** Ker tudi, kteri da nič drugega ne boste mislili. Kdor vas pa moti, se obrezujejo, sami postave ne držé, nego hočejo, nosil bo obsojenje, bodi si kdorkoli. **11** Ali, bratje, če da se vi obrezujete, da se z vašim mesom hvalijo. jaz obrezo še oznanjam, zakaj me še preganjajo? **14** A jaz Bog ne daj da bi se hvalil, razen s križem Tedaj je odpravljeno pohujšanje križa. **12** O da bi Gospoda našega Jezusa Kristusa, po ktemer je meni bili odsečeni tudi tisti, kteri vas zavajajo! **13** Kajti vi svet na križ razpet in jaz svetu. **15** Kajti v Kristusu ste na svobodo poklicani, bratje, samo naj svoboda Jezusu nima kaj veljave ne obresa niti neobreza, ne bo za priložnost mesu, nego iz ljubezni služite nego novo stvarjenje. **16** In kolikor jih po tem vodilu eden drugemu. **14** Kajti vsa postava se izpolnjuje v hodi, mir na nje in usmiljenje in na Izrael Božji. **17** A enej besedi, v temle: "Ljubi bližnjega svojega kakor na dalje; nadleg naj mi nikdor ne dela, kajti jaz rane samega sebe." **15** A če eden drugega grizete in Gospoda Jezusa na telesu svojem nosim. **18** Milost ujedate, gledite, da eden drugega ne iztrebite. **16** Gospoda našega Jezusa Kristusa z duhom vašim, Pravim pa: po duhu hodite in poželenja mesa ne bratje! Amen. Galatom je napisan iz Rima.
boste izpolnjevali; **17** Kajti meso želi proti duhu, a duh proti mesu, to se pa upira eno drugemu, da ne delate, kar hočete. **18** A če se dajete duhu voditi, niste pod postavo. **19** Očitna so pa dela mesena, kakor je prešestvo, kurbarstvo, nečistost, hotljivost, **20** Malikovalstvo, zavdaljalstvo, sovraštva, prepiri, zavisti, maščevanja, svaje, razprtja, razkolništva, **21** Nevoščljivosti, ubojstva, pijanstva, pojedinje in kar je temu podobnega; za kar vam naprej pravim, kakor sem tudi naprej povedal, da tisti, kteri to delajo, kraljestva Božjega ne bodo podedovali. **22** Sad duhovni je pa ljubezen, radost, mir, potrpljivost, dobrota, dobrotljivost, vera, krotkost, zdržljivost. **23** Proti takemu ni postave. **24** Kteri so pa Kristusovi, meso so na križ razpeli sè sljami in željami. **25** Če živimo po duhu, po duhu tudi hodimo. **26** Ne iščimo prazne slave, da eden drugega šuntamo, da smo eden drugemu nevoščljivi.

6 Bratje, če tudi vjame človeka kaka pregreha, vi, kteri ste duhovni, ravnajte takega v duhu krotkosti, gledeč na se, da tudi ti ne boš izkušan. **2** Eden drugega bremena nosite, in tako ste izpolnili postavo Kristusovo. **3** Kajti če kdo misli, da je kaj, a nič ni, nori sam sebe. **4** A svoje delo naj vsakdo izkuša, in tedaj bo v samem sebi imel hvalo in ne v drugem.

Efežanom

1 Pavel, apostelj Jezusa Kristusa po volji Božji, svetim bivajočim v Efezu in vernim v Kristusu Jezusu. **2** Milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa! **3** Blagoslovljen Bog in oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je blagoslovil z vsakim blagoslovom duhovnim v nebesih v Kristusu; **4** Kakor nas je izbral v njem pred ustanovljenjem svetá, da bodimo sveti in brezmadežni pred njim v ljubezni, **5** Odmenivši nas naprej v otroštvo po Jezusu Kristusu záse, po ugodnosti volje svoje, **6** V hvalo slavne milosti svoje, v kateri nas je pomilostil v ljubljencu; **7** V katerem imamo rešenje po krvi njegovi, odpuščenje grehov, po bogastvu milosti njegove; **8** Katere nam je preobilo podelil v vsej modrosti in razumnosti, **9** Razdevši nam skrivnost volje svoje po ugodnosti svoji, katero je sklenil v sebi, **10** V naredbo izpolnitve časov, da vse zedini v Kristusu, kar je v nebesih in kar je na zemlji, v njem, **11** V katerem smo bili tudi izvoljeni, naprej odmenjeni po sklepu njega, ki vse deluje po sovetu volje svoje. **12** Da bodimo v hvalo slave njegove, kateri smo naprej upali v Kristusu, **13** V katerem ste tudi vi, slišavši besedo resnice, evangelj blaginje vaše, v katerem ste tudi sprejemši véro, zapečateni bili sè svetim duhom obljlube, **14** Kateri je zastava dedščine naše, v rešenje lastnine, v hvalo slave njegove. **15** Zatorej tudi jaz, ko sem zvedel za vero pri vas v Kristusu Jezusu, in ljubezen do vseh svetih, **16** Zahvaljujem se neprestano za vas, spominjajoč se vas v molitvah svojih, **17** Da vam Bog Gospoda našega Jezusa Kristusa, slave oče, dá duhá modrosti in razodenja v spoznani njegovem, **18** Razsvetljene oči srca vašega, da veste, katero je upanje poklica njegovega, in katero bogastvo slave dedščine njegove med svetimi, **19** In katera presilna velikost moči njegove do nas verujočih po kreposti silne moči njegove, **20** Katero je pokazal v Kristusu, zbudivši ga izmed mrtvih in posadivši na desnico svojo v nebesih, **21** Nad vsako poglavarstvo in oblast in moč in gospodstvo, in vsako ime, ki se imenuje ne samo na tem svetu, nego tudi na prihodnjem; (aiōn g165) **22** In vse je podredil pod noge njegove, in njega je dal za glavo nad vse občini, **23** Katera je telo njegovo, izpolnjenje njega, ki vse v vsem izpolnjuje.

2 In vas, ki ste bili mrtvi po prestopkih in grehih, **2** V katerih ste nekdaj hodili po duhu tega sveta, po knezu oblasti v zraku, duha delujučega zdaj v nevere sinovih, (aiōn g165) **3** Med katerimi smo tudi

mi vsi nekdaj živelí v poželjivostih mesa svojega ter delali želje mesa in misli, in bili smo po naravi otroci jeze, kakor tudi drugi; **4** Bog pa, bogat v usmiljenjih, po veliki ljubezni svoji, s katero nas je ljubil, **5** In ko smo bili mrtvi po grehih, oživil nas je s Kristusom; po milosti ste rešeni; **6** In vred obudil in posadil med nebeščane v Kristusu Jezusu; **7** Da pokaže v vékih prihodnjih presilno bogastvo milosti svoje v blagodušnosti do nas v Kristusu Jezusu. (aiōn g165) **8** Kajti z milostjo ste rešeni po veri; in to ne iz vas, dar je Božji; **9** Ne iz dél, da se ne hvali kdo. **10** Kajti stvar smo njegova, stvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela, katera je Bog naprej pripravil, da hodimo v njih; **11** Zatorej pómnite, da ste vi, nekdaj pogani v mesu, katere imenujejo neobrezo oni, ki se imenujejo obrezo v mesu z roko storjeno. **12** Da ste bili v tistem času brez Kristusa odtujeni meščanstvu Izraelovemu, in tuji zavezam obljlube, ne imajoč upanja in brezbožni v svetu; **13** Sedaj pa ste se v Jezusu Kristusu vi, ki ste bili nekdaj daleč, približali v krvi Kristusovi. **14** Kajti on je mir naš, kateri je naredil iz obojega eno in podrl medstenje ograje, **15** Sovraštv v mesu svojem, postavo zapovedi v naukah odpravil, da bi ta dva v sebi vstvaril v enega novega človeka storivši mir, **16** In oba v enem telesu z Bogom spravil s križem, umorivši sovraštv na njem. **17** In prišel je ter oznanjal mir vam dalnjim in bližnjim; **18** Ker po njem imamo oboji pristop v enem Duhu k očetu. **19** Zatorej niste več tuji in priseljenci, nego someščani svetih in domačini Božji, **20** Sezidani na podlogi aposteljnov in prerokov, vogelni kamen pa je Jezus Kristus sam, **21** V katerem vse poslopie zgrajeno raste v hram sveti v Gospodu, **22** V katerem se tudi vi vzdavate v stanovanje Božje v Duhi.

3 Zategavoljo jaz, Pavel, jetnik Kristusa Jezusa za vas pogane **2** Ako ste torej čuli naredbo milosti Božje, dane mi za vas, **3** Da je po razodjeti naznani mi skrivnost (kakor sem prej pisal o kratkem, **4** Iz česar morete beróč spoznati razumljenje moje v skrivnosti Kristusovi,) **5** Katera se v družih rodovih ni naznaniila sinom človeškim, kakor se je zdaj razodela svetim aposteljnem njegovim in prerokom v Duhi; **6** Da so pogani sodedniki in sotelesniki in sodeležniki obljlube njegove v Kristusu po evangelji, **7** Katerega služabnik sem postal po daru milosti Božje, podeljene mi po kreposti moči njegove; **8** Meni najmanjšemu izmed vseh svetih dana je milost tá, oznanjati med pogani neizsledno bogastvo Kristusovo, **9** In razsvetliti vse, katero je deleštvvo skrivnosti od vekomaj skrite v Bogu, kateri je vse vstvaril po Jezusu Kristusu,

(aiōn g165) 10 Da se naznani zdaj poglavarstvom in kakor tudi drugi pogani hodijo v ničemurnosti srca oblastim v nebesih po občini mnogotera modrost svojega, 18 Otemnjeni v razumu, odtujeni življenju Božja, 11 Po sklepu od vekomaj, katerega je storil Božjemu, zaradi nevednosti bivajoče v njih, zaradi v Kristusu Jezusu, Gospodu našem, (aiōn g165) 12 otrpnenosti srca svojega; 19 Kateri so otrpneni vdali V katerem imamo svobodnost in pristop in zaupanje se razuzdanosti v doprinašanje sleherne nečistosti v po veri njegovi. 13 Zato prosim, da ne opešajte v lakomnosti. 20 Vi pa se niste tako učil Kristusa, 21 stiskah mojih za vas, kar je slava vaša. 14 Zategadelj Ako ste ga slišali in ste bili poučeni v njem, kakor pripogibljem kolena svoja pred očetom Gospoda je resnica v Jezusu; 22 Da slečete, po prejnšjem našega Jezusa Kristusa, 15 Po katerem se imenuje življenji, starega človeka, ki se kvari po sljah prevare; sleherna rodovina v nebesih in na zemlji, 16 Da vam 23 In se ponovite po duhu srca svojega, 24 In oblečete dá po bogastvu slave svoje, okrepčati se v moči po novega človeka, vstvarjenega po Bogu, v pravičnosti Duhu svojem v notranjega človeka, 17 Da se Kristus in svetosti resnice. 25 Zato iznebivši se laži govorite po veri vseli v srca vaša, ki ste ukoreninjeni in utrjeni resnico vsak z bližnjim svojim, ker smo udje med v ljubezni, 18 Da zmorete doumeti z vsemi svetimi, seboj; 26 "Jezite se, in ne grešite!" Solnce naj ne kaj je Širjava in dolžava, in globočina in visočina, 19 In zaide nad jezo vašo, 27 In ne dajajte prostora hudiču. spoznate spoznanje presezajočo ljubezen Kristusovo, 28 Kdor krade, ne kradi več, temuč trúdi se, delajoč da se napolnite do vse polnosti Božje. 20 Njemu pa, ki more nad vse storiti preobilno več nego prosimo ali mislimo, po moči, ki deluje v nas, 21 Njemu slava v občini v Kristusu Jezusu na vse robove, na vekov vekе! Amen. (aiōn g165)

4 Opominjam vas torej jaz, jetnik v Gospodu, da se vedete spodobno poklicu, v katerega ste poklicani, 2 Z vso ponižnostjo in krotkostjo, s potrežljivostjo prenašajoč se med seboj v ljubezni, 3 Skrbno

prizadavajoč si ohraniti edinost Duha v vezí miru. 4 Eno telo in en Duh, kakor ste tudi poklicani v enem upanji poklica svojega; 5 En Gospod, ena vera, en krst; 6 En Bog in oče vseh, ki je nad vsemi in po vseh in v vseh vas. 7 Vsakemu pa izmed nas

dala se je milost po meri darú Kristusovega. 8 Zato pravi: "Šel je kvišku ter pripeljal vjetnike, in dal je dar ljudém." 9 (Tisto pa: "šel je kvišku", kaj je družega, nego da je tudi šel prej dol v spodnje dele zemlje?

10 On, ki je šel dol, je tisti, ki je šel tudi gor nad vsa nebesa, da bi vse izpolnil.) 11 In on je dal ene ne varaj s praznimi besedami; kajti za to prihaja za aposteljne, ene za preroke, ene za evangeliste, jeza Božja na nepokorščine sinove. 7 Ne bodite ene za pastirje in učenike, 12 V pripravo svetih, za torej deležniki njih! 8 Bili ste namreč nekdaj temà,

delo službe, za zdelovanje telesa Kristusovega; 13 zdaj pa svetloba Gospodu: kakor svetlobe otroci Dokler dospemo vsi do edinosti vere in spoznanja živite;

9 (Kajti sad Duha je v sleherni dobroti in sinú Božjega, do moža doraslega, do mere starosti pravičnosti in resnici); 10 In presojajte, kaj je po volji polnosti Kristusove; 14 Da ne bodemo več deca, Gospodu. 11 In ne udeležujte se nerodovitnih del in nas ne bode sem ter tja metala in gonila vsaka temé; temveč še grajajte jih; 12 Kar namreč skrivaj sapa nauka v zvijačnosti človeški, v prekanjenosti do počenjajo, grdó je praviti samo. 13 Vse to pa, kar zvitosti zmote; 15 Nego da po resničnosti v ljubezni graja svetloba, razodene se; kajti vse razodeto je rastemo v vsem do njega, ki je glava, Kristus, 16 Iz svetloba;

14 Za to pravi: "Zbúdi se, ki spiš, in vstani katerega vse telo združeno in zedinjeno po slehernem

izmed mrtvih, in prisvetil ti bode Kristus." 15 Glejte členovji podajanja, po kreposti v meri vsakega dela torej, da živite skrbno, ne kakor ne modri, nego kakor rast telesa vrši v izpodbujo svojo v ljubezni. 17 To modri; 16 In skrbno rabite čas, ker dnevi so hudi. 17 torej pravim in pričam v Gospodu, da ne hodite dalje, Zatorej ne bodite nespametni, nego umeči, kaj je

5 Bodite torej posnemalci Bogá, kakor otroci ljubljeni,

2 In živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus ljubil nas, in se je dal za nas kakor daritev in žrtev Bogu v prijetno dišavo. 3 Kurbarija pa in sleherna nečistost ali lakomnost naj se še imenuje ne med vami, kakor se spodobi svetim; 4 In nesramnost in blebetanje ali

norčevanje, kar je nespodobno, temveč zahvaljevanje.

5 To namreč veste, da nobeden kurbir, ali nečistnik, ali lakomnik, kateri je malikovalec, nima dedščine v kraljestvu Kristusovem in Božjem; 6 Nihče vas

zadruži v kraljestvu Kristusovem in Božjem;

6 Nihče vas

zadruži v kraljestvu Kristusovem in Božjem;

6 Nihče vas

zadruži v kraljestvu Kristusovem in Božjem;

6 Nihče vas

zadruži v kraljestvu Kristusovem in Božjem;

6 Nihče vas

zadruži v kraljestvu Kristusovem in Božjem;

6 Nihče vas

zadruži v kraljestvu Kristusovem in Božjem;

6 Nihče vas

volja Gospodova. **18** In ne upijanjajte se z vinom, opasavši si z resnico, in oblečeni s pravice oklepom, v katerem je zapravljenost, temuč napolnjujte se v **15** In noge obute s pripravljenostjo evangelja mirú; **16** Duhu, **19** Govoreč med seboj v psalmih, slavospevih Razen tega zgrabivši ščit vere, s katerim bodete mogli in pesmah duhovnih, pojč in prepevajoč v srcu ugasiti vse goreče strele hudobnega. **17** In vzemite svojem Gospodu, **20** Zahvaljujoč se vedno za vse šlem blaginje, in meč Duhá, kateri je beseda Božja; v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa Bogu in **18** In sè sleherno molitvijo in prošnjo molite vsak čas očetu, **21** Pokorni si med seboj v strahu Božjem. **22** v Duhu, in prav za to čujte v vsej stanovitnosti in Žene, svojim možém bodite pokorne, kakor Gospodu; prošnji za vse svete, **19** In zame, da se mi dá beseda **23** Kajti mož je glava ženi, kakor tudi Kristus glava v odpiranji ust mojih, da s prostodušnostjo oznanjam občini, in on je rešenik telesa. **24** Ali kakor je občina skrivnost evangelja, **20** Za katero sem poslanec v pokorna Kristusu, tako tudi žene svojim možém v sponah, da v njem prostodušno govorim, kakor mi je vsem. **25** Možje, ljubite žene svoje, kakor je tudi besedovati. **21** Da pa veste tudi vi, kar mene zadeva, Kristus ljubil občino, in je sebe dal zanjo, **26** Da jo kako se mi zdi, naznani vam bode vse Tihik, brat posveti, očistivši v kopelji vode v besedi, **27** Da si jo ljubljeni in zvesti služabnik v Gospodu, **22** Katerega pripravi slavno občino, brez madeža ali gube ali kaj sem poslat k vam prav za to, da veste, kako je z nami, enakega, nego da bode sveta in brezmadežna. **28** in da potolaži srca vaša. **23** Mir bratom in ljubezen Tako so možje dolžni ljubiti žene, kakor telesa svoja. z vero od Boga očeta in Gospoda Jezusa Kristusa. Kdor ljubi ženo svojo, ljubi sebe; **29** Kajti nihče ni **24** Milost z vsemi, ki ljubijo Gospoda našega Jezusa nikoli sovražil svojega mesa, nego hrani in goji ga, Kristusa v nepopačenosti. Amen. Efežanom pisal z kakor tudi Gospod občino; **30** Ker udje smo telesa Rima po Tihiku.

njegovega, iz mesa njegovega in iz kosti njegovih. **31**
"Za to bode človek zapustil očeta svojega in mater in držal se žene svoje, in oba bodeta v eno meso." **32**
Ta skrivnost je velika; jaz pa pravim za Kristusa in za občino. **33** Ali tudi vi posamezni, vsak naj ljubi ženo svojo tako kakor sebe; žena pa bój se moža.

6 Otroci, bodite poslušni roditeljem svojim v Gospodu, ker to je pravčno. **2** "Spoštuj očeta svojega in mater," ta je zapoved prva z obljubo: **3** "Da se ti bode dobro godilo in bodeš dolgo živel na zemlji." **4** In očetje, ne dražite svojih otrok, nego vzrejajte jih v nauku in strahu Gospodovem. **5** Hlapci, bodite poslušni gospodom po mesu, sè strahom in trepetom, v preprostoti srca svojega, kakor Kristusu; **6** Ne po okoslužnosti kakor ljudém ugajajoč, nego kakor hlapci Kristusovi, delajoč voljo Božjo iz duše, **7** Z dobrovoljnostenjo, služeč Gospodu, in ne ljudém, **8** Vedoč, da kar kdo storí dobrega, to bode dobil od Gospoda, bodi si hlapec, ali svobodnjak. **9** In gospodje, delajte isto z njimi, odjenjajoč s pretenjem, vedoč, da tudi vaš gospod je v nebesih, in da licegledja ni pri njem. **10** V ostalem, bratje moji, ojačite se v Gospodu, in v kreposti moči njegove. **11** Odenite se z orožjem Božjim, da bodete mogli stati zoper zvijače hudičeve. **12** Ker boj nam ni zoper kri in meso, nego zoper poglavarstva, zoper oblasti, zoper svétovne mogočnike temé tega svetá, zoper duhove hudobe v nebesih. (aiōn g165) **13** Za to primite orožje Božje, da bodete mogli ustavljati se o hudem dnevi in stati vse premagavši. **14** Stojte torej, bedro svoje

Filipljanom

1 Pavel in Timotej, hlapca Jezusa Kristusa, vsem svetim v Kristusu Jezusu bivajočim v Filipi, z vladikami in pomočniki. **2** Milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa! **3** Zahvaljujem se Bogu svojemu, kader se vas spominjam. **4** (Ko vedno v sleherni molitvi svoji molim za vas vse z veseljem), **5** Da ste se udeleževali evangelja od prvega do današnjega dne; **6** Prepričan prav tega, da bode on, ki je začel v vas dobro delo, dokončal ga do dné Jezusa Kristusa; **7** Kakor je meni spodobno misliti za vas vse, ker vas imam v srci, v sponah svojih in zagovarjanji in utrjevanji evangelja, ki ste vsi sodeležniki mi milosti. **8** Kajti priča mi je Bog, kako hrepenim po vas vseh z osrčjem Jezusa Kristusa. **9** In tudi to molim, da naj ljubezen vaša še bolj in bolj raste v spoznanji in slehernem razumu; **10** Da presojate, kar je imenitno, da bodete čisti in neizpotakljivi za dan Kristusov. **11** Napoljeni sè sadom pravice po Jezusu Kristusu v slavo in hvalo Božjo. **12** Želim pa, da spoznate, bratje, da je stanje moje postal bolj v uspehu evangelju, **13** Tako da so spone moje ocitne postale, da so v Kristusu v vsem šatorišči telesne straže in vsem drugim, **14** In da večina bratov v Gospodu zaupajoč mojim sponam upa se bolj brez strahu govoriti besedo. **15** Nekateri tudi iz nevočljivosti in prepirljivosti, nekateri pa tudi iz dobre volje oznanjajo Kristusa. **16** Oni, ki iz prepirljivosti, ne oznanjajo Kristusa iz čistega namena, češ da prineso stisko sponam mojim; **17** Kateri pa iz ljubezni, vedoč, da sem pripravljen v zagovarjanje evangelja. **18** Kaj pač? Vendar tako ali tako, bodi si s pretvezo, bodi si v resnici, oznanja se Kristus; in tega se veselim, dà, bodem se tudi veseli. **19** Vem namreč, da mi bode to v blaginjo po prošnji vaši in pomoči duha Jezusa Kristusa, **20** Po pričakovanji in upanji mojem, da se v ničemur ne osramotim, temuč v vsej prostodušnosti, kakor vedno, bode se tudi sedaj Kristus poveličeval v mojem telesu, bodi si z življenjem, bodi si sè smrtjo. **21** Kajti meni je življenje Kristus, in smrt dobiček. **22** Ako pa življenje v mesu, to mi je dela sad, in kaj bodem izvolil, ne vem; **23** Kajti pritiška me oboje, želja me je ločiti se in biti s Kristusom, mnogo je namreč bolje; **24** Ostat pa v mesu potrebnejše za voljo vas. **25** In v tem zaupanj vem, da bodem ostal in z vami vsemi skupaj ostal v pospehu vaš in veselje v veri, **26** Da bode slava vaša preobila v Kristusu Jezusu v meni, zaradi povrnitve moje k vam. **27** Samo védite se spodobno evangelju Kristusovemu, da bodem,

bodi si, da pridem in vidim, bodi si v daljavi, slišal, kako je pri vas, da stojite trdno v enem duhu, eni duši, vkljup boreč se za vero evangelja, **28** In da vas nikakor ne strašijo nasprotniki; kar je njim znamenje pogube, vam pa blaginja, in to od Boga; **29** Ker vam je bilo podeljeno za Kristusa, ne samo verovati vanj, nego tudi zanj trpeti; **30** Ko imate isti boj, katerega ste videli v meni, in zdaj slišite v meni.

2 A ko je torej kako opominjanje v Kristusu, ako kaka tolažba ljubezni, ako kaka sodeležnost Duha, ako kako usmiljenje in milovanje; **3** Napolnite mi veselje, da ste zložni, imajoč isto ljubezen, ene duše, enih misli; **4** Nič iz prepirljivosti ali ničemurnosti, nego po ponižnosti drug druzega više stavite od sebe. **5** Ne glejte vsak na svoje, nego vsak tudi na to, kar je družega. **6** To mišljenje namreč bodi v vas, katero tudi v Kristusu Jezusu, **7** Kateri, dasi v podobi Božji, vendar ni smral za rop biti Bogu enak; **8** Nego samega sebe je izpraznil, vzel je nase podobo hlapčevu, postal človeku enak; in po obličiji je bil najden za človeka; **9** Ponižal se je postavši pokoren do smrti, smrti pa na križi. **10** Za to je tudi Bog povišal ga in podelil mu ime nad vsa imena; **11** Da se naj v imenu Jezusovem pripogiblje vsako koleno nebeščanov in Zemljjanov in podzemljjanov, **12** In vsak jekiz spoznava, da je Jezus Kristus Gospod v slavo Boga očeta. **13** Za to, ljubljeni moji, kakor ste bili vsegda poslušni, ne samo v pričujočnosti moji, nego sedaj mnogo bolj v nepričujočnosti moji, v strahu in trepetu vršite zveličanje svoje. **14** Kajti Bog je, ki deluje v vas voljo in delovanje, kakor ga volja. **15** Da delajte brez godrnjanja in pomisljanja, **16** Da bodete brez pogreška in čisti, otroci Božji brez madeža, sredi rodú sključenega in spačenega, med katerimi se svetite kakor nebeške luči na svetu, **17** Držeč se besede življenja, na slavo meni za dan Kristusov, da nisem zastonj tekal in trudil se zastonj. **18** Ali če se tudi darujem nad daritvijo in službo vere vaše, veselim se in vkljup veselim z vami vsemi; **19** Enako pa veselite se tudi vi in vkljup veselite z menoj. **20** Upam pa v Gospodu Jezusu, da vam skoraj pošljem Timoteja, da bodem tudi jaz mirnega srca, ko zvem, kako je pri vas. **21** Nikogar namreč niram enakodušnega, kateri bode pošteno skrbel, kako je pri vas; **22** Kajti vsi iščejo svojega, ne kar je Kristusa Jezusa; **23** Preskušenost pa poznate njegovo, da je, kakor otrok z očetom, z menoj služil za evangelj. **24** Tega torej upam poslati, ko izprevidim, kako je z menoj, precej. **25** Upam pa v Gospodu, da tudi sam skoraj pridem. **26** Potrebno se mi je pa zdelo poslati k vam Epafroditu, brata in

sodelalca in sovojaka mojega, ter poslanca vašega in podobno telesu slave njegove, po kreposti, s katero služabnika potrebe moje; **26** Kajti hrepel je po vas si more tudi vse podvreči.

vseh in trepetal, ker ste slišali, da je zbolel. **27** Kajti zbolel je bil blizu smrti; ali Bog se ga je usmilil, a ne njega samo, nego tudi mene, da bi ne imel težave čez težavo. **28** Hitrej torek sem ga postal, da ga vidite zopet ter se veselite, in jaz budem menj žalosten. **29** Sprejmite ga torek v Gospodu z vsem veseljem, in take imejte v čisli; **30** Kajti zaradi dela Kristusovega se je bil približal smrti, v nemar pustivš življenje, da bi dopolnil pogrešek službovanja vašega proti meni.

3 V ostalem, bratje moji, veselite se v Gospodu. Isto pisati vam ni sitno meni, vam pa v potrjenje. **2**

Pazite se psov, pazite se slabih delalcev, pazite se razkolja! **3** Kajti mi smo obreza, ki v duhu služimo Bogu in se hvalimo v Kristusu Jezusu, in ne zaupamo v meso; **4** Dasì bi imel jaz tudi v meso zaupanje. Če méni kdo drug zaupati v meso, jaz bolj; **5** Obrezan osmi dan, iz rodú Izraelovega, rodovine prejeli in slišali in videli na meni, to delajte, in Bog Benjaminove, Hebrejec iz Hebrejcov, po postavi mirú bode z vami. **10** Veselil sem se pa v Gospodu Farizej, **6** Po gorečnosti preganjalec občine, po pravičnosti v postavi bréz pogreška. **7** Ali kar mi je bilo dobiček, to sem imel zaradi Kristusa za izgubo; **8** Ali zares tudi zdaj imam vse za izgubo zavoljo preobilosti spoznanja Kristusa Jezusa, Gospoda svojega, za katerega voljo sem vse izgubil, in za smeti imam, da pridobim Kristusa, **9** In se najdem v njem, ne da imam svojo pravico iz postave, nego po veri Kristusovi, iz Kristusu. **14** Vendar ste prav storili, da ste imeli Boga pravico v veri; **10** Da spoznam njega in vstajenja njegovega moč, in sodeleščvo njegovega trpljenja, storivši se podobnega smrti njegovi, **11** Če pač pridem do vstajenja mrtvih; **12** Ne da sem že dosegel ali sem že popoln; a lovim, če pač dosežem, za kar sem tudi spenjajoč se po tému, kar je spredaj, proti smotru hitim za darilom nebeškega poklica Božjega v Kristusu Jezusu. **13** Bratje, jaz ne sodim, da sem dosegel; **14** Eno pa: pozabivši kar je zadaj, a za kajti mnogo jih živi, pa oni iz Cesarjeve hiše. **15** Kolikor nas je torek popolnih, bodimo teh moji bodite vsi, bratje, in glejte one, kateri tako živé, kakor imate nas za zgled. **18** Kajti mnogo jih živi, pa oni iz Cesarjeve hiše. **16** Todà do cesar smo dospeli, isto bodi nam pravilo v dejanji, isto v mišljenji. **17** Posnemalcii moji bodite vsi, bratje, in glejte one, kateri tako živé, pa oni iz Cesarjeve hiše. **18** Kajti mnogo jih živi, pa oni iz Cesarjeve hiše. **19** Bog moj pa bode katere sem vam mnogokrat imenoval, zdaj pa jih tudi Jezusa Kristusa z vami vsemi! Amen. Filipljanom jokajoc imenujem, sovražnike križa Kristusovega, **19** pisal z Rima po Epafroditu.

Katerih konec poguba, katerih Bog trebuh, in slava v njih sramoti, ki jim je zemeljsko v mislih. **20** Kajti naše dejanje je v nebesih, od koder tudi zveličarja pričakujemo Gospoda Jezusa Kristusa, **21** Kateri bode telo ponižanja našega preizobrazil, da bode

4 Torej, bratje moji ljubljeni in zaželeni, veselje in venec moj, tako stójt trdno v Gospodu, ljubljeni!

2 Evodijo opominjam in Sintiho opominjam, da hoditi enih misli v Gospodu; **3** In prosim tudi tebe, tovariš blagi, pomozi jima, ki ste z menoj se borili v evangeliji, in s Klementom in drugimi sodelalci mojimi, katerih imena so v knjigi življenja. **4** Veselite se vedno v Gospodu, še enkrat pravim: Veselite se! **5** Miloba vaša bodi znana vsem ljudém. Gospod je blizu. **6** Nič ne skrbite, nego v vsem naj se Bogu naznanjajo v molitvi in prošnji sè zahvaljevanjem želje vaše. **7** In

mir Božji, ki preseza vse razumljenje, bode hrani srca vaša, in misli vaše v Kristusu Jezusu. **8** V ostalem, bratje, kar je resnično, kar čestito, kar pravično, kar čisto, kar ljubeznivo, kar sloveče, če kaka čednost in

če kaka hvala, to premišljajte. **9** Kar ste se tudi učili in kar ste tudi mislili, a prilike niste imeli. **11** Ne da bi dejal to zaradi pomanjkljivosti; jaz sem se namreč učil, v čemer sem, zadovoljen biti z malim. **12** Znam pa ponizati se, znam tudi živeti v obilosti; sleherne in

vsake stvari sem vajen, sit biti in lačen, v obilosti živeti in v pomanjkanju; **13** Vse morem v njem, ki me krepča, nobena občina ni udeležila se z menoj za račun dajanja in prejemanja, razen vi sami; **16** Ker tudi v Kristusu. **14** Vendar ste prav storili, da ste imeli sočutje z mojo stisko. **15** Veste pa tudi vi, Filipljani, da

Solunu ste mi poslali enkrat in dvakrat za potrebo. **17** v začetku evangelija, ko sem odšel iz Macedonije, ne da bi iskal darú, ali sadú iščem, rastočega vam na da sem dosegel; **14** Eno pa: pozabivši kar je zadaj, a korist. **18** Imam pa vsega dovolj in preobil; napolnjen sem dobivši od Epafrodrita vaše darí, sladko dišavo,

prijetno daritev, Bogu po volji. **19** Bog moj pa bode izpolnil vsako potrebo vašo po bogastvu svojem v misli; in če ste v čem drugih misli, bode vam tudi to slavi, v Kristusu Jezusu. **20** Bogu pa in očetu našemu Bog razodel. **16** Todà do cesar smo dospeli, isto bodi slava na vekov veke! Amen. (aiōn g165) **21** Pozdravite vsakega svetega v Kristusu Jezusu. Pozdravljajo vas bratje z menoj. **22** Pozdravljajo vas vsi sveti, posebno

bratje z menoj. **23** Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa z vami vsemi! Amen. Filipljanom

jokajoc imenujem, sovražnike križa Kristusovega, **19** pisal z Rima po Epafroditu.

Kološanom

1 Pavel apostelj Jezusa Kristusa po volji Božji, in Timotej brat, z Svetim v Kolosah in vernim bratom v Kristusu. Milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa! **3** Zahvaljujemo se Bogu in očetu Gospoda našega Jezusa Kristusa, in molimo vedno za vas, ker smo slišali za vero vašo v Kristusu Jezusu; **4** In za ljubezen do vseh svetih, **5** Po upanji hranjenem vam v nebesih, za katero ste že slišali v besedi resnice evangela, **6** Ki biva med vami, kakor tudi po vsem svetu, in je sadonosen, kakor tudi med vami, od dné, ko ste čuli in spoznali milost Božjo v resnici: **7** Kakor ste se tudi učili od Epafra, ljubljenega sohlapca našega, ki je zvest služabnik Kristusov za vas; **8** On ki nam je tudi naznanil ljubezen vašo v Duhu. **9** Zato tudi mi, od dné, ko smo slišali, neprestano molimo za vas in prosimo, da se napolnite sè spoznanjem volje njegove v vsej modrosti in razumnosti duhovni, **10** Da živite pristojno Gospodu v vsem njemu po volji; in sad rodite v vsakem dobrem delu ter se množite v spoznanji Božjem; **11** V vsej moči krepčani po kreposti slave njegove v vsei stanovitnosti in potrežljivosti z radostjo; **12** Zahvaljujoč se očetu, ki nas je storil sposobne za delež dedčine svetih v luči, **13** Kateri nas je rešil iz teme oblasti, in prestavil v kraljestvo sina ljubezni svoje, **14** V katerem imamo rešenje po krvi njegovi, odpuščenje grehov; **15** Kateri je podoba Boga nevidnega, prvorjenec vse stvaritev; **16** Ker v njem je bilo vstvarjeno vse, kar je v nebesih in na zemlji, vidno in nevidno, ali prestoli, ali gospodstva, ali poglavarstva, ali oblasti: vse je vstvarjeno po njem in zanj; **17** In on je pred vsem, in vse biva v njem; **18** In on je glava telesa, občine; kateri je začetek, prvorjenec izmed mrtvih, da bode on med vsemi prvak. **19** Ker vzvídelo se mu je, vanj vseliti vso polnost, **20** In po njem spraviti vse zanj, pomirivši po krvi križa njegovega, po njem, bodi si kar je na zemlji, bodi si kar je v nebesih. **21** Tudi vas, ki ste bili nekdaj otujeni in sovražni po mišljenji v delih hudobnih, spravil je sedaj; **22** V telesu mesa svojega sè smrtnjo, da vas naredi svete in brezmadežne in brezgrajne pred seboj; **23** Ako samo ostanete v veri utrjeni in stanovitni, in se ne ganete od upanja evangelja, katerega ste slišali, oznanovanega po vsei stvariti pod nebom, katerega sem jaz Pavel postal služabnik. **24** Sedaj se veselim v trpljenju svojem za vas, in napolnjujem pogreške stisek Kristusovih v mesu svojem za telo njegovo, katero je občina; **25** Katere sem jaz postal služabnik

po naredbi Božji, dani mi čez vas, da izpolnim besedo Božjo, **26** Skravnost skrito od vekov in od rodov; zdaj pa se je razodela svetim njegovim; (*aiōn g165*) **27** Katerim je hotel Bog naznanit, katero je bogastvo slave té skravnosti med pogani, ki je Kristus v vas, upanje slave, **28** Katerega mi oznanjam, opominajoč vsakega človeka, in učeč vsakega človeka v vsej modrosti, da napravimo vsakega človeka popolnega v Kristusu Jezusu; **29** Za kar se tudi trudim boreč so po kreposti njegovi, delujoči z močjo v meni.

2 Hočem namreč, da veste, kako hud boj imam zaradi vas, in njih, ki so v Laodiceji, in vse, kateri niso videli obličja mojegu v mesu, **2** Da se potolažijo njih srca, združenih v ljubezni, in za vso bogastvo polnosti razuma, za spoznanje skravnosti Boga in očeta in Kristusa, **3** V katerem so vsi zakladi modrosti in spoznanja skriti. **4** To pa pravim, da vas kdo ne prevara sè sladko besedo; **5** Kajti če sem tudi po mesu daleč, v duhu sem vendar z vami, radujoč se in gledajoč vašo rednost in trdnost vere vaše v Kristusa. **6** Kakor ste torej prejeli Kristusa Jezusa Gospoda, živite v njem; **7** Ukorinjeni in sezidani v njem in utrjeni in veri, kakor ste se učili, rastči v njej v zahvaljevanju. **8** Glejte, da vas kdo ne zapleni z modrijanstvom in prazno prevaro, po izročilu človeškem, po prvinah sveta in ne po Kristusu; **9** Ker v njem biva vsa polnost božanstva telesno, **10** In v njem ste napolnjeni, kateri je glava vsakega gospostva in oblasti; **11** V katerem ste bili tudi obrezani z obrezo ne storjeno z rokami, ko ste splekl telo mesnih grehov v obrezi Kristusov; **12** Vred pokopani z njim v krstu, v katerem ste bili tudi vred zbujeni po veri kreposti Boga, kateri ga je zbudil izmed mrtvih. **13** In vas, ki ste bili mrtvi v grehih in neobrezi mesa svojega, oživil je z njim vred, odpustivši vam vse grehe; **14** Izbrisavši rokopis, zoper nas, po postavah, ki je bil nam nasproten, in tega je odpravil, pribivši ga sè žebli na križ; **15** Ter slekel je poglavarstva in oblasti, in postavil očitno na ogled slavno zmagavši jih v njem. **16** Naj vas torej ne sodi kdo v jedi ali pijači, ali gledé praznika ali mlaja ali sobote, **17** Kar je prihodnjega senca, telo pa Kristusovo. **18** Nihče naj vas ne prekani hoteč v poniznosti in čaščenji angelov, ko se peča s tem, česar ni videl, ker ga za nič napihuje mesno čustvo njegovo, **19** In ker se ne drži glave, iz česar vse telo po členovji in vezéh podpirano in zvezzano raste v rasti Božji. **20** Če ste torej umrli s Kristusom prvinam sveta, kaj se vam, kakor da bi v svetu živel, dajó postave: **21** ("Ne dotakni se, in ne pokusi, in ne potipaj!" **22** Kar je vse v pogubo po zlorabi), poleg

zapovedi in ukov človeških, 23 Kar je sicer na videz v zahvaljevanji; 3 Molite zraven tudi za nas, da modrost v samovoljni službi Božji in ponižnosti in nam Bog odpre vrata besede, da govorimo skrivnost neprizanesljivosti proti telesu, v nobenem času za Kristusovo, za katero sem tudi zvezan, 4 Da jo razovedam, kakor mi je treba govoriti. 5 V modrosti živite z njimi, ki so zunaj, in na pravo priliko pazite. 6 Beseda vaša bodi vedno v milosti, sè soljo zabeljena, da veste, kako vam je vsakemu odgovarjati. 7 Kako je pri meni, naznani vam bode vse Tihik, ljubljeni brat in zvesti služabnik in sohlapec v Gospodu, 8 Katerega sem prav za to k vam poslal, da zvé, kako pri vas, in izpodbudi srca vaša, 9 Z Onezimom, zvestim in ljubljenim bratom, kateri je izmed vas; vse vam naznanita, kako je tukaj. 10 Pozdravlja vas Aristarh, sojetnik moj in Marko, nečak Barnabov, (za katerega ste dobili ukaze; če pride k vam, sprejmite ga); 11 In Jezus, imenovan Just, ki sta iz obreze; ta dva sama sodelalca za kraljestvo Božje, ki sta mi postala tolažba. 12 Pozdravlja vas Epafra, ki je od vas, hlapec Kristusov, ki se vedno za vas bojuje v molitvah, da stojite dovršeni in dopolnjeni v vsej volji Božji. 13 Pričam mu namreč, da ima mnogo gorečnosti za vas in za nje, ki so v Laodiceji, in za nje, ki so v Hierapolji. 14 Pozdravlja vas Luka, zdravnik ljubljeni, in Dema. 15 Pozdravite brate v Laodiceji, in Nimfa in občino v hiši njegovi. 16 In ko se pri vas list prebere, dejte, da se bere tudi v občini Laodicejski, in list iz Laodiceje, da tudi vi berete. 17 In recite Arhipu: Glej na službo, katero si prejel v Gospodu, da jo izpolnjuješ. 18 Pozdrav z roko mojo Pavlovo. Spominjajte se vezí mojih! Milost z vami! Amen. Kološanom pisano z Rima po Tihiku in Onezimu.

3 Če ste bili torej vred zbujeni s Kristusom, iščite, kar je gori, kjer sedí Kristus na desnici Božji. 2 V mislih imejte, kar je gori, ne kar je na zemlji; 3 Kajti umrli ste, in življenje vaše je skrito s Kristusom v Bogu; 4 Kader se prikaže Kristus, življenje naše, tedaj se prikaže tudi vi v slavi z njim. 5 Morite torej ude svoje zemeljske, kurbarijo, nečistost, strast, hudo poželenje in lakomnost, katera je malikovanje; 6 Po čemer prihaja jeza Božja nad nepokorščine sinove, 7 Med katerimi ste tudi vi živeli nekdaj, ko ste bivali med njimi; 8 Sedaj pa odložite tudi vi vse, jezo, srd, hudobnost, obrekovanje, nesramno besedovanje iz svojih ust. 9 Ne lagajte med seboj, sletec starega človeka z dejanji njegovimi, 10 In oblecite novega, ponovljenega v spoznanje po podobi njega, ki ga je vstvaril; 11 Kjer ni Grka in Juda, obreze in neobreze, tujca, Scita, hlapca, svobodnjaka; nego vse in v vseh Kristus. 12 Oblecite torej, ker ste izvoljeni in ljubljeni sveti Božji, milosrčnost, blagovoljnost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost; 13 Da se prenašate med seboj, in si odpuščate, če ima kdo tožbo do koga, kakor je tudi Kristus odpustil vam, tako tudi vi; 14 Poleg vsega tega pa ljubezen, katera je popolnosti vez. 15 In mir Božji naj vlada v srcih vaših, v katerega ste bili tudi poklicani v enem telesu; in hvaležni bodite! 16 Beseda Kristusova prebivaj v vas obilo, v vsej modrosti; učite in opominjajte se med seboj s psalmi in hvalospevi in pesmami duhovnimi, v milosti pójte v srci svojem Gospodu. 17 In vse, kar počenjate v besedi in dejanji, vse v imenu Gospoda Jezusa, zahvaljujoč se Bogu in očetu po njem. 18 Žene, bodite pokorne svojim možem, kakor se spobodi v Gospodu. 19 Možje, ljubite žene svoje in ne hudujte se nad njimi. 20 Otroci, bodite poslušni roditeljem v vsem, kajti to je po volji Gospodu. 21 Očetje, ne dražite otrok svojih, da ne bodo malosrčni. 22 Hlapci, bodite poslušni v vsem gospodom po mesu, ne po okoslužnosti kakor ljudem ugajajoč, nego v preprostosti srca, boječ se Boga. 23 In vse kar storite, delajte iz duše, kakor Gospodu, in ne ljudém; 24 Vedóč, da od Kristusa dobóte zato povračilo dedščine; kajti Gospodu Kristusu hlapčujete; 25 Krivični pa bode prejel, kar je krivičnega storil; in ni ga licegledja.

4 Gospodje, pravičnost in blagodušnost izkazujte hlapcem, vedóč, da tudi vi imate gospoda v nebesih. 2 V molitvi bodite stanovitni in čujte v njej

1 Tesaloničanom

1 Pavel in Silvan in Timotej občini Tesaloničanov v Bogu očetu in Gospodu Jezusu Kristusu; milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa! **2** Zahvaljujemo se Bogu vedno za vas vse, spominjajoč se vas v molitvah svojih, **3** Neprestano spominjajoč se dela vašega v veri in truda v ljubezni, in stanovitnosti v tipanji Gospoda našega Jezusa Kristusa, pred Bogom in očetom našim; **4** Vedč, bratje ljubljeni od Boga, za izvoljenje vaše; **5** Da evangelj naš ni prišel samo v besedi do vas, nego tudi v moči in v Duhu svetem, in v mnogem prepričanji, kakor veste, kakošni smo med vami postali za vas. **6** In vi ste postali posnemalci naši in Gospodovi, sprejemši besedo, v mnogi stiski z veseljem Duha svetega, **7** Tako da ste postali zgled vsem verujočim v Macedoniji in Ahaji. **8** Kajti od vas je zadonela beseda Gospodova ne samo po Macedoniji in Ahaji, nego tudi v vsakem kraji razširila se je vaša vera v Boga, tako da nam ni treba kaj govoriti. **9** Kajti sami oznanjajo za nas, kak smo imeli prihod k vam, in kako ste se obrnili k Bogu od malikov, služit Bogu živemu in resničnemu, **10** In čakat sina njegovega iz nebés, katerega je zbudil izmed mrtvih, Jezusa, ki nas rešuje jeze prihodnje.

2 Kajti sami veste, bratje, naš prihod k vam, da ni bil prazen; **3** Nego, dasì smo trpeli prej in zasramovani bili, kakor veste v Filipih, govorili smo prostodušno v Bogu našem proti vam evangelj Božji v mnogem boji. **3** Kajti opomin naš ni iz zmotnjave, ne iz nečistosti, ne v zvijači; **4** Nego kakor nas je Bog za vredne spoznal izročiti nam evangelj, tako govorimo, ne da bi bili ljudém po volji, nego Bogu, ki presoja srca naša. **5** Kajti ne s prilizovanja besedo nismo se pečali nikdar, kakor veste, ne s pretvezo lakomnosti; Bog priča! **6** In od ljudi nismo slave iskali, ne od vas, ne od drugih, ko smo bili lahko imenitni, kakor aposteljni Kristusovi; **7** Nego bili smo rahli sredi vas, kakor pač dójka goji otroke svoje. **8** Tako hrepeneč po vas, bila nas je volja ne samo podati vam evangelj Božji, nego tudi duše svoje, ker ste nam postali ljubljeni. **9** Kajti spominjate se, bratje, truda našega in težave; ker noč in dan smo delali, da bi ne bili nadležni komu izmed vas, in oznanjali vam evangelj Božji; **10** Vi priče in Gospod Bog, kako sveti in pravični in brez krivice smo bili z vami verujočimi; **11** Kakor veste, kako smo slehernega izmed vas kakor oče otroke svoje opominjali, izpodbjujali, **12** In rotili, da živite pristojno Bogu, ki vas kliče v svoje kraljestvo in slavo.

13 Zato se tudi mi zahvaljujemo Bogu neprestano, da ste prejemši od nas besedo Božjo oznanovano, sprejeli ne besede človeške, nego (kakor je resnično) besedo Božjo, katera tudi deluje v vas verujočih. **14** Kajti vi ste postali posnemalci, bratje, občin Božjih v Judeji v Kristusu Jezusu, ker ste tudi vi isto trpeli od lastnih rojakov, kakor tudi oni od Judov, **15** Kateri so tudi Gospoda Jezusa umorili, in lastne preroke, in nas pregnali, in kateri niso Bogu po volji in so vsem ljudém zoprnji; **16** Kateri nam branijo govoriti pogonom, da se rešijo, da vedno napolnijo grehe svoje. Prišla pa je nad nje jeza v njih konec. **17** Mi pa, bratje, osiroteni za vami za nekaj časa, po obličji ne po srci, prizadevali smo si tolikanj bolj videti obličeja vaše v mnogem poželenji. **18** Zato smo hoteli priti k vam, jaz Pavel, enkrat in dvakrat, a bramil nam je satan. **19** Kajti kdo je upanje naše, ali veselje, ali slave venec? Ali ne tudi vi, pred Gospodom našim Jezusom Kristusom o prihodu njegovem? **20** Kajti vi ste slava naša in veselje.

3 Zato, ker več ne strpimo, sklenili smo raji sami ostati v Atenah, **2** In poslali smo Timoteja, brata našega in služabnika Božjega in sodelalca našega v evangelji Kristusovem, utrdit vas in opominjat vas o veri vaši; **3** Da nihče ne omahuje v teh stiskah; sami namreč veste, da smo namenjeni za to. **4** Saj smo tudi, ko smo bili pri vas, naprej povedali vam, da pridemo v stiske, kakor se je tudi zgodilo in veste. **5** Zato sem tudi jaz, ker nisem mogel več strpeti, poslal pozvedet za vero vašo, da bi vas ne bil morda izkušal izkušnjavec, in bi bil zastonj naš trud. **6** Ko je pa ravnokar Timotej k nam prišel od vas, in prinesel nam blago vest o veri in ljubezni vaši, in da nas imate vedno v dobrem spominu, hrepeneč videti nas, kakor tudi mi vas; **7** Zato smo bili, bratje, za vas potolaženi v vsej stiski in sili svoji po veri vaši; **8** Ker zdaj živimo, če vi stojite trdno v Gospodu. **9** Kajti káko zahvalo moremo Bogu vrniti za vas, za vse veselje, s katerim se radujemo za vas pred Bogom svojim, **10** Noč in dan presilno proseč, da bi videli obličeja vaše in dopolnili pogreške vere vaše. **11** On pa Bog in oče naš, in Gospod naš Jezus Kristus naj vodi pot našo k vam; **12** Vas pa naj Gospod napolni in obogati z ljubezni med seboj in do vseh, kakor smo tudi mi do vas; **13** Da utrdi srca vaša brez madeža v svetosti pred Bogom in očetom našim, o prihodu Gospoda našega Jezusa Kristusa z vsemi njegovimi svetimi.

4 V ostalem pa, bratje, prosimo vas in opominjamo v Gospodu Jezusu, da, kakor ste prejeli od nas, kako vam je živeti in Bogu ugajati, če dalje bolj

rastete v tem; **2** Kajti veste, kake nauke smo vam svaré, **3** In da jih visoko čislate v ljubezni za njih delo. dali po Gospodu Jezusu. **3** To namreč je volja Božja, Mirujte med seboj. **4** Opominjamo pa vas, bratje, posvečenje vaše, da se zdržujete kurbarije; **4** Da vé svarite neredne, prigovarjajte malodušnim, skrbite vsak izmed vas posodo svojo pridobiti si v posvečenji za slabotne, potrežljivi boditi z vsemi. **15** Glejte, da in časti; **5** Ne v pozelenja strasti, kakor tudi pogani ne ne vrne kdo komu hudega za hudo, nego vedno za poznajoči Boga; **6** Da ne prestopate in ne prekanjate dobrim hodite med seboj in proti vsem. **16** Radujte brata svojega v stvari; ker Gospod je kaznovatelj se vedno! **17** Molite neprestano! **18** Hvaležni bodite vsega tega, kakor smo vam tudi naprej povedali in v vsem; kajti to je volja Božja v Kristusu Jezusu za pričali. **7** Kajti Bog nas ni poklical za nečistost, nego vas. **19** Duha ne gasite. **20** Prerokovanj ne zaničujte. v posvečenje. **8** Zatorej kdor zameta, ne zameta **21** Poskusite vse, dobro ohranite. **22** Vsakoršnega človeka, nego Boga, njega, ki je tudi dal Duha svojega hudega se zdržuje. **23** On pa, Bog mirú, posvéti svetega med nas. **9** Za bratoljubje pa ni treba vam vas cele, in duh vaš popoln, in duša in telo naj se pisati; kajti sami ste od Boga učeni, ljubiti se med ohrani brez krivice o prihodu Gospoda našega Jezusa seboj; **10** Saj tudi ravnate tako z vsemi brati po vsej Kristusa. **24** Zvest je, ki vaš kliče, kateri bode tudi Macedoniji. Opominjamo pa vas, bratje, da vedno storil. **25** Bratje, molite za nas. **26** Pozdravite brate bolj rastete, **11** In da si prizadevate mirno živeti, in vse v svetem poljubu. **27** Rotim vas pri Gospodu, opravljate svoje, in delate sè svojimi rokami, kakor da se naj list bere vsem svetim bratom. **28** Milost smo vam naročili; **12** Da živite spodobno pred njimi, ki Gospoda našega Jezusa Kristusa z vami! Amen. so zunaj, in ne potrebujete nikogar. **13** Nočem pa, da Tesaloničanom list prvi pisan iz Atén.

bi ne vedeli, bratje, za pokojne, da se ne žalite, kakor tudi drugi, ki nimajo upanja. **14** Kajti če verujemo, da je Jezus umrl in vstal, tako bode tudi Bog pokojne po Kristusu peljal z njim. **15** To namreč vam pravimo v besedi Gospodovi, da mi živeči, ostali za prihod Gospodov, ne bodo prehiteli pokojnih; **16** Ker Gospod sam bode v zapovedi, v glasu nadangelovem in v trombi Božji stopil dol z nebes, in mrtvi v Kristusu bodo vstali najprej. **17** Potem bodo mi živeči, ostali, z njimi vred zgrabljeni v oblakih Gospodu naproti kvišku, in tako bodo vedno z Gospodom. **18** Zato se opominjajte s temi besedami med seboj.

5 O časih pa in prilikah, bratje, ni treba da se vam piše; **2** Kajti sami veste na tanko, da dan Gospodov, kakor tat ponoči, tako pride; **3** Ko namreč pravijo: Mir in varnost, tedaj jih mahoma doleti poguba, kakor porodne bolečine nosečo, in ušli ne bodo. **4** Vi pa, bratje, niste v temi, da vas dan zagrabi kakor tat; **5** Vi vsi ste luči sinovi in sinovi dneva; nismo od noči ali temé. **6** Torej ne spimo kakor tudi drugi, nego čujmo in trezni bodimo. **7** Kajti speči spé ponoči, in upijanjajoči se upijanjajo se ponoči; **8** Mi pa, ki smo od dneva, bodimo trezni, ter oblecimo oklep vere in ljubezni, in za šlem upanje blaginje; **9** Kajti ni nas Bog pripravil za jezo, nego za zadobljenje blaginje po Gospodu našem Jezusu Kristusu, **10** Kateri je umrl za nas, da, naj čujemo ali spimo, z njem vred živimo. **11** Zato opominjajte se med seboj in izpodbujujte drug druzega, kakor tudi delate. **12** Prosimo pa vas, bratje, da znate nje, ki se trudijo med vami, in so vam predpostavljeni v Gospodu in vas

2 Tesaloničanom

1 Pavel in Silvan in Timotej občini Tesaloničanov v Bogu očetu našem in Gospodu Jezusu Kristusu: **2** Milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa. **3** Zahvaljevati se dolžni smo Bogu vedno za vas, bratje, kakor je spodobno, ker se močno množi vera vaša, in raste ljubezen vsakega izmed vas vseh med seboj; **4** Tako da se mi sami hvalimo za vas v občinah Božjih, zaradi stanovitnosti vaše in vere v vseh preganjanjih vaših in stiskah, katere prebivate; **5** Znamenje pravične sodbe Božje, da se za vredne spoznate kraljestva Božjega, za katero tudi trpite: **6** Če je res pravično pri Bogu vračati stisko njim, ki vas stiskajo, **7** In vam stiskanim počitek z nami, v razodenji Gospoda Jezusa z neba z angeli moči njegove, **8** Vognji plameni, kaznjujočega njé, ki ne poznajo Boga, in ne slušajo evangelja Gospoda našega Jezusa Kristusa, **9** Kateri bodo za kazen trpeli večno pogubo izpred obličja Gospodovega in izpred slave moči negove, (*aiōnios g166*) **10** Kader bode prišel, da se oslavi v svetih svojih, in da se mu čudijo vsi verujoci (ker se je verovalo pričanje naše pri vas) tisti dan. **11** Za kar tudi vedno molimo za vas, da vas vredne spozna poklica naš Bog, in napolni vse dopadajenje dobrote in delo vere v moči, **12** Da se oslavi ime Gospoda našega Jezusa Kristusa v vas, in vi v njem, po milosti Boga našega in Gospoda Jezusa Kristusa.

2 Prosimo pa vas, bratje, za prihod Gospoda našega Jezusa Kristusa in shod naš z njim, **2** Da se ne daste hitro oplašiti umu, in se ne ustrašite, ne po duhu ne po besedi, ne po pismu, kakor da je od nas, da je blizu dan Kristusov. **3** Naj vas nihče ne preslepi nikakor; ker če ne pride prej odpad, in se razodene človek greha, pogube sin, **4** Kateri se upira in spenja zoper vse, kar se kliče Bog ali čestitost, tako da se samega posadi v svetišče Božje kakor Boga in se kaže da je Bog. **5** Ali se ne spominjate, da sem, bivajoč še pri vas, rekel vam to? **6** In sedaj, kaj zadržuje, veste, da se ne razodene o svojem času. **7** Kajti že deluje skrivnost krivice, samo da se on, ki zadržuje, odpravi skoraj; **8** In tedaj se bode razodel krivični, katerega bode Gospod uničil z dihom svojih ust in pokončal s prikaznijo svojega prihoda: **9** Katerega prihod je po kreposti satanovi v vsej moči in znamenjih in čudežih laži, **10** In v sleherni prevari krivice v pogubljenih, za to ker niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili; **11** In zato jim bode Bog poslat krepost zmotnjave, da verujejo láži:

12 Da bodejo sojeni vsi, kateri niso verovali resnici, nego jim je ugajala krivica. **13** Mi pa smo dolžni zahvaljevati se Bogu vedno za vas, bratje ljubljeni od Gospoda, ker vas je Bog izvolil od začetka v blaginjo v posvečevanji Duha in veri resnice, **14** Za kar vas je poklical po evangeliju našem, v zadobljenje slave Gospoda našega Jezusa Kristusa. **15** Zatorej stojte trdno, bratje, in hranite izročila, katerih ste se učili, bodi si po besedi, bodi si po listu našem. **16** Sam pa Gospod naš Jezus Kristus in Bog in oče naš, ki nas je ljubil in dal nam večno tolažbo in dobro upanje v milosti, (*aiōnios g166*) **17** Potolaži naj srca vaša in potrdi vas v sleherni dobrvi besedi in delu.

3 V ostalem, molite, bratje, za nas, da se širi beseda Gospodova in slaví, kakor tudi pri vas, **2** In da se rešimo nespametnih in hudobnih ljudi; kajti vera ni vseh. **3** Zvest pa je Gospod, kateri vas bode utrdil in branil zlega, **4** Zaupamo pa v Gospodu vam, da kar vam naročamo, tudi delate in bodete delali. **5** Gospod pa naj vodi srca vaša v ljubezen Božjo, in v stanovitnost Kristusovo. **6** Naročamo pa vam, bratje, v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa, da se ogibljete vsakega brata, kateri živi nerедно in ne po sporocilu, katero je prejel od nas. **7** Kajti sami veste, kako je nas posnemati treba; **8** Ker nismo bili nerědi med vami, in ne zastonj kruha jedli od koga, nego s trudem in težavo smo delali noč in dan, da bi ne nadlegovali koga izmed vas; **9** Ne da bi ne imeli oblasti, nego da se vam damo v zgled, da nas posnemate. **10** Saj smo tudi, ko smo bili pri vas, to naročali vam, da če kdo noče delati, naj tudi ne jé. **11** Čujemo namreč, da nekateri med vami nerědi živé, in ne delajo nič, nego pečajo se z nepotrebni. **12** Takim pa naročamo in jih opominjam po Gospodu našem Jezusu Kristusu, da naj v miru delajoč svoj kruh jedó. **13** Vi pa, bratje, ne opešajte v dobrem dejanji. **14** Če pa kdo ne sluša besede naše po listu, njega zaznamovajte, in ne pečajte se z njim, da ga bode sram; **15** In ne imejte ga za sovražnika, nego svarite kakor brata. **16** On pa, Gospod mirú, daj vam mir vedno, vsakoršen. Gospod z vami vsemi! **17** Pozdrav z mojo roko Pavlovo, kar je znamenje v vsakem listu; tako pišem. **18** Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa z vsemi vami! Amen. Tesaloničanom list drugi pisan iz Atén.

1 Timoteju

1 Pavel apostelj Jezusa Kristusa, po povelji Boga rešitelja in Gospoda Jezusa Kristusa, upanja našega, **2** Timoteju, pravemu otroku in veri: milost, usmiljenje, mir od Boga očeta našega in Kristusa Jezusa, našega Gospoda! **3** Kakor sem te prosil, da ostani v Efezu, potujōč v Macedonijo, da zapoveš nekim, naj ne učē drugače, **4** In naj se ne ubijajo z basnimi in rodopisi brez konca, kateri napravljajo bolj prepire nego izpodbujevanje Božje v veri. **5** Namen pa zapovedi je ljubezen iz srca čistega in dobre vesti in vere nehninavske; **6** Kar so nekateri izgrešivi obrnili se v prazno besedovanje, **7** Hoteč biti postavouki, dasi ne umejo, ne kaj govoré, ne kaj trdijo. **8** Vemo pa, da je postava dobra, če jo kdo postavno rabi, **9** Vedōč to, da za pravičnega ni postavljena postava, nego za nepostavne in uporne, brezbožne in grešnike, nesvete in posvetne, očeta in matere ubijalce, ljudomorce, **10** Kurbirje, možežnike, ljudokradež, lažnike, krivoprisežnike, in kar drugzega nasprotuje zdravemu uku, **11** Po evangeli slave Boga blaženega, kateri se je meni izročil. **12** In hvaležen sem njemu, ki me krepcá, Kristusu Jezusu Gospodu našemu, da me je za zvestega imel in postavl me v službo, **13** Ki sem bil prej preklinjalec in preganjalec in silovitnik; ali usmiljenje sem zadobil, ker sem neveden delal v neveri; **14** Preobila pa je bila milost Gospoda našega z vero in ljubezni v Kristusu Jezusu. **15** Resnična beseda in vsega sprejema vredna, da je Kristus Jezus prišel na svet, grešnike rešit, katerih prvi sem jaz. **16** Ali za to sem usmiljenje zadobil, da bi v meni prvem Kristus pokazal vso svojo potrežljivost za zgled njim, ki bodo verovali vanj za večno življenje. (aiōnios g166) **17** Kralju pa svetov, neminljivemu, nevidnemu, samemu modremu Bogu, čast in slava na vekov veka! Amen. (aiōn g165) **18** To zapoved ti naročam, Timotej otrok, po predhodnjih prerokovanjih o tebi, da biješ v njih lepi boj, **19** Imajoč vero in dobro vest, katero so nekateri od sebe pahnili ter ponesrečili se v veri; **20** Med katerimi je Himenej in Aleksander, katera sem izročil satanu, da se učita ne preklinjati.

2 Opominjam torej pred vsem, naj se napravljajo prošnje, molitve, klicanja, zahvaljevanja za vse ljudi, **2** Za kralje in vse prvake, da živimo mirno in tih življenje v vsej pobožnosti in poštenosti. **3** Kajti to je dobro in prijetno pred Bogom rešiteljem našim, **4** Kateri hoče, da se rešijo vsi ljudje in pridejo do spoznanja resnice. **5** Kajti eden je Bog, eden tudi

srednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus, **6** Kateri se je dal v odkupnino za vse, pričanje o svojem času, **7** Za kar sem bil jaz postavljen glasnik in apostelj (resnico govorim v Kristusu, ne lažem), učenik poganov v veri in resnici. **8** Hočem torej, da možj molijo v vsakem kraju, roke svete dvigajoč brez jeze in pregovarjanja. **9** Isto tako tudi žene v spodbobi opravi, da se naj dičjo sè sramežljivostjo in poštenostjo, ne v kitah ali zlatu ali biserih, ali dragi obleki, **10** Nego (kar se spodobi ženskim, katere so bogoslužnost obljudile.) z dobrimi deli. **11** Ženska naj se mirno uči v vsej podložnosti. **12** Ženski pa učiti ne dovolim, ne gospodovati možu, nego v miru biti; **13** Kajti Adam je bil prvi vstvarjen, potem Eva; **14** In Adam ni bil prevaran, žena pa je prevarana prišla v pregreho; **15** Rešila pa se bode z detorodstvom, ako ostanejo v veri in ljubezni in posvečevanju s poštenostjo.

3 Resnična beseda: Če kdo išče predstojništva, želi lepega dela. **2** Predstojnik torej treba da je brez napake, ene žene mož, trezen, zméren, spodoben, gostoljuben, dober učitelj; **3** Ne pjanec, ne pretepalec, ne grdega zasluka; nego odjenljiv, ne prepircen, ne denarja lakomen; **4** Svoji hiši dober gospodar, otroke strahujoč z vso spodbostvo; **5** (Če pa kdo svoji hiši gospodariti ne zná, kako bode skrbel za občino Božjo?) **6** Ne novinec, da napihnen ne pade v sodbo hudičeve. **7** Treba pa tudi, da ima dobro pričanje od vnanjih, da ne pade v očitanje in past hudičeve. **8** Pomočniki isto tako spodobni, ne dvoježični, ne mnogemu vinu vdani, ne grdega zasluka; **9** Imajoč vere skrivnost v čisti vesti. **10** A tudi ti naj se najprej presodijo, potem naj bodejo pomočniki, ko so neoponosni. **11** Ženske isto tako spodobne, ne obreklije; trezne, zveste v vsem. **12** Pomočniki naj bodejo ene žene možj, otrokom dobri gospodarji in svojim hišam. **13** Kateri so bili namreč dobri pomočniki, pridobé si lepo stópinjo, in veliko zaupanje v veri, ki je v Kristusu Jezusu. **14** To ti pišem, upajoč, da pridem prej k tebi; **15** Če se pa mudim, da veš, kako se je treba vesti v hiši Gospodovi, ki je občina Boga živega, stolp in podzidje resnice. **16** In po vseh mnenjih velika je pobožnosti skrivnost; Bog se je razodel v mesu, opravičil v Duhu, prikazal se angelom, oznanjal pogonom, verovan bil na svetu, kvišku vzeti v slavi.

4 Duh pa izrečeno govorji, da bodejo v poslednjih časih nekateri odpadli od vere, držeč se lažnjivih klatiduhov in naukov hudičevih, **2** V liciemérstvu lažigovórnikov, zaznamovanih v lastni vesti, **3** Ki

branijo ženiti se in možiti, in zapovedujejo zdrževati ima kak veren, ali verna vdove, pomaga jim naj, in se jedil, katera je Bog vstvaril za uživanje sè občina ne imej težave, da pomaga pravim vdovam. zahvaljevanjem vernim in njim, ki so spoznali resnico. **17** Starejšine, kateri so dobri glavarji, naj se imajo za **4** Kajti vsaka stvar Božja je dobra in nič ni da bi se dvojne česti vredne, zlasti kateri se trudijo v besedi in zamotalo, ako se prejemlje sè zahvaljevanjem; **5** uku. **18** Govori namreč pismo: "Volu mlatečemu ne Kajti posvečuje se po besedi Božji in molitvi. **6** To zavezuj gobca;" in pa: "Vreden je delalec svojega naročajoč bratom, bodeš dober pomočnik Jezusa plačila." **19** Zoper starejšino ne sprejemaj tožbe, razen Kristusa, vzrejen v besedah vere, in dobrega nauka, na dve priči ali tri. **20** Grešeče svári vpričo vseh, da po katerem hodiš. **7** Posvetne pa in starobabje basni bodejo imeli tudi drugi strah. **21** Rotim pred Bogom in zavračaj; vadi se pa v pobožnosti. **8** Kajti telesna vaja Gospodom Jezusom Kristusom in angeli izvoljenimi, je za malo koristna; pobožnost pa je za vse koristna, da hraniš to brez predsodka in ne storиш ničesar ker ima obljubo življenja sedanjega in prihodnjega. **9** po posebnem nagneniji. **22** Rók nikomur prenaglo Resnična beseda in vsega sprejema vredna; **10** ne pokladaj in ne udeležuj se tujih gréhov. Ohrani Kajti za to se tudi trudimo in sramotimo, ker smo samega sebe čistega. **23** Ne bodi več vodopivec, upanje svoje postavili v Boga živega, kateri je rešitelj nego uživaj po malo vina, zaradi želodca svojega in vseh ljudi, sosebno vérnih. **11** Zapoveduj to in úči! pogostih slabosti svojih. **24** Nekaterih ljudi grehi so bodi vérnim v besedi, v vedenji, v ljubezni, v duhu, očitni, gredó naprej v obsojo;nekaterim pa tudi za v veri, v čistosti. **13** Dokler pridem, skribi za branje, njimi gredó. **25** Tako so tudi dobra dela očitna, in ona, opominjanje, podučevanje. **14** Ne zanemarjaj darú v ki niso tako, ne dado se skriti.

sebi, kateri ti je bil dan po preroštvu s pokladanjem **6** Kateri so hlapci pod jarmom, naj imajo svoje rok starejšinstva. **15** To premišljaj, v tem bivaj, da gospode za vse česti vredne, da se ne govori bode napredek tvoj očiten v vsem. **16** Pazi nase in na pregrešno o Bogu in nauku. **2** Kateri pa imajo verne úk; stanovenit bodi v tem; kajti to delajoč rešil bode gospode, naj jih ne zaničujejo, ker so bratje; nego sebe in nié, ki te poslušajo.

5 Nad starejšim se ne hudúj, nego opominjaj ga kakor očeta; mlajše, kakor brate; **2** Žene starejše, kakor matere; mlajše, kakor sestre, v vsej čistosti. **3** Vdove spoštuji, prave vdove. **4** Ako pa ima kakva vdova otroke ali vnuke, učé se naj najprej pobožnosti do svoje hiše in povračevati roditeljem. Kajti to je dobro in prijetno pred Bogom. **5** Prava vdova pa in samica ima upanje v Boga in je stanovitna v prošnjah in molitvah noč in dan; **6** Razuzdana pa je živa mrtva. **7** In to zapoveduj, da bodejo brez napake. **8** Ako pa kdo ne skrbi za svoje, zlasti pa za domače, zatajil je véro, in hujši je od nevernega. **9** Vdova naj se izvoli ne pod šestdesetimi leti, bivša enega moža žena; **10** V dobrih delih izpričana, če je otroke izredila, če je tujce sprejemala, če je svetim noge umivala, če je stiskanim pomagala, če je za slehernim dobrim delom hodila. **11** Mlajše vdove pa zavračaj; ko so namreč pohotne postale po Kristusu, hočejo se možiti; **12** Imajoč očitanje, da so se izneverile prvi veri. **13** Zraven pa se tudi učé brez dela pohajkovati po hišah; in ne samo brez dela, nego tudi jezične in védečne, govoreč cesar ni potreba. **14** Hočem torej, da naj se mlajše možé, otroke rodévajo, gospodinijo, nobenega povoda ne dajó nasprotniku za obrekovanje. **15** Kajti že se jih je nekaj nazaj obrnilo za satanom. **16** Če sprejemajo dobrolo, takò uči in opominjaj. **3** Ako kdo drugače uči in ne pristopi zdravim besedam Gospoda našega Jezusa Kristusa in nauku k pobožnosti, **4** Oslepljen je in nič ne umé, nego boleha za pregovaranjanji in besednimi prepiri, iz česar postane zavist, prepir, preklinjanje, natolcevanje; **5** Nepotrebni opravki ljudi popačenih v duhu in brez resnice, ki misljijo, da je pobožnost pridobivanje. Ogiblji se takih. **6** Je pa pridobivanje veliko pobožnost sè zadovoljnostjo. **7** Kajti ničesar nismo prinesli na svet, jasno, da tudi odnesti ne moremo ničesar; **8** Če pa imamo hrane in odeje, bodimo s tem zadovoljni. **9** Kateri pa hočejo biti bogati, padejo v izkušnjava in past in mnoga poželenja nespametna in škodljiva, katera pogrezajo ljudi v pogubljenje in pogin. **10** Kajti vsega zlega korenina je lakomnost; njej vdani so nekateri zabredli od vere in prebodli se z mnogimi bolečinami. **11** Ti pa, o človek Božji, ogiblji se tega; hodi pa za pravico, pobožnostjo, vero, ljubeznijo, stanovitnostjo, krotkostjo. **12** Bij lepi boj vere; poprimi se večnega življenja, za katero si bil tudi poklican in si spoznal lepo spoznanje pred mnogimi pričami. (αιῶνις g166) **13** Naročam ti pred Bogom, ki vse oživlja, in Kristusom Jezusom, kateri je pričal pred Poncijem Pilatom lepo spoznanje, **14** Da hraniš zapoved brez madeža, brez napake, do prihoda Gospoda našega Jezusa

177

1 Timoteju

Kristusa. **15** Katerega bode o svojem času prikazal blaženi in edini vladar, kralj kraljujočih in gospodijočih gospod, **16** Kateri ima sam neumrjočnost, v svetlobi bivajoč ne dohodni; katerega ni videl ljudi nobeden, in tudi videti ne more; njemu čast in moč večna! Amen.

(aiōnios g166) **17** Bogatinom na tem svetu naročaj, naj se ne prevzemajo; in naj ne zaupajo v bogastva negotovost, nego v Boga živega, kateri nam delí vsega obilo v uživanje; (aiōn g165) **18** Naj dobro delajo, bogati v dobrih delih, radodarni, podeljivi: **19** Naj si nabirajo zaklade v dobro podstavo za prihodnjost, da se poprimejo večnega življenja. **20** O Timotej, brani zalogo ogibajoč se posvetnega govoričenja in nasprotij krivo imenovane znanosti, **21** Katero spoznavajoč so nekateri izgrešili vero. Milost s teboj! Amen. Timoteju list prvi pisan iz Laodiceje, katera jo glavno mesto Frigije Pakacijane.

2 Timoteju

1 Pavel apostelj Jezusa Kristusa po volji Božji za oblubo življenja v Kristusu Jezusu, 2 Timoteju otroku ljubljenemu: milost, usmiljenje, mir od Boga očeta in Kristusa Jezusa Gospoda našega. 3 Hvalezen sem Bogu, kateremu služim od pradedov v čisti vesti, ker te imam neprestano v spominu v molitvah svojih ponoči in podnevi, 4 Hrepeneč videti te, spominjajoč se solz tvojih, da se napolniam veselja; 5 Ker imam v mislih nelicemersko vero twojo, katera je bivala najprej v babici twoji Lojidi in materi twoji Evniki, preverjen sem pa, da tudi v tebi. 6 Zaradi tega opominjam te, da upišaš blagodar Božji, kateri je v tebi po rók mojih poklanjanji. 7 Kajti Bog nam ni dal duha boječnosti, nego moči in ljubezni in strahovanja. 8 Ne sramuj se torej pričanja Gospoda našega, ne mene, jetnika njegovega; nego z evangeljem vred trpi po moči Boga, 9 Kateri je nas rešil in poklical sè svetim poklicem: ne po delih naših, nego po svojem sklepu in milosti, dani nam v Kristusu Jezusu pred večnimi časi; (*aiōnios g166*) 10 A razodeli sedaj po prihodu rešitelja našega Jezusa Kristusa, kateri je uničil smrt in obelodanil življenje in nemirljivost po evangeliji, 11 Za katerega sem bil jaz postavljen za glásnika in aposteljina in učitelja poganov; 12 Za tega delj tudi to trpim; toda ni me sram; vem namreč, v koga imam zaupanje, in preverjen sem, da je zmožen hraniči zalogo mojo za tisti dan. 13 Zgled imej zdravih beséd, katere si slišal od mene, v veri in ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu. 14 Dobro zalogo hrani po Duhu svetem, bivajočem v nas. 15 To veš, da so se odvrnili od mene vsi v Aziji, med katerimi je Figél in Hermogén. 16 Usmiljenje daj Gospod hiši Oneziforovi, ker me je mnogokrat oživil in se ni sramoval spon mojih, 17 Nego, ko je bil v Rimu, iskal me je z večjo gorečnostjo in našel. 18 Gospod mu daj usmiljenje najti od Gospoda tisti dan. In koliko je služboval v Efezu, sam bolje veš.

2 Ti torej, dete moje, ojači se v milosti, ki je v Kristusu Jezusu; 2 In kar si slišal od mene pred mnogimi pričami, tisto izroči vernim ljudém, kateri bodo zmožni tudi druge učiti. 3 Ti torej trpi, kakor dober vojak Jezusa Kristusa. 4 Nobeden vojskovalec se ne zapleta v opravila življenja, da je po volji vojskovedi. 5 Ako se pa kdo tudi bojuje, ne venča se, ako se ne bojuje postavno. 6 Ratár, ki se trudi, treba da najprej dobi od pridelkov. 7 Umej, kar pravim; Gospod ti namreč daj razum v vsem. 8 Spominjaj se, da je Jezus Kristus zbudil se od mrtvih, iz semena Davidovega, po evangelji mojem,

9 V katerem trpim do spón, kakor hudodelnik; ali beseda Božja ni vezana. 10 Zato vse pretrprim zaradi izvoljenih, da tudi oni zveličanje zadobé v Kristusu Jezusu z večno slavo. (*aiōnios g166*) 11 Resnična je beseda, če smo namreč vred umrli, bodemo tudi vred živelj; 12 Če pretrprim, bodemo tudi vred kraljevali; če ga zatajimo, bode tudi on nas zatajil; 13 Če smo nezvesti, on ostane zvest; zatajiti se ne more. 14 Tako opominjam, roteč pred Gospodom, ne boriti se z besedami za nič prida, v pogubo poslušajočim. 15 Prizadevaj si izkušenega se storiti Bogu, delalca, ki ga ne bodi sram, ki prav ravná z besedo resnice. 16 Posvetnega pa govoričenja ogiblj se; kajti vedno bolj bodo napredovali v brezbožnosti, 17 In beseda njih bode razjedala kakor rak, 18 Izmed katerih je Himenej in Filet, katera sta izgrešila resnico, rekóč, da je že bilo vstajenje, in nekim vero motijo. 19 Trdna tla pa Božja stojé, imajoč ta pečat: "Gospod pozna svoje," in "Odstopi naj od krívice vsak, kdor imenuje ime Kristusovo." 20 V veliki hiši pa niso samo zlate in srebrne posode, nego tudi lesene in lončene in ene v čast, ene v nečast. 21 Ako se torej kdo označi téh, bode posoda v čast, posvečena in koristna Gospodu, pripravljena za sleherno dobro delo. 22 Mladostnih pa poželenj ogiblj se, nego hodi za pravico, vero, ljubezni, mirom z njimi, kateri Gospoda kličejo iz čistega srca. 23 Abotnih pa in neslanih prepirov iznebi se, vedoč, da rodévajo boje; 24 Hlapec pa Gospodov naj se ne bojuje, nego kroták bodi proti vsem, dober učitelj, potrežljiv, 25 V krotkosti naj zavrača nasprotnike, ali jim morebiti Bog ne dá kdaj kesanja v spoznanje resnice, 26 In se iztrenzijo iz pasti hudičeve, ko jih je vjel v voljo svojo.

3 To pa védi, da v zadnjih dnevih nastanejo težki časi. 2 Kajti ljudje bodejo samoljubni, lakomni, širokoustni, prevzetni, opravlivi, roditeljem nepokorni, nehvaležni, brezbožni, 3 Brezsčni, nespravljivi, obrekliivi, nezmerni, grozoviti, nedobroljubni, 4 Izdajalci, vrtoglavci, napihneni; veselje bolj ljubezi nego Boga, 5 Ki imajo podobo pobožnosti, moč pa njeni tajé; in teh se ogiblji! 6 Izmed teh namreč so oni, ki se plazijo v hiše in v pest dobivajo obložene z grehi ženščine, katere goni mnogotero poželenje, 7 Katere se vedno učé, in nikdar ne morejo priti do spoznanja resnice. 8 Enako pa, kakor sta Janez in Jambrez ustavljala se Mojzesu, tako se tudi ti ustavljajo resnici, ljudje popačeni na umu, malopridni za vero. 9 Ali napredovali ne bodo; kajti nespamet njihova bode vsem očita, kakor je bila tudi onih. 10 Ti pa si hodil za meno v uku, vedenji, nameri, veri, prizanesljivosti,

ljubezni, stanovitnosti; **11** Preganjanjih, trpljenjih, Lin in Klavdija in bratje vsi. **22** Gospod Jezus Kristus kakošna so me zadela v Antijohiji, v Ikoniji, v Listrih; z duhom tvojim! Milost z vami! Amen. Timoteju list kakošna preganjanja sem prestal; in iz vsega me je drugi, prvemu glavarju izvoljenemu občine Efežanske, otéł Gospod. **12** Vsi pa tudi, kateri hoté pobožno živeti pisan iz Rima, ko je bil Pavel v drugič pred cesarjem v Kristusu Jezusu, bodo preganjani. **13** Hudobni pa Neronom.

in sleparski ljudje bodo napredovali v slabem, varali bodo in varani. **14** Ti pa ostani v tem, česar si se učil in se preveril, vedóč, od koga si se učil; **15** In da od mladih nóg pónaš sveta písma, zmožna modriti te v zveličanje po veri, ki je v Kristusu Jezusu. **16** Vsako pismo je od Boga navdihneno in koristno za uk, za svarjenje, za opominjanje, za vzrejo v pravici; **17** Da bode popoln človek Božji, pripraven za vsako dobro delo.

4 Rotim torej jaz pred Bogom in Gospodom Jezusom

Kristusom, kateri bode kdaj sodil žive in mrtve po prihodu svojem in po kraljestvu svojem, **2** Razglašaj besedo, ne odjenjaj o priliki, nepriliki; svári, kaznui, opominjaj v vsej potrpežljivosti in uku. **3** Kajti bode čas, ko ne bodo prenašali zdravega uka, nego po lastnem poželenji kopíčili si učitelje, ker jih ušesa srbe. **4** In od resnice bodo odvračali ušesa in obračali se k basnim. **5** Ti pa bodi trezen v vsem, tripi, delo opravljal evangelista, izpolnjuj službo svojo. **6** Kajti jaz bodem skoraj žrtvovan, in ločitve moje čas je blizu. **7** Bojeval sem lepi boj, dopolnil ték, ohranil vero; **8** Že mi je pripravljen venec pravice, katerega mi podelí Gospod tisti dan, pravični sodnik; ne pa meni samo, nego tudi vsem, kateri so ljubili prihod njegov. **9** Prizadeni si, da prideš skoraj k meni. **10** Kajti Dema me je zapustil iz ljubezni do tega sveta, in potoval je v Tesaloniko; Crescent v Galacijo, Tit v Dalmacijo; (*aiōn g165*) **11** Luka je sam pri meni. Marka vzemi in pripelj sè seboj, kajti koristen mi je za pomočnika. **12** Tihika pa sem poslal v Efez. **13** Plašč, ki sem ga pustil v Troadi pri Karpu, prinesi gredé, in knjige, zlasti pergamente. **14** Aleksander kovač mi je storil mnogo hudega; povrni mu Gospod po delih njegovih! **15** Njega se tudi tí pazi, ker silno nasprotuje besedam našim. **16** O prvem zagovarjanji mojem ni mi bilo nikogar na strani, nego vsi so me bili zapustili, naj se jim ne všteva! **17** Gospod pa mi je bil na pomoč in ojačil me, da se po meni zvrši oznanilo, in ga čujejo vsi pogani; in otéł sem bil levu iz žrela. **18** In otéł me bode Gospod vsakega hudega dela in rešil v kraljestvo svoje nebeško; njemu slava na vekov veke! Amen. (*aiōn g165*) **19** Pozdravi Prisko in Akvilo, in Onezifora hišo. **20** Erast je ostal v Korintu; Trofima pa sem pustil bolnega v Miletu. **21** Prizadeni si, da prideš pred zimo. Pozdravlja te Evbúl in Pudent in

Titu

1 Pavel hlapец Božji in apostelj Jezusa Kristusa, po veri izvoljenih Božjih in spoznanji resnice po pobožnosti; **2** Na zaupanje večnega življenja, katero je obljubil Bog resnični pred večnimi časi; (*aiōnios g166*) **3** A o svojem času je razodel besedo svojo v naznanih, katero je bilo meni izročeno po povelji rešitelja našega, Boga: **4** Titu, pravemu detetu po družni veri, milost, usmiljenje, mir od Boga očeta in Gospoda Jezusa Kristusa rešitelja našega! **5** Za to sem te pustil v Kreti, da popraviš pomanjkljivo, in nastaviš po mestu starejšine, kakor sem ti jaz ukazal; **6** Če je kdo neoponen, ene žene mož, otroke imajoč verne, ki niso na glasu razuzdanosti, ali nepokorni. **7** Vladika namreč bodi neoponen, kakor oskrbnik Božji, ne samovšečen, ne nagle jeze, ne pijanec, ne pretepalec, ne grdega zasluzka; **8** Nego gostoljuben, dobrega priatelj, zmeren, pravičen, svet, zdrižen, **9** Držeč se verne besede po uku, da bode zmožen tudi opominjati v zdravem uku, in izpodbijati nasproti govoreče. **10** Kajii mnogo je trdovratnih blebetačev in sleparjev, zlasti iz obreze, **11** katerim je treba usta zamašiti; kateri cele hiše narobe obračajo, učeč, česar bi ne smeli, za grd dobiček. **12** Rekel je nekdo izmed njih, lasten njih prorok: "Kréčani vedno lažniki, grde zveri, leni trebuhi." **13** To pričalo je resnično; zatorej jih svári osorno, da bodejo zdravi in veri, **14** Ne poslušajoč basni judovskih in ukazov ljudi, ki se obračajo od resnice. **15** Vse je čisto čistim; oskrunjenim pa in nevernim ni nič čisto; nego oskrnula sta se jim um in vest. **16** Boga pravijo da poznajo, v delih pa ga zatajujejo, ker so ljudje ostudni in nepokorni in za vsako dobro delo malo pridni.

2 Ti pa govórí, kar se spodobi zdravemu uku: **2** Da starci bodijo trezni, spodbjni, zmerni, zdravi v veri, ljubezni, stanovitnosti; **3** Starke enako v vedenji, kakor se svetim spodbobi, ne obreklije, ne mnogemu vinu vdane, dobrega učiteljice, **4** Da svaré mlajše ženske, naj ljubijo može in otroke, **5** Spodbne bodo, čiste, dobre gospodinje, blagovoljne, pokorne svojim možém, da se ne preklinja Božja beseda. **6** Mlajše moške isto tako opominjaj, da naj bodo zmerni; **7** Stavi se vsem za zgled dobrih děl, v uku nopolnačnost, dostenost, zdravo besedo, neoporečno, **8** Da se nasprotnik osramoti, ker nima kaj slabega reči o vas. **9** Hlapci naj bodo pokorni svojim gospodom, v vsem ugodni, naj ne odgovarajo, **10** Ne izmikajo, nego kažejo sleherno dobro zvestobo, da uk rešitelja našega Boga lepšajo v vsem. **11** Kajti prikazala se je

milost Božja rešilna vsem ljudém, **12** Opominjajoč nas, da zatajivši brezbožnost in posvetno poželenje zmerno in pravično in pobožno živimo na tem svetu, (*aiōn g165*) **13** Čakajoč blaženega upanja in prikazni slave velikega Boga in zveličarja našega Jezusa Kristusa, **14** Kateri se je dal za nas, da bi nas rešil sleherne nepostavnosti in posvétil sebi za izbrano ljudstvo, goreče za vsa dobra dela. **15** Tako govóri in opominjaj in svári v vsem poudarkom! Nihče naj te ne zaničuje!

3 Opominjaj jih, da hodijo pokorni poglavarstvom in oblastim, poslušni, pripravljeni na vsako dobro delo; **2** Nikogar naj ne preklinjajo, naj ne bodo preprični, nego odjenljivi, kažejo naj sleherno krotkost proti vsem ljudém. **3** Bili smo namreč tudi mi nekdaj nespatmetni, neposlušni, tavajoči, služeči mnogoteremu poželenju in razveseljevanju, živeči v hudobnosti in nevoščljivosti, sovraštva vredni, sovražeč se med seboj; **4** Ko se je pa prikazala dobrota in ljudoljubnost rešitelja našega, Boga, **5** Rešil je nas, ne iz del v pravičnosti, katera smo mi storili, nego po usmiljenju svojem, po kopelji prerodbe in ponovljenja Duha svetega, **6** Katerega je obilo razil nad nas po Jezusu Kristusu, rešitelji našem, **7** Da bi, opravicieni po milosti njegov, dediči postali poleg upanja večnega življenja. (*aiōnios g166*) **8** Resnična je beseda, in to hočem da potrdiš, da bode verujučim v Boga skrb dobra dela doprinašati; to je dobro in koristno ljudém. **9** Abotnih pa pregovarjanj in rodopisov in prepirov in bojev o postavi ogibli se; brez koristi so namreč in veljave. **10** Strankarskega človeka odvrni, posvarivši ga enkrat in dvakrat, **11** Vedóč, da je ták popačen, in greši, so kam sebe obsoja. **12** Kader pošljem Artema k tebi ali Tihiku, prizadeni si, da prideš k meni v Nikopolj; tam namreč sem prezimiti sklenil. **13** Zena postavouka in Apola pridno spremi, da ničesar ne pogrešata. **14** Učé se naj pa tudi naši dobra dela doprinašati za silne potrebe, da ne bodo brez sadú. **15** Pozdravljo te vsi pri meni. Pozdravi njé, ki nas ljubijo v veri. Milost z vami vsemi! Amen. Titu, občine krečanske prvemu izvoljenemu glavarju, pisano iz Nikopolja v Macedoniji.

Filemonu

1 Pavel jetnik Kristusa Jezusa in Timotej brat, Filemonu ljubljenemu in sodelalcu našemu, **2** In Afiji ljubljeni in Arhipu sovojaku našemu in občini v hiši tvoji: **3** Milost vam in mir od Boga očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa! **4** Zahvaljujem se Bogu svojemu, vedno spominjajoč se tebe v molitvah svojih, **5** Ker slišim o ljubezni tvoji in veri, katero imaš do Gospoda Jezusa in do vseh svetih, **6** Da vkljupnost vere tvoje krepka postane v spoznani vsega dobrega, katero je v vas za Kristusa Jezusa. **7** Kajti veliko radost imamo in tolažbo zaradi ljubezni tvoje, ker so osrčja svetih poživila se po tebi, brat. **8** Zato, dasí imam veliko zaupanje v Kristusu ukazati ti, kar je spodobno, **9** Prosim te raji zaradi ljubezni, tak, kakorsen Pavel stari, sedaj pa tudi jetnik Jezusa Kristusa; **10** Prosim te za dete svoje, katéro sem rodil v sponah svojih, Onezima, **11** Tebi nekdaj nekoristnega, sedaj pa tebi in meni koristnega, katerega sem nazaj poslal; **12** Ti pa ga, to je osrčje moje, sprejmi! **13** Jaz bi ga bil rad ohranil pri sebi, da bi mi na mesti tebe služil v sponah evangela; **14** A brez mnenja tvojega nisem hotel nič storiti, da dobrota tvoja ne bode kakor po sili, nego prostovoljna. **15** Kajti lahko da je bil zato nekaj časa ločen od tebe, da bi ga imel vekomaj; (aiōnos g¹⁶⁶) **16** Ne več za hlapca, nego nad hlapca, brata ljubljenega, sosebno meni, kolikanj bolj pa tebi, v mesu in v Gospodu. **17** Ako imas torej mene za tovariša, sprejmi ga kakor mene. **18** Če ti je pa kaj žalega storil ali je dolžan, tisto meni vštej; **19** Jaz Pavel pišem sè svojo roko, jaz bodem plačal; da ti ne rečem, da si mi tudi še samega sebe dolžan. **20** Dà, brat, da bi jaz imel korist od tebe v Gospodu! Poživi osrčje moje v Gospodu! **21** Zaupajoč v pokorščino tvojo pišem ti, vedoč, da bodes še več storil nego pravim. **22** Zraven pa pripravi mi tudi prenočišče. Kajti upam, da vam bodem podarjen po molitvah vaših. **23** Pozdravljam vas Epafra, sojetnik moj v Kristusu Jezusu, **24** Mark, Aristarh, Dema, Luka, sodelalci moji. **25** Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa z duhom vašim! Amen. Filomenu pisano iz Rima po Onezimu hišniku.

Hebrejcem

1 Potem ko je Bog nekdaj mnogokratno in mnogolično očetom govoril v prerokih, **2** govoril nam je o teh zadnjih dnevih v sinu, Katerega je postavil za dediča vseh stvari, po katerem je tudi svetove naredil. (aiōn g165) **3** Kateri, odsvit slave in značaj bitja njegovega, in vse noseč z besedo moči svoje, po sebi storivši očiščenje grehov naših, sédel je na desnico veličastva v višavah, **4** In je tolikan boljši postal od angelov, kolikor odličneje ime je dobil mimo njih. **5** Kajti kateremu je rekel izmed angelov: "Sin moj si ti, jaz sem te danes rodil?" In zopet: "Jaz mu budem za očeta, in on mi bode za sina?" **6** In ko bode zopet prvorojenca vpeljal v svet, pravi: "In molijo ga naj vsi angeli Božji." **7** In angelom pravi: "On, ki dela angele svoje za vetrove in služabnike svoje za ognja plamen." **8** In sinu: "Prestol tvoj, o Bog, na veka vek. Pravičnosti žezlo je kraljestva tvojega žezlo. (aiōn g165) **9** Ljubil si pravico in sovražil nepostavnost. Zato te je pomazil Bog, Bog tvoj, z radosti oljem pred tovariši tvojimi." **10** In: "Ti si s konca, Gospod, ustanovil zemljo, in rok tvojih dela so nebesa; **11** Njih bode konec, ti pa ostaneš; in vsa se bodo postarala kakor obleka, **12** In kakor plašč jih bodeš zvili, in izpremenila se bodo; ti pa si isti, in let tvojih ne bode konec." **13** Kateremu pa izmed angelov je rekel kdaj: "Sédi na desno meni, dokler ne položim sovražnikov tvojih za podnožje nogam tvojim?" **14** Niso li vsi služabni duhovi, v službo pošiljani za nje, ki imajo podedovati zveličanje?

2 Zato nam je treba tolikan bolj paziti na to, kar smo slišali, da nam ne uide. **2** Če je namreč beseda po angelih govorjena postala gotova, in je vsak prestopek in neposluh dobil zasluzeno plačilo, **3** Kako uidemo mi, v nemar pustivši toliko blaginjo, katero je s konca oznaniil Gospod, a oni, ki so jo čuli, potrdili so jo do nas; **4** Zraven pa je Bog pričal sè znamenji in čudeži, in mnogoterimi močmi, in svetega Duha podeljevanjih, po volji svoji. **5** Kajti ni angelom podložil sveta prihodnjega, o katerem govorimo; **6** Pričal pa je nekdo nekjé, govorč: "Kaj je človek, da se ga spominjaš, ali sin človekov, da ga obiskuješ? **7** Za malo časa si ga ponižal pod angele: sè slavo in častjo si ga venčal, in postavil si ga nad dela rok svojih; **8** Vse si podložil pod noge njegove." Kajti podloživši mu vse, ni pustil ničesar ne podloženega mu; sedaj pa ne vidimo še, da bi mu bilo vse podloženo. **9** Njega pa, ki je za malo časa ponižan pod angele, gledamo Jezusa, po trpljenju

smrtnem, sè slavo in častjo venčanega, da po milosti Božji okusi smrt za vse. **10** Kajti spodbodilo se mu je, za katerega je vse in po katerem je vse, ko je mnogo sinov v slavo peljal, početnika njih zveličanja popolniti s trpljenjem. **11** Kajti posvečajoči in posvečeni so iz enega vsi; za to se ne sramuje imenovati jih brate, govorč: **12** Oznanjaj bodem ime tvoje bratom svojim, sredi občine bodem ti prepeval." **13** In zopet: "Jaz mu budem zaupal." in zopet: "Glej, jaz in otročiči, katere mi je Bog dal." **14** Ker so torej otročiči udeležili se mesa in krvi, je tudi enako udeležil se njih, da bi sè smrtno uničil njega, ki je imel smrtni moč, to je: hudiča, **15** In rešil tiste, kateri so v strahu smrti v vsem življenji bili v sužnjosti sponah. **16** Saj se pač ne poteza za angele, nego za seme Abramovo se poteza. **17** Zato se je moral v vsem enacega storiti bratom, da postane usmiljen in zvest višji duhovnik pred Bogom, da poravná ljudstva grehe. **18** Kajti v kolikor je sam trpel in izkušen bil, more pomagati izkušanim.

3 Zatorej, bratje sveti, poklica nebeskega deležni, ozirajte se v poslanca in višjega duhovnika spoznanja našega, Kristusa Jezusa; **2** Kateri je zvest njemu, ki ga je naredil, kakor tudi Mojzes v vsej hiši njegovi. **3** Veče slave namreč je bil ta za vrednega spoznan mimo Mojzesa, potem kakor ima večjo čast od hiše on, ki jo je napravil; **4** Kajti vsako hišo napravi kdo; on pa, ki je vse naredil, je Bog. **5** In Mojzes je bil zvest v vsej hiši njegovi, kakor služabnik v pričanju tistega, kar se je imelo oznanjati; **6** Kristus pa, kakor sin čez hišo svojo; katerega hiša smo mi, ako zaupanje in slavo upanja ohranimo trdno do konca. **7** Zatorej (kakor govoril Duh sveti: "Danes, ko začujete glas njegov, **8** Ne odrevenite src svojih, kakor o razdražbi, o dnevi izkušnjave v puščavi, **9** Kjer so me izkušali očetje vaši, presojali me in videli dela moja štirideset let; **10** Zato sem se razsrdil nad onim rodom in rekel: "Vedno tavajo v srci, oni pa niso spoznali potov mojih; **11** Tako da sem prisegel v jezi svoji: Ne vnidejo v pokoj moj.") **12** Glejte, bratje, da ne bode v kom izmed vas hudobnega srca nevere, da odpade od Boga živega; **13** Nego opominjajte se vsak dan, dokler se še klíče "danes", da se ne odreveni kdo izmed vas in zmoti greha; **14** Kajti deležni smo postali Kristusa, ako le začetek zaupanja trdno ohranimo do konca; **15** V tem, ko pravi: "Danes, ko začujete glas njegov, ne odrevenite src svojih, kakor o razdražbi." **16** Kajti nekateri so slišali in razdražili se, a ne vsi, kateri so bili izšli iz Egipta po Mojzesu. **17** Nad katerimi pa se je srdl štirideset let? Ne nad njimi, ki so bili grešili, katerim so udje pali v puščavi? **18**

Katerim pa je prisegel, da ne vnidejo v pokoj njegov, prinašal do njega, ki ga je mogel oteti smrti, in je če ne njim, kateri so bili nepokorni? 19 In vidimo, da uslišan in rešen bil iz groze, 8 In je, dasì sin, učil niso mogli vnititi zaradi nevere.

4 Bojmo se torej, da se, ko je še ostala obljuba vnititi v pokoj njegov, ne vidi, da je kdo izmed vas zaostal. 2 Kajti obljubo smo prejeli, kakor tudi oni; ali onim ni pomagala slišana beseda, ker ni bila pridružena veri njim, ki so slišali. 3 Kajti v pokoj vnidemo kateri smo verovali, kakor je rekел: "Da sem prisegel v jezi svoji: Ne vnidejo v pokoj moj," dasì so dela zvršena bila od ustanove svetá. 4 Kajti rekel je nekje o sedmem dnevi tako: "In počival je Bog sedmi dan od vseh dél svojih." 5 In v tem zopet: "Ne vnidejo v pokoj moj." 6 Ker je torej še pričakovati, da vnidejo nekateri vanj, in oni, kateri so prej obljubo prejeli, niso prišli noter zaradi nepokorščine, 7 Stavi zopet, neki dan: "Danes" v Davidu govorēč, čez toliko časa, kakor jo rečeno: "Danes, ko začujete glas njegov, ne odrevenite src svojih." 8 Kajti ako bi jih bil Jezus upokojil, ne bi potem govoril o drugem dnevi; 9 Torej čaka sobotni počitek ljudstva Božjega. 10 Kajti on, ki je prišel v pokoj njegov, počiva tudi sam od svojih dél, kakor od lastnih Bog. 11 Glejmo torej, da vnidemo v ón pokoj, da ne pade kdo v enakem zgledu nepokorščine. 12 Živa je namreč beseda Božja, in krepka in ostrejša nego vsak dvorenzen meč in pridere noter do ločitve duše in duha, členovja in mozga, in je sodnik naklepor in misli srčnih; 13 In stvari ni skrite pred njim; vse pa je golo in razodeto očem njega, s katerim imamo opravek. 14 Ker imamo torej višjega duhovnika velikega, ki je prehodil nebesa, Jezusa sina Božjega, držimo se spoznanja. 15 Kajti nimamo višjega duhovnika, kateri bi ne mogel z nami trpeti slabosti naših, nego izkušanega v vsem enako razen greha. 16 Blížimo se torej zaupno prestolu milosti, da zadobimo usmiljenje in najdemo milost za pravočasno pomoč.

5 Kajti vsak višji duhovnik, kateri se jemlje izmed ljudi, postavlja se za ljudi, kar se tiče Boga, da prinaša darila in žrtve za grehe; 2 Kateri more potrpljenje imeti z nevednimi in tavajočimi, ker tudi njega se drži slabost; 3 In zaradi té mora, kakor za ljudstvo, tako tudi zase darovati za grehe. 4 In zase ne jemlje nihče časti, nego kogar Bog pokliče, kakor tudi Aron. 5 Tako tudi Kristus ni sebe poslavil, da je postal višji duhovnik, nego on, ki mu je govoril: "Sin moj si ti, jaz sem te danes rodil." 6 Kakor tudi drugjé pravi: "Ti, si duhovnik na vek po redu Melhizedekovem." (aiōn g165) 7 On je o dnevih mesa svojega prošnje in molitve z vpitjem silnim in solzami

prinašal do njega, ki ga je mogel oteti smrti, in je se po trpljenju pokorščine; 9 In popolnjen je postal njim vsem, ki so mu poslušni, večnega zveličanja začetnik; (aiōnios g166) 10 Katerega je Bog imenoval višjega duhovnika po redu Melhizedekovem. 11 O tem nam je mnogo govoriti in kar je težko pojasniti, ker ste počasni postali na sluhu. 12 Kajti ko bi morali učitelji biti s časom, vas je zopet treba učiti, katere so začetne prvine izrekov Božjih, in postali ste mleka potrebni, in ne trde hrane. 13 Kajti vsak, kdor mleka dobiva, nevešč je besede pravice; kajti dete je; 14 Popolnih pa je trda hrana, njih, ki imajo po izkušnji počutke vajene za razločitev dobrega in hudega.

6 Zato pustivši začetno besedo Kristusovo obrnilo se k popolnosti, da ne polagamo zopet podstave kesanja od mrtvih dél in vere v Boga, 2 Učnih krstov in pokladanj rók in vstajanja mrtvih in večne sodbe. (aiōnios g166) 3 In to bodemo storili, ako le Bog privoli. 4 Kajti nemogoče je one, kateri so bili enkrat razsvetljeni in so okusili dar nebeški in deležni postali Duha svetega, 5 In okusili lepo besedo Božjo, in prihodnjega življenja moči, (aiōn g165) 6 In so odpadli, zopet ponoviti v kesanje, ker zase zopet križajo sina Božjega in zasramujejo. 7 Kajti zemlja, katera je pila dež, ki često nanjo pada, in rodeva koristno zélišče njim, za katere se tudi obdeljuje, dobiva blagoslov od Boga. 8 Ako pa rodeva trnje in osat, maloprídna je in prokletju blizu, katere konec je sežganje. 9 Prepričani pa smo za vas, ljubljeni, boljšega in k zveličanju vodčega, če tudi tako govorimo. 10 Kajti Bog ni krivičen, da bi pozabil dela vašega, in truda ljubezni, katero ste izkazali v imé njegovo, ker ste stregli svetim in še strežete. 11 Želimo pa, da naj vsak izmed vas kaže isto gorečnost v izpolnитеv upanja noter do konca, 12 Da ne postanete leni, nego posnemalci njih, ki z vero in stanovitnostjo zadobivajo obljube. 13 Kajti ko je bil Bog Abrahamu obljubil, prisegel je, ker ni imel pri kom večjem priseti, pri sebi samem, govorēč: 14 "Resnično, blagosloveč te bodem blagoslovil in množec te bodem množil." 15 In tako je po stanovitnosti zadobil obljubo. 16 Ljudje namreč prisezajo pri večjem, in vse oporeke konec jim je v potrijenje prisega; 17 Zato je Bog, hoteč tolikanj bolj dedičem obljube pokazati neizprenemljivost sklepa svojega, posredoval s prisego, 18 Da bi po dveh nespremenljivih rečeh, v katerih ni mogoče, da bi bil Bog lagal, imeli krepko tolaziško kateri pribegamo poprijet se ponujanega tipanja, 19 Katero imamo kakor gotovo in trdno sidro duše, in katero prodira do

znotraj pregrinjala, **20** Kamar je predhodnik za nas vstopil Jezus, postavši po redu Melhizedekovem višji duhovnik na vekomaj. (aiōn g165)

7 Kajti ta Melhizedek, kralj Salemski, duhovnik Boga najvišjega, kateri je bil naproti prišel Abrahamu vračajočemu se z boja kraljev, in blagoslovil ga, **2** Kateremu je tudi Abraham desetino podelil od vsega, (najprej tolmačen kralj pravice, potem pa tudi kralj Salemski, to je kralj miru), **3** Brez očeta, brez matere, brez rodopisa, ne imajoč ne začetka življenja ne konca, nego prispodobljen sinu Božjemu ostane duhovnik za vedno. **4** Vidite pa, kolik je tá, kateremu je tudi desetino dal od prvotnega plena Abraham očák. **5** In oni izmed sinov Levijevih, kateri prejemajo duhovništvo, imajo povelje odesetiniti ljudstvo po postavi; to je, brate svoje, dasì so izšli iz Abrahamovega ledja; **6** On pa, ki ne izhaja iz njih rodú, odesetini je Abrahama, in blagoslovil je njega, ki je imel obljube; **7** A brez vsakega ugovora močnejše blagoslavlja slabše. **8** In tukaj jemljejo umrjoči ljudje desetine, tam pa on, za katerega se priča, da živi. **9** In, tako rekoč, po Abrahamu je bil tudi Levi, ki desetine prejema, odesetinjen; **10** Kajti še je bil v očetovih ledjah, ko mu je naproti prišel Melhizedek. **11** Če je bilo torej popolnjenje po Levijevem duhovništvu (ljudstvo namreč je na njegovi podlogi postavo prejelo), kaj še treba, da, "po redu Melhizedekovem" vstane drug duhovnik in se ne imenuje po redu Aronovem? **12** Kajti če se premení duhovništvo, treba da nastane tudi postave premena. **13** Za katerega se namreč to pravi, družnik je družega rodú, iz katerega ni nobeden opravka imel z oltarjem. **14** Kajti znano je, da je iz Jude rodil se Gospod naš, za kateri rod ni Mojzes ničesar govoril o duhovništvu. **15** In še bolj znano je, če vstane po podobi Melhizedekovi drug duhovnik, **16** Kateri ni postal po postavi mesne zapovedi, nego po moči nemirljivega življenja: **17** Priča namreč: "Ti si duhovnik na vek po redu Melhizedekovem. (aiōn g165) **18** Zgodí se namreč prejšnje zapovedi odprava, ker je bila nejaka in nekoristna; **19** Kajti ničesar ni popolnila postava, vpeljava pa boljšega upanja, po katerem se bližamo Bogu. **20** In v kolikor ne brez prizuge, **21** (Oni namreč so duhovniki postali brez prizuge; ta pa s prizego po njem, ki mu govoriti: "Prisegel je Gospod in ne bode se kesal, ti si duhovnik na vek po redu Melhizedekovem"), (aiōn g165) **22** Tolikanj boljše zaveze porok je postal Jezus. **23** In onih je več postal duhovnikov, ker jim je smrt branila ostati; **24** Ta pa, ker ostane na vek, ima duhovništvo nepremenljivo;

(aiōn g165) **25** Zato more tudi popolnem rešiti nje, kateri se po njem bližajo Bogu, ker vedno živi, da se potegne zanje. **26** Kajti tak višji duhovnik se nam je spodbil, svet, nedolžen, neoskrunjjen, izločen od grešnikov in vzvišen nad nebesa, **27** Kateremu ni vsak dan potreba, kakor višjim duhovnikom, darí darovati najprej za svoje, potem za ljudstva grehe. Kajti to je storil enkrat za vselej, ko je sebe daroval. **28** Postava namreč stavi ljudiž za višje duhovnike, imajoče slabost; beseda prizuge pa poleg postave sina popolnjenega vekomaj. (aiōn g165)

8 Poglavitno pa pri tem, kar pravimo: višjega duhovnika imamo takega, kateri sedí na desnici prestola veličastva v nebesih; **2** Oskrbnik svetišča in šatora pravega, katerega je postavil Gospod in ne človek. **3** Kajti vsak višji duhovnik se postavlja, da prinaša darí in žrtve, zato je potreba, da ima tudi tá kaj, kar bi prinašal. **4** Ako bi namreč bil na zemlji, še duhovnik bi ne bil, ker so duhovniki, da dari darujejo po postavi, **5** Kateri služijo po podobi in senci stvarí nebeških, kakor je Mojzes ukaz prejel, ko je napravil šator: "Glej", pravi namreč, "da narediš vse po zgledu pokazanem ti na gori. **6** Sedaj pa je dobil odličnejšo službo, za kolikor je tudi boljše zaveze srednik, katera je ustavnovljena na boljših obljuhah. **7** Ako bi bila namreč ona prva bila brez pogreška, ne bi se iskalo drugi mesto. **8** Kajti grajajoč jim pravi: "Glej, dnevi pridejo, govori Gospod, in s hišo Izraelovo in s hišo Judovo sklenem novo zavezoo; **9** Ne po zavezzi, katero sem storil z njih očeti, tisti dan, ko sem zgrabil njih roko, da bi jih izpeljal iz zemelje Egipotske; ker oni niso ostali v zavezi moji, in jaz sem jih v nemar pustil, govori Gospod; **10** Ker to je zaveza, katero bodem sklenil s hišo Izraelovo, po tistih dnevih, govori Gospod: Postave svoje dam v njih misli, in v srca njih jih zapišem; in bodem jim za Boga, in oni mi bodejo za ljudstvo. **11** In ne učé naj vsak svojega bližnjega, in vsak svojega brata, rekoč: Spoznavaj Gospoda; ker poznali me bodo vsi, od njih malega do njih velikega; **12** Ker milosten bodem njih krivicam, in njih grehov in pregreškov njih ne bodem se več spominjal." **13** Ker pravi: "Novo," ostara je prvo; kar pa je ostarano in se stara, je skoraj minilo.

9 Imel je pač tudi prvi šator pravice službe Božje in posvetno svetišče. **2** Šator namreč je bil napravljen prvi, v katerem je bil svečnik in miza in razpostava kruhov; kateri se imenuje Sveti. **3** Za drugim pa zagrinjalom šator imenovan: Najsvetejši, **4** Imajoč zlato kadilnico in skrinjo zaveze, od vseh strani zlatom okovano, v kateri zlati vrč z mano, in palica Aronova

zeleneča, in ploče zaveze; 5 Nad njo pa Kerubi slave, 6 Ker je torej to tako napravljeno, vhajajo v prvi šator vedno duhovniki službo opravljal; 7 V druzega pa enkrat na leto sam višji duhovnik, ne prezbiترter, ne morejo po zavesti popolniti vselej v tvoju. 8 Kjer so žalne daritve in za grehe niso ti bile po volji. 9 Tudi ne po krvih, ne morejo po zavesti popolniti službovjočega, 10 Ker so žalne daritve in za grehe niso ti bile po volji", katere se darujejo po postavi, 11 In vsak duhovnik stoji vsak dan enkrat za vselej v tvoju." Prvo odpravlja, da postavi drugo, 12 On pa, darovavši eno volji smo osvečeni po daritvi telesa Jezusa Kristusa. 13 In čaka za naprej, da se položé sovražniki njegovi za podnožje nog njegovih. 14 Kajti z eno daritvijo je vedno popolnil nje, ki se posvečujejo. 15 Priča nam pa tudi Duh sveti; ko je namreč prej rekel: 16 je oporoka, treba da se naznani smrt oporočnika; "To je zaveza, katero bodem sklenil z njimi po tistih 17 Kajti oporoka je pri mrtvih veljavna, ker nikdar dnevih," govori Gospod: "Postave svoje dam v njih nima moči, kader živi oporočnik. 18 Zato se tudi prva srca, in v njih misli jih zapisem;" 19 "In njih grehov in ni ponovila brez krvi. 20 Ko je bil namreč Mojzes pregreškov ne bodem se več spominjal." 21 Kjer je pa vsako zapoved po postavi oznanil vsemu ljudstvu, odpuščenje teh, ni več daritve za grehe. 22 Ker imamo vzel je kri telét in kozlov z vodo in volno škarlatno torek, bratje, trdno zaupanje na vhod v svetišče v krvi in isopom, ter pokropil knjigo sámou in vse ljudstvo, Jezusovi, 23 Katerega nam je ponovil kakor novo in govoreč: 24 "To je kri zaveze, katero je Bog vam živo pot skozi zagrinjalo, to je: meso svoje, 25 Ne v svetišče z roko narejeno, podobo pravega, nego nebeških stvarí s tem očiščajo, nebeške stvari same (zvest namreč je on, ki je obljudil), 26 Ne v svetišče z roko narejeno, podobo pravega, nego nebeških stvarí s tem očiščajo, nebeške stvari same (zvest namreč je on, ki je obljudil), 27 Ampak neko strašno pričakovanje sodbe sedaj pa se je enkrat prikazal po žrtvi svoji na konci in gorečnostognja, kateri bode razjedal nasprotuječe. sveta izbrisanje greha. (aiōnos g165) 28 Kdor je prelomil postavo Mojzesovo, umre brez človeku namenjeno enkrat umreti, po tem pa sodba, usmiljenja na dve ali tri priče: 29 Koliko hujšo, menite, 30 Poznamo namreč njega, ki je rekel: "Meni maščevanje, jaz bodem povračeval,

govori Gospod;" in zopet: "Gospod bode sodil ljudstvo bili čas obrniti se; 16 Sedaj pa hrepené po boljši, to svoje." 31 Strašno je pasti v roke Boga živega! 32 je, nebeški; zato se jih Bog ne sramuje imenovati se Spomnite se pa prejšnjih dní, v katerih ste razsvetljeni njih Boga; pripravil jim je namreč mesto. 17 Po veri je mnogi boj trpljeni prebili; 33 Nekaj v sramoti in stiski daroval Abraham Izaka izkušan, in edinorojenca je na ogled postavljeni, nekaj ker ste tako živečim daroval on, ki je bil prejel obljube, kateremu se je tovariši postali; 34 Kajti tudi sè sponami mojimi ste gorovilo: 18 "V Izaku se ti bode imenovalo seme;" 19 usmiljenje imeli in rop blaga svojega z veseljem trpeli, Ker je pomisliš, da more Bog tudi od mrtvih zbujati, spoznajoč, da imate v sebi boljše blago v nebesih od koder ga je tudi po priliki odnesel. 20 Po veri in stanovitno. 35 Ne metajte torej od sebe trdnega o prihodnjosti je Izak blagoslovil Jakoba in Ezava. zaupanja svojega, katero ima plačilo veliko. 36 Kajti 21 Po veri je Jakob umirajoč blagoslovil slehernega stanovitnosti vam je potreba, da storivši voljo Božjo izmed sinov Jožefovih in: "molil je na konci palice zadobite oblubo. 37 "Kajti nekaj malege še, in pride njegove." 22 Po veri je Jožef umirajoč spominjal se on, ki ima priti, in ne bode se mudil." 38 "Pravični pa iz izhoda sinov Izraelovih in naročal za kosti svoje. vere bode živel", in: "Ako odjenja, duši moji ne bode po volji." 39 Mi pa nismo izmed njih, ki se umikajo v ukaza kraljevega. 24 Po veri je Mojzes, ko je bil velik pogubo, nego ki verujejo v zadobljenje življena.

11 Vera pa je trdno pričakovanje tistega, kar se upa, dokaz stvarí, katere se ne vidijo. 2 V tej namreč so starejši pričanje prejeli. 3 Po veri umemo, da so svetovi osnovani bili po besedi Božji, tako da ni iz prikazajočega se postal, kar je vidno. (aiōn g165)
4 Po veri je daroval Abelj Bogu boljšo žrtev mimo Kajna, po kateri je bil izpričan za pravičnega, ker je Bog sam pričal po darovih, in po njej se še o mrtvem govori. 5 Po veri je bil Enoch umaknen, da ni videl smrti "in ni ga bilo najti, ker ga je bil Bog umaknil." Kajti pred umaknenjem svojim dobil je pričanje, "da je Bogu po volji." 6 Brez vere pa je nemogoče biti po volji; kajti verovati je treba njemu, kateri se bliža Bogu, da je in da postane pličevalec njim, ki ga iščejo. 7 Po veri je napravil Noe, na povelje, za to, kar se ni še videlo, v strahu Božjem skrinjo v rešenje hiše svoje; po njej je obsodil svet, in je postal dedič pravice po veri. 8 Po veri je slušal Abraham poklican, naj izide v kraj, katerega je imel dobiti v dedičino, in izsel je ne vedoč, kam ide. 9 Po veri je bival v deželi obljube kakor tuji, stanjuč v šatorih z Izakom in Jakobom sodeličema iste obljube. 10 Kajti čakal je mesta imajočega podstave, katerega zidar in stvarnik je Bog. 11 Po veri je tudi sama Sara zadobila moč ustanoviti seme in rodila je, zunaj pravega časa starosti, ker je za zvestega imela njega, ki je bil obljbil. 12 Zato jih je tudi od enega, in to umrlega, rodilo se kakor zvezd na nebu po številu, in kakor peska ob bregu morja bez števila. 13 Poleg vere so umrli ti vsi, ko niso prejeli obljub; temuč videli so jih od daleč, in prepričani bili in pozdravili jih in spoznali, da so tujci in priseljeni na zemlji. 14 Kateri namreč tako govoré, naznanjajo, da iščejo domovine. 15 In ko bi se bili spominjali one, iz katere so bili izšli, imeli bi

bili čas obrniti se; 16 Sedaj pa hrepené po boljši, to svoje." 31 Strašno je pasti v roke Boga živega! 32 je, nebeški; zato se jih Bog ne sramuje imenovati se Spomnite se pa prejšnjih dní, v katerih ste razsvetljeni njih Boga; pripravil jim je namreč mesto. 17 Po veri je mnogi boj trpljeni prebili; 33 Nekaj v sramoti in stiski daroval Abraham Izaka izkušan, in edinorojenca je na ogled postavljeni, nekaj ker ste tako živečim daroval on, ki je bil prejel obljube, kateremu se je tovariši postali; 34 Kajti tudi sè sponami mojimi ste gorovilo: 18 "V Izaku se ti bode imenovalo seme;" 19 usmiljenje imeli in rop blaga svojega z veseljem trpeli, Ker je pomisliš, da more Bog tudi po priliki odnesel. 20 Po veri in stanovitno. 35 Ne metajte torej od sebe trdnega zaupanja svojega, katero ima plačilo veliko. 36 Kajti stanovitnosti vam je potreba, da storivši voljo Božjo izmed sinov Jožefovih in: "molil je na konci palice zadobite oblubo. 37 "Kajti nekaj malege še, in pride njegove." 22 Po veri je Jožef umirajoč spominjal se on, ki ima priti, in ne bode se mudil." 38 "Pravični pa iz izhoda sinov Izraelovih in naročal za kosti svoje. vere bode živel", in: "Ako odjenja, duši moji ne bode po volji." 39 Mi pa nismo izmed njih, ki se umikajo v ukaza kraljevega. 24 Po veri je Mojzes, ko je bil velik postal, branil se imenovan biti sin hcere Faraonove, 25 Ker je raji hotel zlo trpeti z ljudstvom Božjim, nego imeti začasen užitek od greha; 26 Ker je imel sramoto Kristusovo za večje bogastvo nad zakladev Egiptu; Kajti oziral se je v povračilo. 27 Po veri je zapustil Egipt, ne boječ se jeze kraljeve; stanoven namreč je bil, kakor da bi videl nevidnega. 28 Po veri je napravil pasho in polivanje s krvjo, da bi moritelj ne dotaknil se njih prvorojencev. 29 Po veri so pregazili rudeče morje kakor po suhem; Egipčani pa poskusivši to bili so pogoltneni. 30 Po veri je palo zidovje Jerihovo, okroženo sedem dní. 31 Po veri Rahab kurba ni poginila z nevernimi, sprejemši oglednike v miru. 32 In kaj še govorim? Časa namreč mi bode primanjkovalo, ko bi priposedoval o Gedeonu, Baraku in Samsonu in Jeftaji, Davidu in Samuelu in prerokih; 33 Kateri so po veri zmagovali kraljestva, delali pravico, dobivali obljube, levom žrela našili; 34 Ognja moč gasili, meča osti ubežavalni, od bolezni ozdravevali, junaki v vojski postajali, napade odbijali tujcev. 35 Žene so dobivale po vstajenji mrtve svoje; drugi pa so bili mučeni, in niso sprejemali oproščenja, da zadobé boljše vstajenje; 36 Drugi pa so poskusili zasramovanje in bičanje, in pa vezí in ječe; 37 Bili so kamenjani, razrezani, izkušani, umrli so v smerti z mečem; hodili so v ovčijih, v kozijih kožah, v potrebi, v stiskah in težavah; 38 (Njih ni bil vreden svet), po puščavah tavajoč in gorah in brlogih in podzemeljskih jamah. 39 In vsi ti, pričanje prejemš po veri, niso dobili obljube, 40 Ker je bil Bog nekaj boljšega pred videl za nas, da bi se ne popolnil brez nas.

12 Zato tudi mi torej, ker imamo tako silo prič okrog sebe, vrzimo raz sebe vsako breme in greh, ki nas lahko obdá, ter prebimo v stanovitnosti naloženi

nam boj; **2** Ozirajoč se v začetnika in izpolnjevalca stresam jaz ne samo zemlje, nego tudi nebo". **27** vere Jezusa, kateri je za namenjeno mu veselje križ Tisto: "še enkrat" pomeni premembo tistega, kar je pretrpel, ne meneč se za sramoto in sedel na desnico bilo potreseno, kakor kaj narejenega; da ostane kar je Božjega prestola. **3** Pomislite namreč njega, ki je nepotreseno. **28** Zato, prejemši kraljestvo nepotresno, toliko prestal od grešnikov nasprotovanja proti sebi, imejmo hvaležnost, po kateri služimo po volji Bogu sè da ne omagata pešajoč v dušah svojih. **4** Še niste svetim strahom in grozo; **29** Kajti tudi "Bog naš je do krvi ustavljalci se v boji z grehom, **5** In pozabili ogenj, ki pali".

ste tolažbe, katera z vami kakor sè sinovi gorov: "Sin moj, ne puščaj v nemar pokore Gospodove, in ne omaguj, ko te kara. **6** Kogar namreč ljubi, pokori Gospod, in šiba vsakega sina, kateri mu je po volji." **7** Ako trpite pokoro, kaže se vam Bog kakor otrokom; kajti kje je sin, katerega ne pokori oče? **8** Ako ste pa brez pokore, katere so deležni postali vsi, torej ste nezakonski otroci in ne sinovi. **9** Dalje: mesa svojega očete smo imeli za pokoritelje in bali smo se jih, ali ne bodemo mnogo bolj podložni ocetu duhov ter živelj? **10** Kajti oni so nas pokorili za malo dnî, kakor se jim je ljubilo, tá pa v korist, da bodemo deležni svetosti njegove. **11** Vsaka pokora pa se za sedaj ne zdí prijetna, nego da boli, pozneje pa daje njim, kijih je vadila, miropolni sad pravice. **12** Zato dvignite omahajoče roke in šibeča se kolena," **13** In "ravne tire delajte sè svojimi nogami," da se hromo ne izključi, nego ozdravi. **14** Iščite mirú z vsemi, in posvečevanja, brez katerega nihče ne bode videl Gospoda; **15** Pazite, da kdo ne zaostane za milostjo Božjo, da ne požene kaka bridkosti korenina in ne dela napotja, in jih mnogo ne oskrnu; **16** Da ne bode kdo kurbir ali posvetnjak kakor Ezav, kateri je za eno jed prodal prvorodenstvo svoje; **17** Kajti veste, da je tudi, ko je pozneje hotel zadobiti blagoslov, zavržen bil; kajti kosanju ni našel mesta, da si ga je sè solzami iskal. **18** Kajti pristopili niste k dotakljivi gori in z ognjem goreči in oblačju in temi in nevihti, **19** In trombe donenju in glasu beséd, katerega poslušalci so se branili, da se jim pridene beseda; **20** (Niso namreč prenašali ukaza. "Če se tudi žival dotakne gore, bode kamenjena ali sè strelo pobita". **21** In, tako strašna je bila prikazen, Mojzes je rekel: V strahu sem in trepetu;) **22** Temuč pristopili ste hgori Sijonski in mestu Boga živega, Jeruzalemu nebeškemu, in mirijadam angelov, **23** Zboru in občini prvorojencev v nebesih zapisanih, in Bogu vseh sodniku, in duhovom pravičnih zveličanih, **24** In nove zaveze sredniku Jezusu, in krvi pokropljenja, boljše govoreči mimo Abelna. **25** Glejte, da se ne branite govorečega; če namreč oni niso ubežali, kateri so branili se ukazajočega na zemlji, veliko menj mi, ki se obračamo od njega, kateri je z nebes. **26** Glas njegov je zemljo potresel tedaj, sedaj pa je obljubil govoreč: "Še enkrat

13 Bratoljubje ostani. **2** Gostoljubnosti ne zabite!

Z njo so namreč nevedoma nekateri sprejeli angle. **3** Spominjajte se jetnikov, kakor sojetnikov; mučenih, kakor ste sami tudi v telesu. **4** Čestit bodi zakon pri vseh, in postelja neoskrunjena; kurbirje pa in prešestnike bode sodil Bog. **5** Srce nelakomno; zadovoljni s tem, kar je; kajti sam je rekel: "Ne odtegnem se ti in ne zapustim te." **6** Tako da zaupno govorimo: "Gospod mi je pomočnik, in ne bodem se bal, kaj mi bode storil človek." **7** Spominjajte se vodnikov svojih, kateri so vam oznanjali besedo Božjo; ozirajoč se v izhod njih življenja posnemajte vero. **8** Jezus Kristus je včeraj in danes isti in na veke. (aiōn g165) **9** Naukom mnogoterim in tujim ne dajte se motiti; kajti dobro je, da se srce pokrepča z milostjo, ne z jedmi, od katerih niso imeli prida, kateri so se z njimi pečali. **10** Imamo oltar, s katerega jesti ne smejo, kateri služijo Šatoru; **11** Kajti katerih živali kri nosi višji duhovnik za grehe v svetišče, tistih trupla se sežigajo zunaj Šatorišča; **12** Zato je tudi Jezus, da bi z lastno krvjo osvetil ljudstvo, trpel zunaj vrát. **13** Zatorej izidimo k njemu zunaj Šatorišča, noseč sramoto njegovo! **14** Nimamo namreč mesta tu stalnega, nego iščemo prihodnjega. **15** Po njem torej prinašajmo vedno hvalno daritev Bogu, to je "sad ustnic" pričajočih imenu njegovemu. **16** Dobrodelenosti pa in podeljevanja ne zabite; take namreč daritve so Bogu po volji. **17** Slušajte vodnike svoje in hodite za njimi, oni namreč čujejo za duše vaše, ker bodo odgovor dajali, da to veseli storé in ne zdihajoč; kajti nekoristno vam je to. **18** Molite za nas; kajti prepričani smo, da imamo dobro vest, ker hočemo lepo živeti v vsem. **19** Tolikanj bolj pa vas prosim delati to, da vam bodem hitreje vrnen. **20** Bog pa mirú, on, ki je od mrtvih nazaj pripeljal ovác pastirja vélikega v kri večne zavezé, (aiōnios g166) **21** Gospoda našega Jezusa, pripravi vas v slehernem dobrem delu, da delate voljo njegovo, in delaj v vas, kar je njemu po volji, po Jezusu Kristusu, kateremu slava na vekov veke! Amen. (aiōn g165) **22** Prosim pa vas, bratje, poslušajte besedo tolažbe; kajti v kratkem sem vam pisal. **23** Vedite, da je Timotej brat oproščen, s katerim, ako skoraj pride, vas bodem videl. **24** Pozdravite vse

vodnike svoje in vse svete. Pozdravljo vas oni iz Italije. 25 Milost z vami vsemi! Amen. Hebrejcem pisano iz Italije po Timoteji.

Jakob

sirote in vdove v njih stiski, neomadeževanega se braniti od sveta.

1 Jakob Boga in Gospoda Jezusa Kristusa hlapec, **2** Bratje moji, ne imejte v licegledji vere našega dvanajsterim rodom v raztrošu: zdrav! **2** Za Gospoda slave, Jezusa Kristusa. **2** Če namreč vso radost vam bodi, bratje moji, ako ste padli v zbor vaš vnide mož sè zlatimi prstani, v sijajni mnogotere izkušnjave, **3** Spoznavajoč, da izkušnja obleki, vnide pa tudi berač v umazani obleki, **3** In vere vaše nareja stanovitnost; **4** Stanovitnost pa pogledate njega, ki ima sijajno obleko, in mu rečete: imej delo popolno, da boste popolni in dovršeni, Ti sedí sem lepo, in beraču rečete: Ti stoj tam, ali v ničemur pogrešni. **5** Če pa ima kdo izmed vas pa sedí sem pod podnožje moje; **4** Ali niste dvomili pre malo modrosti, prosi je naj od Boga, kateri vsem v sebi in ste postali sodniki slabih misli? **5** Čujte, daje obilo, in nikomur ne oponaša; in dala se mu bratje moji ljubljeni: ni li Bog izbral beračev tega bode. **6** Prosi pa naj v veri, brez dvomljenga; kdor sveta bogatih v veri in dedičev kraljestva, katerega namreč dvomi, podoben je valu morskemu, ki ga veter je obljubil njim, ki ga ljubijo. **6** Vi pa ste zaničevali goni in premetava. **7** Naj namreč ne misli tisti človek, berač. Ali vas ne zatirajo bogatini, in oni vas vlačijo da bode kaj dobil od Gospoda; **8** Mož omahljiv je pred sodbe? **7** Ali ne preklinjajo oni lepega imena, nestanoviten na vseh potih svojih. **9** Ponaša pa naj se katero se vam prideva? **8** Če pa izpolnjujete kraljevo brat nizki v visokosti svoji; **10** Bogati pa v ponižnosti postavo, po pismu: "Ljubi bližnjega svojega kakor svoji, kajti minil bode kakor trave cvet. **11** Kajti vzšlo sebe," prav delate; **9** Če pa gledate na lice, greh je solnce z vročino in posušilo je travo, in cvet njen delate, in postava vas dopričuje za prestopnike. **10** je odpadel, in lepota lica njenega je izginila. Tako kajti kdor bi izpolnjeval celo postavo, pregrešil pa se bode tudi bogatin zvenil na potih svojih. **12** Blagor zoper eno, postal je vseh dolžan. **11** Kajti on, ki je možu, kateri prebije izkušnjavo; ker izkušen zadobode rekel: "Ne prešestvuj," rekel je tudi: "Ne ubijaj"; če pa venec življenja, katerega je obljubil Gospod njim, ki ne bodeš prešestoval, ubijal pa, postal si prestopnik ga ljubijo. **13** Nihče naj, izkušan, ne reče: Od Boga postave. **12** Tako gorovite in tako ravnajte, kakor sem izkušan; kajti Bog je neizkušljiv in hudo, in sam kateri bodete sojeni po svobode postavi; **13** Kajti ne izkuša nikogar. **14** Sleherni pa je izkušan, kogar sodba je neusmiljena njemu, ki ni delal usmiljenja, lastna sla vleče in vabi; **15** Potem ko je sla izpočela, in usmiljenje se ne mení za sodbo. **14** Kaj pomaga, rodi pregreho, pregra pa, ko je dovršena, rodí smrt. bratje moji, če kdo pravi, da ima vero, dél pa nima? **16** Ne tavajte, bratje moji ljubljeni; **17** Vsak dober dar Vera ga vendar rešiti ne more! **15** Če pa je brat nag in vsako darilo popolno prihaja dol od očeta luči, ali sestra, in pogrešata vsakdanje hrane, **16** Pa bi pri katerem ni izprenembe ali osenčanja obrnitve. jima kdo izmed vas rekel: "Hodita v miru, grejta se **18** Po volji svoji nas je rodil po besedi resnice, da in sitita", a jima ne bi dali, kar je telesu potrebno, bodimo neka prvina stvarí njegovih. **19** Zatorej, bratje kaj pomaga? **17** Tako tudi vera, ako nima dél, mrtva moji ljubljeni, bodi vsak človek nagel v poslušanje, je ob sebi. **18** Ali poreče kdo: Ti imaš vero, in jaz počasen v gorovjenje, počasen v jezo; **20** Kajti jeza imam dela; pokazi mi vero svojo iz svojih dél, in jaz ti človekova ne dela pravice Božje. **21** Zato odloživši pokažem iz svojih dél vero svojo. **19** Ti veruješ, da je sleherno nesnago in obilost hudobije sprejmite v Bog eden; prav delaš; tudi hudi duhovi verujejo in krotkosti vsajeno besedo, ki more rešiti duše vaše. **22** groza jih je; **20** Hočeš pa vedeti, človek prazni, da je Bodite pa delalci besede in ne samo poslušalci, ki vera brez del mrtva? **21** Ali Abraham, oče naš, ni bil se sami slepé. **23** Ker če je kdo poslušalec besede, po delih opravičen, ko je nesel Izaka sina svojega na ne pa delalec, on je podoben možu, ki ogleduje v oltar? **22** Vidiš, da je vera sodelovala z deli njegovimi, ogledalu rojstva svojega obliče; **24** Pogledal se je in iz del se je vera popolnila? **23** In izpolnilo se je namreč in odšel, in hitro je pozabil, kakošen je bil. pismo, ki pravi: "Abraham pa je veroval Bogu, in **25** Kdor pa je pogledal v popolno postavo svobode vštevalo se mu je v pravico" in "priatelj Božji" se in v njej ostal on, ki ni postal pozabljen poslušalec je imenoval. **24** Vidite torej, da se iz dél opravičuje nego delalec dela, on bode srečen v dejanji svojem. človek, in ne iz vere samo? **25** Enako pa se ni tudi **26** Če meni kdo med vami, da je bogaboječ, pa ne Rahab kurba opravičila iz dél, ko je sprejela poslanice brzda jezika svojega, nego vara svoje srce, njegova in odpravila po drugi poti? **26** Kakor je namreč telo bogaboječnost je ničeva. **27** Bogaboječnost čista in brez duha mrtvo, tako je tudi vera brez del mrtva. neoskrunjena pred Bogom in očetom je ta, skrbeti za

3 Ne bodite mnogi učitelji, bratje moji, vedoč da kdor obrekuje brata, in sodi brata svojega, obrekuje dobitimo večjo sodbo; **2** Kajti mnogo grešimo vsi. Če kdo v besedi ne greši, ta je popoln mož, zmožen brzdati tudi celo telo. **3** Glej, konjem devamo brzde v gobce, da so nam poslušni, in vladamo cel njih život. **4** Glej, tudi ladije, ki so tako velike, in ki jih silni vetrovi gonijo, vlada najmanjše krmilo, kamorkoli hoče vodnikov naklep. **5** Tako je tudi jezik majhen ud in se ponaša. Glej, majhen ogenj, kolikošen gozd zažge! **6** Tudi jezik je ogenj, svet krivice. Tako se kaže jezik med udi našimi, ki oskrunja cel život in zažiga rojstva kolo, njega pa zažiga pekel; (**Geenna g1067**) **7** Kajti sleherno naravo zveri in tičev, laznine in morske živali kroti in je ukrotila narava človeška; **8** Jezika pa ne more krotiti nobeden človek; zlo neukrotno, poln smrtnega strupa! **9** Z njim blagoslavljamo Boga in očeta, in z njim preklinjamo ljudi, vstvarjene po podobi Božji; **10** Iz istih ust izhaja blagoslov in kletev. To, bratje, ne sme se tako goditi! **11** Saj pač studenec iz iste votline ne bruha sladko in grena! **12** Saj, bratje moji, smokva ne more roditi oliv ali trta smokev; tako noben studenec delati vode solne in sladke. **13** Kdo je moder in razumen med vami? Kaže naj iz lepega vedenja dela svoja v krotkosti modri. **14** Če pa imate bridko gorečnost in prepirljivost v srci svojem, ne ponašajte se in lagajte zoper resnico. **15** To ni modrost, ki prihaja od zgoraj, nego zemeljska, počutna, vražja. **16** Kjer je namreč gorečnost in prepirljivost, tam nerednost in vse zlo delo. **17** Modrost pa od zgoraj je prvič čista, potem mirna, rahla, poslušna, polna usmiljenja in dobrega sadú, nedvomna in odkritosčna. **18** Sad pa pravice se seje v miru njim, ki hranijo mir.

4 Odkod vojske in bitve med vami? Ne odtod, od želja vaših, vojskujočih se v vaših udih? **2** Poželite, a nimate; morite in želite iskreno, in ne morete doseči; borite se in vojskujete, a nimate, ker ne prosite; **3** ne prisezajte; ne pri nebu, ne pri zemlji, ne kake Prósите, a ne dobite, ker slabo prosite, da zapravljate v slah svojih. **4** Prešestniki in prešestnice, ali ne veste, da je priateljstvo sveta sovraštvo Božje? Kdor torej hoče biti svetu priatelj, postane Bogu sovražnik. **5** Ali menite, da pismo prazno goroviti: Zavistno želi duh, ki se je vselil v nas? **6** Daje pa večjo milost; zato pravi: "Bog se upira prevzetnim, poniznim pa daje milost." **7** bolniku, in ozdravil ga bode Gospod; in ako je storil Podložni torej bodite Bogu. Ustavlajte se hudiču, in grehe, odpustilo se mu bode. **16** Izpovedujte si med bežal bode od vas; **8** Bližajte se Bogu, in bližal se seboj grehe, in molite zase med seboj, da boste vam bode. Očedito roke, grešniki, in ocistite srca, omahljivci! **9** Čutite svoje gorje in žalujte in jokajte; smeh vaš naj se izpreobrne v žalovanje, in radost v pobitost. **10** Ponižajte se pred Gospodom in povišal vas bode. **11** Ne obrekujte se med seboj, bratje; in postavo in sodi postavo; če pa sodiš postavo, nisi delalec postave, nego sodnik. **12** Eden je postavodaj, ki more rešiti in pogubiti; ti kdo si, ki sodiš druzega? **13** Dejte torej vi, ki pravite: Danes ali jutri bodemo potovali v to mesto, in bivali ondi eno leto in tržili in pridobivali; **14** Ki ne veste, kaj bode jutri; kakošno namreč je življenje vaše? Kajti hlap je, ki se malo časa prikaže, potem pa izgine; **15** Mesto da govorite: Ako Bog hoče in bodemo živel, bodemo tudi storili ali ono. **16** Sedaj pa se ponašate v širokoustji svojem; vsako ponašanje tako je hudobno. **17** Kdor torej zna dobro delati in ne dela, njemu je greh.

5 Dejte torej, bogatini, jokajte javkajoč o bedah, katere vam pridejo; **2** Bogastvo vaše je iztrohnelo, in oblačila vaša so moli snedli; **3** Zlato vaše in srebro je zrjavelo, in njih ruja bode v pričanje vam, in žrla meso vaše kakor ogenj; zaklade ste zbirali v zadnjih dnevih. **4** Glej, plačilo delalcev, kateri so kosili polja vaša, ki ste ga jim utrgali, kriči; in vpitje ženjic prišlo je do ušes Gospoda Sabaot. **5** V požréšnosti ste na zemlji živelni in razkošnosti; srca svoja ste redili kakor o dnevi klanja. **6** Obsodili, ubili ste pravičnega; ne ustavlja se vam! **7** Bodite torej potprežljivi, bratje, do prihoda Gospodovega. Glej, ratar pričakuje drazega sadú zemljé, potprežljiv zanj, da dobi dež zgodnji in kasni; **8** Bodite potprežljivi tudi vi, pokrepčajte srca svoja, ker prihod Gospodov se je približal. **9** Ne zdihujte drug zoper druzega, bratje, da ne boste obsojeni; glej, sodnik stoji pred vrat! **10** Za zgled vzemite trpljenja in potprežljivosti, bratje, prroke, kateri so govorili v imenu Gospodovem. **11** Glej, blagrujemo stanovitne; o stanovitnosti Jobovi ste čuli, in konec Gospodov ste videli; ker usmiljen je Gospod in milosrčen. **12** Pred vsem pa, bratje moji, ne pridezajte; ne pri nebu, ne pri zemlji, ne kake druge prisege; bodi pa vaše; dá, dá, in ne, ne! da ne padete pod sodbo. **13** Trpi li kdo med vami? moli naj; da je li kdo dobre volje? prepeva naj. **14** Je-li kdo bolan med vami? pokliče naj k sebi starejšine občine, in molijo naj nad njim, ter pomazljijo ga z oljem v imenu Gospodovem; **15** In molitev vere bode pomagala ozdravljeni! Mnogo more krepka molitev pravičnega. **16** Izpovedujte si med seboj grehe, in molite zase med seboj, da boste vam bode. **17** Elija je bil človek enakočuten z nami in v molitvi je molil, naj ne dežuje, in deževalo ni na zemlji tri leta in mesece tri; **18** In zopet je molil, in nebo je dalo dežja, in zemlja je rodila sad svoj. **19** Bratje, ako kdo med

vami zubrede od resnice in ga kdo nazaj pripelje, **20**
Vedi, da kdor nazaj pripelje grešnika s krive poti, rešil
bode dušo njegovo smrti, in pokril grehov obilost.

1 Peter

1 Peter apostelj Jezusa Kristusa izvoljenim tujcem raztrosa v Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji in Bitiniji; **2** Po sklepu Boga očeta v posvečenji Duha, v pokorščino in pokropljenje s krvjo Jezusa Kristusa; milost in mir naj se vam napolni. **3** Hvaljen Bog in oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri je po obilem usmiljenju svojem prerodil nas v živo upanje po vstajenji Jezusa Kristusa od mrtvih, **4** V dedščino nemiljivo in neoskrunjeno in nevenljivo, hranjeno v nebesih za nas, **5** Kateri se v moči Božji po veri hranimo v zveličanje, pripravljeno, da se razodene v skrajnem času; **6** V katerem se radujete ravnokar nekaj časa, (ako treba), v žalosti, v mnogoterih izkušnjavah; **7** Da se izkušnja vere vaše najde za mnogo dražjo od minljivega, a vogni izkušenega zlata, v hvalo in čast in slavo v razodetji Jezusa Kristusa, **8** Katerega ne poznajoč ljubite, v katerega sedaj ne gledajoč a veruoč radujete se v radosti neizrečni in oslavljeni; **9** Ko ste zadobili namen vere svoje, zveličanje duš. **10** O katerem zveličanji so preiskavali in izsledovali preroki, kateri so prerokovali o milosti proti vam, **11** Preiskujoč, na kateri ali kakošen čas meri Duh Kristusov, kateri je v njih naprej pričal za trpljenja Kristusova in slave po njih; **12** Katerim se je razodelo, da tistega niso podajali sebi, nego nam, kar se vam je sedaj oznanilo po njih, kateri so vam oznanjali evangelj v Duhu svetem poslanem z nebes, v kar angeli pogledati želé. **13** Zato opašite ledja razuma svojega, bodite trezni, in upajte popolnoma v milost, katera se vam prinaša v razodetji Jezusa Kristusa; **14** Kakor pokorščine otroci, ne ravnajoč se po prejšnjih željah v nevednosti svoji, **15** Nego po svetem, kateri vas je poklical, bodite tudi sami sveti v vsem vedenji. **16** Ker pisano je: "Sveti bodite, ker sem jaz svet." **17** In če očeta imenujete njega, ki sodi brez licegledja po vsakega delu, vedite se v strahu tujčevanja svojega čas; **18** Vedoč, da niste odkupljeni z minljivim, srebrom ali zlatom, iz praznega življenja svojega podedovanega od očetov, **19** Nego z drago krvjo kakor jagnjeta brez madeža in hibe, Kristusa; **20** Kateri je bil naprej namenjen pred ustanovitvijo sveta, prikazal pa se je v zadnjih časih za vas, **21** Kateri po njem verujete v Boga, ki ga je obudil iz mrtvih in dal mu slavo, da je vera vaša tudi upanje v Boga. **22** Posvetivši duše svoje v pokorščini resnice po Duhu v bratoljubje odkritosrčno, ljubite se iz čistega srca med seboj iskreno, **23** Prerojeni ne iz semena minljivega, nego nemiljivega, po besedi Boga, ki živi in ostane

vekomaj. (aiōn g165) **24** Kajti "Vse meso je kakor trava, in vsa slava človekova kakor trave cvet. Posušila se je trava, in cvet njen je odpadel; **25** Beseda pa Gospodova ostane vekomaj." Ta pa je beseda, katera se vam je oznanila. (aiōn g165)

2 Odloživši torej vso hudobijo in vso zvijačo in licemerstva in zavisti in vsa obrekovanja, **2** Kakor novorojena deteta hrepenite po pametnem, nepokvarjenem mleku, **3** Da v njem rastete, če ste res okusili, da je blag Gospod. **4** K njemu pristopivši, kamenu živemu, ki so ga zavrgli ljudje, izvoljen pa je pri Bogu in čisljan, **5** Bodite tudi vi, kakor živo kamjenje zidani, hiša duševna, duhovništvo sveto, da darujete duševne daritve po volji Bogu po Jezusu Kristusu. **6** Zato je tudi pisano v pismu: "Glej, na Sijon denem vogelnji kamen, izvoljen, čisljan, in kdor veruje vanj, ne bode se osramotil." **7** Vam torej čast, verujočim; nepokornim pa "kamen, katerega so zavrgli zidarji, ta je postal za vogelnji kamen," in "kamen izpotike in pohušanja skala;" **8** Kateri se izpotikajo, ker so nepokorni besedi, za kar so bili tudi postavljeni; **9** Vi pa "rod izvoljeni, duhovništvo kraljevo, ljudstvo sveto," ljudstvo za last, da oznanjajte kreposti njega, ki vas je poklical iz temé v čudovito svetlubo svojo; **10** Kateri nekdaj ne ljudstvo, sedaj pa ljudstvo Božje; ne pomiloščeni, sedaj pa pomiloščeni. **11** Ljubljeni, opominjam vas kakor tujce in popotnike, da se zdržujete mesnih poželenj, katera se vojskujejo zoper dušo; **12** Vedenje svoje med pogani imejte lepo, da, ker vas obrekujejo kakor hudodelnike, iz dobrih děl, ko jih vidijo, slavé Boga o dnevi obiskanja. **13** Bodite torej podložni vsaki stvari človeški zavoljo Gospoda; bodi si kralju, kakor najvišjemu; **14** Bodи si poglavarjem, kakor po njem poslanim v kazen hudodelnikov, a dobrodelnikov hvalo; **15** Ker tako je volja Božja, da z dobrimi deli zamašujete nespametnih ljudi nevednost; **16** Kakor svobodni in ne za pokrivalo hudobije imajoč svobodo, nego kakor hlapci Božji. **17** Vse spoštujte, bratovščino ljubite, Boga se bojte, kralja čestite! **18** Hlapci, podložni bodite v vsem strahu gospodom, ne samo dobrim in rahlim, nego tudi osornim. **19** Kajti to je milost, ako kdo iz vestnosti do Boga prenaša težave, po krivem trpeč. **20** Kaka namreč slava, če bodete trpeli grešeč in zato tepeni? Nego če ste dobro delajoč in trpeč stanovitni, to je milost pri Bogu. **21** Kajti v to ste bili poklicani, ker je tudi Kristus trpel za vas, zapustivši vam zgled, da hodite po sledovih njegovih; **22** "Kateri ni storil greha, in zvijača se ni našla v ustih njegovih," **23** Kateri psovan ni nazaj psoval, trpeč ni pretil, nego prepričal

sodečemu pravično; **24** Kateri je grehe naše sam na telesu svojem nesel na les, da bi grehom odumrli in živeli pravici; "po katerega progi ste bili ozdravljeni." **25** Bili ste namreč kakor ovce tavajoče, ali povrnili ste se zdaj k pastirju in čuvaju duš vaših.

3 Enako, žene, pokorne bodite svojim možem, da če tudi kateri niso poslušni besedi, pridobé se po vedenji žen brez besede, **2** Ko so videli v strahu sveto vedenje vaše. **3** Dika vaša ne bodi vnanja, spletanje lás, in navešanje zlatnine, ali oblačenje kril; **4** Nego skriti človek srca, v neminljivosti krotkega in mirnega duha, kateri je drag pred Bogom. **5** Tako namreč so se nekdaj dičile tudi svete žene, katere so upale v Boga, podložne svojim možem; **6** Kakor je bila Sara poslušna Abrahamu, imenujoč ga gospoda svojega. Katere otroci ste postale vé, če delate dobro in se ne bojite nobenega strahú. **7** Možjé, enako, živite z njimi po spoznanji, kakor slabšemu orodju ženskemu čast deleč, kakor tudi sodeliči milosti življenja, da se ne ovirajo molitve vaše. **8** Slednjič pa, vsi bodite enodušni, sočutni, bratoljubni, milosrčni, blagovoljni, **9** Ne vračajoč hudega za hudo, ali psovanja za psovanje; a nasprotro "blagoslavljajoč, vedoč, da ste za to poklicani, da podedovate blagoslov. **10** "Kajti kdor hoče življenje ljubiti in videti dobre dni, brzdá naj jezik svoj pred hudim, in ustne svoje, da ne govoré zvijače. **11** Ogiblje se naj hudega, in dela naj dobro; išče naj mirú in hodi za njim. **12** Ker oči Gospodove so nad pravičnimi in ušesa njegova nad njih molitvami; obliče pa Gospodovo nad njimi, ki delajo hudo." **13** In kdo je, da bi vam kaj hudega storil, če postanete posnemalci dobrega? **14** Ali ko bi tudi trpeli za pravico, blagor vam! "Strahú pa njih ne bojte se, in ne begajte se; **15** Gospoda pa Boga posvečujejte v srcih svojih." Pripravljeni pa bodite vedno na zagovor vsakemu, kateri zahteva od vas odgovora za upanje v vas, s krotkostjo in strahom; **16** In dobro vest imejte, da se v tem, za kar vas obrekajo kakor hudodelnike, osramoté, kateri obrekajo vaše lepo vedenje v Kristusu. **17** Kajti bolje, da dobro delajoč, če hoče volja Božja, trpite, nego hudo delajoč; **18** Ker tudi Kristus je enkrat za grehe trpel, pravični za krivične, da nas pripelje Bogu; usmrten v mesu, oživljen pa v duhu, **19** V katerem je tudi šel in oznanjal duhovom v ječi, **20** Kateri so bili nekdaj neposlušni, ko je enkrat potrpežljivost Božja čakala o dnevih Noeta, ko se je napravljala ladija, v katero se je rešilo malo, to je osem duš, po vodi; **21** Čemur podoben tudi zdaj nas rešuje krst (ne mesne nesnage odloga, nego dobre vesti obljava do Boga), po vstajenji Jezusa

Kristusa, **22** Kateri je na desnici Božji, po vnebohodu, in podredjeni so mu angeli in oblasti in moči. **4** Ker je torej Kristus za nas trpel v mesu, oborožite se tudi vi z istim mišljenjem; ker kdor je trpel v mesu,jenjal je grešiti; **2** Da ne živite več človeškim slam, nego volji Božji ostali čas v mesu. **3** Dovolj namreč nam bodi pretekli čas življenja, da smo delali poganov voljo, hodeč v nezmernosti, slah, pijanosti, požrešnosti, pijančevanji in nepostavnem malikovanji; **4** Zato se čudijo, da ne letate z njimi v isto razuzdanost nezmernosti, obrekajoč; **5** Kateri bodo odgovor dajali njemu, ki je pripravljen soditi žive in mrtve. **6** Zato se je namreč tudi mrtvim oznanjal evangelj, da se sodijo po človeško v mesu, živé pa po Božje v duhu. **7** Vsega konec pa se je približal; bodite torej pametni in trezni za molitve; **8** Pred vsem pa ljubezen med seboj iskreno imajoč, ker ljubezen bode pokrila grehov obilost;" **9** Gostoljubni med seboj, brez godrnjanja. **10** Kakor je kateri dar prejel, delite si ga med seboj, kakor dobrí gospodarji mnogotere milosti Božje; **11** Če kdo govori, kakor izreke Božje; če kdo streže, kakor iz moči, katero deli Bog; da se v vsem oslavljá Bog po Jezusu Kristusu, kateremu je slava in moč na vekov veki. Amen. (aiōn g165) **12** Ljubljeni, ne čudite se ognjeni preskušnji v vas, ki vam prihaja za izkušnjo, kakor da se vam godi kaj tujega, **13** Temuč kakor ste deležni trpljenja Kristusovega, veselite se, da se boste tudi v razodenji slave njegove hvallii in veselili. **14** Če vas psujejo v imenu Kristusovem, blagor vam; kajti slave in Božji Duh počiva nad vami: zanje se preklinja, za vas pa se oslavljá. **15** Kajti nihče iz med vas naj ne trpi kakor morilec, ali tat, ali hudodelnik, ali kakor lakomnik; **16** Če pa kakor kristijan, ne bodi ga sram, a slavi naj Boga zategadelj. **17** Kajti čas, da začne sodba od hiše Božje; če pa najprej od nas, kaj bo tistih konec, kateri so neposlušni evangelju Božjemu? **18** In, če se s težka reši pravični, kje ostane brezbožni in grešnik?" **19** Zato naj tudi, kateri trpē po volji Božji, kakor zvestemu stvarniku izročajo duše svoje v dobrodelstvu.

5 Starejšine med vami opominjam, sostarejšina in priča trpljenj Kristusovih, deležnik tudi slave, ki se ima razodeti: **2** Pasite čedo Božjo med vami, nadzorajoč ne po sili, nego prostovoljno; tudi ne za grd dobiček, nego radowoljno, **3** Tudi ne kakor gospodovalci dedščin, nego kakor zgledi postavši čede; **4** In ko se bode prikazal višji pastir, dobili boste nevenljivi venec slave. **5** Enako, mlajši, pokorni bodite starejšim; vsi pa pokorni si med seboj, privežite si poniznost; ker "Bog se ustavlja prevzetnim, poniznim

pa daje milost." **6** Ponižajte se tedaj pod mogočno roko Božjo, da vas povviša ob času; **7** Vso skrb svojo vrzite nanj, ker on skrbi za vas. **8** Trezni bodite, čujte, ker nasprotnik vaš, hudič, kakor lev rujoveč hodi okrog in išče koga bi pogolnil. **9** Njemu se ustavljamte, trdni v veri, vedoč, da ista trpljenja prenaša bratovščina vaša na svetu. **10** Bog pa vse milosti, kateri nas je poklical v večno slavo svojo v Kristusu Jezusu, po kratkem trpljenji pripravi vas sam, utrdi, pokrepčaj, ustanovi! (aiōnios g166) **11** Njemu slava in moč na vekov vake! Amen. (aiōn g165) **12** Po Silvanu sem vam, zvestem bratu, kakor sodim, na kratko pisal, opominjajoč in pričajoč, da je tá prava milost Božja, v kateri stojite. **13** Pozdravlja vas izvoljena v Babilonu, in Marko sin moj. **14** Pozdravljamte se med seboj v poljubu ljubezni. Mir vam vsem v Kristusu Jezusu! Amen.

2 Peter

1 Simeon Peter hlapec in apostel Jezusa Kristusa, njim, ki so zadobili z nami enakovredno vero v pravici Boga našega in zveličarja Jezusa Kristusa; **2** Milost vam in mir naj se napolni v spoznaji Boga in Jezusa Gospoda našega. **3** Ker nam je Božja moč njegova vse za življenje in pobožnost podarila, po spoznani njega, ki nas je poklical po slavi in kreposti, **4** Po katerih so se nam podarile največje in dragocene obljube, da postanete po njih deležniki Božje narave, ter ubežite pogubi, ki je v poželenju na svetu; **5** Ravno za to, prinesite sleherno pridnost, in pridodelite v veri svoji krepot, v kreposti pa spoznanje, v spoznani pa zmernost, **6** V zmernosti pa stanovitnost, v stanovitnosti pa pobožnost, **7** V pobožnosti pa bratoljubje, v bratoljubji pa ljubezen. **8** Kajti če je to pri vas in obilo, dela, da niste nedelavni in nerodovitni v spoznanje Gospoda našega Jezusa Kristusa; **9** Kdor namreč nima tega, on je slep, kratkovid, in je pozabil očiščenja prejšnjih grehov svojih. **10** Zato se, bratje, bolj trudite, da utrdite poklic svoj in izvoljenje; kajti če tako delate, ne izpotaknete se nikdar. **11** Kajti tako se vam bode obilo dovolil vhod v večno kraljestvo Gospoda našega in zveličarja Jezusa Kristusa. (αιῶνις g166) **12** Zato ne budem v nemar pustil, vedno opominjati vas tega, dasi veste in ste utrjeni v dani vam resnici. **13** Pravično pa se mi zdí, dokler sem v tej koči, zbujati vas v opominjanju; **14** Vedoč, da skoraj pride odloga koče moje, kakor mi je tudi Gospod naš Jezus Kristus naznani. **15** Potrudil se pa budem, da boste imeli po mojem odhodu vedno spominjati se tega. **16** Kajti ne držeč se izmišljenih basni, oznanili smo vam Gospoda našega Jezusa Kristusa moč in prihod, nego ker smo bili samovidne priče njegovega veličastva. **17** Kajti prejel je od Boga očeta čast in slavo, ko mu je prišel tak glas od veličastne slave: Ta je sin moj ljubljeni, kateri mi je po volji." **18** In ta glas smo mi slišali prihajoč z neba, ko smo bili z njim na sveti gori. **19** In trdnejš imamo besedo prerokško, na katero po pravici pazite, kakor na svetilnico, ki sveti na temnem kraju, dokler dan ne prisije, in danica vzide v sriči vaših; **20** To najprej spoznajoč, da nobeno prerokovanje pisma ni lastne razrešitve; **21** Kajti prerokovanje ni nikdar prišlo po volji človeški, nego od Duha svetega gnani so govorili sveti ljudje Božji.

2 Bili so pa tudi lažipreroči v ljudstvu, kakor bodo tudi med vami lažiučitelji, kateri bodo zraven vpeljavali pogubne razkole in zatajevali Gospoda, ki jih je

odkupil, pripravljač si naglo pogubo; **2** In mnogo jih bode hodilo za njih pogubami, za katerih voljo se bode obrekovala pot resnice; **3** In v lakomnosti vas bodo z izmišljenimi besedami prekanjali, katerim sodba že zdavnaj ne odlaša, in poguba njih ne spí. **4** Kajti Bog ni prizanesel angelom, ki so grešili, temuč jih z verigami temé v pekel pahnil in hraniti jih dal v sodbo. (Tartaroō g5020) **5** In staremu svetu ni prizanesel, nego Noeta osmega ohranil za glasnika pravice, **6** Ko je potop svetu brezbožnih poslal, in je mesti Sodom in Gomoro upepelivši v pogubljenje odsodil, zgled postavivši njim, ki bodo brezbožni, **7** In pravičnega Lota, trpečega od razuzdanega vedenja neukrotnih, je otél. **8** (Kajti s pogledom in sluhom je pravični dan na dan pravično dušo mučil z nepostavnimi deli, prebivajoč med njimi); **9** Gospod vé pobožne rešiti iz izkušnje, krvične pa za dan sodbe hraniti v kaznovanje; **10** Najbolj pa nje, ki hodijo za mesom v poželenju oskrumbe, in zaničujejo gospostvo. Predrniki samopašni, ne bojé se preklinjati slave; **11** Kjer angeli, po kreposti in moči večji, ne izrekajo proti njim pred Gospodom preklinjajoče sodbe. **12** Ti pa, kakor nespametne živali telesne stvarjene v lov in klanje, v tem, česar ne poznajo, preklinjajoč, bodo se pogubili v pogubi svoji, prejemši krvice plačilo. **13** Oni, katerim se veselje zdí požrešnost po dnevi, madeži in sramote, razuzданo živeč v zmotah svojih in gostec se z vami, **14** Oči imajoč polne prešestrnice in brez pokoja v grehu; vabeč duše neutrjene, imajoč srce vajeno lakomnosti, prekletstva otroci, **15** Ki so zapustivši ravno pot tavali, hodili po poti Balaama sina Bosorjevega, kateri je ljubil krvice plačilo, **16** A prejel lastne nepostavnosti posvarilo; brezglasno uprežno živinče, ki je izpregovorivši s človeškim glasom, zabranilo prerokovo nespamet. **17** Ti so studenci brez vode, megle, ki jih goni vihar, katerim je hranjen mrak teme vekomaj. (questioned) **18** Kajti prazno zabuhlost govoreč vabijo v poželjivostih mesa, v razuzdanosti nje, kateri so v resnici ubežali njim, ki hodijo po zmotnjavi, **19** Obetajoč jim svobodo, ko so sami hlapci pogube; kajti od kogar je kdo premagan, njegov je tudi hlapec postal. **20** Kajti če se taki, ki so ubežali oskrumbam sveta v spoznani Gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa, zopet zapletó vanje in so premagani, zgodilo se jim je zadnje hujše od prvega. **21** Kajti bolje jim je bilo, da bi ne bili spoznali pota pravice, nego spoznavši obrniti se zopet od dane jim svete zapovedi. **22** Prigodilo se jim je pa po resničnem pregovoru: "Pes, ki se je obrnil k lastni izblivi," in "Svinja omita v lužo blatno."

3 Tu vam, ljubljeni, pišem že drugi list, v oběh zbujam
v opominu vaš čisti razum; **2** Da se spominjate prej
govorjenih besed svetih prerokov, in nas aposteljnov
zapovedi Gospoda in zveličarja; **3** To najprej vedoč,
da pridejo v zadnjih dnevih posmehovalci, hodeči po
lastnih svojih poželenjih, **4** In govoreči: Kje je obljuba
prihoda njegovega? Kajti odkar so legli očetje, vse
ostane tako od stvarjenja začetka. **5** Kajti hotoma ne
vedoč tega, da so bila od nekdaj nebesa in zemlja, ki je
postala iz vode in z vodo, po besedi Božji; **6** Po katerih
je tedanji svet pognil z vodo potopljen; **7** Sedanja
nebesa pa in zemlja shranjena so z isto besedo,
ognju hranjena za dan sodbe in pogube brezbožnih
ljudi. **8** To eno pa vam ne bodi skrito, ljubljeni, da
je en dan pred Gospodom kakor tisoč let, in tisoč
let kakor en dan. **9** Gospod ne odlaša z obljubo, kar
neki imajo za odlašanje; nego potrežljiv je z nami,
ker noče, da se pogubé neki, nego da vsi pridejo do
pokore. **10** Prišel pa bode dan Gospodov kakor tat po
noči, v katerem preidejo nebesa z ropotom, in prvine,
razpadejo goreč, in zemlja in dela na nji zgoré. **11**
Ko torej vse to razpada, koliki morate biti v svetem
vedenju in pobožnosti, **12** Čakajoč in hrepeneč po
prihodu dneva Gospodovega, po katerem nebesa
razpadejo v ognji, in se prvine goreč raztopé? **13**
Novih pa nebes in zemlje nove pričakujemo po obljubi
njegovi, v katerih prebiva pravica. **14** Zato, ljubljeni,
tega čakajoč, trudite se, da boste brez madeža in
brez hibe najdeni v miru pred njim; **15** In potrežljivost
Gospoda našega imejte za blaginjo; kakor vam je tudi
ljubljeni brat naš Pavel pisal po dani mu modrosti;
16 Kakor tudi v vseh listih, govoreč v njih o tem; v
katerih je nekaj težko razumljivega, kar nevedni in
neutrjeni zavijajo, kakor tudi ostala pisma, v lastno
pogubo svojo. **17** Vi torej, ljubljeni, ki to naprej veste,
pazite, da vas pregrešnih zmota za seboj ne potegne
in ne padete iz lastnega trdega stanja; **18** Temveč
rastite v milosti in spoznanji Gospoda našega in
zveličarja Jezusa Kristusa. Njemu slava sedaj in
vekomaj! Amen. (aiōn g165)

1 Janez

1 Kar je bilo s konca, kar smo čuli, kar smo videli na svoje oči, kar smo gledali, in so tipale naše roke, o besedi življenja; **2** (In življenje se je prikazalo, in videli smo in pričamo, in oznanjamamo vam večno življenje, katero je bilo pri očetu, in prikazalo se je nam:) (aiōnios g166) **3** Kar smo videli in čuli, oznanjamamo vam, da imate tudi vi deleštvvo z nami; in deleštvvo naše je z očetom in sē sinom njegovim Jezusom Kristusom. **4** In to vam pišemo, da bode veselje vaše napolnjeno. **5** In to je oznanilo, katero smo slišali od njega in ga oznanjamamo vam, da je Bog luč, in teme v njem ni nobene. **6** Ako pravimo, da imamo deleštvvo z njim in hodimo po temi, lažemo in ne delamo resnice; **7** Če pa hodimo po luči, kakor je on v luči, imamo deleštvvo med seboj, in kri Jezusa Kristusa sina njegovega nas očišča slehernega greha. **8** Ako pravimo, da nismo greha, sami sebe slepimo, in resnice ni v nas. **9** Če spoznavamo grehe svoje, zvest je in pravičen, da nam odpusti grehe in očisti nas sleherne krivice. **10** Ako pravimo, da nismo grešili, delamo ga za lažnika, in besede njegove ni v nas.

2 Otročiči moji, to vam pišem, da ne grešite, in če kdo greši, imamo odvetnika pri očetu, Jezusa Kristusa pravičnega; **2** In on je sprava za grehe naše; ne pa samo za naše, nego tudi za ves svet. **3** In v tem spoznavamo, da smo ga spoznali, ako držimo zapovedi njegove. **4** Kdor pravi: "Spoznal sem ga, in ne drži zapovedi njegovih, lažnik je in v njem ni resnice; **5** Kdor pa drži besedo njegovo, v njem se je resnično popolnila ljubezen Božja. V tem spoznavamo, da smo v njem. **6** Kdor pravi, da v njem ostaja, mora, kakor je on živel, tudi tako živeti. **7** Bratje, ne pišem vam nove zapovedi, nego zapoved staro, katero ste imeli od začetka; zapoved stara je beseda, katero ste slišali od začetka. **8** Zopet vam pišem novo zapoved, kar je resnično v njem in v vas; ker tema izgine in luč resnična že sveti. **9** Kdor pravi, da je v luči, in sovraži brata svojega, v temi je do sedaj. **10** Kdor ljubi brata svojega, ostaja v luči in pohujšanja ni v njem. **11** Kdor pa sovraži brata svojega, v temi je, in po temi hodi in ne vé, kam gré, ker tema je oslepila oči njegove. **12** Pišem vam, otročiči, ker so vam grehi odpuščeni po imenu njegovem. **13** Pišem vam, očetje, ker ste spoznali njega, ki je od začetka. Pišem vam, mladenci, ker ste premagali hudobnega. Pišem vam, otročiči, ker ste spoznali očeta. **14** Pisal sem vam, očetje, ker ste spoznali njega, ki je od začetka. Pisal sem vam,

mladenci, ker ste krepki, in beseda Božja ostaja v vas, in premagali ste hudobnega. **15** Ne ljubite sveta, ne kar je na svetu. Če kdo ljubi svet, ni ljubezni očetove v njem; **16** Ker vse, kar je na svetu, poželenje mesa, in poželenje oči, in življenja napuh, ni iz očeta, nego iz sveta je. **17** In svet izgine in poželenje njegovo; kdor pa dela voljo Božjo, ostane vekomaj. (aiōn g165) **18** Odročiči, skrajna ura je, in kakor ste slišali, da protikrist se bliža, vstali so sedaj mnogi protikristi; **19** Odtod spoznavamo, da je skrajna ura. Iz nas so izšli, ali niso bili iz nas; kajti ako bi bili iz nas, ostali bi bili z nimi; ali izkazati se je moralno, da niso vsi iz nas. **20** In vi imate mazilo od svetega, in veste vse. **21** Nisem vam pisal, ker ne znate resnice, nego ker jo znate, in da ni nobena laž iz resnice. **22** Kdo je lažnik, če ne kdor tají, da Jezus je Kristus? Ta je protikrist, kateri tají očeta in sina. **23** Vsak, kateri tají sina, tudi očeta nima. **24** Vi torej, kar ste slišali od začetka, ostane naj v vas. Če ostane v vas, kar ste slišali od začetka, ostali bodete tudi vi v sinu in v očetu. **25** In ta je obljava, katero nam je on obljudil, večno življenje. (aiōnios g166) **26** To sem vam pisal za tiste, ki vas slepé. **27** In vi, mazilo, katero ste prejeli od njega, ostane v vas, in treba ni, da bi vas kdo učil; nego kakor vas isto mazilo uči vsega, in je resnično, in ni laž; in kakor vas je učilo, ostanete v njem. **28** In sedaj, otročiči, ostanite v njem, da, kader se prikaže, imamo zaupanje, in se ne osramotimo pred njim o prihodu njegovem. **29** Ako veste, da je pravičen, spoznajte, da je vsak, kateri dela pravico, iz njega rojen.

3 Glejte, koliko ljubezen nam je dal oče, da se imenujemo otroci Božji. Zato nas svet ne spoznava, ker ni njega spoznal. **2** Ljubljeni, sedaj smo otroci Božji; in ni se še pokazalo, kaj bodemo; vemo pa, da, kader se pokaže, bodemo njemu enaki, ker ga bodemo videli, kakor je. **3** In vsak, kdor ima upanje to v njega, posvečuje se, kakor je on svet. **4** Vsak, kdor dela greh, dela tudi krivico; in greh je krivica. **5** In veste, da se je on prikazal, da vzame grehe naše; in greha ni v njem. **6** Vsak, kdor v njem ostane, ne greši; vsak, kdor greši, ni ga videl, in ni ga spoznal. **7** Odročiči, nihče naj vas ne slepi; kdor dela pravico, je pravičen, kakor je on pravičen. **8** Kdor dela greh, je iz hudiča; ker hudič greši od začetka. Za to se je prikazal sin Božji, da razdene dela hudičeva. **9** Vsak, kdor je rojen iz Boga, ne dela greha, ker seme njegovo ostaja v njem; in grešiti ne more, ker je rojen iz Boga. **10** V tem so očitni otroci Božji in otroci hudičevi. Vsak, kdor ne dela pravice, ni iz Boga, in kdor ne ljubi brata

svojega. **11** Kajti to je oznanilo, katero ste slišali od se med seboj. **12** Boga ni nihče nikdar videl; če se začetka, da se ljubimo med seboj; **12** Ne kakor je bil ljubimo med seboj, ostaja Bog v nas, in ljubezen Kajn iz hudobnega in je ubil brata svojega; in za kaj njegova je popolnjena v nas. **13** V tem spoznavamo, ga je ubil? Ker so bila hudobna dela njegova, dela da ostajamo v njem, in on v nas, ker nam je dal iz pa brata njegovega pravična. **13** Ne čudite se, bratje Duha svojega. **14** In mi smo gledali in pričamo, da je moji, če vas svet sovraži. **14** Mi vemo, da smo prešli iz oče poslal sina zveličarja sveta. **15** Kdor spozna, da smrti v življenje, ker ljubimo brate; kdor ne ljubi brata, je Jezus sin Božji, v njem ostaja Bog in on v Bogu. **16** ostaja v smrti. **15** Vsak, kdor sovraži brata svojega, In mi smo spoznali in verovali ljubezen, katero ima je ljudomorc; in veste, da noben ljudomorec nima Bog v nas. Bog je ljubezen, in kdor ostaja v ljubezni, večnega življenja, ki bi ostalo v njem. (*aiōnios g166*) **16** ostaja v Bogu, in Bog v njem. **17** V tem se je popolnila V tem smo spoznali ljubezen, da je on dal dušo svojo ljubezen z nami, da imamo zaupanje o dnevi sodbe, za nas; tudi mi moramo dati duše za brate. **17** Kdor da, kakor je on, smo tudi mi na tem svetu. **18** Strahú pa ima živež sveta, in gleda brata svojega, ki ima ni v ljubezni, temuč popolna ljubezen ven vrže strah, potrebo, in zapre osrčje svoje pred njim, kako ostane ker strah ima kazen; kdor pa se boji, ni se popolnil v ljubezen Božja v njem? **18** Otročiči moji, ne ljubimo z ljubezni. **19** Mi ga ljubimo, ker nas je on prvi ljubil. **20** besedo, ne z jezikom, nego v dejanji in resnici. **19** In Ako kdo pravi: Boga ljubim, in sovraži brata svojega, v tem spoznavamo, da smo iz resnice, in pred njim je lažnik; kajti kdor ne ljubi brata, katerega vidi, kako bodemo pregovorili srca svoja; **20** Kajti če nas srce more ljubiti Boga, katerega ne vidi? **21** In to zapoved obsoja, ker je Bog večji od srca našega, pozna tudi imamo od njega, da, kdor ljubi Boga, naj ljubi tudi vse. **21** Ljubljeni, če nas srce naše ne obsoja, imamo brata svojega.

zaupanje do Boga, **22** In karkoli prosimo, dobimo od njega, ker držimo zapovedi njegove, in delamo, kar mu je po volji. **23** In ta je zapoved njegova, da verujmo v ime sina njegovega, Jezusa Kristusa, in ljubimo se med seboj, kakor nam je dal zapoved. **24** In kdor drži zapovedi njegove, ostane v njem, in on v njem. In v tem spoznavamo, da ostaja v nas, iz Duha, katerega nam je dal.

4 Ljubljeni, ne verujte vsakemu duhu, nego presojajte duhove, ali so iz Boga; ker mnogo lažiprerokov je izšlo na svet. **2** V tem spoznate Duha Božjega: vsak duh, ki spoznava Jezusa Kristusa, da je prišel v mesu, je iz Boga. **3** In vsak duh, ki ne spoznava Jezusa Kristusa, da je prišel v mesu, ni iz Boga; in ta je protikristov, kateri ste slišali da pride, in sedaj je že na svetu. **4** Vi ste iz Boga, otročiči, in premagali ste jih; ker večji je on, ki je v vas, nego on, ki je v svetu. **5** Oni so iz sveta; za to govoré iz sveta, in svet jih posluša. **6** Mi smo iz Boga; kdor pozna Boga, posluša nas; kdor ni iz Boga, nas ne posluša; iz tega spoznavamo duha resnice in duha zmote. **7** Ljubljeni, ljubimo se med seboj; ker ljubezen je iz Boga, in vsak, kdor ljubi, rojen je iz Boga in pozna Boga; **8** Kdor ne ljubi, ni spoznal Boga, da je Bog ljubezen. **9** V tem se je razodela ljubezen Božja v nas da je sina svojega edinorojenega Bog na svet poslal, da živimo po njem. **10** V tem je ljubezen, ne ker smo mi ljubili Boga, nego ker je on ljubil nas, in poslal sina svojega v spravo za grehe naše. **11** Ljubljeni, če nas je Bog tako jubil, dolžni smo tudi mi ljubiti se med seboj. **12** Boga ni nihče nikdar videl; če se začetka, da se ljubimo med seboj; **12** Ne kakor je bil ljubimo med seboj, ostaja Bog v nas, in ljubezen Kajn iz hudobnega in je ubil brata svojega; in za kaj njegova je popolnjena v nas. **13** V tem spoznavamo, ga je ubil? Ker so bila hudobna dela njegova, dela da ostajamo v njem, in on v nas, ker nam je dal iz pa brata njegovega pravična. **13** Ne čudite se, bratje Duha svojega. **14** In mi smo gledali in pričamo, da je moji, če vas svet sovraži. **14** Mi vemo, da smo prešli iz oče poslal sina zveličarja sveta. **15** Kdor spozna, da smrti v življenje, ker ljubimo brate; kdor ne ljubi brata, je Jezus sin Božji, v njem ostaja Bog in on v Bogu. **16** ostaja v smrti. **15** Vsak, kdor sovraži brata svojega, In mi smo spoznali in verovali ljubezen, katero ima je ljudomorc; in veste, da noben ljudomorec nima Bog v nas. Bog je ljubezen, in kdor ostaja v ljubezni, večnega življenja, ki bi ostalo v njem. (*aiōnios g166*) **16** ostaja v Bogu, in Bog v njem. **17** V tem se je popolnila V tem smo spoznali ljubezen, da je on dal dušo svojo ljubezen z nami, da imamo zaupanje o dnevi sodbe, za nas; tudi mi moramo dati duše za brate. **17** Kdor da, kakor je on, smo tudi mi na tem svetu. **18** Strahú pa ima živež sveta, in gleda brata svojega, ki ima ni v ljubezni, temuč popolna ljubezen ven vrže strah, potrebo, in zapre osrčje svoje pred njim, kako ostane ker strah ima kazen; kdor pa se boji, ni se popolnil v ljubezen Božja v njem? **18** Otrečiči moji, ne ljubimo z ljubezni. **19** Mi ga ljubimo, ker nas je on prvi ljubil. **20** besedo, ne z jezikom, nego v dejanji in resnici. **19** In Ako kdo pravi: Boga ljubim, in sovraži brata svojega, v tem spoznavamo, da smo iz resnice, in pred njim je lažnik; kajti kdor ne ljubi brata, katerega vidi, kako bodemo pregovorili srca svoja; **20** Kajti če nas srce more ljubiti Boga, katerega ne vidi? **21** In to zapoved obsoja, ker je Bog večji od srca našega, pozna tudi imamo od njega, da, kdor ljubi Boga, naj ljubi tudi vse. **21** Ljubljeni, če nas srce naše ne obsoja, imamo brata svojega.

5 Vsak, kdor veruje, da Jezus je Kristus, rojen je iz Boga, in vsak, kdor ljubi njega, ki ga je rodil, ljubi tudi rojenega iz njega. **2** V tem spoznavamo, da ljubimo otroke Božje, kader ljubimo Boga, in držimo zapovedi njegove. **3** Kajti to je ljubezen Božja, da držimo zapovedi njegove; in zapovedi njegove niso težke. **4** Ker vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet; in ta je zmaga, ki je premagala svet, vera naša. **5** Kdo je, ki premaga svet, če ne kdor veruje, da je Jezus sin Božji? **6** Ta je, ki je prišel po vodi in krvi, Jezus Kristus; ne vodi samo, nego vodi in krvi; in Duh je, ki priča, ker Duh je resnica. **7** Ker trije so, ki pričajo v nebesih, Oče, Beseda in Duh sveti; in ti trije so eno. **8** In trije so, ki pričajo na zemlji, Duh in voda in kri, in ti trije so eno. **9** Če dobimo pričanje ljudí, pričanje Božje je večje; ker to je pričanje Božje, katero je pričal za svojega sina. **10** Kdor veruje v sina Božjega, ima pričanje in sebi; kdor ne veruje Bogu, naredil ga je za lažnika, ker ni veroval v pričanje, katero je Bog pričal za sina svojega. **11** In to je pričanje, da nam je Bog dal večno življenje, in to življenje je v sinu njegovem. (*aiōnios g166*) **12** Kdor ima sina, ima življenje; kdor nima sina Božjega, nima življenja. **13** To sem vam pisal, kateri verujete v ime sina Božjega, da veste, da imate večno življenje, in da verujete v ime sina Božjega. (*aiōnios g166*) **14** In to je zaupanje, katero imamo do njega, da, kader kaj prosimo po volji njegovi, nas sliši; **15** In če vemo, da nas sliši, česar prosimo, vemo, da imamo prošeno, česar smo prosili od njega. **16** Če kdo vidi brata svojega, da greši ne

greha za smrt, prosil bode, in dal mu bode življenje, grešečim ne za smrt. Je greh za smrt; ne za tega pravim, da naj prosi. 17 Vsaka grivica je greh; in je greh ne za smrt. 18 Vemo, da vsak, kdor je rojen iz Boga, ne greši; nego kdor je rojen iz Boga, hrani se, in hudobni se ga ne dotakne. 19 Vemo, da smo iz Boga, in cel svet leži v hudem. 20 Vemo pa, da je sin Božji prišel, in je nam dal razum, da spoznamo resničnega; in v resničnem smo, v sinu njegovem Jezusu Kristusu. Ta je resnični Bog in življenje večno.
(aiōnios g166) 21 Otročiči, ogibajte se malikov! Amen.

2 Janez

1 starejšina gospé izvoljeni in otrokom njenim, katere jaz ljubim v resnici, (in ne jaz sam, nego tudi vsi, ki so spoznali resnico), **2** Po resnici, katera ostaja v nas, in z nami bode vekomaj; (*aiōn g165*) **3** Z vami bode milost, usmiljenje, mir od Boga očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa, sina očetovega, v resnici in ljubezni. **4** Veselil sem se močno, ker sem našel izmed otrok tvojih, ki hodijo v resnici, kakor smo zapoved dobili od očeta. **5** In sedaj te prosim, pospá, ne da bi ti pisal novo zapoved, nego katero smo imeli od začetka, da se ljubimo med seboj. **6** In to je ljubezen, da živimo po zapovedih njegovih. To je zapoved, kakor ste slišali od začetka, da v njej živite; **7** Ker mnogi sleparji prišli so na svet, kateri ne spoznavajo Jezusa Kristusa, da je prišel v mesu. Ta je slepar in protikrist. **8** Pazite, da ne izgubimo, kar smo pridelali, nego dobimo polno plačilo. **9** Vsak, kdor prestopa in ne ostaja v uku Kristusovem, nima Boga; kdor ostaja v uku Kristusovem, ta ima očeta in sina. **10** Če kdo pride k vam, in ne prinese tega uka, ne sprejemajte ga v hišo, in ne pozdravljajte ga; **11** Kajti kdor ga pozdravlja, udeležuje se hudobnih del njegovih. **12** Mnogo sem imel vam pisati, a nisem hotel s papirjem in črnilom; ali upam priti k vam, in iz ust do ust govoriti, da bode veselje vaše popolno. **13** Pozdravljam te otroci sestre tvoje izvoljene. Amen.

3 Janez

1 Starejšimi Gaju ljubljenemu, katerega jaz ljubim v resnici. **2** Ljubljeni, v vsem želim, da se ti naj dobro godi in bodeš zdrav, kakor se dobro godi duši tvoji. **3** Kajti veselil sem se močno, ko so prišli bratje in so pričali za resnico twojo, kakor ti živiš v resnici. **4** Vecjega veselja nimam od tega, da čujem, da otroci moji živé v resnici. **5** Ljubljeni, zvesto ravnaš v tem, kar delaš za brate in za tujce, **6** Kateri so pričali za ljubezen twojo pred občino; in dobro bodeš storil, če jih spremljaš kakor je vredno Boga. **7** Kajti zaradi imena njegovega zo izšli, ničesa ne jemajoč od paganov; **8** Mi torej smo dolžni sprejemati take, da postanemo sodelalci resnici. **9** Pisal sem občini; ali Dijotrefej, ki hoče prvakovati med njimi, nas ne sprejme. **10** Zato, če pridem, opomnjam ga del njegovih, ki jih dela, s hudobnimi besedami blebetajoč zoper nas; in ne zadovoljen s tem, ne samo sam ne sprejema bratov, temuč tudi njim, ki hočejo, brani in jih iz občine meče. **11** Ljubljeni, ne posnemaj slabega, nego dobro. Kdor dobro dela, je iz Boga; kdor pa slabo dela, ni videl Boga. **12** Demetriju so pričali vsi in sama resnica; in tudi mi pričamo, in veste, da je pričanje naše resnično. **13** Mnogo sem imel pisati, ali nočem ti pisati s črnilom in peresom; **14** Upam pa videti te skoraj, in govorila bodeva iz ust do ust. Mir ti! Pozdravljam te prijatelji. Pozdravi prijatelje po imenu.

Juda

1 Juda, Jezusa Kristusa hlapec, a brat Jakobov, v Bogu očetu posvečenim in Jezusu Kristusu hranjenim poklicanim: **2** Usmiljenje vam in mir in ljubezen naj se napolni. **3** Ljubljeni, ko sem si mnogo prizadeval pisati vam o skupnem zveličanji, potreba mi je bilo pisati vam opominjajoč, da se borite za vero enkrat dano svetim. **4** Kajti priplazili so se neki ljudje, zdavnaj naprej zapisani za to sodbo, brezbožni, ki milost Boga našega krivo rabijo v razuzdanost, in tajé edinega vladarja Boga in Gospoda našega Jezusa Kristusa. **5** Spomniti pa vas hočem, ko enkrat to veste, da je Gospod, ki je rešil ljudstvo iz dežele Egiptovske, pozneje pogubil ne verujoče. **6** In angele, ki niso hranili poglavarstva svojega, nego so zapustili lastno domovje, shranil je v sodbo vélikega dneva z večnimi vezmi pod temo; (*aiōnos g126*) **7** Kakor Sodoma in Gomora, in mesta okolo njih, ki so enako kakor té, kurbala se in hodila za drugim mesom, so zgled, ker trpé kazeni večnega ognja. (*aiōnos g166*) **8** Enako torej tudi ti, sanjajoč, oskrunjajo meso, zaničujejo gospostvo, preklinjajo slave. **9** Mihael pa, nadangelj, ko se je s hudičem prepirajoč pregovarjal o telesu Mojzesovem, ni se upal izreči sodbe preklinjevanja, nego rekel je: Kaznúj te Gospod! **10** Ti pa preklinjajo, česar ne vedó; kar pa znajo naravno, kakor nespametne živali, v tem se pogubljajo. **11** Gorjé jim; ker hodili so po potu Kajnovem in za plačilo Bileamovo zabredli so v zmoto; in v nasprotji Kore so poginili. **12** Ti so pri bratovskih pojedinjah vaših zapreke, ko se gosté skup brez straha, same sebe pasó; oblaki brez vode, ki jih gonijo vetrovi; drevesa poznojesenska, brez sadú, dvakrat mrtva, izkoreninjena; **13** Divji morski valovi, ki izpenjavajo lastno sramoto: zvezde tavajoče, katerim je mrak teme hranjen vekomaj. (*aiōn g165*) **14** Prerokoval je pa tudi tem sedmi od Adama, Enoh, govoreč: "Glej, prišel je Gospod v mirijadah svetih svojih. **15** Sodbo delat vsem in kaznovat vse njih brezbožne, za vsa dela brezbožnosti, katera so storili, in za vse trdo, kar so govorili zoper njega grešniki brezbožni. **16** Ti so godrnjači, pritoževalci, ki hodijo po svojih poželenjih; in usta njih govoré šopirno, občudujujoč osebe zaradi koristi. **17** Vi pa, ljubljeni, spominjajte se besed, ki so jih naprej govorili aposteljni Gospoda našega Jezusa Kristusa; **18** Kajti rekl so vam: V zadnjem času bodejo posmehovalci, hodeči po svojih poželenjih brezbožnosti. **19** Ti so, ki se odločujejo, počutniki, ne imajoči Duha. **20** Vi

pa, ljubljeni, izpodbjujte se v presveti veri svoji, ter molite v Duhu svetem, **21** Hranite se v ljubezni Božji, pričakujte usmiljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa v večno življenje! (*aiōnos g166*) **22** Inene milujte razločujoč; **23** Ene pa rešite v strahu, potegnivši jih iz ognja, sovražeč tudi obleko oskrunjeno po mesu. **24** Njemu pa, kateri vas more ohraniti brez izpotike, in postaviti pred slavo svojo brez madeža v radovanji, **25** Edinemu modremu Bogu, zveličarju našemu, slava in veličastvo, krepost in oblast zdaj in na vse vede! Amen. (*aiōn g165*)

Razodetje

1 Razodenje Jezusa Kristusa, katero mu je dal Bog, **2** Angelu občine Efeške piši: To pravi on, ki drži
da pokaže hlapcem svojim, kaj se ima skoraj sedmero zvezd v desni svoji, ki hodi sredi sedmerih
zgoditi; in naznani poslavši po angelu svojem hlapcu svečnikov zlatih; **3** Vem dela twoja, in trud twoj,
v svojem Janezu, **4** Kateri je pričal besedo Božjo in stanovitnost twojo, in da ne moreš nositi hudobnih, in
pričanje Jezusa Kristusa in kar je videl. **5** Blagor mu, si poskušal njé, ki se imenujejo aposteljne, a niso;
kdr bere, in kateri slišijo besede prerokovanja, in in našel si jih lažnjive, **6** In nosil si in stanovitnost
hranijo, kar je v njem pisano; kajti čas je blizu. **7** Imaš in za ime moje si se trudil in nisi se utrudil; **8** Ali
Janez sedmerim občinam v Aziji: milost vam in mir zoper tebe imam, da si opustil prvo svojo ljubezen:
od njega, kateri je in je bil in bode; in od sedmerih **9** Spominjaj se torej, odkod si izpadel; in izpokóri
duhov, kateri so pred prestolom njegovim; **10** In od se, in delaj prva dela; ako pa ne, pridem ti hitro,
Jezusa Kristusa, priče zveste, prvorjenega od mrtvih in premaknem svečnik tvoj z mesta njegovega, če
in višjega kraljev zemeljskih; njemu, kateri nas je ljubil se ne izpokoriš. **11** Ali to imaš, da sovražiš dela
in omil nas grehov naših v krvi svoji, **12** (In naredil Nikolajcev, katera tudi jaz sovražim. **13** Kdr ima uho,
nas za kralje in duhovnike Bogu in očetu svojem), naj sliši, kaj Duh govori občinam: Kdr premaga, dal
njemu slava in krepost na vekov veke! Amen. (aion mu bodem jesti z drevesa življenja, katero je v sredi
16) **14** Glej, z oblaki ide, in videlo ga bode vsako oko, raja Božjega. **15** In angelu občine Smirenske piši: To
in kateri so ga prebodli, in javkali bodo nad njim vsi pravi prvi in zadnji, kateri je bil mrtev in je oživel: **16**
rodovi zemlje. Dà, amen. **17** Jaz sem A in O, začetek Vem dela twoja in stisko in siromaštvo, (bogat pa si),
in konec, govori Gospod, kateri je in je bil in bode, in preklinjanje njih, ki pravijo, da so Judeje, in niso,
vsemogočni. **18** Jaz Janez, brat vaš in tovarisi v stiski nego zbornica satanova. **19** Nič se ne boj, kaj ti bode
in v kraljestvu in stanovitnosti Jezusa Kristusa, bil trpeti. Glej, hudič bode vrgel jih izmed vas v ječo, da
sem na otoku, imenovanem Patmu, po besedi Božji bodo izkušeni; in imeli bodete stisko deset dní. Boditi
in po pričanju Jezusa Kristusa. **20** Bil sem v duhu o zvest do smrti, in dal ti bodem venec življenja. **21**
dnevi Gospodovem, in čul sem za seboj glas velik Kdr ima uho, naj sliši, kaj Duh govori občinam: Kdr
kakor trombe govoreče: **22** Jaz sem A in O, prvi in premaga, naj se mu nič hudega ne zgodi od druge
zadnji; in: Kar vidiš, zapiši v knjigo, in pošlji občinam smrti. **23** In angelu občine v Pergamu piši: To pravi on,
v Aziji, v Efez in v Smirno in v Pergam, in Tijatire in v ki drži meč, dvorezni, ostri: **24** Vem dela twoja, in kje
Sarde in v Filadelfijo in v Laodicejo. **25** In obrnil sem prebivaš, kjer prestol satanov, in hraniš ime moje, in
se gledat glas, kateri je govoril z menoj, in obrnivši nisi zatajil vere moje tudi o dnevh, in katerih je Antipa
se videl sem sedem svečnikov zlatih, **26** In sredi priča moja zvesta, umorjen bil pri vas, kjer satan
sedmerih svečnikov podobnega sinu človeškemu, prebiva. **27** Ali imam zoper tebe nekaj malega, da
oblečenega z obleko do tál in opasanega na prsih imaš tam njé, ki se drži uka Balaamovega, kateri je
sé zlatim pasom; **28** Glava pa njegova in lasje beli učil Balaka dajati pohujšanje pred sinovi Izraelovimi,
kakor volna bela, kakor sneg; in oči njegove kakor jesti malkove žrtve in kurbari se. **29** Tako imaš tudi
plamen ognjen; **30** In noge njegove enake svetemu ti nje, ki se drži uka Nikolajcev, kar sovražim. **31**
zlatu, kakor in peči razbeljene; in glas njegov kakor Izpokóri se, ako pa ne, pridem ti hitro, in vojskova se
glas mnogih vodâ; **32** In v desni svoji roki imajoč bodem z njimi z mečem svojih ust. **33** Kdr ima uho,
sedem zvezd; in iz ust njegovih dvorenzen oster meč naj sliši, kaj Duh govori občinam: Kdr premaga, dal
izhajajoč; in obliče njegovo, kakor solnce sije v moči mu bodem jesti mane skrite, in dal mu bodem bel
svoji. **34** In ko sem ga videl, padel sem pred noge kamen, in na kamenu novo ime zapisano, katerega
njegove kakor mrtev; in položil je name desno roko nihče ni spoznal, razen kdr ga prejme. **35** In angelu
svojo govoreč mi: Ne boj se; jaz sem prvi in zadnji in občine v Tijatirih piši: To pravi sin Božji, kateri ima oči
živi; **36** In bil sem mrtev, in glej, živ sem na vekov svoje kakor plamen ognjen, in noge njegove enake
veke, amen; in ključe imam od pekla in smrti. (aion svetemu zlatu; **37** Vem dela twoja in ljubezen in
16, Hades 986) **38** Zapiši, kar si videl, in kar je in kar službo in vero in stanovitnost twojo, in dela twoja,
se ima zgoditi po tem; **39** Skrivnost sedmerih zvezd, in da je zadnjih več nego prvih. **40** Ali imam zoper
katere si videl v desnici moji, in sedmero svečnikov tebe nekaj malega, da puščaš ženo Jezabelo, ki se
imenuje prerokinjo, učiti in slepiti hlapce moje, kurbari

se in jesti malikove žrtve. **21** In dal sem ji čas, da zvesta in resnična, začetek stvarjenja Božjega: **15** se izpokori od kurbarije svoje, in ni se izpokorila. **22** Vem dela tvoja, da nisi ne mrzel ne vroč; da bi bil Glej, jaz jo vržem na posteljo, in prešestnike z njo, v mrzel ali vroč! **16** Tako, ker si mlačen in ne mrzel ne stisko veliko, če se ne izpokoré od děl svojih; **23** In vroč, bodem te izpljunil iz svojih ust. **17** Ker praviš: otroke njé pomorim sè smrтjo; in spoznale bodo vse Bogat sem in obogatел sem, in ničesa ne potrebujem, občine, da sem jaz, ki preiskujem obisti in srca; in in ne veš, da tí si ubogi in nesrečni in siromaški in dal vam bodem vsakemu po delih vaših; **24** Vam pa slepi in nagi; **18** Svetujem ti, da kupiš od mene zlatá pravim, in ostalim v Tijatirih, kateri nimajo tega uka, in očiščenega v ognji, da obogatiš; in oblačila bela, da kateri niso spoznali globočin satanovih, kakor pravijo: jih oblečeš, in da se ne pokaže sramota nagosti tvoje; Ne vržem na vas druge teže; **25** Razen kar imate, in z mazilom pomaži oči svoje, da bodeš videl. **19** hranite, dokler ne pridem. **26** In kdor premaga in kdor Jaz katere ljubim, kaznjujem in pokorim; prizadavaj hrani do konca dela moja, dal mu bodem oblast nad si torej in izpokori se. **20** Glej, pred vratí stojim in pogani; **27** In pasel jih bode sè šibo železno, kakor se trkam; če kdo čuje glas moj in odpre vrata, vnidem k razbijajo posode lončene, kakor sem tudi jaz prejel od njemu, in večerjal bodem z njim in on z menoij. **21** očeta svojega: **28** In dal mu bodem zvezdo jutranjo. Kdor premaga, dal mu bodem, da sedí z menoij na prestolu mojem, kakor sem tudi jaz premagal in sedel z očetom svojim na prestol njegov. **22** Kdor ima uho,

3 In angelu občine v Sardih piši: To pravi on, ki ima sedmero duhov Božjih in zvezd sedmoro:

Vem dela tvoja, da imaš ime, da živiš, in si mrtev. **2**
Zbúdi se in utrdi drugo, ki umira: kajti del tvojih nisem
našel popolnjenih pred Bogom. **3** Spominjaj se torej,
kako si prejel in slišal, in hrani in izpokóri se. Ako se
torej ne zbudíš, pridem k tebi kakor tat, in vedel ne
hodeš, o kateri uri pridem k tebi. **4** Imaš malo imén
tudi v Sardih, katera niso oskrnula svojih oblék; in
hodili bodo z menoj v belih, ker so vredni. **5** Kdor
premaga, ta bode oblekel bele obleke; in izbrisal ne
bodem imena njegovega iz knjige življenja, in spoznal
bodem ime njegovo pred očetom svojim in pred angeli
njegovimi. **6** Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori
občinam. **7** In angelu občine v Filadelfiji piši: To pravi
sveti, resnični, on ki ima "ključ Davidov, kateri odpira,
in nihče ne zapre, in zapira, in nihče ne odpre." **8** Vem
dela tvoja. Glej, dal sem pred te duri odprte, in nihče
ihih ne more zapreti; ker majhno imaš moč in hrani si

besedo mojo, in zatajil nisi mojega imena. 9 Glej, dam iz zbornice satanove njé, ki pravijo, da so Judeje, a niso, nego lažejo; glej, storil bodem, da pridejo in pokleknejo pred noge twoje, in spoznajo, da sem te jaz ljubil. 10 Ker si ohranil stanovitnosti moje besedo, ohranil te bodem tudi jaz iz ure izkušnjave, katera ima priti na vesoljni svet, izkušat nje, ki prebivajo na zemlji. 11 Glej, hitro pridem; hrani, kar imaš, da nihče ne vzame twojega venca. 12 Kdor premaga, naredim ga za steber v svetiščih Boga svojega, in ven več ne izide, in zapišem nanj ime Boga svojega in ime mesta Boga svojega, novega Jeruzalema, kateri z neba shaja od Boga mojega, in ime mojego novo. 13 Kdor ima

uho, naj sliši, kaj Duh govori občinam. 14 In angelu občine Laodicejske piši: To pravi on, ki je amen, priča

4 Po tem sem videl in glej: duri odprte v nebu, in glas prvi, katerega sem slišal, kakor trombe govoreče z menoj, govoreč: Stopi sem gor, in pokažem ti, kaj se ima zgoditi po tem. 2 In hitro sem bil v duhu, in glej: prestol je stal na nebu, 3 In na prestolu sedeči, in sedeči je bil enak na videz kamenu jaspidu in sardu, in mavra okrog prestola na videz enaka smaragdu. 4 In okrog prestola prestolov dvajset in štirje; in na prestolih sem videl štiri in dvajsetero starejšin sedečih, oblečenih z belimi oblačili, in imeli so na svojih glavah vence zlate. 5 In iz prestola izhajajo bliski in gromi in glasovi; in sedem bakelj ognjenih gorečih pred prestolom, katere so sedmeri duhovi Božji; 6 In pred prestolom morje stekleno, enako kristalu. In na sredi prestola in okrog prestola štiri živali, polne očes spredaj in zadaj. 7 In prva žival enaka levu, in druga žival enaka teletu, in tretja žival majoca obličje kakor človek; in četrta žival enaka orlu letecemu. 8 In četvere živali, vsaka zase, imele so po šest peroti na okolo, in znotraj polne očes; in po kojo nimajo noč in dan govoreč: Svet, svet, svet, Gospod Bog vsemogočni, kateri je bil in je in bode. 9 In kader bodejo dale živali slavo in čast in hvalo sedečemu na prestolu, živečemu na vekov veke, (aiōn 165) 10 Padli bodo štiri in dvajseteri starejšine pred sedečega na prestolu in molili živečega na vekov veke in vrgli vence svoje pred prestol, govoreč: (aiōn 165) 11 Vreden si, Gospod, prejemati slavo in čast in moč; ker ti si vstvaril vse stvari, in po volji tvoji so in so bile vstvariene.

5 In videl sem na desni sedečega na prestolu knjige pisano znotraj in zadaj, zapečateno s

sedmimi pečati. **2** In videl sem angela mogočnega oznanjujočega z velikim glasom: Kdo je vreden odpreti knjigo, in odpeti sedmre pečate njene? **3** In nihče ni mogel na nebu, ne na zemlji, ne pod zemljoi odpreti knjige, ne gledati je. **4** In jaz sem jokal silno, da ni bil nihče za vrednega najden odpreti in brati knjigo, ne gledati je. **5** In eden izmed starejšin mi reče: Ne jokaj; glej, zmagal je lev, ki je iz roda Judovega, korenina Davidova, odpreti knjigo in odpeti sedmre pečate njene. **6** In videl sem, in glej: na sredi prestola in četverih živali in v sredi starejšin, jagnje stoeče kakor zaklano, imajoč sedem rogov in očes sedem, katera so sedmeri duhovi Božji, poslani na vso zemljo. **7** In prišlo je in vzelo knjigo iz desnice sedečega na prestolu. **8** In ko je bilo vzelo knjigo, padle so četvere živali in štiri in dvajseti starejšine pred jagnje, imajoč vsak strune in zlate čaše, polne kadil, katera so molitve svetnikov; **9** In pojó pesem novo, govoreč: Vredno si prejeti knjigo in odpeti pečate njene; ker si bilo zaklano in si nas odkupilo Bogu s krvjó svojo, iz vsakega rodú in jezika in ljudstva in naroda; **10** In storilo si nas Bogu našemu za kralje in duhovnike; in kraljevali bodemo na zemlji. **11** In videl sem in slišal sem glas mnogih angelov okrog prestola in živali in starejšin, in bilo je njih število mirijad mirijade, in tisoč tisoči, **12** Govorečih z glasom velikim: Vredno je jagnje zaklano prejeti moč in bogastvo in modrost in krepost in čast in slavo in hvalo. **13** In vsaka stvar, katera je na nebu in na zemlji in pod zemljoi, in na morji kar je, in kar je v njih vse, čul sem govoreče: Sedečemu na prestolu in jagnetu hvala in čast in slava in moč na vekov veki! (aiōn g165) **14** In četvere živali so rekle: Amen! In štiri in dvajseti starejšine padli so in molili živečeega na vekov veki.

videl sem, in glej: konj bled, in sedeči na njem, imē mu smrt, in pekel ga spremjava; in dala se jima je oblast pomoriti četrtino zemlje z mečem in lakoto in kugo, in od zveri zemeljskih. (Hadēs g86) 9 In ko je odpelo peti pečat, videl sem pod oltarjem duše zaklanih zavoljo besede Božje in zavoljo pričanja, katero so imeli. 10 In vpile so z glasom velikim rekoč: Doklej, o Gospod sveti in resnični ne sodiš in ne maščuješ krvi naše nad njimi, ki prebivajo na zemljji? 11 In dala so se jim vsaki bela oblačila, in reklo se jim je, naj bodo pokojne še malo časa, dokler ne izpolnijo tudi sohlapci njih in bratje njih, kateri imajo biti umorjeni, kakor tudi oné. 12 In videl sem, ko je odpelo pečat šesti; in glej, potres velik je postal, in solnce je postalno črno kakor vreča raševa; 13 In mesec je postal kakor kri, in zvezde nebeške so padale na tla, kakor meče smokva zimsko sadje svoje, ko jo trese velik veter; 14 In nebo je izginilo kakor knjiga, ko se zvije, in vse gore in otoki premaknili so se sè svojih mest. 15 In kralji zemeljski in velikaši in bogatini in polkovniki in mogočniki in vsi hlapci in vsi svobodnjaki skrili so se v lame in v skale gorske, 16 In rekó goram in skalam: Padite na nas in skrite nas obličju sedečega na prestolu in jezi jagnjetovi; 17 Ker prišel je dan veliki, jeze njegove in kdo more stati?

7 In po tem sem videl štiri angele stoeče na četverih voglih zemlje, držeč četvere vetrove zemlje, da ne veje veter po zemlji, ne po morji, ne po nobenem drevesu. **2** In videl sem drugačega angela vzhajajočega od solnčnega vzhoda, imajočega pečat Boga živega; in zavpil je z glasom velikim četverim angelom, katerim je bilo dano kaziti zemljo in morje, govorč: **3** Ne kazite zemlje, ne morja, ne dreves, dokler ne zapečatimo hlapcev Boga našega na celih njihovih. **4**

In čul sem štivo zapečatenih: sto in štiri v štirideset tisoč zapečatenih iz vseh rodov sinov Izraelovih: 5 Iz rodú Judovega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Rubenovega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Gadovega dvanajst tisoč zapečatenih. 6 Iz rodú Azerovega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Neftalejmovega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Manasejevega dvanajst tisoč zapečatenih; 7 Iz rodú Simeonovega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Levijevega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Isaharjevega dvanajst tisoč zapečatenih; 8 Iz rodú Zabulonovega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Jožefovega dvanajst tisoč zapečatenih; iz rodú Benjaminovega dvanajst tisoč zapečatenih. 9 Potem sem videl, in glej: drugih velika, katere sešteci nihče ni mogel, iz vseh narodov in rodov in ljudstev in jezikov,

Razodetje

stoječi pred prestolom in pred jagnjetom, oblečeni z belimi oblačili, in palme v njih rokah; 10 In vpijoči z glasom velikim, rekoč: Zveličanje Bogu našemu sedečemu na prestolu in jagnjetu! 11 In vsi angeli so stali okrog prestola in starejšin in četverih živali in padli so pred prestolom na obliče svoje in molili so Boga, rekoč: 12 Amen! Hvala in slava in modrost in zahvala in čast in moč in krepot Bogu našemu na vekov veke! Amen. (aiōn g165) 13 In odgovoril je eden izmed starejšin rekoč mi: Ti, oblečeni z oblačili belimi, kdo so, in odkod so prišli? 14 In rekel sem mu: Gospod, ti veš. In reče mi: Ti so oni, ki gredó iz stiske vélike in oprali so oblačila svoja in pobelili oblačila svoja v krvi jagnjetovi. 15 Zato so pred prestolom iskali bodo ljudje smrti, in ne bodo je našli; in želeti Božjim in strežejo mu noč in dan v svetišči njegovem. In sedeči na prestolu bode prebival nad njimi. 16 Lačni ne bodo več, ne žejni več, in nanje ne pade solnce, ne vročina nobena; 17 Kajti jagnje na sredi prestola bode jih paslo in vodilo jih do živih studencev vodâ; in obriral bode Bog vsako solzo z njih oči.

8 In ko je odpelo pečat sedmi, nastalo je molčanje na nebu kake pol ure. 2 In videl sem sedmre angele, kateri stojé pred Bogom, in dalo se jim je sedem tromb. 3 In drug angel je prišel in stopil pred oltar, držeč zlato kadilnico; in dalo se mu je kadil mnogo, da jih daruje za molitve vse svetih na oltar zlati pred prestolom. 4 In šel je kvišku dim kadil za molitve svetih iz roke angelove pred Boga. 5 In angel vzame kadilnico, in napolni jo iz ognja oltarja in vrže na zemljo. In nastali so glasovi in gromi in bliski in potres. 6 In sedmeri angeli imajoč sedmre trombe pripravijo se, da zatrobijo. 7 In prvi angel zatrobi in nastane toča in ogenj, namešena s krvjó, in vrže se na zemljo, in tretjina drevés je pogoréla in vsa trava zelena je pogorela. 8 In drugi angel zatrobi, in kakor gora velika z ognjem goreča vrže se v morje; in tretjina morja postane kri. 9 In tretjina stvarí pomrje v morji, ki imajo življenje, in tretjina ladij se razbije. 10 In tretji angel zatrobi, in z neba pade zvezda velika goreča kakor baklja, in pade na tretjino rék in na studence vodâ. 11 In ime zvezde se imenuje: Pelin; in tretjina vodâ postane pelin in mnogo ljudi je umrlo od vodâ, ker so bile ogrenéle. 12 In četrti angel zatrobi, in udarjena je bila tretjina solnca in tretjina meseca in tretjina zvezd, da otemni tretjina njih in dan ne sije, tretjina njegova, in noč enako. 13 In videl sem, in slišal sem enega angela letečega po sredi neba, govorečega z glasom velikim: Gorjé, gorje, gorje prebivalcem na zemlji zaradi ostalih glasov trombe treh angelov, kateri bodejo trobili.

9 In peti angel zatrobi, in videl sem zvezdo iz neba padšo na zemljo, in dal se ji je kluč od vodnjaka brezna; (Abyssos g12) 2 In odpre vodnjak brezna, in privali se dim iz vodnjaka, kakor dim peči velike, in solnce otemni in zrak od dima iz vodnjaka. (Abyssos g12) 3 In iz dima izidejo kobilice na zemljo, in dá se jim oblast, kakor imajo oblast škorpijoni zemljé; 4 In reče se jim, naj ne storé hudega travi zemljé, ne kaki zelenjavi, ne kakemu drevesu, razen ljudém samim, kateri nimajo pečata Božjega na čelih svojih. 5 In dá se jim, da naj jih ne pomoré, nego da naj se mučijo pet mesecev; in mučenje njih kakor mučenje škorpijona, kader piči človeka. 6 In v tistih dnevih bodo umreti, in smrt bode bežala od njih. 7 In podobe kobilic enake konjem, pripravljenim na vojsko, in na njih glavah venci enaki zlatu, in obličja njih kakor obličja človeška; 8 In imele so lasé kakor lasé ženske; in zobje njih bili so kakor levov; 9 In imele so oklepke kakor oklepé železne; in glas njih peroti kakor glas mnogih voz s konji, tekočimi v vojsko. 10 In repe imajo enake škorpijonom, in žela so bila na njih repih; in oblast njih škodovati ljudém mesecev pet. 11 In nad seboj imajo kralja angela brezna; ime mu po hebrejsko: Abadon, in po grško ima ime: Pogubnik. (Abyssos g12) 12 Gorjé eno je prešlo; glej, še dvoje gorjé pride po tem! 13 In šesti angel zatrobi, in slišal sem glas eden iz četverih rogov oltarja zlatega pred Bogom, 14 Kateri je rekel šestemu angelu, ki je imel trombo: Reši četvere angele, zvezane ob réki veliki, Evfratu. 15 In rešili so se četveri angeli, pripravljeni na uro in dan in mesec in leto, da pomoré tretjino ljudi. 16 In število vojská konjištva dvé mirijadi mirijad; in čul sem njih število. 17 In tako sem videl konje v prikazni, in sedeče na njih imajoč oklepé ognjene in temnorudeče in žvepljene; in glave kónj kakor glave levov, in iz ust njih izhaja ogenj in dim in žveplo. 18 Ti trije pobili so tretjino ljudi, ogenj in dim in žveplo izhajajoče iz njih ust. 19 Kajti njih oblasti so v njih ustih; ker njih repi so enaki kačam, imajoč glave, in z njimi škodijo. 20 In ostali ljudje, kateri niso bili pomorjeni s temi šibami, niso se izpokorili od del svojih rok, da bi ne molili hudih duhov in malikov zlatih in srebrnih in bronastih in kamenenih in lesenih, kateri ne morejo ne gledati, ne slišati, ne hoditi; 21 In niso se izpokorili od moritev svojih, in ne od čaranj svojih, in ne od kurbarije svoje, in ne od svojih tatvin.

10 In videl sem drugega angela mogočnega, idočega dol z nebá, oblečenega z oblakom, in mavra na glavi; in obliče njegovo kakor solnce, in

nogi njegovi kakor stebri ognjeni; **2** In imel je v roki dnevih in pol izšel je življenja duh iz Boga na njiju, svoji knjižico odprto; in postavil je nogo svojo desno in stala sta na noge svoje, in strah velik je padel na na morje, levo pa na zemljo; **3** In zavpil je z glasom one, ki so ji gledali. **12** In čula sta glas velik z neba velikim, kakor rjove lev; in ko je zavpil, govorili so govoreč jima: Pojta sem gor! In šla sta gor na nebo sedmeri gromovi glase svoje; **4** In ko so sedmeri v oblaku in videli so ji sovražniki njijni. **13** In v tisti gromovi govorili glase svoje, hotel sem pisati; in čul uri nastal je potres velik, in desetina mesta je padla sem glas iz neba govoreč mi: Zapečati, kar so govorili in pobitih je bilo v potresu imen človeških sedem sedmeri gromovi, in ne piši tega. **5** In angelj, katerega tisoč, in ostali bili so v strahu in dajali so slavo Bogu sem videl stoečega na morji in na zemlji, vzdigne nebeškemu. **14** Gorje drugo je prešlo: glej, gorje tretje roko svojo v nebo, **6** In priseže pri živem na vekov veki, kateri je vstvaril nebo in kar je v njem, in zemljo in kar je na njej; in morje in kar je v njem: Časa ne bode več; (**aiōn g165**) **7** Nego o dnevih glasú sedmega kraljeval bode na vekov veke. (**aiōn g165**) **16** In štiri in angela, ko bode trobil, izpolni se skrivnost Božja, dvajseteri starejšine, sedeči pred Bogom na prestolih kakor je bil obljudil hlapcem svojim, prerokom. **8** In svojih, padli so na obličja svoja, in molili Boga rekoč: glas, ki sem ga čul iz neba, govoril je zopet z menoj **17** Zahvalujemo se ti, Gospod Bog vsemogočni, kateri in rekel: Pojdi, vzemi knjižico odprto v roki angelja, je in je bil in bode, da si prejel moč veliko svojo in si stoječega na morji in na zemljì; **9** In odšel sem k zakraljeval. **18** In narodi so se razsrdili, in prišla je angelu, govoreč mu: Daj mi knjižico. In reče mi: Vzemi jeza tvoja, in čas mrtvih, da se sodijo, in se dá plačilo in pojey jo! in zagrenila bode trebuh tvoj, a v ustih hlapcem tvojim prerokom in svetnikom in boječim se tvojih bode sladka kakor med. **10** In vzamem knjižico imena tvojega, velikim in malim, in da se pogubé, iz roke angelove, in pojém jo. In bila je v ustih mojih kateri pogubljajo zemljo. **19** In odpre se svetišče kakor med sladka; in ko sem jo bil pojedel, zagrenel Božje na nebū; in videla se je skrinja zaveze njegove je trebuh moj. **11** In reče mi: Zopet moraš prerokovati v svetišči njegovem; in nastali so bliksi in glasi in pri ljudstvih in narodih in jezikih in kraljih mnogih. gromovi in potres in toča velika.

11 In dá se mi pero enako palici; in angelj je stal rekoč: Vstani in izmeri svetišče Božje, in oltar in

kateri molijo v njem; **2** In vežo znotraj svetišča vrzi ven, in ne meri je, ker je dana bila poganom; in mesto

sveto bodejo teptali dva in štirideset mesecev. **3** In bodeti tisoč dve sto šestdeset dñi oblečeni z vrečami.

4 To sti oliko dvé in svečnika dva stoeča pred Bogom

zemlje. **5** In če jima hoče kdo kaj žalega storiti, izide

6 Té imati oblast nebo zapreti, da ne dežuje zgrabljeno je bilo dete njeno pred Boga in prestol

v dnevih njijnega prerokovanja; in oblast imati nad vodami, izpremeniti jih v kri, in bítí zemljo z vsako

šibo, kolikorkrat hočeti. **7** In kader bodeli izpolnili pričanje svoje, bode zver, ki vzhaja iz brezna, vojsko

napravila z njima in zmagala ji in umorila ji. (**Abyssos**)

g12 **8** In trupli njijni na ulicah mesta vélikega, katero se imenuje duhovno Sodoma in Egipt, kjer je bil tudi Gospod naš križan. **9** In gledali bodo iz ljudstev in

rodov in jezikov in narodov trupli njijni tri dñi in pol, in trupel njijnih ne bodo pustili dejati v grobe.

10 In in angeli njegovi so bili vrženi z njim. **10** In čul sem prebivalci na zemlji bodo se veselili nad njima in se radovali, in dari si bodo pošiljali med seboj, ker sta ta

11 In po treh jih je tožil pred Bogom našim noč in dan. **11** In oni so

12 In znamenje veliko se je videlo na nebū: žena oblečena sè solncem, in mesec pod njenimi

nogami, in na glavi njeni venec dvanaesterih zvezd; **2** In noseča kriči v bolečinah in mukah porodnih. **3** In

videlo se je drugo znamenje na nebū, in glej: zmaj dal bodem dvera pričama svojima, in prerokovali

velik, ognjen, imajoč sedem glav in rogov deset, in na bodeti tisoč dve sto šestdeset dñi oblečeni z vrečami.

4 In znamenje veliko se je videlo na nebū: žena oblečena sè solncem, in mesec pod njenimi

glavah njegovih sedem dijademov; **4** In rep njegov

potegne tretjino zvezd nebeških in jih vrže na zemljo. **5** In znamenje veliko se je videlo na nebū: žena oblečena sè solncem, in mesec pod njenimi

In noseča kriči v bolečinah in mukah porodnih. **5** In rodila je sina, kateri bode pasel vse narode s palico železno; in

biti: **6** Té imati oblast nebo zapreti, da ne dežuje zgrabljeno je bilo dete njeno pred Boga in prestol

v dnevih njijnega prerokovanja; in oblast imati nad vodami, izpremeniti jih v kri, in bítí zemljo z vsako

šibo, kolikorkrat hočeti. **7** In kader bodeli izpolnili pričanje svoje, bode zver, ki vzhaja iz brezna, vojsko

napravila z njima in zmagala ji in umorila ji. (**Abyssos**) **8** In trupli njijni na ulicah mesta vélikega, katero se imenuje duhovno Sodoma in Egipt, kjer je bil tudi Gospod naš križan. **9** In gledali bodo iz ljudstev in

rodov in jezikov in narodov trupli njijni tri dñi in pol, in trupel njijnih ne bodo pustili dejati v grobe.

10 In in angeli njegovi so bili vrženi z njim. **10** In čul sem prebivalci na zemlji bodo se veselili nad njima in se radovali, in dari si bodo pošiljali med seboj, ker sta ta

11 In po treh jih je tožil pred Bogom našim noč in dan. **11** In oni so

ga premagali po krvi jagnjetovi, in po besedi pričanja svojega, in ljubili niso življenja svojega do smrti. **12** In dano ji je bilo dati duh podobi zveri, da naj tudi Zato veselite se nebesa in kateri prebivate v njih; gorjé prebivalcem zemlje in morja, ker dol je šel hudič k vam imajoč jezo veliko, vedoč, da ima malo časa. **13** In ko je videl zmaj, da je vržen na zemljo, preganjal je ženo, ki je rodila sina. **14** In dali ste se ženi dve peroti orla vélikega, da poleti in puščavo, na kraj svoj, kjer se živi tam čas in čase in časa pol, od obličja vodo kakor reko, da bi jo reka odnesla. **15** In pomogla ženi zemlja, in odprla je zemlja usta svoja in popila reko, katero je bil vrgel zmaj iz svojih ust. **16** In razrsdi se zmaj nad ženo in gre napraviti vojsko z ostalimi semena njenega, kateri hraniijo zapovedi Božje in imajo pričanje Jezusa Kristusa.

13 In stal sem na pesku morskem; in videl sem iz morja zver vzhajajočo, ki je imela sedem glav in rogov deset; in na rogovih njenih deset dijademov in na glavah njenih ime preklinjanja. **2** In zver, katero sem videl, bila je enaka pardalu, in noge njene kakor medvedove in usta njena kakor usta levova. In dal ji je zmaj moč svojo in prestol svoj in oblast veliko. **3** In videl sem eno izmed glav njenih kakor zaklano na smrt; in rana smrtna njena se je ozdravila, in čudila se je vsa zemlja zad za zverjo. **4** In molili so zmaja, kateri je bil dal oblast zveri, in molili so zver, govoreč: Kdo zveri enak? Kdo more vojskovati se z njo? **5** In dala so se ji usta govoreča stvari velike in preklinjanja. In dala se ji je oblast napraviti vojsko štrideset mesecev in dva; **6** In odprla je usta svoja v preklinjanje proti Bogu, preklinjati ime njegovo in šator njegov in prebivalce v nebesih. **7** In dalo se ji je napraviti vojsko sè svetniki in premagati jih; in dala se ji je oblast nad vsemi rodovi in jeziki in narodi. **8** In molili jo bodo vsi, ki prebivajo na zemlji, katerih imena niso zapisana v knjigi življenja jagnjeta zaklanega od ustanovitve sveta. **9** Če ima kdo uho, naj sliši. **10** Če kdo robstvo vodi, v robstvo hodi. Če bode kdo z mečem moril, mora umoriti se z mečem. Tukaj je stanovitnost in vera svetnikov. **11** In videl sem drugo zver vzhajajočo iz zemlje; in imela je dva rogova, enaka jagnetu, in govorila je kakor zmaj; **12** In vso oblast prve zveri dela pred njo; in dela zemljo in prebivalce njene, da naj molijo prvo zver, kateri se je bila ozdravila rana smrti njene; **13** In dela znamenja velika, da napravi tudi, da pada ogenj z neba na zemljo pred ljudmi. **14** In slepí prebivalce na zemlji sè znamenji, katera ji je bilo dano delati pred zverjo, rekoč prebivalcem na zemlji, naj naredé podobo zveri, katera ima rano od meča in je oživelia. Zato veselite se nebesa in kateri prebivate v njih; gorjé prebivalcem zemlje in morja, ker dol je šel hudič ne molijo podobe zveri. **15** In storí, da se vsem malim ter velikim, in bogatim ter ubogim, in svobodnim ter hlapcem dá znamenje na desno njih roko, ali na njih je ženo, ki je rodila sina. **16** In da naj nihče ne more kupovati ali prodajati, razen kdor ima znamenje, ali ime zveri, ali število imena njenega. **17** In storí, da se vsem malim ter velikim, in bogatim ter ubogim, in svobodnim ter izračuni naj število zveri; kajti število je človeško; in število njegovo šest sto šest sto šest in šestdeset.

14 In videl sem, in glej: jagnje stoeče na gori Sijonski in z njim sto štiri in štrideset tisočeri, imajoč ime očeta njegovega zapisano na čelih svojih. **2** In slišal sem glas iz neba kakor glas mnogih vodâ, in kakor groma velikega glas; in glas sem slišal citralcev citrajočih na citre svoje. **3** In pojó kakor pesem novo pred prestolom, in pred četverimi živalmi in starejšinami; in nihče se ni mogel naučiti pesmi, razen sto štiri in štrideset tisočeri, odkupljeni od zemlje. **4** Ti so, kateri se niso oskrnuli se ženami; device so namreč. Ti so, ki hodijo za jagnjetom kamorkoli ide. Ti so bili odkupljeni od ljudî, prvina Bogu in jagnetu; **5** In v ustih njihovih ni se našla zvijača; kajti brez madeža so pred prestolom Božjim. **6** In videl sem družega angela letečega po sredi neba, imajočega evangelj večni oznanjati prebivalcem na zemlji, in vsem narodom in rodom in jezikom in ljudstvom; **7** Govorečega z glasom velikim: Bojte se Boga, in dajte mu slavo, ker prišla je ura sodbe njegove; in molite njega, ki je naredil nebo in zemljo in morje in studence vodâ. **8** In drug angelj je šel za njim, govoreč; Padel je, padel Babilon, mesto veliko, ker je z omotnim vinom kurbarje napojilo vse narode. **9** In tretji angelj pride za njima, govoreč z glasom velikim: Če kdo moli zver in podobo njeno, in vzame znamenje na čelo svoje, ali na roko svojo; **10** Bode tudi on pil od omotnega vina Božjega, katero je čisto mešano v čaši jeze njegove; in mučil se bode v ognji in zveplu pred svetimi angeli in pred jagnjetom. **11** In njih mučenja dim vzhaja na vekov veke; in oddihljaja nimajo noč in dan, kateri molijo zver in podobo njeno; in če vzame kdo znamenje njenega imena. **12** Tukaj je stanovitnost svetnikov; tukaj kateri hraniijo zapovedi Božje in vero Jezusovo. **13** In slišal sem glas z neba govoreč mi: Piši: Blagor mrtvim, kateri umrijó v Gospodu posedaj. Dà, pravi Duh, odpočijejo se naj od trudov svojih; dela pa njih gredó za njimi. **14** In videl sem, in glej: oblak bel, in na oblaku sedeč enak sinu človeškemu, imajoč na glavi svoji venec

zlat, in v roki svoji oster srp. 15 In drug angelj izide so. 7 In slišal sem druzega od oltarja govorečega: iz svetišča, vpijoč z glasom velikim sedečemu na Dà, Gospod, Bog vsemogočni, resnične in pravične oblaku; Pošli srp svoj in žanji, kajti prišla ti je žetve so sodbe tvoje. 8 In četrti angelj izlije čašo svojo na ura, ker posušila se je žetev zemlje. 16 In sedeči solnce; in dalo se mu je ljudi izžgati v ognji; 9 In na oblaku vrže srp svoj na zemljo, in žela se je izžgali so se ljudje v silni vročini, in preklinjali so ime zemlja. 17 In drug angelj izide iz svetišča na nebu, Boga, ki ima oblast do teh šib, in niso se izpokorili, da imajoč tudi on oster srp. 18 In drug angelj izide do bi mu slavo dajali. 10 In peti angelj izlije čašo svojo na oltarja, imajoč oblast nad ognjem, in zavpije z glasom na prestol zveri; in kraljestvo njeno je otemnělo; in velikim imajočemu srp ostri rekoč: Pošli srp svoj ostri grizli so si jezike svoje od muke, 11 In preklinjali so in odreži grozdje trte zemeljske; kajti dozorele so Boga nebeškega od muk svojih in od ulés svojih, jagode njene. 19 In angelj vrže srp svoj na zemljo, in in niso se izpokorili od svojih del. 12 In šesti angelj obrezaval je trto zemeljsko, in metal v tlačilnico véliko izlije čašo svojo na reko véliko Evfrat; in posuši se jeze Božje. 20 In tlačila se je tlačilnica zunaj mesta, in voda njena, da se pripravi pot kraljev od solnčnega izšla je kri iz tlačilnice noter do vajetov kónj, tisoč šest vzhoda. 13 In videl sem iz ust zmajevih in iz ust zveri sto stadij daleč.

15 In videl sem drugo znamenje na nebu veliko in čudovito: sedem angelov imajočih sedmero šib skrajnih, ker se je v njih izpolnila jeza Božja. 2 In videl sem kakor morje stekleno, namešano z ognjem, in zmagovalce nad zverjo in nad podobo njenou in nad znamenjem njenim, nad številom imena njenega, stoeče ob morji steklenem, imajoč citre Božje. 3 In pojó pesem Mojresa, hlapca Božjega, in pesem jagnjetovo, govoreč: Velika in čudovita dela twoja, Gospod Bog vsemogočni; pravična in resnična pota twoja, kralj svetnikov! 4 Kdo bi se te ne bal, Gospod, in ne slavil tvojega imena? Ker sam si svet; ker vsi narodi bodo prišli in molili pred teboj; ker razodele so se sodbe twoje. 5 In potem sem videl, in glej: odpre se svetišče šatorja pričanja na nebu; 6 In izidejo sedmeri angeli, imajoč sedmero šib iz svetišča, oblečeni s platonom čistim in svetlim, in opasani okolo prsi sè zlatimi pasi. 7 In iz četverih živali dá ena sedmerim angelom sedem čaš zlatih, polnih jeze Boga živega na vekov veke. (aión g165) 8 In napolni se svetišče dima od slave Božje in od moči njegove; in nihče ni mogel vnititi v svetišče, dokler se ne izpolnijo sedmere šibe sedmerih angelov.

16 In slišal sem glas velik iz svetišča govoreč sedmerim angelom: "Pojdite in izlije čaše jeze Božje na zemljo. 2 In otide prvi ter izlije čašo svojo na zemljo; in naredi se ulé hudo in strupeno na ljudi imajoče znamenje zveri, in nje, ki so molili njenou podobo. 3 In drugi angelj izlije čašo svojo v morje; in naredi se kri kakor mrliča; in vsaka duša živa umrje v morji. 4 In tretji angelj izlije čašo svojo v reke in studence vodâ; in naredi se kri. 5 In slišal sem angela vodâ govorečega: Pravičen si, Gospod, kateri si in si bil in sveti, ker si to sodil; 6 Ker kri svetnikov in prerokov so prelili, in krvi si jim dal piti; kajti vredni

Boga nebeškega od muk svojih in od ulés svojih, jagode njene. 14 So namreč duhovi hudičev, ki delajo znamenja, kateri izhajajo na kralje zemlje in vesoljnega sveta, da jih zberó na vojsko tistega velikega dné Boga vsemogočnega. 15 Glej, pridem kakor tat, in blagoru, kdor čuje in hrani oblačila svoja, da ne hodi nag in ne gledajo sramote njegove. 16 In zbere jih na kraj imenovan po hebrejsko: Harmagedon. 17 In sedmi angelj izlije čašo svojo v zrak; in izsel je glas velik od svetišča nebeškega, izpred prestola, govoreč: Zgodilo se je! 18 In nastanejo glasovi in gromi in bliski, in potres nastane velik, kakoršnega ni bilo, odkar so ljudje bili na zemlji; tolik potres, tako velik! 19 In mesto véliko postane na tri dele, in mesta narodov padejo; in Babilona vélikega so se spomnili pred Bogom, dati mu čašo vina omotnega jeze njegove. 20 In vsi otoki so bežali, in gorâ ni bilo najti. 21 In toča velika, skoraj talent težka pada dol iz neba na ljudi; in preklinjali so ljudje Boga zaradi šibe toče, ker velika je šiba njena silno.

17 In prišel je eden iz sedmerih angelov, imajočih sedmure čaše, in govoril je z menoj, rekoč mi: Sem! pokažem ti sodbo kurbe vélike, sedeče ob mnogih vodah; 2 S katero so se kurbali kralji zemeljski, in upijanili so z vinom kurbarije njene zemlje prebivalci. 3 In odnese me v puščavo v duhu; in videl sem ženo sedečo na zveri škrlatni, polni imen preklinjanja, imajoči sedem glav in rogov deset. 4 In žena oblečena z bagrom in škrlatom in pozlačena sè zlatom in dragim kamenjem in biseri, imajoč zlato čašo v roki svoji, polno gnusob in nečistosti kurbarije svoje, 5 In na čelu svojem ime zapisano: Skrivnost, Babilon véliki, mati kurb in gnusob zemlje! 6 In videl sem ženo pijano krvi svetnikov, in krvi pričevalcev Jezusovih; in čudil sem se, videč jo, čudom silnim. 7 In reče mi angelj: Zakaj se čudiš? Jaz ti povem

skrivnost žene in zveri, katera jo nosi, katera ima sedem glav in rogov deset. **8** Zver, katero si videl, bila je, in ni je, in priti ima gor iz brezna in iti v pogubo. In čudili se bodo prebivalci na zemlji, (katerih imena niso zapisana v knjigi življenja od ustanovitve sveta), gledajoč zver, katera je bila in je ni, dasi je. (*Abyssos* g12) **9** Tukaj razum, kateri ima modrost. Sedmere glave so sedem gorâ, kjer žena sedí na njih, in so kraljev sedem. **10** Pet jih je padlo in eden je, drugi ni še prišel; in kader pride, sme malo časa ostati. **11** In zver, katera je bila in je ni, je sam osmi, in je izmed sedmerih in gre v pogubo. **12** In deseteri rogori, katere si videl, so deset kraljev, kateri še niso prejeli zverja. **13** Ti imajo eno misel, in moč in oblast svojo izročé zveri. **14** Ti se bodo vojskovali z jagnjetom, in jagnje jih bode zmagalo, ker je gospodov Gospod in kraljev Kralj, in z njim poklicani in izvoljeni in zvesti. **15** In govori mi: Vode, katere si videl, kjer kurba sedí, in kurbo in jo pusto naredili in golo, in meso njeno pojedli in sežgali v ognji. **16** In deseteri rogori, katere si videl na zveri, ti bodejo sovražili da storé misel njegovo, in da storé eno misel, in dadó Božje. **17** Kajti Bog je dal v srca njih, kateri ima kraljestvo nad kralji zemljé.

stoječ v strahu pred muko njeno, govoreč: Gorje, gorje, mesto veliko, Babilon, mesto močno, ker v eni ure je prišla sodba tvoja. **11** In trgovci zemlje jokajo in žalujejo za njo, ker blaga njih nihče več ne kupuje; Blaga v zlatu in srebru in drazem kamenji in biserji in vonjavega in vsakoterega orodja slonokoščenega, in vsakoterega orodja iz lesa predrazega in brona in železa in mramorja; **12** In sladke skorje in dišav in mire in kadila, in vina in olja, in bele moke in pšenice, in goved in ovác, in kónj in voz, in teles in sedmerih in gre v pogubo. **13** In sadje poželenja duše tvoje je odšlo od tebe, in vse veličastvo in vsa sijajnost je odšla od tebe, in večjih ne najdeš. **15** Trgovci s tem, ki so obogateli od nje, stali bodo od daleč v strahu pred muko njeno, jokajoč in žalujoč in govoreč: **16** Gorje, gorje, mesto veliko, oblečeno z bisom in bagrom in škrlatom, in pozlačeno sè zlatom in dragim kamenjem in kateri obdelujejo morje, stali so od daleč, **18** In kurba enako mestu velikemu? **19** In vrgli so prahú na glave svoje in vpili so jokajoč in žalujoč, govoreč: Katero je eni uri se je opustošilo. **20** Veséli se njega, nebo, in sveti aposteljni in preroki, ker je Bog sodil sodbo vašo nad njim. **21** In dvignil je en angelj, močán, kamen, velik kakor mlinski kamen in vrgel v morje, govoreč: Tako v napadu bode vržen Babilon, mesto veliko, in ne najde se več. **22** In glas citralcev in godcev in piskačev in trobentačev naj se ne čuje več v tebi, in noben umeteljnik kake umeteljnosti naj se ne najde več v tebi, in mlina glas naj se v tebi več ne čuje, **23** In svetilnice luč naj se sveti več v tebi, in glas ženina in neveste naj se ne čuje več v tebi; ker trgovci tvoji bili so velikaši zemljé, ker v čarovniji tvoji tavali so vsi narodi. **24** In v njem se je našla kri prerokov in svetnikov in vseh zaklanih na zemlji.

18 In po tem sem videl angela idočega dol z nebá, imajočega oblast veliko; in zemlja se je razsvetlila od slave njegove. **2** In zavpije v moči z glasom velikim govoreč: Padel je, padel Babilon veliki, in postal je prebivališče hudičev, in ječa vseh nečistih duhov, in ječa vseh nečistih in sovraženih tičev. **3** Ker od vina omotnega kurbarije njene so pili vsi narodi, in kralji zemeljski so se kurbali z njo; in trgovci zemljé so obogateli od premoči njene. **4** In slišal sem drug glas z neba govoreč: Izidite iz nje, ljudstvo moje, da se ne udeležite grehov njenih, in da ne dobite od njenih šib; **5** Kajti grehi njeni so dospeli do neba, in spomnil se je Bog krivic njenih. **6** Vrnite ji, kakor je tudi ona vam vračala, in podvojite ji dvojno po delih njenih; v časi, v kateri je mešala, mešajte ji dvojno. **7** Kolikor se je poveličala in preširno živila, toliko ji dajte muke in žalosti: ker v prsih svojih govori: Kraljica sedim, in vdova nisem, in žalosti ne bodem videla, **8** Za to pridejo v enem dnevi šibe njene, smrt in žalost in lakot; in v ognji se bode sežgala; kajti močan je Gospod Bog, ki jo sodi. **9** In jokali bodo in žalovali za njo kralji zemljé, kateri so se kurbali z njo in preširno živili, ko bodo videli dim požara njenega, **10** Od daleč

stoječ v strahu pred muko njeno, govoreč: Aleluja! zveličanje in slava in čast in moč Gospodu Bogu našemu! **2** Kajti resnične in pravične so sodbe njegove; ker sodil je kurbo veliko, katera je pačila zemljo s kurbarijo svojo, in maščeval je hlapcev svojih kri od roke njene. **3** In drugič so rekli: Aleluja! In dim njen vzhaja na vekov veke. (*aiōn g165*) **4** In padli so starejšine štiri in dvajseteri, in četvere živali, in molili so Boga sedečega na prestolu, rekoč: Amen, aleluja! **5** In glas je izšel iz

prestola, govoreč: Hvalite Boga našega, vsi hlapci potem se mora rešiti nekaj časa. (*Abyssos g12*) 4 In njegovi in boječi se njega, in mali in veliki! 6 In čul sem videl sem prestole, in sedli so nanje in sodba se je kakor glas druhali mnoge, in kakor glas mnogih vodâ, dala njim, in duše obglavljenih zaradi pričanja Jezusa in kakor glas gromov močnih, govorečih: Aleluja, ker in zaradi besede Božje, in kateri niso molili zveri, ne zakraljeval je Gospod, Bog vsemogočni. 7 Veselimo podobe njene, in niso sprejeli znamenja na čelo svoje se in radujmo in dajajmo slavo njemu! Ker prišlo je in na roko svojo; in živelji so ter kraljevali s Kristusom ženitovanje jagnjetovo, in pripravila se je nevesta tisoč let. 5 Drugi pa mrtvi niso oživeli, dokler se ne njegova. 8 In dalo se ji je, da se obleče z bisom izpolni tisoč let. To je vstajenje prvo. 6 Srečen in svet, čistim in svetlim; bis namreč so pravice svetnikov. kdor ima del v prvem vstajenji; do teh druga smrt 9 In reče mi: Piši: Blagor jim, kateri so poklicani nima oblasti; nego duhovniki bodo Božji in Kristusovi, na gosti ženitovanja jagnjetovega. In reče mi: To in kraljevali bodo z njim tisoč let. 7 In ko se bode so besede resnične Božje. 10 In padel sem pred izpolnilo tisoč let, reši se satan iz ječe svoje, 8 In noge njegove, molit ga; in reče mi: Nikar! Sohlapec izide slepit narode na četverih voglih zemlje, Goga in sem tvoj in izmed bratov tvojih imajočih pričanje Jezusovo; Boga molí; kajti pričanje Jezusovo je duh prerokovanja. 11 In videl sem nebo odprtlo in glej: bel konj, in sedeči na njem imenovan zvesti in resnični, in v pravici sodi ter se vojskuje. 12 Oči pa njegove kakor plamen ognjen, in na glavi njegovi mnogi dijademi; imel je ime zapisano, katerega nihče ne zna, razen on; 13 In ogrnen z oblačilom pomočenim s krvjo, in imenuje se ime njegovo: Beseda Božja. 14 In vojske v nebesih šle so za njim na belih konjih, oblečeni z bisom belim in čistim; 15 In iz ust njegovih izhaja oster meč, da z njim udarja narode, in on jih bode pasel s šibo železno, in on tepta tlačilnico vina srdú in jeze Boga vsemogočnega. 16 In ima na obleki in na bedru svojem ime zapisano: Kralj kraljev in gospodov Gospod. 17 In videl sem enega angela stoečega v solnci; in zavpil je z glasom velikim, govoreč vsem tičem, letajočim po sredi nebá: Pridite in zbirajte se na kosilo Boga vešlikega, 18 Da jeste meso kraljev in meso polkovnikov in meso mogočnih, in meso kónj in sedečih na njih, in meso vseh svobodnih in hlapcev, in majhnih in velikih; 19 In videl sem zver in kralje zemljé in njih vojske zbrane, vojskovat se sè sedečim na konji, in z vojsko njegovo. 20 In zgrabljena je bila zver, in z njo lažiprerok, kateri je delal znamenja pred njo, s katerimi je slepil nje, ki so bili sprejeli znamenje zveri, in njé, ki so molili podobo njeno; živa sta bila vržena ta dva v jezero ognjeno, sè žveplom goreče. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) 21 In drugi so bili pomorjeni z mečem sedečega na konji, z onim, ki je izhajal iz ust njegovih; in vsi tiči so se pasli z njih mesom.

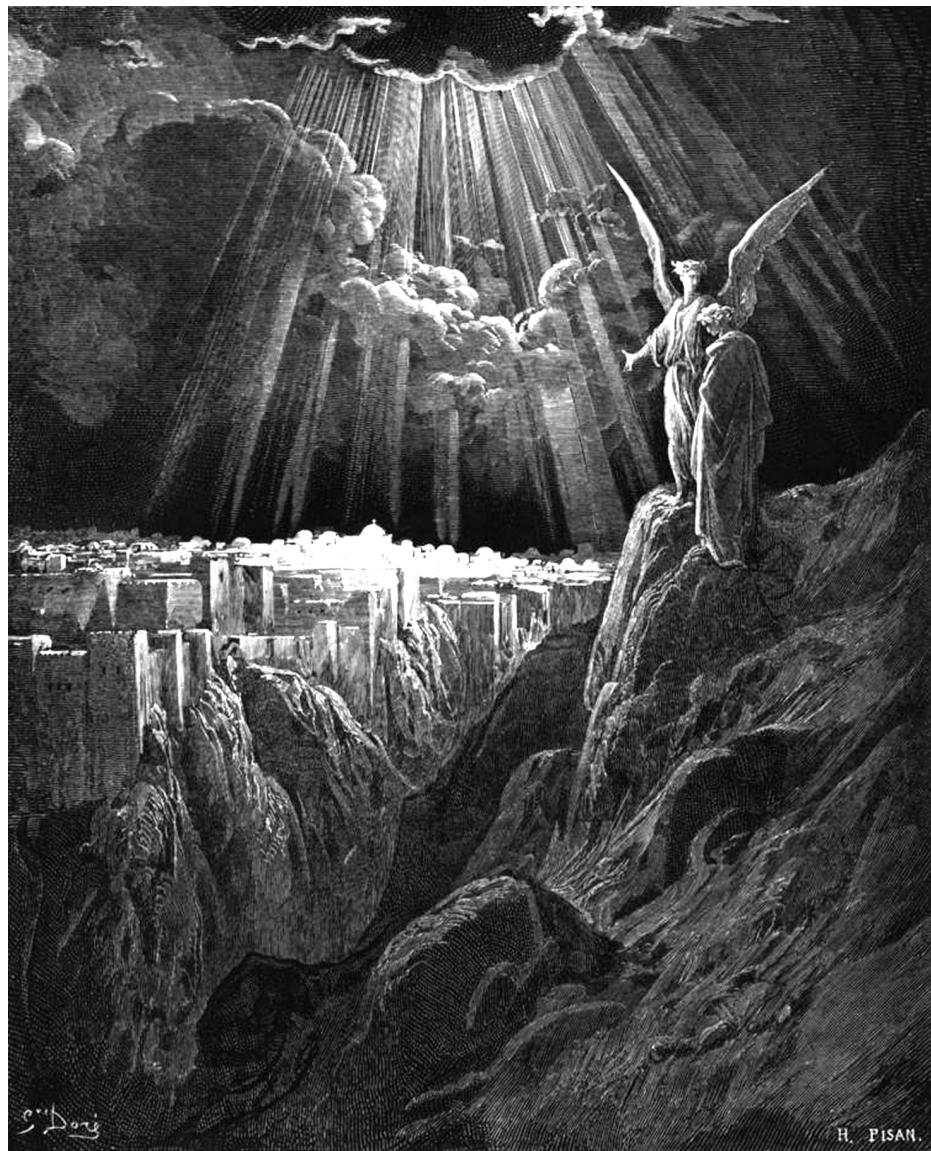
20 In videl sem angela, idočega dol z nebes, imajočega od brezna ključ, in verigo veliko na roki svoji. (*Abyssos g12*) 2 In zgrabi zmaja, staro kačo, katera je hudič in satan, in zveže ga tisoč let, 3 In vrže ga v brezno, in zapre ga in zapečati nad njim, da ne slepi več narodov, dokler se ne izpolni tisoč let; in

potem se mora rešiti nekaj časa. (*Abyssos g12*) 4 In njegovi in boječi se njega, in mali in veliki! 6 In čul sem videl sem prestole, in sedli so nanje in sodba se je kakor glas druhali mnoge, in kakor glas mnogih vodâ, dala njim, in duše obglavljenih zaradi pričanja Jezusa in kakor glas gromov močnih, govorečih: Aleluja, ker in zaradi besede Božje, in kateri niso molili zveri, ne zakraljeval je Gospod, Bog vsemogočni. 7 Veselimo podobe njene, in niso sprejeli znamenja na čelo svoje se in radujmo in dajajmo slavo njemu! Ker prišlo je in na roko svojo; in živelji so ter kraljevali s Kristusom ženitovanje jagnjetovo, in pripravila se je nevesta tisoč let. 5 Drugi pa mrtvi niso oživeli, dokler se ne njegova. 8 In dalo se ji je, da se obleče z bisom izpolni tisoč let. To je vstajenje prvo. 6 Srečen in svet, čistim in svetlim; bis namreč so pravice svetnikov. kdor ima del v prvem vstajenji; do teh druga smrt 9 In reče mi: Piši: Blagor jim, kateri so poklicani na njima oblasti; nego duhovniki bodo Božji in Kristusovi, na gosti ženitovanja jagnjetovega. In reče mi: To in kraljevali bodo z njim tisoč let. 7 In ko se bode so besede resnične Božje. 10 In padel sem pred izpolnilo tisoč let, reši se satan iz ječe svoje, 8 In izide slepit narode na četverih voglih zemlje, Goga in Magoga, zbirat jih na vojsko, katerih število je kakor pesek morski. 9 In šli so gor na zemlje širjavo, in obdali so šatorišče svetnikov in mesto ljubljeno; in padel je ogenj od Boga z neba, in požrl jih je; 10 In hudič, ki jih je slepil, bil je vržen v jezero ognjeno in žvepljeno, kjer je zver in lažiprerok; in mučili se bodo noč in dan na vekov veke. (*aīon g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) 11 In videl sem bél prestol, velik, in sedečega na njem, kateremu izpred obličja je bežala zemlja in nebo, in ni se jima našlo mesto. 12 In videl sem mrtve, majhne in velike, stoeče pred Bogom, in odprle so se knjige; in odprla se je druga knjiga, katera je knjiga življenja; in sodili so se mrtvi po tem, kar je pisano v knjigah, po delih svojih. 13 In dalo je morje mrtve iz sebe; in smrt in pekel dala sta mrtve iz sebe; in sodili so se vsak po delih svojih. (*Hadēs g86*) 14 In smrt in pekel sta bila vržena v jezero ognjeno; ta je druga smrt. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) 15 In če se kdo ni našel zapisan v knjigi življenja, vržen je bil v jezero ognjeno. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 In videl sem nebo novo in zemljo novo; kajti prvo nebo in zemlja prva je prešla, in morja ni več. 2 In jaz Janez sem videl mesto sveto, Jeruzalem novi, idoče dol od Boga iz nebes, napravljeno kakor nevesta odičena ženinu svojemu; 3 In čul sem glas velik iz nebes govoreč: Glej, šator Božji med ljudmi, in bival bode med njimi; in oni bodo ljudstva njegova, in Bog sam bode med njimi, Bog njih. 4 In Bog bode obriral vse solze z njih oči, in smrti ne bode več; ne žalovanja ne kričanja, in truda ne bode več; kajti prvo je prešlo. 5 In rekel je sedeči na prestolu: Glej, novo vse naredim. In reče mi: Piši; ker té besede so resnične in zveste. 6 In reče mi: Zgodilo se je. Jaz sem A in O, začetek in konec. Jaz bodem dal žejnemu iz studenca vode življenja zastonj. 7 Kdor premaga, podedoval bode vse, in bodem mu Bog, in on mi bode sin. 8 Strahopetnim pa in nevernim in ostudnim in

morilcem in kurbirjem in zavdajalcem in malikovalcem in prestol Božji in jagnjetov bode v njem; in hlapci in vsem lažnjivcem, delež njih je v jezeru gorečim njegovi bodo mu služili; **4** In gledali bodo obliče z ognjem in žveplom, kar je druga smrt. (*Linné Pyr g3041 g4442*) **9** In k meni pride eden izmed sedmerih njegovo, in ime njegovo na njih celih. **5** In noči ne angelov, imajočih sedmero čaš, polnih sedmerih šib bode tam; in potreba jim ni svetilnice in uči solnčne, ker Gospod Bog jih razsvetljuje; in kraljevali bodo na skrajnih, in govoril je z menoj rekoč: Sèm! pokažem ti vekov veke. (*aiōn g165*) **6** In reče mi: Té besede so ženo nevesto jagnjetovo. **10** In odnese me v duhu gotove in resnične; in Gospod, svetih prerokov Bog, na goro veliko in visoko, in pokaže mi mesto véliko, poslal je angela svojega, kazat hlapcem svojim, kaj Jeruzalem sveti, ki shaja od Boga z nebá; imajoč se ima zgoditi hitro. **7** Glej, hitro pridem. Blagor mu, slavo Božjo. **11** In svetloba njegova enaka kamenu kdor hrani besede prerokovanja té knjige! **8** In jaz predragemu, kakor kamenu jaspidu prezornemu; **12** Janez sem, ki sem videl to in slišal; in ko sem slišal In imajoč zid velik in visok, imajoč dvanajst vrát, in na in videl, padel sem molit pred noge angelove, kateri vratih angelov dvanajst, in imena na njih zapisana, mi je to kazal. **9** In reče mi: Nikar! kajti sohlapec katera so dvanajsterih rodov sinov Izraelovih; **13** sem tvoj in izmed bratov tvojih, prerokov, in njih, ki Proti vzhodu troje vrat, proti severju troje vrat, proti hranijo besede te knjige; Boga môli. **10** In reče mi: jugu troje vrat, proti zahodu troje vrat. **14** In zid Ne zapečati besed prerokovanja te knjige; ker čas mestni imajoč vkladnikov dvanajst, in na njih imena je blizu. **11** Kdor dela krivico, naj jo dela še, in kdar dvanajsterih aposteljnov jagnjetovih. **15** In govoreči z je nesnažen bodi še nesnažen; in pravični opravičuj meno imel je merilo zlato, da izmeri mesto in vrata se še, in sveti naj se še posvečuje. **12** In glej, hitro njegova in zid njegov. **16** In mesto leži na štiri vogle, pridem, in plačilo moje z menoj povrnil vsakemu, in dolžava njegova tolikošna kolikoršna tudi širjava. Kakor bode delo njegovo. **13** Jaz sem A in O, začetek In izmeril je mesto z merilom na stadijev dvanajst in konec, prvi in zadnji. **14** Blagor jim, kateri delajo tisoč; dolžava in širjava in višava njegova so enake. zapovedi njegove, da bode njih oblast do drevesa **17** In izmeril je zid njegov sto in štiri in štirideset lahtí, življenga, in skozi vrata vnidejo v mesto. **15** Zunaj pa človeška mera, katera je angelova. **18** In steber zidú psi in čarovniki in kurbirji in morilci in malikovalci, in njegovega je bil jaspid, in mesto čisto zlato, enako vsak, kdor ljubi in dela laž. **16** Jaz Jezus poslal sem steklu čistemu. **19** In vkladniki zidú mestnega odiceni angela svojega, pričat vam to po občinah. Jaz sem z vsem dragim kamenjem; vkladnik prvi jaspid, drugi korenina in rod Davidov, zvezda svetla in jutranja. safir, tretji kalcedon, četrти smaragd, **20** Peti sardoniks, **17** In Duh in nevesta govorita: Pridi! in kdar sliši, naj šesti sard, sedmi krizolit, osmi beril, deveti topáz, reče: Pridi! in kdor je žejen, pridi, in kdor hoče, vzemi deseti krizopráz, enajsti hijacint, dvanajsti ametist. **21** Vodo življenga zastonji! **18** Pričam namreč vsakemu, In dvanajstera vrata dvanajst biserov; vsaka vrata kdor sliši besede prerokovanja té knjige: Če temu so bila iz enega bisera. In ulice mestne čisto zlato, kdo pridene, njega zadene Bog sè šibami, zapisanimi kakor steklo prozorno. **22** In svetišča nisem videl v tej knjigi. **19** In če kdo odvzame od besed knjige v njem; kajti Gospod, Bog vsemogočni, je svetišče tega prerokovanja, odvzame mu Bog dél njegov od njegovo, in jagnje. **23** In mesto ne potrebuje solnca, knjige življenga, in iz mesta svetega in kar je pisano v ne meseca, da svetita v njem; kajti slava Božja ga je tej knjigi. **20** On, ki to priča, govoriti: Dà, hitro pridem. razsvetlila, in svetilnica njegova je jagnje. **24** In narodi Amen, dà, pridi, Gospod Jezus! **21** Milost Gospoda zveličanih bodo hodili v luči njegovi; in kralji zemlje našega Jezusa Kristusa z vami vsemi! Amen. nosijo slavo in čast svojo vanje. **25** In vrata njegova se ne zaklepajo podnevi; kajti noči ne bode tam; **26** in nosili bodo slavo in čast narodov vanje. **27** In vanje ne vnide nič nizkega, ne kar dela gnjusobo in laž; samo kateri so zapisani v življenga knjigi jagnjetovi.

22 In pokazal mi je čisto reko vode življenga, svetlo kakor kristal, izhajajočo iz prestola Božjega in jagnjetovega. **2** Sredi ulic njegovih in reke tam pa tam drevo življenga, ki dela sadov dvanajst, vsak mesec dajoč sad svoj; in listje drevesovo je v ozdravljenje narodov. **3** In nobenega prokletstva ne bode več;

*In jaz Janez sem videl mesto sveto, Jeruzalem novi, idoče dol od Boga iz nebes, napravljeno
kakor nevesta odičena ženinu svojemu; In čul sem glas velik iz nebes govoreč: Glej, šator Božji
med ljudmi, in bival bode med njimi; in oni bodo ljudstva njegova,
in Bog sam bode med njimi, Bog njih.*

Razodetje 21:2-3

Vodnik za Bralce

Slovenščina at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Slovarček

Slovenščina at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Slovarček +

AionianBible.org/Bibles/Slovene---Slovene-Stritarja-NT/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanom 10:7
Razodetje 9:1
Razodetje 9:2
Razodetje 9:11
Razodetje 11:7
Razodetje 17:8
Razodetje 20:1
Razodetje 20:3

Apostolska dela 3:21

1 Peter 1:25

Apostolska dela 15:18

1 Peter 4:11

Rimljanom 1:25

1 Peter 5:11

Rimljanom 9:5

2 Peter 3:18

Rimljanom 11:36

1 Janez 2:17

Rimljanom 12:2

2 Janez 1:2

Rimljanom 16:27

Juda 1:13

1 Korinčanom 1:20

Juda 1:25

1 Korinčanom 2:6

Razodetje 1:6

1 Korinčanom 2:7

Razodetje 1:18

1 Korinčanom 2:8

Razodetje 4:9

1 Korinčanom 3:18

Razodetje 4:10

1 Korinčanom 8:13

Razodetje 5:13

1 Korinčanom 10:11

Razodetje 7:12

2 Korinčanom 4:4

Razodetje 10:6

2 Korinčanom 9:9

Razodetje 11:15

2 Korinčanom 11:31

Razodetje 14:11

Galačanom 1:4

Razodetje 15:7

Galačanom 1:5

Razodetje 19:3

Efežanom 1:21

Razodetje 20:10

Efežanom 2:2

Razodetje 22:5

Efežanom 2:7

Efežanom 3:9

Efežanom 3:11

Efežanom 3:21

Efežanom 6:12

Filipljanom 4:20

Kološanom 1:26

Luka 1:17

1 Timoteju 1:17

1 Timoteju 6:17

2 Timoteju 4:10

2 Timoteju 4:18

Titu 2:12

Hebrejcem 1:2

Hebrejcem 1:8

Hebrejcem 5:6

Hebrejcem 6:5

Hebrejcem 6:20

Hebrejcem 7:17

Hebrejcem 7:21

Hebrejcem 7:24

Hebrejcem 7:28

Hebrejcem 9:26

Hebrejcem 11:3

Hebrejcem 13:8

Hebrejcem 13:21

1 Peter 1:23

aiōnios

Matej 18:8

Matej 19:16

Matej 19:29

Matej 25:41

Matej 25:46

Marko 3:29

Marko 10:17

Marko 10:30

Luka 10:25

Luka 16:9

Luka 18:18

Luka 18:30

Janez 3:15

Janez 3:16

Janez 3:36

Janez 4:14

Janez 4:36

Janez 5:24

Janez 5:39

Janez 6:27

Janez 6:40

Janez 6:47

Janez 6:54

Janez 6:68

Janez 10:28
Janez 12:25
Janez 12:50
Janez 17:2
Janez 17:3
Apostolska dela 13:46
Apostolska dela 13:48
Rimljanom 2:7
Rimljanom 5:21
Rimljanom 6:22
Rimljanom 6:23
Rimljanom 16:25
Rimljanom 16:26
2 Korinčanom 4:17
2 Korinčanom 4:18
2 Korinčanom 5:1
Galačanom 6:8
2 Tesaloničanom 1:9
2 Tesaloničanom 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filemon 1:15
Hebrejcem 5:9
Hebrejcem 6:2
Hebrejcem 9:12
Hebrejcem 9:14
Hebrejcem 9:15
Hebrejcem 13:20
1 Peter 5:10
2 Peter 1:11
1 Janez 1:2
1 Janez 2:25
1 Janez 3:15
1 Janez 5:11
1 Janez 5:13
1 Janez 5:20
Juda 1:7
Juda 1:21
Razodetje 14:6

eleēsē
Rimljanom 11:32

Geenna
Matej 5:22
Matej 5:29
Matej 5:30
Matej 10:28
Matej 18:9
Matej 23:15
Matej 23:33
Marko 9:43

Marko 9:45
Marko 9:47
Luka 12:5
Jakob 3:6
Hadēs
Matej 11:23
Matej 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Apostolska dela 2:27
Apostolska dela 2:31
1 Korinčanom 15:55
Razodetje 1:18
Razodetje 6:8
Razodetje 20:13
Razodetje 20:14

Limnē Pyr
Razodetje 19:20
Razodetje 20:10
Razodetje 20:14
Razodetje 20:15
Razodetje 21:8

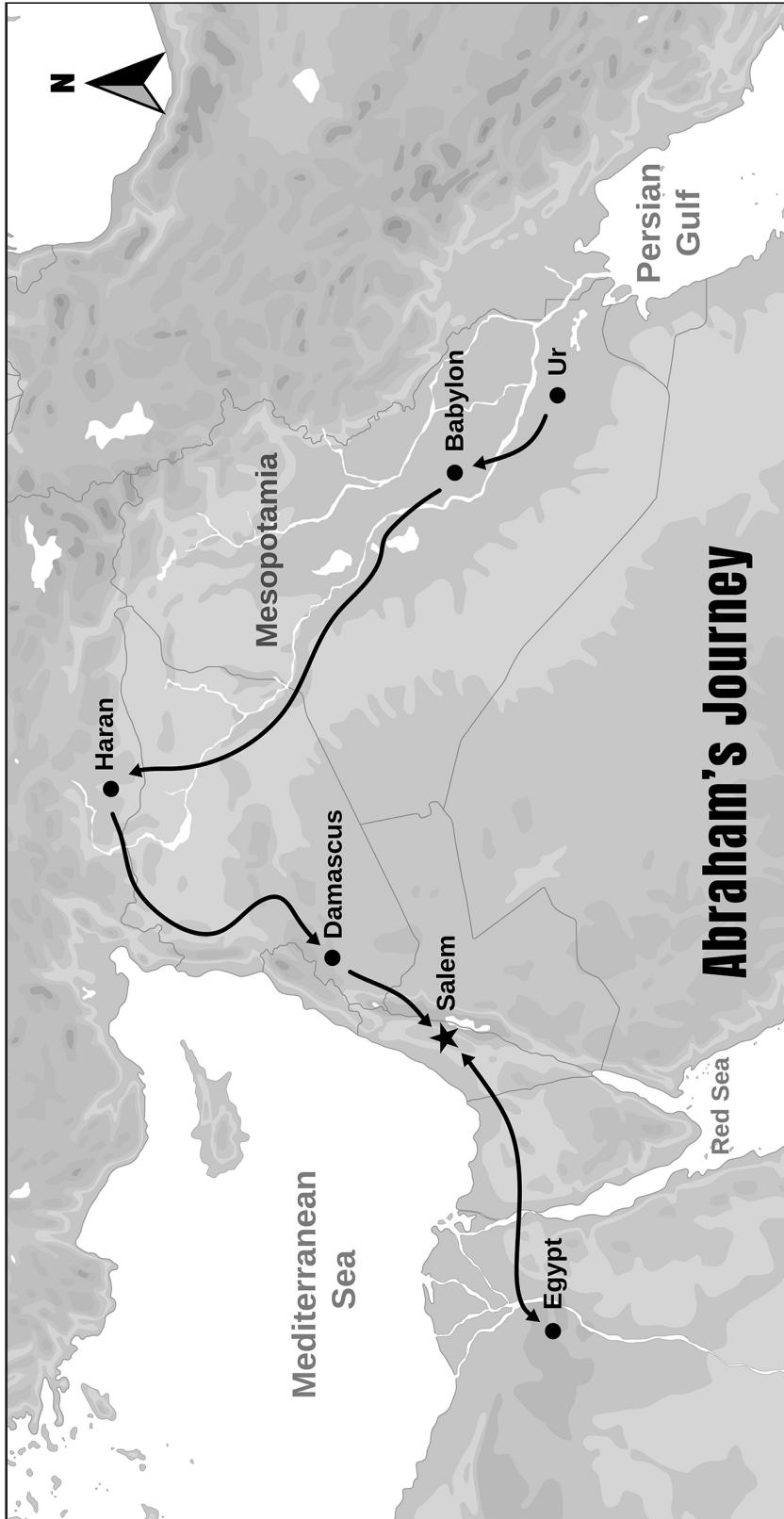
Sheol
1 Mojzes 37:35
1 Mojzes 42:38
1 Mojzes 44:29
1 Mojzes 44:31
4 Mojzes 16:30
4 Mojzes 16:33
5 Mojzes 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kralji 2:6
1 Kralji 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6

Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48

Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Pregovori 1:12
Pregovori 5:5
Pregovori 7:27
Pregovori 9:18
Pregovori 15:11
Pregovori 15:24
Pregovori 23:14
Pregovori 27:20
Pregovori 30:16
Pridigar 9:10
Visoka pesem 8:6
Izajja 5:14
Izajja 7:11
Izajja 14:9
Izajja 14:11
Izajja 14:15
Izajja 28:15
Izajja 28:18
Izajja 38:10
Izajja 38:18
Izajja 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Ozej 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

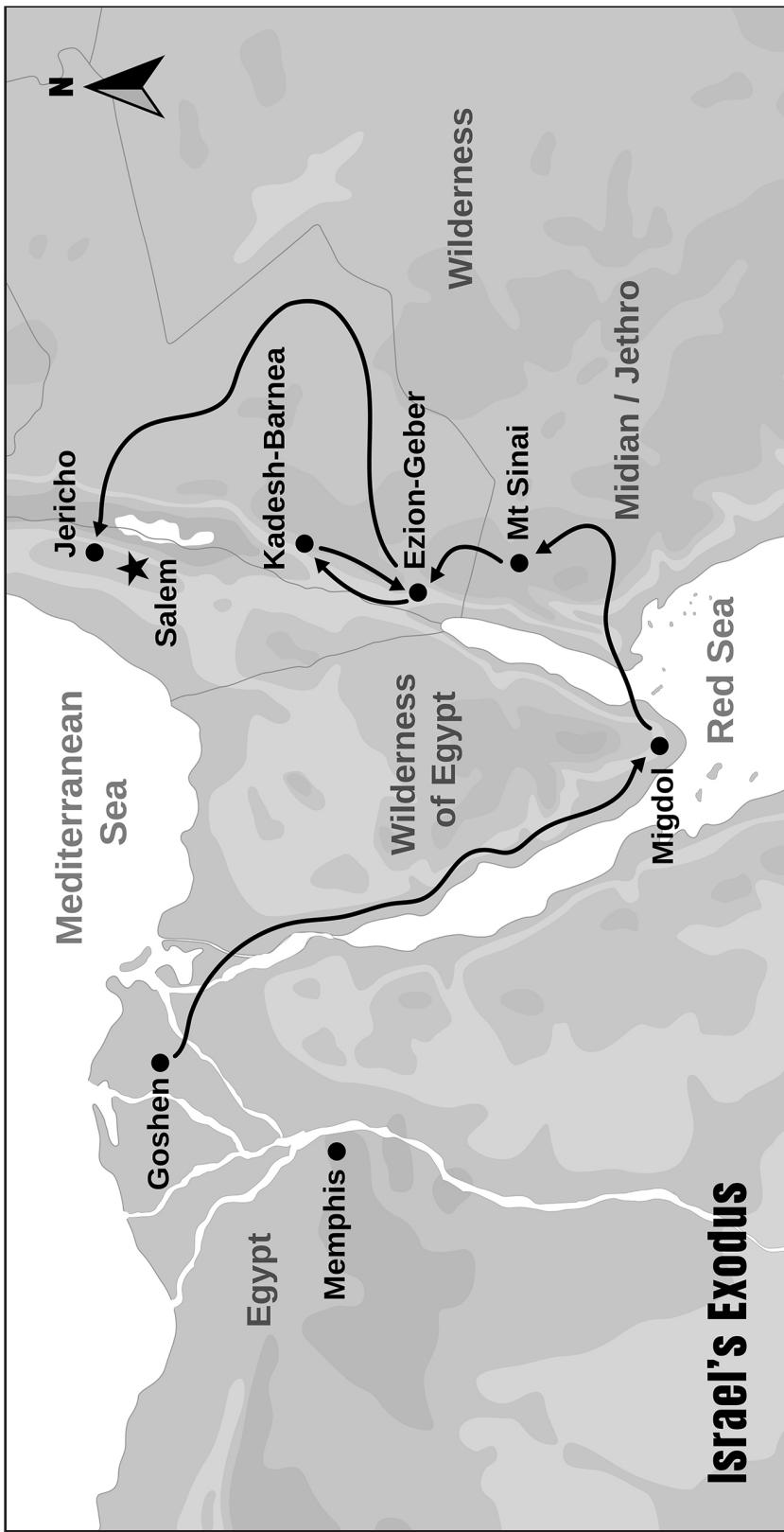
Tartaroō
2 Peter 2:4

Questioned
2 Peter 2:17

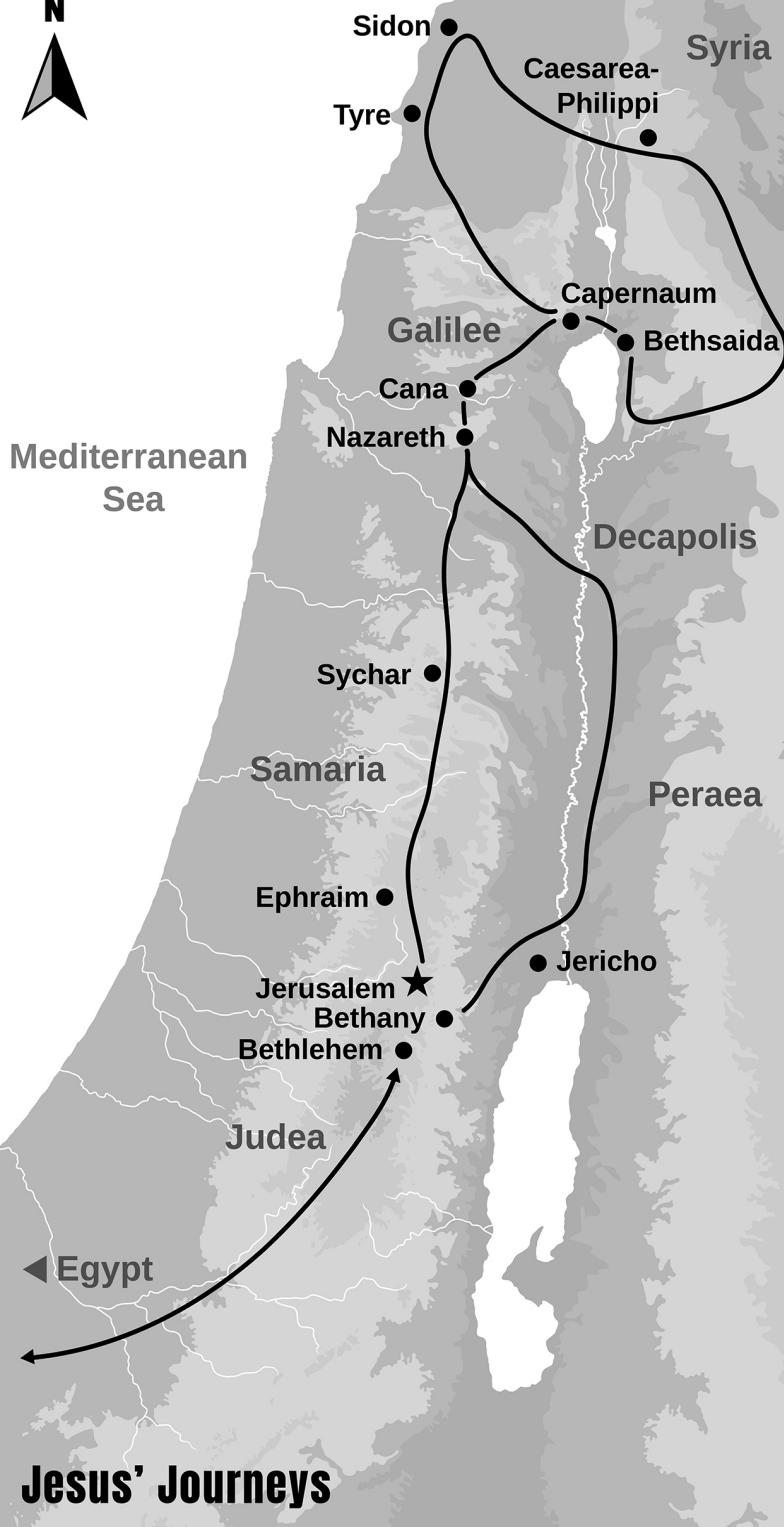
Abraham's Journey

Po veri je slušal Abraham poklican, naj izide v kraj, katerega je imel dobiti v dedstvino, in izselj je ne vedoc, kam ide. - Hebrejecem 11:8

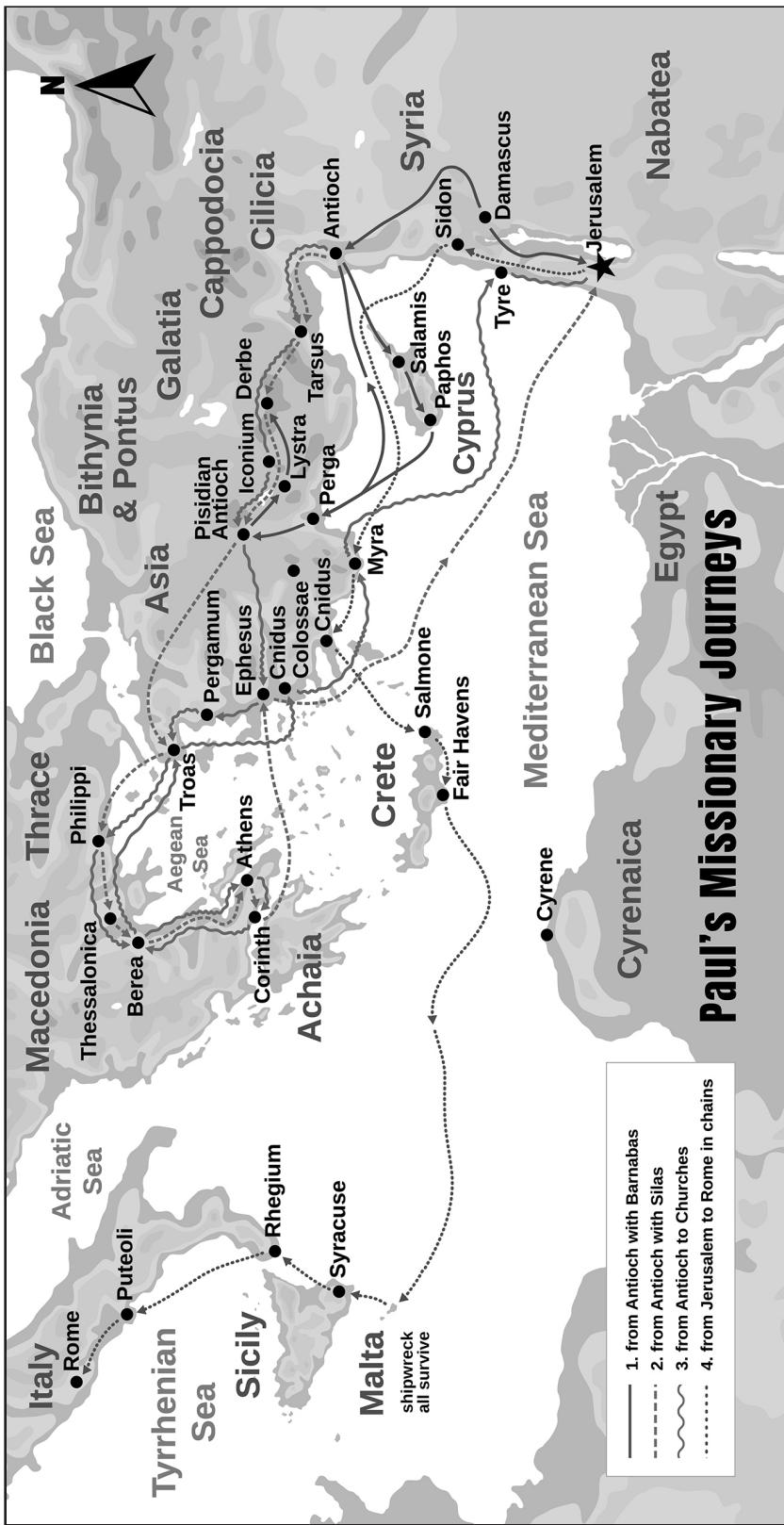
In pripetilo se je, ko je faraon ljudstvu pustil oditi, da jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejcev, čeprav je bila ta bližu. kajiti Bog je rekel: „Da se ne bi morda ljudstvo pokesalo, ko zagledata vojno in se vrnejo v Egipt.“ - 2 Mojzes 13:17

Israel's Exodus

Kajiti tudi sin človečji ni prišel, da bi mu služili, nego da služi, in dà življenje svoje za odkup mnogim. - Marko 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pavel služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostolj, odločen za evanđelj Božji, - Rimljanci 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Usoda

Slovenščina at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Pojdite torej, in naučite vse narode, krsteč jih v ime očeta in sina in Duha svetega; - Matej 28:19

